

รายงานการวิจัย

เรื่อง

แนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิทยุชายแดนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย
Guidelines for the Promotion of Role of Border Radio in order to strengthen the Relationship between Thailand and Malaysia

โดย

วีรพงษ์ พลนิกรกิจ

สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ (กลุ่มวิชานิติศาสตร์) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยประเภท
โครงการสนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม ประจำปี 2554
จาก สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

รายงานการวิจัย

เรื่อง

แนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิทยุชายแดนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย
Guidelines for the Promotion of Role of Border Radio in order to strengthen the Relationship between Thailand and Malaysia

โดย

วีรพงษ์ พลนิกรกิจ

สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ (กลุ่มวิชานิติศาสตร์) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยประเภท
โครงการสนับสนุนการวิจัยเพื่อส่งเสริมการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม ประจำปี 2554
จาก สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิद्यุช่ายแดนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพของวิद्यุช่ายแดนไทย-มาเลเซีย ประยุกต์ใช้แนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิद्यุช่ายแดน และเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับวิद्यุช่ายแดนไทย-มาเลเซียของคนไทยและมาเลเซีย รวมทั้งแสวงหาแนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิद्यุช่ายแดนไทย ในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย ในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) และเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยใช้วิธีวิจัยจากการวิจัยทั้ง 2 ประเภท ได้แก่ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) การสัมภาษณ์โดยอิงโครงสร้างปานกลาง (semi-structured interview) การจัดกลุ่มสนทนา (focus group) และการใช้แบบสอบถาม รวมทั้งการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ดำเนินการวิद्यุช่าย ในสถานวิद्यุช่ายกระจายเสียงทุกสถานีที่รัฐเป็นเจ้าของ และวิद्यุช่ายชุมชนที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่มีพื้นที่ติดต่อมาเลเซีย ได้แก่ นครราชสีมา และยะลา และผู้ฟังมาเลเซียที่สามารถรับสัญญาณการกระจายเสียงของสถานีได้ จำนวน 26 คน โดยจังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดยะลา เป็น 2 จังหวัดที่มีจุดผ่านแดนถาวร ณ ปัจจุบัน (2555) การวิจัยยังได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างประชาชนไทยและมาเลเซีย ณ บริเวณช่ายแดนอำเภอสุโขทัย-ดง - เมืองรัตนบุรี และอำเภอเมตง - เมืองปีนกาตัน ฮูลู จำนวนจุดละ 400 คน รวมประชาชนไทย 800 คน และประชาชนมาเลเซีย 800 คน รวมสุทธิ 1,600 คน รวมทั้งศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาระหว่างเดือนพฤษภาคม 2554 ถึงเดือนพฤษภาคม 2555

การศึกษาพบว่า วิद्यุช่ายแดนไทย-มาเลเซียมีสภาพศักยภาพและปัจจัยภายนอกที่เสริมศักยภาพ รวมทั้งปัจจัยภายในและภายนอกที่เป็นอุปสรรคต่อวิद्यุช่าย ในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย-มาเลเซีย กระนั้นก็ตามวิद्यุช่าย ไทยตามแนวช่ายแดนปัจจุบันโดยรวมมีบทบาทด้านต่าง ๆ ดังนี้ บทบาทใน (1) บทบาทในการให้ข่าวสารความรู้ (2) บทบาทในการรณรงค์เกี่ยวกับความมั่นคงของทั้งไทยและมาเลเซีย (3) บทบาทในการเชื่อมสัมพันธ์ด้วยความบันเทิงผ่านเสียงเพลง (4) บทบาทการโฆษณาสินค้าและบริการทั้งฝั่งไทยและมาเลเซีย (5) บทบาทในการประสานความร่วมมือในการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยทางภาคใต้ของไทย และ (6) บทบาทในการเผยแพร่พุทธศาสนาและศาสนาอิสลาม

กลุ่มตัวอย่างคนไทยและคนมาเลเซีย ในพื้นที่สุโขทัย-ดง-รัตนบุรี ปันบุรี เปิดรับฟังวิद्यุช่ายแดนของกันและกันจำนวนมาก ซึ่งตรงข้ามกับพื้นที่เมตง-ปีนกาตัน ฮูลู ที่กลุ่มตัวอย่างฟังวิद्यุช่ายแดนของกันและกันค่อนข้างน้อย กลุ่มตัวอย่างคนไทยที่ฟังวิद्यุช่าย มาเลเซียส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ได้รับข่าวสารความรู้และได้รับความบันเทิง และส่วนใหญ่เห็นว่ามีประโยชน์ โดยได้รับความบันเทิง และสาระความรู้ต่าง ๆ และส่วนใหญ่ฟังแล้วทำให้รู้สึกดีต่อมาเลเซีย ส่วนกลุ่มตัวอย่างคนไทยที่ไม่ฟังวิद्यุช่าย มาเลเซีย ให้เหตุผลว่า ฟังภาษามลายูไม่รู้เรื่อง หรือไม่ฟังภาษามลายู ด้านกลุ่มตัวอย่างคนมาเลเซียที่ฟังวิद्यุช่าย ไทย ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ฟังเพื่อความบันเทิงและได้รับข่าวสารความรู้ต่าง ๆ และส่วนใหญ่เห็นว่ามีประโยชน์ โดยได้รับข่าวสารความรู้และความบันเทิง และส่วนใหญ่เมื่อฟังแล้วทำให้รู้สึกดีต่อประเทศไทย ส่วนกลุ่มตัวอย่างคนมาเลเซียที่ไม่ฟังวิद्यุช่าย ไทย เนื่องจากฟังภาษาไทยไม่รู้เรื่อง หรือไม่ฟังภาษาไทย

การศึกษามหาบทที่ฟังประสงค์และแนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิद्यุช่ายแดนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย พบว่า วิद्यุช่าย ควรมีบทบาทใน (1) บทบาทในการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างคนไทยและมาเลเซีย (2) บทบาท

ในการสร้างความเข้มแข็งของสันติภาพและการเข้าใจระหว่างประเทศ (3) บทบาทในการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านกีฬา (4) บทบาทในการอนุรักษ์ซึ่งการคบค้าสมาคมระหว่างคนไทยและมาเลเซีย และ (5) บทบาทในการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการศึกษา และ (6) บทบาทส่งเสริมความสัมพันธ์ทางการค้าและเศรษฐกิจ ส่วนบทบาทที่ไม่พึงประสงค์ คือ (1) บทบาทในการเป็นผู้วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลในกระบวนการตัดสินใจในนโยบายต่างประเทศ (2) บทบาทของผู้เร่งและผู้ขัดขวางนโยบายต่างประเทศของรัฐบาล และ (3) บทบาทในการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์/ความเป็นมาของรัฐบาลที่บิดเบือน ปมความขัดแย้งในอดีตระหว่างไทยและมาเลเซีย และประเด็นที่ละเอียดอ่อนทางศาสนา แม้ว่าผู้วิจัยได้พยายามผลักดันความร่วมมือในการมีส่วนร่วมผลิตรายการระหว่างไทยและมาเลเซียแล้ว แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งอุปสรรคสำคัญคือ ขาดความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย ดังนั้นวิทยุขานแดนจะมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้านต่าง ๆ ในข้างต้นได้นั้น ต้องอาศัยความร่วมมือและมินนโยบายที่ชัดเจนของประเทศไทยและมาเลเซีย

Abstract

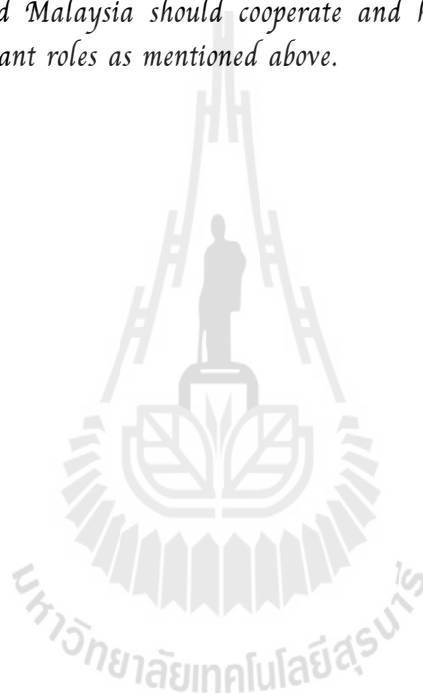
The purposes of the research were to explore the current status of Thai-Malaysian border radio; to employ the participatory international communication concept to find out whether its can be applied to the context of Thailand and Malaysia; to investigate Thai and Malaysian people's exposure to border radio; and to produce a guideline to promote the role of border radio in strengthening Thai-Malaysian relations. The researcher employed both qualitative and quantitative research techniques, namely, in-depth interview, semi-structured interview, focus group, questionnaire interview, and documentary analyses.

The samples consisted of 1) 26 radio operators, which include state-owned and community radio in two provinces in Thailand: Narathiwad and Yala, 2) 4 local people who involved with border radio, 3) 800 Thai questionnaire respondents who live close to the permanent border crossings in Amphoe Su-ngai Kolok (Narathiwad province) and Amphoe Betong (Yala province) (400 in each province), which have a Thailand and Malaysia Border Pass Agreement, and 4) 800 Malaysian questionnaire respondents who lived in the town of Rantau Panjang (Kelantan state) and Pengkalan Hulu (Perak state) (also 400 in each town). The study was carried out between May 2011 and May 2012.

The researcher found that border radio possesses both internal and external factors, which both hinder and support its role in strengthening Thai-Malaysian relations. However, the current Thai border radio plays key roles in strengthening Thai-Malaysian relations such as 1) by disseminating information, 2) by campaigning on national security both Thailand and Malaysia, 3) by playing music, 4) by advertising both Thai and Malaysian products and services, 5) by mobilizing help from Malaysia to southern Thai flood victims, and, 6) by communicating Buddhist and Islamic principles.

The majority of Rantau Panjang Malaysian and Su-ngai Kolok questionnaire respondents listen to border radio one another. On the other hand, few of the Pengkalan Hulu Malaysian and Betong Thai questionnaire respondents listen to border radio. The Thai questionnaire respondents who listen to Malaysian border radio say that they listen for information and entertainment, and think that it is useful they also feel positive about Malaysia because they listen to Malaysian border radio. Some Thai questionnaire respondents who do not listen to Malaysian border radio say that they do not understand the Malaysian language. Malaysia questionnaire respondents who listen to Thai border radio claim that they listen for entertainment and information, and think that it is useful. Overall they feel positive about Thailand because they listen to Thai border radio. Some Malaysian respondents do not listen to Thai border radio because they do not understand the Thai language.

The respondents agree that border radio can play important roles in 1) promoting understanding between Thai and Malaysian people, 2) strengthening peace and understanding in both countries, 3) promoting collaboration of sports, 4) preserving association between Thai and Malaysian people, 5) promoting cooperation in education, and, 6) promoting economic-trade relations between both countries. Undesirable roles of border radio include 1) criticizing the government in the proceeding of decision making in foreign policy, 2) accelerating and intercepting of foreign policy's government, and, 3) presenting information about history of Pattani state, conflict between Thailand and Malaysia in the past and sensitive issues on religion. Even though the researcher tried to seek cooperation between Thailand and Malaysia to produce programs aimed for strengthening Thai-Malaysian relations, the attempt failed. The crucial obstacle is the absence of collaboration between Thailand and Malaysia. Thus, it is suggested that Thailand and Malaysia should cooperate and have concrete policies so that border radio can play important roles as mentioned above.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยครั้งนี้จะเกิดขึ้นและสำเร็จด้วยดีไม่ได้ หากไม่ได้รับการสนับสนุนและช่วยเหลือจากบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ที่ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยครั้งนี้

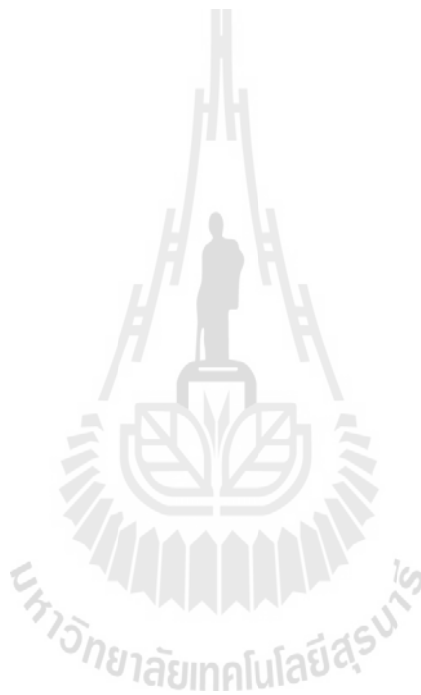
ผู้ดำเนินการสถานีวิทยุฯ ในพื้นที่ อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส และอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่กรุณาสละเวลาให้ข้อมูล และหรือร่วมสนทนากลุ่ม

คนไทยและคนมาเลเซีย ที่กรุณาสละเวลาให้ข้อมูลที่เติมเต็มงานวิจัย

ทีมผู้ช่วยวิจัยในพื้นที่ทั้งฝั่งไทยและมาเลเซีย และนักศึกษาอาสาช่วยงานทุกคน

วีรพงษ์ พลนิกรกิจ

มิถุนายน 2555

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
1.2 ปัญหาวิจัย.....	5
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.4 ขอบสันนิษฐานการวิจัย.....	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	6
1.6 นิยามศัพท์.....	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	10
2.1 แนวคิดและทฤษฎี.....	10
2.1.1 บทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชน.....	10
2.1.2 บทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชนต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	13
2.1.3 ทฤษฎีบทบาท (role theory).....	15
2.1.4 การสื่อสารแบบมีส่วนร่วม (participatory communication).....	16
2.1.5 การเข้าถึงสื่อ (access) การมีส่วนร่วม (participation) และการจัดการด้วยตัวเอง (self-management).....	18
2.1.6 แนวคิดการใช้และความพึงพอใจ (uses and gratifications).....	19
2.1.7 แนวคิดกระบวนการในการเลือกและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการ ในการเลือก.....	21
2.1.8 ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับมาเลเซีย.....	22
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
2.3 กรอบแนวคิดของการวิจัย (conceptual framework).....	32
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย	33
3.1 ผู้ดำเนินการวิทยุกระจายเสียงในจังหวัดยะลา และนราธิวาส.....	36
3.2 เจ้าหน้าที่ของวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งมาเลเซีย.....	41

3.3 ประชาชนไทย.....	42
3.4 ประชาชนมาเลเซีย.....	44
3.5 เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	46
3.6 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	47
3.8 การพิจารณาด้านจริยธรรม.....	47

**บทที่ 4 สถานภาพและความพยายามผลักดันวิทยุข่ายแดนในการทำหน้าที่
ในด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย** 50

4.1 ศักยภาพของวิทยุข่ายแดนในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริม ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-มาเลเซีย.....	50
4.2 ปัจจัยภายนอกที่เสริมศักยภาพวิทยุข่ายแดน ในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย-มาเลเซีย.....	52
4.3 ปัจจัยภายในที่เป็นอุปสรรคต่อวิทยุข่ายแดน ในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย-มาเลเซีย.....	61
4.4 ปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรคต่อวิทยุข่ายแดน ในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย-มาเลเซีย.....	64
4.5 สถานภาพปัจจุบันของวิทยุข่าย ไทยและมาเลเซียตามแนวชายแดนไทย-มาเลเซีย ในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย.....	67
4.6 ความพยายามผลักดันของโครงการวิจัยเพื่อการประยุกต์ใช้แนวคิดการสื่อสาร ระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุข่ายแดน.....	68

**บทที่ 5 แนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิทยุข่ายแดนนราธิวาสในการส่งเสริม
ความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย** 74

5.1 สถานภาพและพฤติกรรมปฏิบัติการเปิดรับวิทยุข่ายแดนนราธิวาส.....	74
5.2 บทบาทที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ และแนวทางการส่งเสริมบทบาท ของวิทยุข่ายแดนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย.....	148

**บทที่ 6 แนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิทยุข่ายแดนยะลาในการส่งเสริมความสัมพันธ์
ไทย - มาเลเซีย** 206

6.1 สถานภาพและพฤติกรรมปฏิบัติการเปิดรับวิทยุข่ายแดนยะลา.....	206
6.2 บทบาทที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ และแนวทางการส่งเสริมบทบาท ของวิทยุข่ายแดนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย.....	275

บทที่ 7 บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	324
7.1 บทสรุป.....	324
7.2 อภิปรายผล.....	340
7.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย	344
7.4 ข้อเสนอแนะ	347

บรรณานุกรม

ภาคผนวก ก
ภาคผนวก ข
ภาคผนวก ค
ภาคผนวก ง
ภาคผนวก จ
ภาคผนวก ฉ
ภาคผนวก ช

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาสจำแนกตามเพศ.....	79
2. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยันจำแนกตามเพศ.....	80
3. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาสจำแนกตามช่วงอายุ.....	81
4. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยันจำแนกตามช่วงอายุ.....	82
5. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามอาชีพ.....	83
6. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยันจำแนกตามอาชีพ.....	84
7. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามเชื้อชาติ.....	85
8. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน จำแนกตามเชื้อชาติ.....	86
9. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามศาสนา.....	87
10. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน จำแนกตามศาสนา.....	88
11. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการเปิดรับฟังวิถุฯ มาเลเซียของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส.....	89
12. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิถุฯ มาเลเซียของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส.....	90
13. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของช่วงเวลาการเปิดรับฟังวิถุฯ มาเลเซียของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส.....	93

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
14. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการฟังวิถุฯ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์หรือไม่ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส.....	94
15. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิถุฯ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์	

ของกรุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสู่โขงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส.....	95
16. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วไม่มีประโยชน์ ของกรุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสู่โขงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส.....	98
17. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติจากการฟังวิทยุฯ มาเลเซีย แล้วรู้สึกดีกับประเทศมาเลเซียหรือไม่ของกรุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสู่โขงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส.....	99
18. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุฯ มาเลเซีย แล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศมาเลเซียของกรุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสู่โขงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส.....	100
19. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุฯ มาเลเซีย แล้วทำให้รู้สึกไม่ดีกับประเทศมาเลเซียของกรุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสู่โขงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส.....	104
20. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุฯ มาเลเซีย แล้วไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ดีกับประเทศมาเลเซีย ของกรุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสู่โขงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส.....	105
21. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุฯ มาเลเซียของกรุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสู่โขงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส.....	106
22. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติต่อความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียเป็นอย่างไร ดีหรือไม่ดีของกรุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสู่โขงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส.....	108
23. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกรุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสู่โขงโก-ลก จังหวัดนราธิวาสที่มีทัศนะว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี.....	109
24. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกรุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสู่โขงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส ที่มีทัศนะว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ดี.....	112

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
25. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกรุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสู่โขงโก-ลก จังหวัดนราธิวาสที่ไม่ระบุว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดีหรือไม่ดี.....	113
26. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับพฤติกรรมกาเปิดรับ/ฟังวิทยุฯ มาเลเซีย ของประชาชนไทย อำเภอสู่โขงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส.....	114
27. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างการถือศาสนากับพฤติกรรม กาเปิดรับ/ฟังวิทยุฯ มาเลเซีย ของประชาชนไทย อำเภอสู่โขงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส.....	115
28. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการเปิดรับฟังวิทยุฯ ไทยของกรุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน.....	116

29. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิฑูฯ ไทยของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน.....	117
30. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของช่วงเวลาการเปิดรับฟังวิฑูฯ ไทยของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน.....	120
31. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการฟังวิฑูฯ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์หรือไม่ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน.....	121
32. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิฑูฯ ไทยแล้วมีประโยชน์ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน.....	122
33. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติจากการฟังวิฑูฯ ไทย แล้วรู้สึกดีกับประเทศไทยหรือไม่ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน.....	124
34. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิฑูฯ ไทยแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศไทย ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน.....	125
35. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิฑูฯ ไทยแล้วทำให้รู้สึกไม่ดีกับประเทศไทย ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน.....	129
36. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิฑูฯ ไทยแล้วไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ดีกับประเทศไทย ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน.....	130
37. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ไม่ฟังวิฑูฯ ไทยของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน.....	131

สารบัญดาราง (ต่อ)

ดารางที่	หน้า
38. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติต่อความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียเป็นอย่างไร ดีหรือไม่ดีของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน.....	133
39. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยันที่มีทัศนะว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี.....	134
40. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน ที่มีทัศนะว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ดี.....	137
41. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยันที่ไม่ระบุว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดีหรือไม่ดี.....	138
42. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับพฤติกรรม การเปิดรับ/ฟังวิฑูฯ ไทยของประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน.....	139
43. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างการถือศานากับพฤติกรรม การเปิดรับ/ฟังวิฑูฯ ไทยของประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน.....	140
44. แสดงการเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็น	

ประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส และประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน.....	141
45. แสดงการเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของการรับฟังวิทยา ไทย และมาเลเซีย ของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส และประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน.....	144
46. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของบทบาทที่วิทยา ไทยควรทำในทัศนะของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส.....	158
47. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของบทบาทที่วิทยา ไทยควรทำในทัศนะของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน.....	161
48. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของบทบาทที่วิทยา ไทยไม่ควรทำในทัศนะของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส.....	168
49. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของบทบาทที่วิทยา ไทยไม่ควรทำในทัศนะของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน.....	171

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
50. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการที่วิทยา (ของไทยและหรือมาเลเซีย) จะมีบทบาท ในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส.....	176
51. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการที่วิทยา (ของไทยและหรือมาเลเซีย) จะมีบทบาท ในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน.....	179
52. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติต่อแนวคิดร่วมคิดร่วมทำรายการวิทยา เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส.....	184
53. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเนื้อหาที่รายการวิทยา เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส.....	188
54. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการนำเสนอรายการวิทยา เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส.....	192
55. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติต่อแนวคิดร่วมคิดร่วมทำรายการวิทยา เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน.....	196
56. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเนื้อหาที่รายการวิทยา เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน.....	199

57. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการนำเสนอรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน.....	202
58. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำแนกตามเพศ.....	211
59. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู จำแนกตามเพศ.....	212
60. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำแนกตามช่วงอายุ.....	213

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
61. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู จำแนกตามช่วงอายุ.....	214
62. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำแนกตามอาชีพ.....	215
63. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู จำแนกตามอาชีพ.....	216
64. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำแนกตามเชื้อชาติ.....	217
65. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู จำแนกตามเชื้อชาติ.....	218
66. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำแนกตามศาสนา.....	219
67. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู จำแนกตามศาสนา.....	220
68. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับฟังวิทยุฯ มาเลเซียของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา.....	221
69. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุฯ มาเลเซียของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา.....	222
70. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของช่วงเวลาการเปิดรับฟังวิทยุฯ มาเลเซีย ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา.....	224
71. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์หรือไม่ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา.....	225
72. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา.....	226

73. แสดงจำนวนและคำร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วไม่มีประโยชน์ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา.....	228
--	-----

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
74. แสดงจำนวนและคำร้อยละของทัศนคติจากการฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วรู้สึกดีกับประเทศมาเลเซียหรือไม่ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา.....	229
75. แสดงจำนวนและคำร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศมาเลเซีย ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา.....	230
76. แสดงจำนวนและคำร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกไม่ดีกับประเทศมาเลเซีย ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา.....	232
77. แสดงจำนวนและคำร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วทำให้ทั้งรู้สึกดีและไม่ดี/ ปานกลาง กับประเทศมาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา.....	233
78. แสดงจำนวนและคำร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ดี กับประเทศมาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา.....	234
79. แสดงจำนวนและคำร้อยละของเหตุผลที่ไม่ฟังวิทยุฯ มาเลเซียของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา.....	235
80. แสดงจำนวนและคำร้อยละของทัศนคติต่อความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียเป็นอย่างไร ดีหรือไม่ดีของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา.....	237
81. แสดงจำนวนและคำร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย จังหวัดยะลาที่มีทัศนคติว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี.....	238
82. แสดงจำนวนและคำร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย จังหวัดยะลาที่มีทัศนคติว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ดี.....	241
83. แสดงจำนวนและคำร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับพฤติกรรม การเปิดรับ/ฟังวิทยุฯ มาเลเซีย ของประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา.....	242
84. แสดงจำนวนและคำร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างการถือศาสนากับพฤติกรรม การเปิดรับ/ฟังวิทยุฯ มาเลเซีย ของประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา.....	243
85. แสดงจำนวนและคำร้อยละของการรับฟังวิทยุฯ ไทยของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู.....	244

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
----------	------

86. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิद्यุฯ ไทยของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู.....	245
87. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของช่วงเวลาการเปิดรับฟังวิद्यุฯ ไทยของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู.....	247
88. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการฟังวิद्यุฯ ไทยแล้วมีประโยชน์หรือไม่ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู.....	248
89. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิद्यุฯ ไทยแล้วมีประโยชน์ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู.....	249
90. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิद्यุฯ ไทยแล้วไม่มีประโยชน์ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู.....	251
91. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติจากการฟังวิद्यุฯ ไทย แล้วรู้สึกดีกับประเทศไทยหรือไม่ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู.....	252
92. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิद्यุฯ ไทยแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศไทย ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู.....	253
93. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิद्यุฯ ไทยแล้วทำให้รู้สึกไม่ดีกับประเทศไทย ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย อำเภอบางเตย จังหวัดยะลา.....	255
94. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิद्यุฯ ไทยแล้วไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ดีกับประเทศไทย ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู.....	256
95. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ไม่ฟังวิद्यุฯ ไทยของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู.....	257
96. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติต่อความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียเป็นอย่างไร ดีหรือไม่ดีของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู.....	259
97. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลูที่มีทัศนะว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี.....	260
98. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลูที่มีทัศนะว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ดี.....	263

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
99. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลูที่ไม่ระบุว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดีหรือไม่ดี.....	265
100. แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับพฤติกรรม การเปิดรับ/ฟังวิद्यุฯ ไทย ของประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู.....	266

101. แสดงจำนวนและคำร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างการถือศานากับพฤติกรรม การเปิดรับ/ฟังวิทยาฯ ไทย ของประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู.....	267
102. แสดงการเปรียบเทียบจำนวนและคำร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนไทย อำเภอบะตัง จังหวัดยะลา และประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู.....	268
103. แสดงการเปรียบเทียบจำนวนและคำร้อยละของการรับฟังวิทยาฯ ไทย และมาเลเซีย ของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนไทย อำเภอบะตัง จังหวัดยะลา และประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู.....	271
104. แสดงจำนวนและคำร้อยละของบทบาทที่วิทยาฯ มาเลเซียควรทำในทัศนะ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอบะตัง จังหวัดยะลา.....	284
105. แสดงจำนวนและคำร้อยละของบทบาทที่วิทยาฯ ไทยควรทำในทัศนะ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู.....	287
106. แสดงจำนวนและคำร้อยละของบทบาทที่วิทยาฯ มาเลเซียไม่ควรทำในทัศนะ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอบะตัง จังหวัดยะลา.....	292
107. แสดงจำนวนและคำร้อยละของบทบาทที่วิทยาฯ ไทยไม่ควรทำในทัศนะ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู.....	295
108. แสดงจำนวนและคำร้อยละของการที่วิทยาฯ (ของไทยและมาเลเซีย) จะมีบทบาท ในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอบะตัง จังหวัดยะลา.....	298
109. แสดงจำนวนและคำร้อยละของการที่วิทยาฯ (ของไทยและมาเลเซีย) จะมีบทบาท ในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู.....	300

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
110. แสดงจำนวนและคำร้อยละของทัศนคติต่อแนวคิดร่วมคิดร่วมทำรายการวิทยาฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอบะตัง จังหวัดยะลา.....	304
111. แสดงจำนวนและคำร้อยละของเนื้อหาที่รายการวิทยาฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอบะตัง จังหวัดยะลา.....	307
112. แสดงจำนวนและคำร้อยละของวิธีการนำเสนอรายการวิทยาฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอบะตัง จังหวัดยะลา.....	310
113. แสดงจำนวนและคำร้อยละของทัศนคติต่อแนวคิดร่วมคิดร่วมทำรายการวิทยาฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย	

เมืองปีนกาลัน ฮูลู.....	313
114. แสดงจำนวนและคำร้อยละของเนื้อหาที่รายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู.....	317
115. แสดงจำนวนและคำร้อยละของวิธีการนำเสนอรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู.....	320

บทที่ 1

บทนำ

ในบทนี้กล่าวถึงความสำคัญและที่มาของปัญหา ปัญหาวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อสันนิษฐานการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย นิยามศัพท์ และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

เมื่อวันจันทร์ที่ 9 มีนาคม 2552 เวลา 20.23 น. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ เสด็จออก ณ พระที่นั่งจักรีมหาปราสาท พระบรมมหาราชวัง พร้อมด้วย สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าศรีรัศมิ์ พระวรชายาในสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร และพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนิตดา มาตุ ทรงรับสมเด็จพระราชาธิบดี อัล วาติกู บิลลาห์ ตนกู มิซาน ไชนัล อิบดิน อิบนี อัลมาร์ฮูม สุลต่าน มาห์มูด อัล มุกตาฟี บิลลาห์ ซาห์ สมเด็จพระราชาธิบดีแห่งมาเลเซีย และสมเด็จพระราชินี ประไหมสุหรีอาอง ตนกู นูร์ ซาฮีราห์ สมเด็จพระราชินีแห่งมาเลเซีย ในโอกาสเสด็จพระราชดำเนินเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการในฐานะพระราชอาคันตุกะของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ระหว่างวันที่ 9 – 12 มีนาคม 2552

ในการนี้ได้ถวายเลี้ยงพระกระยาหารค่ำเพื่อถวายพระเกียรติแด่สมเด็จพระราชาธิบดีและสมเด็จพระราชินีแห่งมาเลเซีย ณ พระที่นั่งจักรีมหาปราสาท พระบรมมหาราชวัง วันจันทร์ ที่ 9 มีนาคม 2552 และทรงมีพระราชดำรัส ความตอนหนึ่งว่า....

...มิตรภาพของเรานั้นมีอิสรภาพ เสรีภาพ ความสุจริตยุติธรรม และความเสมอภาคกัน เป็นรากฐานรองรับอย่างมั่นคง จึงเกื้อกูลให้ประชาชนของเรามีความเข้าใจกันและกัน และผูกสัมพันธ์ร่วมมือกันในเรื่องต่าง ๆ และในระดับต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง รัฐบาลของประเทศทั้งสอง ก็ได้ร่วมมือและประสานงานกันเป็นอย่างดี ในภารกิจสำคัญหลายด้าน ทั้งในระดับทวิภาคี และระดับภูมิภาคภายใต้ความเป็นประชาคมอาเซียน ซึ่งได้ก่อประโยชน์มหาศาลให้แก่การพัฒนาประเทศและประชาชนของเรา...

นอกจากนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซีย อารงศักดิ์ อายุวัฒนะ ผู้เขียนหนังสือชื่อไทยในมาเลเซีย ตั้งแต่ปี 2507 แต่ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี 2517 ได้กล่าวว่า ประเทศเพื่อนบ้านที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดและที่ดีของไทย นอกจาก สปป.ลาว ซึ่งมีสายสัมพันธ์ในสายเลือดแล้ว มาเลเซียเป็นอีกประเทศหนึ่ง

ที่มี “ความใกล้ชิดสนิทสนมดุจญาติสนิทและมิตรที่รักยิ่งของไทย” ความสัมพันธ์ระหว่างมาเลเซียกับไทยมีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย และในประวัติศาสตร์ว่าด้วยชาติเชื้อชื่อว่า “ชนชาติไทยและมาเลเซียเป็นเผ่าพันธุ์เดียวกันมาตั้งแต่อดีต (2547: 1)”

การศึกษาของชินชิวา ซิวะธรรม (2540) ซึ่งศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซีย (พ.ศ.2535-2538) (วิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคและส่งเสริมความสัมพันธ์) ระบุว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย - มาเลเซีย มีบทบาทและน้ำหนักมากกว่าปัจจัยที่เป็นอุปสรรค กล่าวคือ ประเทศไทยและมาเลเซียมีความสัมพันธ์ลักษณะของการพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม ในระดับท้องถิ่นและระดับชาติที่เป็นไปตามแนวคิดเรื่องการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ถึงแม้ประเทศไทยและมาเลเซียจะมีปัญหาความขัดแย้งหลายประการ แต่ก็ยังไม่เคยมีความขัดแย้งกันเปิดเผยถึงขั้น “การเผชิญหน้ากัน” เนื่องจากเหตุผลหลายประการที่สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างสองประเทศ ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์และความร่วมมือที่ดีด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และระดับชาติ รวมทั้งมีกลไกดำเนินการหลายประการเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด และเห็นความจำเป็นของการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่นำไปสู่ความพยายามในการคลี่คลายอุปสรรคระหว่างกัน นอกจากนี้ ผลการศึกษายังชี้ให้เห็นแนวโน้มความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซียจะเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น กล่าวคือสามารถลดระดับความขัดแย้งต่อกันและขยายความร่วมมือในด้านต่าง ๆ มากขึ้น

ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ทำให้เราสามารถวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างชายแดนประเทศไทยและมาเลเซีย วิเคราะห์ความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน กลไกการแก้ปัญหาในระดับทวิภาคีและพหุภาคี รวมถึงการวิเคราะห์บทบาทของวิทยุชายแดน ในฐานะสื่อของท้องถิ่นหรือชุมชนในการเป็นสื่อกลางของการแก้ไขปัญหาและความร่วมมือ เพราะในทางปฏิบัติ การแก้ไขหรือการป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามแนวชายแดน ส่วนใหญ่ใช้ความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งวิทยุชายแดนอาจเข้ามามีบทบาทในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวร่วมกัน รวมถึงการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซียที่ดีต่อไปในอนาคตด้วย

แม้ว่าสื่อใหม่ (new media) โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตจะทำให้การสื่อสารเป็นไปได้อย่างไร้พรมแดน ครอบคลุมที่มีโครงสร้างพื้นฐานรองรับและเศรษฐกิจหนุนให้สามารถเข้าถึงสื่อใหม่ได้ แต่กาญจนา แก้วเทพ ยืนยันโดยมีผลของการวิจัยสนับสนุนว่า สื่อวิทยุกระจายเสียง (วิทยุฯ) และวิทยุโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีศักยภาพในการทำหน้าที่ของการสร้าง “พื้นที่สาธารณะ” (public sphere) ทั้งนี้อยู่บนเงื่อนไขที่มีการใช้สื่อดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอ และสื่อเองตระหนักถึงบทบาทในการเชื่อมโยงและสร้างสมานฉันท์ระหว่างคนกลุ่มต่าง ๆ รวมทั้งพยายามสร้างรูปแบบการสื่อสารอย่างมีส่วนร่วมให้เกิดขึ้น (2543: 184-5)

หากเปรียบเทียบสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น สื่อใหม่ดังกล่าวข้างต้น หรือสื่อเก่า เช่น หนังสือพิมพ์ และวิทยุโทรทัศน์ ฯลฯ กับวิทยุกระจายเสียงจะพบว่า วิทยุกระจายเสียงมีคุณลักษณะเด่นในด้านต่าง ๆ ซึ่งต่างจากสื่อมวลชนอื่น เช่น ผู้รับสารหรือผู้ฟังสามารถเปิดรับสื่อ (เปิดฟัง) ได้พร้อม ๆ กับการทำกิจกรรมอื่น ๆ เช่น ทำงานบ้าน ทำสวนทำไร่ ขับรถยนต์ ฯลฯ ในขณะที่ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ดูโทรทัศน์ หรือใช้

คอมพิวเตอร์ต้องมองเห็นและอ่านที่หน้าหนังสือพิมพ์หรือดูที่หน้าจอโทรทัศน์หรือจอคอมพิวเตอร์ ทำให้ยากที่จะทำกิจกรรมอื่น ๆ วิทยุกระจายเสียงเป็นสื่อที่สามารถนำเสนอข่าวสารความรู้ได้รวดเร็วและทันทีต่างจากหนังสือพิมพ์และวิทยุโทรทัศน์ที่ต้องผ่านขั้นตอน/กระบวนการการผลิตและนำเสนอต่าง ๆ มากมาย ซึ่งทำให้ใช้เวลามาก นอกจากนี้วิทยุกระจายเสียงยังสามารถสร้างความใกล้ชิดกับผู้ฟังได้ด้วยการนำเสนอข่าวสารความรู้ภายในพื้นที่หรือชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะวิทยุกระจายเสียงท้องถิ่นและวิทยุชุมชน

แม้ว่าความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จะยังคงปรากฏเป็นข่าวให้เห็นและฟังทุกวัน (2552) ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ทุกภาคส่วนโดยเฉพาะรัฐบาลที่ต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าว แต่จากลักษณะความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซียดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับความเชื่อในอิทธิพลของสื่อวิทยุกระจายเสียง โดยเฉพาะวิทยุชายแดน (border radio) นำไปสู่ความท้าทายสำหรับสื่อกระจายเสียงไทย โดยเฉพาะวิทยุที่กระจายเสียงข้ามฝั่งไปยังมาเลเซีย คือ การทำหน้าที่ที่เป็นประโยชน์ตามอุดมคติภายใต้ความร่วมมือของทั้งสองประเทศ หน้าที่ของสื่อตามอุดมคติ อาทิ การเป็นสื่อช่วยบรรเทาและแก้ไขปัญหาระหว่างสองประเทศ และการเป็นสื่อที่ช่วยอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย - มาเลเซีย ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การทำหน้าที่ในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ โครงการวิจัยนี้จึงมีเป้าหมายที่จะพิสูจน์แนวคิดเรื่อง การมีส่วนร่วม (participation) ในสื่อระหว่างชุมชนของทั้งสองประเทศ อันเป็นแนวคิดที่จะนำไปสู่การส่งเสริมบทบาทของวิทยุชายแดนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (international relations)

งานวิจัยชิ้นนี้ยังประยุกต์ใช้แนวคิดการสื่อสารแบบมีส่วนร่วม (participatory communication) ซึ่งมีค่าสำคัญได้แก่ “การสื่อสาร” “กระบวนการมีส่วนร่วมของสมาชิกในสังคม/ประชาชน” และ “การพัฒนาชุมชน” (ปาริชาติ สถาปิตานนท์ และคณะ, 2549) อันจำกัดอยู่ในวงภายในเฉพาะชุมชน สังคม หรือประเทศ ซึ่งแนวคิดการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมในงานวิจัยนี้จะถูกใช้เพื่อการขยายขอบเขตในการอธิบายแนวคิดการมีส่วนร่วมในการสื่อสารของชุมชน 2 ประเทศเพื่อเป้าหมายในการพัฒนาชุมชนของทั้ง 2 ประเทศและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมดรวมเรียกว่า แนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วม (participatory international communication)

หากโครงการวิจัยในส่วนของ การประยุกต์ใช้แนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดนนี้ ได้รับความร่วมมือเข้ามีส่วนร่วมจากทั้งไทยและมาเลเซีย โดยเฉพาะในกระบวนการผลิตรายการวิทยุกระจายเสียงตามขั้นตอนต่าง ๆ ทั้งขั้นตอนก่อนการผลิต (pre-production) ขั้นตอนการผลิต (production) และขั้นตอนหลังการผลิต (post-production) นั้น โครงการวิจัยนี้ก็จะเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างช่องทางการสื่อสารระหว่างสองประเทศในรูปแบบของการใช้สื่อวิทยุกระจายเสียง อันเป็นส่วนเสริมของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ซึ่งมีจุดยืนในแนวคิดที่ว่า “การสื่อสารในเชิงร่วมมือกันระหว่าง 2 ประเทศมีสูง แสดงว่า 2 ประเทศมีระดับความสัมพันธ์ที่ดีสูง” (ปรัชญา เวสารัชช์, 2536: 77) โครงการวิจัยจึงมีความคาดหวังว่า จะเป็นกระบวนการหนึ่งในการส่งเสริมความร่วมมืออันนำไปสู่การส่งเสริมสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสองประเทศ

นอกจากนี้ จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา พบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ตามแนวชายแดนประเทศไทยและมาเลเซียเพียงงานเดียว คือ งานของ เสียงฝน รัตนพรหม (2545) ซึ่งศึกษาเรื่อง การเปิดรับสื่อวิทยุ – โทรทัศน์จากประเทศมาเลเซียของผู้รับสารตามแนวชายแดนไทย โดยเป็นการศึกษาแบบแผนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวิทยุและโทรทัศน์จากประเทศมาเลเซีย รวมถึงศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดรับสื่อวิทยุและโทรทัศน์จากประเทศมาเลเซียของผู้รับสารตามแนวชายแดนไทยเท่านั้น และยังไม่พบการศึกษาใดที่เป็นการศึกษาบทบาทของสื่อในการทำหน้าที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย ซึ่งงานวิจัยนี้จะได้ศึกษาในมิติดังกล่าว และยังเป็นการศึกษาการเชื่อมโยงวิทยุภายใต้ชื่อเรื่องเดียวกัน แต่แตกต่างกันในแง่ของประเทศเพื่อนบ้าน กล่าวคือ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (ทำการวิจัยเสร็จเรียบร้อยแล้ว (มีนาคม 2552)) สหภาพพม่า (ทำการวิจัยเสร็จเรียบร้อยแล้ว (มีนาคม 2553)) และกัมพูชา (ทำการวิจัยเสร็จเรียบร้อยแล้ว (มิถุนายน 2554)) อีกด้วย

1.2 ปัญหาวิจัย

- 1) สถานภาพของวิทยุชายแดนไทย - มาเลเซีย ทั้งในมิติของศักยภาพในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย ปัจจัยภายนอกที่เสริมศักยภาพ ปัจจัยภายในและภายนอกที่เป็นอุปสรรค และบทบาทเป็นอย่างไร
- 2) การประยุกต์ใช้แนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดนสามารถดำเนินการได้หรือไม่ เพราะเหตุใด
- 3) พฤติกรรมการเปิดรับวิทยุชายแดนไทย - มาเลเซียของคนไทยและมาเลเซีย ที่อาศัยอยู่ติดชายแดนเป็นอย่างไร
- 4) บทบาทของวิทยุชายแดนไทย - มาเลเซียที่ดีควรเป็นอย่างไร
- 5) วิธีการหรือทางปฏิบัติใดในการช่วยเหลือสนับสนุนบทบาทของวิทยุชายแดนไทย ในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาสถานภาพของวิทยุชายแดนไทย - มาเลเซีย
- 2) เพื่อประยุกต์ใช้แนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดน
- 3) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับวิทยุชายแดนไทย - มาเลเซียของคนไทยและมาเลเซีย
- 4) เพื่อแสวงหาแนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิทยุชายแดนไทย ในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย

1.4 ข้อเสนอพื้นฐานการวิจัย

- 1) สถานภาพของวิद्यุชายแดนไทย - มาเลเซีย มีศักยภาพในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซียหลายด้าน ทั้งยังมีปัจจัยภายนอกที่เสริมศักยภาพ ปัจจัยภายในและภายนอกที่เป็นอุปสรรค โดยปัจจุบันมีบทบาทสำคัญในด้าน (1) การเชื่อมสัมพันธ์ด้วยความบันเทิงผ่านเสียงเพลง (2) บทบาทการโฆษณาสินค้าและบริการทั้งฝั่งไทยและมาเลเซีย และ (3) การส่งเสริมความสัมพันธ์ด้วยการนำเสนอวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นของทั้ง 2 ประเทศ
- 2) การประยุกต์ใช้แนวคิดเรื่องการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิद्यุชายแดนสามารถทำได้ แต่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทั้งไทยและมาเลเซีย
- 3) คนไทยและมาเลเซียฟังวิทยุกระจายเสียงของแต่ละฝั่ง โดยคนทั้ง 2 ชาติต่างพึงพอใจในการเปิดรับฟังรายการวิทยุฯ ของกันและกัน แต่ก็ต้องการให้วิद्यุชายแดนไทย - มาเลเซียมีบทบาทด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณี และการค้าระหว่างกัน

ผู้วิจัยเลือกใช้คำว่าข้อสันนิษฐาน (proposition) โดยไม่ใช่คำว่าสมมติฐาน (hypothesis) เนื่องด้วยเป็นการวิจัยเชิงสังคมศาสตร์ 175

- 5) วิद्यุชายแดนไทย - มาเลเซีย จะมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซียได้ต้องอาศัยปัจจัยสำคัญคือ การมีส่วนร่วมจากภาครัฐและเอกชนทั้งไทยและมาเลเซีย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเน้นศึกษาสถานีวิद्यุกระจายเสียงทุกรูปแบบ ทั้งสถานที่รัฐเป็นเจ้าของและวิทยุชุมชนที่อยู่ใกล้พื้นที่ชายแดนไทย - มาเลเซีย และมีผู้ฟังมาเลเซียสามารถรับสัญญาณการกระจายเสียงของสถานีได้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ ในอำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนครราชสีมา และอำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำนวน 26 คน การวิจัยยังได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างประชาชนไทยและมาเลเซีย ณ บริเวณชายแดนอำเภอสุโขทัย-ลก - เมืองรันเตา บันยัน และอำเภอเบตง - เมืองปินกาลัน ฮูลู จำนวนจุดละ 400 คน รวมประชาชนไทย 800 คน และประชาชนมาเลเซีย 800 คน รวมสุทธิ 1,600 คน โดยศึกษาระหว่างเดือนพฤษภาคม 2554 ถึงเดือนพฤษภาคม 2555

1.6 นิยามศัพท์

วิद्यุชายแดน หมายถึง สถานีวิทยุกระจายเสียง สถานีวิทยุฯ ของรัฐ โดยทั่วไปเรียกว่า สถานีวิทยุหลักหรือสถานีวิทยุใหญ่ และสถานีวิทยุชุมชนของภาคเอกชนหรือประชาชนในจังหวัดยะลา และนครราชสีมาที่สัญญาณส่งถึงมาเลเซีย และโดยปกติคนมาเลเซียสามารถรับสัญญาณกระจายเสียงได้

วิद्यุชายแดนไทย หมายถึง สถานีวิทยุฯ ไทยที่ดำเนินการในพื้นที่ชายแดนไทย-มาเลเซีย โดยสัญญาณการกระจายเสียงครอบคลุมทั้งประเทศไทยและมาเลเซีย ในงานวิจัยครั้งนี้คือ สถานีวิทยุฯ ของรัฐ คือ สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย หรือ สวท. โดยทั่วไปเรียกว่า สถานีวิทยุหลักหรือสถานีวิทยุใหญ่ และสถานีวิทยุชุมชนที่แสวงหากำไรและวิทยุชุมชนภาคประชาชนที่ไม่แสวงหากำไรจากการดำเนินการใน อ.สุโขทัย-ลก จ.นครราชสีมา และ อ.เบตง จ.ยะลาที่สัญญาณส่งถึงมาเลเซีย และโดยปกติคนมาเลเซียสามารถรับสัญญาณกระจายเสียงได้

วิทยุชายแดนมาเลเซีย หมายถึง สถานีวิทยุฯ ของมาเลเซียที่ดำเนินการในพื้นที่ชายแดนไทย-มาเลเซีย โดยสัญญาณการกระจายเสียงครอบคลุมทั้งประเทศมาเลเซีย และประเทศไทย ในงานวิจัยครั้งนี้คือ สถานีวิทยุฯ ของมาเลเซียที่ดำเนินการในพื้นที่ชายแดนตรงข้ามกับพื้นที่ของ อ.สุโหลโก-ลก จ.นราธิวาส และ อ.เบตง จ.ยะลาที่สัญญาณส่งถึงประเทศไทย

การมีส่วนร่วม หมายถึง การร่วมรับฟังรายการ การร่วมคิดและร่วมทำของคนไทย และคนมาเลเซีย ในการกำหนดวัตถุประสงค์ และผลิตรายการ ฯลฯ

ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย หมายถึง ความผูกพัน ความเกี่ยวข้องกัน ความใกล้ชิดแนบแน่นของคนไทย และคนมาเลเซีย และระหว่างรัฐในด้านต่าง ๆ เช่น ความสัมพันธ์ทางการค้า-ลงทุน ความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม ฯลฯ

ผู้ดำเนินการวิทยุกระจายเสียง หมายถึง ผู้บริหารสถานี ได้แก่ นายสถานี/หัวหน้าสถานี/ผู้อำนวยการสถานี หัวหน้าฝ่ายรายการ และเจ้าหน้าที่กระจายเสียง รวมทั้งนักจัดรายการวิทยุฯ หลัก ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ของสถานีวิทยุฯ ในจังหวัดยะลา และนราธิวาสที่ตั้งอยู่ใกล้ชายแดนและโดยปกติคนมาเลเซียสามารถรับสัญญาณกระจายเสียงได้

สถานภาพ หมายถึง สภาพปัจจุบันของวิทยุชายแดนไทย - มาเลเซีย ศักยภาพของวิทยุชายแดนไทยในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย ปัจจัยภายนอกที่เสริมศักยภาพวิทยุชายแดนไทยในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย ตลอดจนปัจจัยภายในและภายนอกที่เป็นอุปสรรคต่อวิทยุชายแดนไทยในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย

ศักยภาพ หมายถึง คุณสมบัติสำคัญของวิทยุชายแดนไทย - มาเลเซียในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย

ปัจจัยภายนอกที่เสริมศักยภาพ หมายถึง สิ่งที่หนุนให้วิทยุชายแดนไทย - มาเลเซียทำหน้าที่หรือมีบทบาทด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย เช่น ภูมิประเทศที่ติดกัน ความสัมพันธ์อันแนบแน่นระหว่างคนไทยและคนมาเลเซีย และวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน เป็นต้น

ปัจจัยภายในที่เป็นอุปสรรค หมายถึง คุณสมบัติหรือสิ่งต่าง ๆ ภายในวิทยุชายแดนไทย - มาเลเซียที่ขัดขวางการทำหน้าที่หรือมีบทบาทด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย

ปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรค หมายถึง สิ่งที่ขัดขวางวิทยุชายแดนไทย - มาเลเซียในการทำหน้าที่หรือมีบทบาทด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย เช่น ความต่างแตกต่างของระบอบการปกครอง การขาดความไว้วางใจกันในระดับรัฐบาล เป็นต้น

บทบาท หมายถึง การทำหน้าที่ของสื่อวิทยุชายแดนไทย - มาเลเซียในด้านต่าง ๆ เช่น การสร้างความเข้มแข็งของสันติภาพและการเข้าใจระหว่างประเทศ การส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยม การส่งเสริมการค้าและเศรษฐกิจ การให้ความบันเทิง และการให้การศึกษา เป็นต้น

บทบาทที่พึงประสงค์ หมายถึง หน้าที่ของวิทยุชายแดนไทย - มาเลเซียที่ควรปฏิบัติตามความต้องการหรือคาดหวังของผู้ดำเนินการวิทยุฯ ผู้แทนมาเลเซีย และชุมชนตามแนวชายแดนไทย - มาเลเซีย

รูปแบบรายการ หมายถึง ลักษณะการนำเสนอรายการของรายการวิทยุชายแดนไทย - มาเลเซียที่มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย เช่น รายการพูดคุย รายการข่าว และรายการเพลง เป็นต้น

เนื้อหารายการ หมายถึง ลักษณะของสารที่ปรากฏในรายการวิทยุชายแดนไทย - มาเลเซียมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย เช่น เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรม/ประเพณี เนื้อหาเกี่ยวกับการศึกษา เนื้อหาที่เป็นเรื่องความบันเทิง และเนื้อหาเกี่ยวกับท่องเที่ยว

พฤติกรรมการเปิดรับวิทยุชายแดน หมายถึง การที่คนไทยและมาเลเซียที่อยู่อาศัยตามแนวชายแดนฝั่งวิทยุชายแดนไทย-มาเลเซีย หรือไม่ฟัง เพราะเหตุใด หากฟัง ฟังเวลาใด ฟังแล้วมีประโยชน์หรือไม่ ฟังแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศเพื่อนบ้าน (ไทยหรือมาเลเซีย) หรือไม่ เพราะเหตุใด

แนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิทยุชายแดน หมายถึง วิธีการหรือทางปฏิบัติในการช่วยเหลือสนับสนุนบทบาทของวิทยุชายแดนเพื่อความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย

แนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การมีส่วนร่วมในสื่อของประชาชน 2 ประเทศหรือมากกว่า ตัวอย่างการมีส่วนร่วม เช่น การมีส่วนร่วมในการวางแผนและกำหนดนโยบาย การตัดสินใจ การบริหารจัดการ ดำเนินงาน และใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือกล่าวโดยสรุปคือ ร่วมคิดร่วมทำ โดยมีเป้าหมายหลักคือ การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้คือ การมีส่วนร่วมในสื่อวิทยุชายแดนไทยในจังหวัดนราธิวาสและยะลาของประชาชนไทยและมาเลเซีย

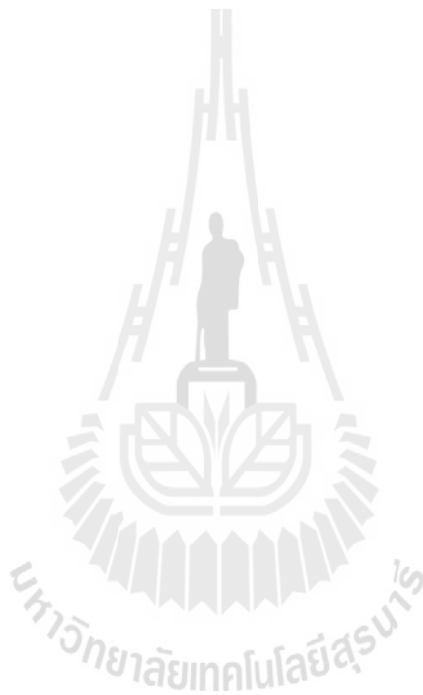
การประยุกต์แนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การนำแนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมมาปรับใช้ในบริบทของไทยและมาเลเซีย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ในเชิงวิชาการ ผลจากการศึกษาทำให้ทราบถึงบทบาทของวิทยุชายแดนไทย-มาเลเซีย ทั้งบทบาทปัจจุบัน บทบาทที่พึงประสงค์ และบทบาทไม่พึงประสงค์ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการขยายแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของวิทยุกระจายเสียงในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ตลอดจน

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยเสริมและปัจจัยจำกัดในการประยุกต์ใช้แนวคิดเรื่องการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดน

- 2) ในเชิงประยุกต์ ผลจากการวิจัยทำให้ได้ข้อเสนอแนะการใช้สื่อวิทยุกระจายเสียง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ทั้งระดับนโยบายที่ผู้บริหารหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถพิจารณาใช้ในการกำหนดนโยบายด้านสื่อวิทยุฯ และระดับปฏิบัติการที่ผู้ดำเนินการด้านวิทยุกระจายเสียงสามารถพิจารณาใช้เพื่อทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด และทฤษฎีที่สนับสนุนกรอบแนวคิดของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชน บทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชนต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ทฤษฎีบทบาท (role theory) การสื่อสารแบบมีส่วนร่วม (participatory communication) การเข้าถึงสื่อ (access) การมีส่วนร่วม (participation) และการจัดการด้วยตัวเอง (self-management) แนวคิดการใช้และความพึงพอใจ (uses and gratifications) แนวคิดกระบวนการในการเลือกและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการในการเลือก รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซีย นอกจากนี้ บทนี้ยังได้กล่าวถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดของการวิจัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎี

2.1.1 บทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชน

สาขาวิชาสังคมศาสตร์ เช่น สังคมวิทยา มีการจำแนกสำนักคิดออกเป็นสำนัก ๆ และแต่ละสำนักก็มีอิทธิพลต่อทฤษฎีสื่อสารมวลชน อาทิ ทฤษฎีหน้าที่นิยม (functionalism) ซึ่งพัฒนาจาก Evolutionism โดยมีจุดยืนว่า ทุก organism (ทุกระบบ) มีองค์ประกอบย่อยทำหน้าที่ให้ส่วนรวมอยู่ได้ด้วยความมั่นคง และไม่มีสังคม สิ่งมีชีวิตหรือสถาบันใดเหนือหรือดีกว่ากัน (กาญจนา แก้วเทพ, 2541: 26) การวิเคราะห์หน้าที่ของการสื่อสารมวลชนเน้นที่บทบาทของสื่อในการรักษาไว้ซึ่ง คุณภาพของสังคม (Williams, 2003: 48)

นักวิชาการจากหลายสาขาวิชา เช่น สังคมศาสตร์ รัฐศาสตร์ ฯลฯ ได้อธิบายทฤษฎีหน้าที่นิยมเกี่ยวกับการสื่อสารและสื่อมวลชนหลากหลายด้านและมุมมอง ทั้งมิติของการทำหน้าที่ของสื่อจากมุมมองของผู้ปฏิบัติหน้าที่และหน้าที่ของสื่อตามความคาดหวังหรือความต้องการของผู้เปิดรับ ในที่นี้ได้ประมวลหน้าที่ของสื่อมวลชนบางส่วน ดังนี้

องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมของสหประชาชาติ (UNESCO) ได้จัดตั้ง คณะกรรมาธิการระหว่างประเทศเพื่อศึกษาปัญหาการสื่อสาร (International Commission for the Study of Communication Problems) ขึ้นในปี 1976 โดยมี Sean MacBride เป็นประธาน และได้มีการตีพิมพ์รายงานชื่อ “Many Voices One World: towards a new more just and more efficient world information and communication order” (UNESCO, 1980: 14-31) ภายในมีเนื้อหาที่กล่าวถึงหน้าที่ของการสื่อสาร ดังนี้

“(1) หน้าที่ด้านสารสนเทศ (information)

- (2) หน้าที่ด้านการขัดเกลาทางสังคมหรือสังคมประกิต (*socialization*)
- (3) หน้าที่ด้านการจูงใจ (*motivation*)
- (4) หน้าที่ด้านการโต้แย้งและการอภิปราย (*debate and discussion*)
- (5) หน้าที่ด้านการศึกษา (*education*)
- (6) หน้าที่ด้านส่งเสริมวัฒนธรรม (*cultural promotion*)
- (7) หน้าที่ด้านบันเทิง (*entertainment*)
- (8) หน้าที่ด้านการประสานสามัคคี (*integration*)
- (9) ความจำเป็นทางสังคม (*a social need*)
- (10) เครื่องมือทางการเมือง (*a political instrument*)
- (11) พลังทางเศรษฐกิจ (*an economic force*)
- (12) ศักยภาพทางการศึกษา (*an educational potential*)
 - (12.1) การพัฒนาสติปัญญา (*intellectual development*)
 - (12.2) สร้างบุคลิกภาพใหม่ (*emergence of a new framework for the personality*)
 - (12.3) สร้างมาตรฐานทางปัญญา (*intellectual standardization*)
 - (12.4) ทำหน้าที่เป็นโรงเรียน (*the school*)
 - (12.5) ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ (*an exchange of knowledge*)
- (13) แรงกระตุ้นวัฒนธรรม (*an impulse to culture*)”

McQuail (1994: 78-9) กล่าวว่า หน้าที่หลักของการสื่อสารในสังคม โดยอ้างถึง Lasswell ว่ากล่าวถึงหน้าที่ต่าง ๆ ดังนี้ “(1) การระวังเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม (*surveillance of the environment*) (2) การสานสัมพันธ์ส่วนต่าง ๆ ของสังคมในการสนองตอบต่อสภาพแวดล้อม (*correlation of the parts of the society in responding to its environment*) และ (3) การถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม (*the transmission of the cultural heritage*)”

McQuail (1994: 79) ยังได้กล่าวถึง Wright ที่ได้เพิ่มเติมหน้าที่สำคัญของสื่ออันดับที่ 4 ต่อจาก Lasswell คือ ความบันเทิง (*entertainment*) และเพิ่มหน้าที่สำคัญของสื่อมวลชนอันดับที่ 5 คือ การระดมความร่วมมือ (*mobilization*) รวมทั้งอธิบายหน้าที่ของสื่อในสังคมที่ประกอบด้วยด้าน ต่าง ๆ คือ

- “1) สารสนเทศ (*information*)
 - การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์ และสถานการณ์ในสังคมและโลก
 - แสดงความสัมพันธ์ของอำนาจ
 - การอำนวยความสะดวกให้เกิดนวัตกรรม การปรับตัว และความก้าวหน้า
- 2) ประสานสัมพันธ์ (*correlation*)
 - อธิบาย ตีความ และวิพากษ์วิจารณ์ของเหตุการณ์และข้อมูลข่าวสาร
 - การให้การสนับสนุนผู้ที่อยู่ในอำนาจที่ถูกต้องและบรรทัดฐานของสังคม
 - ทำให้เกิดการขัดเกลาทางสังคมหรือสังคมประกิต (*socializing*)
 - การประสานกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคม
 - การสร้างความสอดคล้องกันในความคิดเห็นในสังคม (*consensus*)

- การจัดลำดับความสำคัญและการบอกถึงสถานภาพในสังคม
- 3) ความต่อเนื่อง (continuity)
 - การแสดงออกให้เห็นถึงวัฒนธรรมหลัก (dominant culture) และการยอมรับวัฒนธรรมย่อย (subcultures) และการพัฒนาวัฒนธรรมใหม่
 - การดำรงและรักษาไว้ซึ่งค่านิยมร่วมของสังคม
- 4) ความบันเทิง (entertainment)
 - การให้ความสนุกสนาน ความเพลิดเพลิน และช่องทางของการพักผ่อน
 - การลดความตึงเครียดในสังคม
- 5) การระดมความร่วมมือ (mobilization)
 - การรณรงค์เพื่อเป้าหมายทางสังคมในด้านการเมือง สงคราม การพัฒนาเศรษฐกิจ การทำงาน และศาสนา”

สำหรับสังคมไทย พระธรรมปิฎก (2537: 8-9, 24-25) ได้กล่าวถึงหน้าที่และบทบาทสำคัญของสื่อมวลชน ไว้ดังนี้

- 1) ทำหน้าที่พื้นฐานในฐานะเป็นแหล่งข่าวสารข้อมูลที่ถูกต้องแม่นยำตรงประเด็น น่าเชื่อถือหรือเชื่อถือได้ ให้ถึงขั้นว่าเป็นหลักฐานที่ใช้อ้างอิงต่อไปได้
- 2) เป็นยามระวังภัยให้แก่สังคม มีอะไรที่จะเป็นปัญหาที่จะทำให้เกิดภัยอันตรายแก่สังคม สื่อมวลชนจะต้องยกเรื่องนั้นขึ้นมาพิจารณาช่วยบอกกล่าว มาช่วยบอกให้รู้ เป็นการเตือนภัยเพื่อสังคมจะได้พยายามหลีกเลี่ยงปัญหาเหล่านั้น
- 3) เป็นผู้ชี้ขุมทรัพย์บอกแหล่งโชคลาภแก่สังคม ซึ่งเป็นด้านบวก มีความหมายรวมถึงการให้ความรู้ต่าง ๆ โดยเฉพาะสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ สิ่งที่เป็นความริเริ่มสร้างสรรค์ที่ดี สื่อมวลชนก็เอามาบอกกล่าวคนในสังคมนี้ ใครมีความคิดริเริ่ม มีการค้นพบ หรือได้รู้อะไร มีความคิดใหม่ ๆ ทำอะไร ๆ ที่เป็นการสร้างสรรค์ สื่อมวลชนก็เอามาสนับสนุน เอามาช่วยเผยแพร่ให้
- 4) เป็นผู้นำที่ดีของสังคม เป็นผู้นำในทางสร้างสรรค์ที่จะพาสังคมไปสู่ความเจริญก้าวหน้า ซึ่งเป็นเรื่องของการนำในทางความคิด ที่บอกว่า เป็นผู้สร้างทัศนคติ ค่านิยม มติมหาชน และกระแสความคิดที่ถูกต้อง

2.1.2 บทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชนต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

สมาชิกผู้ร่วมประชุมทั่วไปของ UNESCO (www, 2004) ปี 1978 ได้ออกคำประกาศที่เน้นถึงบทบาทสำคัญของสื่อ (1) ในการสร้างความเข้มแข็งของสันติภาพและการเข้าใจระหว่างประเทศ (2) ในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน และ (3) ในการต่อต้านลัทธิแบ่งแยกเชื้อชาติ การแบ่งแยกสีผิว และการยุยงส่งเสริมการทำสงคราม

Cohen (1963: 19-47) กล่าวว่าสื่อมีบทบาทในกิจการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อาทิ หนังสือพิมพ์ในสังคมของคนอเมริกามีบทบาทในกระบวนการตัดสินใจในนโยบายต่างประเทศอัน

ได้แก่ (1) บทบาทการเป็นผู้ให้ข้อเท็จจริง (2) บทบาทของลุ่มที่อธิบาย และ (3) บทบาทการเป็นเครื่องมือของรัฐบาล

โดย Cohen อธิบายว่าทั้ง 3 บทบาทดังกล่าวเป็นบทบาทที่เป็น “ตัวกลาง” นอกจากนี้ Cohen ยังกล่าวว่าหนังสือพิมพ์ยังมีบทบาทในการประสานในกระบวนการตัดสินใจในนโยบายต่างประเทศ ได้แก่ (1) บทบาทการเป็นตัวแทนของประชาชน (2) บทบาทในการเป็นผู้วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล (3) บทบาทในการเป็นผู้สนับสนุนนโยบาย และ (4) บทบาทในการเป็นผู้ออกนโยบาย

Mowlana (1997a: 244-245) เสนอหลักการพื้นฐาน 4 ประการสำหรับสื่อระหว่างประเทศและสถาบันการสื่อสาร ดังนี้

- 1) การป้องกันสงครามและส่งเสริมสันติภาพ
- 2) ให้ความเคารพนับถือต่อวัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยม
- 3) การส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและความมีเกียรติ
- 4) การอนุรักษ์ซึ่งที่อยู่อาศัย การคบค้าสมาคมของมนุษย์ ครอบครัวและชุมชน

Mowlana (1997b: 39-40) ยังกล่าวว่า สื่อควรแสดงบทบาทในกระบวนการนโยบายต่างประเทศ ดังนี้

- 1) บทบาทของผู้กำหนดวาระ
- 2) บทบาทของผู้กระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
- 3) บทบาทของผู้เร่งและผู้ขัดขวางนโยบายต่างประเทศของรัฐบาล
- 4) บทบาทในการเป็นกลไกในการโฆษณาชวนเชื่อ
- 5) บทบาทในการเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนประชาชน
- 6) บทบาทในการเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารทางเลือกสำคัญสำหรับนักการทูตและรัฐบาล
- 7) บทบาทในการเป็นช่องทางในการแลกเปลี่ยน
- 8) บทบาทในการเป็นนักประชาสัมพันธ์อย่างไม่เต็มใจ
- 9) บทบาทในการเป็นกลไกการหาวิธีการแก้ไขปัญหาย่างสันติ
- 10) บทบาทในการเป็นผู้ช่วยเหลือการเจรจาต่อรอง
- 11) บทบาทของผู้อำนวยความสะดวกการตกลง
- 12) บทบาทผู้ช่วยเหลือตัวกลาง
- 13) บทบาทในการเป็นผู้ให้กำลังใจแก่รัฐบาล ผู้นำและประชาชนที่มีอารมณ์ขุ่นหมอง

นอกจากนี้สื่อยังมีหน้าที่ในการเป็นเวทีแลกเปลี่ยนแนวคิดและความคิดเห็น โดยเฉพาะเพื่อการสร้างความสันติภาพ (Arnaldo, 2000: 5) McQuail (2001: 297) ได้เสนอหน้าที่ของสื่อเพิ่มเติม โดยกล่าวว่าสื่อควรมีหน้าที่ในการปกป้องผู้เยาว์และชนกลุ่มน้อย ให้ความเคารพต่อสิทธิมนุษยชน ไม่ส่งเสริมความขัดแย้งและความเกลียดชังระหว่างประเทศ ส่งเสริมความเสมอภาคและจริงใจ (openness) ในการสื่อสารระหว่างประเทศ ส่งเสริมความเท่าเทียมของข้อมูลข่าวสาร เคารพต่อความเป็นส่วนตัวและควมมี

เกียรติของเพื่อนมนุษย์ รวมทั้งป้องกัน “พื้นที่สาธารณะ” ที่เป็นประชาธิปไตยทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระหว่างประเทศ

2.1.3 ทฤษฎีบทบาท (role theory)

ทฤษฎีบทบาทเป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับ “ปัจเจกบุคคล” (individual) โดยอธิบายว่า สังคมมนุษย์ คือ องค์กรสังคมขนาดใหญ่ (collective organization) ที่มีโครงข่าย (network) ของตำแหน่งทางสังคม (positions) หรือสถานภาพ (statuses) จำนวนมากเป็นองค์ประกอบ และมีปัจเจกบุคคลเป็นผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ดำรงสถานภาพ รวมทั้งแสดงบทบาทตามสถานภาพ โดยมีความคาดหวังจากสังคมต่อตำแหน่งทางสังคม (สัญญา สัญญาวิวัฒน์, 2547: 133-7)

สุพัตรา สุภาพ (2546: 30) กล่าวว่า บทบาท คือ “การปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของสถานภาพ (ตำแหน่ง)” โดยบทบาทจะช่วยกำหนดความรับผิดชอบของปัจเจกบุคคลเกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติ งามพิศ สัตย์สงวน (2546: 74) นอกจากนิยามคำว่า บทบาท เช่นเดียวกันแล้ว ยังอธิบายว่า “คือ หน้าที่ที่เขาต้องทำในฐานะที่ครองตำแหน่งนั้น ๆ อยู่ ส่วนสิทธิ หมายถึง สิ่งที่เขาพึงได้รับตอบแทนจากการปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งนั้น ๆ... สถานภาพเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมแต่บทบาทนั้นเป็นพฤติกรรม” ซึ่งบทบาทอาจขัดแย้งกัน (role conflicts) โดยเฉพาะเมื่อปัจเจกบุคคลมีหลายสถานภาพและบทบาทในขณะเดียวกัน และบทบาทอาจมีลักษณะ “เครียด” (role strain) เพราะสังคมคาดหวังในสถานภาพและบทบาทของปัจเจกบุคคลมาก ในขณะที่คน ๆ นั้นไม่สามารถปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของตนได้ดีทุกบทบาท ด้วยสาเหตุต่าง ๆ เช่น มีข้อจำกัดด้านการเงิน เวลา ฯลฯ Bassis, Gelles, and Levine (1991: 131) อธิบายคำว่า บทบาท คือ สิทธิ หน้าที่และความคาดหวัง ซึ่งถูกกำหนดโดยวัฒนธรรมที่มาพร้อมกับสถานภาพในระบบสังคม และเนื่องจากบทบาทเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับวัฒนธรรม บุคลิกภาพ (personality) บุคคลอื่น และตำแหน่งทางสังคมอื่น จึงทำให้บทบาทของปัจเจกบุคคลมีความซับซ้อน (Turner: 2006: 90)

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2547: 131) อ้างถึง Jacob Moreno ว่าได้จำแนกประเภทของบทบาทเป็น 3 ประเภท ได้แก่

- “1. Psychosomatic role บทบาทเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นทางชีวภาพ เป็นบทบาทที่ผู้แสดงไม่รู้ตัวแต่ปฏิบัติตามเงื่อนไขของสังคม
2. Psychodramatic role บทบาทตามสภาพสังคม บุคคลแสดงบทบาทตามความคาดหวังของสภาพสังคมเฉพาะ
3. Social role บทบาทที่ปัจเจกชนปฏิบัติตามความคาดหวังทั่วไปของสังคม เช่น กรรมการชาวพุทธ แม่ พ่อ เป็นต้น”

2.1.4 การสื่อสารแบบมีส่วนร่วม (participatory communication)

การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมเน้นให้ความสำคัญกับการสนทนาโต้ตอบกันในลักษณะการปรึกษาหารือ (dialogue) ระหว่างสมาชิกในสังคม ซึ่งนอกจากจะทำให้สมาชิกได้มีโอกาสในการพูดจาหรือเจรจากันแล้ว ยังเปิดโอกาสให้สมาชิกทำความเข้าใจข้อมูลข่าวสารเพื่อการตัดสินใจร่วมกันในประเด็นเกี่ยวกับสังคมของตนด้วย (ปาริชาติ สถาปิตานนท์, 2542)

กาญจนา แก้วเทพและคณะ (2543: 54-55) ได้กล่าวถึงการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมในระดับของชุมชนว่าน่าจะมีเป้าหมาย (1) เพื่อกระตุ้นให้ชุมชนมองเห็นคุณค่าของตนเอง (2) เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้เข้ามามีส่วนร่วม และเพื่อให้คนในชุมชนเห็นคุณค่าความคิดและความเชื่อของตนเอง (3) เพื่อเปลี่ยนทัศนคติจากที่คนในชุมชนคิดว่าตนเอง “ไม่สามารถใช้เทคโนโลยีที่ซับซ้อนได้” เป็น “ทำได้” ด้วยการเข้าร่วมอบรม (4) เพื่อสร้างทักษะในการสร้างสื่อให้กับชุมชน อันเป็นช่องทางการส่งข่าวสารจากจุดยืนมุมมองและทัศนะของชุมชนเอง และเป็นช่องทางแสดงความรู้สึก ปัญหา วิธีการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาจากทัศนะของชุมชน (5) สร้างสื่อที่มีสาระให้แก่ชุมชนเพื่อถ่วงดุลกับการสื่อสารที่มุ่งเน้นแต่ความบันเทิงและการหลีกเลี่ยงปัญหา (escapist) จากสื่อมวลชน และ (6) ยกระดับความมีสติและความรับผิดชอบให้กับทั้งชุมชนหรือชุมชนอื่น ๆ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

กาญจนา แก้วเทพและคณะ (2543: 57-61) ยังได้จำแนกระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็น 3 ระดับ โดยเรียงลำดับจากระดับที่น้อยที่สุดไปจนถึงมากที่สุด คือ (1) การมีส่วนร่วมในฐานะผู้รับสาร/ผู้ใช้สาร (audience/receiver/users) (2) การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ส่ง/ผู้ผลิต/ผู้ร่วมผลิต/ผู้ร่วมแสดง (sender/producer/co-producer/performance) ในขั้นตอนการผลิตต่าง ๆ ได้แก่ (2.1) ขั้นตอนการผลิต (pre-production) อันเป็นขั้นตอนการเตรียมการก่อนการผลิตสื่อ เช่น การเลือกประเด็น เลือกแ่งมุนนำเสนอ การรวบรวมข้อมูล/ข้อเท็จจริง การเขียนบท ฯลฯ (2.2) ขั้นตอนการผลิต (production) เป็นขั้นตอนของการลงมือผลิต เช่น การเข้าห้องจัดรายการ การลงมือถ่ายทำ ฯลฯ และ (2.3) ขั้นตอนหลังการผลิต (post-production) อันเป็นขั้นตอนหลังจากที่มีการบันทึกหรือการถ่ายทำเสร็จแล้ว จากขั้นตอนก่อนหน้านี้ ซึ่งต้องมีการตัดต่อ การอัดเสียงประกอบ การเพิ่มเติมเทคนิคพิเศษ ต่าง ๆ ฯลฯ รวมทั้งการเปิดรับฟังความคิดเห็นเพื่อนำมาปรับปรุงรายการ และ (3) การมีส่วนร่วมในฐานะผู้วางแผนและกำหนดนโยบาย (policy maker/planner) กล่าวในระดับกว้าง หมายความว่า การวางแผนและกำหนดนโยบายของการสื่อสารทุกประเภทที่มีอยู่ในชุมชนเพื่อเชื่อมโยงระหว่างสื่อแต่ละประเภทเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการใช้ ระดับที่แคบลงมา หมายถึงการมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนและนโยบายเฉพาะสื่อที่มีในชุมชน

White (1994: 17) แบ่งประเภทของการมีส่วนร่วมออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ (1) การมีส่วนร่วมแบบเทียม (pseudo-participation) อันประกอบด้วย การให้ข้อมูลข่าวสาร (informing) การบำบัดรักษา (therapy) การจัดการแบบเบ็ดเสร็จ (manipulation) การแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น (placation) และการให้คำปรึกษา (consultation) และ (2) การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง (genuine participation) ซึ่งประกอบด้วย การให้ความร่วมมือ (cooperation) อันหมายถึง พันธมิตร (partnership) และอำนาจของผู้แทน (delegation of power) รวมทั้งการควบคุมโดยพลเมือง (citizen control)

สถาบันวิจัยสังคมและสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2545) ได้จำแนกประเภทของการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนี้ (1) การมีส่วนร่วมในการวางแผน (2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม (3) การมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์ (4) การมีส่วนร่วมในการได้รับผลประโยชน์ และ (5) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล Ramanamma (1993: 160) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมมีอยู่ในทุกระดับ ตั้งแต่การวางแผน การดำเนินการตามเป้าประสงค์ (implementation) การติดตาม (monitoring) และการประเมินผล (evaluation)

Nair and White (1994: 348) มองความสัมพันธ์ระหว่างนักการสื่อสารเพื่อการพัฒนากับผู้รับสาร (the intended receiver) และจัดแบ่งประเภทของการมีส่วนร่วมออกเป็น 3 ระดับ

“1) การมีส่วนร่วมระดับสูง (high participation) มีลักษณะของความกระตือรือร้น (active) มีส่วนร่วม (involved) เอาจริงเอาจัง (intense) คิดประดิษฐ์สิ่งใหม่ (innovative) มีความคิดสร้างสรรค์ (creative) ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์และการปรึกษาหารือร่วมกัน (dialogue) อย่างต่อเนื่อง ในขณะที่เดียวกันก็มีการแบ่งอำนาจ (power) ระหว่างนักการสื่อสารฯ กับผู้รับสาร ซึ่งเมื่อผู้รับสารใช้อำนาจ นักสื่อสารเพื่อการพัฒนาจะสนับสนุนผู้รับสารในการได้มาซึ่งการควบคุมทรัพยากรของตนเอง

2) การมีส่วนร่วมระดับกึ่งกลาง (quasi-participation) มีลักษณะที่มีส่วนร่วม แต่มีแนวโน้มของการเป็นผู้ตั้งรับ (passive) เอาจริงเอาจังน้อย คิดสร้างสรรค์น้อย และมีการปรึกษาหารือร่วมกันน้อย

3) การมีส่วนร่วมระดับต่ำ (low participation) ไม่มีการปรึกษาหารือร่วมกัน ไม่มีการมีส่วนร่วมที่มีนัยสำคัญ ไม่รวมกิจกรรมโดยตรง และไม่มีความตระหนักรู้ (consciousness) ในความต้องการการเปลี่ยนแปลง”

Polnigongit (2006: 124) เน้นว่า “การมีส่วนร่วมในการสื่อสารนั้นเป็นทั้งสิทธิในการสื่อสาร (communication right) และสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ (primary human right)”

2.1.5 การเข้าถึงสื่อ (access) การมีส่วนร่วม (participation) และการจัดการด้วยตัวเอง (self-management)

Berrigan (1981: 18 -19) ได้ระบุว่า การประชุมใหญ่ UNESCO ปี 1977 ที่กรุงเบลเกรด ประเทศยูโกสลาเวีย ได้มีการพูดคุยกันในเรื่อง การเข้าถึงสื่อ (access) การมีส่วนร่วม (participation) และการจัดการด้วยตัวเอง (self-management) และได้รับรองคำนิยามดังกล่าว โดยมีรายละเอียดดังนี้

“1) การเข้าถึงสื่อ มี 2 มิติ คือ ทางเลือก (choice) และการมีปฏิริยาตอบกลับ (feedback) กล่าวคือ ในระดับของทางเลือกนั้น หมายรวมถึง

(i) สิทธิของแต่ละปัจเจกบุคคลที่จะเข้าถึงสื่อ (materials) การสื่อสาร ได้แก่สิทธิ์ที่จะเลือกฟังหรือดูรายการที่ต้องการไม่จำกัดว่าเป็นที่ไหน และเมื่อใด

- (ii) การมีสื่อให้ผู้รับสาร ในระดับที่หลากหลายมากขึ้น ซึ่งประชาชนเป็นผู้เลือกมากกว่าการที่องค์กรผู้ผลิตรายการจะเป็นผู้เลือกให้ (สื่อเพื่อให้ข้อมูลข่าวสาร และการศึกษา รายการที่เป็นทางเลือกและรายการที่เป็นการให้บริการ)
- (iii) การถ่ายทอดสื่อตามการเรียกร้องของประชาชน

ในระดับของการมีปฏิริยาตอบกลับนั้น การเข้าถึงสื่อสามารถบอกเป็นนัยถึง

- (i) เป็นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ผลิตรายการกับผู้รับสาร
- (ii) ที่ผู้ฟัง/ผู้ชมสามารถมีส่วนร่วมโดยตรงในขณะที่มีการถ่ายทอดรายการ
- (iii) มีสิทธิ์ที่จะออกความเห็น และวิพากษ์วิจารณ์
- (iv) เป็นวิถีทางของการติดต่อกับผู้ผลิตรายการ ผู้บริหาร และผู้จัดการขององค์กรสื่อ

2) การมีส่วนร่วม หมายถึง การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในการผลิต และการจัดการระบบสื่อสารต่าง ๆ ทุกขั้นตอนตั้งแต่การผลิต การตัดสินใจ และการวางแผน

ในระดับของขั้นตอนการผลิตนั้น การมีส่วนร่วม หมายถึง

- (i) การเปิดโอกาสอย่างเสรีให้กับประชาชน (ไม่ว่าเป็นปัจเจกบุคคลหรือกลุ่ม) มีส่วนร่วมในการผลิตรายการ และได้รับการช่วยเหลือจากมืออาชีพ
- (ii) การได้รับอุปกรณ์/เครื่องมือต่าง ๆ ทางด้านเทคนิค และทรัพยากร (resources) ในการผลิต (ซึ่งเป็นการมีส่วนร่วมในระดับที่สูงขึ้น)

ในระดับของการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมบอกถึง

- (i) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจการจัดการ ทางด้านเนื้อหารายการ และระยะเวลาของรายการ รวมทั้งตารางออกอากาศรายการ
- (ii) การจัดการ การบริหาร และด้านการเงินขององค์กรสื่อ

ในระดับของการวางแผน การมีส่วนร่วมประกอบด้วยสิทธิของประชาชนที่จะช่วย

- (i) กำหนดแผน และนโยบายสำหรับกิจการการสื่อสาร ซึ่งรวมถึงการกำหนดวัตถุประสงค์ หลักการของการจัดการ และกำหนดทิศทางการจัดรายการในอนาคต
- (ii) กำหนดแผนการสื่อสารทั้งระดับประเทศ ภูมิภาคและท้องถิ่น

3) การจัดการด้วยตนเอง การเข้ามามีส่วนร่วมคงไม่ได้หมายความว่า การที่ประชาชนเข้ามาเป็นตัวแทน และให้คำปรึกษาในการตัดสินใจ แต่การจัดการด้วยตนเองเป็นรูปแบบการเข้ามามีส่วนร่วมในขั้นสูงสุด โดยประชาชนได้ใช้อำนาจในการตัดสินใจในกิจการการสื่อสาร และมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในการกำหนดแผนและนโยบายของการสื่อสาร”

2.1.6 แนวคิดการใช้และความพึงพอใจ (uses and gratifications)

แนวคิดการใช้และความพึงพอใจ เป็นผลต่อเนื่องของทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences Theory) และทฤษฎีความแตกต่างระหว่างกลุ่มสังคม (Social Differentiation Theory) ที่เชื่อว่า ผู้รับสารเลือกรับสื่อและสารในลักษณะ Active (กาญจนา แก้วเทพ, 2541: 170) โดยทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคลมีหลักการพื้นฐานว่า “บุคคลมีความแตกต่างกันในด้านบุคลิกภาพและสภาพจิตวิทยา ความแตกต่างกันนี้ดังกล่าวนี้ เป็นเพราะบุคคลมีการเรียนรู้จากสังคมแตกต่างกัน บุคคลที่อยู่ต่างสภาพแวดล้อมกันจะได้รับการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน การเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันทำให้บุคคลมีทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ และบุคลิกภาพแตกต่างกันดังกล่าว” (De Fleur: 1966 อ้างถึงในพัชนี เขยจรรยา เมตตา วิวัฒนานุกูล และถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์, 2538: 185) สำหรับทฤษฎีความแตกต่างระหว่างกลุ่มสังคมนั้นก่อตัวขึ้นพร้อม ๆ กับทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล ในกลุ่มของวิชาจิตวิทยา ซึ่งมีมุมมองว่า กลุ่มสังคม (อาทิ กลุ่มคนเมือง) ไม่ได้มีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง เพราะมีลักษณะร่วมที่เหมือนกัน (ซึ่งอาจเป็นการสร้างขึ้นใหม่) เช่น วิถีชีวิต ศาสนา และอาชีพที่คล้ายคลึงกัน (กาญจนา แก้วเทพ, 2541: 169)

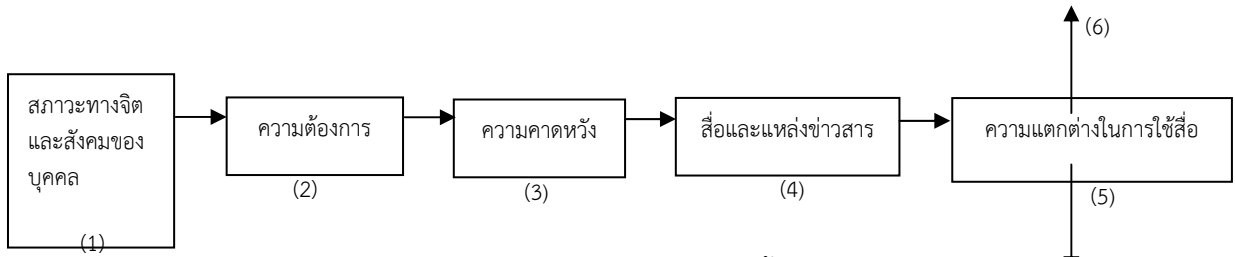
แนวคิดการใช้และความพึงพอใจต่อสื่อมีจุดยืนที่เชื่อว่า ผู้รับสารแต่ละคน (ปัจเจกบุคคล) รับรู้และทำความเข้าใจ “สาร” ของสื่อด้วยความต้องการและความปรารถนาของตนเอง (Williams, 2003: 177-8) Katz, Blumler, and Gurevitch (1974: 20) “ได้อธิบายกระบวนการเลือกสื่อว่า (1) สภาวะของสังคมและจิตใจของ (2) ความต้องการของบุคคล ซึ่งทำให้เกิด (3) ความคาดหวังต่อ (4) สื่อมวลชนหรือแหล่งข้อมูลข่าวสาร อันนำไปสู่ (5) การเปิดรับสื่อที่แตกต่างกัน อันยังผลให้เกิด (6) ความพึงพอใจจากการใช้สื่อ และ (7) ผลอื่น ๆ” (อ้างถึงใน McQuail, 2000: 388)

กาญจนา แก้วเทพ (2541: 306-307) ได้อธิบายถึงแนวคิดหลักของการใช้และความพึงพอใจของผู้รับสารที่มีต่อสื่อไว้ดังนี้

“โดยส่วนใหญ่ในการเปิดรับสารของผู้รับสารนั้น ผู้รับสารมีความตั้งใจที่จะแสวงหาข่าวสารเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในทางใดทางหนึ่ง เช่น เพื่ออาชีพการงาน เพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกซื้อเพื่อควบคุมสถานการณ์ เพื่อเตรียมพร้อม สำหรับการลงมือกระทำ เมื่อมีความตั้งใจที่แน่นอนดังกล่าว การเข้าไปใช้สื่อจึงเป็นการกระทำกิจกรรมที่มีเป้าหมายที่แน่นอน (goal-oriented activity) ในท่ามกลางสภาวะการแสวงหาข่าวสารของผู้รับสาร สื่อมวลชนมิได้เป็นทางเลือกเดียวของบุคคล หากเป็นเพียงตัวหนึ่งท่ามกลางตัวเลือกอื่น ๆ และสื่อมวลชนคงต้องพบว่าแหล่งข่าวสารอื่น ๆ มีฐานะเป็นคู่แข่งโดยปริยาย สำหรับทิศทางที่บุคคลจะเลือกแสวงหาและใช้สื่อประเภทใดนั้น จะเกิดจากความต้องการของบุคคลนั้นเป็นปฐมเหตุ จากนั้นความต้องการดังกล่าวก็จะถูกแปรมาเป็นแรงจูงใจ (motivation) ที่จะผลักดันให้บุคคลเคลื่อนไหวเข้าหาการใช้สื่อประเภทต่าง ๆ”

หลักการข้างต้น กาญจนา แก้วเทพ (2541: 307) เขียนเป็นกระบวนการแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ผลที่เป็นความพึงพอใจจากสื่อ

ยูล เบ็ญจรงค์กิจ (2542: 59) อธิบายว่า แนวคิดนี้อยู่ภายใต้ทฤษฎีเชิงหน้าที่ ซึ่งเชื่อว่า “พฤติกรรมและปรากฏการณ์ในสังคมมนุษย์ต่างก็เกี่ยวข้องในเชิงหน้าที่ต่อกัน กล่าวคือ มีความเกี่ยวข้องกันอย่างเป็นระบบ ทั้งแบบลูกโซ่และแบบวงจร ดังนั้นพฤติกรรมของมนุษย์ จึงอาจจะอธิบายได้ว่าเกิดขึ้นจากความต้องการ (needs) ซึ่งความต้องการของแต่ละคนจะมีที่มาต่าง ๆ กัน พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนของแต่ละบุคคลเกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการอันเกิดจากพื้นฐานด้านจิตใจของบุคคลนั้น ๆ และประสบการณ์ที่บุคคลนั้นได้รับจากสถานการณ์ทางสังคมของเขา...”

ยูล เบ็ญจรงค์กิจ (2542: 59) ยังได้กล่าวว่า แนวคิดนี้ให้ความสนใจในการอธิบายความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันของความต้องการและที่มาของความต้องการ แรงจูงใจ พฤติกรรมและความพึงพอใจด้วยเหตุด้วยผล ทั้งนี้ในการวิจัยสามารถเลือกศึกษาประเด็นใดก็ได้

2.1.7 แนวคิดกระบวนการในการเลือกและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการในการเลือก

Burgoon, Hunsaker, and Dawson กล่าวถึง กระบวนการในการเลือก (selective processes) ว่ามี 4 ขั้นตอนซึ่งมีความต่อเนื่อง เกี่ยวข้องกัน และเรียงตามลำดับ ดังนี้ (1) การเลือกเปิดรับ (selective exposure) (2) การเลือกให้ความสนใจ (selective attention) (3) การเลือกรับรู้หรือการเลือกตีความ (selective perception or selective interpretation) และ (4) การเลือกจดจำ (selective retention) โดยบุคคลต้องเปิดรับสาร ซึ่งหากไม่เปิดรับก็ไม่สามารถให้ความสนใจต่อสารได้ รวมทั้งบุคคลคนนั้นต้องรับรู้สาร มิเช่นนั้นจะไม่สามารถจดจำได้ ทั้งนี้ในแต่ละขั้นตอนต่างมีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการในการเลือก เช่น ปัจจัยทางกายภาพของคน เช่น การมองเห็นและได้ยิน (ชัดเจนหรือไม่ชัดเจน) หรือตาบอดสี ฯลฯ ความต้องการทางด้านร่างกาย อาทิ ความหิว ความต้องการทางด้านจิตใจ ประสบการณ์และความคุ้นเคย ภูมิหลัง ค่านิยม เป้าหมายชีวิต ความคาดหวัง รวมทั้งทัศนคติ (1994:111-120)

นอกจากปัจจัยข้างต้นแล้ว กระบวนการในการเลือกของผู้รับสารดังกล่าวยังมีปัจจัยที่มีอิทธิพล ได้แก่ ความสามารถ (capability) ในการอ่าน ฟัง และตีความภาษาต่าง ๆ การใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร (utility) ซึ่งมนุษย์จะเลือกสนใจและจดจำข้อมูลที่ตนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ อาทิ การนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง วิธีการในการสื่อสาร (communication style) ทั้งนี้บางคนอาจอายุที่จะพูดในฝูงชน และบางคนอาจเลือกดูรายการโทรทัศน์เพื่อรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสุขภาพมากกว่าการไปพบหมอ ตลอดจนบริบท (context) โดยปฏิกริยาของมนุษย์ต่อข้อมูลข่าวสารมัก

ขึ้นอยู่กับบริบทแวดล้อม เช่น ที่บ้าน ที่ทำงาน สถานที่สาธารณะ โรงเรียน หรือวัด ฯลฯ รวมทั้งนิสัย (habit) ของผู้รับสาร (Todd, H and B. D. Ruben, 1993: 50-3) โดยทัศนคติ “เป็นกลุ่มขององค์ประกอบที่มีการผสมผสานกันอย่างต่อเนื่องต่อด้านจิตวิทยาสังคม องค์ประกอบนี้รวมทั้งความเชื่อ (belief) และการประเมินค่า (องค์ประกอบทางความคิด) ความรู้สึกและอารมณ์ (องค์ประกอบทางอารมณ์และความรู้สึก) และความเตรียมพร้อมทางพฤติกรรม (องค์ประกอบทางพฤติกรรม)” ส่วนความคิดเห็น (opinion) เป็น “ผลิตภัณฑ์ของทัศนคติของบุคคลในสภาพการณ์บางอย่างรอบตัว บุคคลจะจัดเรียงทัศนคติของตนตามลำดับความสำคัญ เมื่อบุคคลพูดหรือเขียน บุคคลนั้นกำลังแสดงลำดับชั้น (hierarchy) ของทัศนคติของเขา กล่าวคือ กำลังให้ความคิดเห็น เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในสภาพแวดล้อมภายนอก การเปลี่ยนแปลงนี้จะเกิดขึ้นในลำดับชั้นของทัศนคติด้วย ทำให้เกิดการจัดลำดับใหม่ และเกิดความคิดเห็นใหม่ตามมา...” (พีชนี เชนจรรยา เมตตา วิวัฒน์านุกูล และถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์, 2538: 116)

2.1.8 ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับมาเลเซีย

ด้วยความเป็นประเทศเพื่อนบ้านที่มีความสัมพันธ์กันมายาวนาน และระดับความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น จากการที่คนไทยในภาคใต้ในจังหวัดที่มีพื้นที่ติดต่อกับมาเลเซียกับคนมาเลเซียมีความสัมพันธ์แบบเครือญาติ นับถือศาสนา (อิสลาม) มีภาษา วิถีชีวิต และวัฒนธรรมเดียวกัน รวมทั้งติดต่อค้าขาย ทำธุรกิจ และลงทุนร่วมกัน (ชปา จิตต์ประทุม, 2542: 109)

ด้านความสัมพันธ์ระดับประเทศ ประเทศไทยสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับมาเลเซียเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2500 ปัจจุบันไทยมีสถานเอกอัครราชทูตไทยประจำประเทศมาเลเซีย ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ และสถานกงสุลใหญ่ในมาเลเซีย 2 แห่ง ได้แก่ สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองปีนัง และสถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองโกตาบารู ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ ของไทย ซึ่งตั้งสำนักงานในมาเลเซีย ได้แก่ สำนักงานผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารทั้งสามเหล่าทัพ สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ สำนักงานแรงงาน และสำนักงานประสานงานตำรวจ สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) และธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) มาเลเซีย ด้านมาเลเซียมีสถานเอกอัครราชทูตมาเลเซียประจำประเทศไทย และมีสถานกงสุลใหญ่มาลาเซียประจำจังหวัดสงขลา (กระทรวงการต่างประเทศ, www, 2554)

กระทรวงการต่างประเทศ (2554) จำแนกความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับมาเลเซียเป็น 2 ด้านหลัก ได้แก่ (1) การดำเนินความร่วมมือภายใต้กลไกต่าง ๆ ที่มีอยู่ เช่น คณะกรรมาธิการร่วมว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคีระหว่างไทยกับมาเลเซีย (Joint Commission : JC) คณะกรรมการว่าด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือสำหรับพื้นที่ชายแดน (Joint Development Strategy : JDS) คณะกรรมการด้านความมั่นคง เช่น คณะกรรมการชายแดนทั่วไป (General Border Committee : GBC) คณะกรรมการระดับสูง (High Level Committee : HLC) และคณะกรรมการชายแดนส่วนภูมิภาค (Regional Border Committee : RBC) ซึ่งทั้ง 3 ระดับเป็นกรอบความร่วมมือของฝ่ายทหารเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านความมั่นคงและความร่วมมือชายแดน คณะกรรมการด้านความมั่นคงกรอบอื่น ๆ เฉพาะเรื่อง อาทิ คณะกรรมการร่วมด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และความร่วมมือในกรอบพหุภาคีไทย - มาเลเซีย - อินโดนีเซีย ซึ่งทั้ง 3 ประเทศ ได้ร่วมกันก่อตั้งโครงการความร่วมมือสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ (Indonesia-Malaysia-

Thailand Growth Triangle (IMT-GT)) และอาเซียน และ (2) ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งประกอบด้วย การเสริมสร้างความมั่นคงในพื้นที่ชายแดนร่วมกัน การร่วมกันพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ชายแดนของทั้งสองประเทศและการเสริมสร้างมาตรการสร้างความไว้วางใจ (Confidence Building Measures) บนพื้นฐานของกรอบ 3Es ได้แก่ การศึกษา (Education) การจ้างงาน (Employment) และการประกอบกิจการ (Entrepreneurship) สำหรับความสัมพันธ์ด้านการเมืองนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับมาเลเซียมีพลวัตและได้พัฒนาจากการมีความสัมพันธ์อันดี เป็นการมีความไว้วางใจและตั้งอยู่บนผลประโยชน์ร่วมกัน

ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ (1) การค้า มาเลเซียเป็นคู่ค้าอันดับที่ 5 ของไทย และไทยเป็นคู่ค้าอันดับที่ 5 ของมาเลเซีย ในปี 2553 การค้ารวมระหว่างไทยกับมาเลเซียมีมูลค่า 21,275 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยส่งออก 10,566 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้า 10,708 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับการค้าชายแดนระหว่างไทยกับมาเลเซียมีมูลค่า 497,589 ล้านบาท (ไทยส่งออก 320,403 ล้านบาท และนำเข้า 177,186 ล้านบาท) ไทยได้เปรียบดุลการค้า 143,217 ล้านบาท ทั้งนี้ การค้าชายแดนประกอบเป็นสัดส่วนร้อยละ 70 ของการค้ารวมระหว่างไทยกับมาเลเซีย สินค้าส่งออกของไทยไปมาเลเซีย ได้แก่ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ยางพารา น้ำมันสำเร็จรูป แผงวงจรไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์ยาง เคมีภัณฑ์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ มอเตอร์และเครื่องกำเนิดไฟฟ้า สินค้าที่ไทยนำเข้าจากมาเลเซียประกอบด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ น้ำมันดิบ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ สื่อบันทึกข้อมูล ภาพและเสียง เคมีภัณฑ์แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ น้ำมันสำเร็จรูป (2) การลงทุน ในปี 2553 มาเลเซียได้รับการอนุมัติการลงทุนส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จำนวน 39 โครงการ โดยโครงการที่ยื่นขอส่วนใหญ่เป็นประเภทในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ คอนกรีต ภาควัสดุภัณฑ์ และภาคการเกษตร มูลค่า 4,808 ล้านบาท และ (3) การท่องเที่ยว ในปี 2553 มีนักท่องเที่ยวจากมาเลเซียเดินทางมาประเทศไทยมากเป็นอันดับหนึ่ง จำนวน 1.96 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จากปี 2552 จำนวน 1.76 ล้านคน ในขณะที่มีนักท่องเที่ยวไทยไปมาเลเซียมากเป็นอันดับสามรองจากนักท่องเที่ยว สิงคโปร์ และอินโดนีเซียจำนวน 1.45 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี 2552 อัตราร้อยละ 0.6 (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554)

สำหรับความสัมพันธ์ด้านต่างประเทศ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และพระราชวงศ์ไทยเสด็จฯ เยือนมาเลเซียอย่างต่อเนื่อง เช่น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถเสด็จฯ เยือนสหพันธรัฐมาเลเซียอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่วันที่ 20 - 27 มิถุนายน 2505 สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จฯ เยือนมาเลเซียอย่างเป็นทางการตามคำทูลเชิญของสมเด็จพระราชาธิบดีองค์ที่ 8 แห่งมาเลเซีย เมื่อวันที่ 7 - 12 กรกฎาคม 2529 และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนไทยในการประชุมสภาภาษาชาติ-สมาชิกวงเดือนแดง กลุ่มประเทศอาเซียน ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ โดยทรงเป็นอาคันตุกะของรัฐบาลมาเลเซีย เมื่อวันที่ 6 -12 พฤษภาคม 2526 ในขณะที่พระราชวงศ์มาเลเซียก็เสด็จเยือนไทยอย่างต่อเนื่องเช่นกัน เช่น สมเด็จพระราชาธิบดีองค์ที่ 3 และสมเด็จพระราชินี เสด็จฯ เยือนไทย ในฐานะพระราชอาคันตุกะของ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ - 3 มีนาคม 2507 และสมเด็จพระราชาธิบดีองค์ที่ 13 และสมเด็จพระราชินี เสด็จฯ เยือนไทยอย่างเป็นทางการ ในฐานะพระราชอาคันตุกะของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เมื่อวันที่ 9 - 12 มีนาคม 2552

ในระดับรัฐบาลนั้น มีการพบปะและเยี่ยมเยียนกันระหว่างรัฐบาลไทยและรัฐบาลมาเลเซียอย่างต่อเนื่อง เช่น วันที่ 23 -24 เมษายน 2551 นายสมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี เยือนมาเลเซียอย่างเป็นทางการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเยือนมาเลเซียระหว่างวันที่ 12-13 พฤษภาคม 2553 ด้านรัฐบาลมาเลเซีย วันที่ 7 - 9 ธันวาคม 2552 ดาโต๊ะ ชรี มูห์ฮัมหมัด นาจิบ บิน ตุน อับดุล ราซิก นายกรัฐมนตรีมาเลเซีย เยือนไทยอย่างเป็นทางการเพื่อเข้าร่วมการประชุมหารือประจำปี (Annual Consultation) ครั้งที่ 4 และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมาเลเซียเยือนไทยเพื่อเข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการชายแดนทั่วไปไทย - มาเลเซีย ครั้งที่ 50 ระหว่างวันที่ 4 - 5 สิงหาคม 2553 ที่กรุงเทพฯ เป็นต้น (กระทรวงการต่างประเทศ, www, 2554)

สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม (2542) ได้สรุปปัญหาระหว่างไทยกับมาเลเซีย 10 ด้านดังนี้

(1) ปัญหาด้านการเมือง ทั้งสองฝ่ายพยายามร่วมมือแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งพื้นฐาน โดยการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมกันหลายคณะในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ ครอบคลุมในหลาย ๆ เรื่องด้วยกัน ส่วนในเวทีการเมืองระหว่างประเทศ ได้ร่วมมือกันในกรอบของอาเซียน ไทยกับมาเลเซียมีปัญหาระทบกระทบกันบ่อยครั้ง เนื่องจากความขัดแย้งเดิม ที่มีอยู่หลายประการด้วยกัน

(2) ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ไทยเป็นฝ่ายเสียเปรียบดุลการค้ากับมาเลเซียมาตลอด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 เนื่องจากนำเข้าน้ำมันดิบจากมาเลเซีย

(3) ปัญหาเส้นพรมแดนทางบก จากการที่คณะกรรมการจัดทำหลักเขตแดนร่วมไทย - มาเลเซีย (Land Boundary Committee : LBC) ที่ได้ร่วมกันสำรวจปักปัน เส้นเขตแดนทางบกใหม่ตลอดแนวพรมแดน ระหว่างปี พ.ศ.2516 - 2526 ปรากฏว่าเขตแดนไทย - มาเลเซีย ซึ่งยาวประมาณ ๖๕๗ กิโลเมตร มีปัญหาที่ค้ำค้างอยู่รวมสามจุดคือ

หลักเขตที่ 1 จังหวัดสตูล มีปัญหาตำแหน่งของท่อน B และ C ด้านชายฝั่งทะเลอันดามัน เริ่มจากเขาผาขาว หลักเขตนี้เกี่ยวข้องกับอาณาเขตทางทะเลของไทยกับมาเลเซีย

หลักเขตที่ป่าดงเบซาร์ จังหวัดสงขลา

หลักเขตที่ยอดเขาเยลี หลักเขตที่ 69-70 อำเภอสุคีริน จังหวัดนราธิวาส

(4) ปัญหาเขตแดนทั้งสามจุดดังกล่าวมีความซับซ้อน เนื่องจากประเด็นที่เกี่ยวกับข้อกฎหมายเทคนิคเกี่ยวกับด้านแผนที่ และการปักปันดินแดน ปัญหาหลักเขตที่ 1 และหลักเขตที่ 69 - 70 ทั้งสองฝ่ายต่างเห็นว่าตำแหน่งของหลักดังกล่าวไม่สอดคล้องกับสนธิสัญญาปี ค.ศ.1909 (พ.ศ.2452)

สำหรับเขตแดนที่ป่าดงเบซาร์ บริเวณศาลเจ้าฮกเต็ก มีปัญหาระหว่างการใช้หลัก Watershed หรือ Watershed straightline กล่าวคือถ้าใช้หลัก Watershed straightline ศาลเจ้าฮกเต็กจะอยู่ในไทย แต่ที่แล้วมา อาศัยหลัก Watershed เป็นเกณฑ์ ในการปักปันดินแดน

นอกจากนี้ การก่อสร้างกำแพงกันเขตแดนของมาเลเซีย ตามนโยบายป้องกันการลักลอบสินค้าหนีภาษีศุลกากรในบริเวณที่มีปัญหา เช่น ที่ป่าดงเบขาร์ สตุล ฯลฯ เป็นการผิดวิสัยที่ประเทศที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจะกระทำ

ปัญหาเส้นเขตแดนทางน้ำ ไทยและมาเลเซีย ใช้ร่องน้ำลึกของแม่น้ำโกลก เป็นแนวแบ่งเขตแดนตามสนธิสัญญาปี ค.ศ.1909 (พ.ศ.2452) แต่แม่น้ำโกลก มีความคดเคี้ยว และกระแสน้ำไหลเชี่ยว ทำให้น้ำเปลี่ยนทางเดินมาแล้ว 56 บริเวณ เนื่องจากไม่ได้มีการอนุรักษ์ฝั่งเท่าที่ควร ในจำนวน 56 บริเวณดังกล่าว ไทยเป็นฝ่ายเสียเปรียบ 34 จุด มาเลเซียเสียเปรียบ 22 จุด และในอนาคตมีแนวโน้มว่าลำน้ำจะเปลี่ยนแปลงอีก 20 บริเวณ เขตแดนไทย - มาเลเซีย ที่ใช้แม่น้ำโกลก เป็นเขตแดน มีความยาวประมาณ 95 กิโลเมตร

ได้มีการประชุมตกลงกันเมื่อปี พ.ศ.2536 ให้ใช้หลักการกำหนดเส้นเขตแดนคงที่และถาวร (Fixed and Permanent Boundary)

(5) ปัญหาการประมงระหว่างไทยกับมาเลเซีย เมื่อปี พ.ศ.2523 มาเลเซียได้ประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะ (Essential Economic Zone : EEZ) ระยะ 200 ไมล์ทะเลจากชายฝั่ง และบังคับใช้กฎหมายเขตเศรษฐกิจจำเพาะกับกฎหมายประมงในเวลาต่อมา ครอบคลุมถึงเรือประมงต่างชาติที่เดินทางผ่านน่านน้ำมาเลเซีย ทำให้เกิดปัญหาการเดินเรือประมงของไทย เนื่องจากไทยมีอาณาเขตทางทะเลติดต่อกับมาเลเซีย ทั้งทางด้านอ่าวไทย และด้านทะเลอันดามัน ทำให้ไทยถูกปิดล้อม โดยอาณาเขตทางทะเลของมาเลเซีย มาเลเซียออกข้อกำหนด ให้เรือประมงไทยแจ้งให้ทางมาเลเซียทราบก่อน 48 ชั่วโมง ก่อนที่จะเดินเรือประมงผ่านน่านน้ำของตน โดยแจ้งผ่านศูนย์ประมงชายฝั่งนอกน่านน้ำที่จังหวัดสงขลา เรือไทยส่วนใหญ่ยอมปฏิบัติตาม แต่บางครั้งก็ถูกจับกุมหากทางมาเลเซียพบว่า เรือประมงลำใด ที่เดินทางผ่านเขตเศรษฐกิจจำเพาะของมาเลเซีย โดยมีได้เก็บอุปกรณ์การประมงอย่างผิดขีด พร้อมทั้งพบปลาในเรือ ก็จะมีหลักฐานว่า เรือลำนั้นลักลอบจับปลา ในน่านน้ำมาเลเซีย ก็จะถูกจับกุมทันที

(6) ปัญหาลักลอบค้าหนีภาษี มาเลเซียส่งเสริมให้มีการค้าขายบริเวณชายแดนไทย - มาเลเซีย โดยเปิดร้านปลอดภาษีหลายแห่ง ทำให้มีการลอบนำสินค้าหนีภาษี เข้ามาในเขตไทยตลอดเวลา

(7) ปัญหาบุคคลสองสัญชาติ เนื่องจากมีชาวไทยมุสลิมในพื้นที่ชายแดนไทย - มาเลเซีย ต้องการเข้าไปในมาเลเซียด้วยวัตถุประสงค์ต่าง ๆ จึงใช้วิธีเป็นบุคคลสองสัญชาติ เพื่อสะดวกในการผ่านเข้าออก ดังนั้นในปี พ.ศ.2523 ไทยกับมาเลเซียเห็นพ้องที่จะแก้ปัญหานี้ โดยกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหา แต่การดำเนินงานไม่ก้าวหน้า

(8) ปัญหายาเสพติด มีการลักลอบนำยาเสพติดผ่านทางมาเลเซีย เพื่อจำหน่ายและส่งต่อไปยังประเทศอื่น ทางมาเลเซียได้ดำเนินการปราบปรามอย่างกวาดขัน และได้ร่วมมือกับฝ่ายไทย ซึ่งได้ผลพอสมควร

(9) ปัญหาสัญญาณโทรทัศน์รบกวนกันในพื้นที่ชายแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างจังหวัดสงขลา กับรัฐเคดาห์ จึงได้มีการหารือกันทั้งสองฝ่าย ตั้งแต่ปลายปี พ.ศ.2531 มีการเจรจากันหลายครั้ง แต่ยังไม่สามารถแก้ไขได้ เนื่องจากยังมีปัญหาทางเทคนิค

(10) ปัญหาการก่อการร้าย ขบวนการโจรก่อการร้าย (ขจก.) กลุ่มต่าง ๆ บริเวณจังหวัดชายแดนภาคใต้ พวกมุสลิมแนวทางดั้งเดิมรุนแรง (Fundamentalist) ได้อาศัยดินแดนรอยต่อของสองประเทศเผยแพร่แนวคิดรุนแรงทางศาสนาต่อประชาชน ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยด้วย ไทยต้องการให้มาเลเซีย ให้ความร่วมมือในการปราบปราม แต่มาเลเซียถือว่าเป็นเรื่องภายในของไทย

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชินชิวา ชีวะธรรม (2540) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซีย (พ.ศ. 2535-2538) (วิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคและส่งเสริมความสัมพันธ์) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและเป็นอุปสรรคในการพัฒนาความสัมพันธ์ เพื่อเปรียบเทียบและพิจารณาว่าปัจจัยด้านใดจะมีอิทธิพลมากกว่ากัน ซึ่งจะส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสอง ทั้งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต การศึกษาครั้งนี้ครอบคลุมระยะเวลาประมาณ 4 เดือน คือ ในช่วงคาบเกี่ยวรัฐบาลนายอานันท์ ปันยารชุน และรัฐบาลนายชวน หลีกภัย ซึ่งเป็นช่วงที่เกิดการพัฒนาความร่วมมือด้านเศรษฐกิจที่สำคัญในอาเซียน นั่นคือ ความร่วมมือในเขตการค้าเสรีอาเซียน และเกิดโครงการพัฒนาและร่วมมือทางเศรษฐกิจที่สำคัญในภาคใต้ของประเทศไทย เช่น โครงการสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ ซึ่งโครงการต่าง ๆ นี้ มีส่วนช่วยยกระดับและกระชับความร่วมมือระหว่างไทย - มาเลเซียให้ดีขึ้น นอกจากนี้ในช่วงเวลาดังกล่าว การเปลี่ยนแปลงในสภาวะการเมืองและเศรษฐกิจโลก ก็มีส่วนเป็นแรงผลักดันให้มีการปรับเปลี่ยนทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่จำเป็นต้องพึ่งพาและร่วมมือกัน เพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าของประเทศต่อไป

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาด้วยการวิเคราะห์จากเอกสาร (Documentary Research) โดยพิจารณารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซียแบบทวิภาคี และพหุภาคี ซึ่งการวิเคราะห์อยู่ในกรอบทฤษฎีของแนวความคิดเรื่องการพึ่งพาศักดิ์ซึ่งกันและกัน (Interdependence) พิจารณาความสัมพันธ์ระดับทวิภาคีและแนวความคิดเรื่องการรวมกลุ่ม (Integration) มาพิจารณาความสัมพันธ์ระดับพหุภาคีในกรอบอาเซียนโดยทำการศึกษาแยกเป็น 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ ได้แก่ ประเด็นปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาความสัมพันธ์มาโดยตลอด อาทิ ปัญหาความขัดแย้งชายแดนไทย - มาเลเซีย ปัญหาการลักลอบขนส่งสินค้าเถื่อนภาษี ปัญหาบุคคลสองสัญชาติ ปัญหาเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในน่านน้ำเศรษฐกิจ และปัญหาขบวนการแบ่งแยกดินแดน และปัจจัยที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ โดยแบ่งเป็นความสัมพันธ์ระดับทวิภาคีและพหุภาคี ได้แก่ ความร่วมมือและความสัมพันธ์ระหว่างไทย - มาเลเซียในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และกลไกการแก้ปัญหาความขัดแย้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ รวมทั้งความร่วมมือในระดับอนุภูมิภาคและความสัมพันธ์ในกรอบอาเซียน

ผลการศึกษาโดยการนำ 2 ปัจจัยมาเปรียบเทียบกัน พบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย - มาเลเซีย มีบทบาทและน้ำหนักมากกว่าปัจจัยที่เป็นอุปสรรค กล่าวคือ ประเทศไทยและมาเลเซียมีความสัมพันธ์ลักษณะของการพึ่งพาศักดิ์ซึ่งกันและกัน และมีความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม ในระดับท้องถิ่นและระดับชาติที่เป็นไปตามแนวคิดเรื่องการพึ่งพาศักดิ์ซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ความจำเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ทำให้ประเทศต่าง ๆ ต้องมาแสวงหาความร่วมมือและแลกเปลี่ยนความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีลักษณะของการติดต่อกันหลายช่องทาง ไม่มีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาอย่างชัดเจน และมีการใช้การเจรจาแก้ไขปัญหามากกว่าใช้กำลังทาง

ทหาร นอกจากนี้ จากการศึกษาที่ทั้งสองประเทศมีความร่วมมือในระดับอนุภูมิภาค ในโครงการพัฒนาเขตสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ และต่างเป็นภาคีในสมาคมอาเซียน ซึ่งได้มีการพัฒนาความร่วมมือในสาขาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นมาก ก็เป็นการส่งเสริมให้ความสัมพันธ์ทั้งสองประเทศมีความสัมพันธ์ที่ดีมากยิ่งขึ้น

ผลสรุปจากการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ประเทศไทยและมาเลเซียจะมีปัญหาความขัดแย้งหลายประการ แต่ก็ยังไม่เคยมีความขัดแย้งกันเปิดเผยถึงขั้น “การเผชิญหน้ากัน” เนื่องจากเหตุผลหลายประการที่สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างสองประเทศ ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์และความร่วมมือที่ดีด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และระดับชาติ รวมทั้งมีกลไกดำเนินการหลายประการเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด และเห็นความจำเป็นของการพึ่งพซึ่งกันและกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่นำไปสู่ความพยายามในการคลี่คลายอุปสรรคระหว่างกัน นอกจากนี้ ผลการศึกษาวิจัยชี้ให้เห็นแนวโน้มความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซียจะเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น กล่าวคือ สามารถลดระดับความขัดแย้งต่อกันและขยายความร่วมมือในด้านต่าง ๆ มากขึ้น

การใช้ประโยชน์จากการศึกษานี้ ทำให้เราสามารถวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างชายแดนประเทศไทยและมาเลเซีย วิเคราะห์ความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน กลไกการแก้ปัญหาในระดับทวิภาคีและพหุภาคี รวมถึงการวิเคราะห์บทบาทของวิทยุชายแดนในฐานะสื่อของท้องถิ่นหรือชุมชนในการเป็นสื่อกลางของการแก้ไขปัญหาและความร่วมมือ เพราะในทางปฏิบัติ การแก้ไขหรือการป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามแนวชายแดน ส่วนใหญ่ใช้ความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งวิทยุชายแดนอาจเข้ามามีบทบาทในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวร่วมกัน รวมถึงการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซียที่ดีต่อไปในอนาคตด้วย

เสียงฝน รัตนพรหม (2545) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับสื่อวิทยุ - โทรทัศน์จากประเทศมาเลเซียของผู้รับสารตามแนวชายแดนไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแบบแผนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวิทยุและโทรทัศน์จากประเทศมาเลเซีย รวมถึงศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดรับสื่อวิทยุและโทรทัศน์จากประเทศมาเลเซียของผู้รับสารตามแนวชายแดนไทย โดยใช้วิธีการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ การศึกษาเชิงปริมาณเป็นการวิจัยเชิงสำรวจใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน ในพื้นที่อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา อำเภอสุโขทัย จังหวัดนครราชสีมา และอำเภอเบตง จังหวัดยะลา โดยมีการควบคุมตัวแปรศาสนาของกลุ่มตัวอย่าง เป็นคนไทยมุสลิมจำนวน 150 คน คนไทยพุทธเชื้อสายจีนจำนวน 75 คน และคนไทยพุทธเชื้อสายไทยจำนวน 75 คน ส่วนการศึกษาเชิงคุณภาพใช้วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึกกับกลุ่มตัวอย่างที่ตั้งใจเปิดรับรายการจากประเทศมาเลเซีย เพื่อนำข้อมูลทั้งหมดมาใช้ในการวิเคราะห์ผลร่วมกัน

ผลการศึกษาแบบแผนพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวิทยุ - โทรทัศน์จากประเทศมาเลเซีย พบว่า กลุ่มตัวอย่างคนไทยมุสลิมเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมเปิดรับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96 โดยในจำนวนนี้มีผู้ตั้งใจเปิดรับวิทยุมาเลเซียร้อยละ 28.7 ประเภทรายการที่เปิดรับมากที่สุด คือ เพลงภาษามลายู และผู้ตั้งใจเปิดรับโทรทัศน์มาเลเซียร้อยละ 44 ประเภทรายการที่เปิดรับมากที่สุด คือ รายการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างคนไทยพุทธเชื้อสายจีนที่มีพฤติกรรมเปิดรับร้อยละ 70.7 มีผู้ตั้งใจเปิดรับวิทยุร้อยละ 13.3 ประเภทรายการที่เปิดรับมากที่สุด คือ เพลงภาษาจีน และตั้งใจเปิดรับ

โทรทัศน์ร้อยละ 24 ประเภทรายการที่เปิดรับมากที่สุด คือ ภาพยนตร์จีน ละครจีน กลุ่มคนไทยพุทธเชื้อสายไทยเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมเปิดรับน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 57.3 โดยมีผู้ตั้งใจเปิดรับวิทยุร้อยละ 9.3 ประเภทรายการที่เปิดรับมากที่สุด คือ เพลงภาษาอังกฤษ และตั้งใจเปิดรับโทรทัศน์ร้อยละ 20 ประเภทรายการที่เปิดรับ คือ ภาพยนตร์ฝรั่ง ส่วนผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดรับสื่อวิทยุ – โทรทัศน์จากประเทศมาเลเซียของกลุ่มตัวอย่าง คือ ปัจจัยเรื่องรูปแบบเนื้อหารายการวิทยุ – โทรทัศน์มาเลเซีย ปัจจัยเรื่องโฆษณา ปัจจัยเรื่องสภาพสัญญาณวิทยุ – โทรทัศน์ ปัจจัยเรื่องภาษา และปัจจัยด้านความต้องการของผู้รับสาร

จากงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นปัจจัยสำคัญต่อการเปิดรับสื่อวิทยุ – โทรทัศน์จากประเทศมาเลเซียของผู้รับสารตามแนวชายแดนไทย ซึ่งนอกจากปัจจัยทางด้านภูมิศาสตร์ที่เอื้ออำนวยต่อการแพร่กระจายของสื่อแล้ว ปัจจัยด้านภาษาและศาสนายังเป็นเงื่อนไขที่สำคัญต่อการเปิดรับสื่อ ทั้งนี้ เพราะภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารที่สำคัญ ความสามารถในการเข้าใจภาษาทำให้ผู้รับสารเลือกที่จะเปิดรับสื่อ รวมไปถึงความเชื่อ ความศรัทธา ความเคร่งครัดในศาสนา เป็นแรงผลักดันให้ผู้รับสารแสวงหาเปิดรับสื่อที่สามารถตอบสนองความต้องการของตนได้

ประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจในงานวิจัยนี้ คือ รูปแบบรายการของสื่อวิทยุ – โทรทัศน์ของมาเลเซียที่เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกเปิดรับสื่อของผู้รับสาร เช่น การนำเสนอเนื้อหารายการที่ตอบสนองความต้องการของผู้รับสาร การมีโฆษณาปรากฏในรายการ เปรียบเทียบระหว่างไทยและมาเลเซีย ซึ่งสื่อมาเลเซียมีการดำเนินงานโดยรัฐบาล รายได้จากการขายโฆษณาจึงเป็นรายได้ส่วนน้อย ทำให้รูปแบบรายการของสื่อมาเลเซียมุ่งเน้นไปที่เนื้อหาที่ต้องการนำเสนอได้อย่างเต็มที่ รวมถึงข้อมูลที่ระบุว่าการจัดรายการของนักจัดรายการวิทยุของไทยยังไม่มีที่น่าสนใจ เน้นการพูดที่มากเกินไปจนความจำเป็น ทำให้สื่อของมาเลเซียได้เปรียบสื่อของไทย ซึ่งประเด็นนี้เองที่ควรได้มีการศึกษาถึงรูปแบบรายการรวมถึงแนวทางในการจัดรายการของไทย ที่จะช่วยดึงความสนใจให้ผู้รับสารของไทยหันกลับมาเปิดรับสื่อในประเทศของตนมากยิ่งขึ้น

พิรยุทธ โอพันธ์ (2551) ศึกษาเรื่อง การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายมลายูในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย และชาวมลายูเชื้อสายไทยในรัฐกลันตันประเทศมาเลเซีย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายมลายู และชาวมลายูเชื้อสายไทย โดยใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูล 3 วิธีการด้วยกัน ได้แก่ การสัมภาษณ์เจาะลึก การสังเกตการณ์ และการรวบรวมข้อมูลเอกสารจากแหล่งต่าง ๆ โดยใช้วิธีการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลโดยอาศัยกรอบทฤษฎี (Theoretical sampling) ในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลและเหตุการณ์การสื่อสาร และใช้ทฤษฎีการสื่อสารวัฒนธรรมร่วม (Co-cultural Theory) เป็นแนวทางในการศึกษา

ผลการศึกษา พบว่า ประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์ของชาวไทยเชื้อสายมลายูกับชาวมลายูเชื้อสายไทยมีความแตกต่างกันใน 3 ประเด็นหลัก คือ การบันทึกประวัติศาสตร์ เนื้อหาของประวัติศาสตร์ และการนำประวัติศาสตร์ไปใช้ โดยแก่นของความแตกต่างที่สำคัญที่สุด คือ ขณะที่ประเทศไทย ประวัติศาสตร์

ถูกบันทึกและใช้เพื่อรองรับความขัดแย้งและความรุนแรงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ แต่ประเทศมาเลเซีย ประวัติศาสตร์กลับถูกบันทึกและใช้เพื่อการสร้างความสัมพันธ์ที่ปรองดองระหว่างกลุ่มชน ส่วนข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม สังคม และจิตวิทยาของชาวไทยเชื้อสายมลายู และชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยชี้ให้เห็นถึงแก่นของความแตกต่างที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ สภาพแวดล้อมในประเทศมาเลเซียมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสื่อสารของชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยในเชิงบวก แต่สภาพแวดล้อมในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย กลับมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสื่อสารของชาวไทยเชื้อสายมลายูในเชิงลบ

จากการศึกษาพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายมลายู และชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยแสดงภาพรวมที่เหมือนกัน คือ สามารถจำแนกตามเกณฑ์วิธีการสื่อสารได้ 3 ลักษณะ ได้แก่ การสื่อสารในลักษณะที่ไม่แสดงออกให้เห็นอย่างชัดเจน แสดงออกให้เห็นอย่างชัดเจน และแสดงออกให้เห็นชัดเจนเป็นอย่างมาก ขณะเดียวกันก็ค้นพบว่าชนทั้งสองกลุ่มมีผลที่ต้องการจากการสื่อสาร 4 ลักษณะเช่นเดียวกัน ได้แก่ การแยกตัวออกจากกัน การปรับตัวเข้าหากัน การผสมกลมกลืนกับชนกลุ่มอื่น และการผสมกลมกลืนชนกลุ่มอื่นเข้ากับชนกลุ่มตน

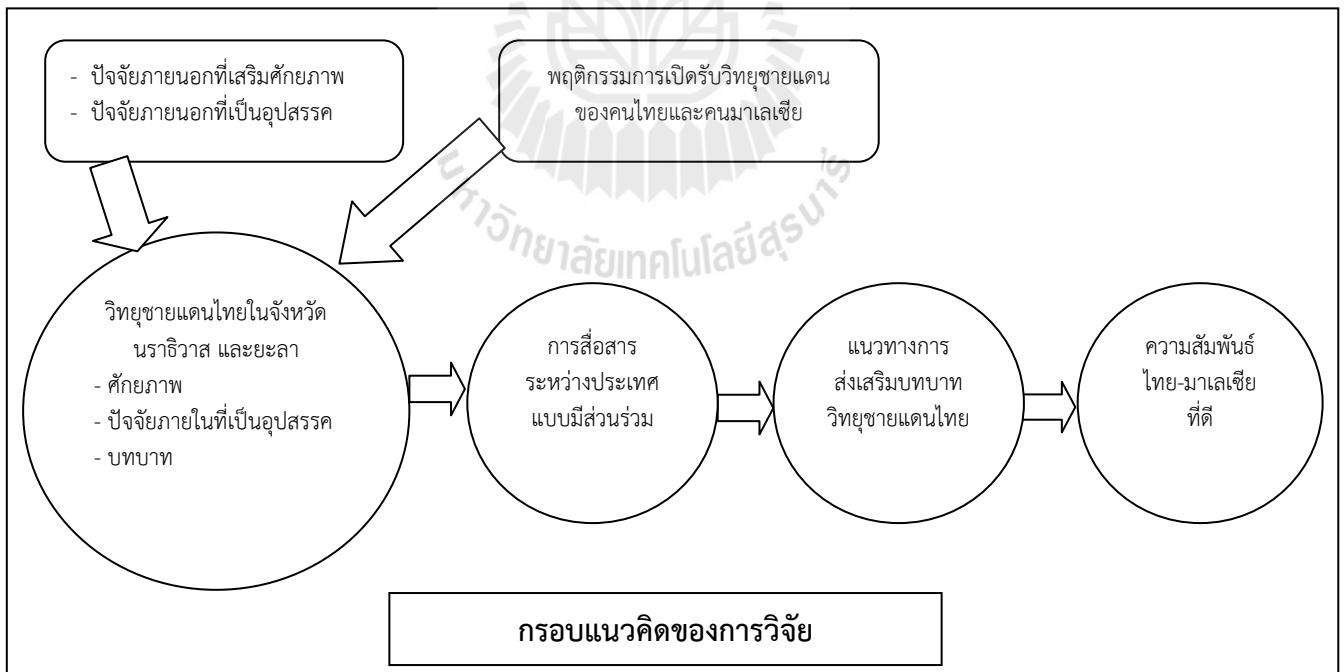
แม้ว่าลักษณะของพฤติกรรมของชาวไทยเชื้อสายมลายู กับชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยเมื่อเปรียบเทียบตามตารางความโน้มเอียงทางการสื่อสารแล้วจะมีความคล้ายคลึงกัน แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดของลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก พบว่า มโนทัศน์ที่อธิบายพฤติกรรมการสื่อสารของชาวไทยเชื้อสายมลายูที่มีต่อชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย แสดงให้เห็นถึงบรรยากาศการสื่อสารในด้านลบเป็นส่วนใหญ่ แต่มโนทัศน์ที่อธิบายพฤติกรรมการสื่อสารของชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยกลับแสดงให้เห็นถึงบรรยากาศการสื่อสารในแง่บวกมากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพฤติกรรมการสื่อสารที่มีลักษณะแยกตัวออกจากกันและปรับตัวเข้าหากัน ความแตกต่างดังกล่าวส่วนใหญ่เกิดจากบริบทของการสื่อสารที่แตกต่างกัน เนื่องจากในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ของไทยแวดล้อมไปด้วยบรรยากาศแห่งความรุนแรงหรือบรรยากาศแห่งความขัดแย้ง แต่ในประเทศมาเลเซีย บรรยากาศแห่งความขัดแย้งมีเพียงเล็กน้อย ทั้งยังเต็มไปด้วยบรรยากาศแห่งความปรองดองกันอีกด้วย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ค้นพบว่า มี 6 ปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายมลายูและชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย ได้แก่ บริบทรอบข้าง คู่สื่อสาร ผู้สื่อสาร ความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน ประเด็นที่สื่อสารกัน และผลตอบแทนที่ได้จากการสื่อสาร ปัจจัยที่มีความแตกต่างกันค่อนข้างชัดเจน ได้แก่ บริบทรอบข้าง คู่สื่อสาร และ ความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน

โดยสรุป ความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายมลายูและชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยทั้งหมด สามารถจำแนกเป็น 2 ประเด็นด้วยกัน คือ ประเด็นหลักเกิดจากสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ และประเด็นรองเกิดจากอำนาจที่มีมากกว่าของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งน้ำหนักจะอยู่ที่ประเด็นแรกหรือประเด็นหลักมากกว่า ส่วนปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของชนทั้งสองกลุ่มมีลักษณะค่อนข้างใกล้เคียงกัน

การใช้ประโยชน์จากการศึกษานี้ สิ่งหนึ่งที่มีการศึกษานี้แสดงไว้อย่างชัดเจน คือ วัฒนธรรมของชนสองกลุ่ม ความเหมือนและแตกต่างของสภาพแวดล้อมทางสังคม สภาพแวดล้อมทางจิตวิทยา พฤติกรรมในการสื่อสาร รวมถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสื่อสาร ซึ่งวิทยุชายแดน จะต้องศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะเหล่านี้โดยละเอียด ทั้งนี้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์แนวทางในการสร้างบทบาทการเป็นวิทยุชายแดนที่ช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

2.3 กรอบแนวคิดของการวิจัย (conceptual framework)

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย โดยการศึกษาปัจจัยภายนอกที่เสริมศักยภาพ และปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรค ซึ่งมีผลต่อวิทยุชายแดนไทยในจังหวัดนราธิวาส และจังหวัดยะลา นอกจากนี้ ยังศึกษาศักยภาพ ปัจจัยภายในที่เป็นอุปสรรค และบทบาทของวิทยุชายแดนไทย

ดังกล่าว ตลอดจนพฤติกรรมการเปิดรับวิทยุชายแดนของคนไทยและคนมาเลเซีย ผู้วิจัยยังยึดแนวความคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วม โดยมุ่งศึกษาการมีส่วนร่วมในสื่อวิทยุชายแดนไทย – มาเลเซียในด้านต่าง ๆ เช่น การมีส่วนร่วมในการรับฟัง ความเป็นไปได้ในการมีส่วนร่วมในการผลิตรายการ ฯลฯ ซึ่งมีจุดยืนเพื่อให้สถานีวิทยุฯ ดังกล่าวมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย เช่น บทบาทการเป็นผู้ให้ข้อเท็จจริง บทบาทการป้องกันสงครามและส่งเสริมสันติภาพ บทบาทการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน และบทบาทส่งเสริมการให้ความเคารพนับถือต่อวัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยม อันนำไปสู่ความสัมพันธ์อันดีระหว่างไทยและมาเลเซีย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) และเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยใช้วิธีวิจัยจากการวิจัยทั้ง 2 ประเภท ได้แก่ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) การจัดกลุ่มสนทนา (focus group) และการใช้แบบสอบถาม รวมทั้งการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในบทนี้กล่าวถึงรายละเอียดต่าง ๆ ได้แก่ ประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการเก็บรวบรวมข้อมูล นอกจากนี้ในบทนี้กล่าวถึงเอกสารที่เกี่ยวข้อง การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ และการพิจารณาด้านจริยธรรม ทั้งนี้การนำเสนอรายละเอียดดังกล่าว จำแนกตามประชากรตามลำดับ ดังนี้ ผู้ดำเนินการวิทยุกระจายเสียง เจ้าหน้าที่ของวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งมาเลเซีย ประชาชนไทย และประชาชนมาเลเซีย ทั้งนี้ เพื่อให้มองเห็นกรอบแนวทางการศึกษาในภาพรวม ตั้งแต่วัตถุประสงค์ ประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้สรุปในรูปแบบของตารางต่อไปนี้

วัตถุประสงค์	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	การเก็บรวบรวมข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อศึกษาสถานภาพของวิทยุชายแดนไทย - มาเลเซีย	- ผู้ดำเนินการวิทยุฯ ไทยและมาเลเซีย ในพื้นที่ชายแดนไทยที่ติดต่อกัน ได้แก่ อ. สุโขทัย-ลก จ. นครราชสีมา - เมืองรัตนบุรี บ้านย่น และอ. เบตง จ. ยะลา - เมืองปังกาลัน ฮูลู - บุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง	- ผู้ดำเนินการวิทยุฯ ไทยและมาเลเซีย ในพื้นที่ชายแดนไทยที่ติดต่อกัน ได้แก่ อ. สุโขทัย-ลก จ. นครราชสีมา - เมืองรัตนบุรี บ้านย่น และอ. เบตง จ. ยะลา - เมืองปังกาลัน ฮูลู จำนวนทั้งสิ้น 26 คน - บุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง จำนวน 4 คน	- แบบร่างประเด็นสัมภาษณ์ - เอกสารที่เกี่ยวข้อง	- การสัมภาษณ์ - การวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง	การวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ
2. เพื่อประยุกต์ใช้แนวคิดเรื่องการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วม	- ผู้ดำเนินการวิทยุฯ ไทยและมาเลเซีย ในพื้นที่ชายแดนไทยที่ติดต่อกัน ได้แก่ อ. สุโขทัย-ลก จ. นครราชสีมา - เมืองรัตนบุรี บ้านย่น และอ. เบตง จ. ยะลา - เมืองปังกาลัน ฮูลู - บุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง	- ผู้ดำเนินการวิทยุฯ ไทยและมาเลเซีย ในพื้นที่ชายแดนไทยที่ติดต่อกัน ได้แก่ อ. สุโขทัย-ลก จ. นครราชสีมา - เมืองรัตนบุรี บ้านย่น และอ. เบตง จ. ยะลา - เมืองปังกาลัน ฮูลู จำนวนทั้งสิ้น 26 คน - บุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง จำนวน 4 คน	แบบร่างแนวคิดและวิธีการเรื่องการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วม	- การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก - การสนทนากลุ่ม	การวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับวิทยุชายแดนไทย - มาเลเซียของคนไทยและมาเลเซีย	คนไทยและมาเลเซีย ในพื้นที่ชายแดนไทยที่ติดต่อกัน ได้แก่ อ. สุโขทัย-ลก จ. นครราชสีมา - เมืองรัตนบุรี บ้านย่น และ อ. เบตง จ. ยะลา - เมืองปังกาลัน ฮูลู	คนไทยและมาเลเซีย ในพื้นที่ชายแดนไทยที่ติดต่อกัน ได้แก่ อ. สุโขทัย-ลก จ. นครราชสีมา - เมืองรัตนบุรี บ้านย่น และอ. เบตง จ. ยะลา - เมืองปังกาลัน ฮูลู จุด	แบบสอบถาม	ผู้ช่วยวิจัยในพื้นที่ช่วยเก็บข้อมูลตามแบบสอบถาม	การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

วัตถุประสงค์	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	การเก็บรวบรวมข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
		ละ 400 คน			
4. เพื่อแสวงหาแนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิद्यุชายแดนไทย – มาเลเซียในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย	<p>- ผู้ดำเนินการวิद्यุฯ ไทยและมาเลเซีย ในพื้นที่ชายแดนไทยที่ติดต่อกัน ได้แก่ อ. สุโขทัย-ลก จ. นครราชสีมา - เมืองรัตนบุรี บ้านขี้เหล็ก และอ. เบตง จ. ยะลา - เมืองปทุมธานี สุโขทัย</p> <p>- คนไทยและมาเลเซีย ในพื้นที่ชายแดนไทยที่ติดต่อกัน ได้แก่ อ. สุโขทัย-ลก จ. นครราชสีมา - เมืองรัตนบุรี บ้านขี้เหล็ก และ อ. เบตง จ. ยะลา - เมืองปทุมธานี สุโขทัย</p>	<p>- ผู้ดำเนินการวิद्यุฯ ไทยและมาเลเซีย ในพื้นที่ชายแดนไทยที่ติดต่อกัน ได้แก่ อ. สุโขทัย-ลก จ. นครราชสีมา - เมืองรัตนบุรี บ้านขี้เหล็ก และอ. เบตง จ. ยะลา - เมืองปทุมธานี สุโขทัย จำนวนทั้งสิ้น 26 คน</p> <p>- คนไทยและมาเลเซีย ในพื้นที่ชายแดนไทยที่ติดต่อกัน ได้แก่ อ. สุโขทัย-ลก จ. นครราชสีมา - เมืองรัตนบุรี บ้านขี้เหล็ก และอ. เบตง จ. ยะลา - เมืองปทุมธานี สุโขทัย จุดละ 400 คน</p>	<p>- แบบร่างประเด็นสัมภาษณ์</p> <p>- แบบสอบถาม</p>	<p>- การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการสนทนากลุ่ม</p> <p>- การใช้แบบสอบถาม</p>	การวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

ทั้งนี้ ในแต่ละส่วนมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ผู้ดำเนินการวิทยุกระจายเสียงในจังหวัดยะลา และนราธิวาส

3.1.1 ประชากร

ประชากรของการวิจัย คือ ผู้ดำเนินการวิทยุกระจายเสียงในจังหวัดชายแดนไทยที่มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศมาเลเซีย ได้แก่ จังหวัดยะลา และนราธิวาส และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย คือ ผู้ดำเนินการวิทยุกระจายเสียงในอำเภอและจังหวัดที่มีจุดผ่านแดนถาวรที่เปิดทำการ ณ ปัจจุบัน (2554) จำนวน 2 อำเภอ 2 จังหวัด ได้แก่ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา และอำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส

ซึ่งสถานีวิทยุฯ ในพื้นที่ดังกล่าวจำแนกตามลักษณะการดำเนินการได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

- 1) สถานีวิทยุฯ ของรัฐ คือ สถานีวิทยุฯ ที่หน่วยงานรัฐเป็นเจ้าของ โดยมีการดำเนินการด้วยบุคลากรของหน่วยงานรัฐเอง และมีการส่งสัญญาณคลื่นครอบคลุมพื้นที่อย่างกว้างขวางภายในจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง (ผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิทยุกระจายเสียงโดยทั่วไปเรียกว่า สถานีวิทยุหลักหรือสถานีวิทยุใหญ่) ซึ่งตามรายชื่อสถานีวิทยุกระจายเสียงทั่วประเทศ (กรมประชาสัมพันธ์, 2541) และข้อมูลจากสำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดยะลาและนราธิวาส มีจำนวนสถานี ดังนี้
 - 1.1) อำเภอเบตง จังหวัดยะลา มีจำนวน 1 สถานี
 - 1.2) อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส มีจำนวน 1 สถานี
- 2) สถานีวิทยุชุมชนหรือวิทยุฯ ที่มีชื่อเรียกอื่น ๆ คือ สถานีวิทยุฯ ที่ประชาชน หรือในนามของทั้งเจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงานรัฐในท้องถิ่น นักธุรกิจท้องถิ่นและบุคคลทั่วไป ฯลฯ เป็นเจ้าของสถานี โดยดำเนินการเองหรือให้เช่าเวลา ฯลฯ และส่วนใหญ่มีการส่งสัญญาณคลื่นครอบคลุมพื้นที่ในอำเภอ ซึ่งตามข้อมูลจากการลงพื้นที่สำรวจของนักวิจัยในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา และอำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส มีจำนวนสถานี ดังนี้
 - 2.1) อำเภอเบตง จังหวัดยะลา มีจำนวน 2 สถานี
 - 2.2) อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส มีจำนวน 4 สถานี

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักเกณฑ์การครอบคลุมของสัญญาณกระจายเสียง กล่าวคือ สัญญาณการกระจายเสียงสามารถครอบคลุมไปยังมาเลเซีย โดยผู้ฟังมาเลเซียสามารถใช้เครื่องรับวิทยุฯ เปิดรับฟังได้ และเป็นพื้นที่ที่มีชุมชนของประชาชนทั้งฝั่งไทยและมาเลเซียอาศัยอยู่ โดยประชาชนทั้งสองประเทศในพื้นที่ดังกล่าวมีความสัมพันธ์ทั้งทางเครือญาติ เศรษฐกิจ การค้า รวมถึงมีการไปมาหาสู่กันอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยได้เข้าพื้นที่และสอบถามผู้ดำเนินการวิทยุกระจายเสียงใน 2 จังหวัดดังกล่าว โดยได้สอบถามผู้ดำเนินการวิทยุฯ ที่ปฏิบัติงานในสถานีวิทยุฯ โดยตรง และสอบถามจากสถานีวิทยุฯ อื่นภายในจังหวัดเพื่อตรวจสอบความถูกต้องตรงกันของข้อมูล ทำให้ได้สถานีวิทยุฯ ในพื้นที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา และอำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส

ผู้วิจัยยังกำหนดเลือกผู้ดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย (1) ผู้บริหารสถานี ได้แก่ นายสถานี/หัวหน้าสถานี/ผู้อำนวยการสถานี หัวหน้าฝ่ายรายการ และ (2) นักจัดรายการวิทยุฯ เจ้าหน้าที่กระจายเสียง รวมทั้ง (3) บุคคลอื่นที่เข้ามาร่วมผลิตรายการในสถานี อาทิ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรัฐในท้องถิ่น ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ทั้งนี้มีผู้ดำเนินการวิทยุฯ ที่สมัครใจให้สัมภาษณ์ จำนวน 26 คน โดยในแต่ละกลุ่มสถานี และรายสถานีมีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 1) สถานีวิทยุฯ ของรัฐ จำนวน 2 สถานี รายละเอียดของสถานีและจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ มีดังนี้

สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย (สวท.) จำนวน 2 สถานี ได้แก่

- 1.1) สวท. เบตง จังหวัดยะลา จำนวน 4 คน
- 1.2) สวท. สุโขทัย-ลพบุรี จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 6 คน

- 2) สถานีวิทยุชุมชน จำนวน 6 สถานี เมื่อจำแนกตามอำเภอและสถานีแล้วมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ ดังนี้

- 2.1) อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำนวน 2 สถานี ได้แก่ R-Radio จำนวน 2 คน และ สถานีวิทยุชุมชนกองร้อย ตชด. ที่ 445 LOVE FM 99.5 MHz จำนวน 2 คน
- 2.2) อำเภอสุโขทัย-ลพบุรี จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 4 สถานี R-Radio จำนวน 3 คน True Love Kolak Radio จำนวน 3 คน สถานีวิทยุชุมชนแชมเปียนเรดิโอ จำนวน 3 คน สถานีวิทยุสุหงษาขอลေး จำนวน 2 คน และสถานีสำนักพุทธศาสนา จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 1 คน

นอกจากนี้ ยังได้สัมภาษณ์นายกเทศมนตรีเมืองเบตง จังหวัดยะลา นายกเทศมนตรีเมืองสุโขทัย-ลพบุรี จังหวัดนครราชสีมา ผู้เชี่ยวชาญด้านการประชาสัมพันธ์ กรมประชาสัมพันธ์ อดีตผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย สุโขทัย-ลพบุรี จังหวัดนครราชสีมา และนักวิชาการมาเลเซีย รวมทั้งสิ้น 5 ท่าน ร่วมด้วย ทั้งนี้ นอกจากท่านนายกเทศมนตรีจะเป็นคนในพื้นที่แล้ว ยังเป็นแกนนำสำคัญในการผลักดันเรื่องการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดนไปสู่การปฏิบัติ ในขณะที่ผู้เชี่ยวชาญ อดีตผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย และนักวิชาการสามารถให้ข้อมูลเพิ่มเติมได้

3.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยเพื่อให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

แบบร่างประเด็นสัมภาษณ์ที่ประกอบด้วยคำถามต่าง ๆ เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) ใช้เพื่อเก็บข้อมูลวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ โดยมีประเด็นต่าง ๆ เช่น การดำเนินงานของสถานี ตัวชี้วัดระดับความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ความคิดเห็นต่อบทบาทของวิทยุฯ ในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ความคิดเห็นในฐานะสื่อมวลชนต่อบทบาทในการ

ส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย และแนวทางในการพัฒนารายการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย เป็นต้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ใช้แบบประเด็นคำถาม เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่มกับผู้ดำเนินการวิทย์ฯ นายกเทศมนตรีเมืองเบตง จังหวัดยะลา นายกเทศมนตรีเมืองสุโขทัย-โกลก จังหวัดนราธิวาส ผู้แทนจาก สวท. และผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยมีประเด็นต่าง ๆ เช่น แนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมไทยและมาเลเซียในวิทย์ฯชายแดน และแนวทางการนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมระหว่างคนไทยและคนมาเลเซียในการผลิตรายการวิทย์ฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย เป็นต้น

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำวิจัย ได้แก่ เครื่องบันทึกเทปสัมภาษณ์

3.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นโดยมีรายละเอียดของการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1) การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ผู้วิจัยนำแบบร่างประเด็นสัมภาษณ์ที่มีรายการคำถามต่าง ๆ ใช้ในการสัมภาษณ์ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นคำถามกว้าง ๆ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยรวมทั้งประเด็นอื่น ๆ ที่ผู้วิจัยอาจคาดไม่ถึง และสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลพร้อมการบันทึกด้วยการจดประเด็นและบันทึกเสียงด้วยเครื่องบันทึกเทป

ผู้วิจัยได้เข้าพื้นที่วิจัยด้วยตนเองเพื่อสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงเดือนกันยายน 2554 โดยเริ่มต้นจากการโทรศัพท์ประสานงานผู้บริหารสถานี ซึ่งในส่วนของสถานีวิทย์ฯ ของรัฐนั้นจะโทรศัพท์สอบถามเจ้าหน้าที่สถานีและขอเรียนสายผู้บริหารสถานี สำหรับวิทยุชุมชนนั้น ผู้วิจัยโทรศัพท์ประสานกับผู้บริหารโดยตรง (ข้อมูลชื่อและหมายเลขโทรศัพท์ได้จากทำเนียบวิทยุชุมชน) เพื่อขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ผู้บริหารสถานีและผู้จัดรายการวิทย์ฯ ในสถานีที่เป็นนักจัดรายการหลักของสถานีและมีอายุ 18 ปีขึ้นไป รวมทั้งนัดหมายวันและเวลาที่กลุ่มตัวอย่างสะดวก ทั้งนี้ในการโทรศัพท์ประสานครั้งแรกนี้ ผู้วิจัยได้สอบถามถึงการรับฟังของคนมาเลเซีย ซึ่งสะท้อนถึงการครอบคลุมของสัญญาณคลื่นถึงมาเลเซีย อันเป็นเกณฑ์หนึ่งในการเลือกกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้กล่าวถึงแล้วก่อนหน้านี้ ผู้วิจัยยังได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ยื่นพร้อมกับการสัมภาษณ์หรือนำส่งสถานีล่วงหน้าก่อนวันนัดสัมภาษณ์ตามความสะดวกของแต่ละสถานี

การโทรศัพท์ประสานดังกล่าว รวมทั้งก่อนการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแต่ละคน ผู้วิจัยแจ้งข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้ ชื่อและนามสกุลผู้วิจัย สถานที่ทำงานของผู้วิจัย (มทส.) ชื่อโครงการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย เวลาที่จะใช้ในการสัมภาษณ์ การใช้ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ และประโยชน์ของ

โครงการวิจัยนี้ ก่อนการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยจะขออนุญาตกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนเพื่อบันทึกเทป และเมื่อการสัมภาษณ์เสร็จสิ้นผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ดำเนินการ ณ สถานีวิจัย เมื่อผู้วิจัยเดินทางถึงสถานที่ดังกล่าว ผู้วิจัยขอเข้าพบกับผู้บริหารสถานีวิจัยเพื่อแนะนำตัวเอง แจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์นักจัดรายการ (อีกครั้ง) ในการสัมภาษณ์แต่ละครั้งโดยทั่วไปใช้เวลาประมาณ 30-45 นาที ยกเว้นการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานีวิจัยและนักจัดรายการวิทยุฯ ที่มีประสบการณ์ มีความใกล้ชิดและสัมพันธ์กับคนมาเลเซีย เช่น มีเพื่อนและหรือญาติอยู่มาเลเซีย ทำธุรกิจเกี่ยวข้องกับมาเลเซีย หรือได้เคยเดินทางไปมาเลเซีย ซึ่งส่วนใหญ่ใช้เวลาประมาณ 1-2 ชั่วโมง

การศึกษากลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ ผู้วิจัยใช้เป็นช่องทางหนึ่งในการหาผู้ดำเนินการวิทยุฯ ที่มีศักยภาพเพื่อเป็นแกนนำในการทดลองดำเนินการผลิตรายการวิทยุฯ ที่ทั้งไทยและมาเลเซียมีส่วนร่วมในขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียตามแผนการวิจัย อันนำไปสู่การศึกษาด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) แต่การศึกษาพบว่า ไม่มีความเป็นไปได้ในการดำเนินการให้เกิดรายการดังกล่าว นอกจากนี้ การศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้ดำเนินการวิทยุฯ นี้ ผู้วิจัยใช้เป็นช่องทางหนึ่งในการสำรวจรายการที่ผลิตและออกอากาศในปัจจุบัน (2554) ที่มีเป้าหมายในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย เพื่อนำมาศึกษาด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อเสริมการศึกษาในประเด็นสถานภาพของวิทยุชายแดนไทย-มาเลเซีย แต่การศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างและสถานีวิจัยฯ ที่กลุ่มตัวอย่างดำเนินการอยู่ไม่มีการผลิตรายการเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย (รายละเอียดทั้ง 2 ส่วนจะได้นำเสนอในการรายงานผลการวิจัย)

2) การสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยนำแบบร่างประเด็นสัมภาษณ์ที่มีรายการคำถามต่าง ๆ ใช้ในการสัมภาษณ์ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นคำถามกว้าง ๆ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยรวมทั้งประเด็นอื่น ๆ ที่ผู้วิจัยอาจคาดไม่ถึง และจัดสนทนากลุ่มพร้อมการบันทึกด้วยการจดประเด็นและบันทึกเสียงด้วยเครื่องบันทึกเทป

เช่นเดียวกับการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ผู้วิจัยได้เข้าพื้นที่วิจัยด้วยตนเองเพื่อจัดสนทนากลุ่มตัวอย่าง ระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงเดือนกันยายน 2554 โดยเริ่มต้นจากการโทรศัพท์ประสานงานผู้บริหารสถานีวิจัย ซึ่งในส่วนของสถานีวิจัยฯ ของรัฐนั้นจะโทรศัพท์สอบถามเจ้าหน้าที่สถานีและขอเรียนสายผู้บริหารสถานีวิจัยฯ สำหรับวิทยุชุมชนนั้น ผู้วิจัยโทรศัพท์ประสานกับผู้บริหารโดยตรง เพื่อขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ผู้บริหารสถานีวิจัยฯ และผู้จัดรายการวิทยุฯ ในสถานีวิจัยฯ ที่เป็นนักจัดรายการหลักของสถานีและมีอายุ 18 ปีขึ้นไป รวมทั้งนัดหมายวันและเวลาที่กลุ่มตัวอย่างสะดวก ทั้งนี้ในการโทรศัพท์ประสานครั้งแรกนี้ ผู้วิจัยได้สอบถามถึงการรับฟังของคนมาเลเซีย ซึ่งสะท้อนถึงการครอบคลุมของสัญญาณคลื่นถึงมาเลเซีย อันเป็นเกณฑ์หนึ่งในการเลือกกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้กล่าวถึงแล้วก่อนหน้านี้ ผู้วิจัยยังได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ยื่นพร้อมกับการจัดสนทนากลุ่มหรือนำส่งสถานีล่วงหน้าก่อนวันนัดสนทนากลุ่มตามความสะดวกของแต่ละสถานี

การโทรศัพท์ประสานดังกล่าวก่อนการจัดสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยแจ้งข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้ ชื่อและนามสกุลผู้วิจัย สถานที่ทำงานของผู้วิจัย (มทส.) ชื่อโครงการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย เวลาที่จะใช้ในการจัดสนทนากลุ่ม การใช้ข้อมูลที่ได้รับจากการจัดสนทนากลุ่ม และประโยชน์ของโครงการวิจัยนี้ ก่อนการสนทนากลุ่มนั้น ผู้วิจัยจะขออนุญาตกลุ่มตัวอย่างทุกคนเพื่อบันทึกเทป และเมื่อการสนทนากลุ่มเสร็จสิ้นผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ร่วมสนทนากลุ่ม

การสนทนากลุ่มของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ดำเนินการ ณ สำนักงานเทศบาลเมืองเบตง จังหวัดยะลา และอีกครั้งหนึ่ง ณ ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน อ.เบตง ส่วนการสนทนากลุ่มของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในอำเภอสุโงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส ดำเนินการ ณ สวท. สุโงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส ในการจัดสนทนากลุ่มแต่ละครั้ง ผู้วิจัยได้จัดเตรียมอาหารว่างระหว่างการสนทนา รวมทั้งอาหารกลางวัน (ฮาลาล) สำหรับการสนทนาที่จัดในช่วงเช้า และเมื่อเสร็จสิ้นการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยมอบของที่ระลึกแก่ผู้ร่วมสนทนาทุกท่าน การสนทนากลุ่มโดยทั่วไปใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที

3) การขอสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้อง นอกจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและการสนทนากลุ่มดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเกี่ยวเนื่องจากการสัมภาษณ์ เช่น หนังสือบันทึก และโครงการต่าง ๆ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิจัยฯ ด้วย

3.2 เจ้าหน้าที่ของวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งมาเลเซีย

3.2.1 ประชากร

ประชากรของการวิจัย คือ เจ้าหน้าที่ของวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งมาเลเซีย (Radio Television Malaysia: RTM) ซึ่งสถานีวิทยุฯ ตั้งอยู่ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย คือ เจ้าหน้าที่ของวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งมาเลเซีย จำนวน 1 คน ซึ่งผู้วิจัยได้รับโอกาสเข้าไปร่วมกับคณะศึกษาดูงานของเจ้าหน้าที่สำนักงานประชาสัมพันธ์ เขต 6 สงขลา ในการศึกษาดูงานของวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งมาเลเซีย ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ และเข้าพบกับคุณ Mazura Mansur หัวหน้าความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ แผนกพัฒนากลยุทธ์ (Head, International Relations, Strategic Development Division) ของวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งมาเลเซีย

3.2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบร่างประเด็นสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้เตรียมคำถามเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของ RTM เช่น ความเป็นไปได้ในการร่วมมือผลิตรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ฯลฯ

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำวิจัย ได้แก่ เครื่องบันทึกเทปสัมภาษณ์

3.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยคือ แบบร่างประเด็นสัมภาษณ์ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของ RTM เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2554 ณ สถานีวิทยุฯ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากท่านผู้อำนวยการสำนักงานประชาสัมพันธ์ เขต 6 สงขลาให้ร่วมเดินทางพร้อมคณะศึกษาดูงานของเจ้าหน้าที่สำนักงานประชาสัมพันธ์ เขต 6 สงขลา ในการศึกษาดูงานวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งมาเลเซีย ณ กรุงเทพมหานคร ในวันดังกล่าว

3.3 ประชาชนไทย

3.3.1 ประชากร

ประชากรของการวิจัย คือ ประชาชนคนไทยที่อาศัยอยู่ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา และอำเภอสุโงโกะ-ลก จังหวัดนราธิวาส

3.3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย คือ คนไทยที่อาศัยอยู่ในอำเภอที่มีจุดผ่านแดนถาวร ณ ปัจจุบัน (2555) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนรวม 800 คน โดยรายละเอียดของจุดผ่านแดนถาวร และจำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละพื้นที่ มีดังนี้

- 1) จุดผ่านแดนถาวรเบตง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำนวน 400 คน
- 2) จุดผ่านแดนถาวรสุโงโกะ-ลก อำเภอสุโงโกะ-ลก จังหวัดนราธิวาส จำนวน 400 คน

3.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยเพื่อให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ คือ แบบสอบถามเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์ซึ่งประกอบด้วยคำถาม การเปิดรับฟังวิทยุชายแดน ประโยชน์ที่ได้จากการรับฟัง ข้อเสนอแนะต่อบทบาทของวิทยุฯ ในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย และทัศนคติต่อแนวคิดเรื่องการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วม ฯลฯ

3.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยข้างต้น โดยมีรายละเอียดการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

การสัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยอำเภอเบตง จังหวัดยะลา และอำเภอสุโงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส ผู้วิจัยและทีมผู้ช่วยวิจัยในพื้นที่ เก็บข้อมูลที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา และอำเภอสุโงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส

ก่อนการเก็บข้อมูล ผู้ช่วยวิจัยทุกคนจะได้รับการอบรมการใช้แบบสัมภาษณ์และการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดของโครงการวิจัย เช่น วัตถุประสงค์ กลุ่มตัวอย่าง ฯลฯ และการเก็บข้อมูลตามแบบสอบถามด้วยการสัมภาษณ์ของการวิจัยในครั้งนี้ ลักษณะของคำถาม วิธีการสัมภาษณ์เบื้องต้น และการเคารพในสิทธิของกลุ่มตัวอย่าง ฯลฯ รวมทั้งทดลองเก็บข้อมูลตามแบบสอบถาม

โดยผู้ช่วยวิจัยกลุ่มตัวอย่างประชาชนไทย อ.เบตง จ.ยะลา ได้แก่ นายวีระยุทธ เวชวัฒน์ประเสริฐ นางสาวปิยนุช ณ นคร นางสาวปิยธิดา ทรฤทธิ นางสาวจันจิรา แซ่ตัน นายจิรวุฒิ บันดึกา นางสาวนณิศา คุณภาค นายภานุวัฒน์ พวงลำเลียง นางสาวสุดา แซ่ตัน และนางสาวเบญจพร ต้นลุดทา ส่วนผู้ช่วยวิจัยกลุ่มตัวอย่างประชาชนไทย อ.สุโงโก-ลก จ.นราธิวาส ได้แก่ นายรอมลี กาปา นางฟาอิชะห์ ยูนุห์ นายอาดือนา สะตาปอ นางสาวซูโรนี อูมา นางสาวเย็นใจ จูมแพง นายซูลกีปรี ดาโอะ๊ะ นางยุวรีย์ เจ๊ะหลง นายธีรเดช ชูสิงห์ นายฟารีวัน ลาเต๊ะ และนางสาววนิศรา แวสาเหาะ

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยและทีมผู้ช่วยวิจัยในแต่ละพื้นที่ได้เดินตามบ้านเรือนร้านค้าที่อยู่ใกล้ประเทศมาเลเซีย รวมทั้งสถานที่ราชการต่าง ๆ ภายในอำเภอ แล้วขอสัมภาษณ์ และสัมภาษณ์ผู้ที่สมัครใจให้สัมภาษณ์ จังหวัดละ 400 คน โดยคำนึงถึงการกระจายตัวตามลักษณะทางประชากร อันได้แก่ เพศ อายุ และอาชีพ

ทั้งนี้ในการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถามใช้เวลาประมาณ 5-8 นาที ซึ่งอาจมีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่ขอตอบด้วยการกรอกคำตอบตามแบบสอบถามด้วยตนเอง การเก็บข้อมูลในส่วนนี้ ในพื้นที่ อ.เบตง จ.ยะลา ดำเนินการระหว่างวันที่ 7-11 ธันวาคม 2554 ส่วนพื้นที่ อ.สุโงโก-ลก จ.นราธิวาส ดำเนินการระหว่างวันที่ 18-21 ธันวาคม 2554 โดยทุกเย็นในช่วงวันเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจัดประชุมทีมผู้ช่วยวิจัยเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม และสรุปปัญหา และอุปสรรคในการเก็บข้อมูล รวมทั้งมอบเงินตอบแทนค่าผู้ช่วยวิจัย

อนึ่ง การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อาจมีประชาชนไทยบางส่วนไม่สมัครใจให้ข้อมูล ทีมวิจัยจะไม่สัมภาษณ์ตามความประสงค์ของประชาชนไทยดังกล่าว รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างบางท่านอาจไม่ประสงค์ออกความคิดเห็นในข้อใด ๆ ได้ตามสะดวก ดังนั้นข้อมูลบางส่วนจะนำเสนอตามปฏิกริยาของผู้ตอบแบบสอบถาม ในจำนวนที่ปฏิเสธการให้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยไม่นำมารวมในจำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 800 คน

3.4 ประชาชนมาเลเซีย

3.4.1 ประชากร

ประชากรของการวิจัย คือ ประชาชนมาเลเซียที่อาศัยอยู่ในมาเลเซียในเขตพื้นที่เมือง รันเตา บันยัน (Rantau Panjang) ซึ่งมีพื้นที่ติดต่อกับ อ. สุโขทัย-ลก จ. นราธิวาส และเมืองปีนกาลัน ฮูลู (Pengkalan Hulu) ซึ่งมีพื้นที่ติดต่อกับ อ. เบตง จ. ยะลา

3.4.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย คือ ประชาชนมาเลเซีย ที่อาศัยอยู่ในมาเลเซียในเขตพื้นที่เมืองรันเตา บันยัน และเมืองปีนกาลัน ฮูลู โดยจำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละพื้นที่ มีดังนี้

- 1) เมืองรันเตา บันยัน จำนวน 400 คน
- 2) เมืองปีนกาลัน ฮูลู จำนวน 400 คน

3.4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยเพื่อให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์อีกหนึ่งชุดที่แปลจากภาษาไทยเป็นภาษามลายู ซึ่งประกอบด้วยคำถาม การเปิดรับฟังวิทยุชายแดน ประโยชน์ที่ได้จากการรับฟัง ข้อเสนอแนะต่อบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย และทัศนคติต่อแนวคิดเรื่องการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วม ฯลฯ

3.4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยคือ แบบสอบถาม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการ สัมภาษณ์ตามแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เก็บข้อมูลในพื้นที่เมืองรันเตา บันยัน และเมืองปีนกาลัน ฮูลู

เช่นเดียวกับทีมผู้ช่วยวิจัยกลุ่มตัวอย่างประชาชนไทย ก่อนการเก็บข้อมูลผู้ช่วยวิจัยกลุ่มตัวอย่างประชาชนมาเลเซียในพื้นที่ทุกคนจะได้รับการอบรมการใช้แบบสัมภาษณ์และการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดของโครงการวิจัย เช่น วัตถุประสงค์ กลุ่มตัวอย่าง ฯลฯ และการเก็บข้อมูลตามแบบ

¹ ในภาษามลายู คือ บันดาร์ (Bandar) ซึ่งในภาษาอังกฤษตรงกับคำว่า Town

สัมภาษณ์ของการวิจัยในครั้งนี้ ลักษณะของคำถาม วิธีการสัมภาษณ์เบื้องต้น และการเคารพในสิทธิของกลุ่มตัวอย่าง ฯลฯ รวมทั้งทดลองเก็บข้อมูลตามแบบสอบถาม

โดยผู้ช่วยวิจัยกลุ่มตัวอย่างประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาลัน ฮูลู คือ กลุ่มคนมาเลเซียเชื้อสายต่าง ๆ ได้แก่ เชื้อสายมลายู ไทย จีน และอินเดีย Phong Sak A/L Sen, Pongsai A/P Suchip และ Chitre A/P Foo Kok Kheong ส่วนผู้ช่วยวิจัยกลุ่มตัวอย่างประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยัน ได้แก่ นางฟาอิชะห์ ยูนูห์ นายอาดือนา สะตาปอ นายซูลกิปรี ดาโอ๊ะ นางยุวรีย์ เจ๊ะหลง นายฟารีวัน ลาเตะะ และนางสาวนิศรา แวสาเหาะ ซึ่งเป็นทีมผู้วิจัยกลุ่มตัวอย่างประชาชนไทย ยกเว้นผู้ช่วยวิจัยที่ไม่รู้ภาษามลายูและไม่สะดวกในการเดินทาง

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลข้างต้น ทีมผู้ช่วยวิจัยในแต่ละพื้นที่จะขอสัมภาษณ์ผู้ที่สมัครใจให้สัมภาษณ์ พื้นที่ละ 400 คน โดยคำนึงถึงการกระจายตัวตามลักษณะทางประชากร อันได้แก่ เพศ อายุ และอาชีพ แม้ว่าการเก็บข้อมูลส่วนใหญ่เป็นการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม ซึ่งอาจมีบางส่วนที่ผู้ตอบประสงค์จะตอบแบบสอบถามด้วยการเขียนคำตอบด้วยตนเอง ทั้งนี้ในการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถามจะใช้เวลาประมาณ 5-8 นาที และการเก็บข้อมูลในส่วนนี้ ในพื้นที่ เมืองปีนกาลัน ฮูลู ดำเนินการระหว่างวันที่ 12-17 ธันวาคม 2554 ส่วนพื้นที่ เมืองรันเตา บันยัน ดำเนินการระหว่างวันที่ 22-26 ธันวาคม 2554 โดยทุกเย็นในช่วงวันเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจะจัดประชุมทีมผู้ช่วยวิจัยเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม และสรุปปัญหา และอุปสรรคในการเก็บข้อมูล รวมทั้งมอบเงินตอบแทนค่าผู้ช่วยวิจัย

อนึ่ง การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นประชาชนมาเลเซีย อาจมีประชาชนมาเลเซียบางส่วนไม่สมัครใจให้ข้อมูล ทีมวิจัยจะไม่สัมภาษณ์ตามประสงค์ของประชาชนมาเลเซีย นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามบางท่านอาจประสงค์ไม่แสดงความคิดเห็นในข้อใด ๆ ได้ตามสะดวก ดังนั้นข้อมูลบางส่วนจะนำเสนอตามปฏิกิริยาของผู้ตอบแบบสอบถาม (เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างประชาชนไทย) ในจำนวนที่ปฏิเสธการให้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยไม่ได้นำมารวมในจำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 800 คน

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามชุดภาษามลายู และกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยภาษามลายู มาทำการแปลเป็นภาษาไทย โดย นายมันโฆร์ แมดิง แว อหรับชานาวิ ชั้น 10 ภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนราธิวาส และบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ (นิเทศศาสตร์) สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวิเคราะห์ผลต่อไป

3.5 เอกสารที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้มีเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งได้จากการรวบรวมจากผู้ดำเนินการวิทยุฯ กลุ่มตัวอย่าง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัด ด้านตรวจคนเข้าเมือง หอการค้าจังหวัด ฯลฯ รวมทั้งหนังสือ/ตำรา และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซียและความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย เป็นต้น

3.6 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามชุดที่พัฒนาขึ้นและใช้ในโครงการ วิจัยเรื่อง แนวทางในการส่งเสริมบทบาทวิทยุชายแดนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและ สปป.ลาว ของผู้วิจัยเอง ซึ่งได้ดำเนินวิจัยแล้วเสร็จเมื่อต้นปี 2552 และได้ทำการแปลจากภาษาไทยเป็นภาษามลายู โดยอาจารย์อับดุลเลาะห์ ชรีดาโอ๊ะ รองหัวหน้าภาคฝ่ายวิชาการและประกันคุณภาพ สาขาวิชาภาษามลายู และมลายูศึกษา ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างประชากรไทยและมาเลเซีย ทั้งลักษณะทางประชากรศาสตร์ อันได้แก่ เพศ อายุ และอาชีพ รวมทั้งทัศนคติด้านต่าง ๆ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ

ในประเด็นคำถาม

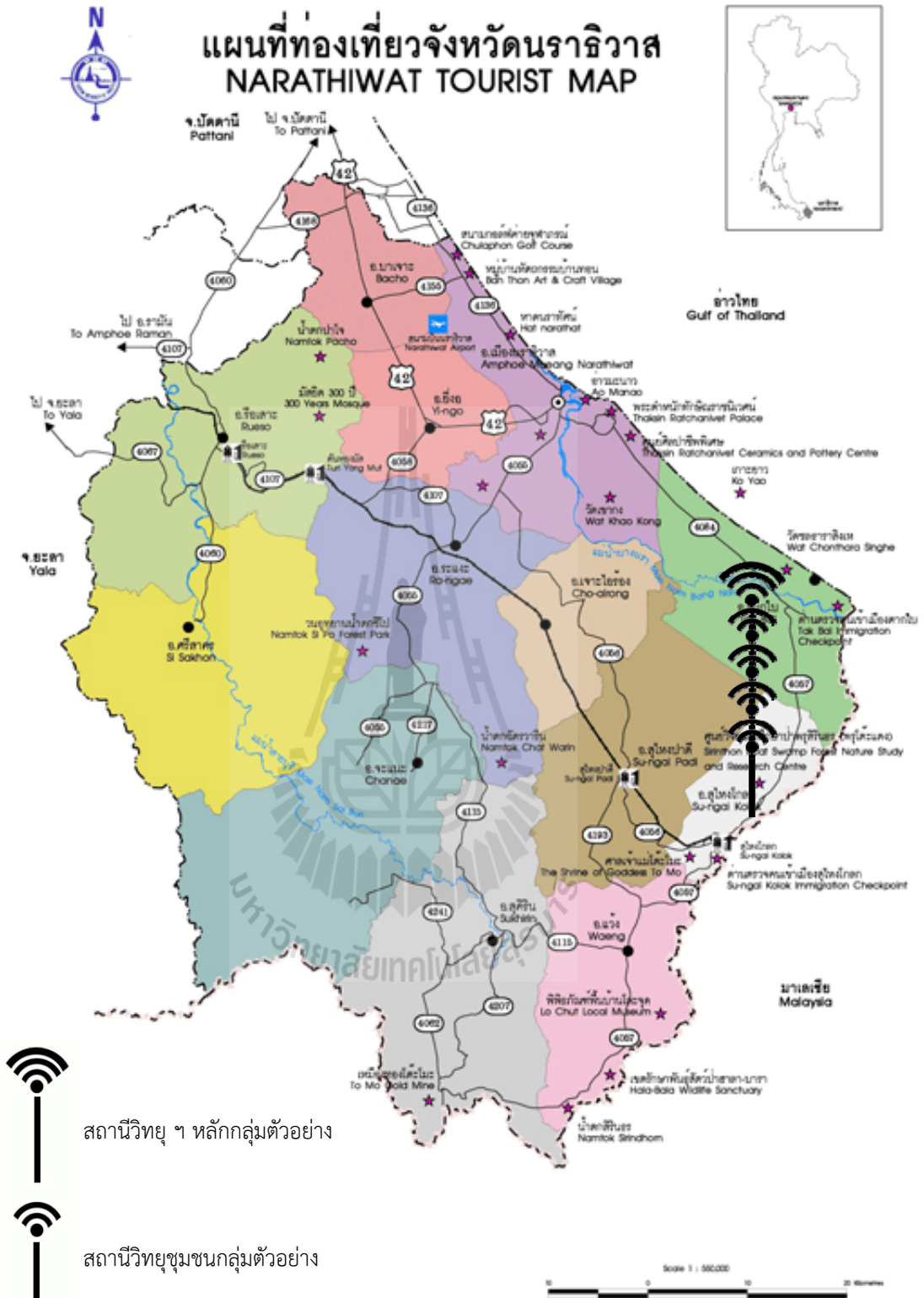
- 1) ฟังวิทยุฯ มาเลเซีย หรือไม่
- 2) ฟังวิทยุฯ มาเลเซีย เวลาใด
- 3) ฟังวิทยุฯ มาเลเซีย แล้วมีประโยชน์ หรือไม่
- 4) ฟังวิทยุฯ มาเลเซีย แล้วทำให้รู้สึกดีกับมาเลเซีย หรือไม่
- 5) ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย เป็นอย่างไร
- 6) ดูโทรทัศน์มาเลเซีย หรือไม่
- 7) ฟังวิทยุฯ ไทย หรือไม่
- 8) ฟังวิทยุฯ ไทย เวลาใด
- 9) ฟังวิทยุฯ ไทย แล้วมีประโยชน์ หรือไม่
- 10) ฟังวิทยุฯ ไทย แล้วทำให้รู้สึกดีกับไทย หรือไม่
- 11) ความสัมพันธ์มาเลเซีย-ไทย เป็นอย่างไร
- 12) ดูโทรทัศน์ไทย หรือไม่

3.8 การพิจารณาด้านจริยธรรม

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พิจารณาและปฏิบัติด้านจริยธรรมการวิจัยโดยคำนึงถึงประเด็นเรื่องความเป็นส่วนตัว และการเก็บรักษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเป็นความลับ และผู้วิจัยนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น

แผนที่สถานีวิทยุฯ กลุ่มตัวอย่างจังหวัดนราธิวาส

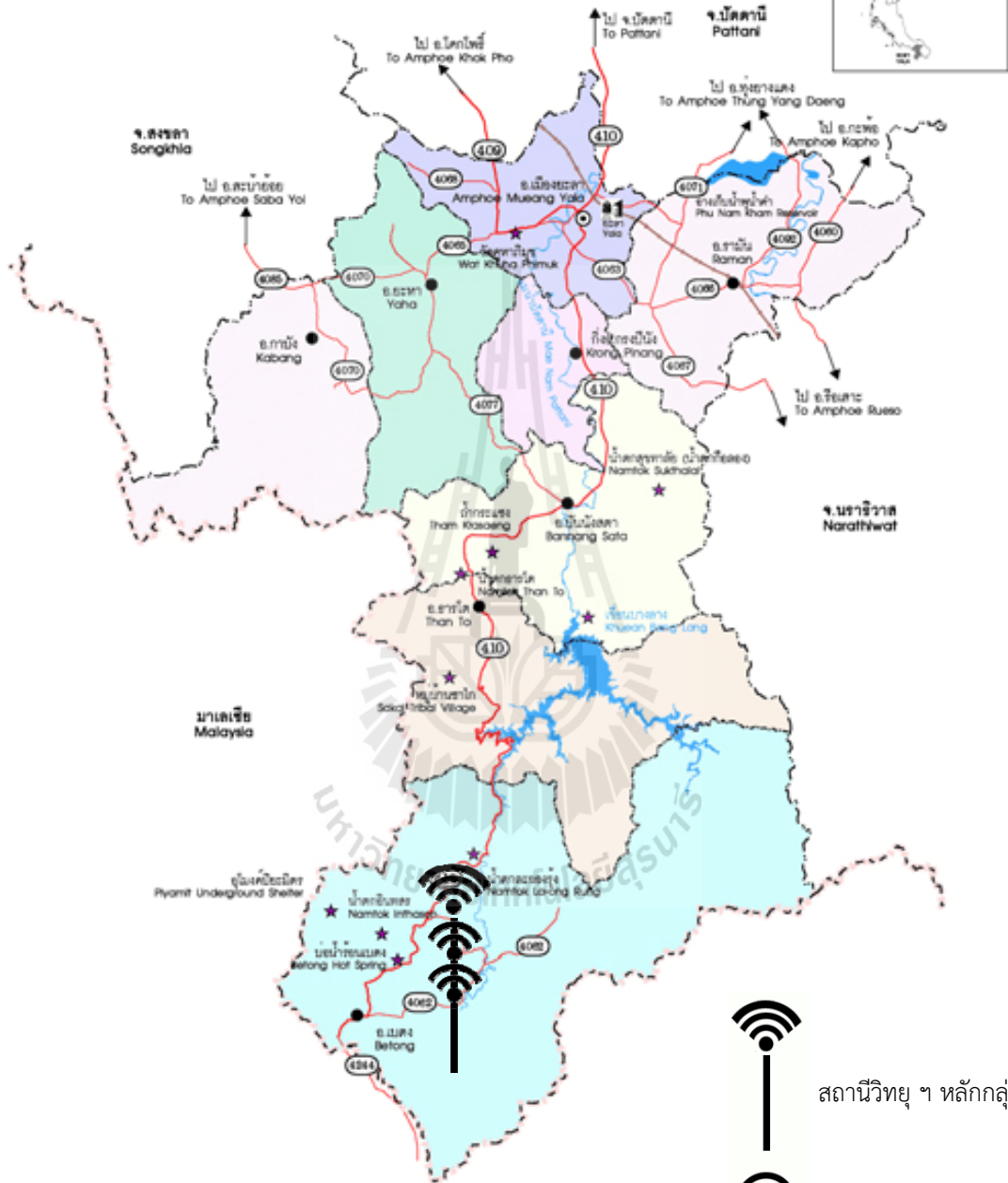

แผนที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ตัวอย่างจังหวัดยะลา

แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดยะลา YALA TOURIST MAP

บทที่ 4

สถานภาพ และความพยายามผลักดันวิद्यุชายแดนในการทำหน้าที่ ในด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย

ในบทนี้นำเสนอผลการศึกษเกี่ยวกับสถานภาพของวิद्यุชายแดนตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ คือ ศักยภาพของวิद्यุชายแดนในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย - มาเลเซีย ปัจจัยภายนอกที่เสริมศักยภาพฯ ดังกล่าว รวมทั้งปัจจัยภายนอกและภายในที่เป็นอุปสรรคต่อวิद्यุชายแดนในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย - มาเลเซีย และสภาพปัจจุบันของวิद्यุฯ ไทยและมาเลเซีย ตลอดจนความพยายามผลักดันของโครงการวิจัยเพื่อการประยุกต์แนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิद्यุชายแดน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ศักยภาพของวิद्यุชายแดนในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย - มาเลเซีย

สถานีวิद्यุชายแดน อ. สุโขทัย-ลก จ. นราธิวาส และ อ. เบตง จ. ยะลา มีศักยภาพในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย คือ สถานีวิद्यุชายแดนส่วนใหญ่มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและมีความหลากหลาย และสถานี่บางแห่งกำลังส่งสูงครอบคลุมพื้นที่กว้างและมีความพร้อมด้านอุปกรณ์/เครื่องมือ โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

4.1.1 สถานี่ส่วนใหญ่มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และมีความหลากหลาย

- จากการศึกษาพบว่า สถานีวิद्यุฯ ส่วนใหญ่มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ ดังนี้
- 1) ความสามารถในการผลิตรายการวิद्यุฯ ที่มีคุณภาพ ทั้งนักรจัดรายการวิद्यุฯ หลักและนักรจัดรายการวิद्यุฯ ชุมชน ต่างดำเนินรายการมาเป็นระยะเวลาานาน จึงเกิดความเชี่ยวชาญในการดำเนินรายการ ทำให้เป็นบุคลากรของสถานี่ที่มีความสามารถในการผลิตรายการวิद्यุฯ ที่มีคุณภาพ นอกจากนี้นักรจัดรายการวิद्यุฯ มีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในการจัดรายการแล้ว นักรจัดรายการวิद्यุฯ ส่วนหนึ่งยังมีลักษณะเด่นเฉพาะหรือมีลีลาหรือสไตล์ในการผลิตรายการเป็นของตนเอง ทำให้รายการได้รับความสนใจจากผู้ฟังในพื้นที่อีกด้วย
 - 2) ความรู้เกี่ยวกับพื้นที่และมาเลเซีย แม้ว่าผู้ดำเนินกรวิद्यุฯ บางคนจะไม่ใช้คนในท้องถิ่น เช่น ไม่ได้เป็นคนที่เกิดและเติบโตใน อ. สุโขทัย-ลก หรือไม่ได้เป็นคนที่เกิดและอยู่อาศัยในพื้นที่เบตงมาโดยตลอด แต่การที่ได้มีโอกาสติดต่อกับคนมาเลเซีย และส่วนใหญ่เคยเดินทางไปมาเลเซีย จึงทำให้มีความรู้เกี่ยวกับพื้นที่และมาเลเซียโดยเฉพาะในพื้นที่ติดต่อกับประเทศไทย

สถานีวิทยุฯ ส่วนใหญ่มีนักจัดรายการวิทยุฯ ที่มีความหลากหลาย กล่าวคือ มีบุคลากรที่มีความหลากหลายในแง่ของเพศ (ทั้งเพศชายและเพศหญิง) วัย (ทั้งวัยเรียนและวัยทำงาน) และอาชีพ เช่น สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ครูโรงเรียนเทศบาล อาจารย์สอนภาษาจีน ตลอดจนผู้นำศาสนา ผู้นำชุมชน ซึ่งแต่ละคนมีความรู้ ความเชี่ยวชาญที่แตกต่างกันไป ทำให้รายการวิทยุเกิดความหลากหลาย ในด้านการนำเสนอ เนื้อหารายการ เช่น ผู้นำศาสนาจะนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับหลักปฏิบัติของศาสนา การทำความดี เนื้อหาในพระคัมภีร์ อาจารย์สอนภาษาจีน นำเสนอรายการด้วยภาษาจีน และเลือกเปิดเพลงภาษาจีน (ดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น) เป็นต้น

นอกจากนี้ สถานีวิทยุฯ บางแห่งมีบุคลากรที่สามารถติดต่อประสานกับมาเลเซียเพื่อขอความร่วมมือหรือการประสานงานอื่นได้ แม้ว่าจะเป็นนักจัดรายการวิทยุสังกัดสำนักงานเทศบาลสุโขทัยโก-ลก ซึ่งไม่ได้สังกัดสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยโดยตรง แต่มีความสามารถในการติดต่อประสานงาน เพื่อขอความร่วมมือกับมาเลเซีย เช่น การจัดส่งข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน หรือการเชิญบุคลากรของมาเลเซียมาร่วมประชุม ศึกษาดูงานที่ประเทศไทย เป็นต้น

การที่สถานีวิทยุชายแดนมีบุคลากรที่มีความสามารถในการผลิตรายการวิทยุฯ ที่มีคุณภาพ มีความรู้เกี่ยวกับพื้นที่และมาเลเซีย ความรู้และความสามารถในการใช้ต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งความสามารถในการติดต่อประสานงานกับมาเลเซีย เป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้อให้วิทยุฯ มีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซียได้

4.1.2 สถานีบางแห่งมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาไทย มลายู และ/หรือจีน

สถานีบางแห่งมีบุคลากรที่มีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาไทย ทั้งภาษาไทยกลางและภาษาถิ่นใต้ และ/หรือมลายู ทั้งภาษามลายูถิ่นไทย และภาษามลายูกลางมาเลเซีย รวมทั้งภาษาจีน ผู้ดำเนินการวิทยุฯ บางคนมีความรู้และความสามารถในการพูดภาษาไทย ทั้งภาษาไทยกลางและภาษาถิ่นใต้ บางคนสามารถพูดภาษามลายู และบางคนสามารถพูดภาษาจีนได้อีกด้วย

สถานีวิทยุฯ ที่มีนักจัดรายการวิทยุฯ ที่สามารถพูดภาษามลายูได้ คือ สวท. เบตง และ สวท. สุโขทัยโก-ลก โดยจะนำเสนอรายการเป็นภาษามลายูเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเดือนรอมฎอน ซึ่งเป็นเดือนถือศีลอดของชาวมุสลิม เนื้อหารายการจึงเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับศาสนา เช่น เนื้อหาจากพระคัมภีร์ การทำความดี การไปประกอบพิธีฮัจญ์ของชาวมุสลิม เป็นต้น ตลอดจนข่าวประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ นอกจากภาษามลายูแล้ว สถานีวิทยุชุมชนกองร้อย ดชด. ที่ 445 LOVE FM 99.5 MHz ยังมีนักจัดรายการวิทยุฯ ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาจีน และใช้ภาษาจีนในการจัดรายการวิทยุฯ โดยเนื้อหาของรายการจะเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป มีการนำเสนอด้วยภาษาจีน และเปิดเพลงภาษาจีนด้วย

นอกจากนี้ สถานีบางแห่งมีการผลิตสเปคโตะโฆษณาทั้งภาษามลายูถิ่น มลายูกลาง ไทย และจีน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ อีกด้วย

4.1.3 สถานีบางแห่งกำลังส่งสูงครอบคลุมพื้นที่กว้างและมีความพร้อมด้านอุปกรณ์/เครื่องมือ

นอกจากเหตุผลที่สถานีวิทยุฯ มีที่ตั้งใกล้กับมาเลเซียแล้ว สถานีวิทยุฯ บางแห่งมีกำลังส่งสัญญาณกระจายเสียงสูง ครอบคลุมพื้นที่ทั้งไทยและมาเลเซีย โดยจากการลงพื้นที่สำรวจของผู้วิจัย พบว่า สวท. เบตง สามารถส่งคลื่นสัญญาณวิทยุฯ เข้าไปในพื้นที่บางส่วนของชายแดนประเทศมาเลเซียได้ เนื่องจากสถานีวิทยุฯ ดังกล่าว ตั้งเสาส่งสัญญาณอยู่บนเนินเขา ส่วน สวท. สุโขทัย-ลก สามารถส่งคลื่นสัญญาณวิทยุฯ ไปได้เช่นกัน นอกจากนี้ สถานีวิทยุฯ บางแห่งยังมีอุปกรณ์/เครื่องมือในการออกอากาศและผลิตรายการครบครัน ทั้งคอมพิวเตอร์ในการเปิดไฟล์เพลง เครื่องผสมสัญญาณเสียง หูฟัง (ขณะจัดรายการ) ฯลฯ ทำให้การผลิตรายการในห้องออกอากาศเป็นไปด้วยความคล่องตัว และมีประสิทธิภาพ กล่าวได้ว่า สถานีวิทยุชายแดนมีความพร้อมทางด้านเทคนิค โดยเฉพาะการผลิตรายการในห้องออกอากาศสถานี เพื่อให้วิทยุฯ มีบทบาทหรือทำหน้าที่ในด้านต่าง ๆ ต่อสังคม

4.2 ปัจจัยภายนอกที่เสริมศักยภาพวิทยุชายแดนในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย - มาเลเซีย

การศึกษาพบว่า ปัจจัยภายนอกที่มีบทบาทสำคัญในการเสริมศักยภาพวิทยุชายแดนในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย - มาเลเซีย ได้แก่ ภูมิประเทศที่ติดกัน ความสัมพันธ์อันแนบแน่นระหว่างคนไทยและคนมาเลเซียตามแนวชายแดน เศรษฐกิจและความสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจ จุดร่วมของภาคการเกษตร วัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน การมีส่วนร่วมของคนมาเลเซียในวิทยุฯ และกิจกรรมอื่น ๆ ความร่วมมือระหว่างไทยและมาเลเซีย การได้รับสนับสนุนด้านการเงินจากส่วนต่าง ๆ และคู่แข่งทางการตลาดของสถานีวิทยุมีน้อย รายละเอียด ดังนี้

4.2.1 ภูมิประเทศที่ติดกัน

ในภาพรวมประเทศไทยและมาเลเซียมีเขตแดนทางบกติดต่อกัน 657 กิโลเมตร และเขตแดนทางน้ำร่องน้ำลึกของแม่น้ำโก-ลก 95 กิโลเมตร (ศูนย์อินโดจีนศึกษา วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2552: 206-207) โดยเริ่มตั้งแต่ชายฝั่งทะเลด้านตะวันตก บริเวณปากน้ำปะลิส ทอดไปตามสันปันน้ำเทือกเขาสันกาลาศีรี จนถึงต้นน้ำของแม่น้ำโก-ลก จากนั้นใช้ร่องน้ำลึกของแม่น้ำโก-ลก จนถึงทะเลด้านตะวันออก บริเวณปากน้ำตาบา จังหวัดที่มีอาณาเขตติดต่อกับมาเลเซีย มี 4 จังหวัด ได้แก่ สตูล สงขลา ยะลา และนราธิวาส โดยติดต่อกับ รัฐเปอร์ลิส (Perlis) รัฐไทรบุรี หรือเกดะห์ (Kedah) รัฐเประ (Perak) และรัฐกลันตัน (Kelantan) ของมาเลเซียตามลำดับจากทิศตะวันตกสู่ทิศตะวันออก (แผนที่มาเลเซีย จัดพิมพ์โดยบริษัท World Express Mapping Sdn. Bhd., Johor)

แม้ว่าสภาพพื้นที่ทางบกระหว่างไทยกับมาเลเซียจะมีเทือกเขาเป็นพรมแดนธรรมชาติ คือ เทือกเขาสันกาลาศีรี บริเวณเขต อ. เบตง จ. ยะลา แต่พื้นที่บางส่วนเป็นพื้นที่ราบที่มีคนอาศัยอยู่ เช่น ด้านนอก/จังหวัด อ. สะเดา จ. สงขลา ด้านสุโขทัย-ลก จ. นราธิวาส (พื้นที่วิจัย) ด้วยสภาพพื้นที่ราบที่มี

คนอยู่อาศัยดังกล่าว จึงทำให้คนไทยและคนมาเลเซียในพื้นที่ชายแดนติดต่อกันในด้านต่าง ๆ (ดังจะกล่าวต่อไป) อันเป็นปัจจัยสำคัญที่เสริมศักยภาพวิทยุชายแดนในการทำหน้าที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย

4.2.2 ความสัมพันธ์อันแนบแน่นระหว่างคนไทยและคนมาเลเซียตามแนวชายแดน

ไทยและมาเลเซียถือได้ว่า เป็นประเทศที่มีความสัมพันธ์อันดีต่อกันมาเป็นเวลาช้านาน นอกจากลักษณะภูมิประเทศที่ติดกันแล้ว ดินแดนของมาเลเซียในปัจจุบัน ยังมีคนมาเลเซียเชื้อสายไทยอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากในรัฐต่าง ๆ เช่น ไทรบุรี เปรลิส กลันตัน ตรังกานุ ทั้งนี้ เนื่องมาจากในอดีต ไทรบุรี เปรลิส กลันตัน ตรังกานุ เคยเป็นดินแดนของราชอาณาจักรไทย หากแต่ต้องเสียดินแดนเหล่านี้ไปให้แก่อังกฤษในยุคสมัยแห่งการล่าอาณานิคม ทำให้ประชาชนคนพื้นเมืองเหล่านั้นซึ่งเป็นคนไทย ต้องกลายเป็นพลเมืองของมาเลเซียไปโดยปริยาย และถือสัญชาติมาเลเซีย จึงเรียกกลุ่มคนเหล่านั้นว่า คนไทยติดถิ่น หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าเป็น คนมาเลเซียเชื้อสายไทย (อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ใน ไทยในมาเลเซีย, 2547)

คนมาเลเซียเชื้อสายไทยยังคงมีวิถีชีวิต วัฒนธรรมประเพณี ภาษา และการนับถือศาสนา เหมือนคนไทยภาคใต้ มีหมู่บ้านคนไทยและวัดไทยอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น หมู่บ้านตาเซะ หรือ ตาเซะ (Tasek) ซึ่งเป็นหมู่บ้านคนไทยใน อ. โกร๊ะห์ (Kroh) รัฐเประ อยู่ติดกับชายแดน อ. เบตง จ. ยะลา หมู่บ้านบางแะ หรือภาษามลายูเรียกว่า กัมปงตาละเซะห์ (Kampong Teresok) เป็นหมู่บ้านคนไทยใน อ. ปาเซร์มัส (Pasirmas) รัฐกลันตัน อยู่ติดกับชายแดน อ. สุโงโกล-ลก จ. นราธิวาส หมู่บ้านคลองใหม่ ตำบลคลองใหม่ เรียกเป็นภาษามลายูว่า สุโง บารู (Sungei Baru) เป็นหมู่บ้านคนไทยใน อ. จิตรา หรือ ยีตรา (Jitra) รัฐไทรบุรี หรือ เกดะห์ เป็นต้น (อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ใน ไทยในมาเลเซีย, 2547, วัดไทยในกลันตัน, 2553)

นอกจากนี้ จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์และทฤษฎีใหม่ ๆ ว่าด้วยเผ่าพันธุ์ของมนุษยชาติ ยังสามารถพิสูจน์ได้ว่า ไทยและมาเลเซียเป็นชนชาติที่มีเผ่าพันธุ์เดียวกันมาตั้งแต่ในอดีต ซึ่งนอกจากรูปร่างหน้าตา ผิวพรรณ ที่มีความคล้ายคลึงกันแล้ว ทางด้านขนบธรรมเนียมประเพณียังมีความคล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะเป็น การนับถือผีก่อนที่จะนับถือศาสนา การผูกประโยคในภาษาพูด เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่า คนไทยกับคนมาเลเซียนั้นเป็นพี่น้องสายเลือดเดียวกันหรือเป็นพี่น้องกัน (อ้างศักดิ์ อายุวัฒน์, 2547: 1-10)

ในด้านความสัมพันธ์ทางเครือญาติ พบว่า คนไทยและคนมาเลเซียแต่งงานกันเป็นจำนวนมาก บางคนย้ายมาตั้งถิ่นฐานอยู่ในประเทศไทย บางคนยังคงตั้งถิ่นฐานอยู่ในมาเลเซีย ซึ่งสังเกตได้จากคนไทยและมาเลเซียบางกลุ่มยังคงใช้นามสกุลเดียวกัน มีการไปมาหาสู่กันอยู่อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผู้ที่มีฐานะดี หรือเจ้านายของมาเลเซียยังแต่งงานกับหญิงสูงศักดิ์ของไทย และได้ส่งทายาทมาเรียนในประเทศไทยอีกด้วย ดังเช่นที่ ฯพณฯ ตนกู อับดุล เราะห์มาน อดีตนายกรัฐมนตรีของมาเลเซีย ซึ่งเคยเป็นอดีตนักเรียนไทยแห่งโรงเรียนวัดเทพศิรินทร์ เป็นทายาทของเจ้าพระยาฤทธิสงครามรามภักดี (ตนกู อับดุล ฮามิด) อดีตเทศาภิบาลมณฑลไทรบุรีของไทย กับ คุณหญิงเนื่อง นนทนาคร กุลสตรีไทย จิตานาย อ. เมืองนนทบุรี จ. นนทบุรี (อ้างศักดิ์ อายุวัฒน์, 2547: 1)

ในระดับท้องถิ่น ไทยกับมาเลเซียมีความใกล้ชิดกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการไปมาหาสู่กันในฐานะเครือญาติและเพื่อนฝูง แม้แต่ผู้ดำเนินการวิสาหกิจ ส่วนหนึ่งเดินทางไปมาเลเซียเพื่อเยี่ยมญาติอยู่เป็นประจำ บางคนไปปีละ 2 – 3 ครั้ง คนไทยและคนมาเลเซียมีการข้ามฝั่งไปมาเพื่อซื้อสินค้าของกันและกัน เช่น คนมาเลเซียนิยมเดินทางข้ามมาเบตงเพื่อรับประทานอาหาร รักษาพยาบาล รวมถึงซื้อสินค้าทั้งอุปโภคบริโภค เช่น โกโก้ (กระป๋อง) ถั่วแก๊นน้อย (ถุงใหญ่) ปลาหมึกแห้ง ถ้วย-ชาม ซึ่งมีทั้งมาแบบเป็นครอบครัว กลุ่มเพื่อน และคนรัก ในขณะที่คนไทยฝั่งสุโขทัย-ตาก นิยมข้ามไปซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค โดยใช้บริการเรือข้ามฟาก ที่ยวละ 10 บาท ได้อย่างสะดวกสบายไม่ต้องใช้บัตรหรือหนังสือใด ๆ บางคนเข้าไปรับจ้างขายของหน้าร้าน โดยเดินทางไปเข้าเย็นกลับ เป็นต้น

นอกจากนี้ ในระหว่างลงพื้นที่วิจัย คือ ช่วงกรกฎาคม 2554 เทศบาลเบตงได้มีโอกาสด้อนรับสุลต่านอัซลัน ชะห์ และพระชายา แห่งรัฐเปรัก ซึ่งเสด็จเยือนอำเภอเบตง ในวันที่ 9 กรกฎาคม 2554 และมีประชาชนทั้งคนไทยและคนมาเลเซียที่อยู่ในเบตงรอรับเสด็จ การเสด็จเยือนครั้งนี้ เนื่องจาก อ. เบตง และรัฐเประ ประเทศมาเลเซีย มีความสัมพันธ์กันมาช้านานเสมือนญาติพี่น้อง โดยเฉพาะชาวมาเลเซียเชื้อสายไทย ที่ชุมชนตาเซะ ต. ปีนกาลัน ฮูลู ดังนั้นการเสด็จเยือนเบตง ในฐานะเพื่อนบ้านที่มีชายแดนติดกัน นับว่ามีความสำคัญระหว่างกัน เป็นการกระชับความสัมพันธ์อันดีมิตรระหว่างประชาชนของทั้งสองประเทศ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การค้า การลงทุน ที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต

4.2.3 เศรษฐกิจและความสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจ

ในปี 2554 มาเลเซียเป็นคู่ค้าอันดับที่ 5 ของไทย และไทยเป็นคู่ค้าอันดับที่ 5 ของมาเลเซีย การค้ารวมระหว่างไทยกับมาเลเซียมีมูลค่า 24,724.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (749,626.68 ล้านบาท) ไทยส่งออก 12,398.75 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (373,606.62 ล้านบาท) และนำเข้า 12,326.06 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (376,020.05 ล้านบาท) โดยไทยได้เปรียบดุลการค้า 72.69 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (เสียเปรียบดุลการค้าเนื่องจากอัตราแลกเปลี่ยน 2,4613.43 ล้านบาท) เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.10 เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าการค้ารวมปี 2553 การค้าชายแดนระหว่างไทยกับมาเลเซียมีมูลค่า 18,688.49 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (560,654.99 ล้านบาท) โดยไทยได้เปรียบดุลการค้า 66,02.44 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (198,073.34 ล้านบาท) ทั้งนี้ การค้าชายแดนประกอบเป็นสัดส่วนร้อยละ 74 ของการค้ารวมระหว่างไทยกับมาเลเซีย (กระทรวงการต่างประเทศ, www, 2555)

สินค้าส่งออกของไทยไปมาเลเซีย ได้แก่ ยางพารา คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบรถยนต์ น้ำมันสำเร็จรูป แผงวงจรไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องจักรและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล เม็ดพลาสติก เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ส่วนสินค้าที่ไทยนำเข้าจากมาเลเซีย ประกอบด้วย น้ำมันดิบ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบเคมีภัณฑ์ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ สื่อบันทึกข้อมูล ภาพ เสียง แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน น้ำมันสำเร็จรูป สินแร่และโลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ (กรมการค้าต่างประเทศ, www, 2555)

บริเวณด่านผ่านแดนและจุดผ่อนปรนต่าง ๆ จะมีตลาดที่เปิดให้มีการค้าขายระหว่างไทยและมาเลเซีย เช่น ตลาดวังประจัน ด่านวังประจัน อ. ควนโดน จ. สตูล ตลาดป่าดงเบขาร์ หรือตลาดไทย ด่านป่าดงเบขาร์ ด่านจันโหลนหรือด่านสะเดา อ. สะเดา จ. สงขลา ด่านตากใบ และด่านสุโหงโกลก จ. นราธิวาส สินค้าหลักที่ผ่านเข้าออกมีทั้งสินค้าเกษตร เช่น ผัก ผลไม้ โดยเฉพาะส้มโชกุน ซึ่งเป็นผลไม้ขึ้นชื่อของเบตง และเสื้อผ้าต่าง ๆ จากประเทศไทย สินค้าจากมาเลเซียจะเป็นผลไม้เมืองหนาว กระจ่างมเงินหัวใหญ่ ไม้ดอกเมืองหนาวบางชนิดจากพื้นที่สูงแคมเมอร์รอนไฮแลนด์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า ผลไม้และสินค้าหลักของไทยที่นำเข้าไปขายยังมาเลเซียในช่วงเมษายน - มิถุนายน คือ มะม่วงและทุเรียน โดยมีพีชฝักอย่างพวกกะหล่ำปลีจากทางภาคเหนือ ซึ่งมีการส่งเข้าอยู่เป็นประจำ ส่วนช่วงเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม ก็จะเป็นช่วงของลำไยจากภาคเหนือ แต่สินค้าที่ไทยมีการส่งเข้าไปขายตลอดทั้งปี คือ ข้าวสาร (กรมวิชาการเกษตร, www, มปป.)

ความสัมพันธ์ทางการค้าหรือเศรษฐกิจของไทยและมาเลเซียเป็นไปอย่างคึกคัก โดยไม่มีปัญหาด้านสกุลเงิน เพราะในพื้นที่ชายแดนของทั้งสองประเทศสามารถใช้เงินแทนกันด้วยการเทียบเคียงได้โดยง่าย โดย 1 ริงกิต มีค่าประมาณ 10 บาท (กระทรวงการต่างประเทศ, www, 2555) หากมีความต้องการจะแลกเปลี่ยนเงินตราจากบาทเป็นริงกิตหรือกลับกัน ก็มีทั้งธนาคารและร้านให้บริการรับแลกเปลี่ยนเงิน ความสัมพันธ์ทางการค้าหรือเศรษฐกิจนี้ช่วยสานสัมพันธ์ที่กระหว่างไทยและมาเลเซีย อันเป็นปัจจัยเอื้อปัจจัยหนึ่งในการผลักดันการทำหน้าที่ของวิสาหกิจ ในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย

4.2.4 จุดร่วมของภาคการเกษตร

ภาคการเกษตรของมาเลเซียยังคงเป็นส่วนสำคัญของประเทศเช่นเดียวกับไทย โดยประเทศมาเลเซีย เป็นแหล่งผลิตยางพาราที่สำคัญของโลก รวมทั้งยังเป็นแหล่งผลิตข้าวเจ้าซึ่งปลูกกันมากบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำทั้งสองด้าน (ศูนย์อินโดจีนศึกษา วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2552: 17) นอกจากนี้ ปาล์มน้ำมัน ยังเป็นพืชเศรษฐกิจส่งออกที่สำคัญของมาเลเซียอีกด้วย (โครงการพัฒนาความร่วมมือเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, www, 2555)

สำหรับในประเทศไทย โครงสร้างการผลิตของภาคได้พึ่งพาภาคเกษตรกรรมเป็นหลัก โดยมีสัดส่วนถึงร้อยละ 34.0 ของ GRP ส่วนใหญ่เป็นมูลค่าการผลิตภาคการเกษตรถึงร้อยละ 70.1 ของมูลค่าภาคการเกษตรกรรม ส่วนที่เหลือเป็นมูลค่าการผลิตประมงมีสัดส่วนร้อยละ 29.9 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2553 อ้างถึงใน สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน), www, มปป.)

เกษตรกรรมจึงเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญของภาคได้มาโดยตลอด เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ของภาคมีการดำรงชีพที่เกี่ยวข้องอยู่กับภาคการเกษตร ผลผลิตผลการเกษตรที่ผลิตได้ส่วนหนึ่งใช้เป็นอาหารสำหรับเลี้ยงประชากรภายในภาคและประเทศ ส่วนที่เหลือใช้เป็นวัตถุดิบ สำหรับอุตสาหกรรมแปรรูป

รูปการเกษตร และเป็นสินค้าส่งออก โดยพืชเศรษฐกิจสำคัญของภาคใต้ ได้แก่ ยางพารา (โดยในพื้นที่ อ. สุโขทัย-ลก จ. นราธิวาส และ อ. เบตง จ. ยะลา มีการปลูกยางพาราเป็นจำนวนมาก) ปาล์มน้ำมัน กาแฟ มะพร้าว เงาะ มังคุด ทุเรียน ลองกอง และข้าว (สำนักส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 5 จ. สงขลา, 2553 อ้างถึงใน คลังความรู้การวิจัยการเกษตรเพื่อการพัฒนาประเทศระดับภูมิภาค ภาคใต้, www, มปป.)

แม้ไทยจะพึ่งพาสินค้าทางการเกษตรจากมาเลเซีย ดังข้อมูลของกรมวิชาการเกษตรข้างต้น แต่ จุดร่วมทางการเกษตรที่ได้กล่าวถึงก่อนหน้านี้ นำมาซึ่งความร่วมมืออื่น ๆ ที่สำคัญ เช่น ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางการเกษตร (ลงนามเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2522) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านยางพารา (ลงนามเมื่อวันที่ 17 กันยายน 2542) เป็นต้น (ศูนย์อินโดจีนศึกษา วิทยาลัยการ บริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2552: 167-169)

4.2.5 วัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน

นอกจากการมีภูมิประเทศติดต่อกัน อันเป็นเหตุของการมีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงแล้ว อีกส่วนหนึ่ง มาจากการที่ชาวมาเลเซียในพื้นที่ใกล้พรมแดนสืบเชื้อสายมาจากไทย ซึ่งได้อธิบายรายละเอียด ในประเด็น ความสัมพันธ์อันแนบแน่นระหว่างคนไทยและคนมาเลเซียตามแนวชายแดนไปแล้วนั้น เป็นเหตุผลที่ทำให้ ชาวไทยและมาเลเซียตามแนวชายแดนมีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านการผูกประโยคใน ภาษาพูด ภาษาที่มีคำมาจากภาษาสันสกฤต ธรรมเนียมการไหว้เพื่อแสดงความเคารพ การตั้งนามเจ้านาย ตลอดจนขนบธรรมเนียมราชการ การแต่งงาน การทำข้าวเหนียวเวลาทำบุญ การไว้ผมจุกของเด็ก ๆ กลางศีรษะ เป็นต้น (ธารรงค์ดี อายุวัฒน์, 2547: 16)

ในระดับท้องถิ่น ไทยและมาเลเซียในพื้นที่ที่มีหมู่บ้านคนไทยตั้งอยู่ ซึ่งมีขนบธรรมเนียมประเพณีที่ คล้ายคลึงกัน เช่น ประเพณีสงกรานต์ ลอยกระทง การเผาศพ และการแสดงโนราห์ ผู้ดำเนินการวิหุฯ บางคนให้ข้อมูลว่า เมื่อทางฝั่งมาเลเซียมีการจัดงานวัดในพื้นที่ใกล้ชายแดนไทย เจ้าอาวาสจากวัดในฝั่ง มาเลเซีย ได้นำการแสดงโนราห์ของไทย เข้าไปแสดงภายในงานวัด อันแสดงถึงความชื่นชอบในวัฒนธรรม ดังกล่าวของผู้คนในพื้นที่นั้น ผู้ดำเนินการวิหุฯ บางคนเคยเดินทางไปเที่ยวงานวันสงกรานต์ และงานวัน ลอยกระทงที่มาเลเซียด้วย

อย่างไรก็ตาม โดยภาพรวมทั้งไทยและมาเลเซียต่างเป็นประเทศที่มีความหลากหลายทาง วัฒนธรรม อันเนื่องมาจากความหลากหลายทางเชื้อชาติ และศาสนาของผู้คนในประเทศ ทั้งไทยและ มาเลเซีย ต่างมีชาวพุทธ ชาวมุสลิม รวมถึงชาวคริสต์ เหมือนกัน จุดร่วมทางศาสนานี้เอง ที่เป็นจุดร่วมของ วัฒนธรรมของทั้งสองประเทศด้วย กล่าวคือ ไม่ว่าจะเป็ชาวพุทธทั้งไทยและมาเลเซีย ชาวมุสลิมทั้งไทย และมาเลเซีย หรือแม้แต่ว่าชาวคริสต์ทั้งไทยและมาเลเซียเองก็ตาม ต่างมีหลักปฏิบัติของแต่ละศาสนาที่ เหมือนหรือคล้ายคลึงกัน เช่น ชาวพุทธทั้งไทยและมาเลเซีย นิยมทำบุญตักบาตร โดยมีวัดเป็นศูนย์กลาง ชุมชน ในขณะที่ชาวมุสลิมทั้งไทยและมาเลเซียจะต้องถือศีลอดในเดือนรอมฎอน หรือการทำละหมาด

เช่นเดียวกัน ในอีกด้านหนึ่งทั้งไทยและมาเลเซียต่างก็มีความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติ โดยไทยมีคนไทยเชื้อสายจีน ในขณะที่มาเลเซียก็มีคนมาเลเซียเชื้อสายจีน รวมถึงคนมาเลเซียเชื้อสายอินเดีย

4.2.6 การมีส่วนร่วมของคนมาเลเซียในวิฑูฯ และกิจกรรมอื่น

นอกจากการเปิดรับฟังวิฑูฯ ไทยแล้ว (ดังจะกล่าวต่อไป) ผู้ฟังชาวมาเลเซียยังมีส่วนร่วมในรายการด้วยการโทรศัพท์ขอเพลงไปที่สถานีวิทยุฯ ในพื้นที่วิจัยทั้ง อ. สุโงโกล-ลก จ. นราธิวาส และ อ. เบตง จ. ยะลา ผู้ฟังมาเลเซียส่วนหนึ่งที่ฟังภาษาไทยและเพลงไทยเข้าใจโทรศัพท์ขอเพลงด้วยการพูดภาษาไทย ภาษาถิ่นใต้ และหรือภาษามลายูถิ่น “แฟนรายการในประเทศมาเลเซียที่เป็นคนไทยเดิม เขาจะโทรศัพท์เข้ามาถามว่า ค่ายขอฟังเพลงลูกทุ่งในรายการของคุณ ส่วนใหญ่อยู่ในหมู่บ้านตาเซะ” “ถ้าลูกทุ่งเขาก็ขอภาษาไทย แต่ถ้าเป็นเพลงพื้นบ้านเค้าก็จะขอภาษามลายู”

เหตุผลของการโทรศัพท์เข้ามายังสถานีวิทยุฯ มีหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นการโทรศัพท์เข้ามาขอเพลงเพื่อจีบสาว ส่งกำลังใจและความคิดถึงถึงคนที่บ้าน และส่งกำลังใจให้คนไทยเมื่อคราวที่ไทยประสบอุทกภัยเมื่อปี 2554 “อย่างเคสที่บ้านเราตอนที่น้ำท่วมเมื่อ 2-3 เดือนที่แล้ว เค้าก็ฟังอยู่ เขาก็โอเคส่งกำลังใจให้” “ตอนที่เรารู้สึกได้เลยว่าเขาสนใจ คือเขาเป็นห่วงคนไทยประมาณว่าได้ฟังเพราะว่าเราจะเป็นตัวแทนรับบริจาคด้วย อาหารแห้งอะไรต่อมิอะไรที่จำเป็นสำหรับคนที่ประสบภัยใช้ เราเป็นจุดกลางในการรับบริจาค แล้วที่นี้เราจะประชาสัมพันธ์เรื่อย ๆ สำหรับใครที่ไม่สามารถที่จะให้เป็นสิ่งของเรา ก็จะบอกว่าเป็นกำลังใจ ที่นี้เขาก็จะฟังอยู่ ติดตามอยู่” เป็นต้น

การมีส่วนร่วมของคนมาเลเซียในวิฑูฯ ยังสังเกตได้จากจำนวนของผู้ฟังที่ให้ความสนใจติดตามข่าวสารจากสถานีวิทยุผ่านทางเฟสบุ๊ค (facebook) โดยการคลิกลูกใจ (like) ของผู้ฟังทั้งชาวไทยและชาวมาเลเซีย และการโทรศัพท์เข้ามายังสถานีเพื่อร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ของสถานีวิทยุฯ อีกด้วย รวมถึงผู้ฟังมาเลเซียจำนวนหนึ่งยังเดินทางเข้ามาเพื่อเยี่ยมชมสถานีวิทยุฯ เพื่อพบปะกับนักจัดรายการวิทยุฯ อีกด้วย

4.2.7 ความร่วมมือระหว่างไทยและมาเลเซีย

ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและมาเลเซียมีหลายลักษณะ เช่น ด้านศาสนาและวัฒนธรรม มีการแลกเปลี่ยนการเยือนของผู้นำศาสนาอิสลาม ทั้งในระดับจุฬาราชมนตรีและผู้นำศาสนา ทั้งจากส่วนกลางและในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการบริหารจัดการโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามและวิทยาลัยอิสลาม เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านกิจการศาสนาอิสลาม ด้านวิชาการ ทั้งสองประเทศมีการประชุมความร่วมมือทางวิชาการระหว่างกันเพื่อทบทวนและติดตามผลการดำเนินงานของทั้งสองประเทศ ความร่วมมือในกรอบทวิภาคีที่ไทยให้แก่มาเลเซีย เช่น การจัดหลักสูตรศึกษานานาชาติ (Thai International Postgraduate Programme: TIPP) ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างประเทศกำลังพัฒนา (Technical Cooperation Among Development Country: TCDC) ส่วนมาเลเซียได้แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการให้ทุนฝึกอบรมประจำปีภายใต้โครงการ Malaysia

Technical Cooperation Programme (MTCP) ในสาขาต่าง ๆ ให้แก่ประเทศไทย เพื่อให้คัดเลือกผู้ไปรับการฝึกอบรมที่มาเลเซีย โดยในช่วง พ.ศ. 2540-2548 มีชาวไทยได้รับทุนดังกล่าวรวม 165 ทุน (ศูนย์อินโดจีนศึกษา วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2552: 165-166)

นอกจากนี้ยังมีความตกลงที่สำคัญอื่น ๆ เช่น ความตกลงว่าด้วยการจราจรข้ามแดน (ลงนามเมื่อปี 2483) ความตกลงว่าด้วยคารุศลกากร (ลงนามเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2511) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางการประมง (ลงนามเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2514) ความตกลงว่าด้วยการสำรวจและปักปันเขตแดน (ลงนามเมื่อวันที่ 8 กันยายน 2515) ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งองค์การร่วมมาเลเซีย-ไทย (ลงนามเมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2522) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการศึกษา (ลงนามเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2536) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือชายแดน (ลงนามเมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2543) ความตกลงโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลก แห่งที่ 2 เชื่อมบ้านบูเกะตา อ. แวง จ. นราธิวาส กับบ้านบูเกะตา รัฐกลันตัน (ลงนามเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2547) เป็นต้น (ศูนย์อินโดจีนศึกษา วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2552: 167-169)

ในระดับพื้นที่ตามแนวชายแดน คนไทยและมาเลเซียมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เช่น การจัดงานบุญที่วัดในไทยแล้วมีชาวมาเลเซียมาร่วมงานด้วย การจัดการแข่งเรือที่แม่น้ำโก-ลก ระหว่างไทยและมาเลเซีย การที่ไทยนำการแสดงโนราห์เข้าไปแสดงในมาเลเซีย รวมถึงในช่วงวันเด็กเมื่อปี 2553 ชมรมบิเค่ของชาวมาเลเซียได้นำขบวนรถบิเค่เข้ามาในพื้นที่ อ. เบตง จ. ยะลา และนำขนมมาแจกเด็ก ๆ คนไทยที่ สวท. เบตง อีกด้วย

4.2.8 การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชน

สถานีวิทย์ฯ แทบทุกแห่งได้รับการสนับสนุนด้านการเงินจากผู้สนับสนุน ซึ่งเป็นเจ้าของผู้ประกอบการหรือผู้บริหารธุรกิจ โดยช่วยในรูปของการสนับสนุนช่วงรายการหรือสปอตโฆษณา แต่สำหรับสถานีวิทย์ฯ ที่ดำเนินการโดยวัดมีลักษณะที่แตกต่าง กล่าวคือ เงินสนับสนุนในการบริหารจัดการสถานีวิทย์ฯ เป็นเงินที่พุทธศาสนิกชนบริจาคผ่านพระผู้ดำเนินการสถานีวิทย์ฯ

นอกจากการได้รับการสนับสนุนด้านการเงินแล้ว สถานีวิทย์ฯ ส่วนใหญ่ยังได้รับการสนับสนุน จากหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชน เช่น โรงพยาบาล สถานศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด สำนักงานจัดหางาน และเอกสารจากหน่วยงานรัฐ เช่น สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ให้คนไทยในชุมชนได้รับทราบ รวมถึงการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร กิจกรรมต่าง ๆ ให้คนมาเลเซียที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตามแนวชายแดนไทย - มาเลเซีย ได้รับทราบและมาร่วมกิจกรรมอีกด้วย

4.2.9 คู่แข่งทางการตลาดของสถานีวิทยุฯ มีน้อย

ในพื้นที่ที่ทำการวิจัยมีจำนวนสถานีวิทยุฯ น้อยแห่ง โดย อ. เบตง มีสถานีวิทยุฯ หลัก คือ สวท. เบตง และมีสถานีวิทยุชุมชน 2 สถานี คือ สถานีวิทยุชุมชน R-Radio และสถานีวิทยุชุมชนกองร้อย ตชด. ที่ 445 LOVE FM 99.5 MHZ ส่วนที่ อ. สุโงโกลก มีสถานีวิทยุฯ หลัก คือ สวท. สุโงโกลก และมีสถานีวิทยุชุมชน 4 สถานี คือ สถานีวิทยุชุมชน R-Radio สถานีวิทยุชุมชน True Love Kolak Radio สถานีวิทยุชุมชนแซมเปียนเรดิโอ และสถานีสำนักพุทธศาสนา จ. นราธิวาส

ผู้ดำเนินการวิทยุฯ บางคนกล่าวว่า ในการผลิตรายการวิทยุฯ มีต้นทุนต่ำ ไม่ว่าจะเป็นค่าเช่าช่วงเวลา ค่าตอบแทนผู้ดำเนินการวิทยุฯ ทำให้สถานีวิทยุฯ ที่มีอยู่ สามารถผลิตรายการได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ สถานีวิทยุฯ บางแห่งสามารถจ้างผู้ดำเนินการวิทยุฯ ได้อย่างหลากหลาย รวมถึงมีงบประมาณมากพอที่จะจัดซื้ออุปกรณ์การผลิตรายการที่ทันสมัยได้ นอกจากนี้ การที่มีจำนวนสถานีวิทยุฯ น้อย ทำให้คู่แข่งทางการตลาดของสถานีวิทยุฯ มีน้อยลงด้วย ซึ่งส่งผลต่อเนื้อหาของรูปแบบของรายการที่มีต้องมุ่งประโยชน์ทางการค้าเพียงอย่างเดียว และหันกลับมามุ่งเน้นไปที่การผลิตรายการที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นได้

4.3 ปัจจัยภายในที่เป็นอุปสรรคต่อวิทยุชายแดนในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย - มาเลเซีย

การศึกษาปัจจัยภายในที่เป็นอุปสรรคของสถานีวิทยุชายแดนไทย - มาเลเซียในการทำหน้าที่ในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย พบว่า สถานีวิทยุฯ ส่วนใหญ่ไม่มีนโยบายและแนวทางปฏิบัติให้วิทยุฯ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สถานีวิทยุฯ หลายแห่งดำเนินการโดยมุ่งเน้นธุรกิจเป็นหลัก สถานีวิทยุฯ บางแห่งมีการบริหารจัดการที่ไม่ดีเท่าที่ควร สถานีวิทยุฯ ส่วนใหญ่ขาดบุคลากรที่มีความรู้ด้านภาษามลายู จีน อินเดีย อังกฤษ สถานีวิทยุฯ บางแห่งกำลังส่งต่่า อุปกรณ์ชำรุดและขาดความพร้อมด้านอุปกรณ์/เครื่องมือ และสถานีบางแห่งมีบุคลากรน้อย ขาดทักษะบางประการในการทำหน้าที่เป็นนักจัดรายการวิทยุฯ รายละเอียด ดังนี้

4.3.1 สถานีวิทยุฯ ส่วนใหญ่ไม่มีนโยบายและแนวทางปฏิบัติให้วิทยุฯ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ผู้ดำเนินการวิทยุฯ ส่วนใหญ่กล่าวว่า สถานีวิทยุฯ ไม่มีนโยบายให้วิทยุฯ ของตนเองมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซียอย่างเป็นทางการ ดังนั้น การกำหนดแนวทางหรือวิธีการปฏิบัติเพื่อการดังกล่าวจึงไม่ปรากฏเช่นกัน ผู้ดำเนินการบางส่วนหลีกเลี่ยงที่จะไม่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย โดยเฉพาะในด้านลบ และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับศาสนา อันเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน แต่ส่วนใหญ่ก็เห็นด้วยหากมีนโยบายที่ชัดเจนจากรัฐที่จะกำหนดให้วิทยุฯ มีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย ผู้ดำเนินการวิทยุฯ ส่วนหนึ่งยังกล่าวว่า นอกจาก

สถานีวิทยุฯ ไม่มีนโยบายให้วิทยุฯ สร้างความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซียแล้ว สถานีวิทยุฯ ยังมุ่งเน้นเชิงพาณิชย์มากกว่าที่จะพิจารณาถึงผลประโยชน์ต่อชุมชนอีกด้วย

4.3.2 สถานีวิทยุฯ หลายแห่งดำเนินการโดยมุ่งเน้นธุรกิจเป็นหลัก

สถานีวิทยุฯ หลายแห่ง โดยเฉพาะสถานีวิทยุชุมชน มีนายทุนเป็นผู้ลงทุนสร้างสถานี และบริหารจัดการโดยการจ้างบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ด้านต่าง ๆ การดำเนินงานอยู่ในรูปของการประกอบธุรกิจประเภทหนึ่ง นอกจากนี้ ยังแบ่งขายช่วงเวลารายการให้กับบุคคลภายนอก หรืออีกนัยคือ ผู้ดำเนินการวิทยุฯ ส่วนใหญ่มุ่งเน้นธุรกิจเป็นหลัก อันทำให้การคำนึงถึงบทบาทด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะบทบาทของการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมีน้อยหรือไม่มีการคำนึงถึงเลย เพราะการมีบทบาทดังกล่าวอาจเกิดความเสียหาย หรืออีกด้านหนึ่งคือ อาจทำให้มีผลกระทบต่อหน่วยงานอื่น ๆ อาทิ หน่วยงานด้านความมั่นคง ซึ่งจะย้อนกลับมากระทบต่อการดำเนินการธุรกิจของสถานีวิทยุฯ การที่สถานีวิทยุฯ มุ่งเน้นการแสวงหากำไรจากการประกอบธุรกิจทางวิทยุกระจายเสียงนี้ ชุมชนที่จะเข้ามีส่วนร่วมในการใช้สื่อจึงต้องเช่าช่วงเวลารายการ ทำให้โอกาสของชุมชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านการใช้สื่อเพื่อชุมชนของตนถูกจำกัดด้วยสภาพทางเศรษฐกิจ นักจัดรายการวิทยุฯ ส่วนหนึ่งจึงเห็นว่า ควรให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำประโยชน์เพื่อชุมชนโดยที่เจ้าของสถานีวิทยุฯ ควรยกเว้นค่าเช่าช่วงเวลารายการ

4.3.3 สถานีวิทยุฯ บางแห่งมีการบริหารจัดการที่ไม่ดีเท่าที่ควร

สถานีวิทยุฯ บางแห่ง โดยเฉพาะสถานีวิทยุชุมชน ไม่มีแผนผังโครงสร้างการทำงานของบุคลากรภายในสถานีวิทยุฯ แต่ความรับผิดชอบจัดแบ่งโดยผู้บริหารสถานีหรือเจ้าของสถานี โดยจัดแบ่งในตำแหน่งของนักจัดรายการวิทยุฯ ซึ่งดูแลการผลิตรายการเป็นช่วงเวลา รวมทั้งดูแลทางเทคนิค กล่าวคือ อุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ และหรือเปิด-ปิดสถานีด้วย ทั้งนี้ ผู้ดำเนินการวิทยุฯ บางคนแสดงความเห็นว่า สถานีวิทยุฯ ไม่มีนโยบายที่ชัดเจน ผู้บริหารไม่มีประสบการณ์ด้านการบริหารวิทยุฯ ขาดโลกทัศน์ จึงทำให้ต้องผลิตรายการแบบตามมีตามเกิด เมื่อเทียบกับมาเลเซียซึ่งมีระบบการบริหารจัดการที่ดีกว่า และการมีงบประมาณไม่เพียงพอ อันเป็นเหตุผลสำคัญต่อการผลิตรายการของสถานีวิทยุฯ

แม้ว่าสถานีวิทยุฯ บางแห่งมีแผนผังแสดงโครงสร้างการทำงานของบุคลากรชัดเจนโดยจำแนกเป็นฝ่ายต่าง ๆ แต่ในทางปฏิบัติ พบว่า บุคลากรบางคนเป็นบุคคลภายนอกที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการของสถานี เช่น การเปิดโอกาสให้คนทุกเพศ ทุกวัย ทั้งที่มีประสบการณ์และไม่มีประสบการณ์มาจัดรายการวิทยุฯ ทำให้การผลิตรายการวิทยุฯ ขาดมาตรฐาน หรือมีมาตรฐานที่ต่ำกว่าเมื่อเทียบกับมาตรฐานการผลิตรายการวิทยุฯ ของมาเลเซีย

4.3.4 สถานีส่วนใหญ่ขาดบุคลากรที่มีความรู้ด้านภาษามลายู จีน อินเดีย อังกฤษ

แม้สถานีวิทยุฯ บางแห่ง มีนักจัดรายการวิทยุฯ ที่มีความรู้ความสามารถในการพูดภาษามลายูถิ่น และหรือมลายูกลาง ภาษาจีน ภาษาอินเดีย รวมทั้งภาษาอังกฤษ ก็ตาม แต่สถานีวิทยุฯ ส่วนใหญ่ไม่มีนักจัดรายการวิทยุฯ ที่มีความรู้ความสามารถในการในการพูดดังกล่าว จึงทำให้สถานีวิทยุฯ ไม่สามารถผลิตรายการเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซียได้ เนื่องจากผู้ฟังส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิม ซึ่งใช้ภาษามลายูในการสื่อสารทั้งภาษามลายูถิ่น และหรือภาษามลายูกลาง รวมถึงคนไทยเชื้อสายจีนที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย และใช้ภาษาจีนในการสื่อสารอีกด้วย ในขณะที่คนมาเลเซียใช้ภาษาบาฮาซามลายู (Bahasa Melayul) (ข้อมูลพื้นฐานสหพันธรัฐมาเลเซีย, มปป.) ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในประเด็นนี้ยังเกี่ยวเนื่องกับประเด็นสถานีวิทยุฯ ไม่มีนโยบายและแนวทางปฏิบัติให้วิทยุฯ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้วย เพราะปัญหา คือ การไม่มีบุคลากรด้านการจัดรายการที่มีความรู้และสามารถในการใช้ภาษาต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น

4.3.5 สถานีบางแห่งกำลังส่งตำ อุปกรณ์/เครื่องมือด้อยประสิทธิภาพ

แม้แต่อุปกรณ์/เครื่องมือที่ใช้ในการผลิตรายการวิทยุฯ ของสถานีวิทยุฯ ส่วนใหญ่ยังมีอายุการใช้งานน้อย (ประมาณ 5 - 7 ปี) หากแต่เป็นอุปกรณ์ที่ “ด้อยประสิทธิภาพ” ทำให้สถานีวิทยุฯ บางแห่งดำเนินการกระจายเสียงด้วยกำลังส่งต่ำ สัญญาณครอบคลุมพื้นที่ของไทยเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่สัญญาณกระจายครอบคลุมถึงมาเลเซียเพียงบางส่วนเท่านั้น ซึ่งห่างจากตะเข็บชายแดนไม่มากนัก หรือเมื่อสภาพอากาศเปลี่ยนแปลง เช่น ฝนตก หรือลมพัดแรง อุปกรณ์ที่ใช้ในการส่งสัญญาณจะไม่สามารถทำงานได้เต็มประสิทธิภาพและต้องปิดไปในที่สุด นอกจากนี้สถานีวิทยุฯ ส่วนใหญ่ไม่มีชุดอุปกรณ์สำหรับการรับส่งสัญญาณนอกพื้นที่ หรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทอดสัญญาณเพื่อออกอากาศสดนอกสถานที่

4.3.6 สถานีวิทยุฯ บางแห่งมีบุคลากรน้อย ขาดทักษะบางประการในการทำหน้าที่เป็นนักจัดรายการวิทยุฯ

ผู้ดำเนินการวิทยุฯ จำนวนหนึ่งกล่าวว่า สถานีวิทยุฯ มีบุคลากรในการดำเนินการสถานีวิทยุฯ จำนวนน้อย จึงทำให้แต่ละคนต้องรับผิดชอบหลายหน้าที่ และอีกส่วนหนึ่งยังขาดทักษะในการจัดรายการ กล่าวคือ ส่วนหนึ่งยังพูดในรายการไม่ถูกต้องตามอักขระวิธี โดยเฉพาะการออกเสียงคำควบกล้ำ “ร” และ “ล” นักจัดรายการวิทยุฯ บางคนยังพูดตะกุกตะกัก ขาดความมั่นใจในตนเอง และยังไม่ได้ “มาตรฐาน” นักจัดรายการวิทยุฯ บางคนไม่ใช่คนพื้นถิ่น หรือคนในพื้นที่ที่เกิด เต็บโต และหรืออาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นเวลานานพอ ถึงแม้ว่าจะสามารถพูดภาษามลายูถิ่นได้ แต่ก็ไม่สามารถพูดได้ถูกต้องตามอักขระวิธีหรือสำเนียงที่ถูกต้องของภาษานั้น ๆ

อนึ่ง แม้ว่าสถานีวิทยุฯ บางแห่งได้เปิดโอกาสให้บุคคลต่าง ๆ ทุกเพศ ทุกวัย หรือหลากหลายสาขาอาชีพ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดรายการ ดังที่กล่าวไว้แล้วในประเด็นศักยภาพของวิทยุชายแดนในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย - มาเลเซีย ในด้านการมีบุคลากรที่มีความรู้

ความสามารถ และมีความหลากหลาย หากแต่ยังขาดความชำนาญ ประสบการณ์ ด้านการพูด การจัด และการรายการผลิตวิทยุฯ ทำให้การผลิตรายการวิทยุฯ ของไทยยังไม่ได้มาตรฐาน หรือมีมาตรฐานที่ต่ำกว่าเมื่อเทียบกับมาเลเซีย

4.4 ปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรคต่อวิทยุชายแดนในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย - มาเลเซีย

การศึกษาพบว่า ปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรคในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย - มาเลเซียของวิทยุชายแดน ได้แก่ ความแตกต่างระหว่างภาษาไทยและภาษามลายู ความไม่แน่นอน และไม่สม่ำเสมอของการสนับสนุนด้านการเงินจากส่วนต่าง ๆ ขาดการประสานงานและความร่วมมือระหว่างสถานีวิทยุฯ ในพื้นที่ การใช้คลื่นความถี่ของทั้งสองประเทศแทรกหรือเบียดกันและกัน สภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศไม่เอื้ออำนวย และการถูกสื่อชนิดอื่นดึงผู้ฟังไปจากสื่อวิทยุฯ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

4.4.1 ความแตกต่างระหว่างภาษาที่ใช้ในไทยและมาเลเซีย

ภาษามลายูเป็นภาษาที่มีความแตกต่างจากภาษาไทยอย่างเห็นได้ชัด แม้ภาษามลายู หรือ ภาษามลายูกกลาง หรือมาเลย์กลาง ซึ่งเป็นภาษาทางราชการของมาเลเซีย ก็ยังมีความแตกต่างกับภาษามลายูถิ่นคนไทยที่อาศัยอยู่บริเวณชายแดนภาคใต้ของไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม รวมถึงที่อาศัยอยู่ในมาเลเซีย ฝั่งตรงข้าม อ. ตากใบ และ อ. สุโงโกล-ลก จ. นราธิวาส ต่างก็ใช้ภาษามลายูถิ่นในการสื่อสารทั้งสิ้น ตัวอย่างภาษามลายูถิ่น เช่น ซลามะ ยูปอ แปลว่า สวีตตี้ ตรีมอ กาเซฮะฮ แปลว่า ขอขอบคุณ มีเตาะ มาอะฮะฮ แปลว่า ขอโทษ อามอ/ซาญอ แปลว่า ฉันทัน กาเก๊ะฮะฮ แปลว่า พี่ อาเนาะฮะฮ แปลว่า ลูก ฮารี นิง แปลว่า วันนี้ ตูโบะฮะฮ บาด แปลว่า ร่างกาย มูโละฮะฮ แปลว่า ปาก ตาแง แปลว่า มือ ปือนิง กปาลอ แปลว่า เวียนศีรษะ มาแกแเน แปลว่า อาหาร ปากาแยะ แปลว่า เครื่องแต่งกาย บูเวาะฮะฮากู แปลว่า ผลไม้ เป็นต้น (ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จ. นราธิวาส-ปัตตานี-ยะลา, 2546)

นอกจากนี้ คนมาเลเซียเชื้อสายไทยที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคนไทยในมาเลเซีย ยังคงใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร หากแต่คำบางคำยังเป็นภาษาไทยโบราณ ซึ่งคนไทยในประเทศไทยไม่นิยมใช้กันแล้ว เช่น เกือก หมายถึง รongเท้า รถถีบ หมายถึง จักรยาน จักรซึกผ้า หมายถึง เครื่องซึกผ้า กลด หมายถึง ร่ม รถแวน หมายถึง รถตู้ โมโต หมายถึง รถจักรยานยนต์ เป็นต้น ด้วยมีคำศัพท์จำนวนมากที่มีความแตกต่างกัน จึงทำให้ภาษาเป็นปัจจัยภายนอกปัจจัยหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อวิทยุฯ ในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย เพราะการสื่อสารด้วยภาษาที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันได้ลำบาก

4.4.2 ขาดการประสานงานและความร่วมมือระหว่างสถานีวิจัยฯ ในพื้นที่

ผู้ดำเนินการวิจัยฯ ส่วนหนึ่งมีความเห็นว่า ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคประการหนึ่ง คือ การดำเนินการสถานีวิจัยฯ ในพื้นที่เป็นแบบต่างฝ่ายต่างทำ ไม่มีการประสานความร่วมมือระหว่างสถานีวิจัยฯ ซึ่งหากมีการรวมกลุ่มและประสานความร่วมมือในด้านต่าง ๆ จะทำให้เกิดความสามัคคีและหากจะจัดกิจกรรมใด ๆ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือระหว่างกลุ่มผู้ฟังของทั้งสองประเทศก็จะทำได้สะดวก

4.4.3 การใช้คลื่นความถี่ของทั้งสองประเทศแทรกหรือเบียดกันและกัน

ปัญหาการใช้คลื่นความถี่ เอฟ.เอ็ม. เดียวกันหรือใกล้เคียงกันมาก ทำให้เกิดปัญหาการขาดหายขาดความชัดเจน หรือผสมกัน ในบางพื้นที่คลื่นสัญญาณวิทยุฯ ของมาเลเซียข้ามเข้ามาในพื้นที่ชายแดนประเทศไทย ผู้ดำเนินการวิจัยฯ บางคนกล่าวว่า สัญญาณวิทยุฯ ของมาเลเซียมีความแรงและชัดกว่าสัญญาณวิทยุฯ ของไทย เนื่องด้วยสถานีวิจัยฯ ของมาเลเซียมีอุปกรณ์ในการผลิตและกระจายเสียงที่ทันสมัยและมีความพร้อมมากกว่าสถานีวิจัยฯ ของไทย ทำให้สามารถส่งสัญญาณข้ามเข้ามาในประเทศไทยได้ รวมถึงทั้งสองประเทศยังไม่มีข้อตกลงเรื่องการใช้คลื่นความถี่วิทยุร่วมกัน ทำให้ในบางครั้งการใช้คลื่นความถี่ของทั้งสองประเทศแทรกหรือเบียดกันและกัน

4.4.4 สภาพภูมิประเทศ และสภาพภูมิอากาศไม่เอื้ออำนวย

ลักษณะภูมิประเทศของภาคใต้โดยเฉพาะใน จ. ยะลา และ จ. นราธิวาส ซึ่งเป็นพื้นที่วิจัย มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเนินเขา หุบเขา และภูเขา เทือกเขาที่สำคัญ คือ เทือกเขาสันกาลาคีรี ซึ่งเป็นแนวกันพรมแดนไทย - มาเลเซีย ลักษณะของพื้นที่มีความลาดเอียงจากทิศตะวันตกไปสู่ทิศตะวันออก พื้นที่ราบส่วนใหญ่อยู่บริเวณติดกับอ่าวไทยและที่ราบลุ่มบริเวณแม่น้ำ นอกจากนี้ สภาพภูมิอากาศภาคใต้ โดยเฉพาะจังหวัดชายแดน สามารถแบ่งได้เป็น 2 บริเวณ คือ ฝั่งตะวันออก มีสภาพภูมิอากาศแบบฝนเมืองร้อนตลอดปี เนื่องจากได้รับอิทธิพลทั้งจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จึงทำให้มีฝนตกชุกตลอดทั้งปี ส่วนฝั่งตะวันตกของคาบสมุทรมีสภาพภูมิอากาศแบบมรสุมเมืองร้อน ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ ทำให้มีฝนตกเกือบตลอดทั้งปีเช่นกัน (สำนักบริหารยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน, www, มปป.)

จากลักษณะภูมิประเทศและลักษณะภูมิอากาศดังกล่าวเป็นอุปสรรคหนึ่งของการส่งสัญญาณกระจายเสียง โดยเฉพาะการส่งกระจายเสียงในระบบ เอฟ.เอ็ม. เพราะในทางเทคนิคการกระจายเสียงในระบบ เอฟ.เอ็ม. แม้จะมีเสียงหรือสัญญาณรบกวนน้อยกว่าและชัดเจนกว่าระบบ เอ.เอ็ม. แต่ระบบ เอฟ.เอ็ม. สัญญาณไปได้ไม่ไกล (ครอบคลุมพื้นที่) เหมือนกับระบบ เอ.เอ็ม. ประกอบกับพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา

ซึ่งกีดขวางสัญญาณวิทยุฯ ทำให้บางพื้นที่ที่เป็นบริเวณหุบเขาไม่สามารถรับสัญญาณวิทยุฯ ได้ หรือหากในช่วงเวลาใดฝนตก ก็เป็นอุปสรรคของการส่งสัญญาณกระจายเสียงเช่นกัน

4.4.5 การถูกสื่อชนิดอื่นดึงผู้ฟังไปจากสื่อวิทยุกระจายเสียง

จากการลงพื้นที่สำรวจของผู้วิจัยและข้อมูลจากผู้ดำเนินการวิทยุในพื้นที่ อ. สุโขทัย-ลก จ. นราธิวาส และ อ. เบตง จ. ยะลา พบว่า ในพื้นที่ทั้งสอง สามารถรับสัญญาณโทรทัศน์ของไทย เช่น ช่อง 3 ช่อง 5 ช่อง 7 ช่อง 9 และช่อง ThaiPBS และโทรทัศน์ของมาเลเซีย เช่น TV1, TV2, TV3 และ NTV7 โดยใช้เสารับสัญญาณแบบธรรมดา รายการโทรทัศน์ที่นิยมเปิดรับ เช่น ละคร สารคดี ข่าว รายการเพลง ด้วยคุณลักษณะเด่นของสื่อโทรทัศน์ที่สามารถนำเสนอได้ทั้งภาพเคลื่อนไหวและเสียงได้ในเวลาเดียวกัน ทำให้ได้รับความนิยมจากผู้ชมเป็นจำนวนมาก

นอกจากนี้ จากความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ที่มีได้จำกัดการใช้อยู่เพียงแค่คอมพิวเตอร์เท่านั้น หากแต่สามารถใช้เทคโนโลยีนี้ได้ในอุปกรณ์ชนิดอื่น เช่น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต ทำให้ได้รับความนิยมจากคนรุ่นใหม่ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ บนอินเทอร์เน็ต เช่น ดาวน์โหลดเพลง อ่านข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นต้น ทำให้สื่อวิทยุได้รับความนิยมลดลง

4.5 สภาพปัจจุบันของวิทยุฯ ไทยและมาเลเซียตามแนวชายแดนไทย - มาเลเซีย

4.5.1 สภาพปัจจุบันของวิทยุชายแดนไทยตามแนวชายแดนไทย - มาเลเซีย

สถานีวิทยุฯ ของไทยในส่วนของวิทยุฯ หลักทั่วประเทศมีจำนวน 524 สถานีเป็นระบบ เอ.เอ็ม. 211 สถานี (กองงานคณะกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์, 2549) ระบบ เอฟ.เอ็ม. 314 สถานี (คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ, 2554) และสถานีวิทยุชุมชน มีจำนวน 6,600 สถานี ที่ลงทะเบียนขอทดลองออกอากาศชั่วคราวและอีก 1,000 กว่าสถานี ที่ไม่ได้ลงทะเบียนเพื่อขอทดลองออกอากาศ (สำนักข่าวแห่งชาติ, 2553) แต่ในขณะนี้อยู่ในกระบวนการตรวจสอบมาตรฐานทางเทคนิคเครื่องส่งวิทยุกระจายเสียงชุมชน ดังนั้น จึงยังไม่มีผู้ใดได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนชั่วคราว (วิทยุกระจายเสียงชุมชน) (คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ, 2554)

จากการลงพื้นที่สำรวจของผู้วิจัย พบว่า อ. เบตง จ. ยะลา มีสถานีวิทยุฯ หลัก คือ สวท. เบตง และมีสถานีวิทยุชุมชน 2 สถานี คือ สถานีวิทยุชุมชน R-Radio และสถานีวิทยุชุมชนกองร้อย ดชด. ที่ 445 LOVE FM 99.5 MHz ส่วนที่ อ. สุโขทัย-ลก จ. นราธิวาส มีสถานีวิทยุฯ หลัก คือ สวท. สุโขทัย-ลก

และมีสถานีวิทยุชุมชน 4 สถานี คือ สถานีวิทยุชุมชน R-Radio สถานีวิทยุชุมชน True Love Kolak Radio สถานีวิทยุชุมชนแซมเปียนเรดิโอ และสถานีสำนักพุทธศาสนาจังหวัดนครราชสีมา

4.5.2 สภาพปัจจุบันของวิทยุชายแดนมาเลเซียตามแนวชายแดนไทย - มาเลเซีย

จากการลงพื้นที่สำรวจของผู้วิจัย พบว่า บริเวณ อ. เบตง จ.ยะลา สามารถรับสัญญาณสถานีวิทยุฯ FM 90.50 MHz, FM 91.70 MHz, FM 92.50 MHz ฯลฯ ของมาเลเซียได้ชัดเจน ส่วนบริเวณ อ. สุโงโกลก จ. นครราชสีมา สามารถรับสัญญาณวิทยุฯ คลื่น FM 95.50 MHz, FM 90.60 MHz, FM 101.10 MHz ฯลฯ ของมาเลเซียได้ สถานีวิทยุฯ เหล่านี้ออกอากาศรายการด้วยภาษามลายู (ภาษาราชการ) จีน และอินเดียเป็นหลัก

ทั้งนี้ สถานีวิทยุฯ ของมาเลเซียจำแนกกลุ่มเป้าหมายของสถานีตามกลุ่มชาติพันธุ์ที่เปิดรับค่อนข้างชัดเจน ตัวอย่างสถานีวิทยุฯ เกดะห์เอฟ.เอ็ม (เบตง FM 90.50 MHz ปาดังเบซาร์ FM 97.50 MHz) เป็นสถานีท้องถิ่นที่นำเสนอด้วยภาษามลายูเป็นหลัก สถานีวิทยุฯ Ai FM ออกอากาศด้วยภาษาจีน สัญญาณกระจายเสียงทั่วประเทศ สถานีวิทยุฯ Minnal FM ออกอากาศด้วยภาษาอินเดีย และสัญญาณครอบคลุมทั่วประเทศ และสถานีวิทยุฯ Traxx FM ออกอากาศรายการด้วยภาษาอังกฤษ ครอบคลุมทั่วประเทศ

4.6 ความพยายามผลักดันของโครงการวิจัยเพื่อการประยุกต์แนวความคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดน

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญข้อหนึ่ง คือ การประยุกต์แนวความคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดน ผลจากความพยายามในระหว่างการศึกษาพื้นที่ที่จะทำการผลักดันการผลิตรายการวิทยุชายแดนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย คือ พื้นที่ ณ พรหมแดน อ. สุโงโกลก จ. นครราชสีมา - รัฐกลันตัน และ อ. เบตง จ. ยะลา - รัฐเประ ในเบื้องต้น ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่สำรวจตามสถานีวิทยุฯ ต่าง ๆ ในพื้นที่ และได้รับคำแนะนำจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวิทยุฯ โดยตรงหลายฝ่ายให้เข้าพบ คุณคุณวุฒิ มงคลประจักษ์ นายกเทศมนตรีเมืองเบตง จ. ยะลา (ในขณะนั้น) เพื่อปรึกษาหารือถึงแนวทางในการผลักดัน ในการนำแนวความคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดน ในเบื้องต้นคุณคุณวุฒิ เห็นด้วยกับแนวคิดฯ และเชื่อมั่นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อความสัมพันธ์ของประชาชนทั้งสองประเทศที่มีพรหมแดนติดต่อกัน

คุณคุณวุฒิเสนอแนะแนวทางในการดำเนินการ โดยท่านจะเป็นสื่อกลางในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของมาเลเซียเพื่อการพูดคุยอันนำไปสู่การทำรายการวิทยุร่วมกันระหว่างคนเบตง และคนมาเลเซียซึ่งอาศัยอยู่ฝั่งตรงข้ามกับเบตง เช่น บาลิง (Baling) และเมืองปินกาลัน ฮูลู (Pengkalan Hulu) ในการดำเนินการแลกเปลี่ยนรายการวิทยุชายแดนของไทย - มาเลเซีย ไปกระจายเสียงในประเทศทั้งสองบริเวณพรหมแดนไทย - มาเลเซีย ซึ่งในลำดับแรกควรมีการจัดประชุมหารือระหว่างไทยและมาเลเซีย เพื่อหาแนวทางร่วมกันในการดำเนินการวิทยุชายแดน กำหนดหัวข้อเป็นโครงการข้อมูลข่าวสาร

ของพื้นที่ชายแดนไทย - มาเลเซียเป็นหลัก จากนั้นกำหนดรูปแบบเนื้อหาของรายการที่เหมาะสมที่ทั้งสองฝ่ายต้องการนำเสนอ รวมทั้งกำหนดคลื่นความถี่ ช่วงระยะเวลาในการกระจายเสียง รวมถึงจัดทาบุคลากรในการจัดทำ รับ-ส่งข้อมูลข่าวสาร และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้ฟัง และเนื้อหาของรายการนั้น ๆ ด้วย

เนื้อหาของรายการที่ควรนำเสนอ นั้น ท่านคุณวุฒิ เห็นว่า ควรเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม ประเพณี สังคม การศึกษา รวมถึงเศรษฐกิจการค้าระหว่างชายแดน โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ของประชาชนทั้งสองประเทศ และเนื้อหาของรายการมีการแปลเป็นภาษาที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้ฟังและเนื้อหาที่นำเสนอ เช่น เรื่องที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจการค้าควรจะต้องแปลเป็นภาษาจีน เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้ฟังที่มีเชื้อสายจีนของทั้งสองประเทศและประกอบอาชีพค้าขาย เป็นต้น

แม้ว่าประเด็นเรื่องภาษาจะเป็นข้อจำกัดของวิทยุชายแดน เนื่องจากชาวเบตงมีทั้งผู้ใช้ภาษาไทยและภาษามลายูในการสื่อสารกัน ซึ่งแตกต่างจากชาวมาเลเซียที่มีการใช้ภาษาในการสื่อสารหลายภาษา อาทิ ภาษายาวี ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาอินเดีย แต่ก็มิใช่อุปสรรคสำคัญในการดำเนินการวิทยุชายแดน ทั้งนี้ จำเป็นจะต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านงบประมาณ เช่น ค่าตอบแทนผู้ดำเนินการวิทยุชายแดน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก เป็นต้น

นอกจากนี้ คุณคุณวุฒิเสนอแนะเพิ่มเติมว่า การผลักดันการผลิตรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซียตามแนวทางดังกล่าวข้างต้น ซึ่งอาจจะเป็นการแลกเปลี่ยนเนื้อหาหรือการเชิญผู้ดำเนินการวิทยุชายแดนมาเลเซียหรือบุคคลากรที่เกี่ยวข้องมาร่วมรายการเป็นครั้งคราวได้ แต่หากไม่สามารถปฏิบัติได้ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลประการใดก็ตามแต่ วิทยุชายแดนไทยอาจจัดเป็นข่าวฝากประชาสัมพันธ์ไปยังมาเลเซียได้

นอกจากการเข้าพบท่านนายกเทศมนตรีเมืองเบตง เพื่อปรึกษาหารือถึงแนวทางในการผลักดันในการนำแนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดนแล้ว คุณคุณวุฒิได้ประสานผู้ดำเนินการสถานีวิทยุฯ ในพื้นที่ อ. เบตง ได้แก่ สวท. เบตง และสถานีวิทยุชุมชน LOVE FM ประชุมปรึกษาหารือถึงการนำแนวคิดฯ ไปสู่การปฏิบัติจริง ซึ่งผู้แทนของ สวท. เบตง เห็นด้วย และจะนำเสนอต่อผู้อำนวยการ สวท. เบตง คนใหม่ ด้านผู้แทนของสถานีวิทยุชุมชน LOVE FM เห็นว่า ควรให้ สวท. เบตง เป็นแม่ข่ายในการดำเนินการ ต่อมาผู้วิจัยจึงได้เข้าพบท่านผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย อ. เบตง จ. ยะลา เพื่อปรึกษาหารือในประเด็นเดียวกันนี้

การเข้าพบปะพูดคุยเพื่อปรึกษาหารือแนวทางในการผลักดัน ในการนำแนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดน เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริง กับนายกเทศมนตรีเมืองเบตง จ.ยะลา และผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย อ. เบตง จ. ยะลา นั้นพบว่า ไม่สามารถผลักดันได้ ทั้งนี้เนื่องจากความกังวลที่อาจจะไม่ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังไม่มีนโยบายที่ชัดเจนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมของไทยเกี่ยวกับการดำเนินงานของวิทยุชายแดน

ต่อมา ผู้วิจัยได้เข้าพื้นที่ อ. สุโขทัย-ลก จ. นราธิวาส โดยได้พบคุณสุชาดา พันธน์รา นายกเทศมนตรีเมืองสุโขทัย-ลก จ. นราธิวาส เพื่อปรึกษาหารือถึงแนวทางในการผลักดันการผลิตรายการ วิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซียเช่นเดียวกับการเข้าพบนายกเทศมนตรีเมืองเบตง จ. ยะลา ซึ่งนายกเทศมนตรีเมืองสุโขทัย-ลก เห็นด้วยกับแนวคิดดังกล่าว ด้วยว่าจะเป็นหนทางหนึ่งในการ สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างไทยและมาเลเซีย หากแต่การที่จะได้มาซึ่งแนวทางในการผลักดันนั้น จำเป็นต้องมีการปรึกษาหารือเป็นการภายในของภาครัฐของไทยก่อน กล่าวคือ รัฐหรือหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องของไทย ต้องมีการประชุมถึงความเป็นไปได้ในการดำเนินการ ความพร้อมของไทย และภาพรวม อื่น ๆ โดยพิจารณาในกรอบของนโยบายที่เกี่ยวข้องด้วย

หากภาครัฐของไทยเห็นควรดำเนินการ ขั้นตอนต่อไป คือ การประสานกับทางมาเลเซีย โดย เทศบาลสุโขทัย-ลก อาจเป็นผู้ประสานกับทางมาเลเซีย เพื่อเสนอแนวทาง รวมถึงการประชุมหารือ ระหว่างไทยและมาเลเซีย เพื่อหาแนวทางร่วมกันในการดำเนินการวิทยุชายแดน กำหนดรูปแบบของ รายการ เนื้อหาที่จะนำเสนอ ตลอดจนกำหนดช่วงเวลาในการออกอากาศที่แน่นอน ในประเด็นการ กำหนดช่วงเวลานี้ จะสัมพันธ์กับการเข้าช่วงเวลาของสถานี ซึ่งนายกเทศมนตรีเมืองสุโขทัย-ลก เห็นว่า สวท. สุโขทัย-ลก อาจจะช่วยสนับสนุนในเรื่องของค่าเช่าช่วงเวลาในราคาพิเศษ หรืออาจหมุนเวียนกัน เป็นเจ้าภาพในการผลิตรายการทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้เข้าพบ ผู้อำนวยการ สวท. สุโขทัย-ลก จ. นราธิวาส ในเบื้องต้น ผอ. สวท. สุโขทัย-ลก เห็นด้วยกับแนวคิดดังกล่าว เพราะจะช่วยให้ความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซียเป็นไปใน ทิศทางที่ดีขึ้น เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งไทย และมาเลเซียอีกด้วย ผอ. สวท. สุโขทัย-ลก มีแนวคิดในการจัดรายการเช่นเดียวกับนายกเทศมนตรีเมือง สุโขทัย-ลก คือ ก่อนที่จะลงมือปฏิบัติจริงนั้น จะต้องมีการประชุมปรึกษาหารือทั้งภายในและกับมาเลเซีย ก่อน เพื่อหาแนวทาง และกำหนดกรอบที่ชัดเจนร่วมกัน

เนื้อหาของรายการที่ควรนำเสนอ ผอ. สวท. สุโขทัย-ลก เสนอว่า ควรเป็นเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคม วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทั้งสองฝั่ง การท่องเที่ยว และเรื่องราวที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตน เมื่ออยู่ในประเทศไทยและมาเลเซีย รวมถึงข่าวสารต่าง ๆ ของทั้งสองประเทศ โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารกัน ทั้งนี้ สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นพิเศษ คือ หลีกเลี่ยงเนื้อหาที่จะกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่าง ประเทศ อย่างไรก็ตาม ผอ. สวท. สุโขทัย-ลก ยังเห็นว่า แนวคิดดังกล่าว อาจไม่ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากความไม่แน่ใจในนโยบายของไทยต่อการสร้างความสัมพันธ์ด้วยวิธีการดังกล่าว อีกทั้ง ปัญหา เกี่ยวกับการสื่อสารที่ไม่เข้าใจตรงกัน “ฟังภาษา (มลายู) ไม่เข้าใจ” เพราะภาษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้ใน การสื่อสาร และการประสานงานระหว่างไทยและมาเลเซีย

ในท้ายที่สุดของความพยายามในการผลักดันการผลิตรายการวิทยุชายแดน เพื่อส่งเสริม ความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย โดยการประยุกต์แนวทางการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุ ชายแดน เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริง ผู้วิจัยได้เข้าพบ คุณอิสมะแอ ยูนูห์ ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม

สำนักงานเทศบาลเมืองสุโขทัย-ลก เพื่อเสนอแนวคิดดังกล่าว ในเบื้องต้น ผอ.กองสวัสดิการสังคม เห็นด้วยกับแนวคิดฯ ดังกล่าว เพราะโดยพื้นฐานแล้ว คนในชุมชนของทั้งสองประเทศที่อยู่ติดกัน ใช้ภาษาในการสื่อสารภาษาเดียวกัน อีกทั้งมีความสัมพันธ์ในระดับเครือญาติ ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ ผอ.กองสวัสดิการสังคม หรือแม้แต่คนไทยและมาเลเซียที่อาศัยอยู่ตามแนวชายแดน จึงมีความต้องการที่จะรับทราบข้อมูลข่าวสารของกันและกันอยู่เสมอ

เหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งของความต้องการวิทยุชายแดน เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ดังกล่าวข้างต้น คือ ความต้องการในการแลกเปลี่ยนข่าวสาร เนื่องจากในพื้นที่ อ. สุโขทัย-ลก มิได้มีปัญหาความรุนแรง หรืออันตรายจากการก่อเหตุความรุนแรงแต่ประการใด แต่ข่าวที่ถูกลำเลียงออกไป “เกินความจริง” ทำให้เกิดการเข้าใจผิดทั้งฝ่ายไทยและมาเลเซีย จึงมีความต้องการที่จะมีสื่อที่สามารถนำเสนอความจริง รวมทั้งข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ให้ผู้คนทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ได้รับทราบ อีกทั้งยังจะช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว ให้สุโขทัย-ลก กลับมามีตลาดการค้าการท่องเที่ยวที่คึกคักอีกครั้ง

ผอ.กองสวัสดิการสังคม เห็นว่า หากจะมีการผลิตรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย – มาเลเซียแล้ว ในขั้นแรก ต้องมีการประชุมปรึกษาหารือระหว่างสองประเทศในการหาแนวทางร่วม ตลอดจนหลักปฏิบัติต่าง ๆ ภายใต้กรอบนโยบายทั้งของไทยและมาเลเซีย โดยอาจส่งตัวแทนหรือเชิญผู้แทนจาก (Radio Television Malaysia: RTM) มาร่วมประชุมกับ สวท. ของไทย เหตุผลที่ต้องเริ่มต้นจาก สวท. มิใช่ วิทยุชุมชน คือ ด้วยความเป็นหน่วยงานภาครัฐ การดำเนินงานประสานงานจะสะดวกกว่าวิทยุชุมชน ข้อมูลข่าวสารที่มาจากภาครัฐ จะช่วยสร้างความน่าเชื่อถือ อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ภาครัฐในภาพรวมด้วย

เนื้อหาที่ควรนำเสนอ ผอ.กองสวัสดิการสังคม เสนอว่า ควรเป็นเนื้อหาที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ เช่น ข่าวสารของทั้งสองประเทศ สภาพอากาศ ความเป็นอยู่ มีการนำเสนอด้วยภาษามลายูถิ่นที่ถูกต้อง กล่าวคือ การออกเสียง สำเนียง อักขระ ที่ถูกต้อง ชัดเจน โดย ผอ.กองสวัสดิการสังคม กล่าวว่า การที่จะหาบุคลากรมาทำหน้าที่ในการจัดรายการวิทยุฯ ด้วยภาษามลายูถิ่น มิใช่เรื่องยาก เนื่องจากมีบุคลากรที่มีความสามารถในด้านนี้อยู่แล้ว

การเข้าพบปะพูดคุยเพื่อปรึกษาหารือแนวทางในการผลักดัน ในการนำแนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดน เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริง กับนายกเทศมนตรีเมืองสุโขทัย จ. นราธิวาส ผอ. สวท. สุโขทัย-ลก รวมถึง ผอ.กองสวัสดิการสังคม นั้นพบว่า ไม่สามารถผลักดันได้ เช่นเดียวกับในพื้นที่ อ. เบตง จ. ยะลา ทั้งนี้เนื่องจากความไม่แน่ใจในนโยบายภาครัฐ การกระทำการใด ๆ โดยขาดการพิจารณาภายใต้กรอบนโยบายอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ทั้งนี้ ประเทศไทยเองก็ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมของไทยเกี่ยวกับการดำเนินงานของวิทยุชายแดนอีกด้วย

นอกจากการเข้าพบปะพูดคุยเพื่อปรึกษาหารือแนวทางในการผลักดัน ในการนำแนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดน เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริง กับฝ่ายไทยแล้ว เมื่อ

วันที่ 9 มิถุนายน 2554 ผู้วิจัยได้เดินทางร่วมกับคณะของสำนักประชาสัมพันธ์ เขต 6 จังหวัดสงขลา (นำโดยผู้อำนวยการสำนักประชาสัมพันธ์ เขต 6 นายอารมณ คงสกุล) ไปที่กรุงกัวลาลัมเปอร์เพื่อไปยัง RTM หน่วยงานของรัฐที่ดำเนินการสถานีวิทยุกระจายเสียงและสถานีวิทยุโทรทัศน์² ภายใต้กรมกระจายเสียงและแพร่ภาพ (Department of Broadcasting) กระทรวงการสื่อสารสารสนเทศและวัฒนธรรม (Ministry of Information Communications and Culture) ซึ่งมีสถานีวิทยุกระจายเสียงทั่วประเทศ (รวมทั้งสถานีทางตอนเหนือของมาเลเซีย ติดกับภาคใต้ของไทย) ผู้บริหารของสำนักประชาสัมพันธ์ เขต 6 ได้พยายามถามถึงการจัดทำบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding: MOU) กับรองอธิบดี (Deputy Director) และหัวหน้าหน่วยวิเทศสัมพันธ์ (International Relationship Unit) คุณ Mazura Mansur RTM โดยรองอธิบดีของ RTM ที่ต้อนรับคณะกล่าวว่า ขณะนี้รัฐบาลของมาเลเซียขอให้ทาง RTM ทบทวน MOU ทั้งหมด เพราะ พบว่า MOU บางส่วนไม่มีการนำไปสู่การปฏิบัติ ในขณะที่ คุณ Mansur กล่าวว่า เคยได้รับรายการจาก สวท. ยะลา และนราธิวาส ในส่วนของการแลกเปลี่ยนรายการ พิจารณาและทำให้เกิดการเคลื่อนไหวอีกครั้งหนึ่ง ส่วนเรื่อง MOU ในอดีตนั้น ผู้ให้คำปรึกษาทางกฎหมายได้แจ้งทาง RTM ว่า กรมประชาสัมพันธ์ที่อยู่ภายใต้กระทรวง (Ministry) ส่วน RTM เป็นหน่วยงาน (Agency) ในแง่ของกฎหมาย RTM ไม่สามารถลงนามในบันทึกฯ ได้ กรมประชาสัมพันธ์ต้องทบทวนร่วมกับกระทรวงของทางมาเลเซีย นายรมเดซ พิศาลพงศ์ เลขาธิการเอก สถานเอกอัครราชทูต ณ กัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย กล่าวว่า คำกล่าวดังกล่าวอาจเป็นข้ออ้างของทางมาเลเซีย และผู้บริหารของสำนักประชาสัมพันธ์ เขต 6 เชื่อมโยงว่ารายการที่ทาง สวท. ส่งมายัง RTM ไม่น่าที่จะได้รับการออกอากาศ ในขณะที่ไทยดำเนินการตาม MOU กล่าวคือ นำเทปรายการที่ RTM ส่งมาให้ออกอากาศทาง สวท. ท่านเลขาธิการเอก ยังกล่าวว่า แนวคิดฯ ถ้าสามารถทำได้จะมีประโยชน์แต่ผู้ใหญ่ต้องคุยกัน หากภาครัฐไม่สามารถร่วมมือกันได้ ผู้ดำเนินการสื่อแพร่ภาพและกระจายเสียงภาคเอกชนของมาเลเซียสามารถทำร่วมกันได้และมีผลดีเหมือนกัน ซึ่งต้องมีคน “ชงเรื่อง” เพราะ สถานทูตเป็นผู้อำนวยความสะดวกที่พร้อมสนับสนุน

แม้จะมีปัจจัยเกื้อหนุนหลายด้าน แต่เนื่องจากปัจจัยที่จำกัดหลายประการ ทั้งทางฝ่ายมาเลเซียเอง ที่ยังไม่มีความชัดเจนในการให้ความร่วมมือ และความพร้อมของฝ่ายไทย ทำให้ความพยายามของผู้วิจัยที่จะผลักดันให้มีการประยุกต์แนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดนในพื้นที่ชายแดนไทย - มาเลเซียไม่ประสบความสำเร็จ

อย่างไรก็ตาม Dr. Khor Yoke Lim รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสื่อสาร (School of Communication) มหาวิทยาลัยเซนต์มาเลเซีย (Universiti Sains Malasia) ประเทศมาเลเซีย ให้สัมภาษณ์ว่า RTM เป็นหน่วยงานสังกัดกระทรวงการสื่อสารสารสนเทศและวัฒนธรรม ดังนั้น การกล่าวอ้างว่า RTM เป็นหน่วยงาน (Agency) ในลักษณะอิสระ มีเสรีภาพ โดยรัฐไม่ควบคุมนั้น ไม่ถูกต้อง

² เป้าหมายขณะนี้ คือ การส่งเสริมให้ประเทศมีความสามัคคี (harmony) ภายใต้แนวคิด 1 มาเลเซีย โดยมีสโลแกนคือ 1malaysia people first performance now

รองศาสตราจารย์ด้านนิเทศศาสตร์ที่สนใจการสื่อสารสุขภาพท่านนี้ ยังอธิบายเพิ่มเติมว่า รัฐบาลมาเลเซียมีวิธีการจัดการกับความขัดแย้ง ด้วยการไม่พูดถึงมัน เช่น รัฐบาลจะไม่พูดถึงเรื่องที่จะก่อให้เกิดความขัดแย้ง อาทิ เรื่องชาติพันธุ์เลย เพราะมีความเชื่อว่าจะทำให้เกิดปัญหา

รองศาสตราจารย์ ซึ่งเป็นชาวมาเลเซีย เชื้อสายจีนท่านนี้ เห็นด้วยกับแนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วม โดยเฉพาะในกรณี วิทยุชายแดนไทย-มาเลเซีย เพราะ คิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งสองประเทศ และเสนอแนะว่า หาก RTM ส่วนกลางที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ มีท่าทีดังกล่าวน่าจะลองไปพูดคุยกับ RTM ในพื้นที่ชายแดน ซึ่งอาจทำให้เกิดความร่วมมือในอนาคตได้

แนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิทยุชายแดนนราธิวาส ในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย

ในบทนี้นำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์วิทยุชายแดนนราธิวาส ซึ่งประกอบด้วยสภาพปัจจุบันของวิทยุชายแดนนราธิวาส บทบาทปัจจุบันของวิทยุชายแดนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการเดินทางไปมาเลเซีย และทัศนคติต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ รวมทั้งบทบาทที่พึงประสงค์และเม็ดเงินประสงค์ และแนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิทยุชายแดนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ตลอดจนเนื้อหาและรูปแบบรายการที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ซึ่งมีดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 สภาพภาพและพฤติกรรมการเปิดรับวิทยุชายแดนนราธิวาส

การศึกษานี้จำแนกตามหัวข้อ ดังนี้ สภาพปัจจุบันของวิทยุชายแดนนราธิวาส บทบาทปัจจุบันของวิทยุชายแดนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการเดินทางไปมาเลเซีย และทัศนคติต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ ซึ่งในแต่ละส่วนมีผลการศึกษาดังนี้

5.1.1 สภาพปัจจุบันของวิทยุชายแดนนราธิวาส

ในอำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส ซึ่งเป็นพื้นที่วิจัยที่มีสถานีวิทยุฯ ดำเนินการภายในพื้นที่ โดยมีสถานีวิทยุฯ หลัก จำนวน 1 สถานี และสถานีวิทยุชุมชน จำนวน 4 สถานี (รายละเอียดปรากฏแล้วในบทที่ 4) จากการสุ่มเปิดรับฟังรายการสถานีวิทยุฯ ต่าง ๆ พบว่า มีรายการเพลง ที่เปิดเพลงไทยทั้งเพลงสตริงไทย ลูกทุ่ง ลูกทุ่งเพื่อชีวิต ลูกกรุง สากลเก่าและใหม่ อินเตีย จีน อนุชาติ และที่เปิดเพลงมาเลเซียทั้งเพลงสตริงมาเลย์ ลูกกรุงมาเลย์ รวมทั้งลูกทุ่งดงเต็ม และลิเก ฮูลู เปรีเยกัต ซากาวตาร และสาระความรู้ต่าง ๆ รวมทั้งเนื้อหาและเพลงที่เกี่ยวกับศาสนาอิสลาม และคริสต์ นักจัดรายการวิทยุฯ ของกลุ่มสถานีข้างต้น นำเสนอรายการด้วยภาษาไทย และภาษามลายู นอกจากนี้ สถานีวิทยุฯ ยังออกอากาศสัปดาห์ภาษาไทยและมลายู ตลอดจนภาษาไทยคู่กับภาษามลายู

ในพื้นที่อำเภอสุไหงโก-ลก ยังสามารถรับสัญญาณของสถานีอื่น ๆ ได้ด้วย เช่น สวท.ยะลา ทั้งสามคลื่นความถี่ ได้แก่ FM 94.25 MHz, FM 92.00 MHz, FM 95.00 MHz และสถานีวิทยุฯ กองทัพบก บ้านเจาะวา FM 92.50 MHz และสถานีวิทยุฯ คนตากใบเรดิโอ FM 88.75 MHz เป็นต้น

ในการผลิตรายการวิทยุฯ นั้น กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ กล่าวว่า อาศัยแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

- (1) หนังสือพิมพ์ เช่น ไทยรัฐ และมติชน
- (2) หนังสือ เช่น พระคัมภีร์คริสตจักร หนังสือให้รักสันติ และหนังสือประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่น
- (3) หน่วยงานรัฐในท้องถิ่นที่ส่งข่าวสารมายังสถานีในรูปแบบวารสาร เช่น สำนักงานเทศบาลโรงพยาบาล ที่ว่าการอำเภอ สำนักงานจัดหางานจังหวัด และองค์การบริหารส่วนจังหวัด

- (4) แหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต คือ เว็บไซต์ต่าง ๆ เช่น “ไทยนิวส์” “ทีบี” “กระปุก” และ “กูเกิ้ล” เป็นต้น
 (5) แหล่งข้อมูลจากมูลนิธิลุงชาวเขอาชีพ

ในการออกอากาศของสถานีวิทยุ พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างสถานีวิทยุ ที่ออกอากาศภายในพื้นที่ และออกอากาศทางอินเทอร์เน็ต คือ สวท.สุโขทัย-ดก (<http://www.prd.go.th/main.php?filename=radioonlinepage&source=http://202.129.49.10:8070>)

5.1.2 บทบาทปัจจุบันของวิทยุชุมชนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย

- วิทยุชุมชน โดยรวมมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ในด้านต่าง ๆ ดังนี้
- 1) บทบาทในการเชื่อมสัมพันธ์ด้วยความบันเทิงผ่านเสียงเพลง โดยการเป็นสื่อกลางในการส่งความรู้สึก และกำลังใจจากนักจัดรายการวิทยุฯ ถึงผู้ฟังคนไทยที่อยู่ฝั่งไทยและฝั่งมาเลเซีย รวมทั้งคนมาเลเซีย และระหว่างผู้ฟังที่เป็นคนไทยและคนมาเลเซีย ผ่านการโทรศัพท์ที่เข้ามาแจ้งรายการเพื่อออกอากาศ นอกจากนี้ ผู้ฟังทั้งสองฝั่งยังโทรศัพท์ทักทายเพลงของกันและกัน เช่น คนไทยโทรขอเพลงสดจริงมาเลย และลูกกรุงมาเลย ส่วนคนมาเลเซียขอเพลงลูกเกตุดั้งเดิม และลูกเกตุประยุกต์ผ่านรายการให้เพื่อน และแฟนที่เป็นคนไทยและหรือมาเลเซีย ความนิยมของการเปิดรับฟังรายการวิทยุฯ ของผู้ฟังมาเลเซียทำให้ผู้ฟังส่วนหนึ่งข้ามฝั่งมา (ดูตัว) นักจัดรายการวิทยุฯ พร้อมกันนำของฝาก อาทิ ขนม มาให้กับนักจัดรายการวิทยุฯ ที่ตนเองชื่นชอบ
 - 2) บทบาทในการประสานความร่วมมือในการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยทางภาคใต้ของไทย วิทยุชุมชนได้นำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับน้ำท่วมในไทย ทำให้ผู้ฟังมาเลเซียรับทราบจึงโทรศัพท์เข้ามาในรายการเพื่อให้กำลังใจ โดยแสดงความเห็นห่วงเป็นใยในปัญหาอุทกภัยที่คนไทยกำลังประสบอยู่ นอกจากนี้ ผู้ฟังส่วนหนึ่งยังได้ร่วมบริจาค เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยนำท่วมเหตุจากที่สถานีวิทยุฯ ประกาศรับบริจาคสิ่งของ
 - 3) บทบาทการโฆษณาสินค้าและบริการทั้งฝั่งไทยและมาเลเซีย วิทยุชุมชนไทยมีบทบาทในการเผยแพร่ข้อมูลของกิจการร้านค้าและบริการต่าง ๆ ของไทยและมาเลเซีย ตัวอย่าง การโฆษณาจากร้านค้าในไทย เช่น การโฆษณาร้านค้าต่าง ๆ ใน อ. สุโขทัย-ดก ทั้งร้านค้าไม้ ร้านจำหน่ายโทรศัพท์มือถือ ร้านจำหน่ายเครื่องสำอางค์ และโรงเรียนเอกชน ส่วนโฆษณาของฝั่งมาเลเซีย อาทิ ร้านจำหน่ายเสื้อผ้า โดยอยู่ในรูปของสปอตโฆษณาทันทีในช่วง ทั้งสปอตที่เป็นภาษาไทยกลาง ภาษามลายู และเป็นภาษาไทยคู่กับภาษามลายู และการโฆษณาระหว่างรายการ
 - 4) บทบาทในการเป็นสื่อกลางในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารไปยังชุมชน เช่น สภาพภูมิอากาศ สภาพเศรษฐกิจ การค้า และการประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้คนในชุมชนได้รับทราบข่าวสารร่วมกัน ด้วยภาษาไทยและมลายู โดยภายในชุมชนมีการรับสัญญาณจากสถานีวิทยุและถ่ายทอดผ่านหอกระจายข่าว
 - 5) บทบาทในการเผยแพร่พุทธศาสนาและศาสนาอิสลาม วิทยุชุมชนไทยได้ออกอากาศรายการที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาด้วยภาษาไทย เช่น หลักระบวนคำสอนของพระพุทธเจ้า และรายการที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศาสนาอิสลามด้วยภาษามลายู และไทย เช่น คำสอนของพระอริยสงฆ์ หรือวิถีชีวิตมุสลิม รวมทั้งบทเพลงที่เกี่ยวข้องกับศาสนาอิสลาม ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของคนไทยพุทธ คนไทยมุสลิม คนมาเลเซียเชื้อสายไทยที่นับถือพุทธ และคนมาเลเซียที่นับถืออิสลาม กล่าวได้ว่า วิทยุชุมชนไทยนอกจากจะมีบทบาทในการเผยแพร่ศาสนาพุทธกับทั้งคนไทยและมาเลเซียที่นับถือพุทธศาสนาแล้ว ยังมีบทบาทในการเผยแพร่ศาสนาอิสลามกับคนไทยและคนมาเลเซียที่นับถือศาสนาอิสลาม อันเป็นการสานความสัมพันธ์ทางศาสนา

5.1.3 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประเด็นการเกี่ยวกับการเดินทางไปมาเลเซีย และทัศนคติด้านต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ

ผลการศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประสพการณ์เกี่ยวกับการเดินทางไปมาเลเซีย และทัศนคติต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิเทศ มีรายละเอียด ดังนี้

5.1.3.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิเทศ

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิเทศ เป็นเพศชาย จำนวน 4 คน และเพศหญิง จำนวน 6 คน โดยผู้ดำเนินการวิเทศ ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 25-34 ปี และ 45-54 ปี โดยในแต่ละช่วงอายุมีจำนวน ช่วงอายุละ 4 คน รองลงมา คือ ช่วงอายุระหว่าง 35-44 ปี และ 55-64 ปี โดยในแต่ละช่วงอายุมีจำนวนช่วงอายุละ 1 คน

ผู้ดำเนินการวิเทศ ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 6 คน ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 1 คน ระดับอนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 2 คน และอื่น ๆ จำนวน 1 คน คือ ประถมศึกษาปีที่ 4 โดยส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 2 คน ค้าขาย จำนวน 2 คน พนักงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 2 คน ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 2 คน เจ้าหน้าที่สถานวิเทศ จำนวน 2 คน ซึ่งส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการจัดรายการเป็นเวลา 1-5 ปี จำนวน 8 คน และ 6-10 ปี จำนวน 2 คน

5.1.3.2 ประสพการณ์เกี่ยวกับการเดินทางไปมาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิเทศ

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิเทศ ส่วนใหญ่เคยเดินทางไปมาเลเซีย จำนวน 9 และไม่เคยเดินทางไปมาเลเซีย จำนวน 1 คน ซึ่งมีทั้งคนที่ไปบ่อยครั้ง ไปไม่บ่อย และนาน ๆ ครั้ง โดยบางคนเคยไปประมาณปีละ 1-2 ครั้ง ปีละ 3-4 ครั้ง เดือนละ 1-3 ครั้ง และอาทิตย์ละ 1-3 ครั้ง ซึ่งส่วนใหญ่ผู้ดำเนินการวิเทศ จะเดินทางไปมาเลเซีย เพื่อทำธุระส่วนตัว เยี่ยมญาติ และซื้อของใช้ต่าง ๆ เช่น กระเป๋า หิ้วทอม ๆ ตลอดจนการข้ามฝั่งไปเติมน้ำมันในมาเลเซีย เนื่องจากตัวราคาน้ำมันที่มีราคาถูกกว่าในไทย

นอกจากนี้ผู้ดำเนินการวิเทศ บางส่วนยังเคยเดินทางไปมาเลเซีย เพื่อศึกษาตู่งานในประเทศมาเลเซีย ประมาณปีละ 3-4 ครั้ง

5.1.3.3 ทัศนคติต่อความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิเทศ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี โดยสังเกตได้จากตัวชี้วัดต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ระดับความถี่การไปมาหาสู่กันระหว่างคนของ 2 ประเทศ อันสะท้อนถึงความสะดวกในการเข้าออกระหว่างประเทศ และความสัมพันธ์ที่ต่างเดินทางเพื่อไปมาหาสู่เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น การเยี่ยมญาติ และพบหาเพื่อนพ้อง ฯลฯ โดยการข้ามแม่น้ำโกลก ณ บริเวณจุดให้บริการเรือข้ามฟาก เนื่องจากมีประชาชนของทั้งสองประเทศข้ามไปมาแต่โดยสะดวก ไม่มีการตรวจตราใด ๆ
- 2) ปริมาณการค้าขายระหว่างกัน ซึ่งสะท้อนจากการค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการบริเวณชายแดน ระหว่างกัน โดยส่วนใหญ่สินค้า เช่น น้ำมัน แป้ง และกระเทียมของมาเลเซียจะมีราคาถูกกว่า คนไทยจึงนิยมข้ามไปฝั่งมาเลเซียเพื่อซื้อสินค้าเหล่านี้ ส่วนคนมาเลเซียก็นิยมข้ามมาซื้อสินค้า เช่น อาหารทะเล ผัก ผลไม้ รวมถึงใช้บริการทางการแพทย์ของไทยด้วย ทั้งนี้ ในกรค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการบริเวณชายแดนระหว่างกัน สักทุเงินของไทยและมาเลเซียไม่ได้เป็นอุปสรรคในการทำการค้า/ธุรกิจ
- 3) ความสงบตามแนวชายแดน กล่าวคือ บริเวณชายแดนไทยและมาเลเซียไม่เคยมีปัญหาความขัดแย้งระหว่างกัน ไม่เคยมีปัญหาเรื่องแนวพรมแดน หรือไม่มีการสู้รบระหว่างไทยและมาเลเซีย

- 4) ปริมาณความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ไทยนำการแสดงโน้ราห์เข้าไปแสดงในมาเลเซีย การจัดงานบุญที่วัดในมาเลเซีย รวมถึงการอุทิศเทศกาลอาหาร โดยชาวมาเลเซียก็ให้ความสนใจเข้าชมงานและซื้ออาหาร เป็นต้น นอกจากนี้ ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ยังสังเกตได้จากจำนวนของผู้ฟังที่ให้ความสนใจติดตามข่าวสารจากสถานีวิทยุผ่านทางเครือข่ายทางสังคม คือ เฟสบุ๊ก โดยการคลิก “Like” ของผู้ฟังทั้งชาวไทยและชาวมาเลเซีย รวมถึงการโทรศัพท์ที่เข้ามายังสถานีเพื่อร่วมกิจกรรมกับสถานีวิทยุ
- 5) ความสัมพันธ์ในทุกระดับ นับตั้งแต่ ระดับบุคคล โดยคนไทยแต่งงานกับคนมาเลเซียเป็นจำนวนมาก ทำให้คนไทยและคนมาเลเซียมีความเกี่ยวเนื่องกันทางเครือญาติ ระดับจังหวัด สังเกตจากการให้ความสนใจและความร่วมมือกันของผู้นำราชการจังหวัดของฝั่งไทยและมาเลเซีย ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างชายแดนไทยและมาเลเซีย และระดับประเทศ โดยราชวงศ์ไทยมีความสัมพันธ์ที่ดีกับราชวงศ์มาเลเซีย

5.1.4 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการเปิดรับวิทยุชายแดนและทัศนคติด้านต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย

ลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 400 คน จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ และอาชีพ ได้ดังต่อไปนี้

จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมาสามารถจำแนกตามเพศได้ ดังนี้

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	225	56.20
ชาย	175	43.80
รวม	400	100.00

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามเพศ

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตากจังหวัดนครราชสีมา (จำนวน 400 คน) จำแนกตามเพศ พบว่า เพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.20 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 43.80

ลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเดเซีย เมืองรีนเตา บันยัน จำนวน 400 คน จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ และอาชีพ ได้ดังต่อไปนี้

จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเดเซีย เมืองรีนเตา บันยันสามารถจำแนกตามเพศได้ ดังนี้

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	177	44.25
ชาย	222	55.50
ไม่ระบุ	1	0.25
รวม	400	100.00

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเดเซีย เมืองรีนเตา บันยัน จำแนกตามเพศ

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเดเซีย เมืองรีนเตา บันยัน (จำนวน 400 คน) จำแนกตามเพศ พบว่า เพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 55.50 และเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 44.25 และมีผู้ไม่ระบุเพศ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25

จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมาสามารถจำแนกตามช่วงอายุ ได้ดังนี้

ช่วงอายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18-24 ปี	68	17.00
25-34 ปี	102	25.50
35-44 ปี	81	20.25
45-54 ปี	65	16.25
55-64 ปี	55	13.75
65 ปีขึ้นไป	29	7.25
รวม	400	100.00

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย
อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมาจำแนกตามช่วงอายุ

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา (จำนวน 400 คน) จำแนกตามช่วงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา มีช่วงอายุ 25-34 ปี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 35-44 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.25 ช่วงอายุ 18-24 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 ช่วงอายุ 45-54 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.25 ช่วงอายุ 55-64 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 และช่วงอายุ 65 ปีขึ้นไป จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.25 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยันทสามารถจำแนกตามช่วงอายุ ได้ดังนี้

ช่วงอายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18-24 ปี	111	27.75
25-34 ปี	85	21.25
35-44 ปี	65	16.25
45-54 ปี	75	18.75
55-64 ปี	42	10.50
65 ปีขึ้นไป	22	5.50
รวม	400	100.00

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย
เมืองรีนเตา บันยันทจำแนกตามช่วงอายุ

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยัน (จำนวน 400 คน) จำแนกตามช่วงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยัน มีช่วงอายุ 18-24 ปี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.75 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 25-34 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.25 ช่วงอายุ 45-54 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 ช่วงอายุ 35-44 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.25 ช่วงอายุ 55-64 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 และช่วงอายุ 65 ปีขึ้นไป จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 ตามลำดับ

ได้ดังนี้ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	73	18.25
เกษตรกร	21	5.25
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	43	10.75
ทำงานในบริษัทเอกชน	19	4.75
แม่บ้าน	56	14.00
ผู้ใช้แรงงาน/ลูกจ้าง	95	23.75
นักเรียน	35	8.75
นักศึกษา	16	4.00
อื่น ๆ	42	10.50
รวม	400	100.00

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามอาชีพ

จากตารางแสดงจำนวนค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา (จำนวน 400 คน) จำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมาโดยส่วนใหญ่แล้ว คือ ผู้ใช้แรงงาน/ลูกจ้าง มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.75 รองลงมา คือ ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.25 แม่บ้าน จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.75 นักเรียน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75 เกษตรกร จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25 ทำงานในบริษัทเอกชน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 นักศึกษา จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

อื่น ๆ ได้แก่ “รับจ้าง” จำนวน 11 คน “เกษียณ” จำนวน 9 คน “ว่างงาน” จำนวน 6 คน “มีมติศาลา” จำนวน 3 คน “สว.” จำนวน 2 คน “ลูกจ้างเอกชน” จำนวน 2 คน “พนักงานราชการ” จำนวน 1 คน “ลูกจ้าง กศน” จำนวน 1 คน “หมอนวดแผนโบราณ” จำนวน 1 คน “เย็บเสื้อผ้า” จำนวน 1 คน และ “อื่น ๆ ” จำนวน 5 คน รวมทั้งหมดจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยูนจำแนกตามอาชีพได้ดังนี้

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	55	13.75
เกษตรกร	32	8.00
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	25	6.25
ทำงานในบริษัทเอกชน	28	7.00
แม่บ้าน	68	17.00
ผู้ใช้แรงงาน/ลูกจ้าง	67	16.75
นักเรียน	76	19.00
นักศึกษา	29	7.25
อื่น ๆ	20	5.00
รวม	400	100.00

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยูนจำแนกตามอาชีพ

จากตารางแสดงจำนวนค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยูน (จำนวน 400 คน) จำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยูนโดยส่วนใหญ่แล้วประกอบอาชีพนักเรียน มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 รองลงมา คือ แม่บ้าน จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 ผู้ใช้แรงงาน/ลูกจ้าง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 เกษตรกร จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 นักศึกษา จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.25 ทำงานในบริษัทเอกชน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25

และอื่น ๆ ได้แก่ “ผู้สูงอายุ/ไม่ทำงาน” จำนวน 17 คน “ก๊วยชาง” จำนวน 1 คน และ “ไม่ระบุข้อมูล” จำนวน 2 คน รวมทั้งหมดจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามเชื้อชาติ ได้ดังนี้

เชื้อชาติ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไทย	366	91.50
มุสลิม	13	3.25
จีน	21	5.25
รวม	400	100.00

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามเชื้อชาติ

จากตารางแสดงจำนวนค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส (จำนวน 400 คน) จำแนกตามเชื้อชาติ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาสโดยส่วนใหญ่แล้วมีเชื้อชาติไทย มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 366 คน คิดเป็นร้อยละ 91.50 รองลงมา คือ จีน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25 และมุสลิม จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยันจำแนกตามเชื้อชาติ ได้ดังนี้

เชื้อชาติ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มลายู	344	86.00
จีน	32	8.00
อินเดีย	19	4.75
สยาม	5	1.25
รวม	400	100.00

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยัน จำแนกตามเชื้อชาติ

จากตารางแสดงจำนวนค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยัน (จำนวน 400 คน) จำแนกตามเชื้อชาติ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยันโดยส่วนใหญ่แล้วมีเชื้อชาติ มลายู มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 344 คน คิดเป็นร้อยละ 86.00 รองลงมา คือ จีน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 อินเดีย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 และไทย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอดุสิต-ดง จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามศาสนา ได้ดังนี้

ศาสนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อิสลาม	281	70.25
พุทธ	112	28.00
คริสต์เตียน	6	1.50
ไม่ระบุ	1	0.25
รวม	400	100.00

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอดุสิต-ดง จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามศาสนา

จากตารางแสดงจำนวนค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอดุสิต-ดง จังหวัดนครราชสีมา (จำนวน 400 คน) จำแนกตามศาสนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอดุสิต-ดง จังหวัดนครราชสีมา โดยส่วนใหญ่แล้วนับถือศาสนาอิสลาม มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 70.25 รองลงมา คือ พุทธ จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 คริสต์เตียน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 และไม่ระบุข้อมูล จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา มั่นยืน จำแนกตามศาสนา ได้ดังนี้

ศาสนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อิสลาม	354	88.50
พุทธ	28	7.00
ฮินดู	13	3.25
คริสต์เตียน	5	1.25
รวม	400	100.00

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา มั่นยืน จำแนกตามศาสนา

จากตารางแสดงจำนวนค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา มั่นยืน (จำนวน 400 คน) จำแนกตามศาสนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา มั่นยืนโดยส่วนใหญ่แล้วนับถือศาสนาอิสลาม มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 354 คน คิดเป็นร้อยละ 88.50 รองลงมา คือ ศาสนาพุทธ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 ศาสนาฮินดู จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25 และศาสนาคริสต์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาสมีพฤติกรรมการเปิดรับวิทยุ ช่ายแดน และที่ต้นคิดตามประเด็นคำถามต่าง ๆ ดังนี้

1) ฟังวิทยุ มาเลเซียหรือไม่

ฟังวิทยุ มาเลเซียหรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ฟังวิทยุ มาเลเซีย	260	65.00
ไม่ฟังวิทยุ มาเลเซีย	140	35.00
รวม	400	100.00

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับฟังวิทยุ มาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับฟังวิทยุ มาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส เปิดรับฟังวิทยุ มาเลเซีย จำนวน 260 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 65.00 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาสไม่เปิดรับฟังวิทยุ มาเลเซีย จำนวน 140 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00

2) ฟังวิทยุ มาเลเซียเพราะเหตุใด

เหตุผลที่ฟังวิทยุ มาเลเซีย	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ได้ความบันเทิงจากการฟังเพลงที่หลากหลายของสถานีวิทยุ มาเลเซีย	80	30.77	241
รู้และเข้าใจภาษามาเลย์	23	8.85	
ได้ฟังรายการธรรมะของศาสนาอิสลาม	19	7.31	
ได้ข่าวสารความรู้	18	6.92	
อื่น ๆ	18	6.92	
ฟังแต่ให้เหตุผลว่าเกิดจากความไม่ตั้งใจเปิดรับฟัง	16	6.15	
ได้ความบันเทิงจากการฟังเพลงและข่าวสารสาระ	13	5.00	
ได้เรียนรู้และฝึกฝนภาษามาเลย์	11	4.23	
สัญญาณชัดเจน/รับสัญญาณได้/มีจำนวนสัญญาณ (สถานี)	9	3.46	
ได้ข่าวสารความรู้ของมาเลเซีย	9	3.46	
รายการดี	9	3.46	
ได้ความบันเทิง ข่าวสารสาระ และธรรมะของศาสนาอิสลาม	7	2.69	
ชอบภาษามลายู	6	2.31	
สัญญาณชัดเจนและรายการดี	3	1.15	
ไม่แสดงความเห็น	19	7.31	19
รวม	260	100.00	260

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุ มาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็น
ประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุ มาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย
อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 260 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 19 คน และผู้ตอบที่
แสดงความเห็น จำนวน 241 คน โดยผู้ตอบที่แสดงความเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 241 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) ได้ความบันเทิงจากการฟังเพลงที่หลากหลายของสถานีวิทยุ มาเลเซีย จำนวน 80 ครั้ง คิด
เป็นร้อยละ 30.77 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ฟังเพลง” “ฟังแล้วเพลิดเพลิน”
“ชอบฟังเพลงมาเลเซีย” เป็นต้น

- 2) รู้และเข้าใจภาษามาเลย์ จำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.85 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “เข้าใจภาษาพูด” “ฟังรู้เรื่อง เข้าใจง่าย” “ทำให้สบายใจเป็นภาษาที่เข้าใจง่าย” เป็นต้น
- 3) ได้ฟังรายการธรรมะของค่านาอิสลาม จำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.31 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “รายการปฐมนิเทศธรรม” “ได้ฟังหลักคำสอนทางศาสนา ฟังเพลง ฯลฯ” “มีรายการทางคุณธรรม และศาสนา และเพลงเนื้อหาเชิงศาสนา” เป็นต้น
- 4) ได้ข่าวสารความรู้ และอื่น ๆ โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.92 เท่ากัน
- 5) ฟังแต่ให้เหตุผลจากไม่ได้ตั้งใจเปิดรับฟัง จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.15 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ลูกหลานเปิดทีวีก่อนไปทำงาน” “แม่เปิดอยู่บ่อย ๆ ก็เลยฟังไปด้วย” “เจ้านายชอบเปิดฟังเป็นประจำ” เป็นต้น
- 6) ได้ความบันเทิงจากการฟังเพลงและข่าวสารสาระ จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ชอบฟังเพลงหลาย ๆ ภาษา และฟังข่าวสารแล้วมีสาระ” “ฟังสนุก เพลิดเพลิน และได้ข้อคิด มีคติ” “ได้รับรู้ข่าวสารและสาระน่ารู้ต่าง ๆ แล้วยังมีเพลงเพราะฟังตลอด” เป็นต้น
- 7) ได้เรียนรู้และฝึกฝนภาษามาเลย์ จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.23 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ได้เรียนรู้ภาษา” “อยากหัดพูดภาษามาเลย์” “เรียนรู้ภาษามาเลย์” เป็นต้น
- 8) ได้ข่าวสารความรู้ของมาเลเซีย, รายการดี และสัญญาบัตรชัดเจน/รับสัญญาบัตร/มีจำนวนสัญญาบัตร (สถานี) โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.46 เท่ากัน
- 9) ได้ความบันเทิง ข่าวสารสาระ และธรรมะของค่านาอิสลาม จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.69 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ฟังเพลง อ่านอัลกุรอาน” “รับรู้ข่าวสารของประเทศมาเลเซีย และชอบฟังศาสนาในรายการ” “ชอบฟังเพลงมาเลย์ อยากรู้ข่าวทางมาเลย์ อยากฟังเรื่องศาสนา” เป็นต้น
- 10) ชอบภาษามาเลย์ จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.31 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ชอบภาษามาเลย์” “ฟังแล้วเพราะ” “ชอบภาษา” เป็นต้น
- 11) สัญญาบัตรชัดเจนและรายการดี จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.15 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว ได้แก่ “รายการเพลงดี สัญญาบัตรดี” “สัญญาบัตรชัดเจน รายการเพลงดี โฆษณาบ่อย” “สัญญาบัตรชัดเจนมาก รายการเพลงดี”

3) เวลาที่ฟังวิทยุ มาเลเซีย

เวลาที่ฟังวิทยุ มาเลเซีย	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
เช้า 05.00-09.00 น.	51	19.62
สาย 09.01-12.00 น.	24	9.23
เที่ยง 12.01-13.00 น.	9	3.46
บ่าย 13.01-16.00 น.	12	4.62
เย็น 16.01-18.00 น.	44	16.92
ค่ำ 18.01-21.00 น.	14	5.38
ดึก 21.01-24.00 น.	10	3.85
อื่น ๆ	96	36.92
รวม	260	100.00

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ช่วงเวลา

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของช่วงเวลาการเปิดรับฟังวิทยุ มาเลเซีย
ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของช่วงเวลาการเปิดรับฟังวิทยุ มาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็น
ประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส (260 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 65.00) ซึ่งเรียงลำดับได้
ดังนี้

- 1) อื่น ๆ เช่น “ตอนว่าง ๆ และตอนที่มีรายการสอนหลักศาสนา” “เวลาอยู่บ้าน” “เกือบทุกเวลา” “บางเวลา” “เวลา
ขับรถไปข้างนอก” “ยามว่าง” เป็นต้น จำนวน 96 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.92
- 2) เช้า 05.00-09.00 น. จำนวน 51 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.62
- 3) เย็น 16.01-18.00 น. จำนวน 44 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.92
- 4) สาย 09.01-12.00 น. จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.23
- 5) ค่ำ 18.01-21.00 น. จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.38
- 6) บ่าย 13.01-16.00 น. จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.62
- 7) ดึก 21.01-24.00 น. จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.85
- 8) เที่ยง 12.01-13.00 น. จำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.46

4) ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์หรือไม่

ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์ หรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีประโยชน์	257	98.85
ไม่มีประโยชน์	3	1.15
รวม	260	100.00

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์หรือไม่ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการฟังวิทยุ มาเลเซีย แล้วมีประโยชน์หรือไม่ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส ซึ่งให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอ สุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส ที่ฟังวิทยุ มาเลเซีย (260 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 65.00) เห็นว่าฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์ จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 98.85 และเห็นว่าฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วไม่มีประโยชน์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.15

5) ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์เพราะเหตุใด

เหตุผลที่ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ได้เรียนรู้ภาษาที่ใช้ในประเทศมาเลเซีย	54	20.77	254
ได้รู้เรื่องธรรมชาติและศาสนาอิสลาม	44	16.92	
ได้ความบันเทิง / ผ่อนคลายความเครียด	34	13.08	
ได้ข่าวสารความรู้ที่หลากหลาย เช่น ด้านยาสมุนไพร, ด้านสุขภาพ	27	10.38	
ได้ข่าวสารความรู้ของมาเลเซีย	18	6.92	
ได้ข่าวสารความรู้ควบคู่ความบันเทิง	16	6.15	
ได้ประโยชน์หลายด้าน ทั้งข่าวสาร สารความรู้ ความบันเทิง และศาสนาอิสลาม	16	6.15	
อื่น ๆ	15	5.77	
ได้รู้เรื่องธรรมชาติและศาสนาอิสลามควบคู่ข่าวสาร ความรู้	13	5.00	
ได้รู้เรื่องธรรมชาติและศาสนาอิสลามควบคู่ความบันเทิง	8	3.08	
ได้รู้เรื่องการค้าขาย เศรษฐกิจ	5	1.92	
ได้เรียนรู้ภาษาที่ใช้ในประเทศมาเลเซีย ควบคู่ความบันเทิง	4	1.54	

ได้รู้ข่าวสารของประเทศไทยและมาเลเซีย	3	1.16	
ไม่แสดงความคิดเห็น	3	1.16	3
รวม	260	100.00	257

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและคำร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์
ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส

จากตารางแสดงจำนวนและคำร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส จำนวน 257 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 3 คน และผู้ตอบที่ได้แสดงความคิดเห็น จำนวน 254 คน โดยผู้ตอบที่แสดงความคิดเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 257 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) ได้เรียนรู้ภาษาที่ใช้ในประเทศมาเลเซีย จำนวน 54 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.77 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ความเพลิดเพลิน / สาระ” “เพลิดเพลิน บันทึบใจ” “เพื่อความบันเทิง ผ่อนคลาย ความเครียด” “ได้มีความสุข ไม่เครียด” เป็นต้น
- 2) ได้รู้เรื่องราวและศาสนาอิสลาม จำนวน 44 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.92 ได้ความบันเทิง / ผ่อนคลาย ความเครียด จำนวน 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.08 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น
- 3) ได้ข่าวสารความรู้ที่หลากหลาย เช่น ด้านยาสมุนไพร, ด้านสุขภาพ จำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.38
- 4) ได้ข่าวสารความรู้ของมาเลเซีย จำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.92 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ได้รับรู้ข่าวสารของประเทศมาเลเซีย” “สามารถรู้ข่าวสารของประเทศเพื่อนบ้าน” “รับรู้เรื่องราวข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับประเทศมาเลเซีย” “ได้ฟังข่าวคราวเคลื่อนไหวบริเวณชายแดน” เป็นต้น
- 5) ได้ข่าวสารความรู้คุณค่าความบันเทิง และได้ประโยชน์หลายด้าน ทั้งข่าวสาร สาระความรู้ ความบันเทิง และศาสนาอิสลาม โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.15 เท่ากัน
- 6) อื่น ๆ จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.77 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ชอบภาษาอังกฤษ” “การพัฒนาคุณภาพชีวิต” “ฟังรายการไหนมีประโยชน์ตามวาระนั้น” “หลาย ๆ ด้าน ตั้งแต่ DJ เสนอในรายการ” เป็นต้น
- 7) ได้รู้เรื่องราวและศาสนาอิสลามควบคู่ข่าวสาร ความรู้ จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ด้านศาสนา วัฒนธรรม ภาษา ช่วยจรรโลงใจให้เป็นคนที่สงบ ได้ฟังภาษาที่หลากหลาย” “อาหาร ศาสนา ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวท้องถิ่น” “ศาสนาและวัฒนธรรม” เป็นต้น
- 8) ได้รู้เรื่องราวและศาสนาอิสลามควบคู่ความบันเทิง จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.08 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ศาสนาอิสลาม บันทึบใจ ชับร้องเพลง” “การสอนศาสนาและเพลงบันเทิง” “ศาสนาและฟังเพลงแล้วสบายใจ” เป็นต้น
- 9) ได้รู้เรื่องการค้าขาย เศรษฐกิจ จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.92 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว ได้แก่ “การทำธุรกิจการขาย ฟังดูว่าราคาสิ่งของจะแพงขึ้นหรือเปล่า” “เศรษฐกิจ” “ทำให้รู้จักเพลงใหม่ ๆ สินค้าใหม่ ๆ จากการโฆษณา” “ขายสินค้า โฆษณาขายยา เพลงไทยก็มีด้วยแต่เป็นเพลงเก่า” “สินค้าราคาถูก”
- 10) ได้เรียนรู้ภาษาที่ใช้ในประเทศมาเลเซีย ควบคู่ความบันเทิง จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.54 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว ได้แก่ “ภาษาและความบันเทิง” “รายการเพลง ดี เรียนรู้ภาษาไปในตัว” “ภาษา บันทึบใจ” “เรียนรู้ภาษา และผ่อนคลาย”

- 11) ได้รู้ข่าวสารของประเทศไทยและมาเลเซีย จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.16 ซึ่งผู้ตอบไม่แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว ได้แก่ “ได้รับข้อมูลข่าวสารระหว่างประเทศ และภายในประเทศมาเลเซีย” “ได้รับข่าวสารของประเทศมาเลเซียและไทยเป็นต้น” “ได้รับรู้ข่าวสารบ้านเมืองของ ฝั่งมาเลเซียและไทย”

6) ที่งวิทยา มาเลเซียแล้วไม่มีประโยชน์เพราะเหตุใด

เหตุผลที่ที่งวิทยา มาเลเซียแล้วไม่มีประโยชน์	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ไม่แสดงความเห็น	3	100.00	3
รวม	3	100.00	3

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการที่งวิทยา มาเลเซียแล้วไม่มีประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโงเเก-ลก จังหวัดนราธิวาส

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการที่งวิทยา มาเลเซียแล้วไม่มีประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโงเเก-ลก จังหวัดนราธิวาส จำนวน 3 คน ซึ่งผู้ตอบไม่แสดงความเห็นทั้งหมดจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

7) ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศมาเลเซียหรือไม่

ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศมาเลเซียหรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รู้สึกดี	242	93.08
ไม่ระบุนว่ารู้สึกดีหรือไม่ดี	17	6.54
รู้สึกไม่ดี	1	0.38
รวม	260	100.00

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติจากการฟังวิทยุ มาเลเซีย แล้วรู้สึกดีกับประเทศมาเลเซียหรือไม่ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส

จากตารางจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติจากการฟังวิทยุ มาเลเซีย แล้วรู้สึกดีกับประเทศมาเลเซียหรือไม่ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาสสะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาสจากการที่ได้รับฟังวิทยุ มาเลเซียต่อประเทศมาเลเซีย (260 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 65.00) ผลปรากฏดังนี้

- 1) ฟังแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศมาเลเซีย จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 93.08
- 2) ฟังแล้วไม่ระบุนว่ารู้สึกดีหรือไม่ดีกับประเทศมาเลเซีย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.54
- 3) ฟังแล้วทำให้รู้สึกไม่ดีกับประเทศมาเลเซีย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.38

8) ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศมาเลเซียเพราะเหตุใด

เหตุผลที่ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศมาเลเซีย	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
อื่น ๆ	32	13.11	
ได้ข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ของมาเลเซีย	20	8.20	
ได้ข่าวสารความรู้ที่มีสาระ/เป็นประโยชน์	13	5.33	
ได้เรียนรู้ภาษามาเลย์	12	4.92	
มาเลเซียเป็นประเทศที่อยู่ใกล้บ้าน/ติดต่อกับประเทศไทย	8	3.28	
ได้รู้เรื่องธรรมชาติ วัฒนธรรม	6	2.46	

ได้รู้วัฒนธรรม/สังคมของมาเลเซีย	6	2.46	233
เป็นการสร้าง/เชื่อมหรือมีความสัมพันธ์ เป็นมิตรไมตรีต่อกัน	6	2.46	
ได้ความบันเทิง โดยเฉพาะจากการฟังเพลง	5	2.05	
วิทยา มาเลเซียพูดถึงคนไทย หรือประเทศไทยในทางที่ดี	4	1.64	
ใช้ภาษามลายูเหมือนกัน	3	1.23	
ไทยและมาเลเซียไม่มีปัญหาหรือความบาดหมางระหว่างกัน	2	0.82	
ผู้ตอบให้เหตุผลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่มีต่อกันแบบเพื่อน/เพื่อนบ้าน หรือ เหมือนเครือญาติ/พี่น้องกัน	47	19.26	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อคนและประเทศมาเลเซีย	24	9.84	
ผู้ตอบให้ทัศนะว่า “รู้สึกดี เพราะไม่มีอคติใด ๆ ”	10	4.09	
ผู้ตอบให้เหตุผลว่ามีเพื่อน ญาติ พี่น้อง หรือบรรพบุรุษอยู่ฝั่งมาเลเซีย	10	4.09	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่าง ๆ ต่อคนและประเทศมาเลเซีย โดยเปรียบเทียบกับคนและประเทศไทย ซึ่งมีความคล้ายและแตกต่างกัน	8	3.28	
ผู้ตอบให้ทัศนะว่า รู้สึกดีเพราะฟังแล้วเกิดความสบายใจ	7	2.87	
ผู้ตอบให้เหตุผลเกี่ยวกับการไปทำงานของตนเองหรือญาติพี่น้องในมาเลเซีย	4	1.64	
ผู้ตอบให้ทัศนะว่า รู้สึกดี เพราะวิทยา มาเลเซีย นำเสนอข่าวที่เป็นจริง ตรงไปตรงมา	4	1.64	
ผู้ตอบให้เหตุผลเกี่ยวกับการไปมาหาสู่กันบ่อยครั้ง	4	1.64	
ไม่แสดงความเห็น	9	3.69	9
รวม	244	100.00	242

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยา มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศมาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิทยา มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศมาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 242 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 9 คน และผู้ตอบที่ได้แสดงความคิดเห็น จำนวน 233 คน โดยผู้ตอบที่แสดงความคิดเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 235 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) อื่น ๆ จำนวน 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.11 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ได้ใช้วิถีชีวิตและภาษาของตัวเองเป็นหลัก” “สอดคล้องกับวัฒนธรรมและชีวิตความเป็นอยู่อย่างมาก” “เพลงมาเลเซียเพราะ และมีเนื้อหาเกี่ยวกับศาสนาเยอะ” เป็นต้น
- 2) ได้ข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ของมาเลเซีย จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.20 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ได้รู้ถึงเรื่องราวภายในประเทศมาเลเซีย” “ได้รู้ข่าวคนที่บ้านเป็นอย่างดี”

- ตอนนี้ คนที่บ้านก็ได้รู้ข่าวสถานการณ์มาเลเซียเป็นอย่างดีแล้ว” “ทำให้รู้ข่าวสารต่างถิ่น รู้ลึกเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน” เป็นต้น
- 3) ได้ข่าวสารความรู้ที่มีสาระ/เป็นประโยชน์ จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.33 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ได้รับข่าวสารใหม่ในทางที่ดี” “เขามีโปรแกรมดี ๆ เยอะแยะ” “รายการวิทยุชอบเสนอแต่ข่าวดี ๆ” เป็นต้น
 - 4) ได้เรียนรู้อะไรมาเลย จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.92 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ช่วยให้ฟังภาษาต่างประเทศได้ดีขึ้น” “ใช้ภาษาเดียวกันฟังง่าย ติดต่อกันก็สะดวก” “ฟังภาษามลายูเข้าใจมากขึ้น” เป็นต้น
 - 5) มาเลเซียเป็นประเทศที่อยู่ใกล้บ้าน/ติดต่อกับประเทศไทย จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.28 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “รู้สึกว่าเราอยู่ไม่ไกลจากประเทศเขาและก็รู้สึกประทับใจ” “มาเลเซียติดกับชายแดน” “มาเลเซียติดกับประเทศไทย” เป็นต้น
 - 6) ได้รู้เรื่องธรรมชาติ ศาสนาอิสลาม, ได้รู้วัฒนธรรม/สังคมของมาเลเซีย และเป็นการสร้าง/เชื่อมหรือมีความสัมพันธ์ เป็นมิตรไมตรีต่อกัน โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.46 เท่ากัน
 - 7) ได้ความบันเทิง โดยเฉพาะจากการฟังเพลง จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.05 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว ได้แก่ “เพื่อความบันเทิง” “เพลงมาเลเซียเพราะมาก ๆ” “มาเลเซียเปิดเพลงที่ทันสมัย” “เพลงที่เปิดตรงกับใจเรา แนวเพลงคลาสสิก ฟังสบายใจ” “มีความสุขกับการฟังเพลงมาเลเซีย” เป็นต้น
 - 8) วิทยา มาเลเซียพูดถึงคนไทย หรือประเทศไทยในทางที่ดี จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.64
 - 9) ใช้ภาษามลายูเหมือนกัน จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.23 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว ได้แก่ “ใช้ภาษาเดียวกัน” “ใช้ภาษาเหมือนภาษาวีบ้านเรา” “ใช้ภาษามลายูเหมือนกัน” เป็นต้น
 - 10) ไทยและมาเลเซียไม่มีปัญหาหรือความบาดหมางระหว่างกัน จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.82 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว ได้แก่ “ไม่มีปัญหาอะไร” “ไม่มีอะไรบาดหมางใจ” เป็นต้น

นอกจากที่ผู้ตอบได้ให้เหตุผลที่ฟังวิทยุ มาเลเซีย แล้วทำให้รู้ลึกเกี่ยวกับประเทศไทย โดยเหตุผลด้านความสัมพันธ์ระหว่างไทย-มาเลเซีย ตลอดจนรูปแบบการนำเสนอในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ผู้ตอบให้เหตุผลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่มีต่อกันแบบเพื่อน/เพื่อนบ้าน หรือ เหมือนเครือญาติ/พี่น้องกัน จำนวน 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.26 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ประเทศเพื่อนบ้านกัน” “ดูญาติมิตร” “บ้านพี่บ้านน้อง” “เป็นมิตรประเทศ” เป็นต้น
- 2) ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อคนและประเทศมาเลเซีย จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.84 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวดังนี้ เช่น “เพราะประเทศมาเลเซียเป็นประเทศที่เจริญกว่าประเทศเรามาก และความเป็นอยู่ก็สงบสุข” “ประเทศมาเลเซียดูแลประชาชนเขาดี มีบริการดี ๆ ดูแลสุขภาพและทำให้คนมีวินัย” “ทำให้รู้สึก คน มาเลเซีย เป็น คน ดี มี คุณ ธรรม ” เป็นต้น
- 3) ผู้ตอบให้เหตุผลว่ามีเพื่อน ญาติ พี่น้อง หรือบรรพบุรุษอยู่ฝั่งมาเลเซีย และผู้ตอบให้ทัศนะว่า “รู้สึกดี เพราะไม่มีอคติใด ๆ ” โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.09 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “เป็นเพราะมาเลเซีย เป็นพื้นฐานของบรรพบุรุษเรา” “มีญาติ ๆ อยู่ในประเทศมาเลเซีย” “มีความผูกพันอยู่แล้วเพราะมีเพื่อนมาเลยเยอะ ใจดีด้วย” เป็นต้น
- 4) ผู้ตอบแสดงทัศนคติด้านต่าง ๆ ต่อคนและประเทศมาเลเซีย โดยเปรียบเทียบกับคนและประเทศไทย ซึ่งมีความคล้ายและแตกต่างกัน จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.28 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “มีชีวิตความเป็นอยู่ที่คล้ายคลึงกัน” “มาเลเซียก็เหมือนประเทศของเราเหมือนกัน” “ดีมาก เพราะ 2 ประเทศต่างกัน น้ำมันเค้าไม่แพง ของไทยจะแพงกว่า เพลงเค้าก็ดีกว่าด้วย ของเค้าก็ไม่แพง” เป็นต้น

- 5) ผู้ตอบให้ที่คะแนนว่า รู้สึกดีเพราะฟังแล้วเกิดความสบายใจ จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.87 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “รู้เรื่อง สบายใจ” “รู้สึกเป็นกันเอง ฟังแล้วไม่เครียด” “สบายใจ ไม่หลงผิดในการดำเนินชีวิตตามแนววัฒนธรรมที่เหมือนหรือคล้ายกัน” เป็นต้น
- 6) ผู้ตอบให้เหตุผลเกี่ยวกับการไปมาหาสู่กันบ่อยครั้ง, ผู้ตอบให้เหตุผลเกี่ยวกับการไปทำงานของตนเองหรือญาติพี่น้องในมาเลเซีย และผู้ตอบให้ที่คะแนนว่า รู้สึกดี เพราะวิทยุฯ มาเลเซียนำเสนอข่าวที่เป็นจริง ตรงไปตรงมา โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.64 เท่ากัน

9) ฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกไม่ติดกับประเทศมาเลเซียเพราะเหตุใด

เหตุผลที่ฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกไม่ติดกับประเทศมาเลเซีย	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
อื่น ๆ	1	100.00	1
รวม	1	100.00	1

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุฯ มาเลเซีย แล้วทำให้รู้สึกไม่ติดกับประเทศมาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกไม่ติดกับประเทศไทยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส จำนวน 1 คน โดยผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นอื่น ๆ จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00 ได้แก่ “การเมืองแทรกแซง”

10) ฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ดีกับประเทศมาเลเซียเพราะเหตุใด

เหตุผลที่ฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกไม่ดีกับประเทศมาเลเซีย	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ผู้ตอบแสดงทัศนคติว่าความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดี ไม่เกี่ยวข้องกับกรเปิดรับฟังวิทยุฯ	11	52.38	15
ฟังแล้วรู้สึกเฉย ๆ	4	19.05	
อื่น ๆ	4	19.05	
ไม่แสดงความเห็น	2	9.52	2
รวม	21	100.00	17

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ดีกับ ประเทศมาเลเซีย ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วไม่ระบุว่าทำให้รู้สึกดีหรือไม่ดีกับ ประเทศมาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส จำนวน 17 คน แบ่งเป็น ผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 2 คน และผู้ที่แสดงความเห็น จำนวน 15 คน โดยผู้ที่แสดงความคิดเห็นให้เหตุผล ทั้งหมด 19 ความเห็น ซึ่งผู้ที่แสดงความคิดเห็นได้ให้เหตุผลว่า ฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วรู้สึกเฉย ๆ และอื่น ๆ โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.05 เท่ากัน เช่น “เฉย ๆ บางครั้งนำเสนอข่าวในด้านลบของประเทศ ไทย” “ก็ฟังแต่เพลงเพราะฟังข่าวไม่รู้เรื่อง” เป็นต้น นอกจากนี้ผู้ตอบได้แสดงทัศนคติว่าความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดี ไม่เกี่ยวข้องกับกรเปิดรับฟังวิทยุฯ จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 52.38

11) ไม่ฟังวิทยุฯ มาเลเซียเพราะเหตุใด

เหตุผลที่ไม่ฟังวิทยุฯ ไทย	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ฟังภาษามาเลย์ไม่รู้เรื่อง/ไม่รู้ภาษามาเลย์	47	33.57	135
ไม่มีเครื่องรับวิทยุฯ	26	18.57	
ไม่มีเวลาฟังวิทยุฯ	24	17.15	
ไม่มีสัญญาณวิทยุฯ ของมาเลเซีย	10	7.14	
อื่น ๆ	7	5.00	
ไม่มีเครื่องรับวิทยุฯ และเลือกที่จะเปิดรับสื่อโทรทัศน์	4	2.86	
ไม่ชอบฟังวิทยุฯ	4	2.86	
เลือกที่จะเปิดรับสื่อโทรทัศน์	3	2.14	
ไม่มีเครื่องรับวิทยุฯ และฟังภาษามาเลย์ไม่รู้เรื่อง	3	2.14	
สัญญาณวิทยุฯ ของมาเลเซียมีปัญหาคลื่นแทรก	3	2.14	
ฟังเฉพาะวิทยุฯ ไทย	2	1.43	
ไม่ได้เปิดฟังวิทยุฯ	2	1.43	
ไม่แสดงความคิดเห็น	5	3.57	
รวม	140	100.00	140

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ไม่ฟังวิทยุฯ มาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็น
ประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ดก จังหวัดนราธิวาส

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ไม่ฟังวิทยุฯ มาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย
อำเภอสุโขทัย-ดก จังหวัดนราธิวาส จำนวน 140 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 5 คน และผู้ตอบที่
แสดงความคิดเห็น จำนวน 135 คน โดยผู้ตอบที่แสดงความคิดเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 135 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) ฟังภาษามาเลย์ไม่รู้เรื่อง/ไม่รู้ภาษามาเลย์ จำนวน 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.57 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็น
ในประเด็นดังกล่าว เช่น “ไม่เข้าใจภาษามาเลเซีย” “ฟังภาษามาเลเซียไม่รู้เรื่อง” “ไม่เข้าใจภาษามาเลเซีย”
 เป็นต้น
- 2) ไม่มีเครื่องรับวิทยุฯ จำนวน 26 คิดเป็นร้อยละ 18.57 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น
“วิทยุเก่าฟังแล้วและไม่ได้เปิดฟัง” “ที่บ้านไม่มีวิทยุ” “ไม่ได้ใช้วิทยุในการรับฟังข่าวสาร” เป็นต้น

- 3) ไม่มีเวลาฟังวิทยุฯ จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.15 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ไม่ค่อยมีเวลา” “ไม่มีเวลาฟัง” เป็นต้น
- 4) ไม่มีสัญญาณวิทยุฯ ของมาเลเซีย จำนวน 10 คิดเป็นร้อยละ 7.14 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “เรียนไกล ไม่ได้รับสัญญาณเลย” “ไม่มีสัญญาณ” เป็นต้น
- 5) อื่น ๆ เช่น “ไม่ติดตามเพราะมีอย่างอื่นที่น่าสนใจกว่า” “ไม่ชอบฟังภาษามลายู” “คิดว่าไม่จำเป็นต้องรู้เรื่องของประเทศเขา” เป็นต้น จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.00
- 6) ไม่ชอบฟังวิทยุฯ และไม่มีเครื่องรับวิทยุฯ และเสียดอกที่จะเปิดรับสื่อโทรทัศน์ โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.86 เท่ากัน
- 7) เสียดอกที่จะเปิดรับสื่อโทรทัศน์ ไม่มีเครื่องรับวิทยุฯ และฟังภาษามาเลย์ไม่รู้เรื่อง และสัญญาณวิทยุฯ ของมาเลเซียมีปัญหาคลื่นแทรก โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.14 เท่ากัน
- 8) ฟังเฉพาะวิทยุฯ ไทย และไม่ได้เปิดฟังวิทยุฯ โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.43 เท่ากัน

12) ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียเป็นอย่างไร ดีหรือไม่

ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียเป็นอย่างไร ดีหรือไม่ดี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความสัมพันธ์ดี	387	96.75
ไม่ระบุความสัมพันธ์ว่าดีหรือไม่ดี	9	2.25
ความสัมพันธ์ไม่ดี	4	1.00
รวม	400	100.00

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติต่อความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียเป็นอย่างไร ดีหรือไม่ดีของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ดง จังหวัดนราธิวาส

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ดง จังหวัดนราธิวาส ต่อความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ในทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ดง จังหวัดนราธิวาส (400 คน) ผลปรากฏว่า

ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย จำนวน 387 คน คิดเป็นร้อยละ 96.75 ไม่ระบุความสัมพันธ์ว่าดีหรือไม่ดี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 และความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ดี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.25

13) ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ดู/สังเกตได้จาก

ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ดู/สังเกตได้จาก	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
การค้า เศรษฐกิจ หรือการร่วมทำธุรกิจ	98	25.33	377
ความสะดวกของการข้ามฝั่งไปมาหาสู่กัน	63	16.28	
อื่น ๆ	34	8.79	
ความสัมพันธ์ระหว่างคนไทยกับคนมาเลเซียที่ดี เพราะเป็น เพื่อน/ ญาติพี่น้องกัน	32	8.27	
การท่องเที่ยวระหว่างกัน	16	4.13	
ไทยและมาเลเซียมีภาษา(มลายู) วัฒนธรรมประเพณี ดึกษณะ นิสัย หน้าตาคล้ายกัน	15	3.88	
การเดินทางไปมาหาสู่ และติดต่อค้าขาย/ธุรกิจร่วมกัน	13	3.36	
ไม่มีปัญหาขัดแย้งระหว่างกัน	13	3.36	
คนไทยไปทำงานในประเทศมาเลเซีย	13	3.36	
ความสัมพันธ์ระหว่างคนไทยและมาเลเซียในลักษณะเพื่อน/ญาติที่ น้อง	10	2.58	
ความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและประชาชนของไทย- มาเลเซีย	9	2.33	
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในลักษณะเพื่อนบ้าน/บ้านพี่เมืองน้อง	9	2.33	
คนมาเลเซียอาศัยที่	9	2.33	

ความสัมพันธ์ที่ติดต่อกัน	8	2.07	
การท่องเที่ยวและการค้าขายระหว่างกัน	7	1.80	
ความร่วมมือช่วยเหลือ มีน้ำใจต่อกันและกัน	7	1.80	
คนไทยไปทำงานในมาเลเซียและคนมาเลเซียเข้ามาซื้อสินค้า/ ท่องเที่ยวในประเทศไทย	6	1.55	
การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและความรู้กัน	4	1.03	
ความสะดวกของการข้ามฝั่งและสินค้ามาเลเซียมีราคาถูก	4	1.03	
ญาติพี่น้องไปศึกษาในมาเลเซีย	4	1.03	
การใช้ชีวิตอยู่ร่วมของคนไทยและคนมาเลเซีย	3	0.78	
ไม่แสดงความเห็น	10	2.58	10
รวม	387	100.00	387

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาสที่มีทัศนคติว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี

จากตารางแสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาสที่มีทัศนคติว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี จำนวน 387 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 10 คน และผู้ตอบที่แสดงความเห็น จำนวน 377 คน โดยผู้ที่แสดงความเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 377 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) การค้า เศรษฐกิจ หรือการร่วมทำธุรกิจ จำนวน 98 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.33 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “การติดต่อกับค้าขาย” “ด้านเศรษฐกิจ” “การทำธุรกิจร่วมกันเพราะเป็นเขตชายแดน” เป็นต้น
- 2) ความสะดวกของการข้ามฝั่งไปมาหาสู่กัน จำนวน 63 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.28 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ไปมาหาสู่ได้ปกติ” “ไปมาหาสู่กันโดยตลอด” “สังเกตจากการข้ามคลองในแต่ละวันมีทั้งชาวมาเลย์และชาวไทยสลับกันข้ามคลอง” เป็นต้น
- 3) อื่น ๆ จำนวน 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.79 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “กฎหมายเคร่งครัด” “ทางราชการเขามีการพบกันประชุมกันบ่อยระหว่างประเทศและชาวบ้านไปมาหาสู่กันบ่อย บางทีแต่งงานข้ามชาติก็เยอะ” “ที่ตุ้มปึก ประเทศมาเลเซียก็มีวัดหลายแห่งเขาอยู่ร่วมกันได้แสดงว่าคนมาเลเซียดี” “สังเกตจากความหืออ้อมลำทางวัฒนธรรม” เป็นต้น
- 4) ความสัมพันธ์ระหว่างคนไทยกับคนมาเลเซียที่ดี เพราะเป็นเพื่อน/ญาติพี่น้องกัน จำนวน 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.27 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “เพื่อนกันตลอด” “สังเกตจากต้นตระกูลมาจากตระกูลเดียวกัน” “มีญาติเป็นคนมาเลเซียด้วย” เป็นต้น
- 5) การท่องเที่ยวระหว่างกัน จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.13 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “การเข้ามาท่องเที่ยวร่วมเทศกาลต่าง ๆ ในประเทศไทย” “คนมาเลเซียมาเที่ยวทางประเทศไทยเยอะพอสมควร” “การมาเที่ยวของชาวมาเลเซียเป็นจำนวนมากเกือบ ทุกวัน” เป็นต้น

- 6) ไทยและมาเลเซียมีภาษา(มลายู) วัฒนธรรมประเพณี ลักษณะนิสัย หน้าตาคล้ายกัน จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.88 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “หน้าตาคล้ายกัน ภาษาพูดคล้ายกัน” “วัฒนธรรมประเพณีคล้ายกัน” “นิสัยใจคอคล้ายกัน” เป็นต้น
- 7) การเดินทางไปมาหาสู่ และติดต่อค้าขาย/ธุรกิจร่วมกัน, คนไทยไปทำงานในประเทศมาเลเซีย และไม่มีปัญหาขัดแย้งระหว่างกันจำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.36 เท่ากัน
- 8) ความสัมพันธ์ระหว่างคนไทยและมาเลเซียในลักษณะเพื่อน/ญาติพี่น้อง จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.58 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ชาวไทยมาเลเซียอยู่กันฉันท์พี่น้อง” “คนไทยกับมาเลเซียเป็นเหมือนพี่น้อง” “เป็นเพื่อน มิตรต่อกัน” เป็นต้น
- 9) ความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและประชาชนของไทย-มาเลเซีย, ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในลักษณะเพื่อนบ้าน/บ้านพี่เมืองน้อง และคนมาเลเซียอริยาศยติ โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.33 เท่ากัน
- 10) ความสัมพันธ์ที่ติดต่อกัน จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.07 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ความสัมพันธ์ของคนมาเลย์” “มีความสัมพันธ์ที่ติดต่อกัน” “มีความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย มีความสัมพันธ์ดี” เป็นต้น
- 11) การท่องเที่ยวและการค้าขายระหว่างกัน และความร่วมมือช่วยเหลือ มีน้ำใจต่อกันและกัน โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.80 เท่ากัน
- 12) คนไทยไปทำงานในมาเลเซียและคนมาเลเซียเข้ามาซื้อสินค้า/ท่องเที่ยวในไทย จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.55 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “คนไทยเข้าไปทำงานในมาเลเซีย การเข้าไปซื้อสินค้า” “การส่งสินค้าเข้าออกประเทศไทย ทำให้ประเทศไทยซื้อของที่ถูกแล้วคนในประเทศไทยทำงานในมาเลเซีย” เป็นต้น
- 13) ความสะดวกของการข้ามฝั่งและสินค้ามาเลเซียมีราคาถูก, ญาติพี่น้องไปศึกษาในมาเลเซีย และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและความรู้กัน โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.03 เท่ากัน
- 14) การใช้ชีวิตอยู่ร่วมของคนไทยและคนมาเลเซีย จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.78 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวดังนี้ ได้แก่ “การใช้ชีวิตร่วมกันระหว่างชาวไทยมาเลเซีย” “การอยู่ร่วมกันของประชาชนชาวไทยและมาเลเซีย” “เข้ากันได้ดี” เป็นต้น

14) ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ตี ตู/สังเกตได้จาก

ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ตี ตู/สังเกตได้จาก	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
อื่น ๆ	4	100.00	4
รวม	4	100.00	4

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 24 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ดง จังหวัดนครราชสีมา ที่มีทัศนะว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ตี

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมาที่มีทัศนคติว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ดี จำนวน 4 คน ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นว่าความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซียไม่ดี สืบเกิดได้จากสิ่งต่าง ๆ ดังนี้ “การค้าชายพรมแดนมีเขตจำกัด” “คนทั้งสองประเทศไม่ไว้ใจกัน” “เวลาพटकยเกิดความระแวงซึ่งกันและกัน” และ “เราฟังภาษามาเลเซียไม่รู้เรื่องก็เลยไม่ทราบว่าเขาคิดกับเราอย่างไร” โดยคิดเป็นร้อยละ 100.00

15) ไม่ระบุว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดีหรือไม่ดี ดู/สังเกตได้จากหรือเพราะเหตุใด

ไม่ระบุว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดีหรือไม่ดี ดู/สังเกตได้จากหรือเพราะเหตุใด	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
อื่น ๆ	7	77.78	7
ไม่แสดงความคิดเห็น	2	22.22	2
รวม	9	100.00	9

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 25 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมาที่ไม่ระบุว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดีหรือไม่ดี

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมาที่ไม่ระบุว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดีหรือไม่ดี จำนวน 9 คน โดยแบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 2 คน และผู้ตอบที่แสดงความคิดเห็นในด้านอื่น ๆ เช่น “ดีบ้างไม่ดีบ้าง เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นตามชายแดน” “ปานกลาง ดูจากการค้าของทั้งสองประเทศ” “บางครั้งดี บางครั้งไม่ดี สืบเกิดจากการข้ามคดอง บางวันข้ามได้ตลอดบางวันห้ามข้ามได้โดยไม่มีสาเหตุ” “เป็นบางช่วง หากมีเหตุการณ์เกิดขึ้นทั้งสองประเทศไม่ค่อยวางใจกัน” เป็นต้น โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78

ความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยุฯ มาเลเซีย ของประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ดก จังหวัดนราธิวาส

เชื้อชาติ	ไทย		มุสลิม		จีน	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ฟัง	236	64.48	10	76.92	14	66.67
ไม่ฟัง	130	35.52	3	23.08	7	33.33
รวม	366	100.00	13	100.00	21	100.00

ตารางที่ 26 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยุฯ มาเลเซีย ของประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ดก จังหวัดนราธิวาส

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยุฯ มาเลเซีย ของประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ดก จังหวัดนราธิวาส โดยเป็นผู้ตอบที่มีเชื้อชาติไทย มุสลิม และจีน จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบเชื้อชาติไทยที่ฟังวิทยุฯ จำนวน 236 คน ผู้ตอบเชื้อชาติมุสลิมที่ฟังวิทยุฯ จำนวน 10 คน และผู้ตอบเชื้อชาติจีนที่ฟังวิทยุฯ จำนวน 14 คน และแบ่งเป็นผู้ตอบเชื้อชาติไทยที่ไม่ฟังวิทยุฯ จำนวน 130 คน ผู้ตอบเชื้อชาติมุสลิมที่ไม่ฟังวิทยุฯ จำนวน 3 คน และผู้ตอบเชื้อชาติจีนที่ไม่ฟังวิทยุฯ จำนวน 7 คน

ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาต่อกับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยุ มาเลเซีย ของประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส

ศาสนา	อิสลาม		พุทธ		ฮินดู		คริสต์		อื่น ๆ	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ฟัง	217	77.22	36	32.14	-	-	6	100.00	1	100.00
ไม่ฟัง	64	22.78	76	67.86	-	-	-	-	-	-
รวม	281	100.00	112	100.00	-	-	6	100.00	1	100.00

- ระบุว่า “ไม่นับถือศาสนาใด” จำนวน 1 คน

ตารางที่ 27 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาต่อกับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยุ มาเลเซีย ของประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาต่อกับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยุ มาเลเซีย ของประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส โดยเป็นผู้ตอบที่ถือศาสนาอิสลาม พุทธ ฮินดู คริสต์ และอื่น ๆ จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ถือศาสนาอิสลามที่ฟังวิทยุ จำนวน 217 คน ผู้ตอบที่ถือศาสนาพุทธที่ฟังวิทยุ จำนวน 36 คน ผู้ตอบที่ถือศาสนาคริสต์ที่ฟังวิทยุ จำนวน 6 คน และผู้ตอบที่ถือศาสนาอื่น ๆ ที่ฟังวิทยุ จำนวน 1 คน และแบ่งเป็นผู้ตอบที่ถือศาสนาอิสลามที่ไม่ฟังวิทยุ จำนวน 64 คน ผู้ตอบที่ถือศาสนาพุทธที่ไม่ฟังวิทยุ จำนวน 76 คน ผู้ตอบที่ถือศาสนาคริสต์ที่ไม่ฟังวิทยุ จำนวน 6 คน และผู้ตอบที่ถือศาสนาอื่น ๆ ที่ไม่ฟังวิทยุ จำนวน 1 คน

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยัมมีพฤติกรรมการเปิดรับวิทยุชายแดน และที่ค้นคติดตามประเด็นคำถามต่าง ๆ ดังนี้

1) ฟังวิทยุ ไทยหรือไม่

ฟังวิทยุ ไทยหรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ฟังวิทยุ ไทย	292	73.00
ไม่ฟังวิทยุ ไทย	108	27.00

ฟังวิทยุฯ ไทยหรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ฟังวิทยุฯ ไทย	292	73.00
ไม่ฟังวิทยุฯ ไทย	108	27.00
รวม	400	100.00

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับฟังวิทยุฯ ไทยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็น
ประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยีน

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับฟังวิทยุฯ ไทยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยีน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยีนเปิดรับฟังวิทยุฯ ไทย จำนวน 292 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 73.00 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยีนไม่เปิดรับฟังวิทยุฯ ไทย จำนวน 108 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00

2) ฟังวิทยุฯ ไทยเพราะเหตุใด

เหตุผลที่ฟังวิทยุฯ ไทย	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ได้ความบันเทิงจากการฟังเพลงที่หลากหลายของสถานีวิทยุฯ ไทย	89	30.48	279
ได้เรียนรู้และฝึกฝนภาษาไทย	28	9.59	
ได้รู้ข่าวสาร ความรู้ความคืบความบันเทิง	26	8.90	
อื่น ๆ	22	7.53	
ได้ข่าวสารความรู้	17	5.82	
ชอบผู้จัดรายการ	13	4.45	

ได้ข่าวสารของไทย	12	4.11	
ฟังแต่ให้เหตุผลว่าเกิดจากความไม่ตั้งใจเปิดรับฟัง	10	3.42	
สัญญาณชัดเจน	10	3.42	
ได้ฟังบรรยายคำสอนอิสลาม	9	3.09	
ชอบฟังสถานีวิทยุฯ ไทย	9	3.09	
ชอบฟังสถานีวิทยุฯ ไทย แต่ไม่เข้าใจภาษาไทย	9	3.09	
รู้และเข้าใจภาษาไทย	7	2.40	
ได้ฟังเพลงและฟังบรรยายคำสอนอิสลาม	5	1.71	
รายการมีความน่าสนใจ	5	1.71	
ผ่อนคลาย แก่เนื้อ	3	1.03	
ได้ข่าวสารของไทยและญาติ/เพื่อนอยู่ในประเทศไทย	3	1.03	
มีการใช้ภาษามลายู	2	0.68	
ไม่แสดงความคิดเห็น	13	4.45	13
รวม	292	100.00	292

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุฯ ไทยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็น
 ประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยีน

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุฯ ไทยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย
 เมืองรันเตา มันยีน จำนวน 292 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 13 คน และผู้ตอบที่แสดงความคิดเห็น
 จำนวน 279 คน โดยผู้ตอบที่แสดงความคิดเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 279 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) ได้ความบันเทิงจากการฟังเพลงที่หลากหลายของสถานีวิทยุฯ ไทย จำนวน 89 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.48 ซึ่ง
 ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “มีเพลงที่ชอบฟังมากมาย และมีเพลงใหม่ ๆ” “ชอบฟังเพลง
 ไทยและมีตัวเลือกมากกว่าวิทยุมาเลย์” “วิทยุไทยมีรายการเพลงมลายู” เป็นต้น
- 2) ได้เรียนรู้และฝึกฝนภาษาไทย จำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.59 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็น
 ดังกล่าว เช่น “ได้เรียนรู้ภาษาไทย” “อยากพูดและฟังภาษาไทยได้” “ชอบฟัง เรียนรู้ภาษาไทย” เป็นต้น
- 3) ได้รู้ข่าวสาร ความรู้ควบคู่ความบันเทิง จำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.90 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นใน
 ประเด็นดังกล่าว เช่น “รับรู้ข่าวสารของประเทศไทย และความบันเทิง” “ได้รับรู้ข่าวสาร เพื่อประกอบการดำรง
 ชีพ และความบันเทิง” เป็นต้น
- 4) อื่น ๆ จำนวน 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.53 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “สัญญาณชัด
 ชอบฟังเพลง” “เพราะอยากฟังการดำรงชีวิต” “ฟังเพื่อเปิดนบรยากาศ” เป็นต้น
- 5) ได้ข่าวสารความรู้ จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.82 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น
 “ได้รับรู้ข่าวสารระหว่างกัน” “ได้รับรู้ข่าวสารอยู่ตลอด” “ความรู้ที่หลากหลาย” เป็นต้น

- 6) ซ่อมผู้จัดรายการ จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.45 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ดีเจวิทยุที่พูดเพราะ และมีสมาธิ” “ดีเจพูดด้วยวิธีการพูดของดีเจไทยถึงแม้จะไม่เข้าใจ” “ซ่อมดีเจพูดอ่อนหวาน” เป็นต้น
- 7) ได้ข่าวสารของไทย จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.11 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “เราควรรับรู้สถานการณ์ข่าวในไทย” “ได้ฟังข่าวสารในประเทศไทย” เป็นต้น
- 8) ฟังแต่ให้เหตุผลว่าเกิดจากความไม่ตั้งใจเปิดรับฟัง และสัญญาณชัดเจน โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.42 เท่ากัน
- 9) ได้ฟังบรรยายคำสอนอิสลาม, ซ่อมฟังสถานีวิทยุฯ ไทย และซ่อมฟังสถานีวิทยุฯ ไทย แต่ไม่เข้าใจภาษาไทย โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.09 เท่ากัน
- 10) รู้และเข้าใจภาษาไทย จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.40 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “เข้าใจภาษาไทย” “ฟังภาษาไทยได้” เป็นต้น
- 11) ได้ฟังเพลงและฟังบรรยายคำสอนอิสลาม และรายการมีความน่าสนใจ โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.71 เท่ากัน
- 12) ได้ข่าวสารของไทยและญาติ/เพื่อนอยู่ในประเทศไทย และผ่อนคลาย แก่เฒ่า โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.03 เท่ากัน
- 13) มีการใช้ภาษามลายู จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.68 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “มีการพูดภาษามลายู” “ใช้ภาษามลายู” เป็นต้น

3) เวลาที่ฟังวิทยุ ไทย

เวลาที่ฟังวิทยุ ไทย	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
เช้า 05.00-09.00 น.	42	11.38
สาย 09.01-12.00 น.	60	16.26
เที่ยง 12.01-13.00 น.	53	14.36
บ่าย 13.01-16.00 น.	77	20.87
เย็น 16.01-18.00 น.	46	12.47
ค่ำ 18.01-21.00 น.	29	7.86
ดึก 21.01-24.00 น.	33	8.94
อื่น ๆ	29	7.86
รวม	369	100.00

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ช่วงเวลา

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของช่วงเวลากการเปิดรับฟังวิทยุ ไทย
ของกุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยูน

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของช่วงเวลากการเปิดรับฟังวิทยุ ไทยของกุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชน
มาเลเซีย เมืองรันเตา บันยูน (369 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 92.25) ซึ่งเรียงลำดับได้ ดังนี้

- 1) ช่วงบ่าย 13.01-16.00 น. จำนวน 77 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.87
- 2) ช่วงสาย 09.01-12.00 น. จำนวน 60 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.26
- 3) ช่วงเที่ยง 12.01-13.00 น. จำนวน 53 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.36
- 4) ช่วงเย็น 16.01-18.00 น. มีจำนวน 46 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.47
- 5) ช่วงเช้า 05.00-09.00 น. จำนวน 42 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.38
- 6) ช่วงดึก 21.00-24.00 น. จำนวน 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.94

ช่วงค่ำ 18.01-21.00 น. และอื่น ๆ โดยในแต่ละช่วงเวลามีจำนวน 29 ครั้งเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 7.86
ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นประเด็นอื่น ๆ ว่า “เวลาว่าง” “หลายช่วงเวลา” “เวลา ไม่นานอน” อาทิ ตยัละครั้ง
เฉพาะวันศุกร์” “ศุกร์/เสาร์” “ฟังทุกวัน” “ช่วงเช้า” และ “ตลอดทั้ง วัน” เป็นต้น

4) ฟังวิทยุ ไทยแล้วมีประโยชน์หรือไม่

ฟังวิทยุ ไทยแล้วมีประโยชน์หรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีประโยชน์	291	99.66
ไม่แสดงความเห็น	1	0.34
รวม	292	100.00

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการฟังวิทยุ ไทย มาเลเซียแล้วมีประโยชน์หรือไม่

ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการพึงวิพากษ์ ไทย แล้วมีประโยชน์หรือไม่ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน ซึ่งให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน ที่พึงวิพากษ์ ไทย (292 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 73.00) เห็นว่าพึงวิพากษ์ ไทยแล้วมีประโยชน์จำนวน 291คน คิดเป็นร้อยละ 99.66 และผู้ตอบไม่แสดงความเห็น จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.34

5) พึงวิพากษ์ ไทยแล้วมีประโยชน์เพราะเหตุใด

เหตุผลที่พึงวิพากษ์ ไทยแล้วมีประโยชน์	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ได้เรียนรู้ภาษาไทย	83	27.40	278
ได้ข่าวสารความรู้	56	18.48	
ได้รู้ข่าวสารความรู้ของไทย	45	14.85	
ได้ความบันเทิง ผ่อนคลาย	30	9.90	
อื่น ๆ	24	7.92	
ได้ข่าวสาร สารระควมคู่ความบันเทิง/ผ่อนคลาย	19	6.27	
ได้รู้ข่าวสาร ความรู้ของไทย และเรียนรู้ภาษาไทย	9	2.97	
ได้รู้เรื่องธรรมชาติและคำสอนอิสลาม	8	2.64	
ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์	7	2.31	
ได้ความรู้ที่เป็นประโยชน์	4	1.32	

ได้ข่าวสาร และเรียนรู้อีกเกี่ยวกับศาสนา	3	0.99	
ได้รับประเพณีของประเทศไทย	2	0.66	
ไม่แสดงความคิดเห็น	13	4.29	13
รวม	303	100.00	291

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 32 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิทยุฯ ไทยแล้วมีประโยชน์
ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิทยุฯ ไทยแล้วมีประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็น
ประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน จำนวน 291 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 13 คน และผู้ตอบที่
ได้แสดงความคิดเห็น จำนวน 278 คน โดยผู้ตอบที่แสดงความคิดเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 290 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) ได้เรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 83 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.40 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น
“ได้เรียนรู้ศัพทมูลวิทยาใหม่ ๆ เช่นไทย” “ได้เรียนรู้ภาษาไทยและเข้าใจมากขึ้น” “ได้เรียนรู้วิธีการพูดและภาษา
ของประเทศไทย” เป็นต้น
- 2) ได้ข่าวสารความรู้ จำนวน 56 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.48 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น
“ได้รับรู้เรื่องราวข่าวสารอยู่ตลอด” “ได้รับรู้ข่าวสาร และความเป็นอยู่” “ดูข่าวเหตุการณ์ในพื้นที่ใกล้เคียง”
 เป็นต้น
- 3) ได้ข่าวสารความรู้ของไทย จำนวน 45 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.85 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็น
ดังกล่าว เช่น “ได้รับรู้เหตุการณ์ต่างประเทศ” “ได้รับรู้ข่าวสารจากนราธิวาส” “ได้รู้จักประเทศไทยและใกล้ชิด
มากขึ้น” เป็นต้น
- 4) ได้ความบันเทิง ผ่อนคลาย จำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.90 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็น
ดังกล่าว เช่น “บันเทิงและมีประโยชน์” “ผ่อนคลายความเครียด / หายเบื่อ” “ฟังเรื่องตลกสนุกสนานจาก
พิธีกร” เป็นต้น
- 5) อื่น ๆ จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.92 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “สร้าง
ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมาเลเซียและไทย” “ได้รับรู้ถึงข้อมูลเนื้อหาของทั้ง 2 ประเทศ” “แลกเปลี่ยนความคิดเห็น”
 เป็นต้น
- 6) ได้ข่าวสาร สารระควบคู้ความบันเทิง/ผ่อนคลาย จำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.27 ซึ่งผู้ตอบได้แสดง
ความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และความบันเทิง” “ได้รับรู้ข่าวสาร และผ่อนคลายยาม
เครียด หรือเวลาว่าง ๆ ออกจากการทำงาน” “ได้รับรู้ข่าวสารและความบันเทิงที่เป็นภาษาเพื่อนบ้าน” เป็นต้น
- 7) ได้รับรู้ข่าวสาร ความรู้ของไทย และเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.97 ซึ่งผู้ตอบได้แสดง
ความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ได้รับรู้ข่าวสารในประเทศและได้เรียนรู้ภาษาไทย” “ได้เรียนรู้ภาษาและรับรู้
ข่าวที่แท้จริง” เป็นต้น
- 8) ได้รู้เรื่องธรรมะและศาสนาอิสลาม จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.64 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นใน
ประเด็นดังกล่าว เช่น “ได้รับรู้เรื่องศาสนาเพิ่มมากขึ้นในตัวเอง” “บรรยายศาสนาให้แก่ประชาชน” “ได้รู้
เกี่ยวกับศาสนา” เป็นต้น
- 9) ได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.31 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว
เช่น “เรียนรู้และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์” “ได้ทำอะไรในช่วงเวลาว่าง” เป็นต้น

- 10) ได้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.32 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ถ้าฟังแล้วจะช่วยให้เกิดประโยชน์” “เมื่อได้ฟังรู้สึกมีประโยชน์” เป็นต้น
- 11) ได้ข่าวสาร และเรียนรู้เกี่ยวกับศาสนา จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.99 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็น ได้แก่ “ได้รับรู้เรื่องราวต่าง ๆ และเพิ่มความชำนาญในการใช้ภาษาไทยที่ไม่มีชาติใดใช้” “ศาสนาและเหตุการณ์ที่ไม่สงบ” และ “ข่าว, คุณธรรม”
- 12) ได้รู้ประเพณีของประเทศไทย จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.66 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็น ได้แก่ “ได้รับรู้เกี่ยวกับประเพณีไทย” และ “ประเพณี”

6) ฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศไทยหรือไม่

ฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศไทยหรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รู้สึกดี	286	97.95
ไม่รู้สึกว่ารู้สึกดีหรือไม่ดี	5	1.71
รู้สึกไม่ดี	1	0.34
รวม	292	100.00

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติจากการฟังวิทยุ ไทย แล้วรู้สึกดีกับประเทศไทยหรือไม่ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยัน

จากตารางจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติจากการฟังวิทยุ ไทยแล้วรู้สึกดีกับประเทศไทยหรือไม่ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยันสะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยันจากการที่ได้รับฟังวิทยุ ไทยต่อประเทศไทย (292 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 73.00) ผลปรากฏดังนี้

- 1) ฟังแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศไทย จำนวน 286 คน คิดเป็นร้อยละ 97.95
- 2) ฟังแล้วไม่รู้สึกว่ารู้สึกดีหรือไม่ดีกับประเทศไทย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.71
- 3) ฟังแล้วทำให้รู้สึกไม่ดีกับประเทศไทย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.34

7) ฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศไทยเพราะเหตุใด

เหตุผลที่ฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศไทย	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
อื่น ๆ	76	23.24	242
ได้ข่าวสารต่าง ๆ	33	10.09	
ได้ข่าวสาร ความรู้ด้านต่าง ๆ ของไทย	30	9.17	
ได้รู้สิ่งที่ดี / เป็นประโยชน์	15	4.59	
ได้รู้เรื่องราว ช่าดีน่าติดตาม	14	4.28	
ทำให้อยากไปเที่ยวที่ประเทศไทย	13	3.98	
ได้รู้รoutines การเมืองไทย	10	3.06	
ได้เรียนรู้ภาษาไทย	9	2.75	
ได้ฟังเพลง	6	1.83	
ได้รู้วัฒนธรรมประเพณี สังคมของประเทศไทย	5	1.53	
ทำให้หายเครียด	3	0.92	
ผู้ตอบให้เหตุผลที่ดีต่อคนไทย และประเทศไทย	23	7.03	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการสร้าง / เชื่อมหรือมีความสัมพันธ์ สามัคคีหรือมิตรไมตรีต่อกัน	21	6.42	
ผู้ตอบให้เหตุผลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่มีต่อกันแบบ “เพื่อน บ้าน” หรือ “เหมือนเครือญาติ/พี่น้องกัน”	13	3.98	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการจัดการรายการวิทยุฯ ด้านการพูดที่ดี	6	1.83	
ผู้ตอบให้เหตุผลเกี่ยวกับการเดินทางไปมาหาสู่กัน	4	1.22	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่าง ๆ ต่อคนและประเทศมาเลเซีย โดย เปรียบเทียบกับคนและประเทศไทย ซึ่งมีความคล้ายและ แตกต่างกัน	2	0.61	
ไม่แสดงความเห็น	44	13.46	44
รวม	327	100.00	286

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศไทย
ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยูน

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศไทยของกลุ่ม
ตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยูน จำนวน 292 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 44
คน และผู้ตอบที่ได้แสดงความเห็น จำนวน 248 คน โดยผู้ตอบที่แสดงความเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 283 ความเห็น ซึ่ง
เรียงตามลำดับดังนี้

- 1) อื่น ๆ จำนวน 76 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.24 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ฟัง
เพลงและมีการนำเสนอเพลงดี ๆ แก่ประเทศ” “ได้รู้เหตุการณ์ที่แท้จริงผ่านทางวิทยุแลกเปลี่ยนระหว่าง
กันและกัน” “เพราะดีใจให้ความเคารพ และไม่กล่าวเลียดเสียให้แก่คนอื่น” “ทำให้รู้สึกว่าประเทศไทยเป็น
ประเทศที่น่าท่องเที่ยวและทำการค้าด้วย” เป็นต้น

- 2) ได้ข่าวสารต่าง ๆ จำนวน 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.09 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ได้รับรู้ข่าวสารเหตุการณ์ของประเทศได้กว้างขึ้นอีก” “ได้รับข่าวสารใหม่ ๆ” “ได้รับรู้ข่าวสารเหตุการณ์ที่แท้จริง” เป็นต้น
- 3) ได้ข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ของไทย โดยเฉพาะเรื่องราวของประเทศไทย จำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.17 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ฟังข่าวในจ.นราธิวาส และอ.สุโขทัย” “ได้รับรู้ข่าวสารที่เป็นจริง และได้รับรู้สถานการณ์ที่ท่องเที่ยวของเมืองไทย” “ได้รับรู้ข่าวสารเหตุการณ์ในไทย” “ได้รับรู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยได้อย่างกว้างขวาง” เป็นต้น
- 4) ได้รับรู้สิ่งที่ดี / เป็นประโยชน์ จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.59 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ได้รับสิ่งที่ดีมีประโยชน์ ประชาชนได้เปลี่ยนการเดินทางไปมา” “มีการให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์” “เป็นสิ่งที่ดีให้แก่ประชาชนที่ชอบฟัง” เป็นต้น
- 5) ได้รู้เรื่องธรรมะ คำสอนอิสลาม จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.28 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “วิทยุไทยก็มีการสอนบรรยายศาสนา” “มีการบรรยายศาสนาเพื่อคนอิสลาม” “ได้ฟังภาษาไทยมีรายการเพื่อคนมลายู เช่น การบรรยายศาสนา” เป็นต้น
- 6) ทำให้อยากไปเที่ยวที่ประเทศไทย จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.98 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “มีสถานที่ท่องเที่ยว และที่ดึงดูดใจ” “มีสถานที่น่าท่องเที่ยวมากมาย” “มีอย่างอื่นในประเทศไทยที่ยังไม่รู้ เช่น ที่ท่องเที่ยว อาหารการกิน” เป็นต้น
- 7) ได้รับรู้ด้าน การเมืองไทย จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.06 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ได้รับรู้เกี่ยวกับรัฐบาล” “การเมืองปัจจุบัน รัฐบาลทง 2 ประเทศ ร่วมมือในเรื่องการทำประโยชน์ร่วมกัน” “เราได้รับรู้การทำงานของรัฐบาลไทยที่ดูแลประชาชน” เป็นต้น
- 8) ได้เรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.75 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “สามารถพูดภาษาไทยได้” “ได้เรียนรู้ภาษาใหม่” “อยากพูดภาษาไทยให้เป็น” เป็นต้น
- 9) ได้รู้วัฒนธรรมประเพณี สังคมของประเทศไทย จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.53 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “รู้จักสังคมไทยอย่างลึกซึ้ง” “สามารถรู้วัฒนธรรมไทย” “ได้รู้จักประเพณีประเทศไทย” เป็นต้น
- 10) ทำให้หายเครียด จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.92 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็น ได้แก่ “ฟังแล้วรู้สึกดี” “อิม รู้สึกดีอย่างมาก” และ “ให้หายเครียด” เป็นต้น

นอกจากที่ผู้ตอบได้ให้เหตุผลจากการฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศไทยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยัน และผู้ตอบยังได้แสดงเหตุผลในประเด็นต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากการฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศไทยดังนี้

- 1) ผู้ตอบให้เหตุผลที่ดีต่อคนไทย และประเทศไทย จำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.03 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ทำให้รู้สึกว่าประเทศไทยไม่ได้น่ากลัวอย่างที่คิด” “ประเทศไทยเป็นเมืองที่ดี ชอบการไหว้ของไทย” “รู้สึกว่าคนไทยน่ารักประเทศไทยอยู่ดีกินดี” “ประชาชนไทยมีความเคารพต่อประชาชนอิสลาม” เป็นต้น
- 2) ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการสร้าง/เชื่อมหรือมีความสัมพันธ์ สามัคคีหรือมิตรไมตรีต่อกัน จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.42 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “มีความสัมพันธ์กับเชื้อชาติที่ดีต่อกัน” “ได้เพิ่มความสัมพันธ์มิตรระหว่างไทยและมาเลย์” เป็นต้น
- 3) ผู้ตอบให้เหตุผลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันแบบ “เพื่อนบ้าน” หรือ “เหมือนเครือญาติ/พี่น้องกัน” จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.98 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ประเทศไทยเป็นเหมือน

- เพื่อนบ้านที่ดีที่สุดของประเทศมาเลเซีย ซึ่งไม่แปลกที่เราจะรู้สึกดีกับประเทศไทย” “เพื่อนบ้านสร้าง
ความสัมพันธ์กันขึ้น” “ไทย-มาเลย์เหมือนเป็นพี่น้องกัน” เป็นต้น
- 4) ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อนักจัดการวิทยุฯ ด้านการพูดที่ดี และได้ฟังเพลง โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 6
ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.83 เท่ากัน ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “รายการการพูด ดีวิทยุ
นั่นดี และมีความเคารพคนสูงอายุ” “เพราะดีวิทยุพูดอย่างสุภาพ” “อยากให้เจี๊ยงพูดสนุก ฟังคล่อง” เป็น
ต้น
- 5) ผู้ตอบให้เหตุผลเกี่ยวกับการเดินทางไปมาหาสู่กัน จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.22 ซึ่งผู้ตอบ ได้
แสดงความเห็น ได้แก่ “เนื่องจากพี่น้องของสามีฉันก็อยู่ประเทศไทย (กรุงเทพฯ) และเราไปมากันอยู่บ่อย ๆ จึง
ทำให้รู้คนไทยน่ารัก และมีที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติมากมาย” “เพราะผมได้เดินทางไปไทยประจำ” “ครับ
เพราะผมอยู่ระหว่างไทยกับมาเลย์” และ “ผมชอบไปเที่ยวทั่วโลก”
- 6) ผู้ตอบแสดงทัศนคติด้านต่าง ๆ ต่อคนและประเทศมาเลเซีย โดยเปรียบเทียบกับคนและประเทศไทย ซึ่งมีความ
คล้ายและแตกต่างกัน จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.61 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็น ได้แก่ “เพราะฝั่ง
ไทยกับมาเลย์เหมือนกัน การดำรงชีวิตเหมือนกัน” และ “รู้สึกว่าไทยกับมาเลย์มีอะไรหลาย ๆ อย่างที่
คล้ายกัน”

8) ฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกไม่ติดกับประเทศไทยเพราะเหตุใด

เหตุผลที่ฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกไม่ติดกับประเทศไทย	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ดีเจที่ไม่ใช่คนอิสลาม ส่วนใหญ่กล่าวเสียดายแก่คนมาเลเซีย	1	100.00	1
รวม	1	100.00	1

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 35 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกไม่ติดกับประเทศไทยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกไม่ติดกับประเทศไทยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน จำนวน 1 คน โดยผู้ตอบได้แสดงความเห็นว่า “ดีเจที่ไม่ใช่คนอิสลาม ส่วนใหญ่กล่าวเสียดายแก่คนมาเลเซีย” จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

9) ฟังวิทยุ ไทยแล้วไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ติดกับประเทศไทยเพราะเหตุใด

เหตุผลที่ฟังวิทยุ ไทยแล้วไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ติดกับประเทศไทย	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ไม่ได้รับความรู้จากการฟังวิทยุ	1	20.00	1
ไม่แสดงความความคิดเห็น	4	80.00	4
รวม	5	100.00	5

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 36 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุ ไทยแล้วไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ติดกับประเทศไทย

กับประเทศไทย ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา มินยูน

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการที่วิทยาฯ ไทยแล้วไม่ระบุว่าทำให้รู้สึกดีหรือไม่ดีกับประเทศไทยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา มินยูน จำนวน 5 คน ซึ่งผู้ตอบส่วนใหญ่ระบุว่า “รู้สึกเฉย ๆ และไม่แสดงความเห็น” จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 และผู้ตอบแสดงความคิดเห็นว่า “ไม่ได้รับความรู้จากการที่วิทยาฯ” จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00

10) ไม่ที่วิทยาฯ ไทยเพราะเหตุใด

เหตุผลที่ไม่ที่วิทยาฯ ไทย	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ฟังภาษาไทยไม่รู้เรื่อง/ไม่เข้าใจภาษาไทย	38	35.19	103
ไม่มีเครื่องรับวิทยาฯ	25	23.15	
ไม่มีเวลาที่วิทยาฯ	16	14.82	
สัญญาณวิทยาฯ ของไทยไม่ชัดเจน และรับสัญญาณไม่ได้	5	4.63	
ไม่เข้าใจภาษาไทย และไม่มีวิทยาฯ	5	4.63	
ไม่ทราบว่ามียอดสัญญาณ	4	3.70	
อื่น ๆ	4	3.70	
ไม่เข้าใจภาษาไทย และไม่มีความรู้ที่วิทยาฯ	2	1.85	
ไม่เคยเปิดหรือไม่ได้เปิดที่วิทยาฯ	2	1.85	
ไม่เข้าใจภาษาไทยและสัญญาณไม่ชัดเจน	2	1.85	
ไม่แสดงความคิดเห็น	5	4.63	5
รวม	108	100.00	108

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 37 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ไม่ที่วิทยาฯ ไทยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา มินยูน

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ไม่ฟังวิทยุฯ ไทยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน จำนวน 108 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.63 และผู้ตอบที่แสดงความเห็น จำนวน 103 คน โดยผู้ตอบที่แสดงความเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 103 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) ฟังภาษาไทยไม่รู้เรื่อง/ไม่เข้าใจภาษาไทย จำนวน 38 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.19 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ไม่เข้าใจภาษาไทย” “ฟังภาษาไทยไม่รู้เรื่อง” “ไม่เข้าใจภาษาไทยและพูดภาษาไทยไม่เป็นด้วย” เป็นต้น
- 2) ไม่มีเครื่องรับวิทยุฯ จำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.15 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ไม่มีวิทยุ” “ที่บ้านไม่มีวิทยุ” เป็นต้น
- 3) ไม่มีเวลาฟังวิทยุฯ จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.82 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ไม่มีเวลา” “ไม่มีเวลาฟังแต่ฟังภาษาไทยรู้เรื่อง” “ไม่มีเวลาฟัง แต่ที่ทำงานชอบเปิดวิทยุมาเลเซียเพียงอย่างเดียว” เป็นต้น
- 4) ไม่เข้าใจภาษาไทย และไม่วิทยุฯ และสัญญาณวิทยุฯ ของไทยไม่ชัดเจน และรับสัญญาณไม่ได้ โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.63 เท่ากัน
- 5) ไม่ทราบว่ามียุสัญญาณ และอื่นๆ โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.70 เท่ากัน
- 6) ไม่เคยเปิดหรือไม่ได้เปิดฟังวิทยุฯ, ไม่เข้าใจภาษาไทย และไม่มีเวลาฟังวิทยุฯ และไม่เข้าใจ ภาษาไทยและสัญญาณไม่ชัดเจน มีจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.85 เท่ากัน

11) ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียเป็นอย่างไร ดีหรือไม่

ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียเป็นอย่างไร ดีหรือไม่ดี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความสัมพันธ์ดี	398	99.50
ไม่ระบุความสัมพันธ์ว่าดีหรือไม่ดี	1	0.25
ความสัมพันธ์ไม่ดี	1	0.25
รวม	400	100.00

ตารางที่ 38 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติต่อความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียเป็นอย่างไร ดีหรือไม่ดีของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยูน

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยูน ต่อความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ในที่ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยูน (400 คน) ผลปรากฏว่า ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี จำนวน 398 คน คิดเป็นร้อยละ 99.50 ไม่ระบุความสัมพันธ์ว่าดีหรือไม่ดี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 และความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ดี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25

12) ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี ดู/สังเกตได้จาก

ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี ดู/สังเกตได้จาก	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
การค้า เศรษฐกิจ การร่วมทำธุรกิจ	92	23.12	376
ความสะดวกและง่ายของการข้ามแดนไปมาหากัน	40	10.05	
การท่องเที่ยว	39	9.79	
อื่น ๆ	36	9.05	
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่ดี เป็นเพื่อนบ้าน เป็นพี่น้อง และเป็นมิตรกัน	35	8.79	
การไม่ทะเลาะกันระหว่างประเทศ	25	6.28	
ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคนไทย-มาเลเซีย	20	5.03	
การไปมาหาสู่กัน	15	3.77	
การช่วยเหลือระหว่างกันและกัน	12	3.02	
สภาพพื้นที่ชายแดน	11	2.76	

การให้ความเคารพระหว่างกันและกัน	10	2.51	
ความสัมพันธ์ที่เหนียวแน่นแบบเครือญาติ	9	2.26	
การทำงานร่วมงานกันระหว่างคนไทยและคนมาเลเซีย	7	1.76	
ความสะดวกในการเข้า – ออก เพื่อทำงานระหว่างกัน	6	1.51	
การเมือง	6	1.51	
ศาสนาอิสลามเหมือนกัน	4	1.01	
การแลกเปลี่ยนด้านต่าง ๆ ระหว่างไทยและมาเลเซีย	3	0.75	
การมีวัฒนธรรมและประเพณีคล้ายคลึงกัน	3	0.75	
ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย	3	0.75	
ไม่แสดงความเห็น	22	5.53	22
รวม	398	100.00	398

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยันทิมิทที่คิดว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยันทิมิทที่คิดว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี จำนวน 398 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 22 คน และผู้ตอบที่แสดงความเห็น จำนวน 376 คน โดยผู้ที่แสดงความเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 376 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) การค้า เศรษฐกิจ การร่วมทำธุรกิจ จำนวน 92 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.12 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “การแลกเปลี่ยนสินค้าของคนไทย-มาเลเซีย และส่วนมากคนทั้งสองประเทศมักจะเป็นมิตรสหาย หรือเป็นญาติกันเป็นส่วนใหญ่” “การค้าชายแดน การข้ามฝั่งไปมาของคนทั้ง 2 ประเทศ การช่วยเหลือกันยามทุกข์ยาก การสนับสนุนการท่องเที่ยวของแต่ละประเทศ ฯลฯ” “มีประชาชนไทยทำงานในมาเลเซียอย่างมาก เช่น เปิดร้านธุรกิจ กิจการคาราโอเกะ ฯลฯ” เป็นต้น
- 2) ความสะดวกและง่ายของการข้ามแดนไปมาหากัน จำนวน 40 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.05 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “การเดินทางไปมาทางด่านได้สะดวก” “ประชาชนไปมาหาสู่กันสะดวก” “การไปมาหาสู่ของคนทั้งไทย – มาเลเซีย ในพื้นที่ชายแดนที่เป็นไปได้ง่าย” เป็นต้น
- 3) การท่องเที่ยว จำนวน 39 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.79 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ได้แลกเปลี่ยนการท่องเที่ยว” “การท่องเที่ยว การค้าชายแดน” “สังเกตจากเพื่อน ๆ ชาวมาเลเซียชอบไปเที่ยวที่ไทย” เป็นต้น
- 4) อื่น ๆ จำนวน 36 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.05 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ชายแดนระหว่างประเทศนั้นดี” “เห็นสถานการณ์โลกปกปิดขีปนาวุธชายฝั่ง” “การร่วมมือในการทำอะไรหลาย ๆ อย่าง ไม่ว่าจะเป็นโครงการท่อก๊าซไทย-มาเลเซีย หรือเห็นได้จากการเป็นมิตรเมตรีของคนที่สองประเทศ” เป็นต้น
- 5) ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่ดี เป็นเพื่อนบ้าน เป็นพี่น้อง และเป็นมิตรกัน จำนวน 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.79 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมาเลเซียกับประเทศไทย” “ความสัมพันธ์ที่ดี เพราะประชาชนมาเลเซียได้ไปเที่ยวในประเทศไทย” “ทั้งสองประเทศเป็นพี่น้องกัน” เป็นต้น

- 6) การไม่ทะเลาะกันระหว่างประเทศ จำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.28 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ประชาชนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ระหว่างประเทศก็ไม่ทะเลาะกัน” “ไม่มีความขัดแย้งใด ๆ ระหว่างมาเลเซีย - ไทย” “ไม่มีการทะเลาะกัน/ยิงกัน” เป็นต้น
- 7) ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคนไทย- มาเลเซีย จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.03 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “การสนับสนุนที่ดีต่อกันทั้งคนและรัฐบาลของทั้งสองประเทศ” “ความเป็นมิตรมิตรของคนแถบลุ่มแม่น้ำสาแหรกทั้งสอง 2 ฝ่ายมาเลเซีย-ไทย” “ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองอยู่ทั้งสองประเทศแตกเปลี่ยนกัน” เป็นต้น
- 8) การไปมาหาสู่กัน จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.77 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “การไปมาหาสู่ของคนไทย-มาเลเซีย และความร่วมมือต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างประเทศ” “ความเป็นอยู่ของทั้งสองประเทศและการไปมาหาสู่กัน” เป็นต้น
- 9) การช่วยเหลือระหว่างกันและกัน จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.02 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “การประสานความร่วมมือของประชาชนทั้งสองฝั่งมีความร่วมมือของประเทศอีกต่างหาก และยามทุกข์ยากต่างก็พยายามช่วยเหลือกัน” “แตกเปลี่ยนช่วยเหลือกันเมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้น” “ช่วยเหลือเมื่อมีอุทกภัย” เป็นต้น
- 10) สภาพพื้นที่ชายแดน จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.76 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “คูระหว่างทั้งชายแดนที่ดี” “เทียบกับชายแดนหลาย ๆ ประเทศ” “ระหว่างไกลและรันทบายนั่น” เป็นต้น
- 11) การให้ความเคารพระหว่างกันและกัน จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.51 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ให้ความเคารพระหว่างกันและกัน” “มีความเคารพต่อกัน” เป็นต้น
- 12) ความสัมพันธ์ที่เหนียวแน่นแบบเครือญาติ จำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.26 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ประชาชนทั้งสองประเทศที่อพยพแม่น้ำสาแหรกส่วนมากเป็นญาติพี่น้องกัน” “ชอบขายและลูกค้าก็เป็นคนไทยซะส่วนใหญ่ซึ่งความเป็นจริงแล้วทั้งคนไทยและคนมาเลเซียก็เหมือนพี่น้องที่มีสายเลือดเดียวกัน” “เหมือนเป็นแม่ และลูก” เป็นต้น
- 13) การทำงานร่วมกันระหว่างคนไทยและคนมาเลเซีย จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.76 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ทำงานร่วมกันที่แถวชายฝั่ง” “ทำงานร่วมกันระหว่างทั้งสองประเทศ” “ความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกัน” เป็นต้น
- 14) ความสะดวกในการเข้า - ออก เพื่อทำงานระหว่างกัน และการเมือง โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.51 เท่ากัน
- 15) ศาสนาอิสลามเหมือนกัน จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.01 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็น ได้แก่ “ความสัมพันธ์ของไทยและมาเลย์ด้านศาสนานี้ดี” “ด้านศาสนาเดียวกัน” “ความสัมพันธ์ด้านศาสนา” และ “มีการบรรยายศาสนา” เป็นต้น
- 16) ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย การมีวัฒนธรรมและประเพณีคล้ายคลึงกัน และการแลกเปลี่ยนด้านต่าง ๆ ระหว่างไทยและมาเลเซีย โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 เท่ากัน

13) ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ตี คู่/สังเกตได้จาก

ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ตี คู่/สังเกตได้จาก	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ประเทศไทยถูกลูกคนมลายู	1	100.00	1
รวม	1	100.00	1

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 40 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย
เมืองรันเตา บันยูน ที่มีทัศนะว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ตี

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย
รันเตา บันยูนที่มีทัศนะว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ตี จำนวน 1 คน ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นว่าความสัมพันธ์ไทย
- มาเลเซียไม่ตี สังเกตจากการที่ประเทศไทยถูกลูกคนมลายู จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

14) ไม่ระบุว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดีหรือไม่ตี คู่/สังเกตได้จากหรือเพราะเหตุใด

ไม่ระบุว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดีหรือไม่ตี คู่/สังเกตได้จากหรือเพราะเหตุใด	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ความสัมพันธ์ของไทยดีกว่า	1	100.00	1
รวม	1	100.00	1

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 41 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย
เมืองรันเตา บันยูนที่ไม่ระบุว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดีหรือไม่ตี

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมือง
 ร์นเตา บันยันที่ไม่ระบุว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดีหรือไม่ดี จำนวน 1 คน ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นว่าความสัมพันธ์
 ไทย - มาเลเซียดีหรือไม่ดี สังกัดจากความสัมพันธ์ของไทยดีกว่า จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยุฯ ไทย ของประชาชนมาเลเซีย เมืองร์นเตา บันยัน

เชื้อชาติ	มลายู		จีน		อินเดีย		ไทย	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ฟัง วิทยุฯ ไทย	255	74.13	23	71.88	9	47.37	5	100.00
ไม่ฟัง	89	25.87	9	28.13	10	52.63	-	-
รวม	344	100.00	32	100.00	19	100.00	5	100.00

ตารางที่ 42 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยุฯ ไทย ของ
 ประชาชนมาเลเซีย เมืองร์นเตา บันยัน

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยุฯ ไทย
 ของประชาชนมาเลเซีย เมืองร์นเตา บันยัน โดยเป็นผู้ตอบที่มีเชื้อชาติมลายู จีน อินเดีย และไทย จำนวน 400 คน
 แบ่งเป็นผู้ตอบเชื้อชาติมลายูที่ฟังวิทยุฯ จำนวน 255 คน ผู้ตอบเชื้อชาติจีนที่ฟังวิทยุฯ จำนวน 23 คน ผู้ตอบเชื้อชาติ
 อินเดียที่ฟังวิทยุฯ จำนวน 9 คน และผู้ตอบเชื้อชาติไทยที่ฟังวิทยุฯ จำนวน 5 คน และแบ่งเป็นผู้ตอบเชื้อชาติมลายูที่ไม่
 ฟังวิทยุฯ จำนวน 89 คน ผู้ตอบเชื้อชาติจีนที่ไม่ฟังวิทยุฯ จำนวน 9 คน และผู้ตอบเชื้อชาติอินเดียที่ไม่ฟังวิทยุฯ จำนวน 10 คน

ความสัมพันธ์ระหว่างการถือศาสนากับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยุ ไทย ของประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน

ศาสนา	อิสลาม		พุทธ		ฮินดู		คริสต์	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ฟัง	262	74.01	22	78.57	4	30.77	4	80.00
ไม่ฟัง	92	25.99	6	21.43	9	69.23	1	20.00
รวม	254	100.00	28	100.00	13	100.00	5	100.00

ตารางที่ 43 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างการถือศาสนากับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยุ ไทย ของประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างการถือศาสนากับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยุ ไทย ของประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน โดยเป็นผู้ตอบที่ถือศาสนาอิสลาม พุทธ ฮินดู คริสต์ และอื่น ๆ จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ถือศาสนาอิสลามที่ฟังวิทยุ จำนวน 262 คน ผู้ตอบที่ถือศาสนาพุทธที่ฟังวิทยุ จำนวน 22 คน ผู้ตอบที่ถือศาสนาฮินดูที่ฟังวิทยุ จำนวน 4 คน และผู้ตอบที่ถือศาสนาคริสต์ที่ฟังวิทยุ จำนวน 4 คน และแบ่งเป็นผู้ตอบที่ถือศาสนาอิสลามที่ไม่ฟังวิทยุ จำนวน 92 คน ผู้ตอบที่ถือศาสนาพุทธที่ไม่ฟังวิทยุ จำนวน 6 คน ผู้ตอบที่ถือศาสนาฮินดูที่ไม่ฟังวิทยุ จำนวน 9 คน และผู้ตอบที่ถือศาสนาคริสต์ที่ไม่ฟังวิทยุ จำนวน 1 คน

5.1.5 การเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการเปิดรับวิทยุผ่านแดนและทัศนคติด้านต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย

เพศ	ประชาชนไทย อำเภอสะเทิง-ลก จังหวัดนราธิวาส		ประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	225	56.20	177	44.25

ชาย	175	43.80	222	55.50
ไม่ระบุ			1	0.25
รวม	400	100.00	400	100.00
ประชาชนไทย อำเภอศึ่งเก-ดก จังหวัดนราธิวาส				
ประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยัน				
ช่วงอายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18-24 ปี	68	17.00	111	27.75
25-34 ปี	102	25.50	85	21.25
35-44 ปี	81	20.25	65	16.25
45-54 ปี	65	16.25	75	18.75
55-64 ปี	55	13.75	42	10.50
65 ปีขึ้นไป	29	7.25	22	5.50
รวม	400	100.00	400	100.00
ประชาชนไทย อำเภอศึ่งเก-ดก จังหวัดนราธิวาส				
ประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยัน				
อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	73	18.25	55	13.75
เกษตรกร	21	5.25	32	8.00
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	43	10.75	25	6.25
ทำงานในบริษัทเอกชน	19	4.75	28	7.00
แม่บ้าน	56	14.00	68	17.00
ผู้ใช้แรงงาน/ลูกจ้าง	95	23.75	67	16.75
นักเรียน	35	8.75	76	19.00
นักศึกษา	16	4.00	29	7.25
อื่น ๆ	42	10.50	20	5.00
รวม	400	100.00	400	100.00
ประชาชนไทย อำเภอศึ่งเก-ดก จังหวัดนราธิวาส				
ประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยัน				
เชื้อชาติ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไทย	366	91.50		
มุสลิม	13	3.25		
มลายู			344	86.00
จีน	21	5.25	32	8.00

อินเดีย			19	4.75
สยาม			5	1.25
รวม	400	100.00	400	100.00
ประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ดก จังหวัดนครราชสีมา				
ประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน				
ศาสนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อิสลาม	281	70.25	354	88.50
พุทธ	112	28.00	28	7.00
ฮินดู			13	3.25
คริสต์เตียน	6	1.50	5	1.25
ไม่ระบุ	1	0.25		
รวม	400	100.00	400	100.00

ตารางที่ 44 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ดก จังหวัดนครราชสีมา และประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ดกจังหวัดนครราชสีมา (จำนวน 400 คน) และประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน (จำนวน 400 คน) จำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซียเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนมาเลเซีย ไม่มีการระบุเพศ จำนวน 1 คน

จำแนกตามช่วงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยในช่วงอายุ 25-34 ปี 35-44 ปี 55-64 ปี และ 65 ปีขึ้นไป มีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซียในช่วงอายุ 18-24 ปี และ 45-54 ปี มีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย

จำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยมีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย รัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ และผู้ใช้แรงงาน/ลูกจ้าง มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย มีอาชีพเกษตรกร ทำงานในบริษัทเอกชน แม่บ้าน นักเรียน และนักศึกษา มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย

จำแนกตามเชื้อชาติ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยมีเชื้อชาติไทย จำนวน 366 คน คิดเป็นร้อยละ 91.50 และมุสลิม จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซียมีเชื้อชาติมลายู จำนวน 344 คน คิดเป็นร้อยละ 86.00 จีน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 และอินเดีย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75

จำแนกตามศาสนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยนับถือศาสนาพุทธ จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 และคริสต์เตียน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซียนับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 354 คน คิดเป็นร้อยละ 88.50 และฮินดู จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25 นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนไทย ไม่มีการระบุศาสนา จำนวน 1 คน

กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการเปิดรับวิทยุชายแดน และทัศนคติด้านต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย

ที่วิทยา	ที่วิทยา มาเลเซียหรือไม่		ที่วิทยา ไทยหรือไม่	
ประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
ที่วิทยา มาเลเซีย	260	65.00		
ไม่ที่วิทยา มาเลเซีย	140	35.00		
ประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยูน			จำนวน (คน)	ร้อยละ
ที่วิทยา ไทย			292	73.00
ไม่ที่วิทยา ไทย			108	27.00
รวม	400	100.00	400	100.00
	ประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส		ประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยูน	
	ที่วิทยา มาเลเซีย		ที่วิทยา ไทย	
เวลาที่ที่วิทยา	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
เช้า 05.00-09.00 น.	51	19.62	42	11.38
สาย 09.01-12.00 น.	24	9.23	60	16.26
เที่ยง 12.01-13.00 น.	9	3.46	53	14.36
บ่าย 13.01-16.00 น.	12	4.62	77	20.87
เย็น 16.01-18.00 น.	44	16.92	46	12.47
ค่ำ 18.01-21.00 น.	14	5.38	29	7.86
ดึก 21.01-24.00 น.	10	3.85	33	8.94
อื่น ๆ	96	36.92	29	7.86
รวม	260	100.00	369	100.00

	ประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส	ประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยูน
	ที่วิทยา มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกดี	ที่วิทยา ไทยแล้วทำให้รู้สึกดีกับ

ที่งวิทยา	กับประเทศมาเลเซียหรือไม่		ประเทศไทยหรือไม่	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รู้สึกดี	242	93.08	286	97.95
ไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ดี	17	6.54	5	0.71
รู้สึกไม่ดี	1	0.38	1	0.34
รวม	260	100.00	292	100.00
	ประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส		ประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยีน	
ความสัมพันธไทย-มาเลเซียเป็น อย่างไร ดีหรือไม่ดี	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความสัมพันธดี	387	96.75	398	99.50
ไม่ระบุความสัมพันธว่าดีหรือไม่ดี	9	2.25	1	0.25
ความสัมพันธไม่ดี	4	1.00	1	0.25
รวม	400	100.00	400	100.00

ตารางที่ 45 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของการรับที่งวิทยา ไทย และมาเลเซีย ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส และประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยีน

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับที่งวิทยา ไทย และมาเลเซีย ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส (จำนวน 400 คน) และประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยีน (จำนวน 400 คน) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส เปิดรับที่งวิทยา มาเลเซีย จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 65.00 มากกว่าไม่เปิดรับที่งวิทยา มาเลเซีย จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยีน เปิดรับที่งวิทยา ไทย จำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 73.00 มากกว่าไม่เปิดรับที่งวิทยา ไทย จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 ข้อมูลข้างต้นชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เป็นประชาชนไทย และประชาชนมาเลเซีย เปิดรับที่งวิทยา ของกันและกัน

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส เปิดรับที่งวิทยา มาเลเซีย ในเวลาเช้า 05.00-09.00 น. จำนวน 51 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.62 และเวลาอื่น ๆ จำนวน 96 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.92 มากที่สุด ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยีน เปิดรับที่งวิทยา ไทย ในเวลา สาย 09.01-12.00 น. จำนวน 60 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.26 เทียง 12.01-13.00 น. จำนวน 53 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.36 ม่าย 13.01-16.00 น. จำนวน 77 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.87 เย็น 16.01-18.00 น. จำนวน 46 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.47 ค่ำ 18.01-21.00 น. จำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.86 และดึก 21.01-24.00 น. จำนวน 33 ครั้ง คิด

เป็นร้อยละ 8.94 มากที่สุด ข้อมูลข้างต้นชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เปิดรับฟังวิทยุฯ ในแต่ละช่วงเวลายาวนานกว่าประชาชนไทย

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา จากจำนวน 260 คน เปิดรับฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์ จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 98.85 และไม่มีประโยชน์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.15 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน จากจำนวน 292 คน เปิดรับฟังวิทยุฯ ไทยแล้วมีประโยชน์ จำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 99.66 และไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.34 ข้อมูลข้างต้นชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เป็นประชาชนไทย และประชาชนมาเลเซีย มักเปิดรับฟังวิทยุฯ และได้รับประโยชน์ร่วมกันทั้ง 2 ฝ่าย

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา จากจำนวน 260 คน เปิดรับฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกดี จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 93.08 ไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ดี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.54 และรู้สึกไม่ดี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.38 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน จากจำนวน 292 คน เปิดรับฟังวิทยุฯ ไทยแล้วทำให้รู้สึกดี จำนวน 286 คน คิดเป็นร้อยละ 97.95 ไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ดี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.71 และรู้สึกไม่ดี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.34 ข้อมูลข้างต้นชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เป็นประชาชนไทย และประชาชนมาเลเซีย มักเปิดรับฟังวิทยุฯ และทำให้รู้สึกดีร่วมกันทั้ง 2 ฝ่าย

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา เปิดรับฟังวิทยุฯ แล้วก่อให้เกิดความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียที่ดี จำนวน 387 คน คิดเป็นร้อยละ 96.75 ไม่ระบุความสัมพันธ์ว่าดีหรือไม่ดี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.25 และเกิดความสัมพันธ์ไม่ดี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน เปิดรับฟังวิทยุฯ แล้วก่อให้เกิดความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียที่ดี จำนวน 398 คน คิดเป็นร้อยละ 99.50 ไม่ระบุความสัมพันธ์ว่าดีหรือไม่ดี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 และเกิดความสัมพันธ์ไม่ดี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 ข้อมูลข้างต้นชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เป็นประชาชนไทย และประชาชนมาเลเซีย มักเปิดรับฟังวิทยุฯ และก่อให้เกิดความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียที่ดีร่วมกันทั้ง 2 ฝ่าย

5.2 บทบาทที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ และแนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิทยุชายแดนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย

5.2.1 บทบาทที่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดน

กลุ่มตัวอย่างทั้งที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ อำเภอสุโขทัย-ดก จังหวัดนราธิวาสมีความคิดเห็นต่อบทบาทที่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดน ดังนี้

5.2.1.1 บทบาทที่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดนในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ

ผู้ดำเนินการวิทยุฯ ส่วนใหญ่เห็นว่า วิทยุฯ มีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซียได้ เพราะคุณลักษณะของวิทยุฯ ที่เข้าถึงผู้ฟังได้ง่ายทุกเพศทุกวัย ยกเว้นกลุ่มคนที่มีปัญหาการได้ยิน รวมทั้งมีสัญญาณการกระจายเสียงครอบคลุมพื้นที่ทั้งสองฝั่งทำให้ผู้ฟังทั้งไทยและมาเลเซียสามารถรับฟังได้อย่างทั่วถึงกัน เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ ส่วนใหญ่เห็นว่า วิทยุชายแดนของไทยควรมีบทบาทต่อความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 1) บทบาทในการเผยแพร่พระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และพระราชวงศ์ไทย เนื่องจากสถาบันกษัตริย์เป็นศูนย์รวมจิตใจของคนไทย วิทยุฯ ควรเผยแพร่พระราชกรณียกิจและพระราชดำริด้านต่าง ๆ เพื่อให้คนมาเลเซียรับรู้พร้อม ๆ กับคนไทย และเพื่อให้สามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตได้ อย่างเช่น ข่าวการอุปสมบทเจ้าอาวาสสมเด็จพระพรตราชสุตธา สยามบรมราชกุมารี ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งได้สร้างความอบอุ่นใจและมั่นใจในการอยู่อาศัยตลอดจนการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวแก่ทั้งคนไทยและคนมาเลเซีย นอกจากนี้ยังช่วยให้คนไทยโดยเฉพาะเยาวชนได้ระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ
- 2) บทบาทในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ซึ่งเป็นบทบาทที่สำคัญที่วิทยุฯ ควรให้ความสำคัญเพราะจะนำไปสู่การยอมรับสิทธิของบุคคลอื่น รวมทั้งยอมรับความเท่าเทียมกันของมนุษย์ไม่ว่าเชื้อชาติหรือศาสนาใด และเป็นการป้องกันการเอารัดเอาเปรียบระหว่างกัน โดยควรมุ่งเน้นสิทธิสตรีทั้งไทยและมาเลเซีย
- 3) บทบาท “ตัวกลาง” การเป็นผู้ให้ข้อเท็จจริง สื่อต้องทำตัวเป็นกลางในการนำเสนอข้อเท็จจริงที่เชื่อถือได้ ทั้งนี้ต้องมีกระบวนการคัดกรอง ตรวจสอบข้อมูล ประมวลผล และนำเสนอเพื่อสร้างความเข้าใจแก่ผู้ฟัง อันเป็นการป้องกันปัญหาข่าวลือในพื้นที่ สำหรับแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ เช่น ผู้นำศาสนา และคนในพื้นที่ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในด้านนั้น ๆ เป็นต้น อย่างไรก็ตามผู้ดำเนินการวิทยุฯ ส่วนหนึ่งยอมรับว่า การเป็นตัวกลางของวาร เป็นผู้ให้ข้อเท็จจริงจะให้ข้อเท็จจริง โดยพิจารณาจากความจำเป็น หากเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นผลเสียจะไม่นำเสนอ ทั้งนี้ข้อเท็จจริงเป็นสิ่งที่คนในพื้นที่รู้เป็นอย่างดี
- 4) บทบาท “ตัวกลาง” ของสามที่อธิบวญ ในการผลิตรายการท่องเที่ยวที่บุคคลที่มีความรู้จริงในเรื่อง ต่าง ๆ และมีความสามารถด้านภาษาสามภาษาและไทยเป็นอย่างดี เพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากความเข้าใจผิด รวมทั้งต้องเป็นผู้ที่มีความเป็นกลาง สำหรับนักจัดรายการวิทยุฯ ต้องมีคุณสมบัติด้านความสามารถในการพูดได้หลายภาษา โดยเฉพาะการใช้ภาษาไทยและมลายูได้อย่างถูกต้อง
- 5) บทบาทการเป็นตัวแทนของประชาชนในกระบวนการตัดสินใจในนโยบายต่างประเทศ เป็นบทบาทที่ทำให้ผู้ดำเนินการวิทยุฯ มีโอกาสเป็นตัวแทนของประชาชนโดยการสะท้อนความต้องการ และข้อเสนอแนะของประชาชนเพื่อนำเสนอต่อที่ประชุม ซึ่งผู้ดำเนินการวิทยุฯ ยินดีที่จะเข้าร่วมการประชุมในกระบวนการตัดสินใจในนโยบายต่างประเทศระหว่างไทยและมาเลเซีย ทั้งการประชุมร่วมของภาครัฐและเอกชน และอีกบทบาทหนึ่งที่เกี่ยวข้องกันกับบทบาทนี้คือ การรับติดตามและรับฟังผลการประชุม เพื่อนำเสนอผ่านทางสถานีวิทยุฯ ให้ผู้ฟังได้รับฟัง

- 6) บทบาทในการเป็นผู้สนับสนุนนโยบายในกระบวนการตัดสินใจในนโยบายต่างประเทศ วิทยา โดยเฉพาะวิทยา ที่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีอย่าง สวท ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐและมีหน้าที่เป็นกระบอกเสียงของรัฐบาล จึงมีบทบาทในสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลไม่ว่าด้านใด แต่ผู้ดำเนินการวิทยา ส่วนหนึ่งกล่าวว่าการผลิตรายการที่มีบทบาทดังกล่าว ต้องมีผู้ดำเนินรายการที่มีความเข้าใจนโยบายของรัฐบาลอย่างแท้จริง และมีความเป็นกลาง เพราะหากมีอคติและนำเสนอข้อมูลผิด ๆ จะส่งผลให้เกิดความเสียหาย
- 7) บทบาทในการเป็นผู้ออกนโยบายในกระบวนการตัดสินใจในนโยบายต่างประเทศ ผู้ดำเนินการวิทยา ส่วนใหญ่เห็นว่า ไม่ใช้บทบาทหน้าที่ของวิทยา ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะผู้ดำเนินการวิทยา โดยเฉพาะวิทยา ชุมชน ไม่มีข้อมูลหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศ แต่ส่วนหนึ่งเห็นว่าตนเองสามารถสะท้อนความต้องการของประชาชนให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายระหว่างประเทศได้
- 8) บทบาทในการให้ความเคารพนับถือต่อวัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยม เนื่องจากในพื้นที่มีประเด็นด้านศาสนาที่มีความละเอียดอ่อน ซึ่งศาสนามีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยมของผู้คนในศาสนานั้น ๆ ซึ่งในพื้นที่ทั้งไทยและมาเลเซียมีผู้นับถือหลายศาสนา เช่น อิสลาม พุทธ คริสต์ และฮินดู วิทยา จึงควรส่งเสริมการเรียนรู้ และเข้าใจในวัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยมระหว่างกันและกัน รวมทั้งเสริมสร้างการเคารพในวัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยมระหว่างกันและกัน อันเป็นการรักษาและพัฒนาความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย
- 9) บทบาทของผู้กำหนดวาระ (agenda setter) เนื่องจากผู้ดำเนินการวิทยา เป็นคนในพื้นที่จึงมีความรู้ในความต้องการของคนในพื้นที่เช่นกัน ดังนั้น หากวิทยา มีบทบาทในการเป็นผู้กำหนดวาระด้วยการนำเสนอข้อมติต่างประเทศระหว่างไทยและมาเลเซีย จะทำให้สามารถตอบสนองความต้องการและกระตุ้นให้ประชาชนรับรู้นโยบายที่เกี่ยวข้องกับตนเองโดยตรงด้วย
- 10) บทบาทในการเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนประชาชน ด้วยสื่อวิทยา เป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงคนพื้นที่ได้ทั่วถึงทุกเพศทุกวัย ตลอดจนคนที่ไม่รู้หนังสือหรือไม่สามารถอ่านหนังสือได้ จึงทำให้วิทยา มีบทบาทในการเผยแพร่ข่าวสารเพื่อให้คนทุกกลุ่มได้รับรู้ คิด และตัดสินใจเข้าร่วมการเคลื่อนไหวทางสังคมในประเด็นต่าง ๆ วิทยา จึงควรมีบทบาทในการขับเคลื่อนประชาชนตามนโยบายต่างประเทศ ซึ่งวิทยา ต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นจริงเพื่อการขับเคลื่อนประชาชนในเชิงบวก ทั้งการขับเคลื่อนนโยบายจากภาคประชาชนสู่ภาครัฐหรือย้อนกลับ
- 11) บทบาทในการเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารทางเลือกสำคัญสำหรับนักการทูตและหน่วยงานราชการในระดับท้องถิ่น เนื่องจากวิทยา มีบทบาทในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ดังนั้นการรวบรวมข้อมูลข่าวสารเพื่อเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารทางเลือกสำคัญสำหรับนักการทูตและหน่วยงานราชการในระดับท้องถิ่นจึงสามารถกระทำได้ ทั้งการมีบทบาทดังกล่าวเป็นได้เพียงการเป็นแหล่งข้อมูลพื้นฐานเพื่อให้นักการทูตและหน่วยงานราชการในระดับท้องถิ่นได้ศึกษา สอบถาม หรือค้นหาข้อมูลได้ในระดับเบื้องต้น
- 12) บทบาทในการเป็นช่องทางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความคิดเห็น วิทยา ควรมีบทบาทในการเป็นช่องทางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านต่าง ๆ เช่น วัฒนธรรม ประเพณี ภาษา ตลอดจนความคิดเห็นระหว่างกัน โดยเฉพาะการแลกเปลี่ยนในเชิงบวกที่เป็นประโยชน์ต่อทั้งสองฝ่าย อันจะนำไปสู่การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซีย โดยวิทยา สามารถรวบรวมข้อคิดเห็นและประเด็นต่าง ๆ จากการแลกเปลี่ยนดังกล่าวนำเสนอต่อรัฐบาลเพื่อให้รัฐบาลนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายต่อไป
- 13) บทบาทในการเป็นนักประชาสัมพันธ์นโยบายต่างประเทศ กล่าวได้ว่าเป็นหน้าที่หลักประการหนึ่งของสื่อวิทยา ในการให้ความรู้และสร้างความเข้าใจระหว่างไทยและมาเลเซีย การมีบทบาทดังกล่าวของวิทยา ผู้ดำเนินการวิทยา ควรได้รับการอบรมทั้งทางด้านรวบรวมข้อมูล การรายงาน หรือนำเสนอข้อมูล เป็นต้น โดยต้องเป็นผู้รู้จริงในเรื่องนั้น ๆ อย่างไรก็ตามผู้ดำเนินการวิทยา ส่วนหนึ่งยังเห็นว่า การมีบทบาทดังกล่าวควรต้องอาศัยผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับนโยบายต่างประเทศมาทำหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์
- 14) บทบาทในการเป็นกลไกการหาวิธีการแก้ไขปัญหาอย่างสันติ วิทยา ควรมีบทบาทในการเป็นกลไกในการแก้ไขปัญหาอย่างสันติ โดยวิทยา ควรกระตุ้นให้เกิดการหาวิธีที่ในการแก้ไขปัญหา แต่ไม่ควรชี้แนะแนวทางในการ

- แก้ปัญหาในประเด็นนั้น ๆ ทั้งนี้ต้องมีการรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานส่วนกลางที่ผ่านการพิจารณาแล้ว เพื่อให้การนำเสนอข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ และเป็นที่ยอมรับร่วมกันของประชาชน
- 15) บทบาทผู้ช่วยเหลือตัวกลางในกระบวนการนโยบายต่างประเทศ วิทยุฯ ควรช่วยกระจายข้อมูลข่าวสารและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อให้เกิดความเข้าใจและปรองดองกัน นอกจากนี้วิทยุฯ ควรมีส่วนช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างไทยและมาเลเซีย อันจะทำให้เกิดการประสานงานร่วมกันระหว่างตัวกลางของทั้งสองประเทศ ทั้งนี้ตัวกลางต้องมาจากหน่วยงานของภาครัฐ
 - 16) บทบาทในการเป็นผู้ให้กำลังใจแก่ผู้นำและประชาชนที่มีอารมณ์ขุ่นหมอง เนื่องจากในพื้นที่มีสภาวะความตึงเครียดจากเหตุการณ์ของกลุ่มผู้ก่อเหตุการณ์ความไม่สงบ วิทยุฯ จึงมีบทบาทสำคัญในการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับวิถีชีวิต วัฒนธรรมและเรื่องที่ดีต่าง ๆ ในแง่บวกของการให้กำลังใจ ตลอดจนจุดความเครียดไม่ว่าจะเป็นผู้นำหรือประชาชนในพื้นที่ บทบาทดังกล่าวถือว่าเป็นหน้าที่สำคัญที่วิทยุฯ พึงกระทำ ในด้านกลับกันผู้ดำเนินการวิทยุฯ เองก็ได้รับกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่จากผู้ที่ฟังด้วยเช่นกัน ดังนั้นวิทยุฯ จึงยึดมั่นในการที่จะนำเสนอเรื่องราวที่ทำให้เกิดความขุ่นหมองใด ๆ
 - 17) บทบาทในการเป็นเวทีแลกเปลี่ยนแนวคิดและความคิดเห็น โดยเฉพาะเพื่อการสร้างความสันติภาพ วิทยุฯ ควรทำหน้าที่ในบทบาทดังกล่าวเป็นหน้าที่หลัก โดยการจัดรายการที่เป็นเวทีให้ภาคประชาชนรวมถึงภาคีรัฐมาเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนแนวคิดและความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างความเข้าใจอันจะส่งผลให้เกิดสันติภาพระหว่างไทยและมาเลเซีย ทั้งนี้วิทยุฯ ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามาพูดคุยทำความเข้าใจถึงปัญหา และแสวงหาแนวทางแก้ไขร่วมกันอย่างสันติ
 - 18) บทบาทในการส่งเสริมความเสมอภาคและจริงใจ (openness) ในการสื่อสารระหว่างประเทศ วิทยุฯ ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีการสื่อสารอย่างเสมอภาคและจริงใจต่อกัน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษามลายูเข้ามามีบทบาทในการอธิบายข้อมูลข่าวสารของไทยและมาเลเซียต่อประชาชนอย่างถูกต้องและชัดเจน รวมทั้งสนับสนุนให้มีการสื่อสารกันอย่างเสมอภาคและจริงใจของคนทั้งสองฝั่ง เพื่อให้เกิดความสามัคคีและความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ
 - 19) บทบาทในการส่งเสริมความเท่าเทียมของข้อมูลข่าวสาร วิทยุฯ ควรเพิ่มความเท่าเทียมของการนำเสนอข้อมูลข่าวสารทั้งของไทยและมาเลเซีย โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน เพื่อเพิ่มความเข้าใจในประเด็นของข้อมูลข่าวสารด้านต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมกัน ทั้งนี้ผู้ดำเนินการวิทยุฯ ยังตั้งเห็นว่าบทบาทการส่งเสริมความเท่าเทียมของข้อมูลข่าวสาร ส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี และความไว้วางใจในการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างไทยและมาเลเซีย
 - 20) บทบาทในการส่งเสริมความเคารพต่อความเป็นส่วนตัวและควมมีเกียรติของเพื่อนมนุษย์ วิทยุฯ ควรมีบทบาทการนำเสนอข้อมูลข่าวสารหรือความคิดเห็นต่าง ๆ ของประชาชนไทยและมาเลเซียด้วยความเคารพต่อความเป็นส่วนตัวและควมมีเกียรติของเพื่อนมนุษย์ โดยคำนึงถึงรายละเอียดของเนื้อหาในข้อมูลข่าวสารนั้น ๆ ว่าเป็นเรื่องทั่วไปหรือเรื่องส่วนตัว เพราะหากไม่คำนึงในประเด็นดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของไทยและมาเลเซียได้ ทั้งนี้ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารลักษณะนี้จึงจัดรายการวิทยุฯ จำเป็นจะต้องให้ความสำคัญ ยึดมั่น และปฏิบัติตามบทบาทส่งเสริมความเคารพต่อความเป็นส่วนตัวและควมมีเกียรติของเพื่อนมนุษย์ เพื่อเป็นแบบอย่างให้กับคนในพื้นที่สองฝั่ง
 - 21) บทบาทในการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างคนไทยและมาเลเซีย ซึ่งเป็นบทบาทที่สำคัญบทบาทหนึ่งของวิทยุฯ ที่ควรนำเสนอข้อมูลข่าวสารหรือเรื่องราวที่ดีระหว่างไทยและมาเลเซีย เพื่อให้คนทั้งสองประเทศได้รับรู้ดีซึ่งกันและกัน อันนำไปสู่ความเข้าใจระหว่างกัน ตลอดจนความร่วมมือ การช่วยเหลือ และดูแลกันและกันมากขึ้น อันสะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่ดีขึ้น ซึ่งผู้ดำเนินการวิทยุฯ กล่าวอย่างชัดเจนว่า เป็นความสัมพันธ์แบบ “บ้านพี่เมืองน้อง” นอกจากนี้ยังเป็นการเสริมความมั่นคงระหว่างประเทศอีกด้วย ในขณะที่เดียวกันในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างไทยและมาเลเซีย วิทยุฯ

- ไทยควรนำเสนอข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้างความเข้าใจ ต่อเหตุการณ์สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เกิดขึ้นจริงแก่คนมาเลเซียด้วย
- 22) บทบาทในการแก้ปัญหาสังคมที่ทั้ง 2 ประเทศกำลังเผชิญ เช่น ยาเสพติด อาชญากรรม การค้าประเวณี แรงงานเถื่อน การอพยพเข้าเมืองผิดกฎหมาย และสิ่งแวดล้อม วิทยาฯ สามารถมีบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหาไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด อาชญากรรม การค้าประเวณี แรงงานเถื่อน การอพยพเข้าเมืองผิดกฎหมาย และสิ่งแวดล้อม ด้วยการรณรงค์ให้ผู้ที่พึ่งตระหนักถึงโทษจากการกระทำผิดดังกล่าว ทั้งนี้ผู้ดำเนินการวิทยาฯ เห็นว่า วิทยาฯ สามารถผลิตรายการในรูปแบบของสารคดีสั้น หรือจัดทำเป็นสื่อออนไลน์ที่น่าสนใจและให้ข้อมูลเชิงลึกได้ นอกจากนี้วิทยาฯ ยังเป็นสื่อที่ช่วยในการแจ้งข่าว ติดตาม รวมทั้งประสานงานเพื่อการแก้ไขปัญหาร่วมกับภาครัฐในประเด็นปัญหาสังคมระหว่างทั้ง 2 ประเทศ อย่างไรก็ตามสำหรับปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในประเทศไทยนั้น หากวิทยาฯ มีบทบาทดังกล่าว นอกจากจะเป็นการช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมแล้ว ยังช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือของประเทศไทยในสายตาของประเทศเพื่อนบ้านด้วย
- 23) บทบาทในการลดความขัดแย้งปัญหาชายแดน ถือเป็นบทบาทที่วิทยาฯ พึงกระทำ เพื่อช่วยลดปัญหาและแก้ไขความขัดแย้งปัญหาชายแดน รวมถึงสะท้อนปัญหาภายในพื้นที่ให้คนทั้งสองประเทศได้รับรู้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ทั้งนี้นักจัดรายการวิทยาฯ จำเป็นต้องนำเสนอข้อมูลข่าวสารและเน้นย้ำเรื่องราวหรือกิจกรรมดี ๆ ที่ทำร่วมกัน เพื่อให้เกิดความตระหนักรู้และให้เกิดความเห็นอกเห็นใจกันและกัน
- 24) บทบาทในการสร้างความเข้มแข็งความร่วมมือระหว่างรัฐบาลในท้องถิ่น วิทยาฯ ควรมีบทบาทในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานรัฐบาลในท้องถิ่น โดยการแจ้งข่าวสารเพื่อประสานความร่วมมือของส่วนงานหรือหน่วยงานที่ดูแลหรือรับผิดชอบในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง เพื่อความร่วมมือและช่วยเหลือกันและกันให้สามารถผลักดันผลงานหรือกิจกรรมที่ทำร่วมกันได้ อีกด้านหนึ่งวิทยาฯ สามารถประสานสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดจากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐบาลในท้องถิ่นดังกล่าว เพื่อให้ประชาชนได้รับและเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ อันเป็นการส่งเสริมการร่วมมือ ร่วมทำ หรือร่วมมือระหว่างไทยและมาเลเซีย ซึ่งจะนำไปสู่การลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างหน่วยงานรัฐในท้องถิ่นและรัฐบาลอีกด้วย
- 25) บทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของ ไทยและมาเลเซีย กล่าวได้ว่าเป็นบทบาทที่สำคัญ ซึ่งผู้ดำเนินการวิทยาฯ ทุกคนเห็นพ้องเป็นเสียงเดียวกันว่า วิทยาฯ ควรมีบทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างไทยและมาเลเซีย ด้วยการนำเสนอข้อมูลแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ตลอดจนกิจกรรมงานที่จัดขึ้น เพื่อให้ผู้ที่ทั้งสองประเทศได้รับและสนใจท่องเที่ยว อันเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่ ซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ดีขึ้น สำหรับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้น ยังควรกล่าวถึงความปลอดภัยและการอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้คนมาเลเซียมาท่องเที่ยวในประเทศไทย เพราะผู้ดำเนินการวิทยาฯ ยอมรับว่าคนมาเลเซียส่วนหนึ่งรับรู้ข่าวสารความไม่สงบในพื้นที่ ทำให้ไม่กล้าหรืออยากเข้ามาท่องเที่ยว
- 26) บทบาทในการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางการเกษตร ถือเป็นบทบาทหนึ่งที่วิทยาฯ พึงกระทำ ซึ่งจะก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างคนไทยและมาเลเซียในด้านเกษตร เช่น การทำหมักและการปลูกพืชผักสวนผสม เป็นต้น อันจะนำไปสู่ความร่วมมือในการพัฒนาต่อไป นอกจากนี้ยังเป็นโอกาสดีที่ประเทศไทยจะได้เผยแพร่แนวคิดการทำเกษตรแบบพอเพียงไปยังมาเลเซียด้วย แต่ก็พบว่ามิใช่ข้อจำกัดในการเข้าถึงและได้มาซึ่งข้อมูลความรู้ทางการเกษตรที่ถูกต้องน่าเชื่อถือ และที่ประชาชนสามารถนำไปใช้ได้จริง โดยเฉพาะเทคโนโลยีทางการเกษตรใหม่ ๆ เพราะข้อมูลความรู้จะอยู่เพียงภายในหน่วยงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 27) บทบาทส่งเสริมความร่วมมือทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาฯ ควรมีบทบาทในด้านนี้เพราะจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และแบ่งปันความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อันจะทำให้เกิดการพัฒนาร่วมกันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างไทยและมาเลเซีย

- 28) บทบาทในการให้ข่าวสารความรู้ วิทยาฯ ควรมีบทบาทนี้ ด้วยการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับวัฒนธรรม ภาษา ศาสนา และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาของไทยและมาเลเซีย เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน อันนำไปสู่ความรู้และความเข้าใจระหว่างคนทั้งสองประเทศ

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยาฯ อำเภอคูโงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส โดยรวมเห็นว่า วิทยาฯชายแดน ควรมีบทบาทสำคัญ ดังนี้

- 1) บทบาทในการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านกีฬา ความร่วมมือทางด้านกีฬาระหว่างไทยและมาเลเซีย ก่อให้เกิดความสามัคคี โดยมีกีฬาเป็นสื่อกลางในการสาน/สร้างความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศ ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน คือ การได้รู้จักมักคุ้นกันระหว่างบุคคลากรของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของไทยและมาเลเซีย ทำให้การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานสะดวกและรวดเร็วขึ้น วิทยาฯ จึงมีบทบาทในการประชาสัมพันธ์ความร่วมมือทางด้านกีฬาตลอดจนรายงานการแข่งขันกีฬานิตต่าง ๆ ทั้งกีฬาสากลและกีฬาพื้นบ้านท้องถิ่น
- 2) บทบาทในการสร้างความเข้มแข็งของสันติภาพและการเข้าใจระหว่างประเทศ ด้วยการนำเสนอเรื่องราวที่ดีด้านต่าง ๆ อาทิ ประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่เป็นความร่วมมือระหว่างไทยและมาเลเซีย ทั้งนี้ต้องเป็นเรื่องราวที่ถูกต้องเชื่อถือได้ อันจะนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน
- 3) บทบาทในการอนุรักษ์ซึ่งการคบค้าสมาคมระหว่างคนไทย และมาเลเซีย รวมทั้งการดำรงไว้ซึ่งสถาบันครอบครัว และชุมชนของกันและกัน การอนุรักษ์ซึ่งที่อยู่อาศัย การคบค้าสมาคมของมนุษย์ ครอบครัวและชุมชน การที่วิทยาฯ มีบทบาทดังกล่าวจะทำให้คนไทยและมาเลเซียรู้ความเป็นอยู่ของกันและกัน และดำรงไว้ซึ่งการคบค้าสมาคม ครอบครัว ตลอดจนชุมชนไทยและมาเลเซีย นอกจากนี้ยังเป็นการสานความสัมพันธ์ในระดับประเทศด้วย ซึ่งปัจจุบันผู้ดำเนินการวิทยาฯ ประสานงานและพูดคุยกับผู้นำและบุคคลทั่วไปในมาเลเซียได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว
- 4) บทบาทในการส่งเสริมความร่วมมือทางการศึกษา วิทยาฯ ควรมีบทบาทในการส่งเสริมด้านการศึกษา ร่วมกัน โดยการนำเสนอหรือสร้างรายการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา อาทิ รายการสอนภาษาและรายการให้ความรู้เพื่อการพัฒนาอาชีพ ซึ่งช่วยให้เยาวชนของทั้ง 2 ประเทศได้มีการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของตนให้ทัดเทียมกัน ทั้งนี้ผู้ดำเนินการวิทยาฯ ยังได้กล่าวถึงความร่วมมือของสถานศึกษาท้องถิ่นในด้านการปรับปรุงหลักสูตร ตลอดจนส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนผู้เรียนระหว่างกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเข้าใจในวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของคนไทยและมาเลเซีย อันจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางการศึกษาที่ร่วมกันในอนาคต
- 5) บทบาทส่งเสริมความสัมพันธ์ทางการค้าและเศรษฐกิจ แม้ปัญหาการค้าลอบขนสินค้าผิดกฎหมายจะเป็นปัญหาที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่ายในการแก้ปัญหา แต่วิทยาฯ ก็สามารถมีบทบาทส่งเสริมความสัมพันธ์ทางการค้าและเศรษฐกิจระหว่างประเทศได้ โดยการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ถึงสินค้าและบริการในท้องถิ่นของทั้งสองฝั่ง โดยเฉพาะสินค้าที่ผลิตโดยใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น อันมีเอกลักษณ์เฉพาะ ซึ่งจะเป็นการสร้างรายได้ให้กับชาวบ้าน นอกเหนือจากการส่งเสริมการค้าชายแดนที่เป็นการซื้อขายกันในระดับบุคคลและระดับธุรกิจ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจในพื้นที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตามในการทำหน้าที่ดังกล่าวนี้จตุรภากรวิทยาฯ ควรมีข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการค้าและเศรษฐกิจ อาทิ หอการค้าเป็นฐานในการนำเสนอในรายการ

นอกจากนี้ ยังมีหลายประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยาฯ มีทั้งคนที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างใกล้ชิดเช่นกัน ดังนี้

- 1) บทบาทในการต่อต้านลัทธิแบ่งแยกเชื้อชาติ ผู้ดำเนินการวิทยาฯ ส่วนหนึ่งเห็นด้วย เพราะเป็นการส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างของเชื้อชาติ ซึ่งเมื่อวิทยาฯ นำเสนออย่างต่อเนื่อง จะทำให้ผู้ฟังสามารถจำแนกและเข้าใจความต่างของแต่ละเชื้อชาติได้ รวมทั้งนำไปสู่การป้องกันการกล่าวอ้างถึงความแตกต่างด้านเชื้อชาติและศาสนา เพื่อใช้เป็นเหตุในการก่อความไม่สงบ แต่ผู้ดำเนินการวิทยาฯ ส่วนหนึ่งไม่เห็นด้วย เนื่องจากหากวิทยาฯ มี

บทบาทในการต่อต้านลัทธิแบ่งแยกเชื้อชาติหรือศาสนาเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง จะเป็นชนวนก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งระหว่างกัน

- 2) บทบาทการป้องกันสงคราม ผู้ดำเนินการวิจัยฯ ส่วนหนึ่งเห็นด้วยกับการที่วิทยุฯ จะมีบทบาทในการป้องกันสงคราม เพราะเป็นการ “กินไว้ดีกว่าแก้” ด้วยการนำเสนอผลที่ประชาชนจะได้รับหากเกิดสงคราม ด้วยการสอดแทรกเรื่องราวการ โดยเฉพาะระหว่างการสอนธรรมะทั้งศาสนาพุทธและอิสลาม แต่ผู้ดำเนินการวิจัยฯ อีกส่วนหนึ่งเห็นว่า วิทยุฯ ไม่ควรมีบทบาทป้องกันสงคราม เพราะการนำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับสงคราม อาจเป็นชนวนก่อให้เกิดความขัดแย้งและสงครามในที่สุด ในขณะที่เดียวกันก็ยืนยันว่าในพื้นที่ไม่มีสงคราม
- 3) บทบาทของผู้กระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง (catalyst) ผู้ดำเนินการวิจัยฯ ส่วนหนึ่งเห็นว่า ควรมีบทบาทในการให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ผู้ฟังเตรียมความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงและกระตุ้นให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น อันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงตามนโยบายต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับคนไทยและมาเลเซียในพื้นที่ ผู้ดำเนินการวิจัยฯ อีกส่วนหนึ่งไม่เห็นด้วยกับบทบาทดังกล่าวนี้ เพราะเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ควรให้เป็นไปตามธรรมชาติ ไม่ต้องไปกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในขณะที่นักจัดรายการวิทยุฯ ส่วนหนึ่งไม่มีข้อมูล และไม่มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศ
- 4) บทบาทในการไม่ส่งเสริมความขัดแย้งและความเกลียดชังระหว่างประเทศ ผู้ดำเนินการวิจัยฯ ส่วนหนึ่งเห็นด้วยว่า วิทยุฯ ควรมีบทบาทในการเสริมสร้างความรัก ความสามัคคี และความเข้าใจอันดีระหว่างไทยและมาเลเซีย เพื่อทำให้เกิดความสงบภายในพื้นที่ รวมทั้งลดความขัดแย้งและความเกลียดชังระหว่างประเทศ แต่ผู้ดำเนินการวิจัยฯ อีกส่วนหนึ่งสังเกตเห็นว่าการนำเสนอเนื้อหาด้านความรัก ความสามัคคี และความเข้าใจอันดีระหว่างไทยและมาเลเซีย อาจเป็นจุดเริ่มต้นของความขัดแย้งระหว่างประเทศ เพราะไทยและมาเลเซียมีความแตกต่างกันทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม ซึ่งอาจเกิดความเข้าใจไม่ถูกต้องในสิ่งที่นำเสนอ
- 5) บทบาทในการเป็น “พื้นที่สาธารณะ” ที่เป็นประชาธิปไตยระหว่างประเทศ ผู้ดำเนินการวิจัยฯ ส่วนหนึ่งเห็นด้วยว่า วิทยุฯ ควรเป็นพื้นที่ที่ให้อิสระแก่ประชาชนไทยและมาเลเซียในการพูด และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน แต่ผู้ดำเนินการวิจัยฯ อีกส่วนหนึ่งเห็นว่าวิทยุฯ ไม่ควรมีบทบาทดังกล่าว เนื่องจากการปกครองแบบประชาธิปไตยของแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันตามศาสนา และวัฒนธรรม จึงเป็นอุปสรรคสำคัญประการหนึ่งในการที่วิทยุฯ จะมีบทบาทเป็น “พื้นที่สาธารณะ” ที่เป็นประชาธิปไตยระหว่างประเทศ โดยเฉพาะกรณีไทยและมาเลเซีย

5.2.1.2 เนื้อหาและรูปแบบรายการเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย

ผู้ดำเนินการวิจัยฯ อำเภอสุโขทัย-อุก จังหวัดนครราชสีมา ได้เสนอแนะต่อเนื้อหาและรูปแบบรายการเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย รายละเอียด ดังนี้

1) เนื้อหารายการเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิจัยฯ มีความเห็นโดยรวมในเรื่องเนื้อหาหรือสาระในรายการที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย โดยกล่าวว่า รายการควรนำเสนอ ดังนี้

- (1) ข่าวสารและสาระความรู้ เช่น ข่าวสภาพภูมิอากาศ ข่าวสภาพเศรษฐกิจการค้า ข่าวส่งเสริมการอาชีพ เช่น การขายอาหาร สบู่ และเสริมสวย
- (2) การท่องเที่ยวระหว่างไทยและมาเลเซีย
- (3) ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีพื้นบ้านของไทยและมาเลเซีย
- (4) ความบันเทิง เช่น เพลงทั้งเพลงไทยและเพลงมาเลเซีย
- (5) เนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซีย

(6) เนื้อหาเกี่ยวกับการวางพื้นฐานการใช้ชีวิตในอนาคต อาทิ การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและมาเลเซียในอนาคต เมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2) รูปแบบรายการเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ เสนอแนะการนำเสนอรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย โดยมีวิธีการนำเสนอรายการ ดังนี้

- (1) รูปแบบรายการที่นำเสนอทั้งภาษาไทย และมลายู
- (2) รูปแบบรายการที่นำเสนอโดยคนมุสลิมที่มีความน่าเชื่อถือ และได้รับการเชื่อถือจากคนมาเลเซีย อาทิ ผู้นำศาสนา
- (3) รูปแบบรายการพูดคุยโดยมีดราม่า
- (4) รูปแบบรายการเพลงที่มีการพูดคุยโดยนักจัดรายการวิทยุฯ และมีการเปิดรับโทรศัพท์จากผู้ฟังออกอากาศ

5.2.1.3 บทบาทที่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดนในพื้นที่ต้นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส

วิทยุ ไทยควรทำหรือมีบทบาท	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
นำเสนอรายการด้วยภาษาไทย โดยเฉพาะการนำเสนอรายการแปลภาษา/ สอนภาษาไทย - มาเลย์ และการนำเสนอรายการแบบสองภาษา	44	11.00	374
นำเสนอข่าวสารที่เป็นจริง ตรงไปตรงมา	34	8.50	
อื่น ๆ	34	8.50	
นำเสนอเนื้อหาที่มีสาระความรู้ที่เป็นประโยชน์	25	6.25	
นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับศาสนา	24	6.00	
ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซีย	16	4.00	
ให้ความบันเทิงด้วยเพลง	16	4.00	
ส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณี	13	3.25	
ให้ความบันเทิง	13	3.25	
นำเสนอเรื่องเศรษฐกิจ / การค้า	11	2.75	
ส่งเสริมการท่องเที่ยว	10	2.50	
ให้ข่าวสาร	10	2.50	
เป็นสื่อกลางให้คนไทยและคนมาเลเซียพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน	10	2.50	

ให้สาระความรู้ความคืบความมั่นคง	10	2.50	
นำเสนอในสิ่งที่ถูกต้อง ให้คุณธรรม แง่คิดต่าง ๆ	6	1.50	
นำเสนอรายการเกี่ยวกับการค้าขาย การกีฬา และการท่องเที่ยว	6	1.50	
นำเสนอในเรื่องที่ดี	5	1.25	
นำเสนอด้านที่ดีของคนไทยหรือประเทศไทย	5	1.25	
นำเสนอเนื้อหาวิชาการ อาทิ กฎหมาย ภาษา	5	1.25	
มีความเป็นกลาง	3	0.75	
นำเสนอในทุกเรื่อง	3	0.75	
ผู้ตอบให้ทัศนะว่า “รายการที่จัดอยู่นั้น ทำได้ดีแล้ว”	35	8.75	
ผู้ตอบให้ทัศนะว่า “รายการที่ทำอยู่ควรจะต้องดีกว่านี้ หรือดียิ่งขึ้น”	13	3.25	
ผู้ตอบให้ทัศนะว่า “แล้วแต่ผู้จัดรายการ”	8	2.00	
ผู้ตอบให้ทัศนะว่า “นักจัดรายการควรเป็นคนไทย หรือ เข้าใจภาษาไทย”	7	1.75	
ผู้ตอบแสดงทัศนะต่อสัญญาวิทยุมาเดเซียที่ควรมีความชัดเจน ครอบคลุมกว้างขวาง	5	1.25	
ผู้ตอบแสดงทัศนะต่อคลื่นสัญญาวิทยุมาเดเซียที่ไม่ควรแทรกหรือรบกวนสัญญาวิทยุฯ ไทย	3	0.75	
ไม่แสดงความคิดเห็น	26	6.50	26
รวม	400	100.00	400

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 46 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของบทบาทวิทยุฯ ไทยควรทำในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย
อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา มีความเห็นว่าวิทยุฯ มาเดเซียควรทำหรือมีบทบาทต่าง ๆ จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 26 คน และผู้ตอบที่แสดงความคิดเห็น จำนวน 374 คน โดยผู้ที่แสดงความคิดเห็นให้ทัศนะทั้งหมด 374 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) นำเสนอรายการด้วยภาษาไทย โดยเฉพาะการนำเสนอรายการแปลภาษา/ สอนภาษาไทย - มาเลย์และนำเสนอรายการแบบสองภาษา จำนวน 44 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.00 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลดังนี้ เช่น “การใช้ภาษาไทยบ้าง” “พูดภาษาไทยบ้าง” “เพิ่มภาษาไทยบ้างเวลานำเสนอข่าวสาร” “การแปลศัพท์ หรือแปลคำพูด” “การพูดข่าวภาษาไทยสลับกับมาเดเซีย” เป็นต้น
- 2) นำเสนอข่าวสารที่เป็นจริง ตรงไปตรงมา และอื่น ๆ จำนวน 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.50 เช่น
- 3) นำเสนอเนื้อหาที่มีสาระความรู้ที่เป็นประโยชน์ จำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.25 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลดังนี้ เช่น “เนื้อหาที่มีประโยชน์ต่อผู้ฟัง” “พูดในสิ่งที่เป็นไปได้ เป็นประโยชน์ต่อผู้ฟัง” “ส่งเสริมเนื้อหา

- ความรู้ที่ตี ๗ ให้ผู้ฟังได้ฟังต่อไป” “ให้ความรู้แก่ผู้ฟังจริง ๆ” เป็นต้น
- 4) นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับศาสนา จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.00 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลดังนี้ เช่น “การเปิดเสียงอาชานทุกครั้งที่เข้าเวลาละหมาด” “เสนอสาระความรู้เชิงศาสนาให้มาก” “เสนอรายการที่เกี่ยวกับคณธรรมศาสนาให้มาก” “ควรเพิ่มการอ่านอัลกุรอานให้มากกว่าเดิม” เป็นต้น
 - 5) ผู้ตอบเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซีย และให้ความบันเทิงด้วยเพลง โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.00 เท่ากัน
 - 6) ส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณี, ให้ความบันเทิง และผู้ตอบให้ทัศนะว่า “รายการที่ทำอยู่ควรจะทำให้ดีกว่านี้หรือดีขึ้น” จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.25 เท่ากัน
 - 7) นำเสนอเรื่องเศรษฐกิจ / การค้า จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.75 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลดังนี้ เช่น “เสนอข่าวเศรษฐกิจระหว่างประเทศ” “การพูดถึงเรื่องเศรษฐกิจ การค้า พรมแดนไทย - มาเลเซีย” “ข่าวการค้าชาย” “ประชาสัมพันธ์การค้าร่วมกัน” เป็นต้น
 - 8) ส่งเสริมการท่องเที่ยว, ให้ข่าวสาร, ให้สาระความรู้ควบคู่ความบันเทิง และเป็นสื่อกลางให้คนไทยและคนมาเลเซียพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.50 เท่ากัน
 - 9) นำเสนอรายการเกี่ยวกับการค้าชาย การกีฬา และการท่องเที่ยว และนำเสนอในสิ่งที่ถูกต้อง ให้คุณธรรม แง่คิดต่าง ๆ โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.50 เท่ากัน
 - 10) นำเสนอด้านวิถีของคนไทยหรือประเทศไทย, นำเสนอในเรื่องที่ดี, นำเสนอเนื้อหาวิชาการ อาทิ กฎหมาย ภาษา และผู้ตอบแสดงทัศนะต่อสัญญาณวิทยุมาเลเซียที่ควรมีความชัดเจนครอบคลุมกว้างขวาง โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 เท่ากัน
 - 11) นำเสนอในทุกเรื่อง, มีความเป็นกลาง และผู้ตอบแสดงทัศนะต่อคลื่นสัญญาณวิทยุมาเลเซียที่ไม่ควรแทรกหรือรบกวนสัญญาณวิทยุฯ ไทย โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 เท่ากัน

นอกจากที่ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นด้านบทบาทที่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดนในประเด็นต่าง ๆ มีผู้ตอบอีกส่วนหนึ่งให้ทัศนะต่อบทบาทของวิทยุชายแดนในปัจจุบันในด้านต่าง ๆ โดยผู้ตอบส่วนใหญ่ได้แสดงทัศนะว่า “รายการที่จัดอยู่นั้น ทำได้ดีแล้ว” จำนวน 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.75 นอกจากนี้ผู้ตอบอีกส่วนหนึ่งได้แสดงทัศนะว่า “แล้วแต่ผู้จัดรายการ” จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.00 และผู้ตอบอีกบางส่วนได้ให้ทัศนะต่อตัวนักจัดรายการว่า “นักจัดรายการควรเป็นคนไทย หรือ เข้าใจภาษาไทย” จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.75

5.2.1.4 บทบาทที่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดนในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยูน

วิทยุ ไทยควรทำหรือมีบทบาท	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ให้ความบันเทิงด้วยเพลง	55	13.75	383
อื่น ๆ	46	11.50	
นำเสนอรายการด้วยภาษามลายู	30	7.50	
ส่งเสริมการท่องเที่ยว	27	6.75	
ให้ข่าวสารที่เป็นจริง	27	6.75	
นำเสนอรายการด้วยภาษาไทยและมาเลเซีย	26	6.50	

ให้ข่าวสาร	24	6.00	
นำเสนอข่าวสาร สารที่เป็นประโยชน์	23	5.75	
นำเสนอในเรื่องที่ดี	21	5.25	
ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซีย	16	4.00	
นำเสนอรายการด้วยภาษาที่หลากหลาย ทั้งภาษามลายู อังกฤษ และไทย ฯลฯ	13	3.25	
ส่งเสริมความร่วมมือ / การทำงานร่วมกัน	12	3.00	
ให้ข่าวสาร ความรู้คู่ความบันเทิง	11	2.75	
นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม	9	2.25	
นำเสนอรายการด้วยภาษาไทย	8	2.00	
นำเสนอเรื่องเศรษฐกิจ / การค้า	6	1.50	
นำเสนอเรื่องราวที่หลากหลาย	4	1.00	
ความบันเทิง	4	1.00	
นำเสนอข่าวสารของทั้ง 2 ประเทศ	3	0.75	
นำเสนอสิ่งดีเกี่ยวกับประเทศไทย	3	0.75	
ผลิตรายการที่ดึงดูดความสนใจ	3	0.75	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติว่ารายการที่จัดดีอยู่แล้ว	10	2.50	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติว่าสัถยญาณวิทยุฯ ไทยควรชัดเจน	2	0.50	
ไม่แสดงความคิดเห็น	17	4.25	17
รวม	400	100.00	400

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 47 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของบทบาทที่วิทยุฯ ไทยควรทำในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูนมีความเห็นว่าวิทยุฯ ไทยควรทำหรือมีบทบาทต่าง ๆ จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 17 คน และผู้ตอบที่แสดงความคิดเห็น จำนวน 383 คน โดยผู้ที่แสดงความคิดเห็นให้ทัศนะทั้งหมด 383 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) ให้ความบันเทิงด้วยเพลง จำนวน 55 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.75, ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ช่วงเพลงไทยสักลควรเพิ่มเวลาในการฟังมากกว่านี้” “ดีใจควรเปิดเพลงเกี่ยวกับศาสนา” “มีรายการที่ดึงดูดน่าสนใจมากมาย และเพลงใหม่ ๆ” เป็นต้น

- 2) อื่น ๆ จำนวน 46 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.50 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “อยากให้มียุทธศาสตร์เพื่อเด็ก (เด็กเล็ก) เพื่อการเรียนรู้” “มีการพูดถึงเกี่ยวกับมาเลเซียบ้าง” “ทำให้ทั้งสองประเทศนั้นรักประเทศของตนเอง” เป็นต้น
- 3) นำเสนอรายการด้วยภาษามลายู จำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.50 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “มีการสอนแทรกภาษามลายูบ้างเพราะวิทยุไทย คุณมาเลเซียจะฟังตั้งถูกจากคนข้างบ้านชอบโทรไปขอเพลงในประเทศไทย” “ควรใช้ภาษามาเลเซียบ้างเพื่อให้ประชาชนมาเลเซียได้เข้าใจ” “มีการใช้ภาษามาเลเซียมากขึ้น” เป็นต้น
- 4) ส่งเสริมการท่องเที่ยว และให้ข่าวสารที่เป็นจริง โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.75 เท่ากัน
- 5) นำเสนอรายการด้วยภาษาไทยและมาเลเซีย จำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.50 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ควรพูดทั้ง 2 ภาษา” “วิธีการพูดภาษาไทย และมาเลย์” “มียุทธศาสตร์เกี่ยวกับการสอนภาษาไทย และแปลเป็นภาษามลายู” เป็นต้น
- 6) ให้ข่าวสาร จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ให้ข่าวสารของปัจจุบัน ให้ข่าวสารที่มีประโยชน์แก่ประชาชน” “มีข่าวสารเหตุการณ์ที่น่าสนใจ” “ให้ข่าวที่ทันสมัย” เป็นต้น
- 7) นำเสนอข่าวสาร สารที่เป็นประโยชน์ จำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.75 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “นำเสนอข่าวสารที่เป็นประโยชน์” “ทำรายการที่มีประโยชน์ต่อสังคม” “ทั้ง 2 ประเทศควรเปิดรายการที่มีประโยชน์” เป็นต้น
- 8) นำเสนอในเรื่องที่ดี จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.25 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ทำสิ่งดี ๆ ให้แก่สังคม” “ทำให้ประชาชนทำดีต่อกัน” “นำเสนอข่าวสารที่ดี ๆ สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม” เป็นต้น
- 9) ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซีย จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “สร้างความสัมพันธ์ของรัฐบาลระหว่างประชาชน” “ประกาศข่าวที่เป็นจริง เพื่อความเข้าใจระหว่างกัน” “ประกาศข่าวที่เป็นจริง เพื่อความเข้าใจระหว่างกัน” เป็นต้น
- 10) นำเสนอรายการด้วยภาษาที่หลากหลาย ทั้งภาษามลายู อังกฤษ และไทย ฯลฯ จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.25 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ควรให้ DJ แทรกภาษาอังกฤษให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อความเข้าใจของผู้ฟัง” “วิทยุไทยควรมีดีเจที่เป็นทั้งภาษามลายู / อังกฤษ และอื่น ๆ” “ควรมีภาษามลายูและภาษาอังกฤษเยอะ ๆ” เป็นต้น
- 11) ส่งเสริมความร่วมมือ/การทำงานร่วมกัน จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “เป็นการดี และทำงานร่วมกันกับพนักงาน ทำงานมาเลเซียกับไทย” “วิทยุไทยควรมีดีเจไทย และดีเจมาเลเซียร่วมมือกัน” “เล่น หรือทำกิจกรรมร่วมกัน” เป็นต้น
- 12) ให้ข่าวสาร ความรู้ควบคู่ความบันเทิง จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.75 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “มีการสอนทางศาสนา ร้องเพลง และเพลงไทย” “ให้ข่าวสารเหตุการณ์ที่ชัดเจน เพลงใหม่ ๆ” “รายการข่าวสารที่แท้จริงและเพลงที่เหมาะสม” เป็นต้น
- 13) นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม จำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.25 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “มีการบรรยายศาสนาเพื่อคนอิสลามให้มาก ๆ” “วิทยุไทยควรมีการสนทนาบรรยายศาสนา” “บรรยายศาสนาให้มากขึ้น” เป็นต้น
- 14) นำเสนอรายการด้วยภาษาไทย จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “สอนภาษาไทยหรือภาษาไทยวันละคำน่าจะได้” “มีการพากย์ภาษาไทยในรายการบ้าง” “ควรมียุทธศาสตร์เกี่ยวกับการสอนภาษาไทย เพื่อให้คนมาเลเซียพูดและฟังได้” เป็นต้น

- 15) นำเสนอเรื่องเศรษฐกิจ การค้า จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.50 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ให้ไปมาระหว่างประเทศ ให้มีการค้าขายดีขึ้น” “แนะนำสถานที่ที่สินค้าราคาถูกในการซื้อ” “ทางด้านเศรษฐกิจ ให้มีรัฐสวัสดิการใหม่ ๆ เป็นต้น
- 16) นำเสนอเรื่องราวที่หลากหลาย และความบันเทิง โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.00 เท่ากัน
- 17) นำเสนอข่าวสารของทั้ง 2 ประเทศ, นำเสนอสิ่งดีเกี่ยวกับประเทศไทย และผลิตรายการที่ดึงดูดความสนใจ โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 เท่ากัน

นอกจากนี้ผู้ตอบที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยูนมีความเห็นว่าวิทยุ ไทยควรทำหรือมีบทบาทต่าง ๆ โดยผู้ตอบแสดงทัศนคติว่ารายการที่จัดดีอยู่แล้ว จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.50 และให้ทัศนะว่าสัณฐานวิทยุ ไทยควรชัดเจน จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.50

5.2.2 บทบาทที่ไม่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดน

กลุ่มตัวอย่างทั้งที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุ อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมาความคิดเห็นต่อบทบาทที่ไม่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดน ดังนี้

5.2.2.1 บทบาทที่ไม่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดนในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุ

- 1) บทบาทในการเป็นผู้วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลในกระบวนการตัดสินใจในนโยบายต่างประเทศ ผู้ดำเนินการวิทยุ เห็นพ้องกันว่าวิทยุ ไม่ควรมีบทบาทในการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลไม่ว่าในแง่ลบหรือ หากจะนำเสนอเกี่ยวกับนโยบายรัฐบาลในประเด็นใด จะนำเสนอเฉพาะนโยบายที่มีมติเห็นชอบโดยคณะรัฐมนตรี ผู้ดำเนินการวิทยุ ระบุดังกล่าวชัดเจนว่า “ไม่วิพากษ์วิจารณ์นโยบายของรัฐบาล” “ไม่พูดถึงรัฐบาลโดยเด็ดขาด”
- 2) บทบาทในการนำเสนอประเด็นความมั่นคง การเมือง และศาสนา เนื่องจากความแตกต่างทางด้านปกครองและศาสนาของไทยและมาเลเซีย วิทยุ จึงไม่ควรมีบทบาทในการนำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับประเด็นดังกล่าว เพราะจะส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างประชาชนไทยและมาเลเซียได้
- 3) บทบาทในการต่อต้านการยุยงส่งเสริมการทำสงคราม ผู้ดำเนินการวิทยุ กล่าวว่า เป็นบทบาทและหน้าที่ของฝ่ายความมั่นคง และเป็นประเด็นอ่อนไหว ซึ่งหากมีการบิดเบือนจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดและมีผลเสียหลายอย่าง ยิ่งหากวิทยุ จะมีบทบาทดังกล่าว ต้องอาศัยผู้รู้จริง เป็นกลาง และสามารถอธิบายให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้ฟังได้ ไม่เช่นนั้นจะส่งผลเสียทั้งต่อสถานีวิทยุ และนักจัดรายการวิทยุ โดยตรง และอีกด้านหนึ่งผู้ดำเนินการวิทยุ เห็นว่า การเกิดสงครามอันมีผลกระทบต่อทั้งไทยและมาเลเซีย ประชาชนสามารถตระหนักได้ถึงผลที่จะเกิดขึ้นได้ด้วยตนเอง ดังนั้นวิทยุจึงไม่จำเป็นต้องมีบทบาทในการต่อต้านการยุยงส่งเสริมการทำสงคราม
- 4) บทบาทของผู้เร่งและผู้ขัดขวางนโยบายต่างประเทศของรัฐบาล ผู้ดำเนินการวิทยุ ให้เหตุผลว่า “ไม่ใช่หน้าที่” วิทยุ ไม่สามารถเปิดประเด็นเป็นเพียงผู้รับฟังเสียงของประชาชน โดยเฉพาะผู้ฟังที่โทรศัพท์ที่มายังสถานี ซึ่งเป็นข้อมูลของคนเฉพาะกลุ่ม ไม่ใช่เสียงของคนส่วนใหญ่ ดังนั้นการจะมีบทบาทในการเร่งและขัดขวางนโยบายต่างประเทศของรัฐบาล จึงไม่สามารถจะกระทำได้ เพราะนักจัดรายการวิทยุ ไม่มีข้อมูลมากเพียงพอและข้อมูลที่มาจากเสียงส่วนใหญ่ นอกจากนี้การมีบทบาทดังกล่าวจะนำไปสู่ความไม่เป็นกลางและแบ่งพรรคแบ่งฝ่ายของสื่อวิทยุ

- 5) บทบาทในการปกป้องชนกลุ่มน้อย ผู้ดำเนินการวิเทศฯ ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยที่วิเทศฯ จะมิมบทบาทในการปกป้องชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นคนกลุ่มเล็กหรือกลุ่มใหญ่ในสังคม แต่วิเทศฯ ควรเป็นสื่อกลางในการผลักดันให้เกิดความถูกต้องในการดำรงชีวิตร่วมกันระหว่างคนกลุ่มเล็กหรือกลุ่มใหญ่ ไม่ว่าจะในมิติใด ๆ ทั้งเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม หรืออาชีพ เพื่อให้คนทุกกลุ่มอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ

นอกจากบทบาทที่ไม่พึงประสงค์ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้ดำเนินการวิเทศฯ ยังเห็นว่าวิเทศฯ ไม่ควรมิมบทบาทในการเป็นผู้ช่วยเหลือการเจรจาต่อรองและบทบาทของผู้อำนวยความสะดวกการตกลงในกระบวนการนโยบายต่างประเทศ รวมทั้งบทบาทในการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์/ความเป็นมาของรัฐปัตตานี ปมความขัดแย้งในอดีตระหว่างไทยและมาเลเซีย ประเด็นที่ละเอียดอ่อนทางศาสนา และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง เช่น กลุ่มคนกระทำความผิดข้ามชาติ น้ำมันเถื่อน และยาเสพติด

เมื่อประมวลเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิเทศฯ ที่มีต่อบทบาทที่ไม่พึงประสงค์ของวิเทศฯ ขาดความสามารถสรุปเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

- 1) ไม่ใช้บทบาทและหน้าที่ของสื่อ
- 2) เป็นหน้าที่ของรัฐมาด และมีหน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่แล้ว เช่น กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงกลาโหม อําเภอหรือจังหวัด
- 3) เป็นเรื่องเกี่ยวกับความมั่นคง
- 4) เป็นเรื่องการเมืองไม่ควรทำ
- 5) เป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถานต้องกำหนดนโยบาย
- 6) การปกครองของไทยและมาเลเซียแตกต่างกัน อันเป็นข้อจำกัดหนึ่งของวิเทศฯ ในการมีบทบาท
- 7) สถานียังขาดความพร้อมทางด้านบุคลากร โดยเฉพาะล่ามแปลภาษา บุคลากรปัจจุบันไม่มีความรู้ด้านภาษามลายู โดยเฉพาะภาษามลายูล้าน
- 8) การนำเสนอเรื่องทั่วไปวิเทศฯ ทำได้ แต่ถ้าเป็นเรื่องความขัดแย้งหรือเกี่ยวกับสงครามทำไม่ได้
- 9) เกินความสามารถ/ศักยภาพของผู้ดำเนินการวิเทศฯ “เป็นเรื่องใหญ่” “เป็นเรื่องระดับสูง” และ “เป็นเรื่องการเมือง”
- 10) วิเทศฯ ไม่มีข้อมูลเพียงพอ และไม่มีข้อมูลเชิงลึก
- 11) อาจกระทบต่อสถานีวิเทศฯ และตัวนักจัดรายการเอง
- 12) ด้วยความเป็นข้าราชการ ต้องทำตามระเบียบของราชการ
- 13) นักจัดรายการยังไม่มีความสามารถเพียงพอ และยังไม่มีความเป็นกลางเท่าที่ควร
- 14) วิเทศฯ มีหน้าที่เพียงประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร
- 15) วิเทศฯ เป็นตัวกลาง ชี้แจงและทำความเข้าใจเท่านั้น ส่วนการตัดสินใจเป็นเรื่องของประชาชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
- 16) ต้องมีระบบการควบคุมความขัดแย้งที่ดี เช่น ต้องมีการคุ้มครองทั้งคนและเนื้อหารายการ เช่น ต้องเป็นผู้ที่นำเชื่อถือ มีความเป็นกลาง รวมทั้งเนื้อหาควรเป็นเรื่องทั่วไป วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น การค้าขาย และวัฒนธรรม

5.2.2.2 บทบาทที่ไม่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดนในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา

วิทยุ มาเลเซียไม่ควรทำหรือมีบทบาท	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ไม่นำเสนอเกี่ยวกับการเมือง (ไม่นำเสนอเกี่ยวกับการเมืองไทย)	59	14.68	317
อื่น ๆ	47	11.69	
ไม่ควรเสนอข่าวไม่จริง บิดเบือน เกินจริง	35	8.71	
ไม่ควรพูดตู่ตัก ตูหมิ่น เจ็บตีหรือพูดในแง่ลบต่อคนไทย สังคมไทย หรือประเทศไทย	25	6.22	
ไม่พูดขู่ข่ม หรือส่งเสริมให้เกิดความแตกแยก/แบ่งแยก	23	5.72	
ไม่ตู่ตัก ตูหมิ่น เปรียบเทียบ หรือก่อให้เกิดความแตกแยกทางศาสนา	20	4.98	
ไม่โฆษณามากเกินไป	18	4.48	
ไม่พูดสิ่งที่ไม่ดี ไร้สาระ หรือไม่มีประโยชน์	17	4.23	
ไม่พูดจาหยาบคาย ลามก ไม่สุภาพ	16	3.98	
เปิดเพลงมากเกินไป	16	3.98	
ไม่นำเสนอเกี่ยวกับการเมือง และศาสนา	10	2.49	
ไม่ควรใช้ภาษาอังกฤษ หรือใช้ภาษาอังกฤษปนภาษามลายู	9	2.24	
ไม่นำเสนอสถานการณ์ความไม่สงบชายแดนภาคใต้	6	1.49	
ไม่ควรพูดภาษามลายูเพียงอย่างเดียว	6	1.49	
ไม่ควรพูดมากเกินไป	6	1.49	
ไม่นำเสนอเนื้อหาที่ก่อให้เกิดความแตกแยก/กระทบกระทั่งระหว่าง 2 ประเทศ	6	1.49	
ไม่แสดงความคิดเห็น	83	20.64	83
รวม	402	100.00	400

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 48 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของบทบาทวิทยุ มาเลเซียไม่ควรทำในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา มีความเห็นว่าวิทยุ มาเลเซียไม่ควรทำหรือไม่ควรมีบทบาทต่าง ๆ จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 83 คน และผู้ตอบที่แสดงความคิดเห็น จำนวน 317 คน โดยผู้ที่แสดงความคิดเห็นทั้งหมด 319 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) ไม่นำเสนอเกี่ยวกับการเมือง โดยเฉพาะไม่นำเสนอเกี่ยวกับการเมืองไทย จำนวน 59 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.68 ซึ่งผู้ตอบโต้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “พูดเรื่องการเมืองของประเทศไทย” “ไม่ชอบให้พูดเรื่องการเมืองของไทยในต่างแดน” “พูดถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศไทย หรือการเมืองในประเทศไทย” “ละเว้นข่าวการเมืองโดยพรรคที่ตนเองชอบมาพูด” เป็นต้น
- 2) อื่น ๆ จำนวน 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.69 ซึ่งผู้ตอบโต้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ไม่ควรเปรียบเทียบข้อดี - ข้อเสียของแต่ละฝ่าย” “ก้าวก่ายในสิทธิมนุษยชน” “เปิดโอกาสให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายเดียว” “พูดถึงสถานการณ์ที่รุนแรงจนทำให้ประชาชนกลัว” เป็นต้น
- 3) ไม่ควรเสนอข่าวไม่จริง บิดเบือน เกินจริง จำนวน 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.71 ซึ่งผู้ตอบโต้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ไม่ควรพูดถึงข่าวลือที่เกินความเป็นจริงเพราะทำให้ผู้ฟังรู้สึกไม่ตื่นตัวต่อข่าวตรงข้าม” “ไม่ควรเสนอข่าวให้เกิดความเข้าใจผิด” “ไม่ควรพูดเกินความเป็นจริงมากเกินไป” “ลดทอนให้ข้อมูลที่ไม่เป็นจริง” เป็นต้น
- 4) ไม่ควรพูดตลก ตูหมิ่น โจมตีหรือพูดในแง่ลบต่อคนไทย สังคมไทย หรือประเทศไทย จำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.22 ซึ่งผู้ตอบโต้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “พูดเกี่ยวกับสถานการณ์ภาคใต้ในต่างแดน” “อย่าพูดเรื่องความเสื่อมเสียของสังคมไทย” “ควรพูดโจมตีการเมืองไทยในต่างแดน” “เอาเหตุการณ์ของไทยที่ไม่ดีมาพูดทำให้มาเลเซียไม่กล้ามาเที่ยวไทย” เป็นต้น
- 5) ไม่พูดขบถ หรือส่งเสริมให้เกิดความแตกแยก/แบ่งแยก จำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.72 ซึ่งผู้ตอบโต้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “บทความหรือเนื้อความพยายามลดความแตกแยก” “ไม่พูดในสิ่งที่ไม่ดีของกันและกัน” “ไม่เป็นกลางระหว่างทั้งสองฝ่าย ข้อมูลเท็จ” “อย่านำเสนอสิ่งที่แตกแยก” เป็นต้น
- 6) ไม่ตลก ตูหมิ่น เปรียบเทียบ หรือก่อให้เกิดความแตกแยกทางศาสนา จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.98 ซึ่งผู้ตอบโต้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “พูดจากุทหมิ่นศาสนาของกันและกัน” “ไม่ควรเปรียบเทียบศาสนามันในแง่ลบ เรื่องเปราะบาง” “พูดโจมตีศาสนาพุทธและพูดเรื่องการเมืองไทย” “พูดถึงเรื่องศาสนาในต่างแดน แบ่งแยกศาสนามัน” เป็นต้น
- 7) ไม่โฆษณามากเกินไป จำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.48 ซึ่งผู้ตอบโต้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “โฆษณามากเกินไป” “อย่าโฆษณามากเกินไป” “มีรายการโฆษณามากเกินไป” “โฆษณามากกว่าเพลง” เป็นต้น
- 8) ไม่พูดถึงที่ไม่ดี ไร้สาระ หรือไม่ประโยชน์ จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.23 ซึ่งผู้ตอบโต้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ไร้ประโยชน์” “จัดรายการไร้สาระ โฆษณามากไปหน่อย” “พูดในสิ่งที่ไม่ดีออกรายการ” “จัดรายการที่ทำให้ผู้ฟังงมงาย” เป็นต้น
- 9) ไม่พูดจาหยาบคาย ลามก ไม่สุภาพ และเปิดเพลงมากเกินไป โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.98 เท่ากัน
- 10) ไม่นำเสนอเกี่ยวกับการเมือง และศาสนา จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.49 ซึ่งผู้ตอบโต้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “พูดเรื่องการเมืองและศาสนา” “การพูดถึงเรื่องศาสนา การเมือง เพราะเป็นเรื่องอ่อนโยน” “ศาสนา การเมือง เพราะเป็นเรื่องเปราะบาง” “ไม่ควรวิจารณ์เรื่องศาสนาและการเมือง” เป็นต้น
- 11) ไม่ควรใช้ภาษาอังกฤษ หรือใช้ภาษาอังกฤษปนภาษามลายู จำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.24 ซึ่งผู้ตอบโต้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ไม่ควรผสมกับภาษาอังกฤษมากนัก” “ดีใจ ไม่ควรใช้ภาษาอังกฤษที่ชาวบ้านฟังไม่รู้เรื่อง” “ไม่ควรพูดภาษาอังกฤษคำ มาเลเซียคำผสมผสานกัน” “ไม่ควรผสมกับภาษาอังกฤษมากนัก” เป็นต้น

- 12) ไม่นำเสนอสถานการณ์ความไม่สงบชายแดนภาคใต้, ไม่นำเสนอเนื้อหาที่ก่อให้เกิดความแตกแยก/ กระทบกระทั่งระหว่าง 2 ประเทศ, ไม่ควรพูดภาษามาลายูเพียงอย่างเดียว และไม่ควรพูดมากเกินไป โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.49 เท่ากัน

5.2.2.3 บทบาทที่ไม่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดนในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันนัง

วิทยุ ไทย ไม่ควรทำหรือมีบทบาท	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ไม่ควรใช้ภาษาไทยอย่างเดียว	72	18.00	379
ไม่พูดสิ่งที่ไม่ดี ไร้สาระ เสื่อมเสีย หรือไม่มีประโยชน์	46	11.50	
อื่น ๆ	43	10.75	
ไม่ควรเสนอข่าวไม่จริง / เกินจริง	31	7.75	
ไม่ควรพูดขมขื่น หรือก่อให้เกิดความแตกแยกระหว่าง 2 ประเทศ	28	7.00	
ไม่พูดขมขื่น หรือส่งเสริมให้เกิดความขัดแย้ง/ทะเลาะกัน	25	6.25	
ไม่กล่าวหา ตูหมิ่น หรือนำเสนอเนื้อหารายการที่ก่อให้เกิดความแตกแยกทางศาสนา	18	4.50	
ไม่ควรกล่าวหา พูดสิ่งที่ไม่ดี เสื่อมเสียต่อคนมาเลเซีย หรือประเทศมาเลเซีย	18	4.50	
ไม่นำเสนอสิ่งที่ไม่ดี ล้อแหลม หรือเนื้อหาข่าวสารที่ไม่เหมาะสม	14	3.50	
ใช้วาจาไม่สุภาพ ใช้คำพูดหยาบคาย	11	2.75	
ไม่นำเสนอข่าวสารเพียงด้านเดียว	10	2.50	
ไม่โฆษณามากเกินไป	10	2.50	
ไม่เปิดเพลงเก่า ๆ	9	2.25	
ไม่ควรกล่าวหา ตูหมิ่นต่อคนอิสลาม	8	2.00	
ไม่ควรนำเสนอเนื้อหาซ้ำ	7	1.75	
เปิดเพลงมากเกินไป	6	1.50	
ไม่นำเสนอรูปแบบเดิม และใช้ภาษาไทยเพียงอย่างเดียว	4	1.00	
ไม่ควรเปิดเพลงไทยอย่างเดียว	3	0.75	
ไม่โฆษณาเกินจริง	2	0.50	
ผู้ตอบเสนอแนะต่อเนื้อหารายการที่ควรนำเสนอ	14	3.50	

ไม่แสดงความคิดเห็น	21	5.25	21
รวม	400	100.00	400

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 49 แสดงจำนวนและคำร้อยละของบทบาทที่วิทยาฯ ไทยไม่ควรทำในทัศนะ
ของกุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน

จากการศึกษาพบว่ากุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน มีความเห็นว่า
วิทยาฯ ไทยไม่ควรทำหรือไม่ควรมีบทบาทต่าง ๆ จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 21 คน
และผู้ตอบที่แสดงความคิดเห็น จำนวน 379 คน โดยผู้ที่แสดงความคิดเห็นให้ทัศนะทั้งหมด 379 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับ
ดังนี้

- 1) ไม่ควรใช้ภาษาไทยอย่างเดียว จำนวน 72 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นใน
ประเด็นดังกล่าว เช่น “วิทยาฯ ไทยไม่ควรใช้ภาษาไทยอย่างเดียว ควรมีภาษาอังกฤษ” “เวลาเปิดวิทยาฯ ไทยไม่ควรใช้
ภาษาไทยอย่างเดียว เพราะประชาชนมาเลย์ไม่เข้าใจ” “ไม่ควรไม่ควรใช้ภาษาไทยมากเกินไปเพราะคนใช้
ภาษาอังกฤษบ้าง” เป็นต้น
- 2) ไม่พูดสิ่งที่ไม่ดี ไร้สาระ เสื่อมเสีย หรือไม่มีประโยชน์ จำนวน 46 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.50 ซึ่งผู้ตอบได้
แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ไม่เสนอข่าวสารที่ไม่ดี” “ไม่ยอมให้หมิ่นเนื้อหาข้อมูลที่ไม่ดี ไม่มี
ประโยชน์” “อย่าให้เป็นการเผยแพร่ข่าวสารที่ไม่มีประโยชน์ให้แก่วัยรุ่น” เป็นต้น
- 3) อื่น ๆ จำนวน 43 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.75 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “มี
รายการพิเศษเยอะจนบางครั้งไม่ได้ฟังรายการที่ชอบ” “ภาษาที่ฟังเข้าใจยาก ควรใช้ภาษาถิ่น” “ไม่ควรมี
รายการไทยอย่างเดียว” เป็นต้น
- 4) ไม่ควรเสนอข่าวไม่จริง / เกินจริง จำนวน 31 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.75 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นใน
ประเด็นดังกล่าว เช่น “ไม่ควรให้ข้อมูลข่าวสารที่ไม่จริง” “พูดเรื่อง หรือรายงานข่าวที่เกินความจริง”
“ข่าวสารที่ไม่จริง” เป็นต้น
- 5) ไม่ควรพูดมุข หรือก่อให้เกิดความแตกแยกระหว่าง 2 ประเทศ จำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.00 ซึ่ง
ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “พูดกล่าวหาในทางที่เสียให้แก่กัน” “ดีใจไม่ควรพูด
ภาพพจน์ที่ไม่ดีให้แก่ทั้งสองประเทศ” “ไม่ควรนำเสนอข่าวสารที่ส่งผลกระทบต่อทั้งสองประเทศ” เป็นต้น
- 6) ไม่พูดมุข หรือส่งเสริมให้เกิดความขัดแย้ง/ทะเลาะกัน จำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.25 ซึ่งผู้ตอบได้
แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “การรายงานข่าวในแง่ลบซึ่งจะมีผลกระทบต่อเยาวชน” “ให้ข่าวที่
ทำให้เกิดการแตกแยก” “บางเนื้อหาที่ทำให้ส่งผลกระทบต่อเยาวชน” เป็นต้น
- 7) ไม่ควรกล่าวหา พูดสิ่งที่ไม่ดี เสื่อมเสียต่อคนมาเลเซีย หรือประเทศมาเลเซีย, ไม่กล่าวหา ตูหมิ่น หรือ
นำเสนอเนื้อหารายการที่ก่อให้เกิดความแตกแยกทางศาสนา โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 18 ครั้ง คิดเป็น
ร้อยละ 4.50 เท่ากัน
- 8) ไม่นำเสนอสิ่งที่ไม่ดี ล่อแหลม หรือเนื้อหาข่าวสารที่ไม่เหมาะสม และ โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 14
ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.50 เท่ากัน
- 9) ใช้วาจาไม่สุภาพ ใช้คำพูดหยาบคาย จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.75 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็น
ในประเด็นดังกล่าว เช่น “ไม่ควรพูดจาไม่สุภาพออกสื่อ” “ไม่ควรมีข่าวสารไม่สุภาพ” “พูดคำหยาบคายใน
รายการ” เป็นต้น
- 10) ไม่โฆษณามากเกินไป และไม่นำเสนอข่าวสารเพียงด้านเดียว โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 10 ครั้ง คิด
เป็นร้อยละ 2.50 เท่ากัน

- 11) ไม่เปิดเพลงเก่า ๆ จำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.25 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ควรลดเพลงของเก่า ๆ” “มีเพลงเก่า ๆ” เป็นต้น
- 12) ไม่ควรกล่าวหา ตูหมิ่นต่อคนอิสลาม จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ให้ข่าวที่ไม่ดีแก่คนอิสลาม” “อย่าตู่หมิ่นคนอิสลามในประเทศไทย” “ไม่ควรกล่าวหาคนอิสลาม” เป็นต้น
- 13) ไม่ควรนำเสนอเนื้อหาซ้ำ จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.75 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ไม่ควรเปิดรายการก่อน ๆ” “จัดรายการที่เหมือนกัน” “ไม่ควรเปิดรายการซ้ำ” เป็นต้น
- 14) เปิดเพลงมากเกินไป จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.50 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “เปิดเพลงพร้อมเล่นข่าวหลาย ๆ รอบ” “รายการเปิดซ้ำ” “ไม่ควรเปิดเล่นเพลงอย่างเดียว” เป็นต้น
- 15) ไม่นำเสนอรูปแบบเดิม และใช้ภาษาไทยเพียงอย่างเดียว จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็น ได้แก่ “แบบเดิม ๆ ที่ไม่มีการให้ความรู้ด้านภาษามาเลเซียเลย” “แบบเดิม ๆ คนมาเลเซียที่ฟังภาษาไทยไม่เป็นจะไม่ชอบ” “แบบเดิม ๆ ที่ไม่มีภาษามาเลเซียแทรกเลย เพราะจะทำให้คนมาเลเซียฟังไม่เข้าใจ และอาจจะได้รับข่าวสารที่ไม่ถูกต้อง” และ “แบบเดิม ๆ เพราะฟังไม่รู้เรื่อง”
- 16) ไม่ควรเปิดเพลงไทยอย่างเดียว จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็น ได้แก่ “ไม่ควรเปิดเพลงไทยอย่างเดียว”
- 17) ไม่โฆษณาเกินจริง จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.50 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็น ได้แก่ “การโฆษณาที่เกินจริงไปหน่อย” และ “การโฆษณาชวนเชื่อที่เห็นคนมาเลเซียชอบเชื่อในเรื่องของการโฆษณาทางวิทยุโทรทัศน์”

นอกจากนี้ผู้ตอบที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยูน ได้เสนอแนะต่อเนื้อหารายการที่ควรนำเสนอของวิทยุ ๆ ไทย จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.50 เช่น “ดูจากเนื้อหาเพื่อสิ่งที่ดี” “ได้มีนอกทิวทัศน์สังคมร่วมกัน” “ให้มีเนื้อหาที่น่าสนใจ” “อยากให้อำนาจรัฐมาสนับสนุน” เป็นต้น

5.2.3 แนวทางการดำเนินการเพื่อส่งเสริมวิทยุชายแดนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย

การศึกษาแนวทางการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมวิทยุชายแดนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ ประชาชนไทยและมาเลเซีย มีรายละเอียดของข้อค้นพบ ดังนี้

5.2.3.1 แนวทางการดำเนินการเพื่อส่งเสริมวิทยุชายแดนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ เสนอแนวทางการดำเนินการเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย โดยมีวิธีการนำเสนอรายการ ดังนี้

- (1) ต้องมีการอบรมนักจัดรายการวิทยุฯ ไทย ให้มีความรู้เรื่องการจัดรายการ และการใช้ภาษาที่ถูกต้องในการจัดรายการ โดยเฉพาะนักจัดรายการวิทยุฯ ใหม่ และจัดกิจกรรมให้นักจัดรายการวิทยุฯ รู้จักและมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันภายในพื้นที่สุโข-ดก เพื่อสร้างความเป็นปึกแผ่นก่อนที่จะดำเนินการด้านอื่น ๆ
- (2) ต้องมีหน่วยงานสนับสนุนหรือส่งเสริม และประสานความร่วมมือกับรัฐบาลมาเลเซีย ซึ่งอาจเป็นคนมุสลิมที่น่าเชื่อถือ หรือยอมรับจากไทยและมาเลเซีย ซึ่งอาจเป็นเจ้าของที่ สวท. หรือผู้นำศาสนา และมีการพูดคุยกันเพื่อหาแนวทางในการดำเนินการในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีล่ามเป็นผู้ช่วยแปลภาษา
- (3) นักจัดรายการวิทยุฯ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ

ในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย ณ บริเวณชายแดนสุโข-ดก - รันเตา มั่นยืน มีความเห็นตามประเด็นคำถาม ดังนี้

5.2.3.2 แนวทางการดำเนินการเพื่อส่งเสริมวิทยุชายแดนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโข-ดก จังหวัดนราธิวาส

วิทยุฯ (ของไทยและหรือมาเลเซีย) จะมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซียได้อย่างไร	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
อื่น ๆ	68	16.91	385
ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ีระหว่างไทย - มาเลเซีย	58	14.43	
ให้ข่าวสาร (ให้ข่าวสารระหว่าง 2 ประเทศ)	37	9.20	
ส่งเสริมการท่องเที่ยว	34	8.45	
ส่งเสริมการค้า ธุรกิจ	28	6.97	
ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนภาษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี	27	6.72	
ส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างไทยและมาเลเซีย	21	5.22	

ส่งเสริมการใช้ภาษาไทยและมลายู	19	4.73	
ให้มีการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน	17	4.23	
ส่งเสริมการจัดรายการวิทยุร่วมกัน	17	4.23	
ส่งเสริมการท่องเที่ยว ธุรกิจ/การค้า	16	3.98	
ประชาสัมพันธ์เรื่องต่าง ๆ	15	3.73	
ส่งเสริมความรัก ความสามัคคี ป้องรองระหว่างคนไทยและคนมาเลเซีย	13	3.23	
สร้าง / ปลูกจิตสำนึกที่ดีในด้านต่าง ๆ เช่น คุณธรรม จริยธรรม	12	2.99	
ส่งเสริมการนำเสนอข่าวที่เป็นจริง	3	0.75	
ไม่แสดงความคิดเห็น	17	4.23	17
รวม	402	100.00	402

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 50 แสดงจำนวนและร้อยละของการศึกษา (ของไทยและหรือมาเลเซีย) จะปฏิบัติบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย

อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา

จากการศึกษาพบว่าความเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ของวิเทศ (ของไทยและหรือมาเลเซีย) ที่ควรมีตามทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 402 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 17 คน และผู้ตอบที่แสดงความคิดเห็น จำนวน 385 คน โดยผู้ที่แสดงความคิดเห็นทั้งหมด 385 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) อื่น ๆ จำนวน 68 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.91 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “พยายามให้เข้าใจท่านผู้รู้” “สื่อบางเรื่องก็เป็นสื่อที่ดี” “ได้โดยประสานให้เป็นวิทยุสื่อสารให้กันและกัน” “สร้างสรรค์ความคิดใหม่ ๆ ออกมานำเสนอ” เป็นต้น
- 2) ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ระหว่างไทย - มาเลเซีย จำนวน 58 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.43 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “สร้างความปรองดองต่อกัน” “สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างไทย - มาเลเซีย” “ควรเชื่อความสัมพันธ์อันดีระหว่าง 2 ประเทศ” “เชื่อมสัมพันธ์มิตรโดยร่วมรายการ เช่น โทรทัศน์ที่เข้าร่วมรายการต่าง ๆ เสนอแนะติชมรายการ” เป็นต้น
- 3) ให้ข่าวสาร โดยเฉพาะให้ข่าวสารระหว่าง 2 ประเทศ จำนวน 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.20 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “นำเสนอข่าวสารที่มีสาระประโยชน์มากที่สุด” “มาเลเซียเอาข่าวของประเทศไทยแทรกบ้างไทยก็เช่นกัน จะได้รับข่าวซึ่งกันและกัน” “เชื่อมข่าวสารของทั้งสองประเทศ ทำให้ประชาชนทั้งสองประเทศเข้าใจกันมากขึ้น” “คนไทยก็ได้รับข่าวสารของมาเลเซีย คนมาเลเซียก็เช่นกัน” เป็นต้น
- 4) ส่งเสริมการท่องเที่ยว จำนวน 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.45 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “การท่องเที่ยวทั้ง 2 ประเทศ” “การส่งเสริมการท่องเที่ยวของแต่ละประเทศ” “ร่วมมือกันในการส่งเสริมการท่องเที่ยวร่วมกัน” “จัดรายการร่วมกันได้หรือมีข่าวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของกันและกัน” เป็นต้น
- 5) ส่งเสริมการค้า ธุรกิจ จำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.97 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “สร้างความปรองดองด้วยการค้าขาย และการส่งออกสินค้า” “ควรเชื่อมความสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจไทยและมาเลเซียให้มากขึ้น” “การเชื่อมความสัมพันธ์ และการติดต่อการค้าระหว่างประเทศ” “การทำธุรกิจระหว่างประเทศ” เป็นต้น

- 6) ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนภาษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี จำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.72 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ได้เห็นคุณค่าทางจริยธรรม และประเพณี ภาษา” “อนุรักษ์และส่งเสริมวิถีชีวิตดั้งเดิมของคนทั้ง 2 ประเทศ” “แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทั้งด้านประเพณีและวัฒนธรรม” “ส่งเสริมด้านความสัมพันธ์ ด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยได้” เป็นต้น
- 7) ส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างไทยและมาเลเซีย จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.22 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ทำให้ทั้งสองประเทศเข้าใจปัญหาซึ่งกันและกัน” “ทำให้สองประเทศมีความเข้าใจกันมากขึ้น” “ส่งเสริมได้ เข้าใจกันมากขึ้น” “ส่งเสริมโดยการเป็นสื่อกลางทำให้คนทั้งสองประเทศ เข้าใจกันมากขึ้น” เป็นต้น
- 8) ส่งเสริมการใช้ภาษาไทยและมลายู จำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.73 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ส่งเสริมการใช้ภาษาทั้งสองประเทศ” “ได้แลกเปลี่ยนภาษาซึ่งกันและกัน” “ส่งเสริมให้ใช้ ภาษาไทยและภาษามลายู เวลาคอกรายการ” “ใช้ภาษาไทยและมลายูช่วงจัดรายการ” เป็นต้น
- 9) ส่งเสริมการจัดรายการวิทยุร่วมกัน และให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.23 เท่ากัน
- 10) ส่งเสริมการท่องเที่ยว ธุรกิจ/การค้า จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.98 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวซึ่งกันและกัน ความสัมพันธ์ด้านการค้า” “การส่งเสริมในด้าน เศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว” “เสนอข่าวการค้าขายและการท่องเที่ยว” “การท่องเที่ยว เศรษฐกิจ การทำ ธุรกิจของชายแดนใต้” เป็นต้น
- 11) ประชาสัมพันธ์เรื่องต่าง ๆ จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.73 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “การประชาสัมพันธ์ระหว่างกัน” “ช่วยประชาสัมพันธ์ข่าวสารของกันและกัน” “เสริมสร้างความสัมพันธ์ใน การประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดรวมกันเป็นประจำซึ่งกันและกัน” “แจ้งอธิบายข้อเท็จจริงต่อ เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ทันเหตุการณ์” “ประชาสัมพันธ์งานที่จัดระหว่างประเทศหรือประเทศนั้น” เป็นต้น
- 12) ส่งเสริมความรัก ความสามัคคี ประองตองระหว่างคนไทยและคนมาเลเซีย จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 3.23 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “สร้างความสามัคคีและการประองตองกันได้” “สร้าง จิตสำนึกให้เยาวชนสามัคคีกัน” “สร้างจิตสำนึกและปลูกฝังให้เยาวชนทั้งสองประเทศมีความสามัคคี” “ช่วยกันสร้างสรรค์สังคมให้เกิดความสามัคคี” เป็นต้น
- 13) สร้าง / ปลูกจิตสำนึกที่ดีในด้านต่าง ๆ เช่น คุณธรรม จริยธรรม จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.99 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “สร้างจิตสำนึกที่ดีให้รู้เขารู้เรา” “ให้เยาวชน รู้จักคุณค่าของมนุษย์ด้วยกัน” “อนุรักษ์สภาพแวดล้อมและธรรมชาติ” “อนุรักษ์ของเก่า เสริมสร้างให้ เยาวชนไทย และมาเลเซียมีคุณธรรมและศีลธรรม” “อบรมเยาวชนทั้งสองประเทศให้มีต้นแบบในคุณธรรม และศีลธรรม” เป็นต้น
- 14) ส่งเสริมการนำเสนอข่าวที่เป็นจริง จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ ได้แก่ “นำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นกลางและมีข้อเท็จจริง” “รายงานข่าวที่เป็นจริงและเที่ยงตรง” “ผู้ฟัง จะได้รับข่าวที่เป็นจริง”

ในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย ณ บริเวณชายแดนสุโขทัย-ตาก - เมืองรันเตา บันยูน มีความเห็นตามประเด็นคำถาม ดังนี้

5.2.3.3 แนวทางการดำเนินการเพื่อส่งเสริมวิทยุชายแดนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา บันยูน

วิทยุฯ (ของไทยและหรือมาเลเซีย) จะมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซียได้อย่างไร	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
อื่น ๆ	51	12.75	384
ส่งเสริมการจัดรายการวิทยุร่วมกัน	45	11.25	
ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนคำสอนา วัฒนธรรม ประเพณี	36	9.00	
ส่งเสริมการทำงาน /ร่วมมือ/ จัดกิจกรรมร่วมกันในด้านต่าง ๆ	32	8.00	
ส่งเสริมการประชุม พบปะ ร่วมกัน	28	7.00	
ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างไทย - มาเลเซีย	27	6.75	
ส่งเสริมการนำเนื้อหาที่เป็นกลาง/เป็นจริง	24	6.00	
การประชาสัมพันธ์/โปรโมทเรื่องต่าง ๆ	20	5.00	
ให้ข่าวสารที่ดี เป็นประโยชน์ระหว่างไทยและมาเลเซีย	16	4.00	
ส่งเสริมการนำเสนอเรื่องราวที่ดีระหว่างกัน	13	3.25	
ส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างไทย-มาเลเซีย	13	3.25	
ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน	13	3.25	
ส่งเสริมการค้า ธุรกิจ	12	3.00	
แลกเปลี่ยนรายการ หรือนักจัดรายการระหว่างกัน	11	2.75	
ส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างไทยและมาเลเซีย	8	2.00	
ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยและภาษามลายู	4	1.00	
ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนด้านต่าง ๆ ระหว่างกัน เช่น การประชาสัมพันธ์ การทำงาน	4	1.00	
การเปิด/แลกเปลี่ยนเพลงระหว่างไทยและมาเลเซีย	4	1.00	
ให้ข่าวสารความรู้	3	0.75	
ให้ข่าวสารที่เป็นจริง เป็นกลาง	3	0.75	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการจัดตั้งสำนักงานด้านต่าง ๆ เช่น สำนักงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สำนักงานอาหาร	13	3.25	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการจัดรูปแบบรายการ/เนื้อหาที่มีสาระ มีประโยชน์	4	1.00	
ไม่แสดงความคิดเห็น	16	4.00	
รวม	400	100.00	400

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 51 แสดงจำนวนและคำร้อยละของการที่วิद्यุฯ (ของไทยและหรือมาเลเซีย) จะมีส่วนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน

จากการศึกษาพบว่าความเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ของวิद्यุฯ (ของไทยและหรือมาเลเซีย) ที่ควรมีตามทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูนจำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 16 คน และผู้ตอบที่แสดงความเห็น จำนวน 384 คน โดยผู้ที่แสดงความเห็นให้ทัศนะทั้งหมด 384 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) อื่น ๆ จำนวน 51 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.75 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “มีความสะดวกมากขึ้นการเป็นอยู่และความปลอดภัย” “ให้เพิ่มส่วนสำคัญแก่วิद्यุฯของมาเลเซียมากขึ้น” “ควรรักกันระหว่างกันและกัน” เป็นต้น
- 2) ส่งเสริมการจัดรายการวิทยุร่วมกัน จำนวน 45 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.25 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “การทำงานระหว่างดีเจทั้งสองประเทศ” “ไม่ก้าวก่ายหน้าที่ซึ่งกันและกัน และพยายามทำรายการร่วมกันให้มากที่สุด” “ควรมีรายการร่วมกัน” เป็นต้น
- 3) ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี จำนวน 36 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “การแลกเปลี่ยนระหว่างเพลงมาเลย์ และไทย” “ส่งเสริมและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมรวมทั้งประเพณีให้ผู้ที่คนมาเลย์ได้รับรู้” “แลกเปลี่ยนเขียนเขียนกันและแลกเปลี่ยนพนักงาน” เป็นต้น
- 4) ส่งเสริมการทำงาน /ร่วมมือ/ จัดกิจกรรมร่วมกันในด้านต่าง ๆ จำนวน 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ทำงานร่วมกันกับประชาชนประเทศเพื่อนบ้าน” “ทำงานร่วมกัน เดินร่วมกันเพื่อความสำเร็จ” “ควรมีวันแห่งกิจกรรม (กีฬา) เพื่อให้ทั้ง 2 ประเทศเข้าร่วมกัน” เป็นต้น
- 5) ส่งเสริมการประชุม พบปะ ร่วมกัน จำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “สำนักงานการประชุม ให้มีทั้ง 2 ประเทศ” “ดำเนินการสัมมนาความร่วมมือระหว่างสถาบันวิทยุประเทศไทย และสถาบันวิทยุมาเลเซีย” “พบปะเจอกันประจำปี” เป็นต้น
- 6) ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ีระหว่างไทย – มาเลเซีย จำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.75 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ควรมีการเปิดรายการที่มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ีระหว่างไทย และมาเลเซีย” “ทำให้คนหรือประชาชนทั้ง 2 ประเทศใกล้ชิดกันมากขึ้น” “ควรมีรายการที่ีสร้างความสัมพันธ์ของมาเลย์กับประเทศไทย” เป็นต้น
- 7) ส่งเสริมการนำเสนอข่าวที่เป็นกลาง/เป็นจริง จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “คนที่จะประชาสัมพันธ์ระหว่างกัน ไม่ควรให้เกินความเป็นจริง หรือนอกเหนือความเป็นจริง” “รายงานข่าวที่เป็นจริงและไม่กระทบต่อความมั่นคงของทั้งสองประเทศ” “การรายงานข่าวที่เป็นจริงและเที่ยงตรง” เป็นต้น
- 8) การประชาสัมพันธ์/ไปรษณีย์เรื่องต่าง ๆ จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ไปรษณีย์สถานที่ต่าง ๆ ที่นำตั้งดูระหว่างไทยและมาเลย์” “ประสานความร่วมมือด้านการประชาสัมพันธ์ชาวต่าง ๆ” “ประชาสัมพันธ์ทั้งสองประเทศด้วยกันทั้งทางด้านการท่องเที่ยวและชาวบันเทิง” เป็นต้น
- 9) ให้ข่าวสารที่ดี เป็นประโยชน์ระหว่างไทยและมาเลเซีย จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “การให้ข่าวสารที่มีประโยชน์ต่อประเทศทั้ง 2” “นำเสนอเรื่องราว

- ความสัมพันธ์ที่ระหว่างประชาชนทั้งสองประเทศและนำเสนอข่าวที่ไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์” “ประสานข่าวประชาสัมพันธ์ระหว่างกันในแง่บวก” เป็นต้น
- 10) ส่งเสริมการนำเสนอเรื่องราวที่ติดระหว่างกัน, ส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างไทย-มาเลเซีย, ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน และผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการจัดตั้งสำนักงานด้านต่าง ๆ เช่น สำนักงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สำนักงานอาหาร โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.25 เท่ากัน
 - 11) ส่งเสริมการค้า ธุรกิจ จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “สะดวกแก่การค้าขายทางชายฝั่ง” “ทำงานร่วมกันในทางด้านเศรษฐกิจร่วมมือกัน” “ทำงานร่วมกันในทางด้านเศรษฐกิจและค้าขาย” เป็นต้น
 - 12) แลกเปลี่ยนรายการ หรือนักจัดรายการระหว่างกัน จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.75 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ความสัมพันธ์ดีใจไทย และมาเลย์เพื่อรายการวิทยุ และแลกเปลี่ยนระหว่างกันและกัน” “ทำงานร่วมกันให้มากขึ้น แลกเปลี่ยนดีใจเพื่อให้รู้การทำงาน” “แลกเปลี่ยนดีใจและเยี่ยมเยือนประเทศมาเลย์” เป็นต้น
 - 13) ส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างไทยและมาเลเซีย จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “เป็นสื่อที่สามารถชี้แจงให้คนเข้าใจกันมากขึ้น ซึ่งจะทำให้สามารถลดความขัดแย้งของกันและกันได้” “อุปถมาทส่งเสริมความสัมพันธ์โดยการทำให้ประชาชนทั้ง 2 ประเทศเข้าใจกันมากขึ้น” “ส่งเสริมโดยการทำให้ประชาชนรักกันมากขึ้น” เป็นต้น
 - 14) ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยและภาษามลายู, ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการจัดรูปแบบรายการ/เนื้อหาที่มีสาระ มีประโยชน์, ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนด้านต่าง ๆ ระหว่างกัน เช่น การประชาสัมพันธ์ การทำงาน และการเปิด/แลกเปลี่ยนเพลงระหว่างไทยและมาเลเซีย โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.00 เท่ากัน
 - 15) ให้ข่าวสารความรู้ และให้ข่าวสารที่เป็นจริง เป็นกลาง โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 เท่ากัน

นอกจากนี้ผู้ตอบที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยัน ได้ให้แสดงทัศนคติต่อแนวทางการดำเนินการเพื่อส่งเสริมวิทยุชายแดนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในเชิงรูปธรรม โดยผู้ตอบส่วนหนึ่งแสดงทัศนคติต่อการจัดตั้งสำนักงานด้านต่าง ๆ เช่น สำนักงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สำนักงานอาหาร จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.25 และผู้ตอบอีกส่วนหนึ่งได้แสดงทัศนคติต่อการจัดรูปแบบรายการ/เนื้อหาที่มีสาระ มีประโยชน์ จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.00 ได้แก่ “ให้มีการเปิดเสนอรายการที่มีประโยชน์” “นำเสนอรายการที่มีประโยชน์แก่คนทั่วไป” “ควรมีเกี่ยวกับอาหาร (อาหาร)” “เกี่ยวกับอาหาร” เป็นต้น

5.2.4 แนวทางการประยุกต์แนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดน

การศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุ อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยและมาเลเซียต่อการประยุกต์แนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดนสู่การปฏิบัติ มีผลการศึกษาดังนี้

5.2.4.1 แนวทางการประยุกต์แนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดนในทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุ

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุ อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา ทั้งหมดเห็นด้วยกับแนวคิดฯ โดยเห็นว่ามีประโยชน์ เพราะจะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสื่อสารระหว่างกัน อันนำไปสู่การมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม และประเทศต่อไป เป็นการแลกเปลี่ยนด้านต่าง ๆ เช่น วิถีชีวิต กิจกรรม วัฒนธรรม ประเพณี ภาษา รวมทั้งความคิดเห็น ความรู้ต่าง ๆ ฯลฯ และจะเป็นการส่งเสริมหรือทำให้เกิดความสามัคคี และความสามัคคีที่ตีระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งทำให้ประชาชนทั้งสองประเทศเข้าใจกัน อันส่งผลดีด้านต่าง ๆ เช่น ช่วยลดปัญหาตามแนวชายแดน ปัญหาชายแดนติด และปัญหาแรงงานต่างด้าว และช่วยส่งเสริมการค้าและเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว วัฒนธรรม และประเพณี นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งกล่าวว่า แนวคิดดังกล่าวมีจุดเด่น คือ เป็นการสื่อสารเพื่อเชื่อมโยงความแตกต่างทางภาษา ศาสนาของคนไทยถึงคนมาเลเซีย และทำให้ผู้ฟังทั้งสองประเทศได้รับข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายมากขึ้น

การนำแนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดนไปสู่การปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุ มีทัศนคติที่ตรงกัน คือ

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสามารถนำแนวคิดฯ ไปสู่การปฏิบัติได้ ซึ่งเป็นส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุ กลุ่มตัวอย่างเห็นเหตุผลว่า ในระยะแรกอาจทำรายการร่วมกันด้วยการบันทึกเทปรายการ โดยไม่ต้องออกอากาศสด แต่ต้องมีกระบวนการผลิต โดยเฉพาะการตัดต่อให้ดีมีคุณภาพ ทั้งนี้ รายการที่นำเสนอต้องไม่น่าจืดจางที่ดูสามารถพูดภาษาไทยและมลายูได้ หรือน่าจืดจางรายการจำนวนสองคน เพื่อสลับกันพูดในแต่ละภาษา กลุ่มตัวอย่างได้กล่าวถึง เงื่อนไขที่จะทำให้ประยุกต์แนวคิดฯ สู่ภาคปฏิบัติได้ มีดังนี้

- (1) ต้องมีการพูดคุยกันเพื่อกำหนดแนวคิดร่วมกัน รวมทั้งกำหนดประเด็นรายการที่ควรนำไปใช้เชิงบวกและสร้างสรรค์
- (2) ผู้บริหารสถานีและรัฐควรสนับสนุนในเรื่องนี้
- (3) ต้องมีล่ามแปลภาษา
- (4) มีงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินการ

5.2.4.2 แนวทางการประยุกต์แนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดนในทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา

ในทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา มีความเห็นตามประเด็นคำถาม ดังนี้

- 1) คิดเห็นอย่างไรถ้าทั้งคนไทยและมาเลเซียร่วมคิดร่วมทำรายการวิทยุ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย

คิดเห็นอย่างไรถ้าทั้งคนไทยและมาเลเซียร่วมคิดร่วมทำรายการวิทยุ ๆ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
เห็นว่าดี เพราะช่วยส่งเสริมความเข้าใจ ความรัก และความสามัคคี เพื่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน	76	19.00	392
เห็นว่าดี แต่ไม่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม	44	11.00	
อื่น ๆ	44	11.00	
ดี เพราะได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้/ความคิดเห็นกัน	33	8.25	
ดี เพราะได้ฟังทั้งภาษาไทยและมาเลเซีย	26	6.50	
ดี เพราะทำให้ทราบข่าวสารความรู้ของทั้งสองประเทศ	25	6.25	
ดี เพราะแปลกใหม่ น่าสนใจ /ไม่เคยมีมาก่อน	22	5.50	
ดี เพราะได้จัดรายการร่วมกัน	19	4.75	
ดี เพราะได้แลกเปลี่ยน เรียนรู้ภาษามาเลเซีย	17	4.25	
ดี เพราะเป็นการแลกเปลี่ยน/เรียนรู้วัฒนธรรมระหว่างกัน	15	3.75	
ดีเพราะ ทำให้ทราบข่าวสารความรู้ต่าง ๆ	8	2.00	
ดี เพราะได้รู้ข่าวสาร สถานการณ์ของมาเลเซีย	6	1.50	
ดี แต่ไม่มั่นใจว่าจะสามารถทำได้จริง	5	1.25	
ดี เพราะจะทำให้เกิดความร่วมมือ/ประสานงานระหว่างกัน	5	1.25	
ดี เพราะจะได้รับข่าวสารที่เป็นกลาง	3	0.75	
ดี เพราะคนไทยพุทธจะได้ฟังด้วย	2	0.50	
ผู้ตอบให้ทัศนะว่า “ควรมานานแล้ว”	14	3.50	
ผู้ตอบเสนอแนะด้านต่าง ๆ เพื่อให้เป็นรูปธรรม เช่น เชิญผู้มีความรู้ มาในรายการ จัดตั้งวิทยุชุมชนฯ	12	3.00	
ผู้ตอบเสนอแนะด้านเนื้อหา/รูปแบบรายการ	7	1.75	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติถึงความไม่มั่นใจว่าดีหรือไม่ดี	6	1.50	
ผู้ตอบแสดงความกังวลในด้านต่าง ๆ	3	0.75	
ไม่แสดงความคิดเห็น	8	2.00	8
รวม	400	100.00	400

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 52 แสดงจำนวนและคำร้อยละของทัศนคติต่อแนวคิดความร่วมมือทำรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย
 อำเภอสุ
 หงโก-ดก จังหวัดนราธิวาส

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย ณ บริเวณชายแดนสุโข-ดก - เมืองดินเตาบ้านย่น มีความเห็นต่อแนวคิดความร่วมมือทำรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 8 คน และผู้ตอบที่แสดงความเห็น จำนวน 392 คน โดยผู้ที่ไม่แสดงความเห็นทั้งหมด 392 ประเด็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) เห็นว่าดี เพราะช่วยส่งเสริมความเข้าใจ ความรัก และความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน จำนวน 76 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.00 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ดี เห็นด้วย จะได้ทำความเข้าใจความรู้สึกที่ดี ๆ ร่วมกัน” “ดีมาก ให้ความรักสามัคคีต่อกันยิ่งขึ้นไปอีก” “ดีมากเพราะ ได้ประสานงานกัน เชื่อมความสัมพันธ์อันดีขึ้น” “ทั้ง 2 ประเทศแก้ปัญหาาร่วมกัน รักกันมากขึ้น” เป็นต้น
- 2) เห็นว่าดี แต่ไม่แสดงความเห็นเพิ่มเติม และอื่น ๆ มีจำนวน 44 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.00 เท่ากัน
- 3) ดี เพราะได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้/ความคิดเห็นกัน จำนวน 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.25 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ดี คุณไทยและคนมาเลเซียจะได้แลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน” “ดี แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างมาเลเซียกับไทย” “ดี แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกันให้ผู้ที่ฟังเกิดประโยชน์สูงสุด” “ดีมาก ๆ ได้สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น” เป็นต้น
- 4) ดี เพราะได้ฟังทั้งภาษาไทยและมาเลเซีย จำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.50 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ดี เพราะ จะได้ฟังพร้อม ๆ กัน 2 ภาษา” “ดีมาก เพราะจะได้ฟังหลายภาษาในคลื่นเดียวกันไม่ต้องเสียเวลาเปลี่ยนคลื่น” “ดี เพราะจะได้ฟังเข้าใจง่ายขึ้น” “ดีเพราะ ได้ฟัง 1 คลื่น 2 ภาษา” เป็นต้น
- 5) ดี เพราะทำให้ทราบข่าวสารความรู้ของทั้งสองประเทศ จำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.25 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ดี เพราะเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งสองประเทศ” “ดีมาก จะได้รู้ข่าวสารบ้านเราและบ้านเขา” “ดีมาก เพราะจะทำให้และมาเลเซียได้รับข่าวสารที่เหมือนกัน” “เห็นด้วย ในการทำวิทยุร่วมกันเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารบ้านเมือง” เป็นต้น
- 6) ดี เพราะแปลกใหม่ น่าสนใจ ไม่เคยมีมาก่อน จำนวน 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.50 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ดีมาก จะได้แปลกใหม่ น่าส่งเสริมมาก” “ดีมาก ที่ได้คุย ช่วยแดนเราจะได้วิทยุที่สร้างความแปลกใหม่ให้กับประชาชนที่ไม่เคยเกิดขึ้น” “ดีนะ เพิ่มความสนใจให้กับผู้ฟังมากขึ้น” “ดีเพราะยังไม่เคยมีเคย” เป็นต้น
- 7) ดี เพราะได้จัดรายการร่วมกัน จำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.75 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ดีนะถ้ามี ผู้จัดรายการไทยพูดเรื่องของไทย ผู้จัดมาเลเซียก็พูดข่าวสารของมาเลเซียทั้ง 2 คนคุยกัน ออกแบบรายการด้วยกัน ดีจริง ๆ” “ดีมาก การจัดรายการร่วมกันมีประโยชน์มากขึ้นต่อผู้ฟัง” “ดีมาก จะได้จัดรายการร่วมกันระหว่างคนไทยและคนมาเลเซีย” “ดีมาก เราจะได้ร่วมกันพัฒนาการออกอากาศทางวิทยุทั้งสองประเทศร่วมกันโดยใช้เทคโนโลยีที่ดีกว่านี้” เป็นต้น
- 8) ดี เพราะได้แลกเปลี่ยน เรียนรู้ภาษามาเลเซีย จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.25 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “แลกเปลี่ยนภาษากัน” “ดี เพราะจะได้ฟังข่าว จะได้ที่พูดภาษามาเลเซีย” “เห็นด้วย เพราะ เมื่อบางคนไม่เข้าใจภาษาไทย หรือภาษามาเลเซียก็จะได้แลกเปลี่ยนภาษา และอธิบายซึ่งกันและกัน” “ดีมาก เพราะ ไทยพุทธจะได้ฟังด้วย เข้าใจภาษาด้วย สอนพูดภาษามาเลเซียด้วย เพราะไม่ต้องไปเรียน” เป็นต้น
- 9) ดี เพราะเป็นการแลกเปลี่ยน/เรียนรู้วัฒนธรรมระหว่างกัน จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.75 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ดี เพราะจะได้แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน” “เป็นความคิดที่ดีดีมาก

- เพราะได้แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมการฟังของชาวไทย - มาเลเซีย” “เห็นด้วยเพราะ ทำให้มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมใหม่ ๆ ซึ่งกันและกัน” “เสริมด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วันสำคัญ ๆ ในพื้นที่ชุมชน” เป็นต้น
- 10) ดี เพราะ ทำให้ทราบข่าวสารความรู้ต่าง ๆ จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.00 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ดี เพราะทั้งสองประเทศจะได้รับความรู้มากขึ้น” “ดีมากเลย เพราะจะได้มีความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มมากขึ้น แปลกดี” “ดี เพราะได้รู้ภาษาและข่าวสารทางมาเลเซีย” “ดีมาก สำหรับคนไทยอิสลาม - พุทธ จะได้ฟังข่าวและมีความรู้ใหม่ ๆ มากขึ้น” เป็นต้น
 - 11) ผู้ตอบเสนอแนะด้านเนื้อหา/รูปแบบรายการ จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.75 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ให้คนไทยเปิดเพลงมาเลเซียบ้าง และคนมาเลเซียเปิดเพลงไทย” “ดี ให้ค้นหาผู้มีความรู้ความสามารถในพื้นที่มาจัดรายการ” “ดี ให้ข้อมูลอย่างจริงจัง” เป็นต้น
 - 12) ดี เพราะได้รู้ข่าวสาร สถานการณ์ของมาเลเซีย และผู้ตอบแสดงทัศนคติถึงความไม่มั่นใจว่าดีหรือไม่ดี มีจำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.50 เท่ากัน
 - 13) ดี แต่ไม่มั่นใจว่าจะสามารถทำได้จริง และดี เพราะจะทำให้เกิดความร่วมมือ/ประสานงานระหว่างกัน โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 เท่ากัน
 - 14) ดี เพราะจะได้รับข่าวสารที่เป็นกลาง และผู้ตอบแสดงความกังวลในด้านต่าง ๆ โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 เท่ากัน
 - 15) ดี เพราะคนไทยพุทธจะได้ฟังด้วย จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.50 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ได้แก่ “ดี คนไทยพุทธจะได้รับฟังด้วย” “เห็นด้วย เพราะชาวพุทธจะได้ฟังด้วย”

นอกจากนี้ผู้ตอบได้แสดงความเห็นของเหตุผลต่อแนวคิดร่วมคิดร่วมทำรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย โดยผู้ตอบส่วนหนึ่งให้ทัศนะว่า “ควรมีมานานแล้ว” จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.50 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ดีมาก น่าจะมีมานานแล้ว เพราะทุกวันนี้มาเลเซียฟังรายการไทย ไทยก็ฟังมาเลเซียอยู่แล้ว” “เห็นด้วย น่าจะมีมานานแล้ว เพราะน่าจะมีอะไรที่แปลก ๆ ใหม่ที่เราไม่เคยรู้จากประเทศเพื่อนบ้าน” เป็นต้น และผู้ตอบอีกส่วนหนึ่งให้ทัศนะต่าง ๆ เพื่อให้เป็นรูปธรรม เช่น เชิญผู้มีความรู้มาในรายการจัดตั้งวิทยุชุมชนฯ จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.00

2) เนื้อหาควรเป็นอย่างไร

เนื้อหาควรเป็นอย่างไร	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
เนื้อหาที่มีสาระ ความรู้ เป็นประโยชน์	53	13.25	391
เรื่องทั่วไป ทุก ๆ เรื่อง	52	13.00	
ข่าวสาร สาระควบคู่ความบันเทิง	47	11.75	
อื่น ๆ	41	10.25	
ข่าวสาร	26	6.50	
เนื้อหาเกี่ยวกับวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชนไทยและ มาเลเซีย	19	4.75	
คำสอนอิสลาม	16	4.00	
บันเทิง	15	3.75	
การสอนภาษาไทยและ/หรือมลายู	15	3.75	
อาชีพ	14	3.50	
การท่องเที่ยว	12	3.00	
วิชาการด้านต่าง ๆ	11	2.75	
เนื้อหาที่เป็นเรื่องที่ดี	9	2.25	
เนื้อหาเกี่ยวกับความเป็นอยู่/ชีวิตประจำวัน	9	2.25	
เนื้อหาส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย	8	2.00	
เศรษฐกิจ ธุรกิจ การค้า	7	1.75	
การปลูกจิตสำนึกที่ดีให้กับเยาวชน	6	1.50	
วัฒนธรรม ประเพณี	6	1.50	
วัฒนธรรม ประเพณีระหว่าง 2 ประเทศ	5	1.25	
การจัดกิจกรรมของไทยและมาเลเซีย	4	1.00	
ประวัติศาสตร์หรือข้อมูลพื้นฐานของไทยและ/หรือมาเลเซีย	4	1.00	
เนื้อหาส่งเสริมความสัมพันธ์ การท่องเที่ยว การค้า	3	0.75	
เนื้อหาเกี่ยวกับการต่อต้านยาเสพติด	2	0.50	
ผู้ตอบให้ทัศนะว่า “ให้ขึ้นอยู่กับทางรายการหรือผู้จัดรายการ”	7	1.75	
ไม่แสดงความคิดเห็น	9	2.25	9

รวม	400	100.00	400
-----	-----	--------	-----

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 53 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเนื้อหาที่รายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาสมีความเห็นต่อเนื้อหารายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 9 คน และผู้ตอบที่แสดงความคิดเห็น จำนวน 391 คน โดยผู้ที่แสดงความคิดเห็นให้ทัศนะทั้งหมด 391 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) เนื้อหาที่มีสาระ ความรู้ เป็นประโยชน์ จำนวน 53 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.25 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “วิชาการด้านเทคโนโลยีให้ผู้ที่ได้สาระที่สุด” “เนื้อหาสาระที่มีประโยชน์ต่อผู้ฟังมากที่สุด” “เนื้อหาสาระที่มีความรู้ และสามารถปฏิบัติได้” “เนื้อหาควรพูดถึงประโยชน์ในด้านต่าง ๆ” เป็นต้น
- 2) เรื่องทั่วไป ทุก ๆ เรื่อง จำนวน 52 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.00 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ความรู้ทั่วไป” “ทั่วไป ไม่อยากให้อะไร” “เรื่องทั่วไปไม่ควรเจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพราะจะทำให้หน้าเบื่อ” “ให้มีเนื้อหาทุกประเภทรายการ” เป็นต้น
- 3) ข่าวสาร ศาสนา ความบันเทิง จำนวน 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.75 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “บทความข่าวสาร ความบันเทิง ฯลฯ” “เน้นหนักการสอดแทรกความรู้ทั่วไป” “เปิดเพลงควบคู่กับความรู้ทางด้านวิชาการโดยเฉพาะภาษาของแต่ละประเทศ” “เปิดเพลงสลับกับข่าวสาร” เป็นต้น
- 4) อื่น ๆ จำนวน 41 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.25 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “สิทธิเสรีภาพของผู้หญิง” “นำเสนอความเป็นมาของทั้งสองศาสนา ไทย - อิสลาม” “ควรมีเนื้อหาเกี่ยวกับวัยรุ่น ไอที” “เรื่องราวที่เหมือนกับสภาพของคนที่เห็น” เป็นต้น
- 5) ข่าวสาร จำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.50 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “เสนอข่าวให้มาก” “ข่าวท้องถิ่น” “เกี่ยวกับข่าวสารในทุก ๆ ด้าน” “ข่าวประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ เช่นกิจกรรมที่จะมีในท้องถิ่น” เป็นต้น
- 6) เนื้อหาเกี่ยวกับวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชนไทยและมาเลเซีย จำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.75 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “บอกเล่าข่าวเกี่ยวกับวิถีชีวิตทั้ง 2 ประเทศ” “พูดถึงเรื่องความสำคัญทั้งสองประเทศ” “ให้ความรู้ ความเป็นอยู่ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทย - มุสลิม” “ความเป็นอยู่หรือทุกข์ของประชาชนแต่ละประเทศ” เป็นต้น
- 7) ศาสนาอิสลาม จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.00 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “เน้นศีลธรรม จริยธรรม ลดการโฆษณา” “เสนอแนะให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนกิจให้มาก” “เกี่ยวกับธรรมให้มากที่สุด และให้มีรายการสอนอัลกุรอานด้วย” เป็นต้น
- 8) บันเทิง และการสอนภาษาไทยและ/หรือมลายู โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.75 เท่ากัน
- 9) อาชีพ จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.50 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “วิชาการด้านอาชีพ” “ควรพูดเกี่ยวกับอาชีพของแต่ละประเทศ” “แนะนำแนวทางการประกอบอาชีพส่วนตัว” “การนำความรู้การประกอบอาชีพในชุมชน” เป็นต้น

- 10) การท่องเที่ยว จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.00 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “เกี่ยวกับการท่องเที่ยว” “บอกถึงสถานที่ท่องเที่ยว” “แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวของทั้งสองประเทศ” “ควรเป็นการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ๆ ของแต่ละประเทศ” เป็นต้น
- 11) วิชาการด้านต่าง ๆ จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.75 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “วิชาการด้านศิลปกรรม จริยธรรม” “เน้นวิชาการให้มาก ๆ” “ด้านวิชาการมุ่งเน้นการศึกษา” “ด้านวิชาการมุ่งเน้นการศึกษา” เป็นต้น
- 12) เนื้อหาเกี่ยวกับความเป็นอยู่/ชีวิตประจำวัน และเนื้อหาที่เป็นเรื่องที่ดี โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.25 เท่ากัน
- 13) เนื้อหาส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.00 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ” “เชื่อมโยงข่าวและประชาสัมพันธ์ในทางที่ดีต่อกัน” “ควรพูดในเชิงด้านสัมพันธ์ไทย – มาเลเซีย” เป็นต้น
- 14) เศรษฐกิจ ธุรกิจ การค้า จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.75 เท่ากัน
- 15) วัฒนธรรม ประเพณี และการปลูกจิตสำนึกที่ดีให้กับเยาวชน จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.50 เท่ากัน
- 16) วัฒนธรรม ประเพณีระหว่าง 2 ประเทศ จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ ได้แก่ “การส่งเสริมประเพณีทั้งสองประเทศ” “ส่งเสริมวัฒนธรรมอันดีทั้งสองประเทศ” “ประเพณีของประเทศไทย มาเลเซีย” “ด้านวัฒนธรรมระหว่างประเทศให้มาก ๆ” “ภาษาและวัฒนธรรมแต่ละประเทศ”
- 17) การจัดกิจกรรมของไทยและมาเลเซีย และประวัติศาสตร์หรือข้อมูลพื้นฐานของไทยและ/หรือมาเลเซีย จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.00 เท่ากัน
- 18) เนื้อหาส่งเสริมความสัมพันธ์ การท่องเที่ยว การค้า จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ ได้แก่ “ส่งเสริมความสัมพันธ์ การท่องเที่ยว การค้า”
- 19) เนื้อหาเกี่ยวกับการต่อต้านยาเสพติด จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.50 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ ได้แก่ “ให้เยาวชนรู้โทษการติดยาเสพติด” “วัยรุ่นกับยาเสพติด”

นอกจากนี้ผู้ตอบได้แสดงความเห็นต่อเนื้อหาที่รายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียควรจัดทำโดยผู้ตอบได้ให้ทัศนะว่า “ให้ขึ้นอยู่กับทางรายการหรือผู้จัดรายการ” จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.75

3) ควรนำเสนออย่างไร

ควรนำเสนออย่างไร	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
อื่น ๆ	39	9.75	347
พูดคุย/สนทนา	28	7.00	
รายการที่ให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมในรายการ เช่น โทสต์พีท ส่ง sms ตอบปัญหา และแสดงความคิดเห็น	25	6.25	
เล่าข่าว	18	4.50	
บันเทิง ที่สนุกสนาน	16	4.00	
รายการที่ร่วมกันจัดระหว่างนักจัดรายการไทยและมาเลเซีย	9	2.25	
รายการถามตอบ	9	2.25	
รายการเพลงแทรกสาระ	8	2.00	
รายการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	7	1.75	
รายการข่าว	7	1.75	
รายการที่มีรูปแบบง่าย ๆ ฟังแล้วเข้าใจ	6	1.50	
รายการสด/รายการนอกสถานที่	5	1.25	
สัมภาษณ์ โดยมีบุคคลต่าง ๆ เข้าร่วมรายการ	5	1.25	
นำเสนอด้วยภาษาไทยและมาเลเซีย	5	1.25	
แปล และสอนภาษามาเลเซียในรายการ	4	1.00	
สารคดี	2	0.50	
ผู้ตอบแสดงที่ชื่นชอบการจัดช่วงเวลา/ระยะเวลาของรายการ	22	5.50	
ผู้ตอบแสดงที่ชื่นชอบการนำเสนอเนื้อหารายการด้านต่าง ๆ เช่น ข่าว การท่องเที่ยว การเมือง ศาสนา วัฒนธรรม ฯลฯ	21	5.25	
ผู้ตอบแสดงที่ชื่นชอบการนำเสนอเนื้อหารายการด้านข่าวสาร สาระความรู้ควบคู่ความบันเทิง	19	4.75	
ผู้ตอบเสนอแนะให้จัดทำเอกสารคู่มือแก่ผู้ฟัง	17	4.25	
ผู้ตอบแสดงที่ชื่นชอบการนำเสนอเนื้อหารายการด้านวิถี	16	4.00	347
ผู้ตอบแสดงที่ชื่นชอบว่า “ทุกวันนี้ดีอยู่แล้ว/นำ เสนออย่างทุกวันนี้”	14	3.50	
ผู้ตอบแสดงที่ชื่นชอบการนำเสนอรูปแบบรายการพิเศษ/รายการ เฉพาะ	12	3.00	

ผู้ตอบเสนอแนะให้มีการอบรม/ศึกษาตุงาน	11	2.75	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติว่า “ให้ขึ้นอยู่กับผู้จัดรายการ”	9	2.25	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอในรูปแบบรายการที่หลากหลาย/ ทุกรูปแบบ	6	1.50	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหาด้านการโฆษณา	4	1.00	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านการค้า/ ธุรกิจ/เศรษฐกิจ	3	0.75	
ไม่แสดงความคิดเห็น	53	13.25	53
รวม	400	100.00	400

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 54 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการนำเสนอรายการวิทยุ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ
ไทย-
มาเลเซียในทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมาเห็นต่อวิธีการ
นำเสนอรายการวิทยุ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธไทยและมาเลเซีย จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น
จำนวน 53 คน และผู้ตอบที่แสดงความคิดเห็น จำนวน 347 คน โดยผู้ที่ไม่แสดงความคิดเห็นให้ทัศนคติทั้งหมด 347 ความเห็น ซึ่ง
เรียงตามลำดับดังนี้

- 1) อื่น ๆ จำนวน 39 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.75 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ธรรมดา ๆ
เหมือนกับรายการวิทยุทั่วไป” “เป็นรายการเฉพาะเน้นวัยรุ่น” “ให้ผู้จัดรายการออกเยี่ยมเยียนผู้ฟังบ้าง”
“ให้ดีใจ พกธ อดตาม ร่วมกัน” เป็นต้น
- 2) พุดคุย/สนทนา จำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.00 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “พุดคุยทาง
โทรศัพท์” “การแลกเปลี่ยนสนทนากัน” “สนทนาแลกเปลี่ยนกันในช่วงเช้า” “การพุดสนทนา” เป็นต้น
- 3) รายการที่ให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมในรายการ เช่น โทรศัพท sms ตอบปัญหา และแสดงความคิดเห็น จำนวน
25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.25 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ให้คนฟังมีส่วนร่วมด้วย เช่น ส่ง
ข้อความ sms ตอบหน้าไมค์” “นำเสนอผ่านผู้จัดรายการ และทางเสียงโทรศัพท์ของชาวบ้าน” “ทางบ้าน
โทรตอบคำถามบ้าง เล่นเกม” “ช่วยชาวบ้านโดยมีการติดต่อทางโทรศัพท์เพื่อพุดคุยปัญหา” เป็นต้น
- 4) เล่าข่าว จำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.50 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “การเล่าข่าว”
“เน้นการหยิบข่าวมาเล่า หรือ การสนทนาระหว่างผู้ฟังและดีใจ” “การพุด การเล่าข่าว” เป็นต้น
- 5) บันเทิง ที่สนุกสนานดีใจ และผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านที่ดี โดยในแต่ละประเด็นมี
จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.00 เท่ากัน
- 6) รายการถามตอบ, ผู้ตอบแสดงทัศนคติว่า “ให้ขึ้นอยู่กับผู้จัดรายการ” และรายการที่ร่วมกันจัดระหว่างนักจัด
รายการไทยและมาเลเซีย โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.25 เท่ากัน
- 7) รายการเพลงแทรกสาระ จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.00 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น
“เปิดเพลงสดับกับข่าวทำให้เห็นภาพได้ชัดเจน” “ข่าวประจำสัมพันธ์แทรกด้วยเพลงประกอบ” “เปิดเพลง
สดับสาระบันเทิง” เป็นต้น
- 8) รายการข่าว และรายการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ
1.75 เท่ากัน

- 9) สัมภาษณ์ โดยมีบุคคลต่าง ๆ เข้าร่วมรายการ, รายการสด/รายการนอกสถานที่ และนำเสนอด้วยภาษาไทยและมาเลเซีย จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 เท่ากัน
- 10) แอปด และสอนภาษามาเลเซียในรายการ และผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหาด้านการโฆษณา โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.00 เท่ากัน
- 11) สารคดี จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.50 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ ได้แก่ “เสนอเชิง สารคดีท่องเที่ยว” “เป็นรายการสารคดี และความบันเทิงสนุกสนาน ผ่อนคลาย” เป็นต้น

นอกจากที่ผู้ตอบได้แสดงความเห็นต่อรูปแบบการนำเสนอแล้ว ผู้ตอบอีกส่วนหนึ่งยังได้แสดงความเห็นในประเด็นอื่น ๆ ดังนี้

- 1) ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการจัดช่วงเวลา/ระยะเวลาของรายการ จำนวน 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.50 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ให้มีเวลาออกอากาศประมาณ 2 – 4 ชั่วโมง” “เป็นรายการออนแอร์ 24 ชั่วโมง” “เพิ่มเวลาให้มากขึ้น” “แบ่งเวลาตามความเหมาะสม” เป็นต้น
- 2) ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านต่าง ๆ เช่น ข่าว การท่องเที่ยว การเมือง ศาสนา วัฒนธรรม ฯลฯ จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.25 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “เรื่องกีฬา การท่องเที่ยว” “เสนอเรื่องราวรูปตานิ” “ความเป็นไปของประเทศในด้านต่าง ๆ ที่คิดว่ามีประโยชน์แก่ผู้ฟัง” “ทางด้านบทความ เนื้อหา และผู้นำเสนอต้องมีความรู้จริง” เป็นต้น
- 3) ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านข่าวสาร สารความรู้ควบคู่ความบันเทิง จำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.75 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “ข่าว บทความ แทรกสารบันเทิง” “นำเสนอโดยการผสมผสานทั้งความรู้ ความบันเทิงเข้าด้วยกัน” “มีทั้งสาระและความบันเทิงควบคู่กันไป” เป็นต้น
- 4) ผู้ตอบเสนอแนะให้จัดทำเอกสารคู่มือแก่ผู้ฟัง จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.25 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “จัดทำคู่มือและแจกจ่ายผู้ฟัง” “แจกนิเทศสารหรือจัดทำดัชนีคู่มือ” “โฆษณาหรือใบปลิว” เป็นต้น
- 5) ผู้ตอบแสดงทัศนคติว่า “ทุกวันนี้ดีอยู่แล้ว/นำเสนออย่างทุกวันนี้” จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.50 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “เสนออย่างทุกวันนี้” “ทุกวันนี้ที่เสนอก็ดีอยู่แล้ว” เป็นต้น
- 6) ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอรูปแบบรายการพิเศษ/รายการเฉพาะ จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.00 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “รายการเฉพาะไม่ต้องรวมทุกอย่างเข้าด้วยกัน” “รายการวิทยุเฉพาะทาง” “เปิดเป็นกระทู้สดหรือรายการเฉพาะก็ได้” เป็นต้น
- 7) ผู้ตอบเสนอแนะให้มีการอบรม/ศึกษาดูงาน จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.75 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น “จัดอบรมสัมมนาในเชิงวิชาการทุก ๆ ด้าน” “จัดประชุมบ้าง หรือจัดสถานที่ในการประชาสัมพันธ์” “จัดให้มีสถานที่ ศึกษาดูงานและการให้บริการผู้ฟัง” “ศึกษาดูงานภาคสนาม” เป็นต้น
- 8) ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอรูปแบบรายการที่หลากหลาย/ทุกรูปแบบ และรายการที่มีรูปแบบง่าย ๆ ฟังแล้วเข้าใจ 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.50 เท่ากัน
- 9) ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านการค้า/ธุรกิจ/เศรษฐกิจ จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ ได้แก่ “การพูดสปอตโฆษณาต่าง ๆ พูดเรื่องการค้า” “การทำธุรกิจของไทยและมาเลเซีย มาแลกเปลี่ยนทัศนคติกัน” “เศรษฐกิจระหว่างชายแดน” เป็นต้น

5.2.4.3 แนวทางการประยุกต์แนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดนในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน

ในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน มีความเห็นตามประเด็นคำถาม ดังนี้

- 1) คิดเห็นอย่างไรถ้าทั้งคนไทยและมาเลเซียร่วมคิดร่วมทำรายการวิทยุ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย

คิดเห็นอย่างไรถ้าทั้งคนไทยและมาเลเซียร่วมคิดร่วมทำรายการวิทยุ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
เห็นว่ามีประโยชน์ แต่ไม่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม	138	34.50	387
เห็นว่ามีประโยชน์ เพราะช่วยส่งเสริมความเข้าใจ ความรัก และความสามัคคี เพื่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน	56	14.00	
อื่น ๆ	46	11.50	
ดี เพราะได้ทำงาน/กิจกรรม และร่วมมือระหว่างสองประเทศ	22	5.50	
ดี เพราะได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	15	3.75	
ดี เพราะได้เรียนรู้ภาษา	13	3.25	
ดี เพราะทำให้ทราบข่าวสารความเคลื่อนไหวของกันและกัน	13	3.25	
ดี เพราะผู้จัดรายการทั้งสองประเทศ จะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน	8	2.00	
เห็นด้วย เพราะไม่เกิดการทะเลาะ/การขัดแย้งระหว่างกัน	8	2.00	
ดี เพราะเป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างกัน	6	1.50	
ดี เพราะจะได้ข่าวสารที่เป็นจริง ถูกต้อง	6	1.50	
ดี ทำให้ทราบข่าวสาร เพิ่ม และแบ่งปันความรู้ต่าง ๆ	4	1.00	
ดี เพราะจะทำให้หน้าสนใจมากยิ่งขึ้น	4	1.00	
ดี เพราะเป็นการส่งเสริมการค้าขายและเศรษฐกิจ	3	0.75	
ดี เพราะได้รู้ข่าวสาร สถานการณ์ของไทย	3	0.75	
ดี เพราะจะทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น	3	0.75	
ผู้ตอบแสดงทัศนะว่าควรมีมานานแล้ว	17	4.25	
ผู้ตอบเสนอแนะต่อเนื้อหา/รูปแบบรายการ	15	3.75	
ผู้ตอบเสนอแนะด้านต่าง ๆ เพื่อให้เป็นรูปธรรม	7	1.75	
ไม่แสดงความคิดเห็น	13	3.25	13

รวม	400	100.00	400
-----	-----	--------	-----

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 55 แสดงจำนวนและคำร้อยละของทัศนคติต่อแนวคิดร่วมคิดร่วมทำรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย ณ บริเวณชายแดนสุโข-ลก - เมืองรีนเตา บันยูน มีความเห็นต่อแนวคิดการร่วมคิดร่วมทำรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 13 คน และผู้ตอบที่แสดงความเห็น จำนวน 387 คน โดยผู้ที่แสดงความเห็นให้ทัศนะทั้งหมด 387 ประเด็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) เห็นว่าดี แต่ไม่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม จำนวน 138 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.50
- 2) เห็นว่าดี เพราะช่วยส่งเสริมความเข้าใจ ความรัก และความสามัคคี เพื่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน จำนวน 56 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ดีมาก เป็นการร่วมมือกันอีกทางหนึ่งของไทย-มาเลเซีย มันจะทำให้ความสัมพันธ์อันดีของทั้งสองประเทศนี้เพิ่มขึ้นอย่างมาก” “ดี เพราะได้เชื่อมความสัมพันธ์ไมตรีทั้ง 2 ประเทศ” “เพื่อเพิ่มความสัมพันธ์ระหว่างไทย และมาเลเซีย”
ที่ ก ร ว ม กั น
เป็นต้น
- 3) อื่น ๆ จำนวน 46 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.50 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “เห็นด้วย เพราะได้ช่วยเหลือระหว่างกัน” “ดี เป็นอะไรที่แปลกไปจากเดิม” “ดีมาก เพราะทั้ง 2 ประเทศนั้นได้แก้ปัญหาร่วมกัน” เป็นต้น
- 4) ดี เพราะได้ทำงาน/กิจกรรม และร่วมมือระหว่างสองประเทศ จำนวน 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.50 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “เห็นด้วย ควรมีวันกิจกรรมระหว่างดีไทยกับดีมาเลเซีย” “มาก เพราะเกิดความร่วมมือระหว่างทั้ง 2 ประเทศ” “ดี เพราะต้องประสานความร่วมมือกัน แล้วทั้งสองประเทศจะได้ก้าวสู่ความเจริญด้วยกัน” เป็นต้น
- 5) ดี เพราะได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีจำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.75
- 6) ดี เพราะได้เรียนรู้ภาษา และดี เพราะทำให้ทราบข่าวสารความเคลื่อนไหวของกันและกัน โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.25 เท่ากัน
- 7) ดี เพราะผู้จัดรายการทั้งสองประเทศ จะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน และเห็นด้วย เพราะไม่เกิดการทะเลาะ/การขัดแย้งระหว่างกัน โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.00 เท่ากัน
- 8) ดี เพราะเป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างกัน และดี เพราะจะได้ข่าวสารที่เป็นจริง ถูกต้อง โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.50 เท่ากัน
- 9) ดี เพราะจะทำให้หน้าสนใจมากยิ่งขึ้น และดี ทำให้ทราบข่าวสาร เพิ่ม และแบ่งปันความรู้ต่าง ๆ โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.00 เท่ากัน
- 10) ดี เพราะเป็นการส่งเสริมการค้าขายและเศรษฐกิจ, ดี เพราะจะทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น และดี เพราะได้รู้ข่าวสาร สถานการณ์ของไทย โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 เท่ากัน

นอกจากนี้ผู้ตอบที่เป็นประชาชนมาเลเซีย ณ บริเวณชายแดนสุโข-ลก - เมืองรีนเตา บันยูน มีความเห็นต่อแนวคิดการร่วมคิดร่วมทำรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย โดยผู้ตอบแสดงทัศนะว่าควรมีมานานแล้ว จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.25 และผู้ตอบเสนอแนะต่อเนื้อหา/รูปแบบรายการ จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.75 และผู้ตอบอีกส่วนหนึ่งยังได้เสนอแนะด้านต่าง ๆ เพื่อให้เป็นรูปธรรม จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.75

2) เนื้อหาควรเป็นอย่างไร

เนื้อหาควรเป็นอย่างไร	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ข่าวสาร/ เหตุการณ์ปัจจุบัน	57	14.75	360
เพลง	51	12.75	
อื่น ๆ	42	10.50	
ข่าวสาร สารระควมค้ำความมั่นคง	27	6.75	
ตลก	24	6.00	
เนื้อหาเกี่ยวกับความเป็นอยู่/การดำรงชีวิตของไทยและ มาเลเซีย	23	5.75	
คำสอนอิสลาม	18	4.50	
เรื่องทั่วไป / น่าสนใจ	17	4.25	
บันเทิง สนุกสนาน ผ่อนคลาย	15	3.75	
เนื้อหาที่มีสาระ เป็นประโยชน์	15	3.75	
เนื้อหาที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างไทยและ มาเลเซีย	15	3.75	
ข่าวสาร/เพลงและคำสอนอิสลาม	8	2.00	
เนื้อหาส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย	7	1.75	
วัฒนธรรม / ประเพณี	5	1.25	
การท่องเที่ยว	5	1.25	
การละเล่นพื้นบ้าน / การแสดงพื้นบ้าน	5	1.25	
เพลง / ตลก	4	1.00	
เพลงและคำสอน	4	1.00	
เศรษฐกิจ ธุรกิจ การค้า	3	0.75	
ข่าวสารและความมั่นคง/เพลง	3	0.75	
เนื้อหาเกี่ยวกับการสอนภาษา	2	0.50	
ผู้ตอบแสดงทรรศนะต่อรูปแบบรายการที่ควรมีการตอบคำถาม	7	1.75	
ผู้ตอบเสนอแนะให้มีเนื้อหารายการจำแนกตามกลุ่มผู้ฟัง เช่น ผู้หญิง วัยรุ่น	3	0.75	
ไม่แสดงความคิดเห็น	40	10.00	40

รวม	400	100.00	400
-----	-----	--------	-----

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 56 แสดงจำนวนและคำร้อยละของเนื้อหาที่รายการวิทยุ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูนมีความเห็นต่อเนื้อหารายการวิทยุ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 40 คน และผู้ตอบที่แสดงความเห็น จำนวน 360 คน โดยผู้ที่แสดงความเห็นให้ทัศนะทั้งหมด ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) ข่าวสาร/ เหตุการณ์ปัจจุบัน จำนวน 57 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.75 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “เน้นข่าวสารบ้านเมืองและความเป็นอยู่ของประชาชน” “ข่าวเหตุการณ์ให้ความหลากหลาย” “ข่าวใหม่ ข่าวสารในพื้นที่ และรายงานสิ่งที่เป็นจริง” เป็นต้น
- 2) เพลง จำนวน 51 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.75 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็น ได้แก่ “มีบรรยายศาสนา, เพลงอื่น ๆ ที่ควรเปิด” “ศาสนา เนื้อหา และเพลง” “รายการศาสนา และบันเทิง” และ “บรรยายศาสนา และบันเทิง”
- 3) อื่น ๆ จำนวน 42 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.50 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “การค้าขายและความเป็นอยู่ของคนชายแดน” “ควรลดภาษาไทยและเพิ่มภาษามาเลเซียมากขึ้น” “เนื้อหาด้านการค้า/ด้านรายการศาสนา” เป็นต้น
- 4) ข่าวสาร ศาสนา ความบันเทิง จำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.75 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ข่าวสารที่มีสาระ และบันเทิงบ้างในบางโอกาส” “บันเทิงสอดแทรกกับข่าวสาร และเศรษฐกิจ” “ข่าวสารศาสนาเพลงเก่าและใหม่” เป็นต้น
- 5) ตลก จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ละครตลก” “มีรายการตลกให้มากขึ้น” “หนังตลก” เป็นต้น
- 6) เนื้อหาเกี่ยวกับความเป็นอยู่/การดำรงชีวิตของไทยและมาเลเซีย จำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.75 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ข่าวคราวเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของคนในแถบลุ่มน้ำเกดกทั้ง 2 ฝ่าย” “ความเคลื่อนไหวและความเป็นอยู่ของคนที่อยู่ชายแดนไทย - มาเลเซีย” “เกี่ยวกับความเป็นอยู่ของคนทั้งไทย - มาเลเซียที่มีอาณาเขตติดกัน” เป็นต้น
- 7) ศาสนาอิสลาม จำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.50 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “เนื้อหาเกี่ยวกับศาสนาอิสลามให้มาก ๆ” “สอดแทรกความรู้ด้านศาสนาอิสลาม” “มีการบรรยายศาสนาผ่านรายการ” เป็นต้น
- 8) เรื่องทั่วไป / น่าสนใจ จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.25 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “เน้นทบทวนการสอดแทรกความรู้ทั่วไป” “ดีใจควรนำเสนอเรื่องที่น่าสนใจให้แก่ผู้ฟัง” “เนื้อหาที่ดีและน่าสนใจ” เป็นต้น
- 9) บันเทิง สนุกสนาน ผ่อนคลาย และเนื้อหาที่มีสาระ เป็นประโยชน์ โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.75 เท่ากัน
- 10) เนื้อหาที่ส่งเสริมการจติกิจกรรมร่วมกันระหว่างไทยและมาเลเซีย จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.75 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ควรมีการแสดงเกี่ยวกับศิลปะพื้นบ้าน” “เอาดนตรีมาเล่นมาแข่งกับไทย” “กิจกรรมวัยรุ่น / ผู้หญิง” เป็นต้น
- 11) ข่าวสาร/เพลงและศาสนาอิสลาม จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ข่าวสาร/เพลง/บรรยายศาสนา” “เพลง ข่าวสารใหม่ ๆ และศาสนา” เป็นต้น

- 12) เนื้อหาส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.75 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “นำเนื้อหาเกี่ยวกับประเด็นหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ทั้งสองประเทศยังไม่เข้าใจกัน” “รายการที่มีประโยชน์เพื่อทั้งสองประเทศ” “การประสานสามัคคีระหว่างกัน” เป็นต้น
- 13) การท่องเที่ยว, การละเล่นพื้นบ้าน / การแสดงพื้นบ้าน และวัฒนธรรม / ประเพณี โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 เท่ากัน
- 14) เพลงและคำสอน และเพลง / ตลก โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.00 เท่ากัน
- 15) ข่าวสารและความบันเทิง/เพลง, เศรษฐกิจ ธุรกิจ การค้า มีจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 เท่ากัน
- 16) เนื้อหาเกี่ยวกับการสอนภาษา จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.50 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็น ได้แก่ “ฝึกภาษา” และ “สอนภาษาของทั้ง 2 ประเทศ”

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา มั่นยืนมีความเห็นต่อเนื้อหารายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อรูปแบบรายการที่ควรมีการตอบคำถาม จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.75 และผู้ตอบเสนอแนะให้มีเนื้อหารายการจำแนกตามกลุ่มผู้ฟัง เช่น ผู้หญิง วัยรุ่น มีจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75

3) การนำเสนออย่างไร

การนำเสนออย่างไร	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
รายการบันเทิง ที่สนุกสนานน่าสนใจ	49	12.25	281
อื่นๆ	29	7.25	
รายการข่าว	26	6.50	
รายการการแข่งขันร้องเพลง/ตอบคำถาม/ค้นหาดีใจ	20	5.00	
รายการที่ให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมในรายการ เช่น โทรศัพท์ ขอเพลง ตอบปัญหา และแสดงความคิดเห็น	19	4.75	
นำเสนอด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย	15	3.75	
นำเสนอรายการที่ดี	12	3.00	
รายการที่ร่วมกันจัดระหว่างนักจัดรายการไทยและมาเลเซีย	11	2.75	
รายการถามตอบ	11	2.75	
รายการเพลงแทรกส่าระ	10	2.50	
รายการพิเศษ/เฉพาะ	9	2.25	
นำเสนอด้วยภาษาไทยและมลายู	8	2.00	
นำเสนอด้วยภาษามลายู	8	2.00	
รายการที่นำเสนอด้วยภาษาที่หลากหลาย	7	1.75	
แปล และสอนภาษาไทยในรายการ	4	1.00	
ผู้ตอบแสดงที่ตระหนักรู้การนำเสนอเนื้อหารายการด้านการค้า / ธุรกิจ / เศรษฐกิจ	12	3.00	
ผู้ตอบแสดงที่ตระหนักรู้การแลกเปลี่ยน พบปะ ระหว่างวิทยุไทยกับมาเลเซีย	11	2.75	
ผู้ตอบแสดงที่ตระหนักรู้การนำเสนอเนื้อหารายการด้านที่ดี มีประโยชน์ น่าสนใจ	6	1.50	
ผู้ตอบเสนอแนะให้จัดทำเอกสาร/คู่มือแก่ผู้ฟัง	5	1.25	
ผู้ตอบแสดงที่ตระหนักรู้การนำเสนอเนื้อหารายการด้านต่าง ๆ เช่น การท่องเที่ยว วัฒนธรรม ฯลฯ	3	0.75	
ผู้ตอบแสดงที่ตระหนักรู้การนำเสนอเนื้อหารายการด้านความสามัคคีและความยุติธรรมในสังคม	3	0.75	
ผู้ตอบแสดงที่ตระหนักรู้เนื้อหารายการด้านศาสนา	3	0.75	
ไม่แสดงความคิดเห็น	119	29.75	119

รวม	400	100.00	400
-----	-----	--------	-----

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 57 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการนำเสนอรายการวิทยุ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ ไทย- มาเลเซีย ในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูน

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรีนเตา บันยูนมีความเห็นต่อวิธีการนำเสนอ รายการวิทยุ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 119 คน และผู้ตอบที่แสดงความเห็น จำนวน 281 คน โดยผู้ที่แสดงความเห็นให้ทัศนะทั้งหมด 281 ความเห็น ซึ่งเรียง ตามลำดับดังนี้

- 1) รายการบันเทิง ที่สนุกสนาน จำนวน 49 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.25 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นใน ประเด็นดังกล่าว เช่น “ดีใจมาเลยทำรายการตลกมลายู ดีใจไทยทำรายการตลกภาษาไทย” “รายการที่ ดึงดูดมีการให้แนวคิดผ่านทางละคร” “นำเสนอโดยเน้นเรื่องบันเทิง จะได้ไม่เครียด” เป็นต้น
- 2) อื่น ๆ จำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.25 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “มีการใช้ ภาษาที่เข้าใจง่ายแก่ทั้งสองประเทศและหลากหลายภาษา” “ช่วงเวลา เพื่อสามารถติดตามง่าย” “ควรมี รายการวิทยุไทยระหว่างดีใจกับผู้หญิง” เป็นต้น
- 3) รายการข่าว จำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.50 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ข่าวสารท้องถิ่น ท่องเที่ยวบอกสิ่งที่ดี ๆ อยู่ตลอดเวลา” “การโฆษณาหรืออาจจะมีรายการที่มีข่าวดี ๆ” “ให้ตีใจนำเสนอข่าวในการพูดคุยวิเคราะห์ข่าว” เป็นต้น
- 4) รายการการแข่งขันร้องเพลง/ตอบคำถาม/ค้นหาดีใจ จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.00 ซึ่งผู้ตอบได้ แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “แข่งขันการละเล่นพื้นบ้านของทั้งสองประเทศ” “ควรให้การแข่งขัน กิจกรรมพื้นบ้านระหว่างไทย - มาเลเซีย” “ค้นหาดีใจ” เป็นต้น
- 5) รายการที่ให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมในรายการ เช่น ไตรศัปดาห์ ขอเพลง ตอบปัญหา และแสดงความคิดเห็น จำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.75 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ควรมีการตอบ-ถาม และ ซึ่งรางวัลมากขึ้น” “เปิดกระทู้สด เป็นเวลา 1-2 ชั่วโมงน่าจะดี” “นำเสนอในรูปแบบเล่าประสบการณ์ และ ให้คนฟังร่วมแสดงความคิดเห็น” เป็นต้น
- 6) นำเสนอด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.75 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็น ดังกล่าว เช่น “ควรใช้ภาษาที่ฟังแล้วเข้าใจง่าย” “หาดีใจที่ใช้ภาษาฟังง่าย” “พูดภาษามลายูให้เข้าใจง่าย ๆ” เป็นต้น
- 7) นำเสนอรายการที่ดี จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ให้ตระหนักความสำคัญ ความรู้สึกของผู้ฟัง” “ควรมีรายการที่ผู้ฟังฟังแล้วไม่รำคาญ” “นำเสนอพูดจา อ่อนโยน และน่าฟัง” เป็นต้น
- 8) รายการเพลงแทรกสาระ จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.50 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็น ดังกล่าว เช่น “นำเสนอแบบรายการบันเทิงแต่แทรกสาระ” “ผ่านการขมร้อง/ ข่าวสาร/ ละคร/ วิทยุและอื่น ๆ” “เพลงรวมกับข่าว” เป็นต้น
- 9) รายการพิเศษ/เฉพาะ จำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.25 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “รายการเฉพาะสำหรับคนที่อยู่ติดชายแดน” “รายการพิเศษ / รายการของสถานี” “รายการเฉพาะ วิทยุ” เป็นต้น
- 10) นำเสนอด้วยภาษาไทยและมลายู และนำเสนอด้วยภาษามลายู จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.00 เท่ากัน

- 11) รายการที่นำเสนอด้วยภาษาที่หลากหลาย จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.75 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ให้ผู้ฟังพูดหลาย ๆ ภาษาเพราะไม่ให้ผู้ฟังรำคาญ” “ใช้ภาษาไทย มาเลย์ อังกฤษ และอื่น ๆ” “รายการให้มีหลากหลายภาษา” เป็นต้น
- 12) แปร และสอนภาษาไทยในรายการ จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นได้แก่ “ทุก ๆ รายการนั้นต้องมีแปลภาษา” “การนำเสนอข่าวมีการแปล มันฟังมีหลายภาษา และแปลเนื้อหา” “เหมือนการสอนไทยทั่ว ๆ ไป” และ “นำเสนอลักษณะสอนภาษาของทั้ง 2 ประเทศร่วมกัน”

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยังมีความเห็นต่อวิธีการนำเสนอรายการวิทยุเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย และผู้ตอบยังได้แสดงเหตุผลในประเด็นต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากการนำเสนอ ดังนี้

- 1) ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านการค้า/ธุรกิจ/เศรษฐกิจ จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.00 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “มีการโฆษณาค้าขายสินค้าที่สถานีวิทยุ” “โฆษณาทางวิทยุและสื่อต่าง ๆ” “ให้ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ” เป็นต้น
- 2) ผู้ตอบแสดงทัศนะว่าควรมีการแลกเปลี่ยน พบปะ ระหว่างวิทยุไทยกับมาเลเซีย, รายการถามตอบ และ รายการที่ร่วมกันจัดระหว่างนักจัดรายการไทยและมาเลเซีย โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.75 เท่ากัน
- 3) ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านที่ตี มีประโยชน์ น่าสนใจ จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.50 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ให้มีรายการที่ประโยชน์แก่ผู้ฟัง” “วิธีการนำเสนอที่น่าสนใจ, เพลงที่ให้ข้อคิด” “รายการที่มีประโยชน์” เป็นต้น
- 4) ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านความสามัคคีและความยุติธรรมในสังคม, ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อเนื้อหารายการด้านศาสนา และผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านต่าง ๆ เช่น การท่องเที่ยว วัฒนธรรม ฯลฯ โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 เท่ากัน
- 5) ผู้ตอบเสนอแนะให้จัดทำเอกสาร/คู่มือแก่ผู้ฟัง จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “แจกคู่มือให้มีภาษามาเลย์ให้กับผู้ฟังบ้าง” “ทำเอกสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใน อ.สุโขทัย-ตาก” “จัดทำเอกสาร และคู่มือแจกจ่ายแก่ผู้ฟัง” “วิธีการทำคู่มือเป็นเล่ม” และ “โปสเตอร์”

**แนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิทยุชายแดนยะลา
ในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย**

ในบทนี้นำเสนอผลการศึกษา ณ บริเวณชายแดนยะลา ซึ่งประกอบด้วยสภาพปัจจุบันของวิทยุฯ ไทย บทบาทปัจจุบันของวิทยุชายแดนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประเด็นการณที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปมาเลเซีย และทัศนคติต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ รวมทั้งบทบาทที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ และแนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิทยุชายแดนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ตลอดจนเนื้อหาและรูปแบบรายการที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ซึ่งมีดังรายละเอียดต่อไปนี้

6.1 สถานภาพและพฤติกรรมการเปิดรับวิทยุชายแดนยะลา

การศึกษาจำแนกตามหัวข้อ ดังนี้ สภาพปัจจุบันของวิทยุฯ ไทย ณ บริเวณชายแดนยะลา บทบาทปัจจุบันของวิทยุชายแดนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประเด็นการณที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปมาเลเซีย และทัศนคติต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ ซึ่งในแต่ละส่วนมีผลการศึกษาดังนี้

6.1.1 สภาพปัจจุบันของวิทยุฯ ไทย ณ บริเวณชายแดนยะลา

ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ซึ่งเป็นพื้นที่วิจัยที่มีสถานวิทยุฯ ดำเนินการภายในพื้นที่ โดยมีสถานวิทยุฯ หลักจำนวน 1 สถานี และสถานวิทยุชุมชน จำนวน 2 สถานี (รายละเอียดดังกล่าวแล้วในบทที่ 4) จากการสัมภาษณ์ทั้งรายการสถานวิทยุฯ ต่าง ๆ พบว่า มีรายการเพลง ที่เปิดเพลงไทยทั้งเพลงสตริงไทย ลูกทุ่ง ลูกทุ่งเพื่อชีวิต เพื่อชีวิต ลูกกรุง สังกัดเก่าและใหม่ อินเตีย เกาหลี และที่เปิดเพลงมาเลเซียทั้งเพลงสตริงมาเลย์ ลูกกรุงมาเลย์ ข่าวสาร และสาระความรู้ต่าง ๆ เช่น สุขภาพ ยาเสพติด และแรงงานต่างด้าว นักจัดรายการนำเสนอรายการด้วยภาษาไทย มลายู และจีน สถานีวิทยุฯ ออกอากาศสัปดาห์ภาษาไทย และมลายู รวมทั้งสัปดาห์ 3 ภาษา คือ มลายู ไทย และจีน นอกจากนี้สถานวิทยุชายแดนในพื้นที่เบตงยังโฆษณาในรายการและในรูปแบบสัปดาห์โฆษณาสินค้าและบริการต่าง ๆ เช่น บั๊ยะ ร้านแว่น ร้านขายของชำ และโรงแรม เป็นต้น

ในการผลิตรายการวิทยุฯ นั้น กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ กล่าวว่า อาศัยแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

- (1) หนังสือพิมพ์ เช่น ไทยรัฐ และมติชน
- (2) แหล่งข้อมูลจากสำนักงานกรมประชาสัมพันธ์
- (3) แหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต คือ เว็บไซต์ต่าง ๆ เช่น “ไทยนิวส์” “กูเกิ้ล” “ไอเอ็นเอ็นนิวส์” เป็นต้น

ในการออกอากาศของสถานวิทยุฯ พบว่ามีกลุ่มตัวอย่างสถานวิทยุฯ ที่ออกอากาศภายในพื้นที่ และออกอากาศทางอินเทอร์เน็ต คือ ส่วท.เบตง (http://www.mosoradio.com/2010/12/fm-930-mhz_25.html)

6.1.2 บทบาทปัจจุบันของวิทยุชายแดนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย

- วิทยุชายแดน โดยรวมมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ในด้านต่าง ๆ ดังนี้
- 1) บทบาทในการให้ข่าวสารความรู้ โดยข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอจะมีอยู่ 2 รูปแบบ รูปแบบแรกคือ ข่าวสารที่ไม่ได้อยู่ในผังรายการวิทยุ มีการนำเสนอเป็นระยะ ๆ เช่น สารความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ และกีฬาของทั้งสองประเทศ ส่วนรูปแบบที่สองคือ ข่าวสารที่อยู่ในผังรายการวิทยุ มีการนำเสนอเป็นประจำ อาทิ การค้าและเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว วัฒนธรรม และประเพณีที่คล้ายคลึงกันของทั้งสองประเทศ ทั้งนี้ ข่าวสารต่าง ๆ ข้างต้น จะอยู่ในรูปแบบของข่าวสารต้นชั่วโมง เพื่อให้คนในชุมชนทั้งไทยและมาเลเซียได้ทราบข่าวสาร และหากเป็นข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างสองประเทศ อาทิ การแข่งขันกีฬาพร้อมกัน การข้ามไปถวายเทียนพระราชของหน่วยงานราชการไทย ใน อ. เบตง ที่วัดในประเทศมาเลเซีย หรือความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างไทยและมาเลเซีย การให้ข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของคนทั้งสองประเทศ และรับรู้ถึงความสัมพันธ์ที่ดีที่มีต่อกัน
 - 2) บทบาทในการรณรงค์เกี่ยวกับความมั่นคงของทั้งไทยและมาเลเซีย เช่น การรณรงค์เรื่องยาเสพติด และแรงงานต่างด้าว โดยในการรณรงค์เรื่องต่าง ๆ ดังกล่าว จะอยู่ในรูปของการเล่าเรื่องโดยนักจัดรายการวิทยุฯ หรือผู้ใจ และในรูปของสัปดาห์ต้นชั่วโมง ทั้งนี้ เพื่อทำให้คนในไทยและมาเลเซียได้รับทราบเรื่องราว และทำความเข้าใจร่วมกัน
 - 3) บทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ด้วยความบันเทิงผ่านเสียงเพลง ผู้ฟังคนไทยโทรศัพท์เข้ามาแจ้งรายการเพื่อฝากข้อความ หรือเพลงต่าง ๆ ให้กับเพื่อนญาติพี่น้อง และคนไทยที่ทำงานในมาเลเซีย และคนมาเลเซียเชื้อสายไทย ในขณะที่คนมาเลเซียก็โทรศัพท์เข้ารายการวิทยุชายแดนไทยเพื่อการตั้งกล่าวเช่นกัน โดยเพลงที่ขอในรายการวิทยุฯ ส่วนใหญ่จะเป็นเพลงสตริงไทย สากล และลูกทุ่ง นอกจากนี้ นักจัดรายการวิทยุฯ ยังพูดและเปิดเพลงในรายการเพื่อส่งกำลังใจไปยังผู้ฟังที่เป็นคนมาเลเซีย
- นักจัดรายการวิทยุฯ ผู้ทำหน้าที่ส่งความบันเทิงผ่านเสียงเพลง อันนำไปสู่ความสัมพันธ์ที่ดีนั้นทำให้เป็นที่นิยมของผู้ฟัง ไม่ใช่เฉพาะคนไทย แต่รวมถึงผู้ฟังมาเลเซียด้วย จึงทำให้ผู้ฟังมาเลเซียเข้ามา (ตุ๋ตว) นักจัดรายการวิทยุฯ ที่สถานี ผู้ฟังมาเลเซียบางคนข้ามมารับของรางวัลที่ตอบคำถามในรายการได้ถูกต้องที่สถานีอีกด้วย แม้จะมีจำนวนน้อยแต่ก็สะท้อนให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมในรายการและความสัมพันธ์ของคนสองประเทศที่เกิดขึ้น
- 4) บทบาทในการเผยแพร่พุทธศาสนา เนื่องจากมีคนไทยเชื้อสายไทย ที่นับถือศาสนาพุทธอยู่ในพื้นที่ตรงข้าม อ. เบตง อาทิ ในหมู่บ้านตาเซะ (Tasek) ซึ่งเปิดรับสื่อจากไทยทั้งวิทยุฯ และวิทยุโทรทัศน์ ในขณะที่วิทยุชายแดนไทยใน อ.เบตง มีการนำเสนอรายการที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนาอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้พุทธศาสนิกชนทั้งในไทยและมาเลเซียได้เรียนรู้ ปฏิบัติ และสืบทอดหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา

6.1.3 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประสพการณ์เกี่ยวกับการเดินทางไปมาเลเซีย และทัศนคติด้านต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ

ผลการศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประสพการณ์เกี่ยวกับการเดินทางไปมาเลเซีย และทัศนคติด้านต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ มีรายละเอียด ดังนี้

6.1.3.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ เป็นเพศชาย จำนวน 1 คน และเพศหญิง จำนวน 3 คน โดยมีช่วงอายุ 25-34 ปี จำนวน 2 คน ช่วงอายุระหว่าง 35-44 ปี จำนวน 1 คน และช่วงอายุ 18-24 ปี จำนวน 1 คน

ผู้ดำเนินการวิเทศฯ ทั้งหมดมีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 4 คน โดยผู้ดำเนินการวิเทศฯ มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 1 คน พนักงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 1 คน ครูโรงเรียนเอกชน จำนวน 1 คน และธุรกิจส่วนตัว จำนวน 1 คน ซึ่งส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการจัดรายการเป็นเวลา 1-5 ปี จำนวน 2 คน 6-10 ปี จำนวน 1 คน และ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน

6.1.3.2 ประสบการณ์เกี่ยวกับการเดินทางไปมาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิเทศฯ

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิเทศฯ เคยเดินทางไปมาเลเซีย จำนวน 4 คน ซึ่งส่วนใหญ่จะเดินทางไปมาเลเซีย นาน ๆ ครั้ง ประมาณปีละ 1-2 ครั้ง ซึ่งส่วนใหญ่ผู้ดำเนินการวิเทศฯ จะเดินทางไปมาเลเซีย เพื่อทำธุระส่วนตัว และซื้อของใช้ต่าง ๆ นอกจากนี้ผู้ดำเนินการวิเทศฯ บางส่วนยังเคยมีประสบการณ์เดินทางไปมาเลเซีย เพื่อศึกษาต่องานในประเทศมาเลเซีย ประมาณ 1-2 ครั้ง

6.1.3.3 ที่ทัศนคติความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิเทศฯ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดีถึงดีมาก โดยสังเกตได้จากตัวชี้วัดต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ปริมาณการค้าขายระหว่างกัน การที่ไทยและมาเลเซียมีพื้นที่ติดต่อกัน และมีการข้ามไปมาเพื่อพบปะหรือเยี่ยมเยียนระหว่างกันแล้ว การข้ามไปมาหาสู่กันดังกล่าวยังมีมิติทางด้านการศึกษาซื้อขายระหว่างกันด้วย โดยคนไทยส่วนหนึ่งก็ข้ามไปเติมน้ำมันและซื้ออาหารและเครื่องอุปโภค เช่น นมถั่วเหลืองก๋วยเตี๋ยว กระทียม และผลไม้ โดยเฉพาะในช่วงที่มีตลาดนัดในมาเลเซีย ส่วนคนมาเลเซียก็ข้ามมาเบตงเพื่อซื้อข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น เสื้อผ้า และขนมขบเคี้ยว เป็นต้น
- 2) ปริมาณคนมาเลเซียเข้ามาท่องเที่ยวในเบตง เนื่องจาก อ.เบตง มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญหลายแห่ง เช่น อุโมงค์ปิยะมิตร และสวนส้มเข็กุน เป็นต้น และเป็นอำเภอที่มีภูมิประเทศที่สวยงามจึงเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย แม้ว่าการค้าประเวณีจะถูกกล่าวถึงว่าเกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวในอำเภอเบตง แต่คนเบตงบางส่วนปฏิเสธและไม่สนับสนุนการท่องเที่ยวในลักษณะดังกล่าว
- 3) ระดับความถี่การไปมาหาสู่กันระหว่างคนของ 2 ประเทศ คนในเบตงและคนมาเลเซียผู้ตรงข้ามหลายคนยอมรับว่าตนเองข้ามพรมแดนไปมาหาสู่กันอยู่เป็นประจำ เช่น คนมาเลเซียเชื้อสายไทยซึ่งข้ามมาแต่งงานกับคนไทยมุสลิม และอาศัยอยู่กับภรรยาที่ฝั่งไทยต้องข้ามไปทำงานที่มาเลเซียแทบทุกวัน คนมาเลเซียมุสลิมข้ามมาเยี่ยมญาติที่ฝั่งไทยนาน ๆ ครั้ง คนมาเลเซียเชื้อสายไทยข้ามมาเบตงเพื่อเยี่ยมญาติไม่บ่อยครั้ง คนเบตงแต่งงานกับคนมาเลเซียเชื้อสายไทยต้องข้ามไปเพื่อจับอ (ภาษาที่ชาวบ้านพูดกัน หมายถึง การตรวจตราเข้า-ออก หรือผ่านแดน) ทุก ๆ 30 วัน
- 4) ปริมาณความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของประชาชนทั้งสองประเทศ ในวันสำคัญทางพุทธศาสนา หน่วยงานราชการและประชาชนไทยมักมีกิจกรรมการทำบุญร่วมกับคนมาเลเซียที่นับถือศาสนาพุทธ รวมทั้งช่วงที่เทศกาลเมืองเบตงจัดกิจกรรมคนมาเลเซียก็ข้ามมาร่วมงาน
- 5) ปริมาณความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐไทยและมาเลเซียในท้องถิ่น ซึ่งเป็นความร่วมมือและประสานงานของหน่วยงานรัฐในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น การแลกเปลี่ยนทางการศึกษา การจัดการแข่งขันกีฬาชายแดนไทย-มาเลเซีย การต้อนรับและอำนวยความสะดวกในช่วงกิจกรรม/งาน หรือเทศกาลสำคัญ ๆ ที่ฝ่ายไทยหรือมาเลเซียดำเนินการ เช่น หน่วยงานของจังหวัด อำเภอ และเทศบาล มีโอกาสต้อนรับผู้สื่อข่าวต่างชาติ และพระภิกษุ แห่งรัฐเปเร ซึ่งเสด็จเยือนอำเภอเบตง ในวันที่ 9 กรกฎาคม 2554
- 6) การให้ความสนใจและความร่วมมือในเรื่องของปัญหาแรงงานต่างด้าว โดยวิเทศฯ ได้เข้ามามีบทบาทในการนำเสนอข้อควรระวังที่ถูกต้อง ชี้แนะแนวทาง รวมถึงนำเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา เช่น การนำเสนอแนวทางโดยการ

ให้ไปทำบัตรคนต่างด้าวที่สำนักงานแรงงานจังหวัด เป็นต้น และในเรื่องของการค้า การท่องเที่ยว วัฒนธรรม และประเพณี โดยการนำเสนอข่าวสาร และสื่อบุคคลที่น่าสนใจ เพื่อเชิญชวนให้ทั้งคนไทยและมาเลเซียเข้ามาร่วมกิจกรรม และท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์ อันก่อให้เกิดการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจ และสร้างความสัมพันธ์ ไทย-มาเลเซียให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

6.1.4.3 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการเปิดรับวิทยุชายแดนและทัศนคติด้านต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย

ลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำนวน 400 คน จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ และอาชีพ ได้ดังต่อไปนี้

จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลาสามารถจำแนกตามเพศได้ดังนี้

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	206	51.50
ชาย	194	48.50
รวม	400	100.00

ตารางที่ 58 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำแนกตามเพศ

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา (จำนวน 400 คน) จำแนกตามเพศ พบว่า เพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 51.50 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 48.50

ลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเดเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู จำนวน 400 คน จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ และอาชีพ ได้ดังต่อไปนี้

จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเดเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลูสามารถจำแนกตามเพศได้ ดังนี้

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	225	56.20
ชาย	175	43.80
รวม	400	100.00

ตารางที่ 59 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเดเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู จำแนกตามเพศ

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเดเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู (จำนวน 400 คน) จำแนกตามเพศ พบว่า เพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ เพศหญิง 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.20 และเพศชาย 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80

จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา สามารถจำแนกตามช่วงอายุ ได้ดังนี้

ช่วงอายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18-24 ปี	69	17.25
25-34 ปี	108	27.00
35-44 ปี	88	22.00
45-54 ปี	73	18.25
55-64 ปี	50	12.50
65 ปีขึ้นไป	12	3.00
รวม	400	100.00

ตารางที่ 60 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำแนกตามช่วงอายุ

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา (จำนวน 400 คน) จำแนกตามช่วงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา มีช่วงอายุ 25-34 ปี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 35-44 ปี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 ช่วงอายุ 45-54 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.25 ช่วงอายุ 18-24 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.25 ช่วงอายุ 55-64 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 และช่วงอายุ 65 ปีขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน ฮูลู สามารถจำแนกตามช่วงอายุ ได้ดังนี้

ช่วงอายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18-24 ปี	96	24.00
25-34 ปี	74	18.50
35-44 ปี	80	20.00
45-54 ปี	73	18.25
55-64 ปี	57	14.25

65 ปีขึ้นไป	19	4.75
ไม่ระบุ	1	0.25
รวม	400	100.00

ตารางที่ 61 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูตู จำแนกตามช่วงอายุ

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูตู (จำนวน 400 คน) จำแนกตามช่วงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูตู มีช่วงอายุ 18-24 ปี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 35-44 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ช่วงอายุ 25-34 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 ช่วงอายุ 45-54 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.25 ช่วงอายุ 55-64 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25 และช่วงอายุ 65 ปีขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 ตามลำดับ นอกจากนี้มีผู้ตอบที่ไม่ได้ระบุว่าอยู่ในช่วงอายุใด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25

จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา สามารถจำแนกตามอาชีพ ได้ดังนี้

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	88	22.00
เกษตรกร	74	18.50
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	57	14.25
บริษัทเอกชน	4	1.00
แม่บ้าน	56	14.00
ผู้ใช้แรงงาน/ลูกจ้าง	79	19.75
นักเรียน	7	1.75
นักศึกษา	31	7.75
อื่น ๆ	4	1.00
รวม	400	100.00

ตารางที่ 62 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำแนกตามอาชีพ

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา (จำนวน 400 คน) จำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลาโดยส่วนใหญ่แล้วประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 รองลงมา คือ ผู้ใช้แรงงาน/ลูกจ้าง จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.75 เกษตรกร จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.50 ริมราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25 แม่บ้าน จำนวน 56 คิดเป็นร้อยละ 14.00 นักศึกษา จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 นักเรียน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75 และ บริษัทเอกชน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

อื่น ๆ ได้แก่ “ขับรถรับจ้าง/ขับรถจักรยานยนต์รับจ้าง” จำนวน 2 คน “ว่างงาน/ไม่ทำงาน” จำนวน 1 คน และ “ทำงานร้านค้าโอเค” จำนวน 1 คน รวมทั้งหมดจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู จำแนกตามอาชีพ ได้ดังนี้

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	78	19.50
เกษตรกร	7	1.75
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	20	5.00
บริษัทเอกชน	10	2.50
แม่บ้าน	120	30.00
ผู้ใช้แรงงาน/ลูกจ้าง	22	5.50
นักเรียน	64	16.00
นักศึกษา	20	5.00
อื่น ๆ	59	14.75
รวม	400	100.00

ตารางที่ 63 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู จำแนกตามอาชีพ

จากตารางแสดงจำนวนค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู (จำนวน 400 คน) จำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู โดยส่วนใหญ่แล้วประกอบอาชีพแม่บ้าน มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมา คือ ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 เกษตรกร จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 นักศึกษา จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 ผู้ใช้แรงงาน/ลูกจ้าง และทำงานในบริษัทเอกชน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 เท่ากัน ริมราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 และนักเรียน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75

อื่น ๆ ได้แก่ “กริตยาง” จำนวน 45 คน “ซัปแท็กซี” จำนวน 5 คน “อื่น ๆ” จำนวน 7 คน และ “ไม่ระบุข้อมูล” จำนวน 2 คน รวมทั้งหมดจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำแนกตามเชื้อชาติ ได้ดังนี้

เชื้อชาติ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไทย	361	90.25
มุสลิม	22	5.50
จีน	17	4.25
รวม	400	100.00

ตารางที่ 64 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำแนกตามเชื้อชาติ

จากตารางแสดงจำนวนค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา (จำนวน 400 คน) จำแนกตามเชื้อชาติ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา โดยส่วนใหญ่แล้วมีเชื้อชาติไทย มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 361 คน คิดเป็นร้อยละ 90.25 รองลงมา คือ มุสลิม จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 และจีน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู จำแนกตามเชื้อชาติ ได้ดังนี้

เชื้อชาติ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มลายู	82	20.50
จีน	67	16.75
อินเดีย	84	21.00
ไทย	166	41.50
อื่น ๆ	1	0.25
รวม	400	100.00

ตารางที่ 65 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย
เมืองปีนังกาดัน ฮูลู จำแนกตามเชื้อชาติ

จากตารางแสดงจำนวนค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู (จำนวน 400 คน) จำแนกตามเชื้อชาติ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู โดยส่วนใหญ่แล้วมีเชื้อชาติไทย มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.50 รองลงมา คือ อินเดีย จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 จีน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 จีน จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 และอื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามศาสนา ได้ดังนี้

ศาสนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อิสลาม	99	24.75
พุทธ	293	73.25
ฮินดู	1	0.25

คริสต์เตียน	6	1.50
ไม่ระบุ	1	0.25
รวม	400	100.00

ตารางที่ 66 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย
อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำแนกตามศาสนา

จากตารางแสดงจำนวนค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา (จำนวน 400 คน) จำแนกตามศาสนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา โดยส่วนใหญ่แล้วนับถือศาสนาพุทธ มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 293 คน คิดเป็นร้อยละ 73.25 รองลงมา คือ อิสลาม จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75 คริสต์เตียน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 และอื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 ตามลำดับ นอกจากนี้มีผู้ตอบไม่ระบุข้อมูล จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25

จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน อูคู จำแนกตามศาสนา ได้ดังนี้

ศาสนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อิสลาม	81	20.25
พุทธ	234	58.50
ฮินดู	51	12.75
คริสต์เตียน	33	8.25
อื่น ๆ	1	0.25
รวม	400	100.00

ตารางที่ 67 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย
เมืองปีนังกาตัน อูคู จำแนกตามศาสนา

จากตารางแสดงจำนวนค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน ฮูลู (จำนวน 400 คน) จำแนกตามศาสนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน ฮูลู โดยส่วนใหญ่แล้วนับถือศาสนาพุทธ มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.50 รองลงมา คือ ศาสนาอิสลาม จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.25 ศาสนาฮินดู จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.75 ศาสนาคริสต์ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25 และอื่น ๆ ได้แก่ “ไม่มีศาสนา” จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลา มีพฤติกรรมกรเปิดรับวิทยุชายแดน และทัศนคติตามประเด็นคำถามต่าง ๆ ดังนี้

1) ฝั่งวิทยุ มาเลเซียหรือไม่

ฝั่งวิทยุ มาเลเซียหรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ฝั่งวิทยุ มาเลเซีย	100	25.00
ไม่ฝั่งวิทยุ มาเลเซีย	300	75.00
รวม	400	100.00

ตารางที่ 68 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับฝั่งวิทยุ มาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลา

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับฝั่งวิทยุ มาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลา ไม่เปิดรับฝั่งวิทยุ มาเลเซีย จำนวน 300 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยอำเภอเมตง จังหวัดยะลาเปิดรับฝั่ง วิทยุ มาเลเซีย จำนวน 100 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

2) ฟังวิทยุ มาเลเซีย เพราะเหตุใด

เหตุผลที่ฟังวิทยุ มาเลเซีย	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ได้เรียนรู้และฝึกฝนภาษามาเลย์	24	22.64	95
ได้ข่าวสารความรู้ เช่น ข่าวเทคโนโลยี การเมือง	20	18.87	
ได้ความบันเทิงจากการฟังเพลงที่หลากหลายของสถานีวิทยุ มาเลเซีย	17	16.04	
ได้ฟังรายการธรรมะ/ศาสนาอิสลาม	17	16.04	
ได้ข่าวสารความรู้ของมาเลเซีย	8	7.55	
รู้และเข้าใจภาษามาเลย์	3	2.83	
อื่น ๆ	3	2.83	
ภาษามาเลย์ไพเราะและน่าฟัง	2	1.89	
ฟังเล่นๆ	2	1.89	
ชอบฟัง	2	1.89	
ฟังแต่ให้เหตุผลว่าเกิดจากความไม่ตั้งใจเปิดรับฟัง	1	0.94	
เป็นประเทศที่อยู่ใกล้กัน/เป็นเพื่อนบ้านกัน	1	0.94	
ฟังภาษามาเลย์ได้/รู้เรื่องบ้างเป็นบางครั้ง	1	0.94	
ไม่แสดงความเห็น	5	4.72	5
รวม	106	100.00	100

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 69 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุ มาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุ มาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำนวน 100 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 5 คน และผู้ตอบที่แสดงความเห็น จำนวน 95 คน โดยผู้ที่แสดงความเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 101 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) ได้เรียนรู้และฝึกฝนภาษามาลายู จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.64 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ศึกษาภาษามาลายูไปในตัว” “จะหัดพูดภาษาของเขาม้าง” “หัดพูดภาษามาลายูได้เอาไปใช้ในที่ทำงาน” เป็นต้น
- 2) ได้ข่าวสารความรู้ เช่น ข่าวเทคโนโลยี การเมือง จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.87 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ได้ฟังข่าวสาร” “เกี่ยวกับข่าวและเทคโนโลยี” “รู้เกี่ยวกับข่าวสารเหตุการณ์บ้านเมือง” เป็นต้น
- 3) ได้ความบันเทิงจากการฟังเพลงที่หลากหลายของสถานศึกษา มาเลเซีย จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.04 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “เพลงพอลินีตี” “ชอบฟังเพลงสากลที่ทางมาเลเซียเปิด” “ได้ความบันเทิง” เป็นต้น
- 4) ได้ฟังรายการธรรมะ/คำสอนอิสลาม จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.04 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “มีการสอนในเรื่องของศาสนา” “ฟังการสอนศาสนา” “ชอบฟังเรื่องศาสนา” เป็นต้น
- 5) ได้ข่าวสารความรู้ของมาเลเซีย จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.55 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ได้รู้ข่าวต่าง ๆ ในมาเลเซีย” “ติดตามข่าวสารของมาเลเซีย” “ได้รู้เรื่องทางบ้านเมืองของเขา” เป็นต้น
- 6) รู้และเข้าใจภาษามาลายู จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.83 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว ได้แก่ “สามารถฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษามาลายูได้” “ฟังภาษามาลายูได้” “ฟังรู้เรื่อง”
- 7) อื่น ๆ ได้แก่ “เพราะเวลาขับรถ มักจะเปิดฟังเพลง” “มีเพื่อนมาเลเซีย” “ส่วนมากฟังเรื่องการสอนทำกับข้าว” 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.83
- 8) ภาษามาลายูไพเราะและน่าฟัง, ฟังเล่นๆ และชอบฟัง โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.89 เท่ากัน
- 9) ฟังแต่ให้เหตุผลว่าเกิดจากความไม่ตั้งใจไม่ได้รับฟัง, ฟังภาษามาลายูได้/รู้เรื่องบ้างเป็นบางครั้ง และเป็นประเทศที่อยู่ใกล้กัน/เป็นเพื่อนบ้านกัน โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.94 เท่ากัน

3) เวลาที่ฟังวิทยุ มาเลเซีย

เวลาที่ฟังวิทยุ มาเลเซีย	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
เช้า 05.00-09.00 น.	3	2.94
สาย 09.01-12.00 น.	9	8.83
เที่ยง 12.01-13.00 น.	10	9.8
บ่าย 13.01-16.00 น.	28	27.45
เย็น 16.01-18.00 น.	9	8.83
ค่ำ 18.01-21.00 น.	8	7.84

ดึก 21.00-24.00 น.	11	10.78
อื่น ๆ	24	23.53
รวม	102	100.00

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ช่วงเวลา

ตารางที่ 70 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของช่วงเวลาการเปิดรับฟังวิทยุ มาเลเซีย
ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลา

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของช่วงเวลาการเปิดรับฟังวิทยุ มาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชน
ไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลา (102 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50) ซึ่งเรียงลำดับได้ ดังนี้

- 1) ช่วงบ่าย 13.01-16.00 น. จำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.45
- 2) อื่น ๆ เช่น “คำ ๆ” “ไม่เป็นเวลา” “ถ้ามีเวลารว่างก็จะเปิด” “เปิดตอนสะดวก” “แล้วแต่ตอนไปซื้อของ” “เปิดฟังตอนขับรถยนต์” จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.53
- 3) ช่วงดึก 21.00-24.00 น. จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.78
- 4) ช่วงเที่ยง 12.01-13.00 น. จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.80
- 5) ช่วงสาย 09.01-12.00 น. และช่วงเย็น 16.01-18.00 น. โดยในแต่ละช่วงเวลามีจำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.83 เท่ากัน
- 6) ช่วงค่ำ 18.01-21.00 น. จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.84
- 7) ช่วงเช้า 05.00-09.00 น. จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.94

4) ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์หรือไม่

ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์ หรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีประโยชน์	98	98.00
ไม่มีประโยชน์	2	2.00
รวม	100	100.00

ตารางที่ 71 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์หรือไม่
ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลา

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์หรือไม่ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็น
ประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลา ซึ่งให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลาที่ฟังวิทยุ
มาเลเซีย (100 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00) เห็นว่าฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์จำนวน 98 คน
คิดเป็นร้อยละ 98.00 และเห็นว่าฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วไม่มีประโยชน์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

5) ฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์เพราะเหตุใด

เหตุผลที่ฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ได้เรียนรู้ภาษาที่ใช้ในประเทศมาเลเซีย	30	25.86	98
ได้ข่าวสารความรู้ที่หลากหลาย เช่น ด้านยาสมุนไพร, ด้านสุขภาพ, ยาเสพติด ฯ	27	23.28	
ได้รู้เรื่องธรรมชาติและศาสนาอิสลาม	20	17.24	
ได้รู้ข่าวสารความรู้ของมาเลเซีย เช่น ข่าวสารบ้านเมือง, เทคโนโลยี, เศรษฐกิจ ฯ	18	15.52	
ได้ความบันเทิง	12	10.34	
อื่นๆ	4	3.45	
ได้รู้วัฒนธรรมของประเทศมาเลเซีย	3	2.59	
ได้รู้เรื่องการค้าขาย	2	1.72	
รวม	116	100.00	98

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 72 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์
ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิทยุฯ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำนวน 98 คน โดยผู้ตอบทั้งหมดได้แสดงความเห็นและให้เหตุผล จำนวน 116 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) ได้เรียนรู้ภาษาที่ใช้ในประเทศมาเลเซีย จำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.86 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ได้รู้ภาษามาเลเซียมากขึ้น” “ได้เรียนรู้ภาษามลายูด้วย” “ได้เรียนภาษาไปในตัว” เป็นต้น
- 2) ได้ข่าวสารความรู้ที่หลากหลาย เช่น ด้านยาสมุนไพร, ด้านสุขภาพ, ยาเสพติด ฯ จำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.28 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ได้ทั้งข่าวสารและความรู้” “เรื่องด้านสุขภาพ” “การเกษตร ให้ความรู้ด้านสุขภาพ” เป็นต้น
- 3) ได้รู้เรื่องธรรมชาติและศาสนาอิสลาม จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.24 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ได้สอนศาสนาในด้านที่เรายังไม่เคยรู้” “ความรู้ทางศาสนา” เป็นต้น
- 4) ได้รู้ข่าวสารความรู้ของมาเลเซีย เช่น ข่าวสารบ้านเมือง, เทคโนโลยี, เศรษฐกิจ ฯ จำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.52 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “ได้รู้เรื่องเกี่ยวกับบ้านเมืองมาเลย์” “ได้รู้ข่าวทางประเทศมาเลเซีย” “ได้รู้เกี่ยวกับบ้านเมืองของมาเลเซีย” เป็นต้น
- 5) ได้ความบันเทิง จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.34 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว เช่น “เกี่ยวกับด้านบันเทิง” “เพลิดเพลินไปกับเพลง” “บันเทิง สนุกสนาน” เป็นต้น

- 6) อื่นๆ ได้แก่ “ทำให้รู้สึกดีกับประเทศ” “เปลี่ยนความคิดเห็นกันและกัน” “ในด้านการท่องเที่ยว” “เพราะจะสอนให้คนเป็นคนดี” จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.45
- 7) ได้รู้วัฒนธรรมของประเทศมาเลเซีย จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.59
- 8) ได้รู้เรื่องการค้าขาย จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.72 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว ได้แก่ “การค้าขายของประเทศ” “แนะนำสินค้า” เป็นต้น

6) ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วไม่มีประโยชน์เพราะเหตุใด

เหตุผลที่ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วไม่มีประโยชน์	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ฟังภาษามาเลเซียไม่รู้เรื่อง	1	50.00	2
บางทีพูดไม่รู้เรื่อง	1	50.00	
รวม	2	100.00	2

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 73 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วไม่มีประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วไม่มีประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำนวน 2 คน โดยผู้ตอบทั้งหมดได้แสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลจำนวน 2 ความเห็น ได้แก่ ฟังภาษามาเลเซียไม่รู้เรื่อง และบางทีพูดไม่รู้เรื่อง โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00 เท่ากัน

7) ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศมาเลเซียหรือไม่

ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศมาเลเซียหรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รู้สึกดี	89	68.99
ทั้งรู้สึกดีและไม่ดี/ปานกลาง	8	6.20
ไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ดี	2	1.55
รู้สึกไม่ดี	1	0.78
รวม	100	100.00

ตารางที่ 74 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติจากการฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วรู้สึกดีกับประเทศมาเลเซียหรือไม่ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลา

จากตารางจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติจากการฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วรู้สึกดีกับประเทศมาเลเซียหรือไม่ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลาสะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลาจากการที่ได้รับฟังวิทยุ มาเลเซียต่อประเทศมาเลเซีย (100 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00) ผลปรากฏดังนี้

- 1) ฟังแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศมาเลเซีย จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 68.99
- 2) ฟังแล้วทำให้ทั้งรู้สึกดีและไม่ดี/ปานกลางกับประเทศมาเลเซีย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.20
- 3) ฟังแต่ไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ดีกับประเทศมาเลเซีย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.55
- 4) ฟังแล้วทำให้รู้สึกไม่ดีกับประเทศมาเลเซีย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.78

8) ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศมาเลเซีย

เหตุผลที่ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศมาเลเซีย	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ได้ข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ของมาเลเซีย	23	24.21	
วิทยุ มาเลเซียพูดดี ไพเราะ	8	8.42	
ให้เหตุผลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่มีต่อกันแบบ “เพื่อนบ้าน” หรือ “เหมือนเครือญาติ/พี่น้องกัน”	8	8.42	
ได้ข่าวสารความรู้ทั่วไป	8	8.42	

อื่น ๆ	6	6.32	85
ได้เรียนรู้ภาษามาลายู	6	6.32	
ได้รู้เรื่องธรรมะ คำสอนอิสลาม	6	6.32	
ให้เหตุผลเกี่ยวกับการเดินทางไปมาหาสู่กัน	3	3.16	
ได้รู้และเข้าใจเกี่ยวกับคนและประเทศมาเลเซีย	3	3.16	
ให้เหตุผลเกี่ยวกับประสบการณ์ที่เคยไปทำงานในมาเลเซีย	2	2.11	
ได้แลกเปลี่ยนความรู้ / ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	2	2.11	
ให้เหตุผลเกี่ยวกับความร่วมมือของประชาชนไทยและมาเลเซีย	2	2.11	
ได้รู้วัฒนธรรมของมาเลเซีย	2	2.11	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติที่ดีต่อคนและประเทศมาเลเซีย	9	9.47	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติที่ต่างกัน ๓ ต่อคนและประเทศมาเลเซีย โดยเปรียบเทียบกับคนและประเทศไทย ซึ่งมีความคล้ายและแตกต่างกัน	3	3.16	
ไม่แสดงความเห็น	4	4.21	4
รวม	95	100.00	89

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น
ตารางที่ 75 แสดงจำนวนและคำร้อยละของเหตุผลที่ผู้วิจัยฯ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศมาเลเซีย ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

จากตารางแสดงจำนวนและคำร้อยละของเหตุผลที่ผู้วิจัยฯ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศมาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำนวน 89 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 4 คน และผู้ตอบที่แสดงความเห็น จำนวน 85 คน โดยผู้ที่แสดงความเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 91 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) ได้ข่าวสาร ความรู้ที่ต่าง ๆ ของมาเลเซีย จำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.21 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ได้รู้ข่าวสารของประเทศไทยมาเลเซีย” “จะได้รู้ที่นั่นความเคลื่อนไหวของประเทศไทยมาเลเซีย” “ทางมาเลเซียยังแบ่งข่าวสารให้เรารู้” เป็นต้น
- 2) วิทยา มาเลเซียพูดดี ไพเราะ ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ผู้ประกาศวิทยุทางมาเลเซียเขาพูดดี พูดไพเราะ” “วิทยุทางมาเลเซียเขาดี” เป็นต้น ได้ข่าวสารความรู้ทั่วไป ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เพราะเรารู้ข่าวสารเรื่องต่างๆ” “ทำให้เราได้รู้ข่าวสารต่างๆ” เป็นต้น และให้เหตุผลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่มีต่อกันแบบ “เพื่อนบ้าน” หรือ “เหมือนเครือญาติ/พี่น้องกัน” ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เพราะเป็นเพื่อนบ้านกัน” “ถือว่าเป็นเพื่อนบ้านที่ดีต่อกันมาตลอด” เป็นต้น โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.42 เท่ากัน
- 3) ได้เรียนรู้ภาษามาลายู ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ทำให้เข้าใจภาษามาลายูมากขึ้น” “ฝึกภาษาไปในตัว” เป็นต้น และได้รู้เรื่องธรรมะ คำสอนอิสลาม ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ได้เนื้อหาสาระเกี่ยวกับเรื่องศาสนา” “เราจะได้รู้เกี่ยวกับศาสนามากขึ้น” เป็นต้น โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.32 เท่ากัน

- 4) อื่น ๆ ได้แก่ โดยในแต่ละความเห็นมีจำนวน 1 ครั้งเท่ากับ รวมจำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.32
- 5) ให้เหตุผลเกี่ยวกับการเดินทางไปมาหาสู่กัน และได้รู้และเข้าใจเกี่ยวกับคนและประเทศมาเลเซีย เป็นต้น โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.16 เท่ากัน
- 6) ให้เหตุผลเกี่ยวกับประสบการณ์ที่เคยไปทำงานในมาเลเซีย, ได้แลกเปลี่ยนความรู้ / ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน, ให้เหตุผลเกี่ยวกับความร่วมมือของประชาชนไทยและมาเลเซีย และได้รู้วัฒนธรรมของมาเลเซีย โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.11 เท่ากัน

นอกจากที่ผู้ตอบได้ให้เหตุผลที่ฟังวิद्यุฯ ไทยแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศไทย ผู้ตอบส่วนหนึ่งยังได้แสดงความคิดเห็นที่เป็นทัศนคติที่ดีต่อคนและประเทศมาเลเซีย จำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.47 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “รู้สึกความเจริญก้าวหน้าของมาเลเซียในหลายด้าน” “มาเลเซียเป็นประเทศที่ดูสะอาด อบอุ่น เป็นที่นี้น้อง” “เป็นประเทศน่ารัก คนก็น่ารักนิสัยดีมาก ๆ” เป็นต้น และผู้ตอบอีกส่วนหนึ่งได้ทัศนคติด้านต่าง ๆ ต่อคนและประเทศมาเลเซีย โดยเปรียบเทียบกับคนและประเทศไทย ซึ่งมีความคล้ายและแตกต่างกัน จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.16

9) ฟังวิद्यุฯ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกไม่ติดกับประเทศมาเลเซียเพราะเหตุใด

เหตุผลที่ฟังวิद्यุฯ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกไม่ติดกับประเทศมาเลเซีย	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ไปด้านบริการไม่ดี/เข้มงวดเกินไป	1	100.00	1
รวม	1	100.00	1

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 76 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิद्यุฯ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกไม่ติดกับประเทศมาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลา

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิद्यุฯ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกไม่ติดกับประเทศมาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลา จำนวน 1 คน โดยผู้ตอบทั้งหมดได้แสดงความคิดเห็นและให้เหตุผล จำนวน 1 ความเห็น ได้แก่ ไปด้านบริการไม่ดี/เข้มงวดเกินไป

10) ที่จังหวัดฯ มาเลเซียแล้วทำให้ทั้งรู้สึกดีและไม่ดี/ปานกลางกับประเทศมาเลเซียเพราะเหตุใด

เหตุผลที่จังหวัดฯ มาเลเซียแล้วทำให้ทั้งรู้สึกดีและไม่ดี/ปานกลางกับประเทศมาเลเซีย	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
อื่น ๆ	4	50.00	4
ไม่แสดงความเห็น	4	50.00	4
รวม	8	100.00	8

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 77 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่จังหวัดฯ มาเลเซียแล้วทำให้ทั้งรู้สึกดีและไม่ดี/ปานกลางกับประเทศมาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่จังหวัดฯ มาเลเซียแล้วทำให้ทั้งรู้สึกดีและไม่ดี/ปานกลางกับประเทศมาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำนวน 8 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 4 คน และผู้ตอบที่แสดงความคิดเห็น จำนวน 4 คน โดยผู้ที่แสดงความคิดเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 4 ความคิดเห็น ได้แก่ “ธุรกิจบางครั้งก็มีขึ้นมีลง และบางครั้งก็มีการทะเลาะกัน แต่ที่ดีคือการพูดเกี่ยวกับศาสนา” “เราไม่ค่อยกับประของเขา” “เพราะมีสิ่งอื่นที่น่าสนใจกว่านี้” และ “เพราะเขาพูดภาษาที่ค่อนข้างยากเกินไป”

11) ที่จังหวัดฯ มาเลเซียแล้วไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ดีกับประเทศมาเลเซียเพราะเหตุใด

เหตุผลที่จังหวัดฯ มาเลเซียแล้วไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ดีกับประเทศมาเลเซีย	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ไม่แสดงความเห็น	2	100.00	2
รวม	2	100.00	2

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 78 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่จังหวัดฯ มาเลเซียแล้วไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ดีกับประเทศมาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่จังหวัดฯ มาเลเซียแล้วไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ดีกับประเทศมาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำนวน 2 คน โดยผู้ตอบทั้งหมดไม่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

12) ไม่ฟังวิทยุฯ มาเลเซียเพราะเหตุใด

เหตุผลที่ไม่ฟังวิทยุฯ มาเลเซีย	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ฟังภาษามาเลย์ไม่รู้เรื่อง/ไม่รู้ภาษามาเลย์	90	26.95	299
ไม่มีเวลาที่วิทยุฯ	85	25.45	
สัญญาณวิทยุฯ ของมาเลเซียไม่ชัดเจน และรับสัญญาณไม่ได้	81	24.25	
ไม่มีเครื่องรับวิทยุฯ	34	10.18	
ไม่ชอบฟังวิทยุฯ	14	4.19	
ไม่เคยเปิดหรือไม่ได้เปิดฟังวิทยุฯ	13	3.89	
ไม่ทราบว่ามียอดสัญญาณ	5	1.50	
อื่น ๆ	5	1.50	
เลือกที่จะเปิดรับสื่อโทรทัศน์	4	1.20	
ไม่สนใจ	2	0.60	
ไม่แสดงความเห็น	1	0.29	1
รวม	334	100.00	300

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 79 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ไม่ฟังวิทยุฯ มาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็น
ประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลา

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ไม่ฟังวิทยุฯ มาเลเซียของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย
อำเภอเมตง จังหวัดยะลา จำนวน 300 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 1 คน และผู้ตอบที่แสดงความเห็น
จำนวน 299 คน โดยผู้ตอบที่แสดงความเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 333 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) ฟังภาษามาเลย์ไม่รู้เรื่อง/ไม่รู้ภาษามาเลย์ จำนวน 90 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.95
- 2) ไม่มีเวลาที่วิทยุฯ จำนวน 85 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.45
- 3) สัญญาณวิทยุฯ ของมาเลเซียไม่ชัดเจน และรับสัญญาณไม่ได้ จำนวน 81 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.25
- 4) ไม่มีเครื่องรับวิทยุฯ จำนวน 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.18
- 5) ไม่ชอบฟังวิทยุฯ จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.19
- 6) ไม่เคยเปิดหรือไม่ได้เปิดฟังวิทยุฯ จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.89

- 7) ไม่ทราบว่ามีคดีในสัญญา และอื่น ๆ ได้แก่ “ชอบฟังข้อไทยมากกว่า” “ชอบเล่นอินเทอร์เน็ตมากกว่า” “ส่วนมากใช้อินเทอร์เน็ต” “ฟังไม่เป็น” “ไม่มีให้ฟัง” โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.50 เท่ากัน
- 8) เดือกที่จะเปิดรับสื่อโทรทัศน์ จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.20
- 9) ไม่สนใจ จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.60

13) ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียเป็นอย่างไร ดีหรือไม่

ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียเป็นอย่างไร ดีหรือไม่ดี	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ
ความสัมพันธ์ดี	386	96.50
ความสัมพันธ์ไม่ดี	14	3.50
รวม	400	100.00

ตารางที่ 80 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติต่อความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียเป็นอย่างไร ดีหรือไม่ดีของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลาต่อความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย จังหวัดยะลา จำนวน 400 คน ผลปรากฏว่า ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 386 คน คิดเป็นร้อยละ 96.50 และความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ดี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

14) ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียที่ ดู/สังเกตได้จาก

ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียที่ ดู/สังเกตได้จาก	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
การท่องเที่ยวระหว่างกัน	201	51.42	382
การค้า เศรษฐกิจ การทำธุรกิจ	56	14.32	
ดูจากการไปมาหาสู่กัน	37	9.46	
อื่น ๆ	21	5.38	
ความสัมพันธ์ที่ตีระหว่างคนไทย- มาเลเซีย	13	3.32	
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เป็นเพื่อนบ้าน เป็นบ้านพี่เมืองน้องและเป็นมิตรกัน	11	2.81	
ความสะดวกและง่ายของการข้ามแดนไปมาหากัน	10	2.56	
การท่องเที่ยว ซึ่งทำให้เศรษฐกิจดี	10	2.56	
คนมาเลเซียมีอัตราค่าเสียที่ต่ำ	7	1.79	
การจัดกิจกรรมร่วมกัน โดยเฉพาะการจัดการแข่งขันกีฬาไทย - มาเลเซีย	5	1.28	
การมาเยือนระหว่างกันของทั้งสองประเทศ	4	1.02	
การไม่มีความขัดแย้ง	4	1.02	
ช่วยเหลือพึ่งพากันและกัน	4	1.02	
ความสัมพันธ์ที่เหนียวแน่นแบบเครือญาติ	4	1.02	
ไม่แสดงความเห็น	4	1.02	4
รวม	391	100.00	386

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 81 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลาที่มีทัศนคติว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลาที่มีทัศนคติว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี จำนวน 386 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 4 คน และผู้ตอบที่แสดงความเห็น จำนวน 382 คน โดยผู้ที่แสดงความเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 387 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) การท่องเที่ยวระหว่างกัน จำนวน 201 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 51.42 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “มาเดมาเที่ยวในไทย ไทยไปเที่ยวมาเด” “ดูจากการท่องเที่ยวของมาเดที่มาเที่ยวที่ไทยและไทยมาท่องเที่ยวที่มาเด” “มีการท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย” เป็นต้น

- 2) การค้า เศรษฐกิจ การทำธุรกิจ จำนวน 56 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.32 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “คงเป็นการทำการค้าของเบตง - มาเลเซีย” “สังเกตจากประชาชนที่ไปมาหาสู่แลกเปลี่ยนสินค้ากัน” “ทางด้านการค้าชาย” เป็นต้น
- 3) ดูจากการไปมาหาสู่กัน จำนวน 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.46 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ดูจากประชาชนไปมาหาสู่กัน” “การไปมาหาสู่กันและกัน” “ทั้งไทยและมาเลเซียไปมาหาสู่กัน” เป็นต้น
- 4) อื่น ๆ เช่น “การเข้าไปทำงานของชาวไทยในฝั่งมาเลเซีย” “การเกษตรที่ต้องอาศัยประเทศเพื่อนบ้าน” “มีความสัมพันธ์ด้านกีฬา” เป็นต้น จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.38
- 5) ความสัมพันธ์ที่ีระหว่างคนไทย- มาเลเซีย จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.32 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “คนไทยกับคนมาเลเซียมีความสัมพันธ์ที่ดี” “ประชาชนไทยกับมาเลเซียเข้ากันได้ดี เห็นเวลาที่มาเลเซียมาในไทย” “สามารถเข้าใจซึ่งกันและกัน เป็นเพื่อนร่วมกันได้” เป็นต้น
- 6) ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เป็นเพื่อนบ้าน เป็นบ้านพี่เมืองน้องและเป็นมิตรกัน จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.81 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เห็นจากการเป็นพันธมิตรมายาวนาน” “ดูจากการที่เราสองประเทศเป็นเพื่อนบ้านกัน ติดกันด้วย” “เป็นเพื่อนบ้านกัน เป็นญาติกัน” เป็นต้น
- 7) ความสะดวกและง่ายของการข้ามแดนไปมาหาสู่กัน จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.56 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ไปมาทั้งสองฝั่งได้สะดวก” “ไทยไปมาเลเซียมาไทยได้อย่างสะดวก” “สังเกตได้จากการไปมาหาสู่กันระหว่างสองประเทศแสดงถึงความเป็นมิตรที่ดีต่อกัน” เป็นต้น
- 8) การท่องเที่ยว ซึ่งทำให้เศรษฐกิจดี จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.56 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ดีมาก เพราะทุกวันนี้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวขึ้นก็เพราะคนมาเลเซียเข้ามาเที่ยวมาก” “คนไทยสามารถเข้าไปซื้อของเที่ยวมาเลเซีย มาเลเซียก็เข้ามาเที่ยวในเมืองไทยได้” “สังเกตจากมีคนเข้ามาเที่ยวในประเทศไทยเยอะ การค้าของเราที่ดี ทำให้เศรษฐกิจก็พลอยดีไป” เป็นต้น
- 9) คนมาเลเซียมีอัตราศรัทธาดี จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.79 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “การพูดจา มาเลเซียพูดดี” “ดูจากการพูดคุย กิริยามารยาดี” “ได้จากการทักทายพูดจา” เป็นต้น
- 10) การจัดกิจกรรมร่วมกัน โดยเฉพาะการจัดการแข่งขันกีฬาไทย - มาเลเซีย จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.28 ได้แก่ “จัดกีฬาระหว่างไทย - มาเลเซีย” “จากการจัดการแข่งขันกีฬา” “นัดมาออกกำลังกายมาเลเซียมาตลอด” “การส่งเสริมการเล่นกีฬาระหว่างประเทศ” “มีการจัดการกีฬาระหว่างไทย - มาเลเซียทุกปี ปีละครั้ง” เป็นต้น
- 11) การมาเยือนระหว่างกันของทั้งสองประเทศ, การไม่มีความขัดแย้ง, ช่วยเหลือพึ่งพากันและกัน และความสัมพันธ์ที่เหนียวแน่นแบบเครือญาติ โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.02 เท่ากัน

15) ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไมตรี ดู/สังเกตได้จาก

ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไมตรี ดู/สังเกตได้จาก	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
การติดต่อสื่อสารระหว่างกัน	3	21.43	12
อื่น ๆ	3	21.43	
ความไม่สะดวกของการข้ามแดน	2	14.29	
ผู้ตอบมีทัศนคติไม่ดีต่อคนมาเลเซีย	4	28.56	
ไม่แสดงความเห็น	2	14.29	2
รวม	14	100.00	14

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 82 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลาที่มีทัศนคติว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไมตรี

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลาที่มีทัศนคติว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไมตรี จำนวน 14 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 2 คน และผู้ตอบที่แสดงความเห็น จำนวน 12 คน โดยผู้ที่แสดงความเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 12 ความเห็น ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลว่าความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซียไมตรี สังเกตจากการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน และอื่น ๆ ได้แก่ “ประเทศไทยเคยเปรียบเป็นส่วนใหญ่” “ด้านความร่วมมือของประชาชน” “ประชาชนไทยที่ไม่ค่อยสนใจเวลานักท่องเที่ยวของมาเลเซียมาเที่ยวในเมืองไทย แล้วไม่รู้เรื่องของกฎหมายหรือเรื่องต่าง ๆ แล้วคนไทยไม่บอกถือว่าตนเป็นใหญ่ประมาณนี้” โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.43 เท่ากัน และผู้ตอบอีกส่วนหนึ่งได้แสดงความคิดเห็นด้านความไม่สะดวกของการข้ามแดน จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.29 ได้แก่ “ไปด่านบริการไมตรี เข้มงวดเกินไป” “ตรวจเข้มคนไทยมากเกินไป” เป็นต้น

นอกจากนี้ผู้ตอบได้แสดงทัศนคติต่อความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไมตรี เนื่องจากผู้ตอบมีทัศนคติไม่ดีต่อคนมาเลเซีย จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.56

ความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยุฯ มาเลเซีย ของประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

เชื้อชาติ	ไทย		มุสลิม		จีน	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ฟังวิทยุฯ มาเลเซีย						

ฟัง	83	22.99	13	59.09	4	23.53
ไม่ฟัง	278	77.01	9	40.91	13	76.47
รวม	361	100.00	22	100.00	17	100.00

ตารางที่ 83 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยุ มาเลเซีย ของประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลา

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยุ มาเลเซีย ของประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลา โดยเป็นผู้ตอบที่มีเชื้อชาติไทย มุสลิม และจีน จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบเชื้อชาติไทยที่ฟังวิทยุ จำนวน 83 คน ผู้ตอบเชื้อชาติมุสลิมที่ฟังวิทยุ จำนวน 13 คน และผู้ตอบเชื้อชาติจีนที่ฟังวิทยุ จำนวน 4 คน และแบ่งเป็นผู้ตอบเชื้อชาติไทยที่ไม่ฟังวิทยุ จำนวน 278 คน ผู้ตอบเชื้อชาติมุสลิมที่ไม่ฟังวิทยุ จำนวน 9 คน และผู้ตอบเชื้อชาติจีนที่ไม่ฟังวิทยุ จำนวน 13 คน

ความสัมพันธ์ระหว่างการถือศาสนากับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยุ มาเลเซีย ของประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลา

ศาสนา	อิสลาม		พุทธ		ฮินดู		คริสต์		อื่น ๆ	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ฟังวิทยุ มาเลเซีย										
ฟัง	52	52.53	45	15.36	-	-	2	33.33	1	100.00
ไม่ฟัง	47	47.47	248	84.64	1	100.00	4	66.67	-	-
รวม	99	100.00	293	100.00	1	100.00	6	100	1	100.00

- ตอบอื่น ๆ จำนวน 1 คน โดยผู้ตอบไม่ระบุข้อมูล

ตารางที่ 84 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างการถือศาสนากับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยุ มาเลเซีย ของประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลา

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างการถือศาสนากับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยุ มาเลเซีย ของประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลา โดยเป็นผู้ตอบที่ถือศาสนาอิสลาม พุทธ ฮินดู คริสต์ และอื่น ๆ

จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ถือศาสนาอิสลามที่พึ่งวิทยาฯ จำนวน 52 คน ผู้ตอบที่ถือศาสนาพุทธที่พึ่งวิทยาฯ จำนวน 45 คน ผู้ตอบที่ถือศาสนาคริสต์ที่พึ่งวิทยาฯ จำนวน 2 คน และผู้ตอบที่ถือศาสนาอื่น ๆ ที่พึ่งวิทยาฯ จำนวน 1 คน และแบ่งเป็นผู้ตอบที่ถือศาสนาอิสลามที่ไม่พึ่งวิทยาฯ จำนวน 47 คน ผู้ตอบที่ถือศาสนาพุทธที่ไม่พึ่งวิทยาฯ จำนวน 248 คน ผู้ตอบที่ถือศาสนาอื่นที่ไม่พึ่งวิทยาฯ จำนวน 1 คน และผู้ตอบที่ถือศาสนาคริสต์ที่ไม่พึ่งวิทยาฯ จำนวน 4 คน

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาลัน ฮูลูมีพฤติกรรมการเปิดรับวิทยุชายแดน และทัศนคติตามประเด็นคำถามต่าง ๆ ดังนี้

1) พึ่งวิทยาฯ ไทยหรือไม่

พึ่งวิทยาฯ ไทยหรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พึ่งวิทยาฯ ไทย	105	26.25
ไม่พึ่งวิทยาฯ ไทย	295	73.75
รวม	400	100.00

ตารางที่ 85 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับพึ่งวิทยาฯ ไทยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาลัน ฮูลู

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับพึ่งวิทยาฯ ไทยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาลัน ฮูลู พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาลัน ฮูลู เปิดรับพึ่งวิทยาฯ ไทย จำนวน 105 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 26.25 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาลัน ฮูลู ไม่เปิดรับพึ่งวิทยาฯ ไทย จำนวน 295 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 73.75

2) ฟังวิทยุ ไทยเพราะเหตุใด

เหตุผลที่ฟังวิทยุ ไทย	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ได้ความบันเทิงจากการฟังเพลง	33	31.43	92
ได้ข่าวสาร	19	18.10	
ได้ความสนุก ป่อนคลาย	14	13.33	
อื่น ๆ	8	7.62	
ได้ข่าวสารควบคู่ความบันเทิง	6	5.71	
ฟังช่วงเวลาว่าง	6	5.71	
ชอบฟัง	4	3.81	
ศึกษาจนชัดเจน/รับสัญญาณได้	2	1.90	13
ไม่แสดงความเห็น	13	12.39	
รวม	105	100.00	105

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 86 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุ ไทยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็น ประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุ ไทยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู จำนวน 105 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 13 คน และผู้ตอบที่แสดงความเห็น จำนวน 92 คน โดยผู้ตอบที่แสดงความเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 92 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) ได้ความบันเทิงจากการฟังเพลง จำนวน 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.43 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ชอบฟังเพลงลูกทุ่ง” “ฟังเพลงที่สนุก” “เพราะมีเพลงที่ทันสมัย” “เพลงที่ฟังแล้วสนุก” เป็นต้น
- 2) ได้ข่าวสาร จำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.10 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ได้รู้ข่าวอื่น ๆ” “อยากรู้เรื่องข่าวประเทศไทย” “ติดตามข่าวสาร” เป็นต้น
- 3) ได้ความสนุก ป่อนคลาย จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.33 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ได้สนุกและแก้เบื่อ” “เหงาก็เลยฟัง” “สนุกได้ประโยชน์” เป็นต้น
- 4) อื่น ๆ จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.62 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “พุดจาของดีในจิตสุภาพและดีดังดูใจผู้ฟัง” “ได้รู้เรื่องข่าวของประเทศไทย” “เช่นถ้าวิทยุมาเลยก็น่าสนใจก็เหมือนไทยนำเสนอเหมือนกัน” เป็นต้น
- 5) ฟังช่วงเวลาว่าง และได้ข่าวสารควบคู่ความบันเทิง โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.71 เท่ากัน ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ฟังวิทยุได้ใช้เวลาว่าง” “ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์” “ไม่มีอะไรทำ” เป็นต้น

- 6) ซ่อมฟุ้ง จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.81 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ซ่อมฟุ้งวิทยุ” “ซ่อมฟุ้งเพราะมีวิทยุ” เป็นต้น
- 7) สัญญาณชัดเจน/รับสัญญาณได้ จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.90 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “คลื่นที่ชัดเจนสามารถฟังได้” “มีสัญญาณ” เป็นต้น

3) เวลาที่ฟังวิทยุ ไทย

เวลาที่ฟังวิทยุ ไทย	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
เช้า 05.00-09.00 น.	9	6.62
สาย 09.01-12.00 น.	12	8.82
เที่ยง 12.01-13.00 น.	47	34.56
บ่าย 13.01-16.00 น.	21	15.44
เย็น 16.01-18.00 น.	15	11.03
ค่ำ 18.01-21.00 น.	12	8.82
ดึก 21.01-24.00 น.	15	11.03
อื่น ๆ	5	3.68
รวม	136	100.00

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ช่วงเวลา

ตารางที่ 87 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของช่วงเวลาการเปิดรับฟังวิทยุ ไทย ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของช่วงเวลาการเปิดรับฟังวิทยุ ไทยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู (136 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00) ซึ่งเรียงลำดับได้ ดังนี้

- 1) เที่ยง 12.01-13.00 น. จำนวน 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.56
- 2) บ่าย 13.01-16.00 น. จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.44
- 3) เย็น 16.01-18.00 น. และดึก 21.01-24.00 น. โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.03 เท่ากัน
- 4) สาย 09.01-12.00 น. และค่ำ 18.01-21.00 น. โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.82 เท่ากัน
- 5) เช้า 05.00-09.00 น. จำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.62
- 6) อื่น ๆ จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.68 ได้แก่ “ตลอดเวลา” “ทุกๆ วัน” “1 วันเต็ม” เป็นต้น

4) ฟังวิทยุ ไทยแล้วมีประโยชน์หรือไม่

ฟังวิทยุ ไทยแล้วมีประโยชน์ หรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีประโยชน์	98	93.33
ไม่มีประโยชน์	2	1.91
ไม่แสดงความคิดเห็น	5	4.76
รวม	105	100.00

ตารางที่ 88 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการฟังวิทยุ ไทยแล้วมีประโยชน์หรือไม่ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน ฮูลู

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการฟังวิทยุ ไทย แล้วมีประโยชน์หรือไม่ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน ฮูลู ซึ่งให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน ฮูลู ที่ฟังวิทยุ ไทย (105 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 26.25) เห็นว่าฟังวิทยุ ไทยแล้วมีประโยชน์จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33 และฟังวิทยุ ไทยแล้วไม่มีประโยชน์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.91 นอกจากนี้ผู้ตอบอีกส่วนหนึ่งไม่ระบุว่าฟังวิทยุ ไทยแล้วมีประโยชน์หรือไม่และไม่แสดงความคิดเห็น ๗ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

5) ฟังวิทยุ ไทยแล้วมีประโยชน์เพราะเหตุใด

เหตุผลที่ฟังวิทยุ ไทยแล้วมีประโยชน์	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ได้ความบันเทิง สนุกสนาน คลายเครียด	22	22.45	83
ได้ข่าวสารความรู้ที่หลากหลายและมีประโยชน์	18	18.37	
อื่นๆ	17	17.35	
ได้รู้ข่าวสารของไทย	16	16.33	
ได้เรียนรู้เรื่องความปลอดภัย/การดูแลสุขภาพ	5	5.10	
ได้เรียนรู้ภาษาที่ใช้ในประเทศไทย	3	3.06	
ได้รู้เรื่องเศรษฐกิจ/การเมือง	2	2.04	
ไม่แสดงความคิดเห็น	15	15.30	15
รวม	98	100.00	98

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 89 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิทยุ ไทยแล้วมีประโยชน์ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน ฮูลู

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิทยุฯ ไทยแล้วมีประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็น
ประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน อยู่จำนวน 98 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 15 คน และผู้ตอบที่ได้
แสดงความคิดเห็น จำนวน 83 คน โดยผู้ตอบที่แสดงความคิดเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 83ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) ได้ความบันเทิง สนุกสนาน คลายเครียด จำนวน 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.45 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็น
ในประเด็นนี้ เช่น “สนุก” “ไม่เครียด” “มีความสุขเวลาได้ฟังเพลง” เป็นต้น
- 2) ได้ข่าวสารความรู้ที่หลากหลายและมีประโยชน์ จำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.37 ซึ่งผู้ตอบแสดง
ความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เพราะได้ความรู้ในทุกๆ ด้าน” “ได้ทราบข่าวหลายประเภท” “ข่าวสารที่มี
ประโยชน์” เป็นต้น
- 3) อื่น ๆ จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.35 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “สายเลือดไทย”
“ได้ความคิดใหม่ๆ มากขึ้น” “เพราะฟังแต่สิ่งที่สมควร” เป็นต้น
- 4) ได้รู้ข่าวสารของไทย จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.33 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น
“ได้รู้ข่าวสารประเทศไทย” “ได้รับข่าวสารเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยอยู่ตลอดเวลา” “อยากรู้ข่าว
ประเทศไทย” เป็นต้น
- 5) ได้เรียนรู้เรื่องความปลอดภัย/การดูแลสุขภาพ จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.10 ซึ่งผู้ตอบแสดง
ความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ความปลอดภัยในการเดินทางบนทางหลวง” “ตกเตือนตนเองและดูแล
สุขภาพ” “ปลอดภัยเพราะพูดถึงความปลอดภัยการเดินทาง” เป็นต้น
- 6) ได้เรียนรู้ภาษาที่ใช้ในประเทศไทย จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.06 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็น
นี้ เช่น “ได้เรียนรู้ภาษาไทย” “ได้ฟังหลายภาษาเช่นไทย” “เพราะเราเป็นคนมาเลเซียไม่ค่อยได้เรียน
ภาษาไทยเหมือนประเทศไทย” เป็นต้น
- 7) ได้รู้เรื่องเศรษฐกิจ/การเมือง จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.04 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้
เช่น “เศรษฐกิจ” “มีประโยชน์ในด้านการเมืองในประเทศไทย” เป็นต้น

6) ฟังวิทยุ ไทยแล้วไม่มีประโยชน์เพราะเหตุใด

เหตุผลที่ฟังวิทยุ ไทยแล้วไม่มีประโยชน์	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ไม่เข้าใจในสิ่งที่พูดเพราะใช้ภาษาไทย	1	50.00	1
ไม่แสดงความคิดเห็น	1	50.00	1
รวม	2	100.00	2

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 90 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิทยุ ไทยแล้วไม่มีประโยชน์
ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน ฮูลู

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิทยุ ไทยแล้วไม่มีประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน ฮูลู จำนวน 2 คน ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นว่า “ไม่เข้าใจในสิ่งที่พูดเพราะใช้ภาษาไทย” จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

7) ฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศไทยหรือไม่

ฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศไทยหรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รู้สึกดี	95	90.48
ไม่รู้สึกว่ารู้สึกดีหรือไม่ดีกับประเทศไทย	8	7.62
รู้สึกไม่ดี	2	1.90
รวม	105	100.00

ตารางที่ 91 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติจากการฟังวิทยุ ไทย แล้วรู้สึกดีกับประเทศไทยหรือไม่ของกลุ่ม
ตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน ฮูลู

จากตารางจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติจากการฟังวิทยุ ไทยแล้วรู้สึกดีกับประเทศไทยหรือไม่ของกลุ่ม
ตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน ฮูลูสะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย
เมืองปีนังกาตัน ฮูลูจากการที่ได้รับฟังวิทยุ ไทยต่อประเทศไทย (105 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 26.25) ผล
ปรากฏดังนี้

- 1) ฟังแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศไทย จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 90.48
- 2) ฟังแล้วไม่รู้สึกว่ารู้สึกดีหรือไม่ดีกับประเทศไทย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.62
- 3) ฟังแล้วทำให้รู้สึกไม่ดีกับประเทศไทย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90

8) ฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศไทยเพราะเหตุใด

เหตุผลที่ฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศไทย	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
อื่น ๆ	21	22.11	78
ได้ข่าวสารความรู้ทั่วไป	12	12.63	
ได้ข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ของไทย	7	7.37	
เป็นการสร้าง/เชื่อมหรือมีความสัมพันธ์ สามัคคี หรือมิตรไมตรีต่อกัน	5	5.26	
ได้รับรู้ข่าวสารระหว่าง 2 ประเทศมากขึ้น	4	4.21	
ได้ฟังเพลง	4	4.21	
ได้รับประโยชน์	2	2.11	
ทำให้สบายใจ/หายเครียด	2	2.11	
ได้รู้วัฒนธรรมของไทย	1	1.05	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการ ร่วมมือ ช่วยเหลือกัน สามัคคีหรือมิตรไมตรีต่อกัน	15	15.79	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อกิจตราบการวิทยุฯ ด้าน การพูดที่ดี	6	6.31	
ไม่แสดงความเห็น	16	16.84	16
รวม	95	100.00	94

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 92 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศไทย ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาลัน ฮูลู

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลจากการฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศไทยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาลัน ฮูลู จำนวน 95 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 16 คน และผู้ตอบที่ได้แสดงความเห็น จำนวน 78 คน โดยผู้ตอบที่แสดงความเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 79 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) อื่น ๆ จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.11 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เพราะเข้าใจ” “ได้รู้วัฒนธรรมของประเทศไทย” “รู้สึกสงสาร เมื่อได้ข่าวว่าไทยรับความลำบาก” เป็นต้น
- 2) ได้ข่าวสารความรู้ทั่วไป จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.63 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ได้รู้เรื่องต่างๆ” “ได้ฟังข่าวเหตุการณ์ต่างๆ” “ได้ทราบข่าวประเทศเพื่อนบ้าน” เป็นต้น
- 3) ได้ข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ของไทย จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.37 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ได้รับรู้ข่าวเหตุการณ์ในไทยอย่างแท้จริง” “เพราะได้รับรู้ข่าวสารเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย” “ได้รู้ข่าวสารเกี่ยวกับประเทศไทยมากขึ้น” เป็นต้น
- 4) เป็นการสร้าง/เชื่อมหรือมีความสัมพันธ์ สามัคคีหรือมิตรไมตรีต่อกัน จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.26 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ดีในความสัมพันธ์” “สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ” “ทำงานร่วมกันช่วยเหลือกัน” เป็นต้น

- 5) ได้ฟังเพลง และได้รับรู้ข่าวสารระหว่าง 2 ประเทศมากขึ้น โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.21 เท่ากัน ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เพลงสนุก” “แนวเพลง” “เพลงที่มีประโยชน์” เป็นต้น
- 6) ได้รับประโยชน์และทำให้สบายใจ/หายเครียด โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.11 เท่ากัน ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “มีประโยชน์” “มีประโยชน์มากมาย” “ฟังวิทยุเป็นเสียงกล่อม นอนหลับง่ายขึ้น” “สบายใจ” เป็นต้น
- 7) ได้รู้วัฒนธรรมของไทย จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.05 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ ได้แก่ “ได้รู้เรื่องราววัฒนธรรมไทย เพราะวัฒนธรรมไทยกับมาเลเซียต่างกัน”
- นอกจากนี้ผู้ตอบได้ให้เหตุผลที่ฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกไม่ติดกับประเทศไทย ผู้ตอบส่วนหนึ่งยังได้แสดงความเห็นที่เป็นทัศนคติที่ดีต่อการร่วมมือ ช่วยเหลือกัน สำนึกหรือมิตรไมตรีต่อกัน จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.79 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ประชาชนช่วยเหลือกัน” “เคารพกันและกัน” “ช่วยนำท่วม” เป็นต้น และผู้ตอบอีกส่วนหนึ่งยังแสดงทัศนคติที่จืดจางการวิทยุ ด้านการพดพิติ จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.31 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “พุดจาดี้” “พุดจาดี้สุภาพ” “พุดจาดี้ตึงตูดใจให้แก่ผู้ฟัง” เป็นต้น

9) ฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกไม่ติดกับประเทศไทยเพราะเหตุใด

เหตุผลที่ฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกไม่ติดกับประเทศไทย	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ชอบฟังวิทยุแต่ไม่อยากจะรับรู้เกี่ยวกับไทย	1	50.00	2
ตลก	1	50.00	
รวม	2	100.00	2

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 93 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกไม่ติดกับประเทศไทย ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาลัน ฮูลู

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุ ไทย แล้วทำให้รู้สึกไม่ติดกับประเทศไทยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาลัน ฮูลู จำนวน 2 คน ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็นและให้เหตุผลว่า “ชอบฟังวิทยุแต่ไม่อยากจะรับรู้เกี่ยวกับไทย” จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และ “ตลก” จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

10) ฟังวิทยุฯ ไทยแล้วไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ดีกับประเทศไทยเพราะเหตุใด

เหตุผลที่ฟังวิทยุฯ ไทยแล้วทำให้รู้สึกไม่ดีกับประเทศไทย	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ปกติ/ธรรมดา	4	50.00	7
อื่นๆ	3	37.50	
ไม่แสดงความความคิดเห็น	1	12.50	1
รวม	8	100.00	8

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 94 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุฯ ไทยแล้วไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ดีกับประเทศไทย ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังภาคใต้ ฮูลู

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลที่ฟังวิทยุฯ ไทยแล้วไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ดีกับประเทศไทยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังภาคใต้ ฮูลู จำนวน 8 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 1 คน และผู้ตอบที่ได้แสดงความเห็น จำนวน 7 คน โดยผู้ตอบที่แสดงความเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 7 ความเห็น ดังนี้

- 1) ปกติ/ธรรมดา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00
- 2) อื่น ๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 ได้แก่ “วิทยุก็เหมือนผู้สอนอยู่ที่ผู้ที่จะนำเสนอมติหรือไม่ถึงแม้รายการนั้นก็อยู่ที่ผู้ฟังเหมือนกัน” “ไม่รู้ ฟังอย่างเดียว เพราะฟังช้าเวลา” “เหมือน (ข่าวที่ตีพิมพ์) กระทบจิตใจแบบดี ๆ ถ้าข่าวร้ายก็ไม่ควรกระทบจิตใจ”

11) ไม่ฟังวิทยุฯ ไทยเพราะเหตุใด

เหตุผลที่ไม่ฟังวิทยุฯ ไทย	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
สัญญาณวิทยุฯ ของไทยไม่ชัดเจน และรับสัญญาณไม่ได้	63	21.14	285
ไม่ชอบฟังวิทยุฯ	60	20.13	
ฟังภาษาไทยไม่รู้เรื่อง/ไม่รู้ภาษาไทย	59	19.79	
ไม่มีเครื่องรับวิทยุฯ	50	16.79	
ไม่มีเวลาฟังวิทยุฯ	35	11.74	
อื่น ๆ	10	3.36	
เครื่องรับวิทยุฯ เสีย	5	1.68	
ไม่เคยเปิดหรือไม่ได้เปิดฟังวิทยุฯ	3	1.01	

ไม่แสดงความเห็น	13	4.36	13
รวม	298	100.00	298

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 95 แสดงจำนวนและคำร้อยละของเหตุผลที่ไม่พึงวิทยา วิทยาของกลุ่มตัวอย่างที่เป็น
ประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน ฮูลู

จากตารางแสดงจำนวนและคำร้อยละของเหตุผลที่ไม่พึงวิทยา วิทยาของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน ฮูลู จำนวน 298 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 13 คน และผู้ตอบที่ได้แสดงความเห็น จำนวน 282 คน โดยผู้ตอบที่แสดงความเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 285 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) สัญญาวิทยุฯ ของไทยไม่ชัดเจน และรับสัญญาณไม่ได้ จำนวน 63 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.14 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ไม่มีคลื่น” “รับสัญญาณไม่ได้” “คลื่นวิทยุไทยไม่ค่อยชัดเจน” เป็นต้น
- 2) ไม่ชอบฟังวิทยุฯ จำนวน 60 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.13 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ไม่ชอบฟังวิทยุฯ” “ไม่ชอบฟังรายการ” “ไม่ค่อยชอบ” เป็นต้น
- 3) ฟังภาษาไทยไม่รู้เรื่อง/ไม่รู้ภาษาไทย จำนวน 59 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.79 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ไม่เข้าใจภาษา” “ไม่เข้าใจภาษาไทย” “ไม่ชอบฟังรายการไทย” เป็นต้น
- 4) ไม่มีเครื่องรับวิทยุฯ จำนวน 50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.79 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ไม่มีวิทยุฯ” “ไม่ชอบฟัง” “ไม่มีวิทยุที่บ้าน” เป็นต้น
- 5) ไม่มีเวลาฟังวิทยุฯ จำนวน 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.74 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ไม่เคยฟังไม่ได้ฟัง, ไม่มีเวลา” “ไม่มีเวลาพอที่จะฟังวิทยุได้” “เพราะทุก ๆ วัน ออกจากบ้าน ไม่ค่อยได้เปิดวิทยุไทย” เป็นต้น
- 6) อื่น ๆ จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.36 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ไม่เข้าใจ และไม่ชอบฟังรายการ” “ไม่ชอบ, ไม่มีเวลาว่างทำงานตลอด” “ไม่ว่าง ยุ่งอยู่กับงาน และไม่เข้าใจ” เป็นต้น
- 7) เครื่องรับวิทยุเสีย จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.68 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ลำโพงวิทยุเสีย” “วิทยุเสีย” เป็นต้น
- 8) ไม่เคยเปิดหรือไม่ได้เปิดฟังวิทยุฯ จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.01 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ไม่ได้เปิด” “ไม่เคยเปิดวิทยุ” “ไม่เคยฟัง” เป็นต้น

12) ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียเป็นอย่างไร ดีหรือไม่

ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียเป็นอย่างไร ดีหรือไม่ดี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความสัมพันธ์ดี	328	82.00
ไม่ระบุความสัมพันธ์ว่าดีหรือไม่ดี	18	4.50
ความสัมพันธ์ไม่ดี	54	13.50
รวม	400	100.00

ตารางที่ 96 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติต่อความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียเป็นอย่างไร ดีหรือไม่ดีของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน ฮูลู

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน ฮูลู ต่อความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน ฮูลู (400 คน) ผลปรากฏว่า ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 328 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00 รองลงมา ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ดี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 และไม่ระบุความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียว่าดีหรือไม่ดี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ตามลำดับ

13) ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี ตู/สังเกตได้จาก

ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี ตู/สังเกตได้จาก	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
การช่วยเหลือระหว่างกันและกัน	98	29.79	291
การค้า เศรษฐกิจ การทำธุรกิจ	35	10.64	
การให้ความเคารพกันและกัน	33	10.03	
ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคนไทย- มาเลเซีย	22	6.69	
การทำงานร่วมกันระหว่างคนไทยและคนมาเลเซีย	21	6.38	
ความร่วมมือระหว่างไทยและมาเลเซีย	20	6.08	
อื่น ๆ	15	4.56	
ความสะดวกของการข้ามฝั่งไปมาหากัน	8	2.42	
การไปมาหาสู่กัน	7	2.13	
การแลกเปลี่ยนด้านต่างๆ ระหว่างไทยและมาเลเซีย	6	1.82	

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เป็นเพื่อนบ้าน เป็นญาติ/มิตร กัน	5	1.52	
ความสัมพันธ์ที่เหนียวแน่นแบบเครือญาติ	4	1.22	
การไม่ทะเลาะ ระวังกัน	3	0.91	
การท่องเที่ยว	2	0.61	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี โดยสังเกต ได้จากข่าว	5	1.52	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติที่ดีต่อคนไทย	5	1.52	
การทำงานและความช่วยเหลือ	3	0.91	
ไม่แสดงความเห็น	37	11.25	37
รวม	329	100.00	328

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 97 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย
เมืองปีนังกาตัน ฮูลูที่มีทัศนคติว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน ฮูลูที่มีทัศนคติว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี จำนวน 329 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 37 คน และผู้ตอบที่แสดงความเห็น จำนวน 291 คน โดยผู้ที่แสดงความเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 292 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) การช่วยเหลือระหว่างกันและกัน จำนวน 98 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.79 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ขอความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน” “ขอความช่วยเหลือกันระหว่างต่างเชื้อชาติ” “ชาวฝารนำท่วมในไทย/มาเลย์ให้ความช่วยเหลือ” เป็นต้น
- 2) การค้า เศรษฐกิจ การทำธุรกิจ จำนวน 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.64 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “สินค้าระหว่างทั้ง 2 ประเทศไม่แพง” “ความสัมพันธ์ในเรื่องเศรษฐกิจในการดำเนินการ” “ทำงานร่วมมือเพื่อสร้างธุรกิจระหว่างกัน” เป็นต้น
- 3) การให้ความเคารพกันและกัน จำนวน 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.03 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ไทยและมาเลย์แลกเปลี่ยนความเคารพระหว่างกัน” “ประเทศไทยและมาเลย์ควรมีความเคารพต่อกัน” “เคารพกันซึ่งกันและกันระหว่าง 2 ประเทศ” เป็นต้น
- 4) ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคนไทย-มาเลเซีย จำนวน 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.69 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “คนทั้ง 2 ประเทศพูดกัน และมีความสัมพันธ์กัน” “เป็นเพื่อนกันระหว่างประเทศเป็นอย่างดี” “ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำประเทศทุกครั้งจะทำให้ประเทศนั้นเจริญ” เป็นต้น
- 5) การทำงานร่วมกันระหว่างคนไทยและคนมาเลเซีย จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.38 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เพื่อให้ประชาชนมาเลย์และไทยมีการทำงานร่วมกันเพื่อความปลอดภัยแก่ประเทศ” “ทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างชายแดน” “ด้านชายฝั่งมีกิจกรรมขึ้นทุกปี” เป็นต้น
- 6) ความร่วมมือระหว่างไทยและมาเลเซีย จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.08 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “รับผิดชอบระหว่าง 2 ประเทศ” “ความร่วมมือที่ดีระหว่างประชาชน” “ไทยและมาเลย์ร่วมมือเป็นหนึ่ง” เป็นต้น

- 7) อื่น ๆ จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.56
- 8) ความสะดวกของการข้ามฝั่งไปมาหากัน จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.42 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เดินทางแบ่งประชาชนไทยยังมาเลย” “สังเกตจากการเดินทางของประชาชนไทยไปมาเลย” “ได้สร้างความสะดวกในการเดินทางเข้าไปทางชายฝั่ง” เป็นต้น
- 9) การไปมาหาสู่กัน จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.13 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ในด้านไปมาหาสู่กัน” “ไปมาหาสู่กัน เช่น มีการสัมมนา” “คนไทยและคนมาเลเซียสนิทกันดี คนไทยที่ประเทศไทยได้ไปมาหาหรือ” เป็นต้น
- 10) การแลกเปลี่ยนด้านต่างๆ ระหว่างไทยและมาเลเซีย จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.82 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ทั้ง 2 ประเทศมีการแลกเปลี่ยนระหว่างกัน” “ประชาชนชอบรับรู้การเกษตรของคนมาเลเซีย” “แลกเปลี่ยนภาษาระหว่างสองประเทศให้ความร่วมมืออย่างดี” เป็นต้น
- 11) ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เป็นเพื่อนบ้าน เป็นญาติ/มิตรกัน จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.52 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เป็นเพื่อนบ้าน ไม่มีสาเหตุเพื่อส่งผลกระทบ” “ไทยและมาเลเซียร่วมมือเป็นหนึ่งใน” “มาเลเซียกับไทยเป็นมิตรกัน” เป็นต้น
- 12) ความสัมพันธ์ที่เหนียวแน่นแบบเครือญาติ จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.22 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “แม่ในไทย” “ได้สามีคนมาเลย” “พี่น้อง” เป็นต้น
- 13) การทำงานและความช่วยเหลือ จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.91 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือกัน” “ช่วยเหลือและทำงานซึ่งกันและกัน” เป็นต้น
- 14) การไม่ทะเลาะระหว่างกัน จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.91 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ไทยไม่เคยต่อว่ามาเลเซีย” “ไม่โต้แย้งกัน” “ไม่ทะเลาะกัน” เป็นต้น
- 15) การท่องเที่ยว จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.61 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ชอบไปเที่ยว” “ในด้านการท่องเที่ยว เช่น ประเทศไทยมีการเข้ามาทำงานในไทย” เป็นต้น

นอกจากนี้ผู้ตอบได้แสดงความเห็นของเหตุผลที่มีทัศนคติว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี โดยส่วนหนึ่งได้แสดงทัศนคติว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี โดยสังเกตได้จากข่าว จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.52 และแสดงทัศนคติที่ติดอกคนไทย จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.52 เท่ากัน

14) ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ดี ดู/สังเกตได้จาก

ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ดี ดู/สังเกตได้จาก	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
อื่นๆ	13	24.07	48
ความขัดแย้งระหว่างกัน	12	22.23	
การก้าวก่ายระหว่างกัน	4	7.40	
การที่คนมาเลเซียจ่ายเงินเมื่อต้องข้ามด่านฝั่งไทย	3	5.56	

ผู้ตอบเสนอแนะว่าควรมีการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซีย	11	20.37	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติที่ไม่ดีต่อคนไทย หรือประเทศไทย	5	9.26	
ไม่แสดงความคิดเห็น	6	11.11	6
รวม	54	100.00	54

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 98 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลูที่มีทัศนคติว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ดี

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลูที่มีทัศนคติว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ดี จำนวน 54 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 6 คน และผู้ตอบที่แสดงความคิดเห็น จำนวน 48 คน โดยผู้ที่แสดงความคิดเห็นเหตุผลทั้งหมด 48 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) อื่นๆ จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.07 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “พูดจาไม่เคารพกัน” “ยุ่งยากทางชายแดน” “สังคมปัจจุบันไม่ค่อยทำงานร่วมกัน” เป็นต้น
- 2) ความขัดแย้งระหว่างกัน จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.23 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ความขัดแย้งระหว่างกัน” “ทั้ง 2 ประเทศไม่ค่อยถูกกัน” “มีการข้องเกี่ยวกับกัน เช่น เหตุยิงกันระหว่าง 2 ประเทศ” เป็นต้น
- 3) การก้าวร้าวระหว่างกัน จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.40 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ข่มขู่กัน” เป็นต้น
- 4) การที่คนมาเลเซียจ่ายเงินเมื่อต้องข้ามด่านฝั่งไทย จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.56 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เพราะไปเบตงต้องจ่ายเงิน 2 RM” “มาเลย์จะเข้าไทยต้องจ่าย 2 RM” “การข้ามชายฝั่งต้องจ่าย 2 RM อยากรู้ผล” เป็นต้น

นอกจากที่ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นของเหตุผลที่มีทัศนคติว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ดี โดยผู้ตอบได้เสนอแนะว่าควรมีการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซีย จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.37 และผู้ตอบอีกส่วนหนึ่งแสดงทัศนคติที่ไม่ดีต่อคนไทย หรือประเทศไทย จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.26

15) ไม่ระบุว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดีหรือไม่ดี ดู/สังเกตได้จากหรือเพราะเหตุใด

ไม่ระบุว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดีหรือไม่ดี ดู/สังเกตได้จากหรือเพราะเหตุใด	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
การช่วยเหลือ	6	33.33	9
อื่นๆ	3	16.67	
ไม่แสดงความคิดเห็น	9	50.00	9
รวม	18	100.00	18

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 99 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮู้ดู ที่ไม่ระบุว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดีหรือไม่ดี

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮู้ดู ที่ไม่ระบุว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดีหรือไม่ดี จำนวน 18 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 9 คน และผู้ตอบที่แสดงความเห็น จำนวน 9 คน โดยผู้ที่แสดงความเห็นให้เหตุผลทั้งหมด 9 ความเห็น ได้แก่ การช่วยเหลือ จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.33 และอื่นๆ จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.67 ได้แก่ “รมผลิตซ่อมระหว่างประเทศแต่ละประเทศ” “(ไม่ดี) ซ่อมง่าย” “ไม่เคยมีปัญหาระหว่างไทยมาเลเซีย ระหว่างที่พรมแดนติดต่อกัน”

ความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยุฯ ไทย ของประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮู้ดู

เชื้อชาติ	มลายู		จีน		อินเดีย		ไทย	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ฟัง วิทยุฯ ไทย	10	12.20	13	19.40	3	3.57	79	47.59
ไม่ฟัง	67	87.80	54	80.60	81	96.43	87	52.41
รวม	82	100.00	67	100.00	84	100.00	166	100.00

• ตอบอื่น ๆ จำนวน 1 คน โดยผู้ตอบไม่ได้ระบุข้อมูล

ตารางที่ 100 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับพฤติกรรมการเป็ตรับ/ฟังวิทยุฯ ไทย ของ
ประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับพฤติกรรมการเป็ตรับ/ฟังวิทยุฯ ไทย
ของประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู โดยเป็นผู้ตอบที่มีเชื้อชาติมลายู จีน อินเดีย และไทย จำนวน 400 คน
แบ่งเป็นผู้ตอบเชื้อชาติมลายูที่ฟังวิทยุฯ จำนวน 10 คน ผู้ตอบเชื้อชาติจีนที่ฟังวิทยุฯ จำนวน 13 คน ผู้ตอบเชื้อชาติ
อินเดียที่ฟังวิทยุฯ จำนวน 3 คน และผู้ตอบเชื้อชาติไทยที่ฟังวิทยุฯ จำนวน 79 คน และแบ่งเป็นผู้ตอบเชื้อชาติมลายูที่ไม่
ฟังวิทยุฯ จำนวน 67 คน ผู้ตอบเชื้อชาติจีนที่ไม่ฟังวิทยุฯ จำนวน 54 คน ผู้ตอบเชื้อชาติอินเดียที่ไม่ฟังวิทยุฯ จำนวน 81
คน และผู้ตอบเชื้อชาติไทยที่ไม่ฟังวิทยุฯ จำนวน 87 คน

ความสัมพันธ์ระหว่างการถือศาสนากับพฤติกรรมการเป็ตรับ/ฟังวิทยุฯ ไทย ของประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู

ศาสนา	อิสลาม		พุทธ		ฮินดู		คริสต์		อื่น ๆ	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ฟัง วิทยุฯ ไทย	10	12.35	92	39.32	3	5.88	-	-	-	-
ไม่ฟัง	71	87.65	142	60.68	48	94.12	33	100.00	1	100.00
รวม	81	100.00	234	100.00	51	100.00	33	100.00	1	100.00

- ตอมอื่น ๆ จำนวน 1 คน โดยผู้ตอบไม่ระบุข้อมูล

ตารางที่ 101 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างการถือศาสนากับพฤติกรรมการเป็ตรับ/ฟังวิทยุฯ ไทย
ของประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสัมพันธ์ระหว่างการถือศาสนากับพฤติกรรมการเป็ตรับ/ฟังวิทยุฯ
ไทย ของประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู โดยเป็นผู้ตอบที่ถือศาสนาอิสลาม พุทธ ฮินดู คริสต์ และอื่น ๆ จำนวน
400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ถือศาสนาอิสลามที่ฟังวิทยุฯ จำนวน 10 คน ผู้ตอบที่ถือศาสนาพุทธที่ฟังวิทยุฯ จำนวน 92 คน
และผู้ตอบที่ถือศาสนาฮินดูที่ฟังวิทยุฯ จำนวน 3 คน และแบ่งเป็นผู้ตอบที่ถือศาสนาอิสลามที่ไม่ฟังวิทยุฯ จำนวน 71 คน
ผู้ตอบที่ถือศาสนาพุทธที่ไม่ฟังวิทยุฯ จำนวน 142 คน ผู้ตอบที่ถือศาสนาฮินดูที่ไม่ฟังวิทยุฯ จำนวน 48 คน ผู้ตอบที่ถือ
ศาสนาคริสต์ที่ไม่ฟังวิทยุฯ จำนวน 33 คน และผู้ตอบที่ถือศาสนาอื่น ๆ ที่ไม่ฟังวิทยุฯ จำนวน 1 คน

6.1.5 การเปรียบเทียบลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการเปิดรับวิทยุชายแดนและทัศนคติด้านต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย

เพศ	ประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา		ประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ยู้คู	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	206	51.50	225	56.20
ชาย	194	48.50	175	43.80
รวม	400	100.00	400	100.00
ช่วงอายุ	ประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา		ประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ยู้คู	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18-24 ปี	69	17.25	96	24.00
25-34 ปี	108	27.00	74	18.50
35-44 ปี	88	22.00	80	20.00
45-54 ปี	73	18.25	73	18.25
55-64 ปี	50	12.50	57	14.25
65 ปีขึ้นไป	12	3.00	19	4.75
ไม่ระบุ			1	0.25
รวม	400	100.00	400	100.00
อาชีพ	ประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา		ประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ยู้คู	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	88	22.00	78	19.50
เกษตรกร	74	18.50	7	1.75
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	57	14.25	20	5.00
ทำงานในบริษัทเอกชน	4	1.00	10	2.50
แม่บ้าน	56	14.00	120	30.00
ผู้ใช้แรงงาน/ลูกจ้าง	79	19.75	22	5.5
นักเรียน	7	1.75	64	16.00
นักศึกษา	31	7.75	20	5.00
อื่น ๆ	4	1.00	59	14.75
รวม	400	100.00	400	100.00

เชื้อชาติ	ประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา		ประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไทย	361	90.25	166	41.50
มลายู	22	5.50		
มลายู			82	20.50
จีน	17	4.25	67	16.75
อินเดีย			84	21.00
อื่น ๆ			1	0.25
รวม	400	100.00	400	100.00

ศาสนา	ประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา		ประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อิสลาม	99	24.75	81	20.25
พุทธ	293	73.25	234	58.50
ฮินดู	1	0.25	51	12.75
คริสต์เตียน	6	1.50	33	8.25
อื่น ๆ			1	0.25
ไม่ระบุ	1	0.25		
รวม	400	100.00	400	100.00

ตารางที่ 102 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา และประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา (จำนวน 400 คน) และประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู (จำนวน 400 คน) จำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย และประชาชนมาเลเซีย เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายเช่นเดียวกัน

จำแนกตามช่วงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยในช่วงอายุ 25-34 ปี และ 35-44 ปี มีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซียในช่วงอายุ 18-24 ปี 55-64 ปี และ 65 ปีขึ้นไป มีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนไทย และประชาชนมาเลเซีย ในช่วงอายุ 45-54 ปี มีจำนวนเท่ากัน และประชาชนมาเลเซียไม่มีการระบุช่วงอายุ จำนวน 1 คน

จำแนกตามอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยมีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย เกษตรกร รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ผู้ใช้แรงงาน/ลูกจ้าง และนักศึกษา มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซียมีอาชีพทำงานในบริษัทเอกชน แม่น้ำบ้าน นักเรียน และอื่น ๆ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย

จำแนกตามเชื้อชาติ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยมีเชื้อชาติไทย จำนวน 361 คน คิดเป็นร้อยละ 90.25 และมลายู จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซียมีเชื้อชาติมลายู

จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 จีน จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 และอินเดีย จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00

จำแนกตามศาสนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยนับถือศาสนาพุทธ จำนวน 293 คน คิดเป็นร้อยละ 73.25 และอิสลาม จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซียนับถือศาสนาฮินดู จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.75 และคริสต์เตียน จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25 นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนไทย ไม่มีการระบุศาสนา จำนวน 1 คน และกลุ่มตัวอย่างประชาชนมาเลเซีย ได้มีการระบุศาสนาอื่น ๆ จำนวน 1 คน

กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมเปิดรับวิทยุชายแดน และทัศนคติด้านต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย

ที่ตั้งวิทยุฯ	ที่ตั้งวิทยุฯ มาเลเซียหรือไม่		ที่ตั้งวิทยุฯ ไทยหรือไม่	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา				
ที่ตั้งวิทยุฯ มาเลเซีย	100	25.00		
ไม่ที่ตั้งวิทยุฯ มาเลเซีย	300	75.00		
ประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู			จำนวน (คน)	ร้อยละ
ที่ตั้งวิทยุฯ ไทย			105	26.25
ไม่ที่ตั้งวิทยุฯ ไทย			295	73.75
รวม	400	100.00	400	100.00
	ประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา		ประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู	
	ที่ตั้งวิทยุฯ มาเลเซีย		ที่ตั้งวิทยุฯ ไทย	
เวลาที่ฟังวิทยุฯ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
เช้า 05.00-09.00 น.	3	2.94	9	6.62
สาย 09.01-12.00 น.	9	8.83	12	8.82
เที่ยง 12.01-13.00 น.	10	9.8	47	34.56
บ่าย 13.01-16.00 น.	28	27.45	21	15.44
เย็น 16.01-18.00 น.	9	8.83	15	11.03

พี่งวิทฑุฑ	พี่งวิทฑุฑ มเเคเซ็ยหรือไม		พี่งวิทฑุฑ ไทยหรือไม	
	จ้ำนวน (คน)	ร้อยละ		
ประช้ำนไทย อ้ำนเอบตง จ้ำนทวฑยละด				
พี่งวิทฑุฑ มเเคเซ็ย	100	25.00		
ไมพี่งวิทฑุฑ มเเคเซ็ย	300	75.00		
ประช้ำนมเเคเซ็ย เมืองป้ันกาดัน ชูค			จ้ำนวน (คน)	ร้อยละ
พี่งวิทฑุฑ ไทย			105	26.25
ไมพี่งวิทฑุฑ ไทย			295	73.75
ค้ำน 18.01-21.00 น.	8	7.84	12	8.82
ตีก 21.01-24.00 น.	11	10.78	15	11.03
อื่่น ๆ	24	23.53	5	3.68
รวม	102	100.00	136	100.00

พี่งวิทฑุฑ	ประช้ำนไทย อ้ำนเอบตง จ้ำนทวฑยละด พี่งวิทฑุฑ มเเคเซ็ยค้ำนมีประโยชน์หรือไม		ประช้ำนมเเคเซ็ย เมืองป้ันกาดัน ชูค พี่งวิทฑุฑ ไทยค้ำนมีประโยชน์หรือไม	
	จ้ำนวน (คน)	ร้อยละ	จ้ำนวน (คน)	ร้อยละ
มีประโยชน์	98	98.00	98	93.33
ไมมีประโยชน์	2	2.00	2	1.91
ไมแสดงควมเห็น			5	4.76
รวม	100	100.00	105	100.00

พี่งวิทฑุฑ	ประช้ำนไทย อ้ำนเอบตง จ้ำนทวฑยละด พี่งวิทฑุฑ มเเคเซ็ยค้ำนทำรูคคิตกับประเทศมเเคเซ็ยหรือไม		ประช้ำนมเเคเซ็ย เมืองป้ันกาดัน ชูค พี่งวิทฑุฑ ไทยค้ำนทำรูคคิตกับประเทศไทยหรือไม	
	จ้ำนวน (คน)	ร้อยละ	จ้ำนวน (คน)	ร้อยละ
รูคคิต	89	68.99	95	90.48
ท้ังรูคคิตแะไมคิต/ป้ำนกกลาง	8	6.20		
ไมระบุว้ารูคคิตหรือไมคิต	2	1.55	8	7.62
รูคคิตไมคิต	1	0.78	2	1.90

รวม	100	100.00	105	100.00
	ประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา	ประชาชน มาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู		
ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียเป็น อย่างไร ดีหรือไม่ดี	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความสัมพันธ์ดี	386	96.50	328	82.00
ไม่ระบุความสัมพันธ์ว่าดีหรือไม่ดี			18	4.50
ความสัมพันธ์ไม่ดี	14	3.50	54	13.50
รวม	400	100.00	400	100.00

ตารางที่ 103 แสดงการเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของการรับฟังวิทยุฯ ไทย และมาเลเซีย ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา และประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู

จากตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับฟังวิทยุฯ ไทย และมาเลเซีย ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา (จำนวน 400 คน) และประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู (จำนวน 400 คน) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ไม่เปิดรับฟังวิทยุฯ มาเลเซีย จำนวน 300 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 มากกว่าเปิดรับฟังวิทยุฯ มาเลเซีย จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู ไม่เปิดรับฟังวิทยุฯ ไทย จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 73.75 มากกว่าเปิดรับฟังวิทยุฯ ไทย จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.25 ข้อมูลข้างต้นชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เป็นประชาชนไทย และประชาชนมาเลเซีย ไม่เปิดรับฟังวิทยุฯ ของกันและกัน

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา เปิดรับฟังวิทยุฯ มาเลเซีย ในเวลาบ่าย 13.01-16.00 น. จำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.45 และเวลาอื่น ๆ จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.53 มากที่สุด ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู เปิดรับฟังวิทยุฯ ไทย ในเวลาเช้า 05.00-09.00 น. จำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.62 สาย 09.01-12.00 น. จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.82 เทียง 12.01-13.00 น. จำนวน 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.56 เย็น 16.01-18.00 น. จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.03 ค่า 18.01-21.00 น. จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.82 และดึก 21.01-24.00 น. จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.03 มากที่สุด ข้อมูลข้างต้นชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เปิดรับฟังวิทยุฯ ในแต่ละช่วงเวลามากกว่าประชาชนไทย

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จากจำนวน 100 คน เปิดรับฟังวิทยุฯ มาเลเซีย แล้วมีประโยชน์ จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 98.00 และไม่มีประโยชน์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ในขณะที่

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู จากจำนวน 105 คน เปิดรับฟังวิทยุฯ ไทยแล้วมีประโยชน์ จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33 ไม่มีประโยชน์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.91 และไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 ข้อมูลข้างต้นชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เป็นประชาชนไทย และประชาชนมาเลเซีย มักเปิดรับฟังวิทยุฯ และได้รับประโยชน์ร่วมกันทั้ง 2 ฝ่าย

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จากจำนวน 100 คน เปิดรับฟังวิทยุฯ มาเลเซีย แล้วทำให้รู้สึกดี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 89.00 ทั้งรู้สึกดีและไม่ดี/ปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00, ไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ดี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 และรู้สึกไม่ดี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู จากจำนวน 105 คน เปิดรับฟังวิทยุฯ ไทยแล้วทำให้รู้สึกดี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 90.48, ไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ดี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.62 และรู้สึกไม่ดี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90 ข้อมูลข้างต้นชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เป็นประชาชนไทย และประชาชนมาเลเซีย มักเปิดรับฟังวิทยุฯ และทำให้รู้สึกดีร่วมกันทั้ง 2 ฝ่าย

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี เปิดรับฟังวิทยุฯ แล้วก่อให้เกิดความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียที่ดี จำนวน 386 คน คิดเป็นร้อยละ 96.50 และเกิดความสัมพันธ์ไม่ดี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู เปิดรับฟังวิทยุฯ แล้วก่อให้เกิดความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียที่ดี จำนวน 328 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00 ไม่ระบุว่าความสัมพันธ์ว่าดีหรือไม่ดี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 และเกิดความสัมพันธ์ไม่ดี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 ข้อมูลข้างต้นชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เป็นประชาชนไทย และประชาชนมาเลเซีย มักเปิดรับฟังวิทยุฯ และก่อให้เกิดความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียที่ดีร่วมกันทั้ง 2 ฝ่าย

6.2 บทบาทที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ และแนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิทยุชายแดนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย

บทบาทที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียด้านต่าง ๆ เนื้อหาและรูปแบบรายการที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย เนื้อหาและภาษาที่ไม่พึงประสงค์ รวมทั้งแนวทางการส่งเสริมบทบาทฯ ดังกล่าว มีดังรายละเอียดต่อไปนี้

6.2.1 บทบาทที่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดน

กลุ่มตัวอย่างทั้งที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา มีความคิดเห็นต่อบทบาทที่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดน ดังนี้

6.2.1.1 บทบาทที่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดนในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ

ผู้ดำเนินการวิทยุฯ ส่วนใหญ่เห็นว่า วิทยุฯ มีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซียได้ แม่นพื้นที่ชายแดนระหว่างเบตงกับพื้นที่ของมาเลเซียที่ติดต่อกันจะมีภูมิประเทศเป็นภูเขา ทำให้การส่งสัญญาณไม่สามารถครอบคลุมทุกพื้นที่ของฝั่งตรงข้ามเบตงในประเทศมาเลเซียได้ แต่ด้วยคุณลักษณะของวิทยุฯ ที่เข้าถึงผู้ฟังได้ง่ายทุกเพศทุกวัย ยกเว้นกลุ่มคนที่มีปัญหาการได้ยิน เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ ส่วนใหญ่เห็นว่า วิทยุชายแดนของไทยควรมีบทบาทต่อความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 1) บทบาทในการเผยแพร่พระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และพระราชวงศ์ไทย วิทยุฯ ควรมีบทบาทในการเผยแพร่พระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และพระราชวงศ์ไทย เพื่อให้ทั้งคนไทยและมาเลเซียได้ทราบและจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ นอกจากนี้ ยังสามารถนำเอาพระราชดำริด้านต่าง ๆ อาทิ เศรษฐกิจพอเพียง ทีวีวิทยุฯ เผยแพร่ ยึดถือและปฏิบัติตามได้ ซึ่งจะช่วยการดำรงชีวิต และผ่านพ้นวิกฤตชีวิตได้
- 2) บทบาทในการสร้างความเข้มแข็งของสันติภาพและการเข้าใจระหว่างประเทศ วิทยุฯ ควรมีบทบาทนี้ ด้วยการนำเสนอข้อมูลข่าวสารด้านต่าง ๆ ทั้งที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต และเรื่องราวสิ่งที่ดี ๆ ที่คนทั้งสองประเทศสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้ ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกันและนำไปสู่ความเข้มแข็งของสันติภาพระหว่างกันที่ดีที่สุด
- 3) บทบาทในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน การนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน เช่น สิทธิ และเสรีภาพด้านต่าง ๆ ของวิทยุฯ จะเป็นบทบาทหนึ่งซึ่งทำให้ประชาชนไทยและมาเลเซียมีความเข้าใจ และรู้เท่าทันการลดเอาเปรียบของบุคคลอื่น ตลอดจนเป็นการป้องกันการละเมิดสิทธิของตนเอง เมื่อคนไทยและมาเลเซียเข้าใจในสิทธิและเสรีภาพของตนเองแล้ว จะทำให้การไปมาหาสู่ระหว่างกันเป็นไปอย่างให้เกียรติกัน เท่าเทียมกัน ไม่ก้าวก่ายสิทธิและเสรีภาพของกันและกัน
- 4) บทบาทในการต่อต้านการยุยงส่งเสริมการทำสงคราม วิทยุฯ ควรมีบทบาทในการลดความแตกแยก ส่งเสริมความรักและความสามัคคี สร้างความสัมพันธ์ที่ดีทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ด้วยการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริงที่ชัดเจนจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ได้อย่างมีเหตุผลและมีเป้าหมายเพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องร่วมกัน ทั้งนี้ สงครามเป็นสิ่งที่ไม่มีใครต้องการให้เกิดขึ้น
- 5) บทบาท “ตัวกลาง” การเป็นผู้ให้ข้อเท็จจริง กล่าวได้ว่าเป็นบทบาทที่สำคัญของสื่อมวลชนในการให้ข้อเท็จจริง ด้วยการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นความจริง ที่ถูกต้อง และไม่บิดเบือน เพื่อให้คนทั้งสองประเทศเกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง สามารถนำไปใช้ประโยชน์หรือเป็นบทเรียน และป้องกันความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้ ทั้งนี้ ต้องสื่อข่าวจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือได้มานำเสนอ และอาจนำเสนอด้วยเสียงสัมภาษณ์ หรืออ้างอิงบุคคลที่เป็นแหล่งข้อมูล
- 6) บทบาท “ตัวกลาง” ของล่ามที่อธิบาย รายการวิทยุฯ ควรมีล่าม หรือสำนักจัดรายการวิทยุฯ ที่มีความรู้และทักษะในการใช้ภาษาไทยและมลายู ได้อย่างชัดเจน เพื่อทำหน้าที่ในการอธิบายข้อมูลข่าวสารและเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้คนทั้งสองประเทศเข้าใจ ได้อย่างถูกต้อง
- 7) บทบาทในการเป็นผู้สนับสนุนนโยบายในกระบวนการตัดสินใจในนโยบายต่างประเทศ วิทยุฯ สามารถเป็นผู้ส่งผ่านนโยบายต่างประเทศที่เด็ดกลางหรือมีมติจากที่ผ่านกระบวนการตัดสินใจในนโยบายต่างประเทศเรียบร้อยแล้ว

- แล้วไปยังผู้ฟังทั้งชาวไทยและมาเลเซีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการประชาสัมพันธ์และสนับสนุนให้ประชาชนทั้งสองประเทศได้รับรู้นโยบายต่างประเทศต่าง ๆ
- 8) บทบาทในการสร้างความเคารพนับถือต่อวัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยม ถือเป็นบทบาทที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งการสนับสนุนให้คนไทยและมาเลเซียเกิดความเคารพนับถือต่อวัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยมระหว่างกัน ผู้ดำเนินการวิทยุฯ ควรนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นที่ถูกต้อง รวมถึงข่าวสารกิจกรรมต่าง ๆ ของทั้งสองประเทศ เพื่อให้กระตุ้นให้ประชาชนมีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมของแต่ละประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนทั้งสองประเทศได้เรียนรู้ถึงวัฒนธรรม ประเพณีที่ต่างระหว่างกัน และสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตร่วมกัน
 - 9) บทบาทในการอนุรักษ์ซึ่งการคบค้าสมาคมระหว่างคนไทยและมาเลเซีย วิทยุฯ ควรมีบทบาทดังกล่าว ในการสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนทั้งสองประเทศ เพื่อช่วยส่งเสริมความร่วมมือในการอนุรักษ์ซึ่งที่อยู่อาศัย การคบค้าสมาคมระหว่างคนไทยและมาเลเซีย นอกจากนี้ยังเป็นการสานสัมพันธ์ที่ดีระหว่างไทยและมาเลเซียด้วย
 - 10) บทบาทของผู้กำหนดวาระ (agenda setter) วิทยุฯ ควรมีบทบาทเป็นผู้กำหนดวาระในการนำเสนอเนื้อหาต่างประเทศให้แก่คนในพื้นที่ได้รับรู้และตระหนักถึงนโยบายต่างประเทศนั้น ๆ โดยวิทยุฯ ควรคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่เป็นหลัก ทั้งนี้ควรสะท้อนให้ประชาชนได้เห็นถึงจุดเด่นและจุดด้อยของนโยบายดังกล่าว เพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมกับวิทยุฯ ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศที่ได้นำเสนอไปนั้น ซึ่งวิทยุฯ สามารถรวบรวมความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าวมานำเสนอต่อภาครัฐ ในการนำไปปรับใช้เพื่อกำหนดนโยบายต่างประเทศให้เหมาะสมกับพื้นที่ชายแดนระหว่างไทยและมาเลเซีย
 - 11) บทบาทของผู้กระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง (catalyst) ผู้ดำเนินการวิทยุฯ ส่วนหนึ่งเห็นด้วยว่า วิทยุฯ ควรมีบทบาทในการกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามนโยบายต่างประเทศในเชิงบวก โดยเฉพาะนโยบายที่เป็นการส่งเสริมความร่วมมือและความสัมพันธ์ที่ดีของไทยและมาเลเซีย ส่วนนโยบายต่างประเทศที่มีผลกระทบในเชิงลบต่อวิถีชีวิตคนในพื้นที่นั้น วิทยุฯ ควรเป็นตัวกลางให้ประชาชนได้เข้ามาร้องเรียนและแสดงความคิดเห็นในนโยบายที่เกี่ยวข้องไปสู่ภาครัฐ เพื่อให้เกิดประเด็นสูงสุดต่อประชาชนในพื้นที่ชายแดนทั้งสองประเทศ แต่ผู้ดำเนินการวิทยุฯ อีกส่วนหนึ่งไม่เห็นด้วยว่า วิทยุฯ ควรมีบทบาทของผู้กระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามนโยบายต่างประเทศ เพราะวิทยุฯ ควรเป็นผู้ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศให้ประชาชนได้รับทราบ และการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นการตัดสินใจของประชาชนเอง
 - 12) บทบาทในการเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนประชาชน ด้วยศักยภาพของวิทยุฯ ที่สามารถขับเคลื่อนประชาชนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ ๆ ก็ได้ แต่วิทยุฯ ต้องขับเคลื่อนประชาชนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง และต้องไม่มีผลกระทบต่อประเทศไทยเองและประเทศมาเลเซีย
 - 13) บทบาทในการเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารทางเลือกสำคัญสำหรับนักการทูตและหน่วยงานราชการในระดับท้องถิ่น การเป็นแหล่งข้อมูลทางเลือกสำคัญดังกล่าว กล่าวได้ว่าเป็นแนวทางการประชาสัมพันธ์และสนับสนุนข้อมูลในท้องถิ่นให้แก่นักการทูตและหน่วยงานราชการ ซึ่งเป็นบทบาทสำคัญที่วิทยุฯ สามารถกระทำได้ในการให้บริการข้อมูลเบื้องต้น สำหรับ สวท. ถือว่าเป็นหน้าที่ในการเป็นแหล่งข้อมูลและเผยแพร่ข้อมูลให้แก่ทุกฝ่าย
 - 14) บทบาทในการเป็นช่องทางในการแลกเปลี่ยนนโยบายและข้อมูลข่าวสารระหว่างสองประเทศ วิทยุฯ สามารถเป็นได้ทั้งช่องทางในการแลกเปลี่ยนนโยบายระหว่างประเทศ ซึ่งประเด็นสำคัญที่เกิดขึ้น คือ ประชาชนได้รับทราบนโยบายจากทั้งสองประเทศและอีกด้านหนึ่งวิทยุฯ ยังสามารถเป็นช่องทางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างสองประเทศ ซึ่งข้อมูลข่าวสารสำคัญที่เป็นประเด็นแก่ท้องถิ่น เช่น การศึกษา การค้า เศรษฐกิจ ตลอดจนจนความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่ของสองประเทศ
 - 15) บทบาทในการเป็นนักประชาสัมพันธ์ เป็นหน้าที่หลักของวิทยุฯ หรือหน่วยงานที่เป็นเจ้าของสถานีวิทยุฯ กล่าวคือ กรมประชาสัมพันธ์จะทำหน้าที่กำหนดเนื้อหาที่วิทยุฯ ควรนำเสนอให้กับคนในพื้นที่ทั้งสองประเทศ เช่น การท่องเที่ยว การศึกษา ข่าวสาร การจัดกิจกรรมระหว่างสองประเทศ รวมทั้งข่าวบริการ ซึ่งมาจากทั้งภาครัฐและ

- เอกชน และเพื่อให้การประชาสัมพันธ์ระหว่างประเทศมีประสิทธิภาพมากขึ้น ควรมีการฝึกอบรมเยาวชนให้เป็นผู้
นักประชาสัมพันธ์ตั้งแต่เนิ่นๆ เพื่อให้เยาวชนได้เรียนรู้ เข้าใจและได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้
นักประชาสัมพันธ์ที่มีความสามารถในการทำหน้าที่ได้อย่างถูกต้องและมีคุณภาพ
- 16) บทบาทในการเป็นกลไกการหาวิธีการแก้ไขปัญหอย่างสันติ วิทยาศาสตร์ บทบาทในการเป็นกลไกในการแก้ไข
ปัญหอย่างสันติ โดยวิทยาศาสตร์ บทบาทในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้อง ชัดเจน เพื่อให้ประชาชนใน
พื้นที่ทั้งสองประเทศเกิดความเข้าใจที่ตรงกัน อันเป็นการป้องกันการเกิดปัญหอย่างสันติ ซึ่งเป็นมาตรการใน
การป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาต่าง ๆ
 - 17) บทบาทผู้ช่วยเหลือตัวกลางในกระบวนการนโยบายต่างประเทศ วิทยาศาสตร์ สามารถมีบทบาทนี้ได้ด้วยการเปิดรับ
แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายต่าง ๆ จากประชาชนทั้งสองประเทศ รวมถึงช่วย
หาข้อสรุปเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร หรือความคิดเห็นอย่างเป็นกลาง เพื่อให้ตัวกลางในกระบวนการนโยบาย
ต่างประเทศใช้ประโยชน์ในการทำหน้าที่ของตน นอกจากนี้ยังเป็นการสร้าง ความเข้าใจอันจะส่งผลให้เกิด
สันติภาพระหว่างไทยและมาเลเซีย
 - 18) บทบาทในการเป็นผู้ที่กำตังใจแก่ผู้นำและประชาชนที่มีอารมณ์ซุ่นหมอง ถือว่าเป็นบทบาทที่สำคัญของวิทยาศาสตร์ ใน
การที่กำตังใจ และสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนทั้งสองประเทศ ตลอดจนระหว่างประชาชนและ
รัฐบาลไทย โดยการนำเสนอข้อเท็จจริง ชัดแจ้ง และพูดถึงในเรื่องดี ๆ ให้กับประชาชนและรัฐบาลมาเลเซียได้
รับรู้และเข้าใจ อันจะก่อให้เกิดความดีใจในด้านบวกต่อประชาชนไทย และประเทศไทย ซึ่งจะทำให้ผู้นำและ
ประชาชนของทั้งสองประเทศผ่อนคลายในภาวะกดดันต่าง ๆ อันก่อให้เกิดอารมณ์ซุ่นหมองระหว่างกัน บทบาทใน
การเป็นเวทีแลกเปลี่ยนแนวคิดและความคิดเห็น โดยเฉพาะเพื่อการสร้างความสันติภาพ ผู้ดำเนินการวิทยาศาสตร์ ส่วน
หนึ่งเห็นด้วยว่าวิทยาศาสตร์ ควรเป็นเวทีที่ผู้นำ หรือประชาชนได้เข้ามาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน อาทิ เวที
ประชาคมระหว่างประเทศ อันก่อให้เกิดความเข้าใจกันระหว่างคนไทยและมาเลเซีย
 - 19) บทบาทในการไม่ส่งเสริมความขัดแย้งและความเกลียดชังระหว่างประเทศ ผู้ดำเนินการวิทยาศาสตร์ เห็นว่าการไม่
ส่งเสริมความขัดแย้งและความเกลียดชังระหว่างประเทศ ถือเป็นอีกบทบาทหนึ่งที่สำคัญ เพราะ วิทยาศาสตร์
บทบาทในการเสริมสร้างความเข้าใจ และความสามัคคีระหว่างไทยและมาเลเซีย ทั้งนี้ เนื่องจากประชาชนทั้งสอง
ประเทศไม่ต้องการความขัดแย้ง หรือการก่อให้เกิดความแตกแยก
 - 20) บทบาทในการส่งเสริมความเสมอภาคและจริงใจ (openness) ในการสื่อสารระหว่างประเทศ วิทยาศาสตร์
บทบาทส่งเสริมความเสมอภาคและจริงใจ เพื่อทำให้คนไทยและมาเลเซียเข้าใจกันมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ วิทยาศาสตร์
นำเสนอหรือพูดในสิ่งดี ๆ และไม่พูดขบถให้เกิดความแตกแยกระหว่างกัน ด้วยการนำเสนอสิทธิด้านต่าง ๆ ที่
คนไทยสามารถทำได้เมื่ออยู่มาเลเซีย หรือคนมาเลเซียสามารถทำได้เมื่ออยู่ไทย
 - 21) บทบาทในการส่งเสริมความเท่าเทียมของข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากวิทยาศาสตร์ มีหน้าที่ในการให้ข้อมูลที่จริงต่อ
ประชาชนไทยและมาเลเซีย ดังนั้น วิทยาศาสตร์ จึงควรนำเสนอข้อมูลข่าวสาร หรือเรื่องราวที่เป็นจริง ไม่บิดเบือน
โดยเฉพาะในเรื่องนโยบายที่ดี ๆ ของไทย ให้เท่ากับเรื่องนโยบายที่ดี ๆ ของมาเลเซีย เพื่อส่งเสริมความเท่า
เทียมของข้อมูลข่าวสาร และเกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างไทยและมาเลเซีย
 - 22) บทบาทในการเคารพต่อความเป็นส่วนตัวและความเป็นส่วนตัวของเพื่อนมนุษย์ เนื่องจากประเทศไทย มีระบอบการ
ปกครองแบบประชาธิปไตย วิทยาศาสตร์ จึงควรมีบทบาทในการนำเสนอให้ประชาชนไทยได้รับทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับ
สิทธิของตนเองและผู้อื่น เพื่อนำมาปรับใช้ในการดำรงชีวิต และให้ความเคารพในสิทธิของคนไทยด้วยกัน รวมถึง
คนมาเลเซียด้วย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการไม่ก้าวก่าย หรือละเมิดสิทธิและเสรีภาพของตัวบุคคล รวมทั้งเชื้อชาติ และ
ศาสนา ซึ่งถือเป็นการให้ความเคารพและให้เกียรติซึ่งกันและกัน
 - 23) บทบาทในการเป็น “พื้นที่สาธารณะ” ที่เป็นประชาธิปไตยระหว่างประเทศ วิทยาศาสตร์ ควรเป็นพื้นที่ให้ประชาชนได้
ร่วมแสดงความเป็นประชาธิปไตยของทั้งสองประเทศ โดยนำข้อมูลข่าวสารด้านประชาธิปไตยมาเผยแพร่ให้คน
ไทยและมาเลเซียได้รับรู้ เช่น กฎระเบียบและขั้นตอนการเลือกตั้งในเบตง เพื่อให้ประชาชนทั้งสองประเทศได้รับ

- ข้อมูลของกันและกัน ตลอดจนวิทยาฯ ควรเป็นพื้นที่ประชาธิปไตยที่ให้โอกาสกับคนทุกกลุ่มร่วมแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ได้โดยสะดวก
- 24) บทบาทในการแก้ปัญหาสังคมที่ทั้งสองประเทศกำลังเผชิญ เช่น ยาเสพติด อาชญากรรม การค้าประเวณี แรงงานเถื่อน การอพยพเข้าเมืองผิดกฎหมาย และสิ่งแวดล้อม วิทยาฯ ควรเป็นสื่อที่ช่วยในการแจ้งข้อมูลข่าวสาร และประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ประชาชนทั้งสองประเทศได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ยาเสพติด อาชญากรรม การค้าประเวณี แรงงานเถื่อน การอพยพเข้าเมืองผิดกฎหมาย และสิ่งแวดล้อมร่วมกัน ทั้งนี้ วิทยาฯ ควรมีบทบาทเป็นผู้สนับสนุนในด้านต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาสังคมด้วย
 - 25) บทบาทในการลดความขัดแย้งปัญหาชายแดน วิทยาฯ ควรมีบทบาทเข้าไปช่วยลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นผ่านการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริง อาทิ ข่าวการให้ความช่วยเหลือคนมาเลเซียที่มาท่องเที่ยว หรือมาอาศัยอยู่ในประเทศไทย อันจะส่งผลให้เกิดความเข้าใจอย่างสร้างสรรค์ต่อกันและกัน
 - 26) บทบาทในการสร้างความเข้มแข็งความร่วมมือระหว่างรัฐมาดในท้องถิ่น เนื่องจากวิทยาฯ เป็นสื่อที่มีศักยภาพในการให้กำลังใจ ดังนั้น วิทยาฯ จึงควรเข้าไปมีบทบาทในการส่งเสริมให้ประชาชน รวมถึงหน่วยงานของรัฐในท้องถิ่นระหว่างสองประเทศรักกัน เป็นหูเป็นตาให้กัน และช่วยเหลือกัน อันก่อให้เกิดความเข้มแข็งความร่วมมือในพื้นที่ทั้งสองประเทศ
 - 27) บทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยว เนื่องจากพื้นที่ในเขตมัสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามและน่าสนใจ วิทยาฯ จึงควรมีบทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้วยการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนไทยและมาเลเซียเกิดความสนใจ และออกมาท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นการผลักดันเศรษฐกิจของทั้งสองประเทศให้มีเสถียรภาพและความมั่นคงมากยิ่งขึ้น

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยาฯ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา โดยรวมเห็นว่า วิทยาฯ ช่วยแทน ควรมีบทบาทสำคัญ ดังนี้

- 1) บทบาทในการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างคนไทยและมาเลเซียถือเป็นนโยบายหลักของวิทยาฯ ในการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างสองประเทศ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดี เนื่องจากประชาชนไทยและมาเลเซียมีความเข้าใจกันดีอยู่แล้ว วิทยาฯ จึงควรมีบทบาทเป็นเพียงสื่อกลางในการนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวกับสิ่งดี ๆ อาทิ การท่องเที่ยว ประเพณี และวัฒนธรรมของทั้งสองประเทศ เพื่อเป็นสร้างความสัมพันธ์ และส่งเสริมความเข้าใจระหว่างกันให้มากยิ่งขึ้น
- 2) บทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ทางการค้าและเศรษฐกิจ วิทยาฯ ควรนำเสนอนโยบายต่าง ๆ ในประเด็นทางการค้าและเศรษฐกิจของหน่วยงานภายในประเทศมาประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบถึงแนวทางการสร้างโอกาสในการค้าขายระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย นอกจากนี้ วิทยาฯ ควรนำเสนอถึงสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่จำหน่ายสินค้าและบริการของไทย เพื่อให้เกิดแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจของไทยและมาเลเซียให้ดียิ่งขึ้น
- 3) บทบาทในการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านกีฬา เนื่องด้วยภายในพื้นที่ชายแดนไทยและมาเลเซียมีการจัดกิจกรรมกีฬากระหว่างประเทศบ่อยครั้ง วิทยาฯ จึงควรมีบทบาทในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมความร่วมมือทางด้านกีฬานิตต่าง ๆ เช่น ฟุตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา และกีฬาพื้นบ้าน โดยนำเสนอให้ประชาชนทั้งสองประเทศได้รับทราบความร่วมมือ ผลการแข่งขัน และเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาที่จัดขึ้น อันเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ
- 4) บทบาทในการส่งเสริมความร่วมมือทางการศึกษา ถือเป็นบทบาทสำคัญที่วิทยาฯ ควรส่งเสริมเพื่อให้เกิดการพัฒนาและเกิดความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างสองประเทศ โดยเฉพาะการเตรียมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนั้น วิทยาฯ จึงควรมีหน้าที่ในการผลิตรายการความรู้ด้วยภาษาที่หลากหลาย ทั้งภาษาไทย มลายู และอังกฤษ เป็นต้น หรือนำเสนอข้อมูลความรู้ความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างไทยและมาเลเซียมาเผยแพร่ให้ประชาชนทั้งสองประเทศได้รับความรู้ และได้รับทราบ ทั้งนี้ รัฐบาลของไทยและมาเลเซียควรให้ความร่วมมือกันในการสนับสนุนการศึกษาของเยาวชนในพื้นที่ เพื่อเตรียมความพร้อมและเพิ่มโอกาสในตลาดแรงงานระหว่างไทยและมาเลเซีย

นอกจากนี้ ยังมีหลายประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทย์ฯ มีทั้งคนที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่าง
ใกล้เคียงกัน ดังนี้

- 1) บทบาทในการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้ทางการเกษตร ผู้ดำเนินการวิทย์ฯ ส่วนหนึ่งเห็นว่าวิทย์ฯ ควรมี
บทบาทในการส่งเสริมการเกษตรของแต่ละประเทศผ่านความร่วมมือระหว่างกัน โดยการสนับสนุนให้เกิดการ
แลกเปลี่ยนข้อมูลทางการเกษตรที่ดี มีประโยชน์ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาในด้านการเกษตรของแต่ละประเทศให้
ดีขึ้น ในส่วนของประเทศไทย มีโครงการพระราชดำริต่าง ๆ ของในหลวง อาทิ เศรษฐกิจพอเพียง ที่คนเบตง
ควรนำมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต ซึ่งเป็นโครงการที่วิทย์ฯ ควรเผยแพร่ให้คนมาเลเซียได้รับรู้ แต่
ผู้ดำเนินการวิทย์ฯ อีกส่วนหนึ่งเห็นว่า วิทย์ฯ ไม่ควรมีบทบาทในการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้ทางการ
เกษตร เนื่องจากพื้นที่ในเบตงเหมาะกับการเป็นเมืองท่องเที่ยวและการค้ามากกว่าการทำเกษตร ประชาชน
ส่วนใหญ่จึงไม่ค่อยได้รับประโยชน์จากการแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ทางการเกษตรระหว่างประเทศอย่างเต็มที่
- 2) บทบาทในการต่อต้านลัทธิแบ่งแยกเชื้อชาติ ผู้ดำเนินการวิทย์ฯ ส่วนหนึ่งเห็นด้วยที่วิทย์ฯ จะสืบบทบาทนี้ด้วยการ
สร้างความเข้าใจและยอมรับในความแตกต่างของลัทธิต่าง ๆ ซึ่งแม้มีความต่างแต่ก็สามารถอยู่ร่วมกันได้ อีก
ด้านหนึ่ง วิทย์ฯ ควรสร้างการตระหนักรู้ถึงคุณค่าของแผ่นดินภายใต้พระบารมีของในหลวง ทั้งนี้ จะเป็นการมี
บทบาทดังกล่าวโดยนัย แต่ผู้ดำเนินการวิทย์ฯ ส่วนหนึ่งไม่เห็นด้วยกับการที่วิทย์ฯ จะสืบบทบาทในการต่อต้าน
ลัทธิแบ่งแยกเชื้อชาติ เนื่องจากเป็นเรื่องเกี่ยวกับความมั่นคงและสื่อของรัฐไม่ควรเข้าไปเกี่ยวข้อง
- 3) บทบาทของผู้อำนวยความสะดวกการตกลงกระบวนกรนโยบายต่างประเทศ ผู้ดำเนินการวิทย์ฯ ส่วนหนึ่งเห็น
ด้วยว่า วิทย์ฯ ควรมีบทบาทในการเป็นพื้นที่อำนวยความสะดวกในการหาข้อตกลงของนโยบายต่าง ๆ ระหว่าง
ประเทศไทยและมาเลเซีย แต่ผู้ดำเนินการวิทย์ฯ อีกส่วนหนึ่งเห็นว่า วิทย์ฯ ไม่ควรมีบทบาทของผู้อำนวยความสะดวก
การตกลง เนื่องจากบทบาทดังกล่าวไม่ใช่หน้าที่ที่วิทย์ฯ ควรกระทำเป็นหลัก

บทบาทในการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้ดำเนินการวิทย์ฯ ส่วนหนึ่งเห็นว่า วิทย์ฯ
ควรมีบทบาทในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ถึงการพัฒนาของแต่ละ
ประเทศ ตลอดจนประชาสัมพันธ์ถึงกิจกรรมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทั้งสองประเทศได้ทำขึ้นร่วมกันให้แก่
ประชาชนในพื้นที่ทั้งสองประเทศ แต่ผู้ดำเนินการวิทย์ฯ อีกส่วนหนึ่งเห็นว่า วิทย์ฯ ไม่ควรมีบทบาทในการนำเสนอข้อมูล
ข่าวสารเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพราะ ประชาชนตามแนวชายแดนไทยและมาเลเซียส่วนใหญ่มีวิถีชีวิตความเป็น
อยู่แบบเรียบง่าย มีการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและการค้าขาย ดังนั้นจึงทำให้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มี
ความจำเป็นมากนัก

6.2.1.2 เนื้อหาและรูปแบบรายการเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย

ผู้ดำเนินการวิทย์ฯ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ได้เสนอแนะต่อเนื้อหาและรูปแบบรายการเพื่อส่งเสริม
ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย รายละเอียด ดังนี้

1) เนื้อหารายการเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทย์ฯ มีความเห็นโดยรวมในเรื่องเนื้อหาหรือสาระในรายการที่จะส่งเสริม
ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย โดยกล่าวว่า รายการควรนำเสนอ ดังนี้

- (1) ข่าวสารและสาระความรู้ เช่น ข่าวสารทางสังคม ข่าวสารความมั่นคง ยาเสพติด โทษภัยของยาเสพติด
แรงงานต่างด้าว การข่มขู่/ต่อม็อบแรงงาน ข่าวเศรษฐกิจการค้า
- (2) การท่องเที่ยวระหว่างไทยและมาเลเซีย

- (3) วัฒนธรรม และประเพณีไทยและมาเลเซีย เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรม เช่น วัฒนธรรมและประเพณีที่คล้ายคลึงกันของไทยและมาเลเซีย
- (4) ความบันเทิง เช่น เพลงทั้งเพลงไทยและเพลงมาเลเซีย
- (5) วิถีความเป็นอยู่ของคนไทยและมาเลเซีย
- (6) กิจกรรมสัมพันธ์ที่ไทยและมาเลเซียทำร่วมกัน

2) รูปแบบรายการเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ เสนอแนะการนำเสนอรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย โดยมีวิธีการนำเสนอรายการ ดังนี้

- (1) รูปแบบรายการที่นำเสนอทั้งภาษาไทย มลายู อังกฤษ และจีน
- (2) รูปแบบที่มีส่วนร่วม เช่น การจัดรายการร่วมกัน เช่น การจัดรายการโดยเชิญครู อาจารย์ในท้องถิ่น มาให้ความรู้ และอธิบายเกี่ยวกับวิชาเรียนต่าง ๆ ที่ผู้ฟังสามารถฟังและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้
- (3) รูปแบบรายการข่าวหรือสาระความรู้สัมพันธ์ความบันเทิง เช่น รายการข่าวสดเพลง รูปแบบรายการข่าว

6.2.1.3 บทบาทที่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดนในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลา

วิทยา มาเลเซียควรทำหรือมีบทบาท	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
สนับสนุนการท่องเที่ยว	80	20.00	282
อื่น ๆ	38	9.50	
นำเสนอเนื้อหาที่มีสาระ เป็นประโยชน์	21	5.25	
ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซีย	17	4.25	
นำเสนอด้านที่ดีของคนไทยหรือประเทศไทย	15	3.75	
นำเสนอเรื่องเศรษฐกิจ / การค้า และการเมือง / สังคม	15	3.75	
นำเสนอรายการด้วยภาษาที่หลากหลาย	13	3.25	
นำเสนอรายการด้วยภาษาไทย	12	3.00	
นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม	12	3.00	
เป็นสื่อกลางให้คนไทยและคนมาเลเซียพูดคุยกัน	11	2.75	
ให้ความบันเทิงด้วยเพลง	10	2.50	
ส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณี	9	2.25	
ส่งเสริมให้เยาวชนห่างไกลจากยาเสพติด	8	2.00	
ให้ข่าวสาร	5	1.25	
นำเสนอในเรื่องที่ดี	5	1.25	
ผู้ตอบแสดงทัศนะต่อคลื่นสัญญาณวิทยุ มาเลเซีย	5	1.25	
ด้านการเกษตร	3	0.75	
นำเสนอในทุกเรื่อง	3	0.75	
ไม่แสดงความเห็น	118	29.50	118
รวม	400	100.00	400

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 104 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของบทบาทที่วิทยุ มาเลเซียควรทำในทัศนะ
ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลา

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลา มีความเห็นว่าวิทยุ มาเลเซีย
ควรทำหรือมีบทบาทต่าง ๆ จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 118 คน และผู้ตอบที่แสดง
ความเห็น จำนวน 282 คน โดยผู้ที่แสดงความเห็นให้ทัศนะทั้งหมด 282 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) สนับสนุนการท่องเที่ยว จำนวน 80 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้
- 2) อื่น ๆ จำนวน 38 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.50

- 3) นำเสนอเนื้อหาที่มีสาระ เป็นประโยชน์ จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้
- 4) ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซีย จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้
- 5) นำเสนอตำนานที่ดีของคนไทยหรือประเทศไทย และนำเสนอเรื่องเศรษฐกิจ / การค้า และการเมือง / สังคม โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.75 เท่ากัน
- 6) นำเสนอรายการด้วยภาษาที่หลากหลาย จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้
- 7) นำเสนอรายการด้วยภาษาไทย และนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับศาสนาอิสลามโดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.00 เท่ากัน
- 8) เป็นสื่อกลางให้คนไทยและคนมาเลเซียพูดคุยกัน จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้
- 9) ให้ความบันเทิงด้วยเพลง จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้
- 10) ส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณี จำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้
- 11) ส่งเสริมให้เยาวชนห่างไกลจากยาเสพติด จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้
- 12) ให้ข่าวสาร และนำเสนอในเรื่องที่ดี โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 เท่ากัน
- 13) ดำเนินการเกษตร และนำเสนอในทุกเรื่อง โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 เท่ากัน

นอกจากที่ผู้ตอบได้แสดงความเห็นว่าวิทยุ มาเลเซียควรทำหรือควรมีบทบาทต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้ตอบบางส่วนได้แสดงทัศนคติต่อคลื่นสัญญาณวิทยุ มาเลเซีย จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลว่า “ควรทำสัญญาณคลื่นให้ดี” “ให้ปรับปรุงคลื่นวิทยุ” “ให้ความถี่ของมาเลเซียชัดเจน” “ความถี่ของวิทยุต้องไม่ซ้ำกัน” “ให้ปรับปรุงคลื่นวิทยุ” เป็นต้น

6.2.1.4 มทบาทที่พึงประสงค์ของวิทยุข่ายแดนในทัศนะของกุ่มตัวอย่างที่เป็นประช่าชนมาเดเซีย เมืองปิ่นกาดัน ฮู่คู

วิทยุฯ ไทยควรทำหรือมีมทบาท	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ให้ความมั่นเทิงด้วยเพลง	153	38.25	337
อื่นๆ	52	13.00	
ให้ข่าวสาร	32	8.00	
นำเสนอรายการด้วยภาษาที่หลากหลาย เช่น จีน อินเดีย	14	3.50	
มีรายการที่หลากหลาย/ทุกประเภท	10	2.50	
ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเดเซีย	9	2.25	
ให้เนื้อหาความรู้ที่เป็นประโยชน์	8	2.00	
นำเสนอเรื่องที่ดี/สิ่งที่ดี	5	1.25	
นำเสนอข่าวสารของประเทศไทย	5	1.25	
ความมั่นเทิง ผ่อนคลาย	5	1.25	
นำเสนอข่าวด้วยข้อเท็จจริง นำเสนอเรื่องจริง	4	1.00	
ส่งเสริมการทำงาน/ช่วยเหลือ ชึ่งกันและกัน	3	0.75	
นำเสนอรายการ 2 ภาษา	3	0.75	
รายการที่จัดดีอยู่แล้ว	3	0.75	
ข่าวจีน	2	0.50	
ข่าวอินเดีย	2	0.50	
นำเสนอเรื่องเศรษฐกิจ / การค้า และสังคม	2	0.50	
ผู้ตอมแสดงทัศนะต่อการจัดรูปแบบรายการ	21	5.25	
ผู้ตอมแสดงทัศนะต่อนักจัดแบบรายการ	4	1.00	
ไม่แสดงความคิดเห็น	63	15.75	
รวม	400	100.00	400

* ผู้ตอมสามารถตอมได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 105 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของมทบาทที่วิทยุฯ ไทยควรทำในทัศนะ
ของกุ่มตัวอย่างที่เป็นประช่าชนมาเดเซีย เมืองปิ่นกาดัน ฮู่คู

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังคิดเห็นว่าคุณสมบัติความเห็นว่าเป็นประโยชน์หรือมีบทบาทต่างๆ จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 63 คน และผู้ตอบที่แสดงความเห็น จำนวน 337 คน โดยผู้ที่แสดงความเห็นให้ทัศนะทั้งหมด 337 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) ให้ความบันเทิงด้วยเพลง จำนวน 153 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ต้องมีเพลงไทยมากขึ้น” “เปิดเพลงมลายูบ้าง” “เพิ่มเพลงเกี่ยวกับเชื้อชาติ” เป็นต้น
- 2) อื่นๆ จำนวน 52 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เปิดข่าวและเพลง” “ในด้านความตั้งใจของกิจกรรม” “การมีความรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน” เป็นต้น
- 3) ให้ข่าวสาร จำนวน 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “รายการข่าวให้มาก” “เปิดข่าวสารที่มีประโยชน์” “นำเสนอข่าวปัจจุบัน” เป็นต้น
- 4) นำเสนอรายการด้วยภาษาที่หลากหลาย เช่น จีน อินเดีย จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ให้มีรายการในประเทศมาเลย์ และใช้ภาษามลายู” “นำเสนอภาษาในภาษาระหว่างเชื้อชาติ” “พูดเปิดรายการในภาษาอื่นบ้าง” เป็นต้น
- 5) มีรายการที่หลากหลาย/ทุกประเภท จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “นำเสนอให้มีความหลากหลาย” “รายการทุกประเภท” “รายการที่เกิดขึ้นปัจจุบัน” เป็นต้น
- 6) ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซีย จำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “สิ่งที่ดี เพื่อจะได้ร่วมมือกันทั้ง 2 ประเทศ” “เพิ่มความใกล้ชิดทั้ง 2 ประเทศ” “เพิ่มความใกล้ชิดความสัมพันธ์แก่ประเทศ” เป็นต้น
- 7) ให้นำเสนอความรู้ที่เป็นประโยชน์ จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ให้ความรู้แก่คนทั่วไป” “ได้ทราบข่าวสารที่มีประโยชน์” “มีข่าวสารที่มีประโยชน์” เป็นต้น
- 8) นำเสนอข่าวสารของประเทศไทย จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ประเทศไทย” “โฆษณาประเทศเพื่อให้ประเทศมาเลย์ได้รู้จักและพัฒนาการทำธุรกิจค้าขาย” “ส่งข่าวสารจากไทยเพื่อประชาชนมาเลย์ได้รับรู้” เป็นต้น
- 9) ความบันเทิง นวนคลาย จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “สิ่งที่คลายเครียดสบายใจแก่ผู้ฟัง” “ความสบายในการฟัง” “อยากให้มีตลกให้มาก” เป็นต้น
- 10) นำเสนอเรื่องที่ดี/สิ่งที่ดี จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ปลูกฝังสิ่งดีให้แก่ประชาชน” “เป็นสื่อที่ดีในการให้ผู้ฟังรวมกันเป็นหนึ่ง” “ให้สิ่งที่ดีเพื่อทั้ง 2 ประเทศ” เป็นต้น
- 11) นำเสนอข่าวด้วยข้อเท็จจริง นำเสนอเรื่องจริง จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “นำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องให้แก่ผู้ฟัง” “ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง” “นำเสนอข่าวสารที่แท้จริงและเข้าใจง่าย” เป็นต้น
- 12) นำเสนอรายการ 2 ภาษา จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “นำเสนอทั้ง 2 ภาษา” “มีทั้ง 2 ภาษา ไทยและมาเลย์” “ใช้ทั้ง 2 ภาษา เพื่อง่ายแก่ผู้ฟัง” เป็นต้น
- 13) รายการที่จัดดีอยู่แล้ว จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ที่ทำอยู่ก็ดีอยู่แล้ว ถ้าจะปรับปรุงก็ยิ่งดีขึ้น” “ที่จัดก็ดีอยู่แล้ว” “ธรรมดา เพราะดีอยู่แล้ว” เป็นต้น
- 14) ส่งเสริมการทำงาน/ช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ทำงานร่วมกัน” “การทำงานทางชายฝั่งเพื่อความร่วมมือด้วยกัน” “ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน” เป็นต้น

- 15) ชาวจีน จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เปิดชาวจีนบ้าง” “เปิดชาวสารจีนบ้าง” เป็นต้น
- 16) ชาวอินเดีย จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “มีชาวสารอินเดีย” “เปิดชาวอินเดียบ้าง” เป็นต้น
- 17) นำเสนอเรื่องเศรษฐกิจ / การค้า และสังคม จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “พูดถึงประชาชนไทยที่เข้ามาในมาเลย์” “ช่วยเหลือกันค้าขาย” เป็นต้น

นอกจากที่ผู้ตอบได้แสดงความเห็นว่าวิทยาฯ ไทยควรทำหรือควรมีบทบาทต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้ตอบบางส่วนได้แสดงทัศนคติต่อการจัดรูปแบบรายการ จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “รายการที่ดึงดูด และน่าสนใจ” “อยากให้มีคนเปิดบริเวณกว้างในมาเลย์” “เพิ่มเวลาออกอากาศแต่ละรายการ” เป็นต้น และผู้ตอบอีกส่วนหนึ่งได้แสดงทัศนคติต่อการจัดรูปแบบรายการ จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “พูดรายการให้ชัด จะได้เข้าใจง่าย” “พูดภาษาที่ไพเราะ และไม่ก้าวร้าว” “ต้อนรับอย่างสุภาพ” เป็นต้น

6.2.2 บทบาทที่ไม่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดน

กลุ่มตัวอย่างทั้งที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา มีความคิดเห็นต่อบทบาทที่ไม่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดน ดังนี้

6.2.2.1 บทบาทที่ไม่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดนในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ

- 1) บทบาทในการป้องกันสงคราม ผู้ดำเนินการวิทยุฯ กล่าวว่า ควรเป็นบทบาทและหน้าที่ของฝ่ายความมั่นคงในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบทบาทดังกล่าว เพราะ หากข้อมูลที่น่าเสนอเป็นอันไม่เป็นจริง หรือมีการบิดเบือน อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดและเป็นจุดเริ่มต้นของเหตุการณ์รุนแรงอันนำมาซึ่งความเสียหายได้ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้ดำเนินการวิทยุฯ ส่วนใหญ่ไม่กล้าที่จะมีบทบาทหรือนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับสงคราม

นอกจากบทบาทที่ไม่พึงประสงค์ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้ดำเนินการวิทยุฯ ยังเห็นว่าวิทยาฯ ไม่ควรมีบทบาทในการเป็นตัวแทนของประชาชนในกระบวนการตัดสินใจในนโยบายต่างประเทศ, บทบาทในการเป็นผู้วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลในกระบวนการตัดสินใจในนโยบายต่างประเทศ, บทบาทในการเป็นผู้ออกนโยบายในกระบวนการตัดสินใจในนโยบายต่างประเทศ, บทบาทในการปกป้องชนกลุ่มน้อย, บทบาทในการเป็นผู้ช่วยเหลือการเจรจาต่อรอง และบทบาทของผู้เร่งและผู้ขัดขวางนโยบายต่างประเทศของรัฐบาล ผู้ดำเนินการวิทยุฯ ส่วนหนึ่งยังเห็นว่าไม่ควรนำเสนอเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเมืองทั้งไทยและมาเลเซีย รวมทั้งประเด็นทางศาสนา และวัฒนธรรมในด้านลบหรือการวิพากษ์วิจารณ์

เมื่อประมวลเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุฯ ที่มีต่อบทบาทที่ไม่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดน สามารถสรุปเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

- 1) ไม่ใช้บทบาทและหน้าที่ของสื่อ
- 2) สถานีไม่มีนโยบายในการมีบทบาทเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ มุ่งเน้นเพียงการให้ความบันเทิงด้วยการเปิดเพลง
- 3) วิทยาฯ จะไม่นำเสนอเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง
- 4) ส่วท. เป็นสื่อของรัฐ จึงต้องนำเสนอเฉพาะตามนโยบายของกรมประชาสัมพันธ์ หรือรัฐบาล
- 5) เป็นหน้าที่ของรัฐบาล และมีหน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่แล้ว เช่น กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงกลาโหม อำเภอหรือจังหวัด

- 6) ผู้ดำเนินการวิทยุฯ มีทัศนคติต่อผู้ฟังว่า ไม่ต้องการเปิดรับข้อมูลข่าวสารในประเด็นด้านนโยบาย
- 7) เป็นเรื่องเกี่ยวกับความมั่นคง
- 8) เป็นเรื่องการเมืองไม่ควรทำ
- 9) เป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถานีต้องกำหนดนโยบาย
- 10) การปกครองของไทยและมาเลเซียแตกต่างกัน อันเป็นข้อจำกัดหนึ่งของวิทยุฯ ในการมีบทบาท
- 11) สถานียังขาดความพร้อมทางด้านบุคลากร โดยเฉพาะล่ามแปลภาษา บุคลากรปัจจุบันไม่มีความรู้ด้านภาษามลายู โดยเฉพาะภาษามลายูลึ้น
- 12) การนำเสนอเรื่องทั่วไปวิทยุฯ ทำได้ แต่ถ้าเป็นเรื่องความขัดแย้งหรือเกี่ยวกับสงครามทำไม่ได้
- 13) เกินความสามารถ/ศักยภาพของผู้ดำเนินการวิทยุฯ “เป็นเรื่องใหญ่” “เป็นเรื่องระดับสูง” และ “เป็นเรื่องการเมือง”
- 14) วิทยุฯ ไม่มีข้อมูลเพียงพอ และไม่มีข้อมูลเชิงลึก
- 15) อาจกระทบต่อสถานีวิทยุฯ และตัวนักจัดรายการเอง
- 16) ต้องมีความเป็นข้าราชการ ต้องทำตามระเบียบของราชการ
- 17) นักจัดรายการยังไม่มีความสามารถเพียงพอ และยังไม่มีความเป็นกลางเท่าที่ควร
- 18) วิทยุฯ มีหน้าที่เพียงประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร
- 19) วิทยุฯ เป็นตัวกลาง ชี้แจงและทำความเข้าใจเท่านั้น ส่วนการตัดสินใจเป็นเรื่องของประชาชนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องมีระบบการควบคุมความขัดแย้งที่ดี เช่น ต้องมีการคัดกรองทั้งคนและเนื้อหารายการ เช่น ต้องเป็นผู้ที่น่าเชื่อถือ มีความเป็นกลาง รวมทั้งเนื้อหาควรเป็นเรื่องทั่วไป วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น การค้าขาย และวัฒนธรรม

6.2.2.2 บทบาทที่ไม่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดนในทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

วิทยุฯ มาเลเซียไม่ควรทำหรือมีบทบาท	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ไม่ควรพูดตู่ตัก ตู่หมิ่น ใส่ร้ายคนไทย หรือประเทศไทย	41	10.25	254
ไม่นำเสนอเกี่ยวกับการเมือง	35	8.75	
ไม่พูดถึงที่ไม่ดี ไร้สาระ หรือไม่มีประโยชน์	30	7.50	
พูดจาทำให้เสื่อมเสีย ใส่ร้าย โจมตี	22	5.50	
อื่นๆ	20	5.00	
ไม่ควรพูดยุยง หรือก่อให้เกิดความแตกแยกระหว่าง 2 ประเทศ	17	4.25	

ไม่ควรพูดตู่ถูก ไล่อัย หรือกล่าวถึงในทางที่ไม่ดีต่อผู้หญิงไทย	13	3.25	
ไม่ตู่ถูก ไล่อัย เปรียบเทียบ หรือก่อให้เกิดความแตกแยกทางศาสนา	13	3.25	
ไม่พูดขมขื่น หรือตั้งเสริมให้เกิดความแตกแยก/แบ่งแยก	11	2.75	
ไม่นำเสนอสถานการณ์ความไม่สงบชายแดนภาคใต้	10	2.50	
ไม่ควรยุ่งเกี่ยวหรือก้าวร้าวปัญหา หรือเรื่องภายในของไทย	10	2.50	
ไม่พูดจาไม่ดี ใช้คำพูดหยาบคาย	6	1.50	
ไม่พูดเฉพาะภาษามลายู	5	1.25	
ไม่โฆษณามากเกินไป	4	1.00	
ไม่โฆษณาเกินจริง	4	1.00	
ไม่ควรเปรียบเทียบหรือพูดว่ามาเลเซียดีกว่าไทย	5	1.25	
ไม่ควรพูดเร็วเกินไป	3	0.75	
ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความเห็นว่า “ทางมาเลเซียน่าจะรู้ว่าจะไรควรพูดหรือไม่”	5	1.25	
ไม่แสดงความคิดเห็น	146	36.50	146
รวม	400	100.00	400

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 106 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของบทบาทที่วิทยุ มาเลเซียไม่ควรทำในทัศนะ
ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา มีความเห็นว่าวิทยุ มาเลเซียไม่ควรทำหรือไม่ควรมีบทบาทต่าง ๆ จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 146 คน และผู้ตอบที่แสดงความเห็น จำนวน 254 คน โดยผู้ที่แสดงความเห็นเห็นที่ต้นๆทั้งหมด 254 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) ไม่ควรพูดตู่ถูก ตู่หมิ่น ไล่อัยคนไทย หรือประเทศไทย จำนวน 41 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้
- 2) ไม่นำเสนอเกี่ยวกับการเมือง จำนวน 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้
- 3) ไม่พูดสิ่งที่ไม่ดี ไร้สาระ หรือไม่มีประโยชน์ จำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้
- 4) พูดจาทำให้เสียชื่อเสียง ไล่อัย โจมตีจำนวน 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้
- 5) อื่น ๆ เช่น "พูดท้อถอยมากเกินไป" "ไม่ควรพูดสิ่งที่เอารัดเอาเปรียบ" "ไม่ควรใช้ภาษาที่คนส่วนกลางฟังไม่ค่อยได้" "พูดชักชวนเล่นยาเสพติด" เป็นต้น จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.00
- 6) ไม่ควรพูดขมขื่น หรือก่อให้เกิดความแตกแยกระหว่าง 2 ประเทศ จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้
- 7) ไม่ควรพูดตู่ถูก ไล่อัย หรือกล่าวถึงในทางที่ไม่ดีต่อผู้หญิงไทย และไม่ตู่ถูก ไล่อัย เปรียบเทียบ หรือก่อให้เกิดความแตกแยกทางศาสนาโดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.25 เท่ากัน

- 8) ไม่พูดขมขื่น หรือตั้งเสริมให้เกิดความแตกแยก/แบ่งแยก จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้
- 9) ไม่นำเสนอสถานการณ์ความไม่สงบชายแดนภาคใต้ และไม่ควรมุ่งเกี่ยวหรือก้าวก่ายปัญหา หรือเรื่องภายในของไทยจำนวน โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.50 เท่ากัน
- 10) ไม่พูดจาไม่ดี ใช้คำพูดหยาบคาย จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้
- 11) ไม่พูดเฉพาะภาษามลายู, และไม่ควรถือเปรียบเทียบกับหรือพูดว่ามาเลเซียดีกว่าไทย โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 เท่ากัน
- 12) ไม่โฆษณามากเกินไป และไม่โฆษณาเกินจริง โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.00 เท่ากัน
- 13) ไม่ควรพูดเร็วเกินไป จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้

นอกจากที่ผู้ตอบมีความเห็นว่วิฑูฯ มาเลเซียไม่ควรทำหรือไม่ควรมีบทบาทต่าง ๆ ผู้ตอบอีกบางส่วนให้ความเห็นว่า “ทางมาเลเซียน่าจะรู้ว่าอะไรควรพูดหรือไม่” จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25

6.2.2.3 บทบาทที่ไม่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดนในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู

วิทยุ มาเลเซียไม่ควรทำหรือมีบทบาท	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ไม่ควรพูดมาก ทำให้เกิดความสับสน นำราคาขาย	104	26.00	268
อื่นๆ	42	10.50	
ไม่พูดสิ่งที่ไม่ดี ไร้สาระ หรือไม่มีประโยชน์	34	8.50	
ไม่พูดจาใช้คำพูดหยาบคาย ไม่สุภาพ	24	6.00	
ไม่ควรกล่าวหาคนหรือประเทศอื่น	20	5.00	
ไม่พูดสิ่งซึ่งผลกระทบต่อประเทศอื่น	14	3.50	
ไม่เปิดเพลงมากเกินไป	11	2.75	
ไม่ควรเสนอข่าวไม่จริง	7	1.75	
ไม่นำเสนอข่าวที่ไม่ดีหรือที่เป็นปัญหาของมาเลเซีย	4	1.00	
ไม่ควรพูดเฉพาะภาษาไทย	3	0.75	
ไม่พูดเกะกุก	3	0.75	
ไม่ควรมีโฆษณา	2	0.50	132
ไม่แสดงความคิดเห็น	132	33.00	
รวม	400	100.00	400

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 107 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของบทบาทที่วิทยุชายแดนไทยไม่ควรทำในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลูมีความเห็นว่าวิทยุชายแดนไทยไม่ควรทำหรือไม่ควรมีบทบาทต่าง ๆ จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 132 คน และผู้ตอบที่แสดงความคิดเห็น จำนวน 268 คน โดยผู้ที่แสดงความคิดเห็นให้ทัศนะทั้งหมด 268 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) ไม่ควรพูดมาก ทำให้เกิดความสับสน นำราคาขาย จำนวน 104 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “พูดไปมา สับสน” “ไม่พูดมาก” “ไม่ควรให้ตีเจพูดมาก” เป็นต้น
- 2) อื่นๆ จำนวน 42 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ในเรื่องพูดตอบแทน” “สิ่งที่ถูกต้อง” “ร่วมมือประเทศ” เป็นต้น
- 3) ไม่พูดสิ่งที่ไม่ดี ไร้สาระ หรือไม่มีประโยชน์ จำนวน 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เปลี่ยนแปลงสิ่งที่ไม่ดีประโยชน์” “สิ่งที่ไม่ดีประโยชน์” “สิ่งที่ไม่ค่อยดีไม่มีประโยชน์” เป็นต้น

- 4) ไม่พูดจาใช้คำพูดหยาบคาย ไม่สุภาพ จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ไม่ควรพูดคำหยาบ” “พูดให้มีมารยาท” “รักษามารยาทที่ดี” เป็นต้น
- 5) ไม่ควรกล่าวหาคนอื่นหรือประเทศอื่น จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ไม่ควรกล่าวหาคนที่สถานีวิทยุ” “กล่าวหาเกี่ยวกับเพื่อนบ้าน” “ไม่ควรกล่าวหาคนอื่น” เป็นต้น
- 6) ไม่พูดสิ่งทีส่งผลกระทบต่อประเทศอื่น จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ทำให้เกิดการทะเลาะระหว่างเชื้อชาติ” “สิ่งที่ส่งผลกระทบต่อแก่ประเทศผู้อื่น” “ไม่ควรพูดในสิ่งทีส่งผลกระทบ” เป็นต้น
- 7) ไม่เปิดเพลงมากเกินไป จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “งตการเปิดเพลง” “ไม่ควรมีเพลง” “ไม่เปิดเพลงเพื่อชีวิตมากเกินไป” เป็นต้น
- 8) ไม่ควรเสนอข่าวไม่จริง จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เรื่องทีไม่ถูกต้อง” “ไม่ควรเสนอข่าวทีไม่จริง” “ไม่ควรพูดนอกเหนือความจริง” เป็นต้น
- 9) ไม่นำเสนอข่าวทีไม่ตีหรือทีเป็นปัญหาของมาเลเซีย จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ปัญหาในประเทศมาเลเซีย” “เรื่องราวประเทศมาเลเซีย” “ปัญหาในประเทศมาเลเซีย” เป็นต้น
- 10) ไม่พูดโกหก จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ไม่ควรพูดโกหก” “ไม่ควรโกหก” “พูดโกหก” เป็นต้น
- 11) ไม่ควรพูดเฉพาะภาษาไทย จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ไม่ควรพูดแต่ภาษาไทย” “เสนอแต่ในภาษาไทย” เป็นต้น
- 12) ไม่ควรมีโฆษณา จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ไม่ยอมให้ มีโฆษณา มาก เพราะผู้ฟังเบื่อ” “ไม่ยอมให้ มีโฆษณา” เป็นต้น

6.2.3 แนวทางการดำเนินการเพื่อส่งเสริมวิทยุชายแดนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย

การศึกษาแนวทางการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมวิทยุชายแดนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างทีเป็นผู้ดำเนินการวิทยุ ประชาชนไทยและมาเลเซีย มีรายละเอียดของข้อค้นพบ ดังนี้

6.2.3.1 แนวทางการดำเนินการเพื่อส่งเสริมวิทยุชายแดนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทีละขั้นของกลุ่มตัวอย่างทีเป็นผู้ดำเนินการวิทยุ

กลุ่มตัวอย่างทีเป็นผู้ดำเนินการวิทยุ เสนอแนวทางการดำเนินการเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย โดยมีวิธีการนำเสนอรายการ ดังนี้

- (1) รัฐบาลต้องมีนโยบายในการดำเนินการระยะยาวทีชัดเจน
- (2) ต้องมีหน่วยงานสนับสนุนหรือส่งเสริม และประสานความร่วมมือกับรัฐบาลมาเลเซีย อาทิ กระทรวงการต่างประเทศ
- (3) ผู้บริหารระดับสูงของสถานีวิทยุ ควรกำหนดนโยบายและแนวทางในการปฏิบัติทีชัดเจน
- (4) นักจัดรายการวิทยุ ต้องมีความรู้เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและข่าวสารเกี่ยวกับเพื่อนบ้านอย่างถ่องแท้
- (5) มีงบประมาณในการดำเนินการไม่มีกฎหมายรองรับเกี่ยวกับการใช้วิทยุ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย และกฎหมายอื่นทีเกี่ยวข้อง

6.2.3.2 แนวทางการดำเนินการเพื่อส่งเสริมวิทย์ฯ ตามแนวชายแดนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

วิทย์ฯ (ของไทยและหรือมาเลเซีย) จะมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซียได้อย่างไร	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ร่วมกันจัดกิจกรรมระหว่างไทย - มาเลเซีย โดยเฉพาะด้านกีฬา	128	32.00	282
อื่น ๆ	36	9.00	
ส่งเสริมการท่องเที่ยว ธุรกิจ/การค้า	31	7.75	
ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ตรงระหว่างไทย - มาเลเซีย	28	7.00	
ข่าวสาร	25	6.25	
มีการสอน แลกเปลี่ยนภาษาระหว่างกัน	10	2.50	
ให้มีการพูดคุยกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน	8	2.00	
ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ประเพณี	7	1.75	
การสื่อสารประชาสัมพันธ์เรื่องต่างๆ	6	1.50	
ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	3	0.75	
ไม่แสดงความเห็น	118	29.50	118
รวม	400	100.00	400

ตารางที่ 108 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการที่วิทย์ฯ (ของไทยและมาเลเซีย) จะมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

จากการศึกษาพบว่าความเห็นต่อบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียของวิทย์ฯ (ของไทยและหรือมาเลเซีย) ที่ควรมีตามทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำนวน 400 คน แบ่งเป็น ผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 118 คน และผู้ตอบที่แสดงความเห็น จำนวน 282 คน โดยผู้ที่แสดงความเห็นให้ทัศนะทั้งหมด 282 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) ผู้ตอบได้แสดงความเห็นว่าวิทย์ฯ (ของไทยและหรือมาเลเซีย) ควรร่วมกันจัดกิจกรรมระหว่างไทย - มาเลเซีย โดยเฉพาะด้านกีฬา จำนวน 128 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “จัดการกีฬาระหว่างสองประเทศ” “ให้ระหว่างทั้ง 2 ประเทศได้ทำกิจกรรมบ่อย ๆ” “จัดการแข่งขันระหว่างประเทศไทย - มาเลเซีย” “ร่วมกันจัดกิจกรรมบ่อย ๆ” “ก็น่าจะมาจัดกิจกรรมร่วมกันให้บ่อยขึ้น ให้คนทั้งสองฝ่ายของทั้ง 2 ประเทศมานั่งพบปะสังสรรค์กัน” เป็นต้น
- 2) อื่น ๆ จำนวน 36 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้อย่างหลากหลาย เช่น “ดีให้ตัวเราสองฝ่ายมาร่วมกันมีความสุข ให้เราเคารพซึ่งกันและกัน” “วิทย์ฯไทยและมาเลเซียต้องให้เกียรติซึ่งกันและกัน ไม่ก้าวร้าวร้ายร้ายวิทย์ฯซึ่งกันและกัน” “เล่าเรื่องที่ดีของไทยไปเผยแพร่ในประเทศมาเลเซีย” “คือได้มีปัญหาอะไรปรึกษากันได้ง่าย” เป็นต้น

- 3) ส่งเสริมการท่องเที่ยว ธุรกิจ/การค้า จำนวน 31 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ด้านเศรษฐกิจและสถานที่ท่องเที่ยว” “ควรส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศกัน” “ส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจภาครัฐและภาคเอกชน” “ด้านการค้าเศรษฐกิจมากขึ้น จะต้องมีคนมาเที่ยวเบตงมากขึ้น” “ให้ทำธุรกิจด้วยกัน” เป็นต้น
- 4) ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ีระหว่งไทย - มาเลเซีย จำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ทำให้ทางสัมพันธ์ทางไมตรีดีขึ้นกว่านี้” “ส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อประชาชนทั้ง 2 ประเทศ” “ช่วยให้คนที่อยู่ในพื้นที่เขตชายแดนมีความเข้าใจกันและสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข” “ช่วยเชื่อมความสัมพันธ์ทั้งสองประเทศผ่านสื่อวิทยุ” เป็นต้น
- 5) ข่าวสาร จำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “รับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างประเทศมากขึ้น” “ช่วยบอกข่าวสารต่างๆ ให้ทั้งสองฝั่งได้รับรู้” “มีบทบาทในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารระหว่างไทย-มาเลเซีย” “ช่วยบอกข่าวสารต่างๆ ให้ทั้งสองฝั่งได้รับรู้” เป็นต้น
- 6) มีการสอน แลกเปลี่ยนภาษาระหว่างกัน จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.50
- 7) ให้มีการพูดคุยกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.00
- 8) ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ประเพณี โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.75
- 9) การสื่อสารประชาสัมพันธ์เรื่องต่าง ๆ จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.50
- 10) ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ดี ให้ร่วมแรงร่วมใจกัน พึ่งพาอาศัยกัน แต่กั้วทำไม่ได้ เพราะมาเลเซียไม่มีน้ำใจ” “การให้ความร่วมมือในด้านต่างๆ เช่น หากมีผู้ร้ายไทยได้เข้าไปยังประเทศมาเลเซีย มาเลเซียควรประสานงานเข้ายังประเทศไทยทันที หรือกักขังได้” เป็นต้น

6.2.3.3 แนวทางการดำเนินการเพื่อส่งเสริมวิทยุชายแดนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน ฮูลู

วิทยา (ของไทยและหรือมาเลเซีย) จะมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซียได้อย่างไร	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกัน	41	10.25	269
ให้ความช่วยเหลือ /ความร่วมมือ ซึ่งกันและกัน	39	9.75	
เสริมสร้าง/แลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซีย	36	9.00	
ส่งเสริมการค้า ธุรกิจ เศรษฐกิจ	31	7.75	
อื่น ๆ	29	7.25	
ส่งเสริมการท่องเที่ยว	22	5.50	
ส่งเสริมความรัก ความเข้าใจ จิตสำนึกที่ีระหว่งกัน	17	4.25	
ส่งเสริมการใช้/แลกเปลี่ยนภาษาระหว่างกัน	15	3.75	
ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยน เยี่ยมเยือนระหว่างวิทยุไทยและมาเลเซีย	11	2.75	
ข่าวสาร	9	2.25	

ประชุมและทำงานร่วมกันระหว่างรัฐบาลไทยและมาเลเซีย	5	1.25	
ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนภาษาที่หลากหลาย	4	1.00	
ให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน	3	0.75	
ส่งเสริมด้านการศึกษา	2	0.50	
การสื่อสารประชาสัมพันธ์เรื่องต่าง ๆ	1	0.25	
ผู้ตอบไม่เห็นด้วยกับการส่งเสริมการจัดวิทยุไทยกับมาเลเซีย	4	1.00	
ไม่แสดงความคิดเห็น	131	32.75	131
รวม	400	100.00	400

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 109 แสดงจำนวนและร้อยละของการที่วิทยุฯ (ของไทยและมาเลเซีย) จะมียุทธศาสตร์ในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน ฮูลู

จากการศึกษาพบว่าความเห็นต่อยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียของวิทยุฯ (ของไทยและหรือมาเลเซีย) ที่ควรมีตามทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน ฮูลู จำนวน 400 คน แบ่งเป็น ผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 131 คน และผู้ตอบที่แสดงความคิดเห็น จำนวน 269 คน โดยผู้ที่แสดงความคิดเห็นให้ทัศนะทั้งหมด 269 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกัน จำนวน 41 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “สร้างกิจกรรมระหว่างทั้ง 2 ประเทศ” “ทำกิจกรรมระหว่างไทยและมาเลเซียให้สนุก” “สร้างกิจกรรมระหว่างเชื้อชาติ และมีเนื้อหาแก่ผู้ฟัง” เป็นต้น
- 2) ให้ความช่วยเหลือ / ความร่วมมือ ซึ่งกันและกัน จำนวน 39 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ให้ประเทศไทยกับมาเลเซียร่วมมือกัน” “อยากให้ทั้งสองประเทศช่วยเหลือกัน” “แลกเปลี่ยนช่วยเหลือและเคารพต่อกัน” เป็นต้น
- 3) เสริมสร้าง/แลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซีย จำนวน 36 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เพิ่มความสัมพันธ์มาเลย์กับไทย” “ได้มีความใกล้ชิดและสัมพันธ์กันระหว่าง 2 ประเทศ” “ทำให้สังคมมีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับมาเลย์” เป็นต้น
- 4) ส่งเสริมการค้า ธุรกิจ เศรษฐกิจ จำนวน 31 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ควรมีรายการร่วมกันและเนื้อหาที่เสนอเศรษฐกิจและสังคม” “แลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างเชื้อชาติ” “สร้างความสัมพันธ์ในการทำธุรกิจขายในการค้าขายให้แก่นักท่องเที่ยว” เป็นต้น
- 5) อื่นๆ จำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “นำเสนอเกี่ยวกับการดำรงชีวิตในสังคม” “วิทยุมาเลย์ควรเปิดกว้างให้ประเทศเพื่อนบ้านและเอเชีย” “แต่ละประเทศอยากให้โฆษณาแต่ละประเทศ” เป็นต้น
- 6) ส่งเสริมการท่องเที่ยว จำนวน 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ทำกิจกรรมท่องเที่ยวให้มากขึ้น” “ร่วมมือในการท่องเที่ยวและในอาหารการกินทั้ง 2 ประเทศ” “อยากให้ประเทศไทยทำการท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศมาเลย์” เป็นต้น

- 7) ส่งเสริมความรัก ความเข้าใจ จิตสำนึกที่ตระหนักรู้ระหว่างกัน จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ไม่มีการทะเลาะระหว่างกัน” “ให้ความช่วยเหลือต่อกัน” “ปลูกฝังความรู้รักสามัคคีให้แก่ประเทศอื่นๆ และมีกำลังใจเคารพแก่ประเทศอื่น” เป็นต้น
- 8) ส่งเสริมการใช้/แลกเปลี่ยนภาษาระหว่างกัน จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “วิทยุไทยควรเรียนรู้ภาษามลายูน่าจะดี” “มีการแลกเปลี่ยนภาษาระหว่างเชื้อชาติ” “แลกเปลี่ยนภาษาให้มาก ๆ” เป็นต้น
- 9) ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยน เยี่ยมเยือนระหว่างวิทยุไทยและมาเลเซีย จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “แลกเปลี่ยนระหว่างกันและกัน” “เยี่ยมเยือนที่วิทยุไทยและมาเลเซีย” “ลงพื้นที่และเยี่ยมสถานไทยในประเทศมาเลเซีย” เป็นต้น
- 10) ข่าวสาร จำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “นำเสนอข่าวตลอดระหว่างทั้ง 2 ประเทศ” “ข่าวสารให้ข้อมูลระหว่างประเทศ” “นำเสนอข่าวสารทุกประเภทระหว่างทั้ง 2 ประเทศความสัมพันธ์ของประเพณีและเศรษฐกิจ” เป็นต้น
- 11) ประชุมและทำงานร่วมกันระหว่างรัฐบาลไทยและมาเลเซีย จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ทั้ง 2 รัฐบาลต้องประชุม” “ทำงานร่วมกันทั้ง 2 รัฐบาล” “พบปะกันระหว่าง 2 รัฐบาล เพื่อพัฒนาประเทศ” เป็นต้น
- 12) ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนภาษาที่หลากหลาย จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เพิ่มภาษาให้มีความหลากหลาย” “ส่งเสริมด้านภาษาให้หลากหลาย” “แลกเปลี่ยนภาษาที่มีภาษาหลากหลาย” เป็นต้น
- 13) ให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ให้มีการพูดคุยความคิดเห็นระหว่าง 2 ประเทศ” “แลกเปลี่ยนความคิดเห็นให้ไทยและมาเลเซีย” “ให้ความคิดเห็นให้แก่สังคม” เป็นต้น
- 14) ส่งเสริมด้านการศึกษา จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ส่งเสริมด้านการศึกษา” เป็นต้น
- 15) การสื่อสารประชาสัมพันธ์เรื่องต่างๆ จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ได้รับการประกาศระหว่าง 2 ประเทศ” เป็นต้น

นอกจากที่ผู้ตอบอีกส่วนหนึ่งได้แสดงความคิดเห็นของเหตุผลวิทยุฯ (ของไทยและหรือมาเลเซีย) หากจะมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย โดยผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นว่าไม่เห็นด้วยกับการส่งเสริมการจติวิทยุไทยกับมาเลเซีย จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “อยากให้ไทยและมาเลเซียไม่ควรเกี่ยวกับกัน” “เพราะมาเลเซียไม่ชอบไทยจะได้ให้บประมาณแก่มาเลเซีย” “ไม่ควรยุ่ง” เป็นต้น

6.2.4 แนวทางการประยุกต์แนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดน

การศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุ อาเภอเมตง จังหวัดยะลา กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยและมาเลเซียต่อการประยุกต์แนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดนสู่การปฏิบัติมีผลการศึกษาดังนี้

6.2.4.1 แนวทางการประยุกต์แนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดนในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุ

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ทั้งหมดเห็นด้วยกับแนวคิดฯ โดยเห็นว่าดีและมีประโยชน์ เพราะจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนข่าวสารด้านต่าง ๆ เช่น วิถีชีวิต กิจกรรม วัฒนธรรม ประเพณีต่าง ๆ และจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดความสามัคคี และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างไทยกับมาเลเซีย รวมทั้งทำให้ประชาชนทั้งสองประเทศเข้าใจกัน อันส่งผลดีด้านต่าง ๆ เช่น ช่วยลดปัญหาตามแนวชายแดน ปัญหาชายแดนพิพาท และปัญหาแรงงานต่างด้าว และช่วยส่งเสริมการค้าและเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว วัฒนธรรม และประเพณี นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งกล่าวถึงว่าแนวคิดดังกล่าวมีจุดเด่น คือ เป็นการสื่อสารเพื่อเชื่อมโยงความแตกต่างทางภาษา ศาสนาของคนไทยถึงคนมาเลเซีย ทำให้ไทยและมาเลเซียได้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล และเมื่อนำเสนอก็คจะทำให้ผู้ฟังทั้งสองประเทศได้รับข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายมากขึ้น

การนำแนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดนไปสู่การปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุ มีทัศนคติที่ตรงกัน คือ

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสามารถนำแนวคิดฯ ไปสู่การปฏิบัติได้ ซึ่งเป็นส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุ กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลของการผลิตรายการว่า ต้องทำรายการในรูปแบบของการบันทึก และมีการปรับเนื้อหาให้เหมาะสมตามที่ผู้ชมยอมรับก่อนนำออกอากาศ กลุ่มตัวอย่างอีกส่วนหนึ่งกล่าวถึงการใช้วิทยุว่า ควรเริ่มโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ เช่น ผู้นำทางศาสนา หรือครูสอนศาสนาของมาเลเซียเข้ามาจัดรายการในไทยร่วมกัน หรือใช้วิธีการจัดรายการนอกสถานที่ตามจุดพื้นที่ต่าง ๆ เช่น ร้านกาแฟ เพื่อต้องการมีส่วนร่วมของคนมาเลเซีย กลุ่มตัวอย่างได้กล่าวถึง เงื่อนไขที่จะทำให้ประยุกต์แนวคิดฯ สู่ภาคปฏิบัติได้ มีดังนี้

- (1) ต้องมีการพูดคุยกันเพื่อทำความเข้าใจและกำหนดกรอบเนื้อหาพร้อมกัน
- (2) ผู้บริหารสถานีและรัฐควรมีนโยบายในเรื่องนี้
- (3) ต้องมีล่ามแปลภาษา
- (4) มีการทำ MOU
- (5) มีงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินการ

6.2.4.2 แนวทางการประยุกต์แนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดนในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

ในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา มีความเห็นตามประเด็นคำถาม ดังนี้

- 1) คิดเห็นอย่างไรถ้าทั้งคนไทยและมาเลเซียร่วมคิดร่วมทำรายการวิทยุ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ ไทยและมาเลเซีย

คิดเห็นอย่างไรถ้าทั้งคนไทยและมาเลเซียร่วมคิดร่วมทำรายการวิทยุ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
เห็นว่าดี แต่ไม่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม	130	32.50	
เห็นว่าดี เพราะช่วยส่งเสริมความเข้าใจ ความรัก ความสามัคคี เพื่อ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน	77	19.25	
อื่น ๆ	38	9.50	

ทำให้ทราบข่าวสารความรู้ต่าง ๆ	34	8.50	385
ดี เพราะทำให้ทราบข่าวสารความเคลื่อนไหวของกันและกัน	29	7.25	
ดี แต่ไม่มั่นใจว่าจะสามารถทำได้จริง	21	5.25	
ดี เพราะได้รู้ข่าวสาร สถานการณ์ของมาเลเซีย	13	3.25	
ดี เพราะได้เรียนรู้ภาษามาเลเซีย	11	2.75	
ดี เพราะเป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างกัน	8	2.00	
ดี เพราะเป็นการส่งเสริมการค้าขาย	6	1.50	
ดี เพราะช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว	6	1.50	
ดี เพราะได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	6	1.50	
ดี เพราะได้ทำกิจกรรมร่วมกัน	4	1.50	
ไม่ดี เพราะควรจะจัดรายการประเทศของตัวเอง	1	0.25	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติถึงความไม่มั่นใจว่าดีหรือไม่ดี	1	0.25	
ไม่แสดงความเห็น	15	3.75	15
รวม	400	100.00	400

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 110 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของทัศนคติต่อแนวคิดร่วมคิดร่วมทำรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา มีความเห็นต่อแนวคิดร่วมคิดร่วมทำรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน 15 คน และผู้ตอบที่แสดงความเห็น จำนวน 385 คน โดยผู้ที่แสดงความเห็นให้ทัศนะทั้งหมด 385 ประเด็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) เห็นว่าดี แต่ไม่แสดงความเห็นเพิ่มเติม จำนวน 130 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.50
- 2) เห็นว่าดี เพราะช่วยส่งเสริมความเข้าใจ ความรัก และความสามัคคี เพื่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน จำนวน 77 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เป็นการสร้างความสามัคคี” “เป็นการสร้างความสามัคคี” “ดี เพราะได้มีการพัฒนาของสองประเทศและได้มีความรักใคร่กัน” เป็นต้น
- 3) อื่น ๆ จำนวน 38 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.50
- 4) ทำให้ทราบข่าวสารความรู้ต่าง ๆ จำนวน 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ดีนะ เราจะได้รู้ข่าวสารเพิ่มมากขึ้น” “ก็ดีนะ จะได้รู้เรื่องข่าวสารมากขึ้น” “ดี รู้ข่าวสาร” เป็นต้น
- 5) ดี เพราะทำให้ทราบข่าวสารความเคลื่อนไหวของกันและกัน จำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ก็ดีนะ เราจะได้รู้ข่าวสารของประเทศมาเลเซียรวมทั้งของประเทศเราด้วย” “ดี เพราะประชาชนจะได้รู้เรื่องราวต่างๆ ของประเทศมาเลเซียและประเทศไทยมากขึ้น” “ก็น่าจะดีนะ จะได้มี

- ศูนย์รวมข่าวสารทั้ง 2 ประเทศ” “ดีมากเลยนะ เราจะได้รู้ข่าวสารการเป็นไปของทั้ง 2 ประเทศนะ เพราะทุกวันนี้เราก็แทบจะไม่รู้ข่าวสารของเขาเลย” เป็นต้น
- 6) ดี แต่ไม่มั่นใจว่าจะสามารถทำได้จริง จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ก็ดีนะถ้าเป็นไปได้ แต่ก็คงยากเพราะการพูดจะใช้ภาษาอะไรเป็นกลางล่ะ” “ก็คงจะดีแต่คงเป็นไปได้ยาก เพราะไม่เคยได้ยินมาก่อน ก็อยากให้มีเหมือนกัน” “อาจจะดีนะ แต่เราแล้วก็ได้เขาจะฟังภาษากันรู้เรื่องหรือ ฟังเราก็ฟังไม่รู้เรื่อง ฟังเขาก็ไม่รู้เหมือนกัน” เป็นต้น
- 7) ดี เพราะได้รู้ข่าวสาร สถานการณ์ของมาเลเซีย จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ดี ได้รู้เรื่องราวต่างๆ ของชาวมาเลย์” “ดีมาก จะได้รู้เรื่องเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้นและสถานการณ์ต่าง ๆ” “ดี เพราะจะได้ทันข่าวสารของเพื่อนบ้าน” เป็นต้น
- 8) ดี เพราะได้เรียนรู้ภาษามาเลเซีย จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ดี เพราะจะได้ฟังภาษามาเลเซียและได้หัดพูดภาษาไปด้วย” “ดี เพราะจะได้หัดพูดภาษามาเลเซียได้” “ดี เพราะทำให้ประชาชนคนไทยได้รู้จักภาษามาเลย์” เป็นต้น
- 9) ดี เพราะเป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างกัน จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ดี ได้แลกเปลี่ยนความรู้ทางด้านวัฒนธรรม” “ควรทำเพราะเป็นประเทศเพื่อนบ้านกัน ควรที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมของกันและกัน” “ก็น่าจะดี อย่างน้อยก็ได้เผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศ” เป็นต้น
- 10) ดี เพราะเป็นการส่งเสริมการค้าขาย, ดี เพราะช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว และดี เพราะได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.50 เท่ากัน
- 11) ดี เพราะได้ทำกิจกรรมร่วมกัน จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.00
- 12) ไม่ดี เพราะควรจะต้องจัดรายการประเทศของตัวเอง และผู้ตอบแสดงทัศนคติถึงความไม่มั่นใจว่าดีหรือไม่ดี โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.25 เท่ากัน

นอกจากนี้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นของเหตุผลต่อแนวคิดที่ร่วมทำรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย โดยผู้ตอบส่วนหนึ่งให้ทัศนะว่าไม่มั่นใจว่าดีหรือไม่ดี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25

2) เนื้อหาควรเป็นอย่างไร

เนื้อหาควรเป็นอย่างไร	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
การท่องเที่ยว	72	17.82	
เนื้อหาที่มีสาระ เป็นประโยชน์	44	10.89	
ข่าวสาร	28	6.93	
เศรษฐกิจ ธุรกิจ การค้า	26	6.44	
เรื่องทั่วไป ทุกๆ เรื่อง	25	6.19	
ข่าวสาร สาระความรู้ความบันเทิง	23	5.69	

เนื้อหาส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย	17	4.21	350
วัฒนธรรม ประเพณี	16	3.96	
ภาษา โดยเฉพาะเนื้อหาเกี่ยวกับการสอนภาษา	16	3.96	
บันเทิง	15	3.71	
อื่น ๆ	13	3.22	
ศาสนา	9	2.23	
เนื้อหาที่เป็นเรื่องที่ดี	8	1.98	
เนื้อหาเกี่ยวกับการต่อต้านยาเสพติด	7	1.73	
การศึกษา	5	1.24	
การจัดกิจกรรมของไทยและมาเลเซีย	4	0.99	
เนื้อหาเกี่ยวกับความเป็นอยู่/ชีวิตประจำวัน	4	0.99	
กีฬา	4	0.99	
ประวัติศาสตร์ของไทยและมาเลเซีย	3	0.74	
การเมือง	3	0.74	
ผู้ตอบให้ทัศนะว่า “ให้ขึ้นอยู่กับทางรายการหรือผู้จัดรายการ”	12	2.97	
ไม่แสดงความคิดเห็น	50	12.38	50
รวม	404	100.00	400

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 111 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเนื้อหาที่รายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลา

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเมตง จังหวัดยะลา มีความเห็นต่อเนื้อหารายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 50 คน และผู้ตอบที่แสดงความคิดเห็น จำนวน 350 คน โดยผู้ที่แสดงความคิดเห็นให้ทัศนะทั้งหมด 354 ประเด็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) การท่องเที่ยว จำนวน 72 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.82 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เกี่ยวกับการท่องเที่ยว” “ส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ” “ควรนำเสนอนิทรรศการ อาหารการกิน แหล่งท่องเที่ยว” “แหล่งท่องเที่ยว สถานที่สำคัญ” เป็นต้น
- 2) เนื้อหาที่มีสาระ เป็นประโยชน์ จำนวน 44 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.89 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ควรมีสาระที่ดี” “เนื้อหาควรมีสาระ มีความเข้าใจง่าย ๆ” “มีสาระ เข้าใจง่าย มีประโยชน์ที่ดี” เป็นต้น
- 3) ข่าวสาร จำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.93 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ข่าวสาร” “ข่าวสารของแต่ละประเทศ” “ข่าวสารในทุก ๆ ด้าน” เป็นต้น

- 4) เศรษฐกิจ ธุรกิจ การค้า จำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.44 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ควรหาเนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจ” “การค้าขาย เศรษฐกิจ และการนำสินค้าเข้าประเทศ” “ในด้านเศรษฐกิจ” เป็นต้น
- 5) เรื่องทั่วไป ทฤษฎี เรื่อง จำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.19 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เรื่องทั่วไป” “ในทุก ๆ เรื่องไม่กำหนด” “ทุกอย่างนะ การท่องเที่ยว เกษตรกร และวัฒนธรรม” เป็นต้น
- 6) ข่าวสาร สารคดีความบันเทิง จำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.69 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ทุกอย่างที่มีสาระ แล้วยังบันเทิงด้วย” “บันเทิง ข่าวสาร” “ควรจะมีข่าวสารและความบันเทิงคู่กันไป” เป็นต้น
- 7) เนื้อหาส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.21 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “มีเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ” “ความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศ” “พูดเกี่ยวกับประเทศไทย-มาเลเซียในทางที่ดี” เป็นต้น
- 8) วัฒนธรรม ประเพณี และภาษา โดยเฉพาะเนื้อหาเกี่ยวกับการสอนภาษา โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.96 เท่ากัน
- 9) บันเทิง จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.71 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เปิดเพลงเยอะ ๆ” “เนื้อหาที่สนุกไม่น่าเบื่อ” “ความบันเทิง” เป็นต้น
- 10) อื่น ๆ เช่น “ควรมีเนื้อหาที่ไม่ซ้ำกันทุกวัน” “การนำไปสู่ความเป็นอาเซียนที่ยั่งยืน” “อยากพูดเรื่องการทำมาอาชีพ อยู่อย่างพอเพียงตามพระราชดำริของในหลวง” “ส่งเสริมเยาวชนเยอะ ๆ” เป็นต้น จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.22
- 11) ศาสนา จำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.23 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “สาระเกี่ยวกับศาสนา” “เรื่องศาสนา” “ควรพูดเรื่องเกี่ยวกับศาสนาแต่ละศาสนา” เป็นต้น
- 12) เนื้อหาที่เป็นเรื่องที่ดี จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.98 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เรื่องที่ดี ๆ” “ควรจะเป็นเรื่องที่ดี” “เรื่องที่ดี รับผิดชอบได้ทุกอย่าง” เป็นต้น
- 13) เนื้อหาเกี่ยวกับการต่อต้านยาเสพติด จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.73 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ยาเสพติด” “ต่อต้านยาเสพติด” “เน้นข้อหลัก ๆ ที่น่าสนใจ หรือเรื่องยาเสพติด” เป็นต้น
- 14) การศึกษา จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.24 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เนื้อหาทางการศึกษา” “แนะนำสถานศึกษาต่างประเทศ” “อยากให้เน้นเรื่องการศึกษามากกว่านี้” เป็นต้น
- 15) เนื้อหาเกี่ยวกับความเป็นอยู่/ชีวิตประจำวัน, การจัดกิจกรรมของไทยและมาเลเซีย และกีฬา โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.99 เท่ากัน
- 16) การเมือง และประวัติศาสตร์ของไทยและมาเลเซีย โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.74 เท่ากัน

นอกจากความเห็นข้างต้น ผู้ตอบอีกส่วนหนึ่งได้แสดงความเห็นต่อเนื้อหาที่วิพากษ์ ควรนำเสนอแล้ว ผู้ตอบอีกส่วนหนึ่งได้ให้ทัศนะว่า “ให้ขึ้นอยู่กับทางรายการหรือผู้จัดรายการ” จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.97 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เนื้อหาอย่างไรก็ได้ให้ฟังแล้วน่าสนใจมากขึ้น” “ตามที่ผู้จัดเห็นสมควร” “ตามใจผู้จัด” เป็นต้น

3) ควรนำเสนออย่างไร

ควรนำเสนออย่างไร	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
รายการที่ให้ผู้ที่มีส่วนร่วมในรายการ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ เพลง ดนตรี ปัญหา และแสดงความคิดเห็น	32	8.00	265
รายการพูดคุย	29	7.25	
อื่น ๆ	27	6.75	
แม่ด และสอนภาษามาเลเซียในรายการ	17	4.25	
รายการบันเทิง ที่สนุกสนาน	13	3.25	
รายการบรรยายที่บอกถึงแนวทาง/วิธีการต่าง ๆ	9	2.25	
รายการถามตอบ	8	2.00	
นำเสนอด้วยภาษาไทยและมาเลเซีย	8	2.00	
รายการสัมภาษณ์ โดยมีบุคคลต่างๆ เข้าร่วมรายการ	7	1.75	
รายการเพลงแทรกสาระ	4	1.00	
รายการที่ร่วมกันจัดระหว่างนักจัดรายการไทยและมาเลเซีย	4	1.00	
รายการที่นำเสนอด้วยภาษาที่หลากหลาย	3	0.75	
ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซีย	2	0.50	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านการท่องเที่ยว	36	9.00	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติว่า "ให้ขึ้นอยู่กับผู้จัดรายการ"	21	5.25	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านต่างๆ เช่น การ ท่องเที่ยว การค้า วัฒนธรรม ฯลฯ	20	5.00	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านการค้า/ธุรกิจ/ เศรษฐกิจ	14	3.5	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านที่ตี	6	1.50	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านการป้องกัน เสพชาติ	5	1.25	
ไม่แสดงความคิดเห็น	135	33.75	135
รวม	400	100.00	400

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 112 แสดงจำนวนและคำร้อยละของวิธีการนำเสนอรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียใน
ทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา มีความเห็นต่อวิธีการนำเสนอ
รายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความเห็น จำนวน
135 คน และผู้ตอบที่แสดงความเห็น จำนวน 265 คน โดยผู้ที่แสดงความเห็นให้ทัศนะทั้งหมด 265 ความเห็น ซึ่งเรียง
ตามลำดับดังนี้

- 1) รายการที่ให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมในรายการ เช่น โทริศท์ท่ ขอเพลง ทอมปัญหา และแสดงความคิดเห็น จำนวน
32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “มีการโทริศท์ท่เข้าไปแสดงความ
ความคิดเห็น” “ให้มีการโทรถามหรือปรึกษาเรื่องปัญหาครอบครัว” “ถามตอบผ่านทาง SMS หรือเปิดรายการ
ผ่านทางเว็บไซต์” เป็นต้น
- 2) รายการพูดคุย จำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ให้มี
การพูดคุยสื่อสารกัน” “ให้พูดคุยและแสดงความคิดเห็น” “ให้ทั้ง 2 ประเทศมาพูดคุยกัน” เป็นต้น
- 3) อื่น ๆ เช่น “นำเสนอทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ หรือภาษามาเลย์ที่สามารถสื่อสารกันเข้าใจ” “เป็นรายการ
สด ออกทำรายการเคลื่อนไหว” “ในรูปแบบความเป็นจริง” “ให้มีจุดเด่นและสีสันของรายการเยอะ ๆ” เป็น
ต้น จำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.75
- 4) แปร และสอนภาษามาเลเซียในรายการ จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็น
ในประเด็นนี้ เช่น “ควรมีแปรเป็นไทยบ้าง” “ให้สอนภาษากันบ้าง แดกเป็ดยักก็ได้” “มีการแปรภาษา
มาเลย์เป็นภาษาไทย” เป็นต้น
- 5) รายการบันเทิง ที่สนุกสนาน จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็น
นี้ เช่น “ความสวยงาม ความสนุก” “เสนอให้เหมือนเกมโชว์มากขึ้น” “จัดให้มีการถามคำถามแล้วแจก
ของรางวัล” เป็นต้น
- 6) รายการบรรยายที่บอกถึงแนวทาง/วิธีการต่างๆ จำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.25 ซึ่งผู้ตอบแสดง
ความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ควรนำเสนอแบบแนวทางต่าง ๆ” “นำเสนอแนวทางการสอน” “พูดแบบ
แนะนำก็ได้” เป็นต้น
- 7) รายการถามตอบ และนำเสนอด้วยภาษาไทยและมาเลเซีย โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 8 ครั้ง
คิดเป็นร้อยละ 2.00 เท่ากัน
- 8) รายการสัมภาษณ์ โดยมีบุคคลต่างๆ เข้าร่วมรายการ จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.75 ซึ่งผู้ตอบแสดง
ความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “มีการสัมภาษณ์รายการคู่ไทย – มาเลเซีย” “มีการเชิญบุคคลสำคัญมา
บรรยายบ้าง” “เชิญคนมาสัมภาษณ์” เป็นต้น
- 9) รายการเพลงแทรกสาระ และรายการที่ร่วมกันจัดระหว่างนักจัดรายการไทยและมาเลเซีย โดยในแต่ละ
ประเด็นมีจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.00 เท่ากัน
- 10) รายการที่นำเสนอด้วยภาษาที่หลากหลาย จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นใน
ประเด็นนี้ ได้แก่ “นำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ” “มีหลายภาษา” “ให้เน้นหลายภาษา”
- 11) ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซีย จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.50 ซึ่งผู้ตอบแสดง
ความเห็นในประเด็นนี้ ได้แก่ “ทำอะไรก็ได้ ขอให้นำมาสื่อมิตรภาพที่ระหว่างไทยและมาเลเซีย” “พูดให้
ไทยและมาเลเซียสามัคคีกัน”

นอกจากที่ผู้ตอบมีความเห็นต่อวิธีการนำเสนอรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซียดังกล่าว
ข้างต้นแล้ว ผู้ตอบอีกส่วนหนึ่งยังได้แสดงความเห็นที่เป็นทัศนะต่อการนำเสนอให้ขึ้นอยู่กับผู้จัดรายการ จำนวน 21 ครั้ง

คิดเป็นร้อยละ 5.25 ควรได้ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านการท่องเที่ยว จำนวน 36 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.00 และมีผู้ตอบอีกส่วนหนึ่งยังได้แสดงความเห็นที่เป็นที่ชื่นชอบต่อการนำเสนอเนื้อหาที่ควรนำเสนอ ดังนี้

- 1) ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านต่างๆ เช่น การท่องเที่ยว การค้า วัฒนธรรม ฯลฯ จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.00
- 2) ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านการค้า/ธุรกิจ/เศรษฐกิจ จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.5
- 3) ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านที่ตี จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.50
- 4) ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านการป้องกันยาเสพติด จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25

6.2.4.3 แนวทางการประยุกต์แนวคิดการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดนในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาลัน ฮูลู

ในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาลัน ฮูลู มีความเห็นตามประเด็นคำถาม ดังนี้

- 1) คิดเห็นอย่างไรถ้าทั้งคนไทยและมาเลเซียร่วมคิดร่วมทำรายการวิทยุ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย

คิดเห็นอย่างไรถ้าทั้งคนไทยและมาเลเซียร่วมคิดร่วมทำรายการวิทยุ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย	จำนวน (ความเห็น/ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
ดี เพราะช่วยส่งเสริมความเข้าใจ ความรัก และความสามัคคี เพื่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน	64	16.00	356
ดี เพราะจะได้ส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว	55	13.75	
ดี แต่ไม่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม	37	9.25	
ดี เพราะเป็นการส่งเสริมทำงาน/กิจกรรม/ร่วมมือระหว่างสองประเทศหรือแก้ปัญหาร่วมกัน ในด้านต่างๆ	31	7.75	
ดี เพราะเป็นการส่งเสริมธุรกิจ เศรษฐกิจและการค้า	27	6.75	
ดี เพราะจะได้มีการร่วมมือทางด้านภาษา ทำให้ได้เรียนรู้และแลกเปลี่ยนภาษาต่างๆ	24	6.00	
อื่นๆ	19	4.75	
ดี เพราะเพิ่มความร่วมมือด้านการศึกษา	18	4.50	
ดี เพราะจะได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้/ความคิดเห็นระหว่างกัน	6	1.50	
ดี เพราะจะได้ช่วยเหลือกัน	6	1.50	
ดี เพราะจะทำให้มีความเคารพระหว่างกัน	5	1.25	

ดี เพราะจะทำให้ไม่เกิดการทะเลาะ/การขัดแย้งระหว่างกัน	5	1.25	
ดี เพราะเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์ /ทำให้ประเทศเจริญ	5	1.25	
ดี เพราะจะสร้างความตั้งใจแก่ผู้ฟังมากขึ้น	4	1.00	
ดี เพราะเป็นการส่งเสริมความร่วมมือด้านกีฬา	4	1.00	
ผู้ตอบเสนอแนะต่อเนื้อหา/รูปแบบรายการ	29	7.25	
ผู้ตอบให้ข้อเสนอแนะว่าควรพัฒนาอาคารสถานที่/การคมนาคม	11	2.75	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อผู้จัดรายการที่ควรพูดสุภาพ/ตั้งใจ/ สนทนกัน	6	1.50	
ไม่แสดงความคิดเห็น	44	11.00	44
รวม	400	100.00	400

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 113 แสดงจำนวนและคำร้อยละของทัศนคติต่อแนวคิดความร่วมมือทำรายการวิทยุ
เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย
กาตัน ฮูลู เมืองปีน

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนกาตัน ฮูลู มีความเห็นต่อแนวคิดความร่วมมือ
ทำรายการวิทยุ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น
จำนวน 44 คน และผู้ตอบที่แสดงความคิดเห็น จำนวน 356 คน โดยผู้ที่ไม่แสดงความคิดเห็นให้ทัศนะทั้งหมด 356 ประเด็น ซึ่ง
เรียงตามลำดับดังนี้

- 1) ดี เพราะช่วยส่งเสริมความเข้าใจ ความรัก และความสามัคคี เพื่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน
จำนวน 64 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ดี เพราะจะได้
ความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ดีมาก เพื่อความสัมพันธ์ที่จะได้ใกล้ชิดทั้ง 2 ประเทศ” “ดี เพราะจะได้
มีความใกล้ชิดทั้ง 2 ประเทศ” “จะได้เป็นสิ่งที่ดีแก่ความสัมพันธ์ระหว่างทั้ง 2 ประเทศ” เป็นต้น
- 2) ดี เพราะจะได้ส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว จำนวน 55 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.75 ซึ่งผู้ตอบแสดง
ความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ดี เพราะจะได้ลดความเห็นแก่ตัวของแต่ละฝ่ายลงได้บ้าง เพื่อส่งเสริม
ด้านวัฒนธรรม” “ดึงดูดการท่องเที่ยวทั้ง 2 ประเทศ” “ร่วมมือสถานที่ท่องเที่ยว” เป็นต้น
- 3) ดี แต่ไม่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม จำนวน 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นใน
ประเด็นนี้ เช่น “ดี ยิ่งขึ้นเสมอไป” “ดี ไม่มีความเห็น” “ความคิดเห็นเห็นด้วยอย่างยิ่ง” เป็นต้น
- 4) ดี เพราะเป็นการส่งเสริมทำงาน/กิจกรรม/ร่วมมือระหว่างสองประเทศหรือแก้ปัญหาร่วมกัน ในด้าน
ต่างๆ จำนวน 31 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ร่วมมือด้าน
กิจกรรมระหว่างประเทศ” “เห็นด้วย เพื่อร่วมมือกับเชื้อชาติให้มาก” “ร่วมมือในการทำธุรกิจและวิทยุ
ให้มีการทำเกษตร” เป็นต้น
- 5) ผู้ตอบเสนอแนะต่อเนื้อหา/รูปแบบรายการ จำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.25 ซึ่งผู้ตอบแสดง
ความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เปิดเพลง ไม่ควรเปิดข่าวสาร” “อยากให้มีเพลงให้มากขึ้น” “เปิดเพลง
หลายเชื้อชาติและมีประโยชน์” เป็นต้น

- 6) ดี เพราะเป็นการส่งเสริมธุรกิจ เศรษฐกิจและการค้า จำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ร่วมมือค้าขายระหว่างกัน” “ร่วมมือค้าขายระหว่างเชื้อชาติ” “อยากให้เห็นเข้าร้านให้มากๆ” เป็นต้น
- 7) ดี เพราะจะได้มีการร่วมมือทางด้านภาษา ทำให้ได้เรียนรู้และแลกเปลี่ยนภาษาต่างๆ จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ร่วมมือภาษากับเพื่อนบ้าน” “แลกเปลี่ยนภาษาให้มากเพื่อประสบการณ์ที่ดีแก่ประชาชนไทยและมาเลย์” “ร่วมมือภาษาต่างๆ กับเพื่อนบ้าน” เป็นต้น
- 8) อื่นๆ จำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.75
- 9) ดี เพราะเพิ่มความร่วมมือด้านการศึกษา จำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ร่วมมือด้านการศึกษา” “ร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างประเทศ” เป็นต้น
- 10) ผู้ตอบให้ข้อเสนอแนะว่าควรพัฒนาอาคารสถานที่/การคมนาคม จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “พัฒนาสถานที่” “พัฒนาให้เจริญอาคารสถานที่” “ให้มีอาคารสถานที่” เป็นต้น
- 11) ดี เพราะจะได้มีการแลกเปลี่ยนรู้/ความคิดเห็นระหว่างกัน จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ควรเปลี่ยนความคิดที่หลากหลายเชื้อชาติ” “และเห็นด้วยเพราะจะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น” “ดีทั้ง 2 ฝ่าย เพราะจะได้แลกเปลี่ยนความรู้และวิถีชีวิตทั้ง 2 ประเทศ” เป็นต้น
- 12) ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อผู้จัดรายการที่ควรพูดสุภาพ/ตั้งใจ/สนใจ/สนุกรสสนาน จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “อยากให้ผู้พูดสนุกรสสนาน” “อยากให้มีการพูดจาตกลง” “พูดอย่างเพราะและสุภาพ” เป็นต้น
- 13) ดี เพราะจะได้ช่วยเหลือกัน จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ช่วยเหลือระหว่างกันทุกประเทศ” “ดี เพราะจะได้ช่วยเหลือกัน” “ช่วยเหลือกันให้มากขึ้นเวลาประเทศไทยมีปัญหา” เป็นต้น
- 14) ดี เพราะจะทำให้ไม่เกิดการทะเลาะ/การขัดแย้งระหว่างกัน จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ทั้ง 2 ประเทศไม่ควรมีสงครามกัน” “ไม่ยอมให้ทะเลาะกัน” “ดี เพราะไม่มีการทะเลาะกันระหว่างทั้ง 2 ประเทศ มีการร่วมมือกัน” เป็นต้น
- 15) ดี เพราะเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์ /ทำให้ประเทศเจริญ จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ประเทศให้มีความเจริญ” “เพราะเป็นสิ่งที่ดีและมีประโยชน์” “ประเทศจะได้เจริญก้าวหน้า” เป็นต้น
- 16) ดี เพราะจะทำให้มีความเคารพระหว่างกัน จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ให้เคารพกันและกัน” “เคารพระหว่างกันและกัน” “อยากให้ประเทศไทยและมาเลย์เคารพกันและกัน” เป็นต้น
- 17) ดี เพราะจะสร้างความตั้งใจแก่ผู้ฟังมากขึ้น จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ตั้งใจฟัง” “ตั้งใจให้แก่ผู้ฟัง” เป็นต้น
- 18) เพราะเป็นการส่งเสริมความร่วมมือด้านกีฬา จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ร่วมมือด้านกีฬาระหว่างกัน” “ร่วมมือด้านภาษาและกีฬา” “ร่วมมือด้านกีฬาระหว่างประเทศ” เป็นต้น

2) เนื้อหาควรเป็นอย่างไร

เนื้อหาควรเป็นอย่างไร	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
บันเทิง สนุกสนาน คลายเครียด	71	17.75	266
เนื้อหาที่เป็นเรื่องที่ดี	37	9.25	
อื่นๆ	37	9.25	
ข่าวสาร และเนื้อหาสาระที่มีประโยชน์	26	6.50	
เพลง	22	5.50	
การสร้างกิจกรรมและการทำงานร่วมกันของไทยและมาเลเซีย	14	3.50	
เนื้อหาที่เป็นเรื่องที่ดีและสนุก	12	3.00	
บันเทิงควมคู่ สาระที่มีประโยชน์	10	2.50	
เรื่องที่ดีดังตฤต/จูงใจ	6	1.50	
เนื้อหาที่ดี/มีประโยชน์และน่าสนใจ	6	1.50	
การเมือง เศรษฐกิจ ธุรกิจ การค้า	5	1.25	
วัฒนธรรม /ประเพณี	5	1.25	
กีฬา	3	0.75	
เนื้อหาส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย	2	0.50	
การท่องเที่ยว	2	0.50	
ผู้ตอบแสดงทรรศนะว่าควรใช้คำสุภาพ	4	1.00	
ผู้ตอบแสดงทรรศนะต่อรูปแบบรายการในรูปแบบต่าง ๆ	4	1.00	
ไม่แสดงความคิดเห็น	134	33.50	134
รวม	400	100.00	400

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 114 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเนื้อหาที่รายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์
มาเลเซียในทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน อูคู ไทย-

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาตัน อูคูมีความเห็นต่อเนื้อหารายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 134 คน

และผู้ตอบที่แสดงความเห็น จำนวน 266 คน โดยผู้ที่แสดงความเห็นให้คะแนนทั้งหมด 266 ประเด็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) บันเทิง สุนกสนาน คลายเครียด จำนวน 71 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ชอบสุนกสนาน” “มีรายการให้บันเทิงให้มาก ๆ” “รู้สึกสุนกสนานเวลาฟัง” เป็นต้น
- 2) เนื้อหาที่เป็นเรื่องที่ดี จำนวน 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “นำเสนอสิ่งที่ดีๆแต่ละประเทศ” “เนื้อหาควรจะเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ทุกฝ่าย” “ทำให้ผู้ฟังรู้สึกดี” เป็นต้น
- 3) อื่น ๆ จำนวน 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ประเพณี / เนื้อหาเศรษฐกิจ” “ไม่ควรพูดถึงที่ไม่มีประโยชน์” “ควรมีรายการที่ชัดเจน” เป็นต้น
- 4) ข่าวสาร และเนื้อหาสาระที่มีประโยชน์ จำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เนื้อหาที่มีประโยชน์ และการสอนที่มีสาระสำคัญ” “นำเสนอเนื้อหาที่สร้างความเจริญแก่ประเทศ” “สิ่งที่มีประโยชน์ต่อผู้ฟัง” เป็นต้น
- 5) เพลง จำนวน 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “มีเพลงที่ฟังเข้าใจง่าย” “เปิดเพลงที่ทันสมัย, พูดแต่ละรายการให้มีเนื้อหาเยอะๆ” “ให้มีเพลงที่ทันสมัยมากขึ้น” เป็นต้น
- 6) การสร้างกิจกรรมและการทำงานร่วมกันของไทยและมาเลเซีย จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “มีรายการและกิจกรรมให้มาก” “ทำกิจกรรมในสถานที่ท่องเที่ยว และเพลงที่น่าสนใจ” “ให้ทำกิจกรรมร่วมกันที่ประเทศไทย” เป็นต้น
- 7) เนื้อหาที่เป็นเรื่องที่ดีและสนุก จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “สนุกและดีมาก” “สนุกดี” “สนุกและดีอย่างยิ่ง” เป็นต้น
- 8) บันเทิงควบคู่ สาระที่มีประโยชน์ จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “สนุกและมีประโยชน์” “เสนอรายการเพลงและอื่นๆ” เป็นต้น
- 9) เรื่องที่ดึงดูด/สนใจ จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ดึงดูดและสนุก” “สนุกและดึงดูด” “สนใจ” เป็นต้น
- 10) เนื้อหาที่ดี/มีประโยชน์และน่าสนใจ จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “นำเสนอสิ่งที่ดีๆแต่ละประเทศ” “เนื้อหาควรจะเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ทุกฝ่าย” “ทำให้ผู้ฟังรู้สึกดี” เป็นต้น
- 11) การเมือง เศรษฐกิจ ธุรกิจ การค้า จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ” “เศรษฐกิจประเทศ/การเมือง/ประเพณี” “เนื้อหาเศรษฐกิจทั้ง 2 ประเทศ การสร้างกิจกรรม” เป็นต้น
- 12) วัฒนธรรม /ประเพณี จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “รายการประเพณีและวัฒนธรรม” “ประเพณี เข้าใจกันและกัน” “เนื้อหาไม่เข้าใจของประเพณี” เป็นต้น
- 13) กีฬา จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “วิ่งมาราธอน(เมตง-ปังกาดยูลู)” “มาราธอน” “มีการกีฬา” เป็นต้น
- 14) การท่องเที่ยว จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ท่องเที่ยวหรือว่า ประเพณี จะได้รู้จักกัน” “ท่องเที่ยวในประเทศเพื่อนบ้าน” เป็นต้น
- 15) เนื้อหาเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “สร้างความสัมพันธ์ระหว่างกัน” “ปรองดองกัน” เป็นต้น

นอกจากความเห็นข้างต้น ผู้ตอบอีกส่วนหนึ่งได้แสดงทรรศนะว่าควรใช้คำสุภาพ จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “พูดในสิ่งที่ไม่สุภาพ” “ดุด่าภาษาที่ไม่สุภาพ” “พูดจาหยาบคาย” เป็นต้น และ ผู้ตอบอีกส่วนหนึ่งแสดงทรรศนะต่อรูปแบบรายการในรูปแบบต่าง ๆ จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “รายการหลากหลาย” “สัมภาษณ์” “สัมภาษณ์ วิเคราะห์ เหตุการณ์ปัจจุบัน” เป็นต้น

3) ควรนำเสนออย่างไร

ควรนำเสนออย่างไร	จำนวน (ความเห็น/ ครั้ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)
รายการข่าว	27	6.75	207
อื่นๆ	17	4.25	
รายการเพลง	16	4.00	
นำเสนอรายการที่ดี	16	4.00	
นำเสนอรายการที่ดี	15	3.75	
รายการบรรยาย เช่น (บรรยายศาสนา)	10	2.50	
รายการพูดคุย/แลกเปลี่ยนความคิดเห็น	4	1.00	
รายการสัมภาษณ์	4	1.00	
รายการบันเทิง ที่สนุกน่าสนใจ	10	2.50	
ผู้จัดควรพูดให้ชัดเจน	8	2.00	
นำเสนอรายการที่หลากหลาย/มากขึ้น	7	1.75	
รายการที่นำเสนอด้วยภาษาไทยและมาเลย์	6	1.50	
รายการที่ให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมในรายการ	5	1.25	
ผู้จัดรายการไม่ควรพูดมากเกินไป	5	1.25	
รายการที่ร่วมกันจัดระหว่างนักจัดรายการไทยและมาเลเซีย	5	1.25	
รายการที่นำเสนอด้วยภาษาที่หลากหลาย	5	1.25	

รายการนอกสถานที่	3	0.75	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านต่างๆ เช่น การค้า เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ฯลฯ	16	4.00	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านที่ดี มีประโยชน์ น่าสนใจ	13	3.25	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอด้านความรัก ความเคารพกัน และกัน	7	1.75	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อเนื้อหารายการที่เป็นจริง	3	0.75	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านการท่องเที่ยว	3	0.75	
ผู้ตอบแสดงทัศนคติว่า “ให้ขึ้นอยู่กับผู้จัดรายการ”	2	0.50	
ไม่แสดงความคิดเห็น	193	48.25	193
รวม	400	100.00	400

* ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ประเด็น

ตารางที่ 115 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการนำเสนอรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาลัน ฮูลู

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาลัน ฮูลู มีความเห็นต่อวิธีการนำเสนอรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย จำนวน 400 คน แบ่งเป็นผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็น จำนวน 193 คน และผู้ตอบที่แสดงความคิดเห็น จำนวน 207 คน โดยผู้ที่แสดงความคิดเห็นให้ทัศนคติทั้งหมด 207 ความเห็น ซึ่งเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) รายการข่าว จำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “นำเสนอข่าวหลายเชื้อชาติ” “ให้ข่าวสารมากขึ้น” “นำเสนอข่าวที่มีประโยชน์” เป็นต้น
- 2) อื่น ๆ จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ควรเสนอหลายความคิดเห็น” “รายการที่ชัดเจน และดึงดูดผู้ฟังให้มากขึ้น” “มีการแข่งขันประกวดร้องเพลง” เป็นต้น
- 3) รายการเพลง จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เปิดเพลงให้มากขึ้น” “เพื่อคนที่ชอบฟังเพลงเพิ่มมากขึ้น” “เพลงสากลลดลง” เป็นต้น
- 4) นำเสนอรายการที่ดี จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เพื่อคนที่ชอบฟังวิทยุให้มากขึ้น” “อยากให้ผู้ฟังวิทยุชอบมากขึ้น” “ยากให้คนฟังวิทยุให้มากขึ้น” เป็นต้น
- 5) นำเสนอรายการที่ดี จำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “เสนออย่างสุภาพ” “เสนอด้วยดี” “นำเสนอด้วยดี” เป็นต้น
- 6) รายการบรรยาย เช่น (บรรยายศาสนา) จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “บรรยาย” “บรรยายศาสนา” “บรรยายศาสนาและรายการต่าง ๆ” เป็นต้น

- 7) รายการบันเทิง ที่สนุกน่าดูใจ จำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “อยากให้มีละครที่มีประโยชน์” “การบันเทิงมากขึ้น” “ทำให้ชัดเจนและสนุกให้มากกว่านี้” เป็นต้น
- 8) ผู้จัดควรพูดให้ชัดเจน จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ให้พูดชัดเจน” “อยากให้ผู้พูดชัดเจนกว่านี้” “รายการที่ชัดเจนและนำเสนอแก่ผู้ฟัง” เป็นต้น
- 9) นำเสนอรายการที่หลากหลาย/มากขึ้น จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “นำเสนอรายการที่หลากหลาย” “นำเสนอรายการหลายประเภท” “อยากให้มีรายการให้มากๆ” เป็นต้น
- 10) รายการที่นำเสนอด้วยภาษาไทยและมาเลย์ จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ควรใช้ทั้งภาษาไทยและมาเลย์” “ใช้ทั้ง 2 ภาษา ไทยและมาเลย์” “ให้นำเสนอทั้ง 2 ภาษา เพื่อผู้ฟังจะได้เข้าใจ” เป็นต้น
- 11) ผู้จัดรายการไม่ควรพูดมากเกินไป จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ไม่อยากให้ผู้จัดพูดมาก” “ดีใจไม่ควรพูดมาก” “ไม่ควรพูดมาก” เป็นต้น
- 12) รายการที่ให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมในรายการ จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ผ่านชวบ้าน” “ทางชวบ้าน” “เปิดรายการเพื่อได้เลือกเพลง” เป็นต้น
- 13) รายการที่ร่วมกันจัดระหว่างนักจัดรายการไทยและมาเลเซีย จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ทำงานร่วมกันระหว่างทั้ง 2 ประเทศ” “ผ่านการดำเนินงานร่วมกันระหว่างทั้ง 2 ประเทศ” “เพื่อเปิดในวิทยุทั้ง 2 ประเทศ” เป็นต้น
- 14) รายการที่นำเสนอด้วยภาษาที่หลากหลาย จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ควรมีหลายภาษา” “ควรมีหลายภาษาในวิทยุ” เป็นต้น
- 15) รายการพูดคุย/แลกเปลี่ยนความคิดเห็น จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “พูดคุยกัน” “รายการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น” “การพูดคุย” เป็นต้น
- 16) รายการสัมภาษณ์ จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ผ่านการสัมภาษณ์” “สัมภาษณ์” “จากการสัมภาษณ์และกระจายเสียง” เป็นต้น
- 17) รายการนอกสถานที่ จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “มีการเยี่ยมชมสถานีวิทยุกับดีเจที่พูดคุยสนุก” “ลงพื้นที่และเยี่ยมชมสถานีวิทยุที่มาเลย์” เป็นต้น

นอกจากที่ผู้ตอบมีความเห็นต่อวิธีการนำเสนอรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซียดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้ตอบอีกส่วนหนึ่งยังได้แสดงความเห็นที่เป็นที่สนใจต่อการนำเสนอเนื้อหาที่ควรนำเสนอ ดังนี้

- 1) ผู้ตอบแสดงที่สนใจต่อการนำเสนอด้านความรัก ความเคารพกันและกัน จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ประเภทความรัก” “กันและกัน” “ให้มีความเคารพกัน” เป็นต้น
- 2) ผู้ตอบแสดงที่สนใจต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านการท่องเที่ยว จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ให้ดึงดูดใจท่องเที่ยว” “ดึงดูดการท่องเที่ยวในไทยเข้ามาในत्वมาเลย์” “โปรโมทการท่องเที่ยว” เป็นต้น
- 3) ผู้ตอบแสดงที่สนใจต่อการนำเสนอเนื้อหาการด้านต่างๆ เช่น การค้า เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ฯลฯ จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.00 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “การแต่งกายของคนลาว” “โฆษณาข่าวและข่าวเห็นยวระหว่างประเทศ” “สินค้ามีคุณภาพจากมาเลย์แก่ไทย” เป็นต้น
- 4) ผู้ตอบแสดงที่สนใจว่า “ให้ขึ้นอยู่กับผู้จัดรายการ” จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.50 ซึ่งผู้ตอบแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ส่วนคนที่ชอบดีเจเปิด” “ตามใจชอบ” เป็นต้น

- 5) ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อการนำเสนอเนื้อหารายการด้านที่ดี มีประโยชน์ น่าสนใจ จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.25 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “พูดจาดี ไม่พูดเรื่องไร้สาระ” “ไม่ควรพูดเกี่ยวกับการทะเลาะให้ตลอด” “นำเสนอสิ่งที่น่าสนใจแก่ผู้ฟัง” เป็นต้น
- 6) ผู้ตอบแสดงทัศนคติต่อเนื้อหารายการที่เป็นจริง จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.75 ซึ่งผู้ตอบแสดงความเห็นในประเด็นนี้ เช่น “ทำในสิ่งที่จริงให้มาก ๆ” “นำเสนอเรื่องทีจริงให้มากขึ้น” “แท้จริง” เป็นต้น

บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้เป็นบทที่สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา ตรวจสอบข้อสันนิษฐานการวิจัย และนำเสนอข้อเสนอนะที่ได้จากกรวิจัยครั้งนี้ ทั้งนี้ในแต่ละส่วนมีรายละเอียด ดังนี้

7.1 บทสรุป

การวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิทยุข่ายแดนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซียครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์ปัจจุบันของวิทยุข่ายแดนไทย-มาเลเซีย ประยุกต์ใช้แนวคิดเรื่องการสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุข่ายแดน และเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับวิทยุข่ายแดนไทย-มาเลเซียของคนไทยและมาเลเซีย รวมทั้งแสวงหาแนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิทยุข่ายแดนไทย-มาเลเซียในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย ซึ่งเป็นกรวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) และเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยใช้วิธีวิจัยจากการวิจัยทั้ง 2 ประเภท ได้แก่ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) การจัดกลุ่มสนทนา (focus group) และการใช้แบบสอบถาม รวมทั้งการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ดำเนินการวิทยุฯ ในสถานวิทยุกระจายเสียงทุกสถานีที่รัฐเป็นเจ้าของ และวิทยุชุมชนที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่มีพื้นที่ติดต่อมาเลเซีย ได้แก่ นราธิวาส และยะลา และผู้ฟังมาเลเซียสามารถรับสัญญาณการกระจายเสียงของสถานีได้ จำนวน 397 คน โดยจังหวัดนราธิวาสและจังหวัดยะลาเป็น 2 จังหวัดที่มีจุดผ่านแดนถาวร ณ ปัจจุบัน (2555) ซึ่งการวิจัยได้ศึกษาประชาชนไทยและมาเลเซีย ณ บริเวณชายแดนจังหวัดนราธิวาส อำเภอสุไหงโก-ลก - เมืองรันเตา บันยูน และจังหวัดยะลา อำเภอเบตง - เมืองปีนังกันฮัน ฮูลู จำนวนจุดละ 400 คน รวมประชาชนไทย 800 คน และประชาชนมาเลเซีย 800 คน รวมสุทธิ 1,600 คน โดยศึกษาระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2554 ถึงเดือนพฤษภาคม 2555

ผลการศึกษาสามารถสรุปประเด็นและลำดับดังนี้ ได้แก่ ผลการศึกษาศถานภาพของวิทยุข่ายแดนในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย - มาเลเซีย ได้แก่ สถานี (1.1) ส่วนใหญ่มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และมีความหลากหลาย และ (1.2) บางแห่งกำลังสูงส่งครอบคลุมพื้นที่กว้างและมีความพร้อมด้านอุปกรณ์/เครื่องมือ (2) ปัจจัยภายนอกที่เสริมศักยภาพวิทยุข่ายแดนในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย - มาเลเซีย ได้แก่ (2.1) ภูมิประเทศที่ติดกัน (2.2) ความสัมพันธ์อันแนบแน่นระหว่างคนไทยและคนมาเลเซียตามแนวชายแดน (2.3) เศรษฐกิจและความสัมพันธ์ทางด้านการธุรกิจ (2.4) จุดร่วมของภาคการเกษตร (2.5) วัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน (2.6) การมีส่วนร่วมของคนมาเลเซียในวิทยุฯ และกิจกรรมอื่น (2.7) ความร่วมมือระหว่างไทยและมาเลเซีย (2.8) การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชน และ (2.9) คู่แข่งทางการตลาดของสถานีวิทยุฯ มีน้อย (3) ปัจจัยภายในที่เป็นอุปสรรคต่อวิทยุข่ายแดนในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย - มาเลเซีย ได้แก่ สถานี (3.1) ส่วนใหญ่ไม่มีนโยบายและแนวทางปฏิบัติให้วิทยุฯ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (3.2) หลายแห่งดำเนินการโดยมุ่งเน้นธุรกิจเป็นหลัก (3.3) บางแห่งมีการบริหารจัดการที่ไม่ดีเท่าที่ควร (3.4) ส่วนใหญ่ขาดบุคลากรที่มีความรู้ด้านภาษามลายู จีน อินเดีย อังกฤษ (3.5) บางแห่งกำลังส่งต่ำ อุปกรณ์/เครื่องมือต่อประสิทธิภาพ และ (3.6) บางแห่งมีบุคลากรน้อย ขาดทักษะบางประการในการทำหน้าที่เป็นนักจัดรายการวิทยุฯ (4) ปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรคต่อวิทยุข่ายแดนในการทำ

หน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย - มาเลเซีย ได้แก่ (4.1) ความแตกต่างระหว่างภาษาที่ใช้ในไทยและมาเลเซีย (4.2) ขาดการประสานงานและความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา ในพื้นที่ (4.3) การใช้คืนความถี่ของทั้งสองประเทศแทรกหรือเบียดกันและกัน (4.4) สภาพภูมิประเทศ และสภาพภูมิอากาศไม่เอื้ออำนวย และ (4.5) การถูกสื่อชนิดอื่นดึงผู้ฟังไปจากสื่อวิทยุกระจายเสียง

ความพยายามผลักดันของโครงการวิจัยเพื่อการประยุกต์แนวความคิดสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดน

ความพยายามผลักดันให้เกิดการผลิตรายการร่วมกันระหว่างไทยและมาเลเซีย ตามแนวความคิดสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดนที่กำหนดให้ประชาชนทั้งไทยและมาเลเซีย เข้ามีส่วนร่วมในวิทยุชายแดนของการวิจัยครั้งนี้ไม่ประสบผลสำเร็จเพราะอุปสรรคที่สำคัญ คือ ความกังวลที่อาจจะไม่ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างเต็มที่ ความไม่พร้อมของฝ่ายไทย อีกทั้งยังไม่มีความชัดเจนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมของไทยเกี่ยวกับการดำเนินงานของวิทยุชายแดน ทั้งทางฝ่ายมาเลเซียเองก็ยังไม่มีความชัดเจนในการให้ความร่วมมือ จากปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวทำให้ความพยายามของผู้วิจัยที่จะผลักดันให้มีการประยุกต์แนวความคิดสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิทยุชายแดนในพื้นที่ชายแดนไทย - มาเลเซียไม่ประสบความสำเร็จ

สำหรับบทบาทปัจจุบันของวิทยุ ไทย ณ บริเวณชายแดนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย

วิทยุชายแดน อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (1) บทบาทในการเชื่อมสัมพันธ์ด้วยความบันเทิงผ่านเสียงเพลง (2) บทบาทในการประสานความร่วมมือในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยทางภาคใต้ของไทย (3) บทบาทการโฆษณาสินค้าและบริการทั้งฝั่งไทยและมาเลเซีย (4) บทบาทในการเป็นสื่อกลางในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารไปยังชุมชน และ (5) บทบาทในการเผยแพร่พุทธศาสนาและศาสนาอิสลาม

วิทยุชายแดน อำเภอเบตง จังหวัดยะลา โดยรวมมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (1) บทบาทในการให้ข่าวสารความรู้ (2) บทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ด้วยความบันเทิงผ่านเสียงเพลง (3) บทบาทในการรณรงค์เกี่ยวกับความมั่นคงของทั้งไทยและมาเลเซีย และ (4) บทบาทในการเผยแพร่พุทธศาสนา

ทัศนคติด้านต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุ

ทัศนคติของผู้ดำเนินการวิทยุ ไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี โดยสังเกตได้จากตัวชี้วัดต่าง ๆ ดังนี้ (1) ระดับความถี่การไปมาหาสู่กันระหว่างคนของ 2 ประเทศ (2) ปริมาณการค้าขายระหว่างกัน (3) ความสงบตามแนวชายแดน (4) ปริมาณความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ และ (5) ความสัมพันธ์ในทุกระดับ นับตั้งแต่ ระดับบุคคล

ทัศนคติของผู้ดำเนินการวิทยุ ไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี โดยสังเกตได้จากตัวชี้วัดต่าง ๆ ดังนี้ (1) ปริมาณการค้าขายระหว่างกัน (2) ปริมาณคนมาเลเซียเข้ามาท่องเที่ยวในเบตง (3) ระดับความถี่การไปมาหาสู่กันระหว่างคนของ 2 ประเทศ (4) ปริมาณความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ของประชาชนทั้งสองประเทศ (5) ปริมาณความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐไทยและมาเลเซียในท้องถิ่น และ (6) การให้ความสนใจและความร่วมมือในเรื่องของปัญหาแรงงานต่างด้าว

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัด นครราชสีมา

ลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 400 คน จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ และอาชีพ จำแนกตามเพศ พบว่า เพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ เพศหญิง คิดเป็น

ร้อยละ 56.20 และเพศชายคิดเป็นร้อยละ 43.80 **จำแนกตามช่วงอายุ** พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ดก จังหวัดนราธิวาส มีช่วงอายุ 25-34 ปี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 **จำแนกตามอาชีพ** พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ดก จังหวัดนราธิวาสโดยส่วนใหญ่แล้ว คือ ผู้ใช้แรงงาน/ลูกจ้าง มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.75 **จำแนกตามเชื้อชาติ** พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ดก จังหวัดนราธิวาสโดยส่วนใหญ่แล้วมีเชื้อชาติไทย มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 366 คน คิดเป็นร้อยละ 91.50 **จำแนกตามศาสนา** พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ดก จังหวัดนราธิวาสโดยส่วนใหญ่แล้วนับถือศาสนาอิสลาม มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 70.25

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยัน

ลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยัน จำนวน 400 คน จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ และอาชีพ **จำแนกตามเพศ** พบว่า เพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 55.50 และเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 44.25 และมีผู้ไม่ระบุเพศ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 **จำแนกตามช่วงอายุ** พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยัน มีช่วงอายุ 18-24 ปี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.75 **จำแนกตามอาชีพ** พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยันโดยส่วนใหญ่แล้วประกอบอาชีพนักเรียน มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 **จำแนกตามเชื้อชาติ** พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยันโดยส่วนใหญ่แล้วมีเชื้อชาติมลายู มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 344 คน คิดเป็นร้อยละ 86.00 **จำแนกตามศาสนา** พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยันโดยส่วนใหญ่แล้วนับถือศาสนาอิสลาม มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 354 คน คิดเป็นร้อยละ 88.50

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

ลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำนวน 400 คน จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ และอาชีพ **จำแนกตามเพศ** พบว่า เพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 51.50 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 48.50 **จำแนกตามช่วงอายุ** พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา มีช่วงอายุ 25-34 ปี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 **จำแนกตามอาชีพ** พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลาโดยส่วนใหญ่แล้วประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 **จำแนกตามเชื้อชาติ** พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลาโดยส่วนใหญ่แล้วมีเชื้อชาติไทย มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 361 คน คิดเป็นร้อยละ 90.25 **จำแนกตามศาสนา** พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลาโดยส่วนใหญ่แล้วนับถือศาสนาพุทธ มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 293 คน คิดเป็นร้อยละ 73.25

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูดู

ลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูดู จำนวน 400 คน จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ และอาชีพ **จำแนกตามเพศ** พบว่า เพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ เพศหญิง 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.20 และเพศชาย 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80 **จำแนกตามช่วงอายุ** พบว่า มีช่วงอายุ 18-24 ปี มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 **จำแนกตามอาชีพ** พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูดูโดยส่วนใหญ่แล้วประกอบอาชีพแม่บ้าน มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00

การศึกษาศึกษาพฤติกรรมกรรมการเปิดรับวิเทศ มาเลเซียและทัศนคติที่ต่างกันต่าง ๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ดก จังหวัดนราธิวาส ส่วนใหญ่เปิดรับฟังวิเทศ มาเลเซีย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย จังหวัดนราธิวาส เปิดรับฟังวิเทศ มาเลเซีย จำนวน 260 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 65.00 ผู้ตอบส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า

ได้ความบันเทิงจากการฟังเพลงที่หลากหลายของสถานีวิทยุ มาเลเซีย จำนวน 80 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.77 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย จังหวัดนราธิวาสไม่เปิดรับฟังวิทยุ มาเลเซีย จำนวน 140 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เปิดรับฟังวิทยุ มาเลเซีย ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ฟังภาษามาเลย์ไม่รู้เรื่อง/ไม่รู้ภาษา มาเลย์ จำนวน 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.57

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับฟังวิทยุ มาเลเซียส่วนใหญ่ฟังช่วงอื่น ๆ เช่น ตอนว่าง ๆ และตอนที่มีการสอนหลักศาสนา เวลาอยู่บ้าน เกือบทุกเวลา บางเวลา เวลาขับรถไปข้างนอก และยามว่าง เป็นต้น จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 36.92 ซึ่งผู้เปิดรับฟังวิทยุ มาเลเซียได้แสดงความคิดเห็นว่าฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์ จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 98.85 โดยผู้ตอบส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าได้เรียนรู้ภาษาที่ใช้ในประเทศมาเลเซีย จำนวน 54 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.77 และเห็นว่าฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วไม่มีประโยชน์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.15 นอกจากนี้ ผู้ตอบที่เปิดรับฟังวิทยุ มาเลเซียยังได้แสดงทัศนคติว่า ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศมาเลเซีย จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 93.08 ผู้ตอบส่วนใหญ่ให้เหตุผลในด้านอื่น ๆ เช่น “ได้ใช้ชีวิตชีวิตและภาษาของตัวเองเป็นหลัก” “สอดคล้องกับวัฒนธรรมและชีวิตความเป็นอยู่อย่างมาก” “เพลงมาเลเซียเพราะ และมีเนื้อหาเกี่ยวกับศาสนาเยอะ” เป็นต้น จำนวน 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.11 ฟังแล้วไม่ระบุงารู้สึกดีหรือไม่ดีกับประเทศมาเลเซีย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.54 ผู้ตอบส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดี ไม่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับฟังวิทยุ มาเลเซีย จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 52.38 และฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกไม่ดีกับประเทศมาเลเซีย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ ผู้ตอบส่วนใหญ่ให้เหตุผลในด้านอื่น ๆ จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00 ได้แก่ การเมืองแทรกแซง

ด้านทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยต่อความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย พบว่า ผู้ตอบแสดงทัศนคติว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี จำนวน 387 คน คิดเป็นร้อยละ 96.75 มากที่สุด ผู้ตอบส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าสังเกตได้จากการค้า เศรษฐกิจ หรือการร่วมทำธุรกิจ จำนวน 98 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.33 ไม่ระบุความสัมพันธ์ว่าดีหรือไม่ดี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.25 ผู้ตอบส่วนใหญ่ให้เหตุผลในประเด็นอื่น ๆ จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 77.78 เช่น ดีบ้างไม่ดีบ้าง เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นตามชายแดน ป่านกลาง ตูจากการค้าของทั้งสองประเทศ บางครั้งดี บางครั้งไม่ดี สังเกตจากการข้ามคลอง และบางวันข้ามได้ตลอดบางวันห้ามข้ามได้โดยไม่มีสาเหตุ เป็นต้น และความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ดี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 โดยผู้ตอบให้เหตุผลในประเด็นอื่น ๆ ได้แก่ การค้าชายแดนมีเขตจำกัด คนทั้งสองประเทศไม่ไว้วางใจกัน เวลาพูดคุยเกิดความระแวงซึ่งกันและกัน และเราฟังภาษามาเลเซียไม่รู้เรื่องก็เลยไม่ทราบว่าเขาคิดกับเราอย่างไร จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

ส่วนพฤติกรรมการเปิดรับ ฟังวิทยุ ไทยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซียเมืองรันเตา มันยัน มีผู้เปิดรับฟังวิทยุ ไทย จำนวน 292 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 73.00 โดยกลุ่มตัวอย่างเปิดรับฟังวิทยุ ไทย ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าได้รับความบันเทิงจากการฟังเพลงที่หลากหลายของสถานีวิทยุ ไทย จำนวน 89 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.48 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เปิดรับฟังวิทยุ ไทย จำนวน 108 คน จาก 400 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เปิดรับฟังวิทยุ ไทย ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ฟังภาษาไทยไม่รู้เรื่อง/ไม่เข้าใจภาษาไทย จำนวน 38 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.19

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับฟังวิทยุ ไทยส่วนใหญ่ฟังช่วงบ่าย 13.01-16.00 น. จำนวน 77 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.87 ซึ่งผู้เปิดรับฟังวิทยุ ไทยได้แสดงความคิดเห็นว่าฟังวิทยุ ไทยแล้วมีประโยชน์จำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 99.66 ผู้ตอบส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าได้เรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 83 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.40 ได้ข่าวสารความรู้ จำนวน 56 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.48 และได้รับข่าวสารความรู้ของไทย จำนวน 45 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.85 และมีผู้ตอบไม่แสดงความคิดเห็นว่าฟังวิทยุ ไทยแล้วมีประโยชน์หรือไม่ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.34 นอกจากนี้ ผู้ตอบที่เปิดรับฟังวิทยุ ไทยยังได้แสดงทัศนคติว่า ฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศไทย จำนวน 286 คน คิดเป็นร้อยละ

97.95 โดยผู้ตอบส่วนใหญ่ให้เหตุผลในด้านอื่น ๆ เช่น ฟังเพลงและมีการนำเสนอพูดถึงสิ่งที่ได้ ทั่วประเทศ ได้รับรู้ เหตุการณ์ที่แท้จริงผ่านทางวิทยุ แลกเปลี่ยนระหว่างกันและกัน และทำให้รู้สึกว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่น่าท่องเที่ยวและ ทำการค้าด้วย เป็นต้น จำนวน 76 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.24 ได้ข่าวสารต่าง ๆ จำนวน 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.09 และได้ข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ของไทย จำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.17 และฟังแล้วไม่ระบุน่ารู้สักทีหรือไม่ดีกับ ประเทศไทย จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.71 โดยผู้ตอบส่วนใหญ่ไม่ได้แสดงความเห็นในประเด็นดังกล่าว จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 และผู้ที่ฟังวิทยุ ไทย ได้แสดงทัศนคติว่า ฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกไม่ดีกับประเทศไทย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.34 โดยผู้ตอบได้ให้เหตุผลว่า ดีเจที่ไม่ใช้คนอิสลาม ส่วนใหญ่กล่าวเสียหาแก่คน มาเลเซีย

ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซียต่อความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย พบว่า ผู้ตอบแสดง ทัศนคติว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี จำนวน 398 คน คิดเป็นร้อยละ 99.50 มากที่สุด ผู้ตอบส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า สังเกตได้จากการค้า เศรษฐกิจ การร่วมทำธุรกิจ จำนวน 92 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.12 ความสะดวกและง่ายของการ ข้ามแดนไปมาหากัน จำนวน 40 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.05 และการท่องเที่ยว จำนวน 39 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.79 ไม่ระบุน่ารู้ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียว่าดีหรือไม่ดี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 ซึ่งผู้ตอบให้เหตุผลว่า ความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซียดีหรือไม่ดีสังเกตจากความสัมพันธ์ของไทยดีกว่า จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 และความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ดี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 โดยผู้ตอบซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็น ว่า ความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซียไม่ดี สังเกตจากการที่ประเทศไทยถูกคนมลายู จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภครับวิทยุ มาเลเซียและทัศนคติด้านต่าง ๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย
อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ส่วนใหญ่ไม่เปิดรับฟังวิทยุ มาเลเซีย จำนวน 300 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 โดยกลุ่ม ตัวอย่างที่ไม่เปิดรับฟังวิทยุ มาเลเซียส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าฟังภาษามาเลย์ไม่รู้เรื่อง/ไม่รู้จักภาษามาเลย์ จำนวน 90 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.95 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับฟังวิทยุ มาเลเซีย จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 โดย กลุ่มตัวอย่างเปิดรับฟังวิทยุ มาเลเซียส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าได้เรียนรู้และฝึกฝนภาษามาเลย์ จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.64

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับฟังวิทยุ มาเลเซียส่วนใหญ่ฟังช่วงบ่าย 13.01-16.00 น. จำนวน 28 ครั้ง คิด เป็นร้อยละ 27.45 ซึ่งผู้เปิดรับฟังวิทยุ มาเลเซียได้แสดงความเห็นว่าฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์ จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 98.00 ผู้ตอบส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าได้เรียนรู้ภาษาที่ใช้ในประเทศมาเลเซีย จำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.86 ได้ข่าวสารความรู้ที่หลากหลาย เช่น ด้านยาสมุนไพร, ด้านสุขภาพ, ยาเสพติด จำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.28 ได้รู้เรื่องธรรมชาติและศาสนาอิสลาม จำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.24 และได้รู้ข่าวสารความรู้ของมาเลเซีย เช่น ข่าวสารบ้านเมือง, เทคโนโลยี, เศรษฐกิจ จำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.52 ในขณะที่ผู้ตอบที่ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วไม่มีประโยชน์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ได้ให้เหตุผลว่าฟังภาษามาเลย์ไม่รู้เรื่อง และบางทีพูด ไม่รู้เรื่อง นอกจากนี้ ผู้ตอบยังได้แสดงทัศนคติว่า ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศมาเลเซีย จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 89.00 ผู้ตอบส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าได้ข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ของมาเลเซีย จำนวน 23 ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 24.21 วิทยุ มาเลเซียพูดดี ไพเราะ ให้เหตุผลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่มีต่อกันแบบ “เพื่อนบ้าน” หรือ “เหมือน เครือญาติ/พี่น้องกัน” และได้ข่าวสารความรู้ทั่วไป โดยในแต่ละประเด็นมีจำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.42 เท่ากัน ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกดีและไม่ดี/ปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในด้าน อื่น ๆ ได้แก่ ธุรกิจบางครั้งก็มีขึ้นมีลง และบางครั้งก็มีการทะเลาะกัน แต่ที่ติดใจการพูดเกี่ยวกับศาสนา เราไม่ค่อยกับประ ของเขา มีสิ่งอื่นที่น่าสนใจกว่านี้ และ เพราะเขาพูดภาษาที่ค่อนข้างยากเกินไป จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00 และมีผู้ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วที่ไม่ระบุน่ารู้สักทีหรือไม่ดีกับประเทศมาเลเซีย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ซึ่ง ผู้ตอบไม่ได้ให้เหตุผลในประเด็นดังกล่าว และมีผู้ตอบที่ฟัง วิทยุ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกไม่ดีกับประเทศมาเลเซีย จำนวน

1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 โดยผู้ตอบได้ให้เหตุผลว่าไปด้านบริการไมติ/เข้มงวดเกินไป จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

ด้านทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยต่อความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย พบว่า ผู้ตอบแสดงทัศนคติว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี จำนวน 386 คน คิดเป็นร้อยละ 96.50 มากที่สุด ผู้ตอบส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าสังเกตได้จากการท่องเที่ยวระหว่างกัน จำนวน 201 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 51.42 การค้า เศรษฐกิจ การทำธุรกิจ จำนวน 56 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.32 และดูจากการไปมาหาสู่กัน จำนวน 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.46 และผู้ตอบอีกส่วนหนึ่งได้แสดงทัศนคติว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไม่ดี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 ซึ่งผู้ตอบส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อคนมาเลเซีย จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.56 และความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซียไม่ดีสังเกตจากการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.43

ส่วนพฤติกรรมการเปิดรับ ฟังวิทยุ ไทยของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย ณ บริเวณชายแดนเบตง - เมืองปีนังกาลัน ผู้ตอบส่วนใหญ่ไม่เปิดรับฟังวิทยุ ไทย จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 73.75 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เปิดรับฟังวิทยุ ไทยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าสัญญาณวิทยุ ของไทยไม่ชัดเจน และรับสัญญาณไม่ได้ จำนวน 63 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.14 ไม่ชอบฟังวิทยุ จำนวน 60 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.13 ฟังภาษาไทยไม่รู้เรื่อง/ไม่รู้ภาษาไทย จำนวน 59 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.79 และไม่มีเครื่องรับวิทยุ จำนวน 50 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.79 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับฟังวิทยุ ไทย จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.25 โดยกลุ่มตัวอย่างเปิดรับฟังวิทยุ ไทยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าได้ความบันเทิงจากการฟังเพลง จำนวน 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.43 ได้ข่าวสาร จำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.10 และได้ความสนุก ผ่อนคลาย จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.33

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับฟังวิทยุ ไทยส่วนใหญ่ฟังช่วงเที่ยง 12.01-13.00 น. จำนวน 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.56 ซึ่งผู้เปิดรับฟังวิทยุ ไทยได้แสดงความคิดเห็นว่าฟังวิทยุ ไทยแล้วมีประโยชน์จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33 ผู้ตอบส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าได้ความบันเทิง สนุกสนาน คลายเครียด เช่น มีความสุขช่วงเวลาได้ฟังเพลง จำนวน 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.45 ได้ข่าวสารความรู้ที่หลากหลายและมีประโยชน์ จำนวน 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.37 และอื่น ๆ เช่น สายเลือดไทย ได้ความคิดใหม่ ๆ มากขึ้น เพราะฟังแต่สิ่งที่สมควร เป็นต้น จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.37 และฟังวิทยุ ไทยแล้วไม่มีประโยชน์จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.91 ผู้ตอบให้เหตุผลว่าไม่เข้าใจในสิ่งที่พูดเพราะใช้ภาษาไทย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 นอกจากนี้ยังมีผู้ตอบที่ไม่แสดงความคิดเห็นว่าฟังวิทยุ ไทยแล้วมีประโยชน์หรือไม่ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 นอกจากนี้ผู้ตอบได้แสดงทัศนคติว่าฟังวิทยุ ไทย แล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศไทย จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 90.48 ผู้ตอบส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่หลากหลายในด้านอื่น ๆ เช่น ได้รู้ศีลธรรมของประเทศไทย รู้สึกดีสงสารเมื่อได้ข่าวว่าไทยรับความลำบาก จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.11 ได้ข่าวสารความรู้ทั่วไป จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.63 และได้ข่าวสาร ความรู้ด้านต่าง ๆ ของไทย จำนวน 7 ครั้ง คิดเป็น

ร้อยละ 7.37 ฟังวิทยุ ไทยแล้วไม่ระบุว่ารู้สึกดีหรือไม่ดีกับประเทศไทย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.62 ซึ่งผู้ตอบส่วนใหญ่ได้ให้เหตุผลว่าปกติ/ธรรมดา จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00 และผู้ตอบที่ฟังวิทยุ ไทยแล้วทำให้รู้สึกไม่ดีกับประเทศไทย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90

ด้านทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซียต่อความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย พบว่า ผู้ตอบแสดงทัศนคติว่าความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียดี จำนวน 328 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00 มากที่สุด ผู้ตอบส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าสังเกตได้จากการช่วยเหลือระหว่างกันและกัน จำนวน 98 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.79 การค้า เศรษฐกิจ การทำธุรกิจ จำนวน 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.64 การให้ความเคารพกันและกัน จำนวน 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.03 และสังเกตจากความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคนไทย - มาเลเซีย จำนวน 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.69 ไม่ระบุว่าความสัมพันธ์

ไทย-มาเลเซียหรือไมตรี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 โดยผู้ตอบส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าสังเกตได้จากการช่วยเหลือ จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.33 และความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียไมตรี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 ผู้ตอบส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่หลากหลายในด้านอื่น ๆ เช่น พุดจาไม่เคารพกัน ยุ่งยากทางชายแดน สังคมปัจจุบันไม่ค่อยทำงานร่วมกัน เป็นต้น จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.07 ความขัดแย้งระหว่างกัน จำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.23 และการก้าวก้าวระหว่างกัน จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.40

ด้านทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยต่อความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยา มาเลเซีย ของประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย จังหวัดนครราชสีมา โดยเป็นผู้ตอบที่มีเชื้อชาติไทย มุสลิม และจีน พบว่า ผู้ตอบเชื้อชาติไทยเป็นผู้ที่ฟังวิทยา มากที่สุด จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 64.48 และผู้ตอบเชื้อชาติไทยเป็นผู้ที่ไม่ฟังวิทยา มากที่สุด จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 35.52 เช่นเดียวกัน ส่วนทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยต่อความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยา มาเลเซีย ของประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา โดยเป็นผู้ตอบที่มีเชื้อชาติไทย มุสลิม และจีน พบว่า ผู้ตอบเชื้อชาติไทยเป็นผู้ที่ฟังวิทยา มากที่สุด จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 22.99 และผู้ตอบเชื้อชาติไทยเป็นผู้ที่ไม่ฟังวิทยา มากที่สุด จำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 77.01 เช่นเดียวกัน

ด้านทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยต่อความสัมพันธ์ระหว่างการถือศาสนากับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยา มาเลเซีย ของประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย จังหวัดนครราชสีมา โดยเป็นผู้ตอบที่ถือศาสนาอิสลาม พุทธ ฮินดู คริสต์ และอื่น ๆ พบว่า ผู้ตอบที่ถือศาสนาอิสลามเป็นผู้ที่ฟังวิทยา มากที่สุด จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 77.22 และผู้ตอบที่ถือศาสนาพุทธเป็นผู้ที่ไม่ฟังวิทยา มากที่สุด จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 67.86 ส่วนทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยต่อความสัมพันธ์ระหว่างการถือศาสนากับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยา มาเลเซีย ของประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา โดยเป็นผู้ตอบที่ถือศาสนาอิสลาม พุทธ ฮินดู คริสต์ และอื่น ๆ พบว่า ผู้ตอบที่ถือศาสนาอิสลามเป็นผู้ที่ฟังวิทยา มากที่สุด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52.53 และผู้ตอบที่ถือศาสนาพุทธเป็นผู้ที่ไม่ฟังวิทยา มากที่สุด จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 84.64

ด้านทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซียต่อความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยา มาเลเซีย ของประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยัน โดยเป็นผู้ตอบที่มีเชื้อชาติมลายู จีน อินเดีย และไทย พบว่า ผู้ตอบเชื้อชาติมลายูเป็นผู้ที่ฟังวิทยา มากที่สุด จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 74.13 และผู้ตอบเชื้อชาติมลายูเป็นผู้ที่ไม่ฟังวิทยา มากที่สุด จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 25.87 เช่นเดียวกัน ส่วนทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซียต่อความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติกับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยา มาเลเซีย ของประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู โดยเป็นผู้ตอบที่มีเชื้อชาติมลายู จีน อินเดีย และไทย พบว่า ผู้ตอบเชื้อชาติไทยเป็นผู้ที่ฟังวิทยา มากที่สุด จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 47.59 และผู้ตอบเชื้อชาติไทยเป็นผู้ที่ไม่ฟังวิทยา มากที่สุด จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 52.41 เช่นเดียวกัน

ด้านทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซียต่อความสัมพันธ์ระหว่างการถือศาสนากับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยา มาเลเซีย ของประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยัน โดยเป็นผู้ตอบที่ถือศาสนาอิสลาม พุทธ ฮินดู คริสต์ และอื่น ๆ พบว่า ผู้ตอบที่ถือศาสนาอิสลามเป็นผู้ที่ฟังวิทยา มากที่สุด จำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 74.01 และผู้ตอบที่ถือศาสนาอิสลามเป็นผู้ที่ไม่ฟังวิทยา มากที่สุด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 25.99 เช่นเดียวกัน ส่วนทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซียต่อความสัมพันธ์ระหว่างการถือศาสนากับพฤติกรรมการเปิดรับ/ฟังวิทยา มาเลเซีย ของประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู โดยเป็นผู้ตอบที่ถือศาสนาอิสลาม พุทธ ฮินดู คริสต์ และอื่น ๆ พบว่า ผู้ตอบที่ถือศาสนาพุทธเป็นผู้ที่ฟังวิทยา มากที่สุด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 39.32 และผู้ตอบที่ถือศาสนาพุทธเป็นผู้ที่ไม่ฟังวิทยา มากที่สุด จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 60.68 เช่นเดียวกัน

การศึกษามทบาทที่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ตามทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุ อำเภอสูงใหญ่-ดก จังหวัดนราธิวาส ได้แสดงทัศนะว่าวิทยุชายแดน อำเภอสูงใหญ่-ดก จังหวัดนราธิวาส โดยรวมมีบทบาทที่สำคัญในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (1) บทบาทในการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านกีฬา (2) บทบาทในการสร้างการเชื่อมแน่นของสันติภาพและการเข้าใจระหว่างประเทศ (3) บทบาทในการอนุรักษ์ซึ่งการคบค้าสมาคมระหว่างคนไทย (4) บทบาทในการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการศึกษา และ (5) บทบาทส่งเสริมความสัมพันธ์ทางการค้าและเศรษฐกิจ

ส่วนทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ได้แสดงทัศนะว่า วิทยุชายแดน อำเภอเบตง จังหวัดยะลา โดยรวมมีบทบาทที่สำคัญในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (1) บทบาทในการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างคนไทยและมาเลเซีย (2) บทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ทางการค้าและเศรษฐกิจ (3) บทบาทในการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านกีฬา และ (4) บทบาทในการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการศึกษา

การศึกษามทบาทที่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ตามทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสูงใหญ่-ดก จังหวัดนราธิวาส ส่วนใหญ่ได้ให้ทัศนะว่าวิทยุ มาเลเซีย ควรทำหรือมีบทบาทนำเสนอรายการด้วยภาษาไทย โดยเฉพาะการนำเสนอรายการแปลภาษา/สอนภาษาไทย - มาเลย์และนำเสนอรายการแบบสองภาษา จำนวน 44 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.00 ส่วนที่ทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองรันเตา มันยัน ส่วนใหญ่ให้ทัศนะว่าวิทยุ ไทยควรทำหรือมีบทบาทให้ความบันเทิงด้วยเพลง จำนวน 55 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.75

การศึกษามทบาทที่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ตามทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ส่วนใหญ่ได้ให้ทัศนะว่าวิทยุ มาเลเซียควรทำหรือมีบทบาทสนับสนุนการท่องเที่ยว จำนวน 80 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.00 ส่วนที่ทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู ส่วนใหญ่ได้ให้ทัศนะว่าวิทยุ ไทย ควรทำหรือมีบทบาทให้ความบันเทิงด้วยเพลง จำนวน 153 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.25

การศึกษามทบาทที่ไม่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ตามทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุ อำเภอสูงใหญ่-ดก จังหวัดนราธิวาส โดยรวมแสดงทัศนะว่า วิทยุชายแดนไม่ควรมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (1) บทบาทในการเป็นผู้วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลในกระบวนการตัดสินใจในนโยบายต่างประเทศ (2) บทบาทในการนำเสนอประเด็นความมั่นคง การเมือง และศาสนา (3) บทบาทในการต่อต้านการยุยงส่งเสริมการทำสงคราม (4) บทบาทของผู้เร่งและผู้ขัดขวางนโยบายต่างประเทศของรัฐบาล (5) บทบาทในการปกป้องชนกลุ่มน้อย (6) บทบาทในการเป็นผู้ช่วยเหลือการเจรจาต่อรอง (7) บทบาทของผู้อำนวยความสะดวกการตกลง (8) บทบาทในการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์/ความเป็นมาของรัฐบาลปัตตานี และ (9) บทบาทที่เกี่ยวข้องกับปมความขัดแย้งในอดีตระหว่างไทยและมาเลเซีย อาทิ ประเด็นที่ละเอียดอ่อนทางศาสนา ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง เช่น กลุ่มคนกระทำความผิดข้ามชาติ นำมันเถื่อน และยาเสพติด

ส่วนทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ได้แสดงทัศนะว่า วิทยุชายแดนไม่ควรมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (1) บทบาทในการป้องกันสงคราม (2) บทบาทในการเป็นตัวแทนของประชาชนในกระบวนการตัดสินใจในนโยบายต่างประเทศ (3) บทบาทในการเป็นผู้วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลในกระบวนการตัดสินใจในนโยบายต่างประเทศ (4) บทบาทในการเป็นผู้ออกนโยบายในกระบวนการ

ตัดสินใจในนโยบายต่างประเทศ (5) บทบาทในการปกป้องชนกลุ่มน้อย (6) บทบาทในการเป็นผู้ช่วยเหลือการเจรจาต่อรอง (7) บทบาทของผู้เร่งและผู้ขัดขวางนโยบายต่างประเทศของรัฐบาล (8) บทบาทในการนำเสนอเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเมืองทั้งไทยและมาเลเซีย และ (8) บทบาทในการนำเสนอเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทางศาสนา และวัฒนธรรมในด้านลบหรือการวิพากษ์วิจารณ์

สำหรับบทบาทที่ไม่พึงประสงค์ของวิทยุขัณฑ์ตามทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา ส่วนใหญ่ได้ให้ทัศนะว่าวิทยุ มาเลเซียไม่ควรทำหรือมีบทบาทนำเสนอเกี่ยวกับการเมือง โดยเฉพาะไม่ควรนำเสนอเกี่ยวกับการเมืองไทย จำนวน 59 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.68 คิดเห็นอื่น ๆ จำนวน 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.69 ซึ่งผู้ตอบได้ให้เหตุผลในประเด็นนี้ เช่น ไม่ควรเปรียบเทียบกับขัณฑ์ - ข้อเสียของแต่ละฝ่าย ก้าวก้าวในสิทธิมนุษยชน เปิดโอกาสให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายเดียว พดถึงสถานการณ์ที่รุนแรงจนทำให้ประชาชนกลัว เป็นต้น ไม่ควรเสนอข่าวไม่จริง บิดเบือน เกินจริง จำนวน 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.71 และ ไม่ควรพูดตู่ตัก ตูหมิ่น โจมตีหรือพูดในแง่ลบต่อคนไทย สังคมไทย หรือประเทศไทย จำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.22 ตามลำดับ ส่วนที่ทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย ณ บริเวณชายแดนสุโขทัย-ตาก - เมืองรีนเตา บันยูน ส่วนใหญ่ได้ให้ทัศนะว่าวิทยุ ไทยไม่ควรทำหรือไม่ควรใช้ภาษาไทยอย่างเดียว จำนวน 72 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.00 ไม่พูดสิ่งที่ไม่ดี ไร้สาระ เสื่อมเสีย หรือไม่มีประโยชน์ จำนวน 46 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.50 และอื่น ๆ จำนวน 43 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.75 ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็น เช่น มีรายการพิเศษเฉพาะจนบางครั้งไม่ได้ฟังรายการที่ชอบ ภาษาที่ฟังเข้าใจยาก ควรใช้ภาษาถิ่น ไม่ควรมีรายการไทยอย่างเดียว เป็นต้น และไม่ควรพูดขมขื่น หรือก่อให้เกิดความแตกแยกระหว่าง 2 ประเทศ จำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.00 ตามลำดับ

สำหรับบทบาทที่ไม่พึงประสงค์ของวิทยุขัณฑ์ตามทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ส่วนใหญ่ได้ให้ทัศนะว่าวิทยุ มาเลเซียไม่ควรทำหรือไม่ควรมีบทบาทนำเสนอเรื่องไม่ควรพูดตู่ตัก ตูหมิ่น ใต้ร้ายคนไทย หรือประเทศไทย จำนวน 41 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.25 ไม่นำเสนอเกี่ยวกับการเมือง จำนวน 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.75 และไม่พูดสิ่งที่ไม่ดี ไร้สาระ หรือไม่มีประโยชน์ จำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.50 ส่วนที่ทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซีย เมืองปีนังกาดัน ฮูลู ส่วนใหญ่ได้ให้ทัศนะว่าวิทยุ ไทยไม่ควรทำไม่ควรพูดมาก ทำให้เกิดความสับสน นำราคาขาย จำนวน 104 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.00 อื่น ๆ เช่น ในเรื่องผลตอบแทน สิ่งที่ถูกต้องร่วมมือประเทศ จำนวน 42 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.50 ไม่พูดสิ่งที่ไม่ดี ไร้สาระ หรือไม่มีประโยชน์ จำนวน 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.50 และไม่พูดจาใช้คำพูดหยาบคาย ไม่สุภาพ จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.00

การศึกษาแนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิทยุขัณฑ์ในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิทยุ อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา เสนอแนวทางการดำเนินการเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย โดยมีแนวทางการส่งเสริม ดังนี้ (1) ต้องมีการอบรมนักจัดรายการวิทยุ ไทย (2) ต้องมีหน่วยงานสนับสนุนหรือส่งเสริม และประสานความร่วมมือกับรัฐบาลมาเลเซีย และ (3) นักจัดรายการวิทยุ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินรายการวิทยุ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา เสนอแนวทางการดำเนินการเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย โดยมีแนวทางการส่งเสริม ดังนี้ (1) รัฐบาลต้องมีนโยบายในการดำเนินการระยะยาวที่ชัดเจน (2) ต้องมีหน่วยงานสนับสนุนหรือส่งเสริม และประสานความร่วมมือกับรัฐบาลมาเลเซีย (3) ผู้บริหารระดับสูงของสถานีวิทยุ ควรกำหนดนโยบายและแนวทางในการปฏิบัติที่ชัดเจน (4) นักจัดรายการวิทยุ ต้องมีความรู้เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและข่าวสารเกี่ยวกับเพื่อนบ้านอย่างถูกต้องแท้ (5) มีงบประมาณในการดำเนินการ และ (6) ไม่มีกฎหมายรองรับเกี่ยวกับการใช้วิทยุ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาแนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิทยุชายแดนในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนครราชสีมา ที่แสดงความเห็นส่วนใหญ่ได้ให้ทัศนะว่าบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ของวิทยุฯ (ของไทยและหรือมาเลเซีย) คือ คิดเห็นอื่น ๆ เช่น พยายามให้เข้าใจท่านผู้ฟัง สื่อบางเรื่องก็เป็นสื่อที่ดี ได้โดยประสานให้เป็นวิทยุสื่อสารให้กันและกัน สร้างสรรค์ความคิดใหม่ ๆ ออกมานำเสนอ จำนวน 68 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.91 ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ระหว่างไทย - มาเลเซีย จำนวน 58 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.43 ให้ข่าวสาร โดยเฉพาะให้ข่าวสารระหว่าง 2 ประเทศ จำนวน 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.20 และส่งเสริมการท่องเที่ยว จำนวน 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.45 ตามลำดับ โดยมีความเห็นต่อแนวคิดร่วมคิดร่วมทำรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย ในประเด็นการส่งเสริม ความเข้าใจ ความสัมพันธ์ และความช่วยเหลือระหว่างประเทศไทยและมาเลเซียได้แก่ เห็นว่าดี เพราะช่วยส่งเสริมความเข้าใจ ความรัก และความสามัคคี เพื่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน จำนวน 76 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.00 เห็นว่าดี แต่ไม่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม และอื่น ๆ มีจำนวน 44 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.00 เท่ากัน ดี เพราะได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้/ความคิดเห็นกัน จำนวน 33 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.25 และดี เพราะได้ฟังทั้งภาษาไทยและมาเลเซีย จำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.50 ตามลำดับ ซึ่งรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซียควรนำเสนอเนื้อหาที่มีสาระ ความรู้ เป็นประโยชน์ จำนวน 53 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.25 และเรื่องทั่วไป ทุกๆ เรื่อง จำนวน 52 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.00 ตามลำดับ และนำเสนอรายการวิทยุฯ ในด้านอื่น ๆ เช่น ธรรมด่า ๆ เหมือนกับรายการวิทยุทั่วไป เป็นรายการเฉพาะเน้นวัยรุ่น ให้ผู้จัดรายการออกเยี่ยมเยือนผู้ฟังบ้าง ให้ดีใจ พุทธ อิสลาม ร่วมกัน เป็นต้น จำนวน 39 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.75 พุดคุย/สนทนา จำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.00 และรายการที่ให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมในรายการ เช่น โทรศัพท์ ส่ง sms ตอบปัญหา แสดงความคิดเห็น จำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.25 ตามลำดับ

ส่วนทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซียเมืองรันเตา บันยูน ที่แสดงความเห็นส่วนใหญ่ได้ให้ทัศนะว่าบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ของวิทยุฯ (ของไทยและหรือมาเลเซีย) คือ คิดเห็นอื่น ๆ เช่น มีความสะดวกมากขึ้นการเป็นอยู่และความสะดวก ให้เพิ่มส่วนสำคัญแก่วิทยุของมาเลเซียมากขึ้น ควรรักกันระหว่างกันและกัน เป็นต้น จำนวน 51 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.75 ส่งเสริมการจัดรายการวิทยุร่วมกัน จำนวน 45 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.25 ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ประเพณี จำนวน 36 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.00 และส่งเสริมการทำงาน/ร่วมมือ/จัดกิจกรรมร่วมกันในด้านต่าง ๆ จำนวน 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ โดยมีความเห็นต่อแนวคิดร่วมคิดร่วมทำรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซีย ในประเด็นการส่งเสริมความเข้าใจ ความสัมพันธ์ และความช่วยเหลือระหว่างประเทศไทยและมาเลเซียได้แก่ เห็นว่าดี แต่ไม่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม จำนวน 138 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.50 เห็นว่าดี เพราะช่วยส่งเสริมความเข้าใจ ความรัก และความสามัคคี เพื่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน จำนวน 56 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.00 และด้านอื่น ๆ เช่น เห็นด้วย เพราะได้ช่วยเหลือระหว่างกัน ดี เป็นอะไรที่แปลกไปจากเดิม ดีมาก เพราะทั้ง 2 ประเทศนั้นได้แก้ปัญหาพร้อมกัน เป็นต้น จำนวน 46 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.50 และดี เพราะได้ทำงาน/กิจกรรม และร่วมมือระหว่างสองประเทศ จำนวน 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.50 ตามลำดับ ซึ่งรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซียควรนำเสนอเนื้อหาข่าวสาร/เหตุการณ์ปัจจุบัน จำนวน 57 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.75 และเพลง จำนวน 51 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.75 ตามลำดับ และนำเสนอรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซียด้วยวิธีการนำเสนอรายการบันเทิง ที่สนุกน่าสนใจ จำนวน 49 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.25 อื่น ๆ ซึ่งผู้ตอบได้แสดงความเห็น เช่น มีการใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายแก่ทั้งสองประเทศและหลากหลายภาษา ช่วงเวลา เพื่อสามารถติดตามง่าย ควรมีรายการวิทยุไทยระหว่างดีใจกับผู้หญิง เป็นต้น จำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.25 และรายการข่าว จำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.50 ตามลำดับ

ส่วนทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทย อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่แสดงความเห็นส่วนใหญ่ได้ให้ทัศนะว่าบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ของวิทยุฯ (ของไทยและหรือมาเลเซีย) คือ ผู้ตอบได้แสดง

ความเห็นว่าเป็นวิทยุฯ (ของไทยและหรือมาเลเซีย) ควรร่วมกันจัดกิจกรรมระหว่างไทย - มาเลเซีย โดยเฉพาะด้านกีฬา จำนวน 128 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.00 ความเห็นอื่น ๆ จำนวน 36 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.00 ซึ่งผู้ตอบแต่ตรงความเห็นในประเด็นนี้อย่างหลากหลาย เช่น ดี ให้ต่างศาสนายู่วรร่วมกันมีความสุข ให้เราเคารพซึ่งกันและกัน วิทยุฯ ไทยและมาเลเซียต้องให้เกียรติซึ่งกันและกัน ไม่ก้าวก่ายรายการวิทยุซึ่งกันและกัน เค้าเรื่องที่ดีของไทยไปเผยแพร่ในประเทศมาเลเซีย คือได้มีปัญหาอะไรปรึกษากันได้ง่าย เป็นต้น และส่งเสริมการท่องเที่ยว ธุรกิจ/การค้า จำนวน 31 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.75 ในประเด็นการส่งเสริมความเข้าใจ ความสัมพันธ์ และความช่วยเหลือระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย ได้แก่ เห็นว่าดี แต่ไม่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม จำนวน 130 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.50 เห็นว่าดี เพราะช่วยส่งเสริมความเข้าใจ ความรัก และความสามัคคี เพื่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน จำนวน 77 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.25 อื่น ๆ จำนวน 38 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.50 และให้ทราบข่าวสารความรู้ต่าง ๆ จำนวน 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.50 ตามลำดับ ซึ่งรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซียควรนำเสนอเนื้อหาการท่องเที่ยว จำนวน 72 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.82 เนื้อหาที่มีสาระ เป็นประโยชน์ จำนวน 44 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.89 ข่าวสาร จำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.93 ตามลำดับ และนำเสนอรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซียด้วยวิธีการนำเสนอรายการที่ให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมในรายการ เช่น โทรมศัพท์ขอเพลง ตอบปัญหา และแสดงความคิดเห็น จำนวน 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.00 รายการพุดคุย จำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.25 และอื่น ๆ เช่น นำเสนอทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ หรือภาษามลายูที่สามารถสื่อสารกันเข้าใจ เป็นรายการสด ออกทำรายการเคลื่อนไหวในรูปแบบความเป็นจริงให้มีจุดเด่นและสีสันของรายการเยอะ ๆ เป็นต้น จำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.75 ตามลำดับ

ด้านทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนมาเลเซียเมืองปีนัง ชลูด ที่แสดงความเห็นส่วนใหญ่ได้ให้ทัศนะว่าบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ของวิทยุฯ (ของไทยและหรือมาเลเซีย) คือ ผู้ตอบได้แสดงความเห็นว่าวิทยุฯ (ของไทยและหรือมาเลเซีย) ควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมร่วมกัน จำนวน 41 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.25 ให้ความช่วยเหลือ/ความร่วมมือซึ่งกันและกัน จำนวน 39 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.75 เสริมสร้าง/แลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซีย จำนวน 36 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.00 และส่งเสริมการค้า ธุรกิจ เศรษฐกิจ จำนวน 31 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.75 ตามลำดับ โดยมีความเห็นต่อแนวคิดร่วมคิดร่วมทำรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซียในประเด็นการส่งเสริมความเข้าใจ ความสัมพันธ์ และความช่วยเหลือระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย ได้แก่ ดี เพราะช่วยส่งเสริมความเข้าใจ ความรัก และความสามัคคี เพื่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน จำนวน 64 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.00 ดี เพราะจะได้ส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว จำนวน 55 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.75 และดี แต่ไม่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมโดยในแต่ละประเด็นมี จำนวน 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.25 ตามลำดับ ซึ่งรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซียควรนำเสนอเนื้อหาด้านบันเทิง สุนัขสุนัข คลายเครียด จำนวน 71 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.75 เนื้อหาที่เป็นเรื่องที่ดี จำนวน 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.25 ตามลำดับ และนำเสนอรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทยและมาเลเซียด้วยวิธีการนำเสนอรายการข่าว จำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.75

7.2 อภิปรายผล

ประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านกำลังก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (Asian Community) ในปี 2558 ซึ่งประกอบด้วยความร่วมมือ 3 เสาหลัก (pillar) คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political

and Security Community-APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community-AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรม (ASEAN Socio-Cultural Community-ASCC) วิทยาลัยแทนจึงควรมีบทบาทในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเสาหลักข้างต้น หรืออย่างน้อยด้านเศรษฐกิจ รวมทั้งด้านสังคมและวัฒนธรรม หากตระหนักถึงความกังวลของผู้ดำเนินการวิทยาฯ กลุ่มตัวอย่างต่อประเด็นการเมืองและความมั่นคง ซึ่งส่วนใหญ่เห็นพ้องว่าเป็นประเด็นที่ไม่ควรกล่าวถึง หรือวิทยาลัยแทนไม่พึงมีบทบาท ด้วยการสร้างความรู้และความเข้าใจในกลุ่มผู้ฟังที่วิทยาลัยแทนทั้งไทยและมาเลเซีย อันจะเป็นบทบาทสำคัญในการสื่อสารระหว่างประเทศด้วยการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย

ภาษามลายูเป็นภาษาที่มีความแตกต่างจากภาษาไทยอย่างเห็นได้ชัด แม้ภาษามลายู หรือ ภาษามลายูกกลาง หรือมาเลย์กกลาง ซึ่งเป็นภาษาทางการของมาเลเซีย ก็ยังมีความแตกต่างกับภาษามลายูถิ่น นอกจากนี้ คนมาเลเซียเชื้อสายไทยที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคนไทยในมาเลเซีย ยังคงใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร หากแต่คำบางคำยังเป็นภาษาใต้โบราณ ซึ่งคนไทยในประเทศไทยไม่นิยมใช้กันแล้ว เช่น เกือก หมายถึง รองเท้า รถถีบ หมายถึง จักรยาน จักรซึกผ้า หมายถึง เครื่องซักผ้า กต หมายถึง ร่ม รถแวน หมายถึง รถตู้ ไมโต หมายถึง รถจักรยานยนต์ เป็นต้น ด้วยมีคำศัพท์จำนวนมากที่มีความแตกต่างกัน จึงทำให้ภาษาเป็นปัจจัยภายนอกที่มีปัจจัยหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อวิทยาฯ ในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย เพราะการสื่อสารด้วยภาษาที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันได้ลำบาก

ในประเด็นเรื่องภาษาตัวเอง เป็นปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรคต่อวิทยาฯ ในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย - มาเลเซีย กล่าวคือ สถาบันวิทยาฯ ส่วนใหญ่ไม่มีนักจัดรายการวิทยาฯ ที่มีความรู้ความสามารถในการพูดภาษามลายูถิ่น และหรือมลายูกกลาง ภาษาจีน ภาษาอินเดีย รวมทั้งภาษาอังกฤษ จึงทำให้สถาบันวิทยาฯ ไม่สามารถผลิตรายการเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซียได้ เนื่องจากผู้ฟังส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิม ซึ่งใช้ภาษามลายูในการสื่อสารทั้งภาษามลายูถิ่น และหรือภาษามลายูกกลาง รวมถึงคนไทยเชื้อสายจีนที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย และใช้ภาษาจีนในการสื่อสารอีกด้วย ในขณะที่คนมาเลเซียใช้ภาษามาฮาซามลายู นอกจากนี้ยังมีภาษาอื่นซึ่งใช้กว้างขวางรองลงมาในหมู่บ้านชาวมาเลเซียเชื้อสายจีน ส่วนภาษาทมิฬใช้ในหมู่เชื้อสายอินเดีย และภาษาอังกฤษใช้ในเขตเมือง (ศรีตีสกุลรัตน์, 2552) ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในประเด็นนี้ยังเกี่ยวเนื่องกับประเด็นสถาบันวิทยาฯ ไม่มีนโยบายและแนวทางปฏิบัติให้วิทยาฯ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้วย เพราะปัญหา คือ การไม่มีบุคลากรด้านการจัดรายการที่มีความรู้และสามารถในการใช้ภาษาต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น

หากประเด็น “ภาษามลายู” ซึ่งผู้บริหารสถาบันวิทยาฯ จำนวนหนึ่งสะท้อนความกังวล เช่น “เราจะฟังเขารู้เรื่องหรือ” “อาจกระทบความมั่นคง” เป็นประเด็นจำกัดการมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย-มาเลเซีย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง กสทช. และผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง ควรมีความชัดเจนในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการกำหนดนโยบายและบุคลากรให้เอื้อต่อการดำเนินงาน ในส่วนของบุคลากรนั้น การศึกษาพบว่า มีความไม่สอดคล้องระหว่างบุคลากรที่มีความรู้ด้านภาษามลายูและภาษาไทย โดยเฉพาะบุคลากรที่รับผิดชอบด้านการผลิตรายการ ซึ่งผู้ดำเนินการวิทยาฯ ส่วนหนึ่งไม่อยู่ในตำแหน่ง และมีหน้าที่รับผิดชอบการผลิตรายการโดยตรง นอกจากนี้ ยังมี การพูดถึงในกลุ่มของผู้ดำเนินการวิทยาฯ ส่วนหนึ่งว่าภาษามลายูที่นักจัดรายการวิทยาฯ ใช้ ไม่ใช่ภาษามลายูถิ่นที่ใช้กันในพื้นที่

แม้ว่าความร่วมมือด้านวิทยุกระจายเสียงระหว่างไทยและมาเลเซียต้องรอความชัดเจนจากนโยบายของมาเลเซีย ประเทศไทยควรใช้แนวทางการทูตเพื่อประสานให้เกิดความร่วมมือ ให้เป็นรูปธรรม ซึ่งในเชิงรายละเอียดที่ตีปรากฏชัดและมีใน MOU ซึ่งเคยได้ทำการตกลงและลงนามร่วมกันแล้ว แต่หลายส่วนยังไม่ไปสู่ภาคปฏิบัติ (รายละเอียด

ตั้งภาคผนวก ข) หากสามารถเริ่มต้นจากจุดนี้ได้ ในขั้นต่อไปอาจสามารถประยุกต์แนวคิดการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมระหว่างประเทศได้

ประเทศไทยและมาเลเซียมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ในระดับเครือญาติ ความสัมพันธ์ในระดับท้องถิ่น รวมถึงความสัมพันธ์ระดับประเทศ มีกิจกรรมความร่วมมือระหว่างไทยและมาเลเซียเกิดขึ้นมากมาย โดยเฉพาะการค้าชายแดนระหว่างไทยและมาเลเซีย สอดคล้องกับการศึกษาของ ชินชิวา ชิวะธรรม (2540) พบว่าประเทศไทยและมาเลเซียมีความสัมพันธ์ลักษณะของการพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม ในระดับท้องถิ่นและระดับชาติที่เป็นไปตามแนวคิดเรื่องการพึ่งพาซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ความจำเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ทำให้ประเทศต่าง ๆ ต้องมาแสวงหาความร่วมมือและแลกเปลี่ยนความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีลักษณะของการติดต่อกันหลายช่องทาง ไม่มีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาอย่างชัดเจน และมีการใช้การเจรจาแก้ไขปัญหามากกว่าใช้กำลังทางทหาร นอกจากนี้ จากการศึกษาที่ทั้งสองประเทศมีความร่วมมือในระดับอนุภูมิภาค ในโครงการพัฒนาเขตสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ และต่างเป็นภาคีในสมาคมอาเซียน ซึ่งได้มีการพัฒนาความร่วมมือในสาขาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นมาก ก็เป็นการส่งเสริมให้ความสัมพันธ์ทั้งสองประเทศมีความสัมพันธ์ที่ดีมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ผลสรุปจากการวิเคราะห์ของ ชินชิวา ชิวะธรรม แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ประเทศไทยและมาเลเซียจะมีปัญหาความขัดแย้งหลายประการ แต่ก็ยังไม่เคยมีความขัดแย้งกันเปิดเผยมถึงขั้น “การเผชิญหน้ากัน” เนื่องจากเหตุผลหลายประการที่สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างสองประเทศ ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์และความร่วมมือที่ดีด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และระดับชาติ รวมทั้งมีกลไกดำเนินการหลายประการเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด และเห็นความจำเป็นของการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ซึ่งสืบหล่านี้เป็นปัจจัยที่นำไปสู่ความพยายามในการคลี่คลายอุปสรรคระหว่างกัน นอกจากนี้ ผลการศึกษายังชี้ให้เห็นแนวโน้มความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซียจะเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น กล่าวคือ สามารถลดระดับความขัดแย้งต่อกันและขยายความร่วมมือในด้านต่าง ๆ มากขึ้น

ประเด็นเรื่องการมีนักจัดรายการวิทยุฯ ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทย ทั้งภาษาไทยกลางและภาษาถิ่นใต้ และหรือมลายู ทั้งภาษามลายูถิ่นไทย และภาษามลายูกลางมาเลเซีย รวมทั้งภาษาจีน เป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้อให้วิทยุฯ มีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซีย กล่าวคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ตามแนวชายแดนไทย - มาเลเซีย มีทั้งคนเชื้อสายไทย เชื้อสายมาเลเซีย เชื้อสายจีน รวมถึงเชื้อสายอินเดีย การที่รายการวิทยุฯ สามารถนำเสนอรายการด้วยภาษาต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น จะช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจเนื้อหาที่รายการนำเสนอ นักจัดรายการวิทยุฯ สามารถที่จะนำเสนอรายการได้ตรงตามความต้องการของผู้ฟังด้วยภาษาที่เขาเหล่านั้นเข้าใจ อันนำไปสู่ความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เสียงฝน รัตนพรหม (2545) ที่พบว่า คนไทยมุสลิมเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการเปิดรับวิทยุ - โทรทัศน์จากประเทศมาเลเซียมากที่สุด ประเภทรายการที่เปิดรับมากที่สุด คือ เพลงภาษามลายู รายงานเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างคนไทยพุทธเชื้อสายจีน ประเภทรายการที่เปิดรับมากที่สุด คือ เพลงภาษาจีน ภาพยนตร์จีน ละครจีน ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยเรื่องภาษาเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับเชื้อชาติ โดยอาจกล่าวได้ว่าผู้ฟังจะเลือกเปิดรับสื่อที่ตนเองสามารถฟังเข้าใจได้นั่นเอง

นอกจากนี้ จากการศึกษาของ เสียงฝน รัตนพรหม ดังกล่าวแสดงให้เห็นปัจจัยสำคัญต่อการเปิดรับสื่อวิทยุ - โทรทัศน์จากประเทศมาเลเซียของผู้รับสารตามแนวชายแดนไทย ซึ่งนอกจากปัจจัยทางด้านภูมิศาสตร์ที่เอื้ออำนวยต่อการแพร่กระจายของสื่อแล้ว ปัจจัยด้านภาษาและศาสนายังเป็นเงื่อนไขที่สำคัญต่อการเปิดรับสื่อ ทั้งนี้ เพราะภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารที่สำคัญ ความสามารถในการเข้าใจภาษาทำให้ผู้รับสารเลือกที่จะเปิดรับสื่อ รวมไปถึงความเชื่อ

ความศรัทธา ความเคร่งครัดในศาสนา เป็นแรงผลักดันให้ผู้รับสารแสวงหา เป็ตรีบสื่อที่สามารถตอบสนองความต้องการของตนเอง

ประเด็นที่น่าสนใจในงานวิจัยนี้ คือ รูปแบบรายการของสื่อวิทยุ - โทรทัศน์ของมาเลเซียที่เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกเปิดตรีบสื่อของผู้รับสาร เช่น การนำเสนอเนื้อหารายการที่ตอบสนองความต้องการของผู้รับสาร การมีโฆษณาปรากฏในรายการ เปรียบเทียบระหว่างไทยและมาเลเซีย ซึ่งสื่อมาเลเซียมีการดำเนินงานโดยรัฐบาล รายได้จากการขายโฆษณาจึงเป็นรายได้ส่วนน้อย ทำให้รูปแบบรายการของสื่อมาเลเซียมุ่งเน้นไปที่เนื้อหาที่ต้องการนำเสนอได้อย่างเต็มที่ รวมถึงข้อมูลที่จะช่วยจัดการรายการของนักจัดรายการวิทยุ ของไทยยังไม่มีที่น่าสนใจ เน้นการพูดที่มากเกินไป ความจำวน ทำให้สื่อของมาเลเซียได้เปรียบสื่อของไทย ซึ่งประเด็นนี้เองที่ควรได้มีการศึกษาถึงรูปแบบรายการรวมถึงแนวทางในการจัดการรายการของไทย ที่จะช่วยดึงความสนใจให้ผู้รับสารของไทยหันกลับมาเปิดตรีบสื่อในประเทศของตนมากยิ่งขึ้น ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ พบว่า

บทบาทที่พึงประสงค์ มีดังนี้ (1) บทบาทในการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านกีฬา (2) บทบาทในการสร้างความเข้มแข็งของสันติภาพและการเข้าใจระหว่างประเทศ (3) บทบาทในการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างคนไทยและมาเลเซีย (4) บทบาทในการรณรงค์ซึ่งการคบค้าสมาคมระหว่างคนไทย และมาเลเซีย (5) บทบาทในการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการศึกษา และ (6) บทบาทส่งเสริมความสัมพันธ์ทางการค้าและเศรษฐกิจ

ส่วนของเนื้อหาที่ควรนำเสนอ ได้แก่ (1) ข่าวสารและสาระความรู้ เช่น ข่าวสภาพภูมิอากาศ ข่าวสภาพเศรษฐกิจการค้า ข่าวส่งเสริมการอาชีพ ข่าวสารทางสังคม และข่าวสารความมั่นคง (2) การท่องเที่ยวระหว่างไทยและมาเลเซีย (3) ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีพื้นบ้านของไทยและมาเลเซีย เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรม (4) ความบันเทิง เช่น เพลงทั้งเพลงไทยและเพลงมาเลเซีย (5) เนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างไทยและมาเลเซีย เช่น กิจกรรมสัมพันธ์ที่ไทยและมาเลเซียทำร่วมกัน (6) เนื้อหาเกี่ยวกับการวางพื้นฐานการใช้ชีวิตในอนาคต อาทิ การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและมาเลเซียในอนาคต เมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และ (7) วิถีความเป็นอยู่ของคนไทยและมาเลเซีย

นอกจากนี้รูปแบบรายการที่ควรนำเสนอ เช่น (1) รูปแบบรายการที่นำเสนอทั้งภาษาไทย มลายู อังกฤษ และจีน (2) รูปแบบรายการที่นำเสนอโดยคนมุสลิมที่มีความน่าเชื่อถือ และได้รับการเชื่อถือจากคนมาเลเซีย อาทิ ผู้นำศาสนา (3) รูปแบบรายการพูดคุยโดยมีสำม (4) รูปแบบรายการเพลงที่มีการพูดคุยโดยนักจัดรายการวิทยุ และมีการเปิดตรีบโทรศัพท์จากผู้ฟังออกอากาศ (5) รูปแบบที่มีส่วนร่วม เช่น การจัดการรายการร่วมกัน เช่น การจัดการรายการโดยเชิญครู อาจารย์ในท้องถิ่น มาให้ความรู้ และอธิบายเกี่ยวกับวิชาเรียนต่าง ๆ ที่ผู้ฟังสามารถฟังและนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้ และ (6) รูปแบบรายการข่าวหรือสาระความรู้สลับความบันเทิง เช่น รายการข่าวสลับเพลง

จากการศึกษาพบว่า คนไทยและคนมาเลเซียในพื้นที่การวิจัยเปิดตรีบชมรายการโทรทัศน์ของกันและกันจำนวนมาก โดยเฉพาะในพื้นที่อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนราธิวาส ในขณะที่พื้นที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา คนมาเลเซียเปิดตรีบชมรายการโทรทัศน์ไทยมากกว่าคนไทยเปิดตรีบชมรายการโทรทัศน์ของมาเลเซีย ข้อค้นพบดังกล่าว ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นได้ในการส่งเสริมให้โทรทัศน์มีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้ โดยเฉพาะโทรทัศน์ชุมชน ซึ่งในอนาคตอาจเกิดขึ้นในพื้นที่อำเภอสุโขทัย-ตาก และอำเภอเบตง รวมทั้งมีความเป็นไปได้ที่จะประยุกต์ใช้แนวคิดเรื่องสื่อสารระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมต่อไปได้

7.3 ตรวจสอบข้อสันนิษฐานการวิจัย

- 1) สถานภาพของวิद्यุช่ายแดนไทย - มาเลเซีย มีศักยภาพในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย - มาเลเซียหลายด้าน ทั้งยังมีปัจจัยภายนอกที่เสริมศักยภาพ ปัจจัยภายในและภายนอกที่เป็นอุปสรรค โดยปัจจุบันมีบทบาทสำคัญในด้าน (1) การเชื่อมสัมพันธ์ด้วยความบันเทิงผ่านเพียงเพลง (2) บทบาทการโฆษณาสินค้าและบริการทั้งฝั่งไทยและมาเลเซีย และ (3) การส่งเสริมความสัมพันธ์ด้วยการนำเสนอวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นของทั้ง 2 ประเทศ

ผลการศึกษาพบว่า วิद्यุช่ายแดนไทย-มาเลเซีย มีสถานภาพของวิद्यุช่ายแดนในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์มี ดังนี้ (1) ศักยภาพของวิद्यุช่ายแดนในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย - มาเลเซีย ได้แก่ สถานี (1.1) ส่วนใหญ่มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และมีความหลากหลาย และ (1.2) บางแห่งกำลังดึงดูดครอบคลุมพื้นที่กว้างและมีความพร้อมด้านอุปกรณ์/เครื่องมือ (2) ปัจจัยภายนอกที่เสริมศักยภาพวิद्यุช่ายแดนในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย - มาเลเซีย ได้แก่ (2.1) ภูมิประเทศที่ติดกัน (2.2) ความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นระหว่างคนไทยและคนมาเลเซียตามแนวชายแดน (2.3) เศรษฐกิจและความสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจ (2.4) จุดร่วมของภาคการเกษตร (2.5) วัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน (2.6) การมีส่วนร่วมของคนมาเลเซียในวิद्यุช่าย และกิจกรรมอื่น (2.7) ความร่วมมือระหว่างไทยและมาเลเซีย (2.8) การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชน และ (2.9) คู่แข่งทางการตลาดของสถานวิद्यุช่าย มีน้อย (3) ปัจจัยภายในที่เป็นอุปสรรคต่อวิद्यุช่ายแดนในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย - มาเลเซีย ได้แก่ สถานี (3.1) ส่วนใหญ่ไม่มีนโยบายและแนวทางปฏิบัติให้วิद्यุช่าย สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (3.2) หลายแห่งดำเนินการโดยมุ่งเน้นธุรกิจเป็นหลัก (3.3) บางแห่งมีการบริหารจัดการที่ไม่ดีเท่าที่ควร (3.4) ส่วนใหญ่ขาดบุคลากรที่มีความรู้ด้านภาษามลายู จีน อินเดีย อังกฤษ (3.5) บางแห่งกำลังส่งตำ อุปกรณ์/เครื่องมือต่อประสิทธิภาพ และ (3.6) บางแห่งมีบุคลากรน้อย ขาดทักษะบางประการในการทำหน้าที่เป็นนักจัดรายการวิद्यุช่าย (4) ปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรคต่อวิद्यุช่ายแดนในการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทย - มาเลเซีย ได้แก่ (4.1) ความแตกต่างระหว่างภาษาที่ใช้ในไทยและมาเลเซีย (4.2) ขาดการประสานงานและความร่วมมือระหว่างสถานวิद्यุช่าย ในพื้นที่ (4.3) การใช้คลื่นความถี่ของทั้งสองประเทศแทรกหรือเบียดกันและกัน (4.4) สภาพภูมิประเทศ และสภาพภูมิอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย และ (4.5) การถูกสื่อชนิดอื่นดึงผู้ฟังไปจากสื่อวิทยุกระจายเสียง ซึ่งเป็นไปตามข้อสันนิษฐานที่ 1

- 2) การประยุกต์ใช้แนวคิดเรื่องการค้าระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิद्यุช่ายแดนสามารถทำได้ แต่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทั้งไทยและมาเลเซีย

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิद्यุช่าย อำเภอสุโขทัย-ตาก จังหวัดนครราชสีมา และอำเภอเบตง จังหวัดยะลา เห็นด้วยกับแนวคิดเรื่องการค้าระหว่างประเทศแบบมีส่วนร่วมในวิद्यุช่ายแดนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย อันนำไปสู่การผลักดันความร่วมมือในการผลิตรายการระหว่างไทยและมาเลเซียได้ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ดำเนินการวิद्यุช่าย ให้เหตุผลว่า ในระยะแรกอาจทำการรายการร่วมกันด้วยการบันทึกเทปรายการ โดยยังไม่ต้องออกอากาศสด แต่ต้องมีกระบวนการผลิต โดยเฉพาะการตัดต่อให้มีคุณภาพ ทั้งนี้ รายการที่นำเสนอจะมีการให้นักจัดรายการที่สามารถพูดภาษาไทยและมลายูได้ หรือนักจัดรายการจำนวนสองคน เพื่อสลับกันพูดในแต่ละภาษา อย่างเร็วก็ตาม ก่อนที่จะดำเนินการใด ๆ จำเป็นต้องมีการประชุมปรึกษาหารือระหว่างสองประเทศในการหาแนวทางร่วม ตลอดจนหลักปฏิบัติต่าง ๆ ภายใต้กรอบ

นโยบายทั้งของไทยและมาเลเซียด้วย
ที่ 2

ซึ่งเป็นไปตามข้อสันนิษฐาน

- 3) คนไทยและมาเลเซียที่ส่งวิทยาระบายเสียงของแต่ละฝั่ง โดยคนทั้ง 2 ชาติต่างพึงพอใจในการเปิดรับฟังรายการวิทยุฯ ของกันและกัน แต่ก็ต้องการให้วิทยุชายแดนไทย - มาเลเซียมีบทบาทด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณี และการค้าระหว่างกัน

ผลการศึกษพบว่า โดยภาพรวมวิทยุ ไทยได้รับความนิยมในการเปิดรับฟังจากกลุ่มตัวอย่างมาเลเซีย ในขณะที่วิทยุ มาเลเซียก็ได้รับความสนใจจากกลุ่มตัวอย่างคนไทยเช่นกัน กลุ่มตัวอย่างที่ฟังวิทยุ ไทย ให้เหตุผลว่า ให้เหตุผลว่า ได้ความบันเทิงจากการฟังเพลงที่หลากหลายของสถานีวิทยุฯ ไทย ได้เรียนรู้และฝึกฝนภาษาไทย และได้รับข่าวสาร ความรู้ความบันเทิงตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ฟังวิทยุ มาเลเซีย ให้เหตุผลว่า ได้ความบันเทิงจากการฟังเพลงที่หลากหลายของสถานีวิทยุฯ มาเลเซีย รู้และเข้าใจภาษามาเลย์ และได้ฟังรายการธรรมะของศาสนาอิสลามตามลำดับ ในส่วนของความต้องการให้วิทยุชายแดนไทยมาเลเซียมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียนั้น กลุ่มตัวอย่างทั้งไทยและมาเลเซียต้องการให้วิทยุฯ มีบทบาทในด้านส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้า บทบาทในการสร้างเสริมความเข้มแข็งของสันติภาพและการเข้าเฝ้าระหว่างประเทศ บทบาทในการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างคนไทยและมาเลเซีย บทบาทในการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการศึกษา และบทบาทส่งเสริมความสัมพันธ์ทางการค้าและเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นไปตามข้อสันนิษฐานที่ 3

- 4) บทบาทของวิทยุชายแดนไทย - มาเลเซียที่พึงประสงค์มีหลายด้าน เช่น บทบาทในการให้ข่าวสาร บทบาทในการส่งเสริมวัฒนธรรม และบทบาทในการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

ผลการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดกล่าวถึงบทบาทที่พึงประสงค์ของวิทยุชายแดนไทย-มาเลเซีย โดยรวม เช่น วิทยุฯ ควรมีบทบาทในการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างคนไทยและมาเลเซีย บทบาทในการสร้างเสริมความเข้มแข็งของสันติภาพและการเข้าเฝ้าระหว่างประเทศ บทบาทในการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการค้า บทบาทในการอนุรักษ์ซึ่งการคบค้าสมาคมระหว่างคนไทยและมาเลเซีย บทบาทในการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการศึกษา และบทบาทส่งเสริมความสัมพันธ์ทางการค้าและเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นไปตามข้อสันนิษฐานที่ 4

- 5) วิทยุชายแดนไทย - มาเลเซีย จะมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซียได้ต้องอาศัยปัจจัยสำคัญคือ การมีส่วนร่วมจากภาครัฐและเอกชนทั้งไทยและมาเลเซีย

ผลการศึกษพบว่า วิทยุชายแดนไทย - มาเลเซีย จะมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซียในด้านต่าง ๆ ข้างต้นได้นั้น นอกจากจะต้องอาศัยความร่วมมือหรือมีส่วนร่วมของภาครัฐทั้งไทยและมาเลเซียแล้ว ในแง่ของการปฏิรูประบบโครงสร้างต้องมียุทธศาสตร์ในการดำเนินการอย่างชัดเจน และต้องมีหน่วยงานสนับสนุนหรือส่งเสริมเฉพาะด้านนี้ ซึ่งเป็นไปตามข้อสันนิษฐานที่ 5

7.4 ข้อเสนอแนะ

ด้านนโยบายแห่งรัฐ

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)

- 1) กสทช. ควรออกกฎระเบียบที่ชัดเจนเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของวิทยุชายแดนเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจนำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างประเทศ

- 2) กสทช. ควรกำหนดแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนการมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียของวิทยุชายแดน
- 3) กสทช. ควรจัดเวทีให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการวิทยุในพื้นที่ชายแดนในระดับนโยบายหรือผู้บริหารสถานี เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญในการเสริมสร้างบทบาทของวิทยุชายแดน เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
- 4) กสทช. ควรจัดเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการวิทยุชายแดนในพื้นที่ ต่าง ๆ ทั้งในระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด ภูมิภาค และประเทศ อันเป็นการเสริมสร้างมุมมองและแลกเปลี่ยนความรู้ อันนำไปสู่การเสริมความเข้มแข็งของวิทยุชายแดน และป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

หน่วยงานที่ได้รับใบอนุญาตการกระจายเสียงในพื้นที่ชายแดน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิทยุกระจายเสียง

- 1) ผู้บริหารของสถานีวิทยุชายแดนควรกำหนดนโยบายและแนวทางที่ชัดเจน ตลอดจนงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอเพื่อให้วิทยุชายแดนมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียเป็นรูปธรรม
- 2) ควรจัดอบรมเรื่องการจัดการรายการวิทยุฯ ให้แก่นักจัดการรายการวิทยุชุมชนในด้านการผลิตรายการ และการใช้ภาษาในการผลิตรายการวิทยุฯ
- 3) ควรจัดอบรมเพื่อสนับสนุนให้เกิดความเข้าใจและตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่ของการเป็นสื่อกระจายเสียงในพื้นที่ชายแดนแก่นักจัดการรายการวิทยุฯ เพื่อสนับสนุนให้เกิดการปฏิบัตินโยบายอย่างมีประสิทธิภาพและในฐานะสื่อมวลชนชายแดน
- 4) ควรส่งเสริมการรวมกลุ่มของนักจัดการรายการวิทยุฯ ในแต่ละพื้นที่ เพื่อสานความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการวิชาชีพ และการควบคุมตนเองของสื่อวิทยุกระจายเสียงในท้องถิ่น ตลอดจนเพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะความร่วมมือในการทำหน้าที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย
- 5) ควรจัดเก็บและรวบรวมสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย เช่น โครงการ/กิจกรรมที่ทำร่วมกันหรือเป็นความร่วมมือระหว่างไทยและมาเลเซียทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่คล้ายคลึงและแตกต่างกันของไทยและมาเลเซีย ข้อมูลของศิลปินและเพลงในท้องถิ่นไทยและมาเลเซีย โดยจัดทำเป็นฐานข้อมูล เพื่อให้ นักจัดการรายการวิทยุฯ นำไปใช้ประโยชน์ในการผลิตรายการได้โดยสะดวก ซึ่งอาจอยู่ในรูปของฐานข้อมูลที่จะตกในการสืบค้นบนเว็บไซต์ หรือซีดีรอม ในการจัดทำฐานข้อมูลดังกล่าวควรมีบุคคลรับผิดชอบในการจัดหาและรวบรวมให้ข้อมูลมีความเป็นปัจจุบัน

ด้านผลการวิจัย

- 1) จากการศึกษาค้นคว้า ผู้ดำเนินการวิทยุฯ เห็นว่า วิทยุชายแดนมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้ ด้วยการนำเสนอเนื้อหารายการที่เกี่ยวกับการค้า เศรษฐกิจ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของไทยและมาเลเซีย ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ฟังรายการวิทยุฯ เห็นควรให้เน้นสาระความรู้ควบคู่ความบันเทิง ดังนั้นวิทยุชายแดนจึงควรนำเสนอรายการแบบผสมผสานเนื้อหาสาระที่เป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียข้างต้นควบคู่กับความบันเทิงด้วยเพลงไทยและมาเลเซีย
- 2) ในส่วนของรูปแบบรายการวิทยุฯ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียนี้ ผู้ดำเนินการวิทยุฯ เห็นพ้องกันว่าควรมีรายการที่นำเสนอโดยผู้นำในท้องถิ่น อาทิ ผู้นำศาสนาเป็นผู้ดำเนินรายการ หรือผู้ร่วมรายการ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนไทยและมาเลเซียเห็นว่าควรนำเสนอรายการในรูปแบบ เช่น รายการพูดคุยสนทนา รายการเพลง รายการข่าว และรายการที่ผู้ฟังมีส่วนร่วมในรายการได้โดยเฉพาะทางโทรศัพท์ แม้นข้อค้นพบข้างต้นจะไม่สอดคล้องกัน แต่ผู้ดำเนินการวิทยุฯ หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถพิจารณาถึงการกำหนดรูปแบบรายการให้สอดคล้องกับการทำหน้าที่ หรือมีบทบาทที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย และตรงกับความต้องการของกลุ่มผู้ฟังได้ โดยเฉพาะการนำเสนอรายการในรูปแบบที่ผสมผสานระหว่างความรู้คู่ความบันเทิง

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กาญจนา แก้วเทพ. **สื่อสารมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2541.
- กาญจนา แก้วเทพ, กาจกร หุตยยะพงศ์, รุจิรา สุภาษา และวีรพงษ์ พดนิกรกิจ. **สื่อเพื่อชุมชนการประมวลองค์ความรู้**. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2543.
- กรมวิชาการเกษตร. **เขาสั่งออกทุเรียนกันอย่างไร? ที่ชายแดนอุไทย-อุก**. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการเกษตร (ผู้ผลิตและเผยแพร่), มปป.. (ออนไลน์). ได้จาก <http://it.doa.go.th/durian/detail.php?id=260&PHPSESSID=c77c619ed61c8b06b6e4de6c00b1b188>
- กระทรวงการต่างประเทศ. **มาเลเซีย**. กรุงเทพฯ: กระทรวงการต่างประเทศ (ผู้ผลิตและเผยแพร่), 2554. (ออนไลน์). ได้จาก <http://www.mfa.go.th/web/848.php?id=164>
- กระทรวงการต่างประเทศ. **สถานทูต สถานกงสุลไทยในต่างประเทศ**. กรุงเทพฯ: กระทรวงการต่างประเทศ (ผู้ผลิตและเผยแพร่), 2554. (ออนไลน์). ได้จาก <http://www.mfa.go.th/web/2830.php>
- กองเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 4 กรมเอเชียตะวันออก. **มาเลเซีย**. กรุงเทพฯ : กระทรวงการต่างประเทศ (ผู้ผลิตและเผยแพร่), 2553. (ออนไลน์). ได้จาก : <http://www.mfa.go.th/web/848.php?id=164>
- โครงการพัฒนาความร่วมมือเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. **ประเทศมาเลเซีย**. กรุงเทพฯ: โครงการพัฒนาความร่วมมือเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ผู้ผลิตและเผยแพร่), 2555. (ออนไลน์). ได้จาก http://www.smeasean.com/country_info.php?id=3&group=1
- ชंपา จิตต์ประทุม. **วิกฤตเศรษฐกิจการเมืองมาเลเซีย: ผลกระทบต่อประเทศไทย**. ใน **อุกฤษฎ์ ปัทมานันท์ และชंपา จิตต์ประทุม (บรรณาธิการ), วิกฤตการณ์มาเลเซีย: เศรษฐกิจการเมือง-วัฒนธรรม**, หน้า 107-126. สถาบันเอเชียศึกษา, 2542.
- ชินชิวา ชิวะธรรม. **ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซีย (พ.ศ.2535-2538) (วิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคและส่งเสริมความสัมพันธ์)**. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการระหว่างประเทศและการทูต คณะรัฐศาสตร์มหาวิทยลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- চারنگকী অয়বঁধন. **ไทยในมาเลเซีย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บรรณกิจ ๑๙๙๑, 2547.
- ปารีชาติ สถาปิตานนท์. **การสื่อสาร: กลไกสำคัญในการก้าวสู่ประชาสังคมในศตวรรษที่ 21**. วารสารนิเทศศาสตร์, 17 (กรกฎาคม - กันยายน), 2542, หน้า 71-79.
- ปารีชาติ สถาปิตานนท์ และคณะ. **การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมและการพัฒนาชุมชน: จากแนวคิดสู่ปฏิบัติการวิจัยในสังคมไทย**. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2549.
- ปรมะ สตะเวทิน. **การสื่อสารมวลชน: กระบวนการและทฤษฎี**. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์, 2539.
- ปรีชญา เวสารัชช. “หน่วยที่ 2 ทฤษฎีและแนวทางการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ” ใน **เอกสารประกอบการสอนชุดวิชา ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หน่วยที่ 1-7**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2536.
- พันันี เชัยจรรยา เมตตา วิวัฒนานุกูล และภริณันท์ อนวัชศิริวงศ์. **แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์**.

- พิมพ์ครั้งที่ 4, สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง, 2538.
- พระธรรมปิฎก. **มมมมองสองปราชญ์**. กรุงเทพฯ : ลิเมอรูตีเพรส, 2537.
- พิรยุทธ ไอร์พันธ์. **การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมของชาวไทยเชื้อสายมลายูในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย และชาวมาเลเซียเชื้อสายไทยในรัฐก้นตันประเทศมาเลเซีย**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (สื่อสารมวลชน) คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2551.
- ยุบด เม็ญจรงค์กิจ. **การวิเคราะห์ผู้รับสาร**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- วีรพงษ์ พลนิกรกิจ. **รายงานการวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิทยุกระจายเสียงตามแนวชายแดนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว**. สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ, 2552.
- วีรพงษ์ พลนิกรกิจ. **รายงานการวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิทยุกระจายเสียงตามแนวชายแดนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและสหภาพพม่า**. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, 2553.
- ศูนย์อินโดจีนศึกษา วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา. **ข้อมูลพื้นฐานสหพันธรัฐมาเลเซีย**. ชลบุรี : ศูนย์อินโดจีนศึกษา วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2552.
- สำนักบริหารยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน. **เกี่ยวกับกลุ่มจังหวัด**. สำนักบริหารยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (ผู้ผลิตและเผยแพร่), มปป.. (ออนไลน์). ได้จาก http://www.osmsouth-border.go.th/about_osm/general2/
- สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม. **ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับมาเลเซีย**. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม (ผู้ผลิตและเผยแพร่), 2542. (ออนไลน์). ได้จาก <http://www1.mod.go.th/heritage/nation/neighbor/malaysia3.htm>
- สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน). **คลังความรู้การวิจัยการเกษตรเพื่อการพัฒนาประเทศระดับภูมิภาค ภาคใต้**. กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน) (ผู้ผลิตและเผยแพร่), 2555. (ออนไลน์). ได้จาก <http://www.arda.or.th/kasetinfo/south/content.php>.
- สถาบันวิจัยสังคมและสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. **โครงการพัฒนาการดำเนินงานการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

ภาษาอังกฤษ

- Arnaldo, C. A. (2000). 'Clockwork Orange, 1984 or the power to be', in Servaes, J. (ed.), *Walking on the other side of the information highway: communication, culture and development in the 21st century*. Penang: Southbound.
- Berrigan, F. J., (1981). *Community communication the role of community media In Development*, Paris: Unesco.
- Burgoon, M., Hunsaker, F. G. and E. J. Dawson (1994). *Human communication* (3rd edn), California: Sage.
- Cohen, B. C. (1963). *The press and foreign policy*. New Jersey: Princeton University

- Press.
- McQuail, D. (1994). *Mass communication theory: an introduction* (3rd edn), London: Sage.
- McQuail, D. (2000). *McQuail's Mass communication theory* (4th edn), London: Sage.
- McQuail, D. (2001). 'Emerging challenges to media theory', in Melkote, S. R and S. Rao (eds.), *Critical issues in communication: looking inward for answers: essays in honor of K.E. Eapen*. New Delhi: Sage.
- Mowlana, H. (1997a). *Global information and world communication: New frontiers in international relations* (2nd edn), London: Sage.
- Mowlana, H. (1997b). 'The media and foreign policy: a framework of analysis', in Malek, A. (ed.), *News media and foreign relations: a multifaceted perspective*. Norwood, N.J.: Ablex.
- Nair K. S. and S. A. White (1994). 'Participation message development: a conceptual framework', in White, S. A., K. S. Nair and J. Ascroft (eds.), *Participatory communication: working for change and development*. New Delhi: Sage.
- Polnigongit, W. 'Participation in community radio in Thailand: crossing the Thai-Lao border', in proceedings of the IAMCR 25th conference and general assembly. Cairo: The American University in Cairo, July 2006.
- Ramanamma, A. (1993). 'Participatory approaches: toward more effective communication for rural development', in K. S. Nair and S. A. White (eds.), *Perspectives on development communication*. New Delhi: Sage.
- UNESCO (2004). 'Declaration on fundamental principles concerning the contribution of the mass media to strengthening peace and international understanding, to the promotion of human rights and to countering racialism, apartheid and incitement to war' [Homepage of UNESCO] [Online]. Available at http://www.unesco.org/shs/human_rights/hrbd.htm [2004, July 19].
- White, S. A. (1994). 'The concept of participation: transforming rhetoric to reality', in White, S. A. and others (eds.), *Participatory communication: working for change and development*. New Delhi: Sage.
- Williams, K. (2003). *Understanding media theory*, London: Arnold.

ภาคผนวก ก

ตารางแสดงประเภทรายการโทรทัศน์ที่เปิดรับ/ดู
อำเภอสุโขทัย จังหวัดนครราชสีมา

ประเภทรายการที่กลุ่มตัวอย่างประชาชนไทยตามแนวชายแดนสุโขทัย-เมืองลันเตาบ้านยัน เปิดรับ/ดู

ประเภทรายการ (โทรทัศน์มาเลเซีย)	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
สารคดี	19	4.58
บันเทิง	44	10.63
ทั่วไป	23	5.56
กีฬา	30	7.25
ข่าว	70	16.91
ละคร	79	19.08
ทุกประเภท	25	6.04
รายการเกี่ยวกับอาหาร	18	4.35
รายการเพลง	16	3.86
ภาพยนตร์	10	2.42
ศาสนา	41	9.90
การ์ตูน	6	1.45
รายการสาระความรู้ต่าง ๆ	6	1.45
อื่น ๆ	27	6.52
รวม	414	100

ตารางแสดงประเภทรายการโทรทัศน์ที่เปิดรับ/ดู
 อำเภอสุโขทัย จังหวัดนครราชสีมา

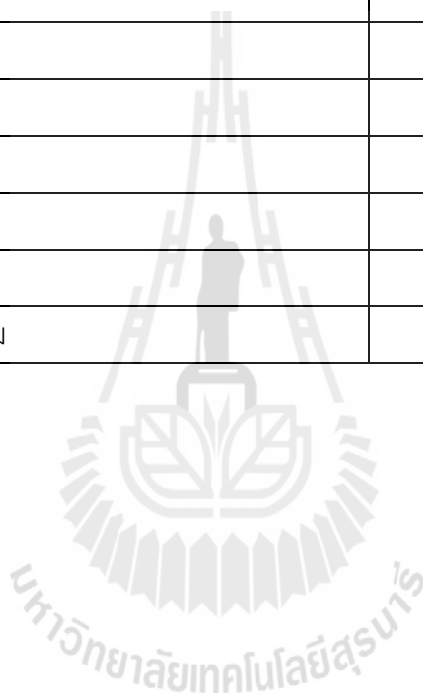
ประเภทรายการที่กลุ่มตัวอย่างประชาชนมาเลเซียตามแนวชายแดนเบตง-เมืองลันเตาบันยัน เปิดรับ/ดู

ประเภทรายการ (โทรทัศน์ไทย)	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
ทั่วไป	9	2.58
บันเทิง	24	6.88
ทุกประเภท	8	2.29
กีฬา โดยเฉพาะ มวยไทย	37	10.60
ข่าวสาร	72	20.63
ละคร	109	31.23
เรียลลิตี้	4	1.15
รายการเพลง	23	6.59
บรรยายศาสนา	8	2.29
รายการตลก	4	1.15
รายการทำอาหาร	4	1.15
อื่น ๆ	45	12.89
ไม่แสดงความคิดเห็น	2	0.57
รวม	349	100

ตารางแสดงประเภทรายการโทรทัศน์ที่เปิดรับ/ดู
อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

ประเภทรายการที่กลุ่มตัวอย่างประชาชนมาเลเซียตามแนวชายแดนเบตง-เมืองปีนกาลัน ฮูลู เปิดรับ/ดู

ประเภทรายการ (โทรทัศน์ไทย)	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
สารคดี	1	0.31
บันเทิง	6	1.87
ทั่วไป/ทุกประเภท	14	4.36
กีฬา	8	2.49
ข่าว	71	22.12
ละคร	124	38.63
ภาพยนตร์	13	4.05
รายการเพลง	59	18.38
อื่น ๆ	21	6.54
ไม่แสดงความคิดเห็น	4	1.25
รวม	321	100

ตารางแสดงประเภทรายการโทรทัศน์ที่เปิดรับ/ดู
อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

ประเภทรายการที่กลุ่มตัวอย่างประชาชนไทยตามแนวชายแดนเบตง-เมือง เปิดรับ/ดู

ประเภทรายการ (โทรทัศน์มาเลเซีย)	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
บันเทิง	13	10.92
ทั่วไป/ทุกประเภท	17	14.29
กีฬา	7	5.88
ข่าวสาร	19	15.98
ละคร	13	10.92
รายการเพลง	16	13.45
ภาพยนตร์	8	6.72
สารคดี	7	5.88
การ์ตูน	2	1.68
รายการที่ให้ข้อมูลความรู้ต่าง ๆ เช่น ศาสนา ภาษา การศึกษา เป็นต้น	5	4.20
อื่น ๆ	2	1.68
ไม่แสดงความคิดเห็น	10	8.40
รวม	119	100

ภาคผนวก ข

พัฒนาการวิทยุชายแดนเพื่อความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย: Twin Radio (เรียบเรียงจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง)

ในการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2546 นายกรัฐมนตรีเสนอว่า เพื่อให้การพบปะเจรจาตกลง ร่วมมือ ให้การช่วยเหลือ ตลอดจนรับข้อผูกพันใด ๆ กับผู้นำ ผู้บริหารระดับสูงของต่างประเทศ หรือองค์กรระหว่างประเทศ ตามกรอบภารกิจและการปฏิบัติราชการของรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีในโอกาสต่าง ๆ เป็นไปในทิศทางเดียวกันและสอดคล้องกับแนวนโยบายด้านต่างประเทศของรัฐบาล ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักและมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องในภาพรวม จึงขอความร่วมมือให้รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี และผู้เกี่ยวข้อง ได้ประสานหารือ หรือสอบถามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงการต่างประเทศก่อนดำเนินการใด ๆ ในเรื่องข้างต้นตามความจำเป็นและความเหมาะสม

ทั้งนี้ ในการทำความตกลงกับต่างประเทศ การทำอนุสัญญา และสนธิสัญญาต่าง ๆ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของกฎหมายหรือก่อให้เกิดสิทธิหน้าที่ภายใต้ข้อบังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ อีกทั้งอาจเกี่ยวกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติและนโยบายของรัฐบาล ให้ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2535 เรื่อง การติดต่อทำความตกลงกับต่างประเทศ การทำอนุสัญญา และสนธิสัญญาต่าง ๆ วันที่ 1 ตุลาคม 2545 เรื่อง การทำความตกลงกับต่างประเทศ การทำอนุสัญญา และสนธิสัญญาต่าง ๆ และวันที่ 7 มกราคม 2546 เรื่องการทำความตกลงกับต่างประเทศ การทำอนุสัญญา และสนธิสัญญาต่าง ๆ ซึ่งกำหนดให้กระทรวง กรม เจ้าของเรื่องหรือกระทรวงการต่างประเทศด้วย ซึ่งคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามที่นายกรัฐมนตรีเสนอ (นร 0504/ว7, 2547)

บันทึกความเข้าใจระหว่างไทยและมาเลเซียที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือด้านสื่อสารมวลชน ข้อมูลข่าวสาร และกิจการวิทยุ - โทรทัศน์

1. ข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางด้านสื่อสารมวลชนและวัฒนธรรม (ลงนามเมื่อ 17 ธันวาคม 2512 ระหว่างไทย กับอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์)
ส่วนที่เกี่ยวข้องกับ กปส.
 - ความร่วมมือทางด้านรายการวิทยุและโทรทัศน์
2. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่าง กปส. และสถานีวิทยุ - โทรทัศน์มาเลเซีย (RTM) (ลงนามเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2546 โดย รปส. (นายปราโมช) และ ฮาจิ อับดุลรามาน ฮามิด รองอธิบดีสถานีวิทยุ - โทรทัศน์มาเลเซีย)
ส่วนที่เกี่ยวข้องกับ กปส.
 - มาตรา 1 การแลกเปลี่ยนรายการวิทยุ/โทรทัศน์

- มาตรา 2 การผลิตรายการวิทยุและโทรทัศน์ร่วมกัน
- มาตรา 3 การแลกเปลี่ยนการเยือน
- มาตรา 4 การให้การศึกษา การฝึกอบรมและการทำวิจัย

วันที่ 21 กรกฎาคม 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย) ได้มีการส่งเรื่อง การทำความตกลงกับต่างประเทศ การทำอนุสัญญา และสนธิสัญญาต่าง ๆ เพื่อให้กระทรวง ทบวง กรม ถือเป็นหลักปฏิบัติเกี่ยวกับการติดต่อทำความตกลงกับต่างประเทศ การทำอนุสัญญา และสนธิสัญญาต่าง ๆ ได้มีขั้นตอนในการดำเนินการก่อนให้คณะรัฐมนตรีลงมติ ดังนี้

1. ในกรณีที่กระทรวง ทบวง กรม จะจัดทำความตกลงกับต่างประเทศให้หน่วยงานดังกล่าวขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ก่อนดำเนินการลงนามความตกลงทุก ๆ ครั้ง โดยระบุบุคคลที่จะเป็นผู้ลงนามฝ่ายไทย
2. หากผู้ลงนามมีความตกลง มิใช่นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ บุคคลผู้ลงนามต้องได้รับมอบอำนาจโดยหนังสือมอบอำนาจ (Full Power) ซึ่งออกให้โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
3. ให้ส่งต้นฉบับความตกลงระหว่างประเทศทั้งที่ทำระหว่างรัฐกับรัฐ รัฐบาลกับรัฐบาล หรือกับองค์กรระหว่างประเทศ มาเก็บไว้ที่กระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย)

ต่อมาวันที่ 1 ตุลาคม 2545 อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ (สุชาติ สุชาติเวชภูมิ) ได้มีการเสนอร่าง MOU หรือการลงนามบันทึกความเข้าใจด้วยความร่วมมือด้านข้อมูลข่าวสารและวิทยุ/โทรทัศน์ระหว่างกรมประชาสัมพันธ์ และสถานีวิทยุ-โทรทัศน์มาเลเซีย ทั้งนี้ กรมประชาสัมพันธ์และสถานีวิทยุ-โทรทัศน์มาเลเซีย (Radio Television Malaysia - RTM) ได้พิจารณาเห็นพ้องที่จะให้มีการลงนามบันทึกความเข้าใจด้วยความร่วมมือด้านข้อมูลข่าวสารและวิทยุโทรทัศน์ในโอกาสที่คณะผู้แทน RTM ของกะลันตัน มีกำหนดการเยือนสำนักประชาสัมพันธ์เขต 6 จังหวัดสงขลา ระหว่างวันที่ 16 กุมภาพันธ์ - 1 มีนาคม 2546 เพื่อเป็นการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกันและเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศของประเทศทั้งสองผ่านกิจกรรมวิทยุ-โทรทัศน์ ด้วยเหตุนี้ กรมประชาสัมพันธ์จึงได้ส่งร่างบันทึกความเข้าใจด้วยความร่วมมือด้านข้อมูลข่าวสารและวิทยุ-โทรทัศน์ระหว่างกรมประชาสัมพันธ์และสถานีวิทยุ-โทรทัศน์มาเลเซีย เพื่อขอความเห็นจากกระทรวงการต่างประเทศ ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ (นร 0209/979, /2546)

ทั้งนี้ ร่าง MOU หรือบันทึกความเข้าใจด้วยความร่วมมือด้านข้อมูลข่าวสารและวิทยุ/โทรทัศน์ระหว่างกรมประชาสัมพันธ์ และสถานีวิทยุ-โทรทัศน์มาเลเซียข้างต้น ยังได้มีการให้กระทรวงการต่างประเทศ โดยมีอธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย (ชนะ ดวงรัตน์) เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบ เสนอความเห็น และเมื่อมีการพิจารณาตรวจสอบ เสนอความเห็น และปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ (สุชาติ สุชาติเวชภูมิ) จึงได้มีการนำบันทึกความเข้าใจดังกล่าวเรียนรองนายกรัฐมนตรี

(นายวิษณุ เครืองาม) เพื่อพิจารณาเห็นชอบนำเสนอที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ในวันอังคารที่ 25 กุมภาพันธ์ 2546

ด้วยความพร้อมของคณะผู้แทน ทำให้การเดินทางมาเยือน ดุจงาน และหารือเรื่องความร่วมมือระหว่างประเทศของทั้งสองฝ่ายที่สำนักประชาสัมพันธ์เขต 6 จังหวัดสงขลา จากวันที่ 16 กุมภาพันธ์ - 1 มีนาคม 2546 เป็นระหว่างวันที่ 26 กุมภาพันธ์ - 1 มีนาคม 2546 และมีการกำหนดลงนาม MOU ในวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2546 โดยเรียนเชิญ อปส. เป็นผู้ลงนามฝ่ายไทย และนาย Alimuza Sulaiman อธิบดี RTM เป็นผู้ลงนามดังกล่าว และเพื่อเป็นการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างกัน สำนักประชาสัมพันธ์เขต 6 จังหวัดสงขลา กรมประชาสัมพันธ์ และสถานีวิทยุ-โทรทัศน์มาเลเซีย (Radio Television Malaysia-RTM) ได้ร่วมจัดทำร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านข้อมูลข่าวสารและวิทยุ-โทรทัศน์เพิ่มเติม โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้กรมประชาสัมพันธ์และสถานีวิทยุ-โทรทัศน์มาเลเซีย มีความสัมพันธ์ที่ดีและต่อเนื่องเป็นประจำในด้านข้อมูลข่าวสารและการกระจายเสียงวิทยุและวิทยุโทรทัศน์ รวมถึงควรมีเนื้อหา เพื่อมุ่งเน้นให้มีการแลกเปลี่ยนรายการวิทยุและรายการโทรทัศน์ การร่วมผลิตรายการวิทยุและรายการวิทยุโทรทัศน์ การฝึกอบรมและเยี่ยมชมองค์กร ตลอดจนมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับปัญหาทางด้านการผลิตรายการวิทยุและรายการวิทยุโทรทัศน์ (นร 0209/1000, 2546)

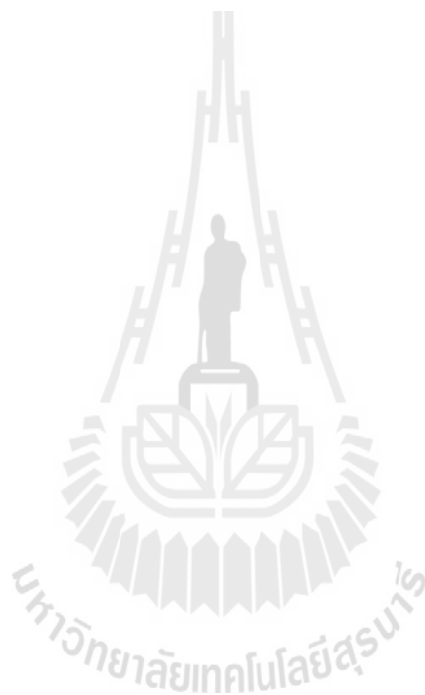
จากการจัดทำร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านข้อมูลข่าวสารและวิทยุ-โทรทัศน์ของทั้งสองฝ่าย จึงได้เริ่มมีการแลกเปลี่ยนรายการวิทยุ/โทรทัศน์, การผลิตรายการวิทยุและโทรทัศน์ร่วมกัน, การแลกเปลี่ยนการเยือน และการให้การศึกษา การฝึกอบรมและการทำวิจัยเกิดขึ้น ตัวอย่างเช่นในส่วนของ การแลกเปลี่ยนรายการวิทยุ/โทรทัศน์ ด้านฝ่ายไทย อันประกอบไปด้วย สุโขทัย โกลก ยะลา และสตูล ได้ส่งรายการวิทยุ/โทรทัศน์เพื่อแลกเปลี่ยนกับฝ่ายมาเลเซียแล้ว แต่ฝ่ายมาเลเซีย อันประกอบไปด้วย กะลันตัน เคด้า กลับไม่ได้มีการติดต่อกลับมาว่าได้รับรายการวิทยุ/โทรทัศน์จากฝ่ายไทยแล้วรวมถึงวัน เวลา จำนวนครั้ง ที่รายการวิทยุ/โทรทัศน์ของฝ่ายไทยจะได้ออกอากาศ แต่จะมีเพียงเปริสเท่านั้น ที่ได้มีการติดต่อกลับอย่างสม่ำเสมอ

การผลิตรายการวิทยุและโทรทัศน์ร่วมกัน ฝ่ายไทยจะมีการผลิตบ้างเป็นระยะ ๆ เพราะ จะสามารถผลิตรายการวิทยุและโทรทัศน์ร่วมกันได้ก็ต่อเมื่อเข้าสู่ช่วงเทศกาล ซึ่งคนมุสลิมมักจะเดินทางกลับบ้านในไทย และได้มีการเชิญคนมุสลิมเข้ามาผลิตรายการ ในลักษณะการจัดรายการสดร่วมกัน เช่น การพูดคุย ส่งความปรารถนาดีถึงประชาชนทั้งสองประเทศ และนำไปออกอากาศแลกเปลี่ยนกันระหว่างสองประเทศ

การแลกเปลี่ยนการเยือน ทั้งฝ่ายไทยและฝ่ายมาเลเซียได้มีการเยือน ดุจงานซึ่งกันและกันอยู่บ่อยครั้ง ทั้งนี้ ในการเยือนหรือดุจงานแต่ละครั้ง คณะผู้แทนฝ่ายไทยมักจะเรียนรู้และนำข้อมูลข่าวสารใน

ระดับท้องถิ่นของมาเลเซียมานำเสนอในรายการวิทยุ/โทรทัศน์ของตนเอง แต่ฝ่ายมาเลเซียกลับมุ่งที่จะเรียนรู้และนำข้อมูลข่าวสารในระดับประเทศไปนำเสนอในรายการวิทยุ/โทรทัศน์ของตนเองมากกว่า

การให้การศึกษา การฝึกอบรมและการทำวิจัย ทั้งฝ่ายไทยและฝ่ายมาเลเซียได้ให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมบางส่วน โดยเฉพาะการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาบุคลากร ทั้งนี้ ทางมาเลเซียได้มีจัดตั้งสถาบันพัฒนาบุคลากรอย่างชัดเจน แต่ผล หรือพัฒนาการของบุคลากรก็ยังไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเด่นชัดมากนัก

นราธิวาส (Narathiwat)

จังหวัดนราธิวาสมีพื้นที่ทั้งหมด 2,797,143.75 ไร่ หรือ 4,475.43 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่บนชายฝั่งทะเลด้าน ตะวันออกของแหลมมลายู ทิศเหนือติดต่อกับจังหวัดปัตตานีในเขตอำเภอสายบุรี อำเภอไม้แก่น และอำเภอไทย ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอไทยและรัฐจันถัน ประเทศมาเลเซีย ทิศใต้ติดต่อกับรัฐจันถัน ประเทศมาเลเซีย ทิศตะวันตกติดต่อกับจังหวัด ยะลาในเขตอำเภอบันนังสตา พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้และภูเขา 2 ใน 3 ของพื้นที่ทั้งหมด มีป่าพรุประมาณ 361,860 ไร่ ทาง แลบทิศตะวันตกเฉียงใต้จรดทิวเขาสันกาลาคีรีซึ่งเป็นแนวกั้นพรมแดนไทย-มาเลเซีย ลักษณะพื้นที่ที่มีความลาดเอียงจากทิศ ตะวันตกไปสู่ทิศตะวันออก พื้นที่ราบส่วนใหญ่อยู่บริเวณติดกับอำเภอไทยและที่ราบลุ่มบริเวณแม่น้ำ 4 สาย คือ (1) แม่น้ำบางนรา (2) แม่น้ำสายบุรี (3) แม่น้ำตากใบ และ (4) แม่น้ำโก-ลก

จังหวัดนราธิวาสแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 13 อำเภอ ได้แก่ (1) อำเภอเมืองนราธิวาส (2) อำเภอตากใบ (3) อำเภอแว้ง (4) อำเภอป่าบอน (5) อำเภอสุไหงโก-ลก (6) อำเภอสุไหงปาดี (7) อำเภอบาเจาะ (8) อำเภอระแงะ (9) อำเภอสุ ตีรีน (10) อำเภอศรีสาคร (11) อำเภอศรีสาคร (12) อำเภอจะแนะ และ (13) อำเภอเจาะไอร้อง มีประชากรจำนวน 717,366 คน แยกเป็นชาย 356,229 คน หญิง 361,137 คน โดยจังหวัดนราธิวาสมีศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ, การค้า, การ ลงทุน และการอุตสาหกรรมอยู่ที่อำเภอสุไหงโก-ลก ซึ่งเป็นอำเภอที่มีขนาดใหญ่และมีความเจริญกว่าตัวจังหวัดมาก (จังหวัด นราธิวาส, www, 2555)¹

¹ จังหวัดนราธิวาส, ข้อมูลจังหวัดนราธิวาส [Online], 1 มิถุนายน 2555. แหล่งที่มา <http://thai.tourismthailand.org/ข้อมูลจังหวัด/นราธิวาส>

² จังหวัดนราธิวาส, แผนที่จังหวัดนราธิวาส [Online], 1 มิถุนายน 2555. แหล่งที่มา <http://www.novabizz.com/Map/76.html>

ยะลา (Yala)

จังหวัดยะลา มีเนื้อที่ประมาณ 4,512 ตารางกิโลเมตร เป็นจังหวัดเดียวในภาคใต้ที่ไม่มีพื้นที่ติดต่อกับทะเล พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาที่ปกคลุมด้วยป่าอุดมสมบูรณ์ พื้นที่ราบมีน้อย และถูกใช้ประโยชน์ในด้านการเป็นพื้นที่ตั้งชุมชนและพื้นที่เกษตรกรรม ด้วยความที่มีป่าเขาดมสมบูรณ์ จึงมีฝนตกชุกมากถึงปีละประมาณ 9 เดือน ทิศเหนือติดต่อกับอำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา และอำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ทิศตะวันออกติดต่อกับอำเภอมาเจาะ อำเภอเรือเดาะ จังหวัดนราธิวาส และรัฐเปรัก ประเทศมาเลเซีย ทิศใต้ติดต่อกับรัฐเปรัก ประเทศมาเลเซีย ทิศตะวันตกติดต่อกับจังหวัดสงขลา และรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย จังหวัดยะลาแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ ได้แก่ (1) อำเภอเมืองยะลา (2) อำเภอเบตง (3) อำเภอบันนังสตา (4) อำเภอยะหา (5) อำเภอรามัน (6) อำเภอธารโต (7) อำเภอกาบัง และ (8) อำเภอกรงปินัง (จังหวัดยะลา, www, 2555)¹

จังหวัดยะลาเป็นหนึ่งใน 4 จังหวัดของไทย ที่ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งมีมากถึงร้อยละ 68.9 และประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวไทยเชื้อสายมลายูถึงร้อยละ 66.1 นอกจากนี้ยังมีชาวไทย ชาวจีน และชาวจีน ภาษากันในชาติประจำวันก็จะมีภาษามลายูถิ่น ซึ่งในแต่ละท้องถิ่นจะแตกต่างกันออกไป ภาษาไทย ซึ่งมีการใช้สนทนา รวมถึงภาษาจีน ซึ่งแพร่หลายอยู่ในกลุ่มชาวจีนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดยะลา รวมถึงภาษาของชาวซาเก ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตอำเภอรารโต (วิกิพีเดีย, www, 2555)²

¹ จังหวัดยะลา, ข้อมูลจังหวัดยะลา [Online], 1 มิถุนายน 2555. แหล่งที่มา <http://thai.tourismthailand.org/ข้อมูลจังหวัด/ยะลา>

² วิกิพีเดีย, จังหวัดยะลา [Online], 1 มิถุนายน 2555. แหล่งที่มา

<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%88%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%AB%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%94%E0%B8%A2%E0%B8%B0%E0%B8%A5%E0%B8%B2>

³ จังหวัดนราธิวาส, แผนที่จังหวัดนราธิวาส [Online], 1 มิถุนายน 2555. แหล่งที่มา <http://www.novabizz.com/Map/75.html>

ภาคผนวก จ

การส่งเสริมบทบาทของวิทยุกระจายเสียงตามแนวชายแดนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย
(แบบสอบถามสำหรับประชาชนไทย)

1. เพศ 1 [] ชาย 2 [] หญิง
2. อายุ 1 [] อายุ 18 – 24 ปี 2 [] อายุ 25 – 34 ปี 3 [] อายุ 35 – 44 ปี
4 [] อายุ 45 – 54 ปี 5 [] อายุ 55 – 64 ปี 6 [] อายุ 65 ขึ้นไป
3. อาชีพ 1 [] ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย 2 [] เกษตรกร 3 [] รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
4 [] บริษัทเอกชน 5 [] แม่บ้าน 6 [] ผู้ใช้แรงงาน/ลูกจ้าง
7 [] นักเรียน 8 [] นักศึกษา 9 [] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
4. เชื้อชาติ 1 [] ไทย 2 [] มุสลิม 3 [] จีน 4 [] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
5. ศาสนา 1 [] อิสลาม 2 [] พุทธ 3 [] ฮินดู 4 [] คริสต์ 5 [] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
6. ท่านฟังวิทยุ มาเลเซียหรือไม่ 1 [] ฟังวิทยุ มาเลเซีย 2 [] ไม่ฟังวิทยุ มาเลเซีย เพราะเหตุใด.....
.....
ถ้าฟัง ท่านฟังวิทยุ มาเลเซียเวลาใด 1 [] เช้า 05.00 - 09.00 น. 2 [] สาย 09.01 - 12.00 น.
3 [] เที่ยง 12.01 - 13.00 น. 4 [] บ่าย 13.01 - 16.00 น. 5 [] เย็น 16.01 - 18.00 น. 6 [] ค่ำ 18.01 - 21.00 น.
7 [] ดึก 21.01 - 24.00 น. 8 [] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
6.1) ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วมีประโยชน์หรือไม่ 1 [] มี 2 [] ไม่มี ถ้ามีด้าน.....
.....
6.2) ฟังวิทยุ มาเลเซียแล้วทำให้รู้สึกดีกับประเทศมาเลเซียหรือไม่ 1 [] ดี 2 [] ไม่ดี 3 [] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
เพราะเหตุใด.....
.....
7. ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียเป็นอย่างไร ดีหรือไม่ 1 [] ดี 2 [] ไม่ดี 3 [] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
ดีหรือไม่ดี ดู/สังเกตได้อย่างไร.....
.....
8. 8.1) วิทยุ มาเลเซียควรทำ (บทบาท).....
8.2) วิทยุ มาเลเซียไม่ควรทำ (บทบาท)
8.3) วิทยุ (ของไทยและหรือมาเลเซีย) จะมีบทบาทในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและมาเลเซียได้อย่างไร
.....
.....
9. ท่านคิดเห็นอย่างไรถ้าทั้งคนไทยและมาเลเซียร่วมคิดร่วมทำรายการวิทยุ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย
.....
.....
9.1) เนื้อหาควรเป็นอย่างไร.....
9.2) ควรนำเสนออย่างไร.....
10. ท่านดูโทรทัศน์มาเลเซียหรือไม่ 1 [] ดูโทรทัศน์มาเลเซีย โดยดูรายการประเภท..... 2 [] ไม่ดูโทรทัศน์มาเลเซีย

Kajian Penyokong Peranan Redio Sempadan dalam Mengeratkan Perhubungan di antara Negara Thai dan Malaysia.

(Soal Selidik untuk Warga Negara Malaysia)

1. Jantina 1 [] Lalaki 2 [] Perempuan
2. Umur 1 [] Umur 18 – 24 tahun 2 [] Umur 25 – 34 tahun 3 [] Umur 35 – 44 tahun
4 [] Umur 45 – 54 tahun 5 [] Umur 55 – 64 tahun 6 [] Umur 65 tahun ke atas
3. Pekerjaan 1 [] Perniagaan/Perdagangan 2 [] Petani 3 [] Pegawai kerajaan/Perbadanan awam
4 [] Syarikat swasta 5 [] Suri rumah 6 [] Buruh/Pengambil upah
7 [] Pelajar Sekolah 8 [] Mahasiswa/siswi 9 [] Lain-lain (Sila nyatakan).....
4. Bangsa 1 [] Melayu 2 [] Cina 3 [] India 4 [] Siam 5 [] Lain-lain (Sila nyatakan).....
5. Agama 1 [] Islam 2 [] Budha 4 [] Hindu 4 [] Kristian 5 [] Lain-lain (Sila nyatakan).....
6. Anda mendengar redio Thai atau tidak? 1 [] Mendengar 2 [] Tidak mendengar **Disebabkan oleh**.....
.....
Kalau mendengar, bilakah anda mendengar? 1 [] Pagi 05.00 - 09.00 am. 2 [] Lewat pagi 09.01- 12.00 am.
3 [] Tengah hari 12.01 -13.00 pm. 4 [] Petang 13.01 -16.00 pm. 5 [] Lewat petang 16.01- 18.00 pm .
6 [] Malam 18.01 - 21.00 pm. 7 [] Lewat malam 21.01 - 24.00 u. 8 [] Lain-lain (Sila nyatakan).....
6.1) Mendengar redio Thai itu, berfaedah atau tidak? 1 [] Berfaedah 2 [] Tidak berfaedah **Kalau berfaedah, berfaedah di segi**
.....
6.2) Mendengar redio Thai membuat anda berpandangan baik terhadap negara Thai atau tidak?
1 [] Baik 2 [] Tidak baik 3 [] Lain-lain (Sila nyatakan).....
Disebabkan oleh.....
.....
7. Bagaimanakah perhubungan di antara negara Thai dan Malaysia? 1 [] Baik 2 [] Kurang baik 3 [] Lain-lain (Sila nyatakan)
Baik atau kurang baik, dilihatkan pada.....
.....
8. 8.1) Redio Thai mesti menjalankan tindakan (peranan).....
.....
8.2) Redio Thai tidak patut menjalankan tindakan (peranan)
.....
8.3) Apakah peranan/perkara yang patut dilakukan oleh redia (Thai dan/atau Malaysia) dalam mengeratkan lagi perhubungan di antara negara Thai dan Malaysia?
.....
9. Apakah pendapat anda jika warga Thai dan Malaysia berkongsi dalam mengadakan rancangan redio untuk mengeratkan lagi perhubungan di antara negara Thai dan Malaysia?
.....
9.1) Bagaimanakah isi kandungannya?.....
9.2) Bagaimanakah cara menghebohkan rancangan tersebut?.....
.....
10. Anda menonton televisyen Thai atau tidak? 1 [] Menonton **iaitu rancangan**..... 2 [] Tidak menonton

ภาคผนวก ช

ผู้คนที่ทั้งไทยและมาเลเซียที่ใช้บริการเรือข้ามฝากแม่น้ำโก-ลกข้ามไปมา

ตลาดนัดเย็นวันพุธ ที่ปิ่นกาлян ฮูลู (ตรงข้ามเบตง) ที่ที่ผู้วิจัยได้พบกับคนไทยที่ข้ามมาจับจ่ายซื้อข้าวของมาเลเซีย

ลูกครึ่งพม่ามาเลย์มุสลิมแม่ไทยรองรับเสด็จสุลต่านอัสลัน ซะห์ และพระชายา แห่งรัฐเประ
ซึ่งเสด็จเยือนอำเภอเบตง วันที่ 9 กรกฎาคม 2554

เด็ก ๆ มาเลเซียเชื้อสายไทยในหมู่บ้านตาเซะกำลังสวดมนต์ในวัดอินทราวาสก่อนเริ่มเรียนเขียน
ภาษาไทย โดยมีครูนา ศรีภักดีครูสอนภาษาไทยคอยนำสวดในกรณีเด็ก ๆ ลืม

ประชุมทีมผู้ช่วยวิจัยในพื้นที่เพื่อทำความเข้าใจแบบสอบถามก่อนใช้จริงในพื้นที่อำเภอสุโขทัย-ลก

ดีเจแม่คกายเวอร์ผู้ได้รับความนิยมจากผู้ฟังไทยและมาเลเซียของสถานีวิทยุฯ วิทยาลัยการอาชีพสุโขทัยกำลังจัดรายการสดกับนักร้องสมัครเล่นที่มาร้องเพลงภาษามลายูสดในรายการ

ห้องผลิตรายการวิทยุฯ ของ RTM (Radio Television Malaysia) ที่
กัวลาลัมเปอร์ หน้าห้องติดป้ายการณรงค์ 1Malasia

ด้านหน้าอาคารวิทยุกระจายเสียง ของ RTM (Radio Television Malaysia) กัวลาลัมเปอร์

ประวัตินักวิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีรพงษ์ พลนิกรกิจ ดำเนินการศึกษาระดับปริญญาเอกจาก Macquarie University, Australia ปี พ.ศ. 2549 ปริญญาโทจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. 2542 และปริญญาตรี จากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ปี พ.ศ. 2540 ตัวอย่างผลงานทางวิชาการมีดังนี้

หนังสือ คือ การเขียนข่าววิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เบื้องต้น และคู่มือการเป็นนักจัดรายการวิทยุฯ และผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์

บทความ เช่น (1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบทบาทและหน้าที่ของนักจัดรายการวิทยุในจังหวัดนครราชสีมา (2) แนวทางการพัฒนาวิทยุชุมชนเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนจังหวัดนครราชสีมา (3) แนวทางการพัฒนาวิทยุชุมชนเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนจังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดบุรีรัมย์ (4) โทรทัศน์ชุมชนในประเทศออสเตรเลีย (5) Participation in community radio in Thailand: crossing the Thai-Lao border (6) Participation in community radio in Thailand: the case study of Mukdahan province's community enterprise radio station และ (7) Border Radio: Prospective Roles in strengthening the Relationship between Thailand and Laos เป็นต้น

ผลงานวิจัย เช่น (1) กาญจนา แก้วเทพ, กัจจกร ฑูดยะพะงศ์, รุจิรา สุภษา และวีรพงษ์ พลนิกรกิจ “สื่อเพื่อชุมชน: การประมวลองค์ความรู้” ทุณการวิจัยและจัดพิมพ์โดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) (2543) (นักวิจัย) (2) วีรพงษ์ พลนิกรกิจ และหนึ่งหทัย ขอลลกลาง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบทบาทและหน้าที่ของนักจัดรายการวิทยุในจังหวัดนครราชสีมา” ทุณการวิจัยโดย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (มทส.) (2544) (หัวหน้าโครงการ) (3) วีรพงษ์ พลนิกรกิจ, เสกสรรค์ พรหมพิทักษ์ และนิภากร กัจจกรเมณฑุ “แนวทางการพัฒนาวิทยุชุมชนเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนจังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดบุรีรัมย์” ทุณการวิจัยโดย สกว. (2545) (หัวหน้าโครงการหลัก) (4) ตามธรรม จินากูต และคณะ “โครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการพัฒนารูปแบบบูรณาการเครือข่ายกองทุนสวัสดิการชุมชน อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา” ทุณวิจัยโดย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2550) (นักวิจัย) (5) วีรพงษ์ พลนิกรกิจ นรินทร ฉิมสุนทร, หนึ่งหทัย ขอลลกลาง และสรชัย กมลฉิมสุกุล “ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (มทส.) ในสายตาประชาชน มทส. ครณะแนว ผู้ปกครอง และนักเรียน” ทุณวิจัยโดย มทส. (2550) (หัวหน้าโครงการ) (6) “แนวทางการส่งเสริมบทบาทของวิทยุกระจายเสียงตามแนวชายแดนเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว” ทุณวิจัยโดย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 และ (7) สถิตย์ไชย ไพรีสะอาด และคณะ “ตลาดสื่อลามก: พฤติกรรมการบริโภคสื่อลามกและทัศนคติต่อแนวคิดในการจัดระบบสื่อลามกของไทย” ทุณวิจัยโดย วช. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2550. (นักวิจัย) เป็นต้น

สถานที่ทำงาน สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000 โทรศัพท์ 0 4422 4334 โทรสาร 0 4422 4205
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ weerap@sut.ac.th และ weerap@hotmail.com